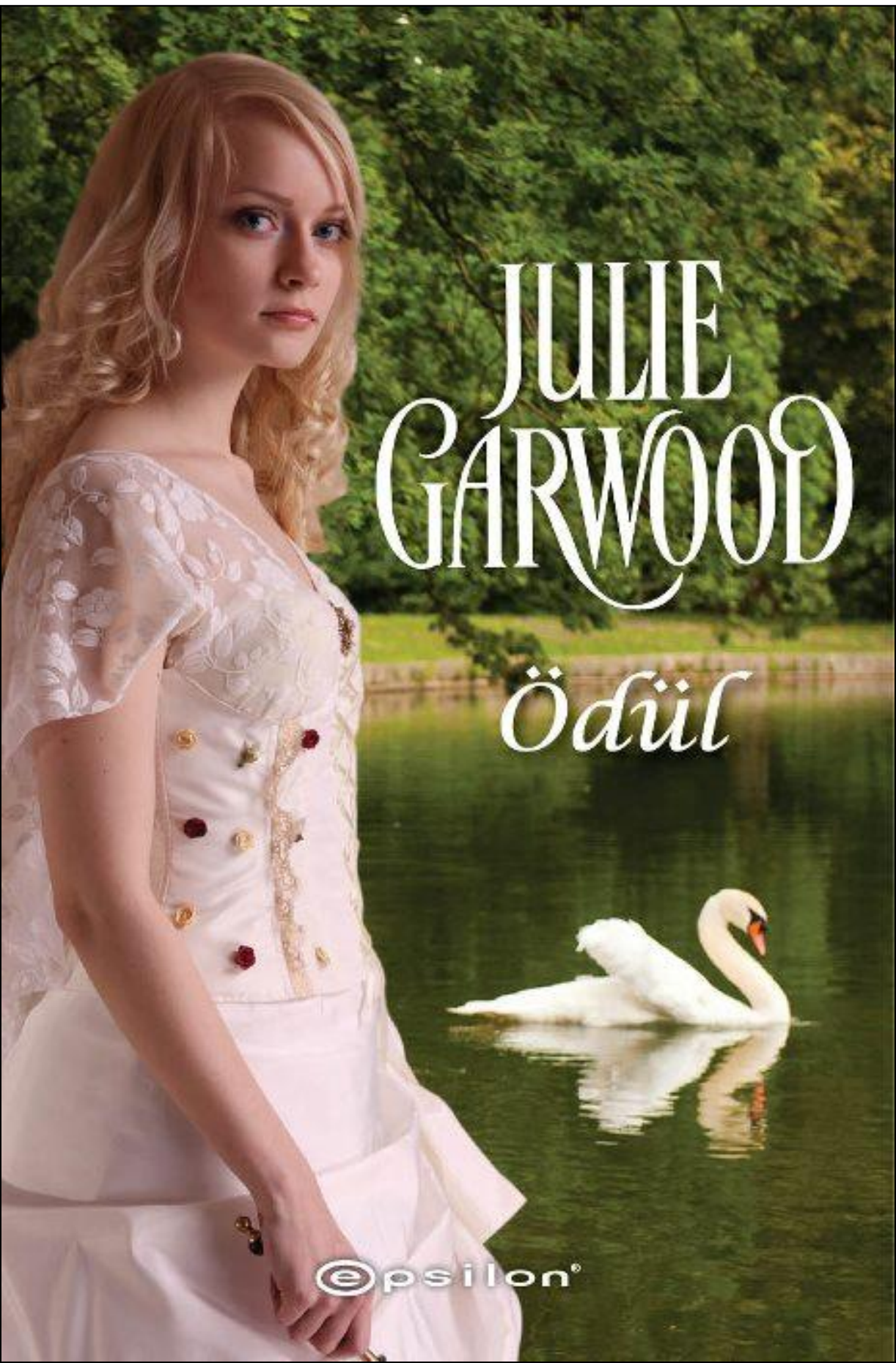

JULIE
GARWOOD
Ödül
epsilon

New York Times çok satanlar yazarından harikulade bir eser daha...

Fatih William'ın Sakson tutsağı Nicholaa, Norman soylularından biriyle evlenmek zorunda bırakılır. Genç kadın eş olarak kendine merhametli savaşçı Baron Royce'u seçer. Becerikli, isyankâr ve tam anlamıyla tecrübesiz Nicholaa hislerine söz geçirmeye çalışsa da Royce'dan etkilenmeye başlar. Savaşın acımasızlığını, tutkunun yakıcılığını deneyimlemiş olan Royce ise bu çekici kadın karşısındaki hislerinin derinliğinden ötürü dehşete kapılır. Ve Saksonlar'ın Norman istilacılar tarafından böylesine ilgi gördüğü bir ihanet ikliminde, Royce ve Nicholaa yeni bir aşka yelken açarlar...

"Kalbinizi fethedecek kahramanlarıyla ÖDÜL gizem, entrika ve aşk dolu bir roman..."
Affaire de Coeur

"Sürükleyici anlatımıyla romantik, eğlenceli ve bir o kadar da macera dolu bir hikâye."
Randezvous

"Tek kelimeyle kusursuz."
Romantic Times

PRİDE
WİNSOME

ISBN 978-9944-82-439-2
9 789944 824392
www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: yenisayfa.com.tr

facebook.com/EpsilonYayinevi
twitter.com/EpsilonYayinevi

ÖDÜL

Julie Garwood

PRİDE
WİNSOME

Çeviri
Timur Avarkan

Epsilon

.COM
BizimKosemiz
Bilgi ve Paylaşım Platformu

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Birinci Bölüm

İngiltere, 1066

Ona neyin çarptığını hiç anlamadı.

Baron Royce deri kaplı kolunun arkasıyla alnından akan teri kuruluyorken kendini bir anda yerde buluverdi.

Kadın onun ayaklarını yerden kesmişti. Tam anlamıyla. Miğferini çıkarmasını beklemiş, sonra dar deri şeridi başının üzerinde büyük bir daire çizerek savurmuştu. Eğreti sapanının ortasına yerleştirdiği küçük taş, çıplak gözle görülemeyecek hıza erişmişti. Derinin havada dönerken çıkardığı ses, huysuz bir hayvanın çıkardığı yarı homurtu yarı ıslık sesi gibiydi. Kadının avı bu sesi işitemeyecek kadar uzaktaydı, çünkü kadın duvarın tepesindeki geçidin soğuk sabah gölgeliğinde duruyordu ve adam kadından neredeyse on beş metre aşağıdaki açılıp kapanan köprünün yakınında dikiliyordu.

Dev Norman kolay bir hedef olmuştu. Kadının ailesine ait araziyi ele geçirmeye yeltenen kâfirlerin lideri olması gerekçesiyle bu hedef, kadının konsantrasyonunu kıvamlandırmıştı aynı zamanda. Kadın zihninde o devin, Hazreti Davut'un öldürdüğü Filistinli savaşçı Goliath olduğunu hayal etmişti.

Kendisinin de Hazreti Davut olduğunu...

Fakat antik hikayelerdeki kutsal kahramanın aksine kadın, düşmanını öldürmeye niyetlenmemişti. Eğer amacı öldürmek olsaydı, adamın şakağının yanına nişan alırdı. Hayır, onu yalnızca sersemletmek istemişti. Bu nedenle adamın alnını seçmişti. Adama o karanlık zafer gününde sergilemiş olduğu canavarlıktan ötürü ömrünün geri kalanında taşıyacağı bir iz sunmuş olmayı umuyordu.

Normanlar bu savaşı kazanıyorlardı. Bir iki saat içerisinde gizli sığınağa ulaşmış olurlardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kadın mevcut durumun kaçınılmazlığından haberdardı. Sakson askerlerinin sayısı umutsuzca azalıyordu. Geri çekilmek mantıklı olan tek seçenekti. Evet, mevcut durum kaçınılmazdı, fakat aynı zamanda onur kırıcıydı.

Şu Norman devi, Normandiyalı William piçinin, kadının arazisini ele geçirmek maksadıyla son üç hafta içerisinde yolladığı dördüncü meydan okuyucuydu.

İlk üçü çocuklar gibi savaşmışlardı. Kadının ve onun erkek kardeşinin adamları onları kolayca kovalamışlardı.

Bu sefer meydan okuyan ise farklıydı. Kovalanamazdı. Adamın, kendinden öncekilerden çok daha tecrübeli olduğu belliydi. O kesinlikle diğerlerinden çok daha kurnazdı. Komutasındaki askerler öncekiler kadar tecrübesizlerdi, fakat bu en yeni lider onları saatlerdir sıkı disiplin altında tutuyordu.

Günün sonunda zafer, nefret edilen Normanlar'ın olacaktı.

Normanlar'ın lideri kendi zaferinin sarhoşu olacaktı, her nasılsa. Kadın bu durumun icabına bakacaktı.

Taşı adama fırlattığında gülümsemişti kadın.

Baron Royce askerlerinden birini araziyi çevreleyen hendekten çıkarmak için atından inmişti. Ayağı kayan aptal asker, derin suya kafa üstü düşmüş ve ağır zırhı nedeniyle dengesini kaybetmişti. Royce bir elini aşağıya uzatıp çizmeli ayağı tuttu ve genç askeri bulanık derinliklerden yüzeye doğru çekti. Ani bir bilek hareketiyle askerini çimenli kıyıya fırlattı. Genç askerden gelen eziyet verici öksürükler Royce'a onun daha fazla yardıma gereksinim duymadığını anlatmıştı. Delikanlı hâlâ nefes alıyordu. Miğferini çıkarmak için duraksayan Royce, taş hedefini bulduğu sırada alnından akan teri siliyordu.

Royce geriye doğru devrildi. Aygırından epeyce uzağa boylu boyunca uzandı. Baygınlığı uzun sürmedi. Gözlerini açtığında etrafı hala bir toz bulutuyla çevriliydi. Askerleri yardım önerisinde bulunmak için doğru koşuyorlardı.

Royce onların yardımını geri çevirdi. Yerinden doğrularak oturdu ve kendisini şaşkına çeviren bu acı verici bulanıklıktan kurtulmak istercesine başını iki yana

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

salladı. Bir ya da iki dakika boyunca hangi cehennemde olduğunu bile hatırlayamadı. Alnının sağ gözünün üstünde kalan kısmındaki derin kesikten damla damla kan akıyordu. Royce yaranın etrafını yokladı ve hatırı sayılır bir parça etin kopmuş olduğunu işte o vakit ayrımsadı.

Ona neyin çarptığını yine de anlamadı. Pürüzlü yaranın büyüklüğünden, bu hasarı bir okun vermiş olamayacağını biliyordu. Fakat her şey bir yana, başının cayır cayır yandığını duyumsuyordu.

Royce acısını bir kenara itip ayağa kalkmaya odaklandı. Öfke, Royce'un imdadına yetişti. Tanrı şahit, Royce bunu yapan piçi bulacak ve ona da aynısını yapacaktı.

Bu düşünce Royce'u gerçek anlamda keyiflendirdi.

Seyisi atının dizginlerini tutarak ayakta dikiliyordu. Royce kendisini eyere savurdu ve bütün dikkatini araziyi çevreleyen duvarın tepesine doğrulttu. Düşmanı ona o noktadan mı nişan almıştı? Mesafe bir tehdit belirtisini dahi göremeyeceği kadar uzaktı.

Royce miğferini tekrar taktı.

Etrafına bakarken, aldığı darbeden bu yana on veya on beş dakika geçtiğini fark etti ve askerlerinin, göründüğü kadarıyla, onlara öğrettiği her şeyi unuttuklarına kanaat getirdi.

Royce'un geçici kumandan muavini Ingelram'ın, kalenin güney kanadı yakınında bulunan bir birlik dolusu savaşçısı vardı. Oklar, ilerlemeyi olanaksızlaştırarak duvarın tepesinden onların üstüne yağmaktaydı.

Royce savaşçıların beceriksizliğinden ötürü dehşete kapıldı. Askerler okları savuşturmak için kalkanlarını başlarının yukarısında tutuyorlar ve yeniden savunmaya yönelik savaşıyorlardı. Halleri, Royce bu sabah bu baş belası görev için onlara katıldığından farksız değildi.

Royce derin bir nefes aldıktan sonra komutayı tekrar aldı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Onların halihazırda ele geçirdikleri toprağı kaybetmelerini önlemek amacıyla taktikleri derhal değiştirdi. En çok güvendiği askerlerden onunu duvardan uzaklaştırdı ve onlarla birlikte arazinin üst kısmındaki küçük yükseltiye gitti. Adamları kendi nişan menzillerini sağlama almaya dahi zaman bulamadan önce Royce duvarın tepesinde duran bir Sakson askerini oklarından biriyle öldürdü. Sonra adamlarının bu görevi üstlenmelerine izin verdi. Kısa bir süre içerisinde Sakson duvarları bir kez daha korunmasızdı.

Adamlarından beşi duvarlara tırmanıp köprüyü aşağıya indiren iple kesti. Tanrı ona yardım etsin, Royce hevesli gönüllülerden birine kılıcını yanında götürmesini hatırlatmak zorunda kaldı.

Royce kılıcını çekip köprünün kalaslarından öteye atıyla hızla geçti. Hem alt hem de üst avlu tamamen terk edilmişti.

Kulübelerle dış yapıları adamakıllı araştırdılar ve bir tek Sakson askerine bile rastlamadılar. Royce'un aklına düşmanın gizli bir geçit aracılığıyla kendi arazisini terk ettiği geldi. Royce böyle bir açıklığı saptamak adına adamlarının yarısına duvarlarda araştırma yapmalarını emretti; Adamları o açıklığı buldukları an orayı kapatacaktı.

Birkaç dakika sonra Normanlar duvârın üstündeki göndere Normandiya Dükü'nün görkemli renklerinin sergilendiği bayrağı çektiklerinde kaleyi William adına ele geçirmiş oldular. Kale, Normanlar'a aitti artık.

Buna karşın Royce görevlerinin sadece yarısını yerine getirmişti. Ödülü alıp Londra'ya götürmek zorundaydı yine de.

Evet, şimdi Leydi Nicholaa'yı tutsak etme zamanıydı.

Kalenin odalarını araştırmak bir avuç dolusu uşağı ortaya çıkardı. Uşaklar dışarıya sürüklenip avludaki dar bir dairenin içine itildiler.

Royce kadar uzun boylu olmasına rağmen enden ve savaş yaralarından yoksun olan Ingelram, bir Sakson uşağını ceketinin arkasından tuttu. Uşak zayıf kır saçlı ve kırışık derili bir ihtiyardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ingelram, "Bu adam kâhya, baronum. Adı Hacon. Gregory'ye aile hakkındaki her şeyi anlatan kişi," demeden önce Royce'un attan inmeye vakti olmamıştı.

Hacon, "Ben hiçbir Norman'la konuşmadım," diyerek itiraz etti cesurca. "Gregory adında birini tanımıyorum üstelik. Eğer bu doğru değilse, Tanrı canımı alsın."

'Sadık' uşak yalan söylüyor ve bu uğursuz koşullara karşın böylesine bir cesarete sahip olduğu için kendisiyle gerçekten gurur duyuyordu. Yaşlı adam başını kaldırıp Norman liderine hâlâ bakmamış olsa da dikkati, ceketini yırtmaya aşırı derecede hevesli görünen sarışın şövalyedeydi.

Ingelram, "Evet, Gregory ile konuştun," diyerek çıkıştı. "Gregory bu kaleyi ele geçirmek ve ödülü almak için meydan okuyan ilk şövalyeydi. Yalan söylemenin sana hiçbir faydası dokunmayacak, ihtiyar."

Hacon, "Poposundaki okla giden şövalye mi?" sorusunu yöneltti.

Ingelram, Gregory'nin küçük düşüşünden bahsettiği için yaşlı adama öfke dolu bir bakış attı. Hacon'u kendi etrafında dönmeye zorladı. En sonunda Norman liderine başını kaldırarak bakan uşağın nefesi boğazında düğümlendi. Deriyle ve çelik zincir baklalarıyla kaplı devi görebilmek için başını olabildiğince geriye doğru eğmek zorunda kalan Hacon zırhtan yansıyan güneş ışığı huzmelerine ve savaşçının gözlerine gözlerini kısarak baktı. Ne savaşçı ne de onun muhteşem siyah aygırı kımıldadı ve yaşlı adam bir an için taştan yapılma koca bir heykele bakıyor olduğunu sandı.

Dev Norman, miğferini çıkarıncaya dek Hacon dinginliğini korudu.

Hacon akşam yemeğini oracıkta çıkarıverecekti neredeyse. Bu barbar, Hacon'u korkutuyordu. Merhamet için feryat etme ihtiyacından ötürü yaşlı adamın midesi bulanıyordu. Norman'ın donuk gri gözlerindeki bakış, kararlılığı nedeniyle buz gibi soğuktu ve Hacon ölmek üzere olduğundan emindi. Evet, beni öldürecek, diye düşündü Hacon. Çabucak son duasını etti. Bu onun için onurlu bir ölüm olacaktı,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

çünkü son nefesine dek zarif hanımına yardım etmeye kararlıydı. Bir masumu koruduğu için Tanrı onu cennetine kabul edecekti muhakkak.

Royce gözlerini dikip titreyen uşağa uzun bir süre baktı. Sonra miğferini seyisine fırlattı, atından indi ve dizginleri bir askere uzattı. Aygır şaha kalktı, fakat öfke nöbetini efendisinin sert komutuyla hızla sonlandırdı.

Dizlerinin bağı çözülen Hacon yere yığıldı. Elini aşağıya doğru uzatıp Hacon'u çekerek yeniden ayağa kaldıran Ingelram, "İkizlerden biri kalenin üst katında, baronum," dedi. "İbadet odasında dua ediyor."

Hacon derin bir nefes almasının akabinde konuşuverdi. "Önceki kuşatma sürerken kilise yanıp kül oldu." Sesi kulağa boğuk bir fısıltı gibi geliyordu. "Rahibe Danielle manastırdan gelir gelmez, sunağın kaledeki odalardan birine taşınmasını emretti."

Ingelram, "Danielle rahibe olan kız kardeş," dedi. "Tıpkı önceden işittiğimiz gibi, baronum. Onlar ikizler. Biri dünyaya hizmet etmeyi aklına koymuş bir azize, diğeri ise bize sorun çıkarmayı kendine görev edinmiş bir günahkâr."

Royce hâlâ tek kelime dahi etmemişti. Uşağa sabit gözlerle bakmayı sürdürüyordu. Hacon liderin gözlerine uzun süre bakamadı. Bakışlarını yere çevirdi, ellerini kenetledi ve fısıldadı: "Rahibe Danielle Saksonlar ile Normanlar arasındaki bu savaşa yakalanmış. O bir masum ve manastıra geri dönmeyi arzuluyor yalnızca."

"Ben diğerini istiyorum."

Baronun sesi yumuşak ama dondurucuydu. Hacon'un midesi tekrar çalkalandı.

Ingelram, "Öbür ikizi istiyor," diye haykırdı. Tam daha fazlasını söyleyecekti ki baronunun sert bakışını yakaladı ve konuşmak yerine ağzını kapamakta karar kıldı.

Hacon, "Öbür ikizin adı Nicholaa," dedi. Sözlerine devam etmeden önce derin bir nefes daha aldı. "O gitti, baron."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bu habere herhangi bir tepki göstermezken, Ingelram hayal kırıklığını gizleyemedi. Yaşlı adamı dizlerinin üstüne bir kez daha çöktürdükten sonra, "Nasıl gidebildi?" diye haykırdı.

Hacon, "Kalenin kalın duvarlarına inşa edilmiş çok sayıda gizli geçit var," itirafında bulundu. "Köprüyü geçtiğinizde hiç Sakson askeri olmadığını fark etmediniz mi? Leydi Nicholaa neredeyse bir saat kadar önce erkek kardeşinin adamlarıyla birlikte buradan ayrıldı."

Ingelram hüsranla homurdandı ve öfkesini dindirmeye çalışarak uşağı bir kez daha sertçe itti.

Royce sabit bakışlarını askerine doğrultarak bir adım ilerledi. "Savunmasız bir ihtiyara kötü davrandığında bana gücünü kanıtlamıyorsun, Ingelram. Ve sorgulamama müdahale ettiğinde bana coşkunu denetleme yeteneğini de göstermiyorsun."

Asker tam anlamıyla küçük düşmüştü. Baronuna baş onayı verdikten sonra yaşlı Sakson'un ayağa kalkmasına yardım etti.

Royce genç askerin uşaktan bir adım uzaklaşmasını bekledi. Sonra Hacon'a baktı yine. "Bu ev halkına ne kadar süredir hizmet etmektesin?"

Hacon, "Yaklaşık yirmi senedir," diye karşılık verdi. Sözlerine devam ederken ses tonu gurur yüklüydü. "Bana daima iyi davranıldı, baron. Onlar bana kendimi sanki onlardan biriymişim gibi hissettirdiler."

'Yirmi yıllık bu iyi davranışa karşın hanımlarını ele veriyorsun şimdi, öyle mi?" Royce tiksintiyle başını iki yana' salladı. "Bana bağlılık sözü vermeyeceksin, Hacon, çünkü senin sözüne güvenilmez."

Royce kâhya ile bir dakika daha zaman harcamadı. Kalenin kapılarına doğru ilerlerken uzun adımları kararlıydı. Baron hevesli adamlarını yolundan iteledi ve kaleye girdi.

Ingelram Lordunun ardından aceleyle gittiğinde, Hacon'a uşaklar kümesine katılması ve kaderi için endişelenmekten vazgeçmesi işaret edildi .

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce araştırmasında yöntemliydi. Kalenin ilk kapısı kırık dökük bir haldeydi. Döküntü eski saldırılar yüzündendi. Uzak köşenin yakınındaki uzun masa devrilmişti ve taburelerin birçoğu harap olmuştu.

Üst kattaki odalara uzanan merdiven kısmen bozulmamış görünüyordu. Ahşap basamaklar duvarlardan damlayan su nedeniyle kaygandı. Bu tırmanış tehlikeli bir şekilde sınırlayıcıydı. Tırabzanın çoğu kopmuş yandan sarkıyordu şayet bir kişi dengesini kaybederse, düşmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

İkinci katın sahanlığı ise acınasıydı. Rüzgâr uzak duvarın ortasında bir adam büyüklüğünde açılmış olan delikten geçerek uğulduyordu. Dışarıdan içeriye doğru esen soğuk kış rüzgârı, insanın iliklerine kadar işliyordu. Merdivenin bitimindeki koridor uzun ve karanlıktı.

Royce sahanlığa ulaşır ulaşmaz, Ingelram hızla onun önüne geçip kılıcını beceriksizce çekti. Askerin, Lordunu korumaya niyeti olduğu her halinden belli oluyordu. Halbuki zemin tahtaları da tıpkı basamaklar gibi ıslak ve kaygandı. Ingelram hem kılıcını hem de dengesini kaybetti ve açılmış deliğe doğru savruldu.

Royce onu ensesinden yakalayıp ters tarafa doğru fırlattı. Asker iç taraftaki duvara pat diye çarparak yere yığıldı ve ıslak bir köpek misali silkelenmesinin ardından kılıcını eline alıp bir kez daha Lordunun peşine takıldı.

Royce bu acemi askerin onu korumak için cılız bir girişimde bulunması üzerine çileden çıkarak başını iki yana salladı. Koridorda yürümeye başlarken kılıcını çekme zahmetine katlanmadı. Birinci odaya ulaşıp kapının ona engel olduğunu ayrımsadığında, kapıyı tekmeleyerek kolayca açtı ve alçak eşikten eğilerek geçip içeri girdi.

Altı mumun yandığı oda bir yatak odasıydı. İçeride bir köşeye sinmiş olan hizmetçi kızdan başka kimse yoktu.

Royce, "Bu odada kim kalıyor?" diye sordu.

"Hanımım Nicholaa," diye karşılık verdi kız fısıldayarak.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Odayı incelemek Royce'un epey zamanını aldı. Royce odanın Sparta usulü ve derli toplu oluşuna biraz şaşırdı. Kadınların kendilerini kuşatan eşya dağınıklığı olmaksızın yaşayabilmelerine anlam veremiyordu. Royce'un tecrübesi üç kız kardeşiyle sınırlıydı elbette, fakat bu durum böylesine bir sonuç çıkarması için yeterliydi. Yine de Leydi Nicholaa'nın odası en ufak bir dağınıklık içermiyordu. Arka kısmı burgonya kumaşıyla kaplı olan büyük bir yatak bir duvara dayalı duruyordu. Şömine karşı duvardaydı. Bir köşede güzel, cilalı kırmızı ahşaptan yapılma eski moda bir sandık vardı.

Kancalarda Royce'a kadının endamına ilişkin herhangi bir fikir verecek tek bir giyim eşyası bile asılı değildi. Royce odadan ayrılmak maksadıyla döndü ama yolunun askeri tarafından engellendiğini fark etti. Ve sert bir bakış bu engeli çabucak kaldırdı.

Royce ikinci kapıya ulaştı ve tam kapıyı tekmeleyecekken sürgünün çekildiğini işitti.

Kapı genç bir hizmetçi kız tarafından açıldı. Kızın çillerle kaplı yüzünde korku dolu bir ifade vardı. Reverans yapmayı deneyen kız, Royce'un suratına doğrudan baktığında bu resmi selamlamayı güç bela tamamlayabildi. Bir çığlık koyverdi ve geniş odanın diğer tarafına doğru koşarak gitti.

Oda mumlarla aydınlanmıştı. Şöminenin önünde beyaz kumaşla kaplı ahşap bir sunak vardı bu, Sunağın Önündeyse birkaç tane deri dizlik durmaktaydı.

Royce rahibeyi hemen gördü. Rahibe, ellerini boynuna taktığı ince derideki haçın altında kavuşturmuş, başını öne eğmiş, diz çökmüş bir halde dua ediyordu.

Saçlarını örten uzun başörtüsünden, ayakkabılarına dek beyazlar içerisindeydi. Royce kapı aralığında durup rahibenin onu fark etmesini bekledi. Sunakta ayin kadehi olmadığı için diz çökmedi.

Hizmetçi kız, rahibenin narin omzuna ürkekçe dokundu ve eğilip rahibenin kulağına fısıldadı. "Rahibe Danielle, Norman lideri geldi. Teslim oluyormuyuz artık?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu soru kulağına öyle gülünç geldi ki Royce neredeyse gülümseyecekti. Ingelram'a kılıcını kınına sokmasını işaret ettikten sonra odaya girdi. Odanın diğer tarafındaki kürk kaplı pencerenin yanında iki hizmetçi yan yana ayakta dikilmekteydi. Biri kollarında bir bebek tutuyordu. Bebek büyük bir gayret içerisinde kendi yumruklarını çiğniyordu.

Royce'un dikkati rahibeye yöneldi yine. Royce durduğu yerden rahibenin yalnızca profilini görebiliyordu. Rahibe dualarının bittiğine ilişkin bir işaret olarak istavroz çıkardı nihayet, sonra da zarif bir biçimde ayağa kalktı. Rahibe ayağa kalkar kalkmaz, bebek yaygarayı kopardı ve ellerini rahibeye doğru uzattı.

Rahibe siyah saçlı hizmetçiye yanına gelmesini işaret etti ve bebeği kollarına aldı. Bebeği başının tepesinden öptü ve Royce'a doğru yürümek için döndü.

Royce rahibenin yüzüne hâlâ doğru dürüst bakmamıştı, çünkü rahibe başını eğik tutuyordu. Yine de Royce, rahibenin bebeğe mırıldanırkenki yumuşak davranışlarından ve fısıltı yumuşaklığındaki sesinden etkilenmiş buldu kendini. Bebeğin kafası ona komik bir görünüm veren tam anlamıyla havaya dikilmiş bir tutam açık sarı saçla kaplıydı. Bebek halinden memnun bir vaziyette rahibeye sokuldu ve yumruklarını emmeyi sürdürdü. Ara sıra bir esnemeyle kesilen yüksek perdede şapırtılı sesler çıkarıyordu.

Danielle, Royce'un bir ya da iki adım ötesinde durdu. Başının tepesi Royce'un omuzlarına ancak varıyordu. Royce rahibenin ne kadar da kırılgan ve savunmasız göründüğünü düşünüyordu içten içe.

Sonra Danielle başını kaldırıp Royce'un gözlerinin içine baktı ve Royce o an öylece kalakaldı.

Rahibe mükemmeldi. Doğrusunu söylemek gerekirse bir meleğin yüzüne sahipti. Cildi kusursuzdu ve gözleri büyüleyiciydi. O gözler mavinin en çekici tonundaydı. Royce onu sırf boşu boşuna ümitlendirmek için dünyaya inmiş bir tanrıçaya baktığını tasavvur etti. Tanrıçanın açık kahverengi kaşları kusursuzca

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

şekillendirilmişti burnu harikulade denecek kadar düzdü gül pembe dudakları dolgun ve son derece cezbediciydi.

Royce karşısındaki kadına fiziksel olarak tepki gösterirken buldu kendini ve o an kendinden iğrendi. Bu ani disiplin eksikliği, Royce'u dehşete düşürdü. İşittiği iç çekiş Royce'a Ingelram'ın da bu güzel kadına aynı tepkiyi gösterdiğini söylüyordu. Royce rahibeye tekrar bakmadan önce sert bakışlarını askerine çevirdi.

Tanrı aşkına, Danielle kutsal kilisenin geliniydi ve arzulanacak bir ganimet değildi. Amiri Normandiyalı William gibi Royce da her fırsatta kiliseyi onurlandırır ve ruhban sınıfını korurdu.

Royce derin bir nefes aldı. Bu kadın hakkımdaki kutsal olmayan düşüncelerini yeniden kazanma girişimiyle, "Bu çocuk kime ait?" diye sordu.

Danielle Royce'un giderek yükseldiğini ayrımsadığı kısık bir sesle, "Bebek, Clarise'ye ait," yanıtını verdi ve gölgeler arasındaki siyah saçlı hizmetçiye el işareti yaptı. Kadın hemen bir adım öne çıktı. "Clarise yıllardır sadık bir hizmetkârdır. Oğlunun adı Ulric."

Danielle başını eğip bebeğe baktı ve bebeğin haçı kemirdiğini gördü. Rahibe başını kaldırıp bir kez daha Royce'a bakmadan önce boynundaki haçı göğüslerinin arasına sıkıştırdı.

Sessiz geçen bir dakika boyunca gözlerini dikip birbirlerine baktılar. Danielle Ulric'in omuzlarını dairesel bir hareketle okşamaya başlamış olsa da bakışlarını tamamen Royce'a sabitlemişti.

Yüz ifadesinden kesinlikle korkmadığı belli oluyordu ve Royce'un yanağındaki uzun orak şekilli yara izine az da olsa dikkat kesilmişti. Royce kendini biraz huzursuz hissetti kadınlar, yüzünü gördüklerinde genelde oldukça farklı bir tepki verirlerdi. Yine de bu şekil bozukluğu rahibeyi rahatsız etmişe hiç benzemiyordu ve bu durum Royce açısından hoşnut ediciydi.

Royce, "Ulric'in gözleri sizinkilerle aynı renkte," yorumunda bulundu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bunun tam manasıyla doğru olmadığını anladı. Bebeğin gözleri masmaviydi. Danielle'ninkiler ise muhteşemdi.

Danielle, "Pek çok Sakson mavi gözlüdür," karşılığını verdi. "Ulric bir haftadan daha az bir süre içerisinde sekiz aylık olacak. O kadar uzun yaşayacak mı Norman?"

Danielle bu soruyu böylesine yumuşak ve iddiasız bir sesle sorduğu için Royce alınmadı. "Biz Normanlar masum çocukları öldürmeyiz."

Danielle kafasını salladıktan sonra Royce'u bir gülümsemeyle onurlandırdı. Royce'un kalbi tepkisel olarak hızla çarpmaya başladı. Danielle'nin yanağında mest edici bir gamze vardı ve gözleri Royce'u nasıl da büyülüyordu. Royce o gözlerin mavi olmadığına karar faldı. Onlar Royce'un şimdiye dek sadece bir kez gördüğü o narin çiçeğin tonunda, menekşe renkliydi.

Royce düşüncelerine gerçekten hâkim olması gerektiğini söyledi kendi kendine. Abayı yakmış bir kavalye gibi davranıyor, aynı zamanda kendini beceriksizin tekiymiş gibi hissediyordu.

Royce bu şekilde hissedemeyecek kadar deneyimliydi. "Dilimizi bu kadar iyi konuşmayı nereden öğrendiniz?" diye sordu, sesi boğuk çıkmıştı.

Danielle bunun farkına varmış gibi görünmüyordu. "Erkek kardeşlerimden biri altı sene önce Sakson Kralımız Harold'la birlikte Normandiya'ya gitmişti. Geri döndüğü zaman hepimizin bu dili öğrenmesinde ısrar etti."

Ingelram baronunun yanında durmak için yer değiştirdi. "İkiz kız kardeşiniz size benziyor mu?" dedi birdenbire.

Rahibe askere bakmak için döndü. Karakterini ya da becerisini sınıyormuş gibi askeri inceliyordu. Sabit bakışları yoğundu ve değişmiyordu. Royce rahibenin üstü kapalı yargılaması altındaki Ingelram'ın kıpkırmızı olduğunu ve kadının dik bakışlarına uzun süre dayanamadığını fark etti.

Danielle en sonunda, "Nicholaa ve ben görünüşte birbirimize çok benzeriz," yanıtını verdi. "Pek çok kişi bizi ayırt edemez. Yaradılışlarımız ise çok farklıdır.Benim katlanılır bir tabiatım vardır, kız kardeşiminki ise kesinlikle

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

katlanılmazdır. O İngiltere istilacılarına teslim olmadan önce ölmeye ant içti. Nicholaa siz Normanlar'ın vazgeçip eve dönmenizin yalnızca an meselesi olduğuna inanıyor. İşin doğrusu, kız kardeşimin güvenliği için kaygılanıyorum."

Ingelram, "Leydi Nicholaa'nın nereye gittiğini biliyor musunuz?" diye sordu. "Baronum bunu bilmek istiyor."

Danielle, "Evet," diye karşılık verdi. Sabit bakışlarını askerden ayırmadı. "Baronunuz kız kardeşime hiçbir zarar gelmeyeceğine ilişkin beni temin ederse, size onun yerini söylerim."

Ingelram yüksek sesle homurdandı. "Biz, Normanlar kadınları öldürmeyiz. Uysallaştırırız."

Royce bu küstahça böbürlenmeyi işittiğinde askerini kapı dışarı etmeyi geçirdi içinden. Rahibe bu yorumu çok da umursamışa benzemiyordu. Kısa süreliğine yüz ifadesi asileşmiş olsa da öfke parlaması çabucak geçip yerini huzurlu bir ifadeye bırakmıştı.

Savunma mekanizması aniden harekete geçen Royce şüpheleri için herhangi bir mazeret gösterememesine rağmen bir şeylerin ters gittiğini biliyordu.

Royce, "Kız kardeşinize hiçbir zarar gelmeyecek," dedi.

Danielle rahatlamış görünüyordu. Royce rahibenin anlık öfkesinin, kız kardeşi için kaygılanmasından kaynaklandığına karar kıldı.

Ingelram büyük bir coşkuyla, "Evet," deyiverdi. "Çünkü Nicholaa kralın ödülü."

"Kralın ödülü?"

Danielle öfkesini gizlemekte zorlanıyordu artık. Sesi, her nasılsa, sakin kalmış olsa da yüzü kızarmıştı. "Demek istediğinizi anlamıyorum. Kral Harold öldü."

Ingelram, "Sizin Sakson kralınız öldü," açıklamasını yaptı. "Fakat Normandiyalı Dük William şimdilerde Londra'ya gidiyor ve pek yakında tüm İngiltere'nin kutsanmış kralı olacak. Biz de Nicholaa'yı vakit kaybetmeden Londra'ya götürmek üzere emirler aldık."

Danielle, "Hangi sebeple?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Kız kardeşiniz kralın ödülü. Kral onu asil bir şövalyeye ödül olarak vermeyi amaçlıyor." Konuşmasını sürdüren Ingelram'ın sesi gururla doluydu. "Bu bir onurdur."

Danielle başını iki yana salladı. "Yine de kız kardeşimin niye kralın ödülü olduğunu açıklamak zorundasınız," diye fısıldadı. "Şu sizin William Nicholaa'yı nereden biliyor ki?"

Royce kadını bu konuda aydınlatacak değildi. Gerçek onu sadece üzecekti. Royce askerini kapı aralığına doğru ittirdi ve Danielle'ye vaadini, "Kız kardeşinize hiçbir zarar gelmeyeceğine dair size söz veriyorum," diyerek yineledi. "Şimdi bana kız kardeşinizin nereye gittiğini söyleyin. Bu duvarların dışındaki tehlikelerden habersizsiniz. Kız kardeşinizin ele geçirilmesi yalnızca an meselesi ve ona iyi davranacak sayılı Norman var maalesef"

Royce gerçeği bu masum kadın için yumuşatmıştı, elbette. Kadının ikizinin disiplin yoksunu askerler tarafından yakalanırsa maruz kalacağı acımasızlıkları ayrıntılı bir biçimde açıklamak için hiçbir gerekçe görmüyordu. Rahibenin masumiyetini dünyevi günahlardan sakınmak onu hayatın haşin gerçekliklerinden korumak istiyordu fakat kadın ona ihtiyaç duyduğu bilgiyi vermeyi red ederse, Royce rahibeye karşı daha açık sözlü olmaya mecbur kalacaktı.

"Bana Nicholaa'nın peşinden bizzat kendiniz gideceğinize ilişkin söz verirmisiniz? Bu görevi başka birine vermeyeceksiniz?"

"Benim gitmem sizin için önemli mi?"

Danielle başıyla onayladı.

Royce, "O halde size söz veriyorum," dedi. "Benim gitmemin veya başka birinin gitmesinin, sizin için niye önemli olduğunu merak etsem de... "

Danielle, "Sizin kız kardeşime onurlu davranacağınıza inanıyorum," diyerek araya girdi. "Bana hali hazırda, Nicholaa'ya hiçbir zarar gelmeyeceğine ilişkin söz verdiniz." Gülümsedi. "Eğer sözünüzü bozma alışkanlığınız olsaydı, böylesine nüfuzlu bir konumu elde edemezdiniz. Üstelik emriniz altındaki askerlerden de

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

daha yaşlısınız. Şimdiye kadar sabrı ve sınırlamayı öğrendiğinize inanıyorum. Nicholaa'yı zaptetmek için her ikisine de ihtiyaç duyacaksınız, çünkü Nicholaa kızdığında çok zor bir kız olabilir. Akıllıdır da."

Royce bu yorumlara yanıt veremeden Danielle döndü ve pencerenin yanında duran iki kadına doğru yürüdü. Bebeği Clarise isimli kadına uzattıktan sonra öteki hizmetçiye talimatlar fısıldadı.

Royce'a doğru döndü yine. "Yaranızla ilgilendikten sonra size kız kardeşimin yerini söyleyeceğim," dedi. "Alnınızda orta büyüklükte bir kesik var, baron. Temizleyip saracağım onu. Oturun. Yalnızca bir ya da iki dakikanızı alacak."

Royce Danielle'nin bu kadar düşünceli olmasından ötürü o kadar çok şaşırmıştı ki nasıl bir tepki vereceğini bilmiyordu. Başını iki yana sallamaya başladı, sonra fikrini değiştirdi. Nihayet oturdu. Ingelram kapı aralığında dikiliyor ve olup biteni izliyordu. Danielle birkaç tane temiz beyaz kumaş parçası çıkarırken, hizmetçi Royce'un oturduğu taburenin bitişiğindeki alçak sandığın üzerine bir su kâsesi koydu.

Baron taburede arkasına yaslanıp uzun bacaklarını öne doğru uzattı. Danielle onun bacaklarına değmeden geçti ve uyluklarının arasında durdu.

Royce Danielle'nin kumaşı suya daldırdığında ellerinin titrediğini ayrımsadı. Danielle tedavisiyle ilgilenirken Royce'a tek kelime dahi etmedi, fakat yara Danielle'yi hoşnut edecek şekilde temizlendiğinde ve üzerine rahatlatıcı bir merhem sürüldüğünde, Royce'a yaranın nasıl meydana geldiğini sordu.

Royce omuz silkerek, "Bir taş sanırım," yanıtını verdi. "Önemli değil."

Danielle'nin gülümseyişi uysaldı. "O an için önemli olduğunu düşünüyorum, çünkü çarpma sizi en azından afallatmış olmalı."

Royce Danielle'nın söylediklerine pek de dikkat etmiyordu. Kahretsin, Danielle o kadar güzel kokuyordu ki. Royce bu kadar yakınında duran şu güzel kadından başka bir şeye konsantre olabilecekmişe benzemiyordu. Güllerin belli belirsiz mis kokusu Royce'un dikkatini çekiyordu. Danielle'nin göğüsleri arasına yerleşmiş haç

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

da öyle. Royce kadına karşı tepkisini kontrol edebilinceye dek bakışlarını o kutsal nesne üzerinde sabitledi. Danielle bir adım gerilediğinde, Royce ayağa kalktı.

Danielle Royce'a, "Kız kardeşim Baron Alfîed'in mâlikanesine gitti," dedi. "Baronun evi buradan kuzeye doğru yalnızca üç saatlik mesafede., Alfred Normanlar'a direnmek için ant içmiş ve Nicholaa erkek kardeşimizin sadık askerlerini Alfred'in savaşına katmayı planlıyor."

Kapı aralığından bu sözleri bölen bir haykırış yükseldi. Royce'un askerlerinden biri baronunun ilgisini talep ediyordu. Royce rahibeyi işaret ederek, "Onunla kal," diye buyurdu Ingelram'a.

Askerinin hararetli yanıtı ona yetiştiğinde, Royce kapı aralığından çıkmıştı bile. "Onu hayatım pahasına koruyacağım, baronum. Tanrı şahidimdir ki ona hiç kimse dokunmayacak."

Royce'un iç çekişi koridor boyunca yankılandı. Tanrım beni hevesli genç şövalyelerden koru, diye düşündü Royce kendi kendine. Böylesine sabırlı bir doğaya sahip olmasaydı, Ingelram'ın küstah kafasını şimdiye dek çoktan duvara çarpmış olacağının farkındaydı. Son bir saat içerisinde kendini birkaç kez bunu yapıyorken tasavvur etmişti.

Diğer genç asker merdivenin en üst basamağında Royce'u bekliyordu. "Şu anda kalenin güneyinde tüm şiddetiyle devam eden bir savaş var, baronum. Duvarın üstündeki geçitten Sakson köpeklerinin Norman askerlerimizi kuşattıklarını görebiliyoruz. Sancağın renkleri bize bu küçük birliğin Baron Hugh'a ait olduğunu bildiriyor. Ona destek vermek için at sürelim mi?"

Royce durumu kendi gözleriyle görmek için iç kaleden ayrılıp geçide tırmandı. Savaşı rapor eden asker onun peşine takıldı. Ne yazık ki o asker de Ingelram kadar yeteneksiz olmasının yanı sıra umutsuzca coşkuluydu. Ve bu oldukça tehlikeli bir kombinasyondu.

Asker, "Saksonlar'ın askerlerimizi nasıl da gerilettiklerini görüyor musunuz, baronum?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı. "Sen bakıyorsun ama görmüyorsun," diye homurdandı. "Hugh'un adamları Hastings yakınındaki savaşımızda kullandığımız taktiği uyguluyorlar. Askerlerimiz Saksonlar'ı bir tuzağın içine çekiyorlar."

"Fakat üstünlük kesinlikle Saksonlar'dan yana. Sayıları üç misli... "

Royce, "Sayıların hiçbir önemi yok," diyerek itiraz etti. Bıkkın bir iç çekiş koyverdi ve sabırlı bir adam olduğunu kendi kendisine hatırlattıktan sonra siyah saçlı askere bakmak için döndü. "Ne kadar süredir benim safımdasın?"

"Yaklaşık sekiz haftadır."

Royce'un kızgınlığı hızla kayboldu. İngiltere'nin istilası için gereken bütün hazırlıkların yapılması kapsamında eğitime yönelik yeterli zaman olmamıştı. "Cehaletinden ötürü mazur görüldün," diye belirtti Royce ve merdivene yöneldi. "Hugh'un adamlarına destek vereceğiz ama onlar yardımımıza ihtiyaç duyduğu için değil sadece iyi bir meydan savaşını sevdiğimizden ötürü. Norman askerleri herhangi bir mücadelede çok üstünlerdir ve Hugh'un adamları desteğimizle veya desteğimiz olmaksızın mutlaka zafer kazanacaklardır."

Genç asker kafasını salladı, sonra baronunun yanında savaşa girip giremeyeceğini sordu. Royce onun bu ricasını kabul etti. Kalede yirmi asker bıraktı ve artakalan öteki adamlarla beraber kale dışına at sürdü. Duvarların iç tarafında yalnızca kadınlar, çocuklar ve uşaklar olduğu için Ingelram'ın asayişi kolaylıkla sağlayabileceğinden emindi.

Royce'a göre mücadele çok çabuk bitmesine karşın canlandırıcıydı. Royce alaycı bir adam olduğu için askerleriyle birlikte savaşa katılır katılmaz en azından iki kat asker sayısına sahip Saksonlar'ın dağ kurtları misâli tepelere doğru dağılmalarının gerçekten tuhaf olduğunu düşündü. Bu savaş onu dışarı çekmek için mi yapılmıştı? Çok az uyku uyuması nedeniyle bitkin haldeki Royce Saksonlar'ın geri çekilmesinden aşırı derecede kaygılandı. O ve adamları kovalamacayı bırakmadan önce kâfirleri inlerinden çıkarmak için bir saat daha harcadılar.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce William'ın komutası altında eşit rütbedeki arkadaşı Hugh'u o birliğe liderlik ederken bulduğuna şaşırdı, çünkü Hugh'un, Londra'ya yapılan son silip süpürme harekâtında onların liderinin lehinde savaşacağını sanıyordu. Royce bu soruyu savaşçıya sorduğu zaman, Hugh ona kuzeydeki anlaşmazlığı sonlandırmakla görevlendirildiğini, Saksonlar onlara hücum ettiklerinde ise Londra'ya geri dönmekte olduğunu açıkladı.

Hugh Royce'dan tam olarak on yaş daha büyüktü. Kahverengi saçları yer yer kırlaşmıştı ve yüzüyle kollarındaki geçkin yara izleri Royce'a nazaran onu neredeyse kusursuz gösteriyordu.

Hugh umutsuz bir sesle, "Birliğimde sadece az yetenekli askerler var," diye itiraf etti. "Daha tecrübeli olanlar William'a gönderildiler. Sana söyleyeyim, Royce, adamları eğitmede senin sabrına sahip değilim. Muhbirimizin uyarısı olmasaydı, adamlarımdan çoğunu şimdiye dek çoktan kaybetmiştim. Sakson casusu bize tam zamanında savunma önlemi aldırttı ve bu nedenle pusu olabileceği kadar etkili olmadı tahminimce. Askerlerim disiplinsizler yine de." İleri doğru eğildi ve genellikle günah çıkarırken kullanılan bir sesle fısıldadı. "Adamlarımdan ikisi kılıçlarını yanlış yerleştirmişler. Böylesine bir günaha inanabiliyor musun? Bu berbat durumdan kurtulmak adına o aptalları öldürsem yeri." Derin bir nefes aldı. "İzninle, William'dan çocuk yaştaki savaşçılarımın birkaçını adamakıllı eğitilmeleri için senin saflarına koymasını isteyeceğim."

Kendi birliklerinin çevrelediği iki baron kaleye yöneldi yeniden.

Royce, "Bahsettiğin şu muhbir kim?" diye sordu. "Ve sen ona niye güveniyorsun?"

Hugh, "Adamın adı James ve ona güvendiğimi söylemedim," yanıtını verdi. "James şimdiye dek güvenilir olduğunu kanıtladı, hepsi bu. Ona vergi toplama işi verildiği için diğer Saksonlar tarafından sevilmediğini söylüyor. Bu bölgedeki ailelerle epeyce içli dışlı. Burada büyümüş, anlarsın. Tüm saklanma yerlerinin en gözdelerini biliyor." Ağır pelerinini omuzlarının etrafına çekip konuyu değiştirerek

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

sözlerine devam etti. "Son bir saattir rüzgâr epey sertleşti, değil mi Royce? Kemiklerim kışın takırtısını hissediyor artık."

Royce soğuğu pek fark etmiyordu. Kar taneleri onların çevresinde fırıl fırıl dönüyor olsa da toprağı örtmeye yetmiyordu. "İhtiyar kemiklerin var, Hugh. Soğuğu hissetmenin nedeni bu." Royce bu aşağılamayı yumuşatmak için arkadaşına sırıtarak baktı.

Hugh cevaben gülümsedi. "Sen bana ihtiyar mı diyorsun? Saksonlar'a karşı kazandığım hayret uyandırıcı zaferleri işittiğinde fikrini değiştireceksin."

Kendini beğenmiş savaşçı, William'ın adına olduğunu iddia ettiği zaferler silsilesini en ince ayrıntısına kadar bağlantılandırmaya başladı ve kalenin avlusuna varıncaya dek bu anlatımını böbürlenme ayiniyle sürdürdü. .

Ingelram, Lordunu karşılamak için orada değildi. Royce bu sersem askerin hâlâ üst katta, sabit gözlerle rahibeye, baktığından neredeyse emindi.

Sakson kadınının saf hatırasında Royce'u huzursuz eden bir şey mevcuttu, fakat Royce bunun ne olduğuna karar veremiyordu.

Hugh şu gelen yanıttan önce oturuncaya dek Royce kendisini huzursuz eden şeyin belki de kadının beklemesi olduğuna kafa yordu. "Evet, Lordum. Ebeveynler ölmüş. Kuzeye bakan tepedeki aile mezarlığına gömülmüşler."

Dev Norman'ın yüzüne bakabilmek amacıyla başına geriye doğru eğmek zorunda kaldığından James'in boynu ağrımaya başlamıştı. Bu ağrı rahatsız edici hale geldiğinde, James sabit bakışlarını yere çevirdi. Bu hareket adeta ilaç gibi geldi, çünkü savaşçının yüzüne doğrudan doğruya bakmadığı anda James'in göğsündeki sıkışma anında gevşedi. James savaşçının gözlerinin tıpkı sağ yanağının büyük kısmını kaplayan çirkin yara izi kadar korkunç olduğunu kabul etti. O sert ve soğuk bakışları, ebadından ya da yara izlerinden çok daha korkutucuydu.

Royce, "Şimdi bana bu ailenin öteki üyelerinden söz et," diye buyurdu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

James yanıtlamakta aceleci davrandı. "İki erkek kardeş var. Thurston çocukların en büyüğü. Kuzeydeki savaş esnasında öldüğü bildirilse de bu haber henüz doğrulanmadı."

"Peki ya öbür erkek kardeş?"

"Onun adı Justin. Ailenin en genci. Aynı savaşta yaralanmış. Rahibeler onu manastırda tedavi ediyorlar şimdi. Yine de Justin'in yaşayacağına inanılmıyor. Yaralan bir hayli ağırmış."

Ingelram liderinin yanında durmayı sürdürüyordu. Royce askerine doğru döndü birden. Saksonca konuşmaya devam ederek, "Ben sana rahibeyi bana getirmeni emretmedim mi?" talebinde bulundu.

Ingelram Royce'a aynı dilde yanıt verdi. "Onu sorgulamaya niyetlendiğinizi bilmiyordum, baronum."

"Benim ne yapmaya niyetlendiğimi bilmek senin görevin değil, Ingelram. Sorgusuz itaat edeceksin."

Ingelram derin bir nefes aldı. "O burada değil," deyiverdi.

Royce askerini boğarak öldürme dürtüsüne direndi. Sert bir sesle, "Kastettiğini açıkla," diye emretti.

Lordunun dik bakışlarıyla karşılaşmak Ingelram'ın sahip olduğu bütün cesareti elinden aldı. "Rahibe Danielle manastıra dönmek için bir refakatçi rica etti. Başrahibelerine karanlıktan önce geri döneceğine dair söz vermiş. Ayrıca erkek kardeşi hakkında çok endişeleniyordu. Erkek kardeşi ailenin en genci olduğu için Rahibe Danielle kendini ona karşı sorumlu hissediyor."

Bu duraksamalı açıklama boyunca Royce herhangi bir tepki göstermedi. Ingelram'ın Lordunun ne düşündüğüne ilişkin en ufak bir fikri dahi yoktu. Konuşmaya devam ettiğinde fikrinin olmayışı sesini tizleştirdi. "Erkek kardeşin yaraları hayati tehlike taşıyor, baronum ve Rahibe Danielle gece süresince onun yanında kalmak istedi. Sabahleyin bize geri döneceğine ilişkin söz verdi bana. Geri döndüğünde sizin ona yönelik sorularınızı yanıtlayacaktır kesinlikle."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce tekrar konuşmaya kalkışmadan önce derin, sakinleştirici bir nefes almak zorunda kaldı. Ilımlı, tamamen kontrollü bir sesle sordu: "Peki ya sabahleyin geri dönmezse?"

Ingelram bu soru karşısında afallamış görünüyordu. Böylesine kötü bir olasılığı aklına dahi getirmemişti. "Bana söz verdi, baronum. Bana yalan söyleyecek değildi. Söyleyemezdi. O, kilisenin gelini. Doğruyu söylemezse, affedilmez bir günah işlemiş olur. Eğer, herhangi bir nedenle, sabahleyin manastırdan ayrılamazsa, içeri girip onu sizin için getirmekten mutluluk duyacağım."

Royce yıllar süren eğitim sayesinde öfkesini denetlemeye koşullanmıştı. Boğazını acıtacak şekilde şu aptal askerine bağırma dürtüsüne rağmen öfkesini denetleyebildi. Sakson muhbirinin salonda olması elbette işe yaradı, çünkü Royce adamlarından birini bir yabancının önünde asla cezalandırmazdı. Gurur kırıcı bir davranış olurdu bu ve Royce adamlarına daima davranılmasını beklediği şekilde davranırdı. Saygı kazanılırdı, talep edilmezdi, fakat saygınlık örneklerle öğretilirdi.

Hugh, Royce'un tüm dikkatini çekerek boğazını temizledi. İhtiyar savaşçı, arkadaşına sevimli bir bakış attıktan sonra Ingelram'a doğru döndü. "Oğlum, onu almak için kutsal duvarlardan içeriye giremezsin. En kutsal yasayı çiğnemeye kalkışırsak, Tanrı'nın sol eli hepimizin üstüne inecektir."

Ingelram anlamadığını belli ederek, "Kutsal yasa mı?" diye kekeledi.

Hugh gözlerini devirdi. "O, kilisenin koruması altında şu anda, oğlum. Ona oraya sığınma imkânı verdiğini ifade ettin."

Ingelram eyleminin dallanıp budaklanmasını nihayet anlamaya başlıyordu. Davranışından ötürü bir anda dehşete kapıldı. Kendisini Lordunun huzurunda bağışlatmanın bir yolunu bulmaya gereksinim duyuyordu. "Fakat bana söz verdi... "

"Sessiz ol."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bu emri buyurduğunda sesini yükseltmemişti, fakat Sakson muhbiri bir ayak yükseğe zıpladı çünkü savaşçının gri gözlerindeki öfke parıltısını ayrımsamıştı.

Kendisini Dev Norman'ın gazabından uzaklaştırmak için cılız bir girişimde bulunarak birkaç adım geriledi.

Royce Sakson'un ödlekçe geri çekilişinden ötürü keyiflendi. Küçük adam, çizmelerinin içinde harfi harfine titriyordu. Royce konuşmayı ev ahalisine geri getirmek gayesiyle, "Bana erkek kardeşlerden bahsettin, James," dedi. "Şimdi bana ikiz kız kardeşlerden söz et. Bize denildiği üzere onlardan biri rahibe, diğeri de... "

Sakson başını iki yana salladığında, Royce duraksadı. James, "Bu ev ahalisine mensup bir rahibe yok," deyiverdi. Açıklamasının Norman'ı nasıl da etkilediğini gördüğü vakit aceleyle ekledi: "Leydi Nicholaa var." Savaşçının yüzündeki çentikli yara izi bembeyaz olmuştu. "Leydi Nicholaa..."

Royce onun sözünü kesti. "Leydi Nicholaa'dan haberdarız," dedi. "Kalesini bize karşı savunan kız kardeş, bu doğru değil mi?"

James, "Evet, lordum," yanıtını verdi. "Bu doğru."

"Şimdi öteki ikizden haberdar olmak istiyorum. Şayet rahibe değilse, o zaman..."

Sakson başını bir kez daha iki yana sallamaya cüret etti. James korkmuş görünmekten ziyade kafası karışmış gibi gözüküyordu o anda. "Ama Lordum," diye fısıldadı. "Yalnızca bir kişi var. Leydi Nicholaa'nın ikizi yok."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

İkinci Bölüm

Royce'un, Sakson'un duyurusuna dair verdiği tepki hızlı ve şaşırtıcıydı. Dev Norman başını geriye doğru atıp gözleri yaşlarla doluncaya dek kahkahalarla güldü. Leydi Nicholaa'nın sığınmayı elde etmeye ilişkin zekice hilesi, Royce'u hayretler içerisinde bıraktı. Kadın son derece becerikli olduğunu ispatlamıştı ve bu özellik, Royce'un her rastlayışında takdir edeceği türdendi.

Nicholaa rahibe değildi. Bir rahatlamayla Royce'un göğsü kabardı. Royce böylesine bir tepkinin nedenini anlayamadı her nasılsa ve bu duyumsamayı çabucak bir kenara itti. Sonra tekrar gülmeye başladı. Neyse ki kilisenin gelinini arzulamamıştı.

Ingelram Lordunun bu tuhaf davranışına ne anlam vereceğini bilemiyordu. Baronun komutası altında geçirdiği kısa sürede onun gülümsediğini asla görmemişti. Liderinin yenilgiyi kabul ettiğine de asla tanık olmadığını birdenbire ayrımsadı.

Ingelram, "Anlamıyor musunuz, baronum?" deyiverdi. "Benim yüzümden bir aşağılamaya maruz kaldınız. Ben onun yalanlarına inandım. Manastıra gitmesi için ona refakatçi sağladım."

Ingelram, Lordunun vuruş mesafesine dek cesurca ilerledi ve sonra ıstıraplı bir fısıltıyla, "Suçlanacak yegane kişiyim," dedi.

Royce askerinin dramatik itirafı üzerine tek kaşını kaldırdı. Sakson'a doğru anlamlı bir bakış atarken, "Bunu daha sonra tartışacağız," diye duyurdu.

Ingelram başını eğerek onayladığında, Royce vergi tahsildarına doğru döndü yeniden. "Bana Nicholaa hakkında bildiklerini anlat," diye buyurdu.

James omuzlarını çaresizlikle silkerek kaldırdı. "İki buçuk sene önce vergiyi toplama işi başka bir adama verildiğinde bu bölgeden kovuldum, asilzadem. Nicholaa'nın, güneyde geniş bir malikanesi olan Roulf adındaki insan azmanıyla evlenmesi gerektiğini biliyorum. Nicholaa onunla çocukluktan beri sözlüydü ve eğer düğün planlandığı gibi yapıldıysa, adam Hastings'te öldürülmeden önce Nicholaa

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

adamla yaklaşık iki sene boyunca evli kalmış olmalı. Nicholaa hakkında bütün bildiğim budur, asilzadem."

Royce az önce verilen bu bilgiye dair yorum yapmadı. James'in gitmesine izin verdi, salonu terk etmesini bekledi ve sonra bir kez daha Ingelram'a doğru döndü. "Gelecekte, kabahatlerini yabancıların önünde sergilemeyeceksin. Beni anlıyormusun?"

Ingelram kafasını salladı. Bu paylamadan ötürü adamakıllı korkmuşa benziyordu.

Royce derin bir nefes aldı. "Sen benim yerime hareket ettiğinde, Ingelram, hataların benimkiler olur. Şayet sen bu hadiseden herhangi bir şey öğrendiysen, bana verdiğin bu rahatsızlık, temelli yarar sağlayabilir."

Ingelram Lordunun sözleri karşısında afalladı. Bir yenilginin rahatsızlık olarak adlandırıldığını daha evvel hiç işitmemişti. Lorduna nasıl bir karşılık vereceğini bilmiyordu.

Hugh konuştuğunda Royce'un dikkatini çekti. "Leydi Nicholaa kurnaz olduğunu kanıtladı, değil mi, Royce? Senin pençenden kesinlikle sıyrıldı... Şimdilik." Ingelram'a doğru hafif bir baş işareti yaptı.

Royce sırıtarak, "Evet," yanıtını verdi. "Şimdilik."

Ingelram, "Gerçek şu ki ben onun yalanlarına kurban gittim," deyiverdi.

Royce, "Hayır," diyerek karşı çıktı. "Sen onun güzelliğine kurban gittin. Yinelemeyeceğin bu yanlışın farkına var."

Asker başını yavaşça salladı. Kılıcını fanından çıkarırken derin bir nefes aldı. Babasının mücevherlerle süslü kılıcını Royce'a sunduğunda askerin elleri titriyordu. "Sizi başarısızlığa uğrattım, baronum. Benim yüzümden mahcup oldunuz."

Ingelram vuruşu önceden tahmin ederek gözlerini yumdu. Gözlerini açmadan önce geçen tam bir dakika işkence doluydu. Lideri niye duraksıyordu? Ingelram bakışındaki bariz şaşkınlıkla Lorduna gözlerini dikerek baktı. "Öç almayı arzulamıyor musunuz, baronum?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce çileden çıktığını Ingelram'a belli etti. Hugh'a doğru döndü, Hugh'un gülümseyişini yakaladı ve az kalsın gülümseyecekti. 'Yapmayı arzuladığım şey ve yapacağım şey farklı iki şey, Ingelram," dedi. "Zamanla anlayacaksın. Kılıcını bana niye sunuyorsun?"

Ingelram bu soruya, hazırlıksız yakalandı. Baron Royce'un sesi çok ılımlıydı. Lordunun, onun yanlışından ötürü aşırı derecede hoşnutsuz olmaması gerçekten mümkünmüydü? "Eğer kılıcımı kullanma eğilimindeyseniz, bana karşı kullanabilesiniz diye size sunuyorum. Baronum, anlamıyorum sizin niye... Ben sizi utandırdım, değil mi?"

Royce bu soruyu umursamadı. "Benim safıma katılmadan önce kimin komutası altındaydın?"

Ingelram, "İki yıldır Baron Guy'ın yardımcısıydım," diyerek karşılık verdi.

"Ve tüm bu süre dahilinde Guy'ın, bir askerinin kılıcını ona karşı kullandığını gördün mü hiç?"

Royce bir red cevabı işitmeye hazırladı kendini. Guy'ın, genç ve deneyimsiz askerleri yola getirirken arada sırada göz korkutucu yöntemler kullandığından haberdardı. Gerçek gaddarlık söylentileri vardı ama Royce bu gibi dedikodulara kulak asmıyordu. O hikâyelerin, Baron Guy'ın sert eğitim koşullarıyla karşılaşamamış hoşnutsuz adamlar tarafından yayılan amiyane abartılar olduğunu düşünüyordu.

Ingelram kafasını salladığında Royce şaşkınlığını gizleyemedi. "Böyle bir öç alışa tanıklık ettim. Baron Guy bir askeri asla öldürmedi, gelgelelim bahtsız birkaç asker, baronun çarptırdığı ceza nedeniyle daha sonra öldü. Askerlerin yaraları hastalık kaptı."

Hugh laf arasına girerek,, "Ingelram, bu senin tuhaf davranışını açıklıyor," dedi. Royce'a doğru döndü. "Çocuk doğruyu söylüyor, Royce. Guy itaati ve sadakati elde etmek için fiziksel kısas ve küçük düşürme yöntemlerini kullanır. Bana bunu anlat,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ingelram." Bakışlarını askere sabitleyerek konuşmasını sürdürdü. "Henry ve Morgan piçleri, Guy'ın sağ ve sol elleri gibi mi hareket ediyorlar hâlâ?"

Ingelram kafasını salladı yine. "Onlar baronun en yakın danışmanları," dedi. "Baron Guy daha önemli meselelerle meşgulken, Henry ve Morgan adamların eğitimini denetliyorlar."

Hugh, "Cezalandırılmalarını da mı?" diye sordu.

Ingelram, "Evet," yanıtını verdi. "Cezalandırılmalarını da."

Hugh, "Morgan Henry'den çok daha kötü," dedi. "Onun savaştığını gördüm. İstila esnasında öleceğini umuyordum ama Saksonlar bana uyum sağlamadılar. Şeytanın onu canlı tutmakta karar kıldığından kuşkulanıyorum."

Ingelram ileri doğru cesurca bir adım attı. Baron Royce'a, "Serbestçe konuşabilir miyim?" diye sordu.

Baronundan, "Yapmakta olduğun bu değil mi?" yanıtı geldi.

Ingelram'ın yüzü kızardı. Royce o an kendisini yaşlı bir adam gibi hissetti. Askerinden tam on iki yaş büyüktü, fakat tepkilerindeki farklılık aralarında sanki yirmi yaş varmış izlenimi uyandırıyordu. "Başka ne söylemeyi arzuluyordun, Ingelram?"

"Askerlerin çoğu Guy'a itaat ederler ama sadık değildirler, Baron Hugh'un varsaydığı gibi. Ondan korkarlar ve sırf bu nedenle onun emirlerini yerine getirirler. Yalnızca Dük William'a sadıktırlar, elbette."

Royce Guy hakkındaki bu ürkütücü havadise herhangi bir tepki göstermedi. Şöminenin rafına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Rahatlamış görünüyordu ama içten içe öfkeliydi. Bu statüde ve adamlarınınkinden daha güçlü değerlere sahip bir adamın yaradılıştan korumacı olması gerektiğine inanıyordu. Sanki Guy bir yok edici olup çıkmıştı.

Hugh, "Ingelram?" dedi. "Royce'un safına katılmayı sen talep ettin, değil mi?"

Hugh'un sesine fark edebilir bir hırıltı eklenmişti. Hugh yorgunluğunu gidermek için iskemlesine yaslandı ve bir yanıt beklerken sakallı çenesini ovaladı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ingelram, "Evet, ben talep ettim," diye karşılık verdi. "Doğrusu söylemek gerekirse dikkate alınacağıma ilişkin umudum azdı yine de. Baron Royce'un ordusuna katılmak için yalvaran askerlerin listesi bini aşıyor. Babam, William'ın aklını çelebildi her nasılsa ve ismim listenin en üstüne yazıldı. Çok şanslıydım."

Hugh başını iki yana salladı. "William'ın onayıyla ya da onayı olmaksızın, bunu nasıl başardığını hâlâ anlamıyorum. Bu katılımı talep etmek için ilk olarak Guy'ın iznini almak zorundaydın. Gerçek şu ki Guy taleplere rıza göstermekle tanınmaz, özellikle de Royce'un yararına yönelik taleplere. Birlikte yardımcılık yaptıkları günlerden beri Guy Royce'la yarış halinde."

Hugh hafifçe kıkırdayarak duraksadı. "Guy'a neredeyse acıyorum. O daima ikinci en iyi oluyor. Bu durumun onu delirttiğini zannediyorum."

Royce Ingelram'ı seyrediyordu. Askerinin yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Ingelram Lordunun ona baktığını fark ettiğinde dile geldi. "Baron Guy sizin dostunuz değil. O hasetle dolu. Siz onu daima geride bırakırsınız."

Hugh bu bilmecenin kaynağına varmayı arzulayarak, "Fakat senin katılımına niye rıza gösterdi?" diye sordu.

Ingelram'ın sabit bakışları çizmelerinin üst kısmına yöneldi. "Benim katılımımı Baron Royce'a iyilik olarak görmüyordu. Tamamen zıddını düşünüyordu, aslında. Hem Henry hem de Morgan Lordun kurnazca kararı üzerine sıkı bir kahkaha patlattılar. Onların hepsi benim asla uygun bir şövalye olmayacağıma inanıyorlar."

Royce, "Guy senin uygunsuz olduğunu neden düşünsün ki?" sorusunu yöneltti.

Yüzü daha da kızarırsa Ingelram'ın alev alev yanacağını düşündü Royce. Sabrını korudu ve askerinin yanıt vermesini bekledi.

Ingelram, "Ben yüreksizim," itirafında bulundu. "Baron Guy benim onun birliği için yeterince iradeli olmadığımı söyledi. Gerçeği öğrendiniz artık ve Baron Guy'ın asıl niyeti ortaya çıktı. Benim acizliğim mağlubiyetinize neden oldu."

Royce'un içinden hırlamak geliyordu. "Biz mağlup edilmeyiz," diye homurdandı. "Tanrı aşkına, kılıcını bir kenara koy. Eğitimine başlamadın bile, bu nedenle seni

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

suçlamıyorum. Şayet, her nasılsa, benim yönlendirmem altındaki altı aydan sonra, benzer bir hüküm hatası yaparsan, gırtlağını ellerimin arasına alırım ve seni boğarım. Anlıyor musun?"

Royce'un sesi gergin çıkmıştı. Ingelram hararetli bir şekilde kafasını salladı. "Sizi bir kez daha başarısızlığa uğratırsam boynumu size seve seve sunarım," diye ant içti. "Başka hiçbir mağlubiyet..."

Royce, "Tanrı aşkına, küçük bir rahatsızlığı bir mağlubiyet olarak adlandırmaktan vazgeçer misin?" diye talep etti. "Leydi Nicholaa sadece beni oyaladı, benden kurtulmadı. Londra yolculuğuna hazır olduğumda, manastıra gideceğim ve içeri girmek zorunda kalmayacağım, Ingelram. Leydi Nicholaa bana gelecek."

Askerine doğru tehditkâr bir adım attı. "Benden şüphe ediyor musun?"

"Hayır, Lordum."

Royce başıyla onayladı. Bu başarıyı sağlamak için nasıl bir plan yaptığını açıklamadı ve Ingelram bunu sormayacak kadar akıllıydı. İş olacağına varırdı.

Çok geçmeden, her nasılsa, Royce Nicholaa'yı alma meselesini görevler listesinin en sonuna koymak zorunda kaldı. Hugh herhangi birinin idrak ettiğinden çok daha fazla hastaydı. Ertesi sabah savaşçı ateşler içerisinde yanıyordu.

Royce üç uzun gün ve gece boyunca arkadaşının yanında kaldı. Tecrübesiz genç adamlarından veya Sakson uşaklarından herhangi birini onun yanına yaklaştırmadı. Onu ilk fırsatta zehirlerlerdi ya da Royce öyle olacağına inanıyordu. Şövalyeye bakma görevi Royce'ın sorumluluğundaydı. Ne yazık ki bu görev, Royce'un beceriyle üstesinden gelmede yetersiz kaldığı bir görevdi.

Royce vergi tahsildarını meskende tuttu ve Sakson'u Nicholaa'nın ailesine ilişkin sorgulamak amacıyla Hugh'un yanından uzun gece nöbeti esnasında yalnızca bir kez ayrıldı. Kadını kendi sığınağından çıkmaya zorlamanın planını hali hazırda kurmuştu ama diğer bir faktörü göz ardı etmediğinden emin olmak istiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hugh'un durumu kötüye gidiyordu. Eğer adamakıllı bir tedavi görmezse, hafta sonunda ölmesi olasıydı. Umutsuzluk içerisinde kalan Royce arkadaşını manastıra götürdü. Hem Ingelram hem de Hugh'un askeri Charles, Hugh'un yattığı at arabasını iki yandan koruyorlardı.

Silahlarını çıkarmaya razı oluncaya dek dört adamın da manastıra girmesi reddedildi. Royce emre karşı gelmedi ve kılıçlar teslim edilir edilmez, manastırın demir kapıları açıldı.

Baş rahibe onları taş döşeli avlunun ortasında karşıladı. Royce'un tahminine göre kırklı yaşlarda bir kadındı, aynı zamanda kamburdu, fakat şaşırtıcı derecede temiz, kırışıksız bir cilde sahipti.

Saçlarını gizleyen baş örtüsünden ayakkabılarına kadar siyahlar içerisindeydi ve başının tepesi Royce'un omuzlarına dahi erişmediği halde savaşçının cüssesinden etkilenmemiş gibiydi. Baş rahibenin dik bakışları oldukça sabitti.

Baş rahibe Royce'a Rahibe Danielle'ı... Daha doğrusu Leydi Nicholaa'yı anımsatıyordu.

Baş rahibe selamlama esnasında, "Askerlerinizi neden bu manastırın duvarları etrafına yerleştirdiniz?" sorusunu yöneltti.

Royce, "Askerlerim Leydi Nicholaa'nın, sığınağını terk etmediğinden emin olmak için buradalar," yanıtını verdi.

"Buraya onu ayrılması için ikna etme niyetiyle mi geldiniz?"

Royce başını iki yana salladı. At arabasının arkasına doğru yürüdü ve baş rahibeye peşinden gelmesini işaret etti.

Baş rahibe merhametli bir yaradılışı olduğunu kanıtladı. Hugh'un durumunu görür görmez, onun içeri alınmasını emretti.

Hugh kendi başına ayakta duramayacak kadar güçsüzdü. Royce uyuyan savaşçıyı omzunun üstüne kaldırdı. Ağırlığın altında sendeledi, doğruldu ve içeri giren baş rahibeyi takip etti. Kemerli girişin solunda taş bir merdiven vardı. Royce ile

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

adamları basamakları tırmandılar ve ışıl ışıl aydınlatılmış uzun koridor boyunca baş rahibenin peşinden gittiler.

Ahşap zeminde uzun adımlarla yürüyen adamların çizmelerinden çıkan tıkırtı taş duvarlarda yankılanıyordu, fakat Royce rahibelerin okudukları yumuşak ilahiyi hâlâ işitebiliyordu. Royce koridorun sonundaki kapıya yaklaştıkça, sesler kuvvetleniyordu. Royce, Peder Noster'ı ayrımsadı ve rahibelerin dua ettiklerini anladı. Tatlı müzikal sesten, rahibelerin üst katta bulunduklarını tahmin etti.

Baş rahibe, "Burada bize gelen hastalar için yalnızca bir tane büyük odamız var," açıklamasını yaptı. "Sadece bir hafta önce kapasitemizi doldurmuştuk, fakat bugün tedavimiz altında tek bir Sakson askeri bulunuyor. Bu duvarların içinde, Norman veya Sakson olması fark etmeksizin, bütün insanların eşit olduklarını kabul ediyorsunuz, değil mi, baron?"

Royce, "Kabul ediyorum," yanıtını verdi "Bu Sakson askeri, Leydi Nicholaa'nın erkek kardeşi mi?"

Baş rahibe arkasına döndü. "Evet," dedi. "Justin içeride dinleniyor."

"Bilgilendirildiğim kadarıyla ölmek üzere mi?"

Baş rahibe, "Bu soruyu yalnızca Tanrı cevaplayabilir," diye karşılık verdi. "Justin haçın kutsamasını reddediyor. Her bir tedavimizle mücadele ediyor. Biz onun iyileşmesi için gayretle dua ederken, o ölmek için yalvarıyor. Çelişen yalvarışlarımızdan ötürü Tanrı'nın bocalamayacağını umabiliyorum sadece."

Royce baş rahibenin latife edip etmediğinden emin değildi. Kadının kaşları hoşnutsuzluk belirtecek şekilde çatılmıştı. Royce kafasını salladı yeniden ve "Arkadaşımı yerleştirmek istiyorum. Hugh'un rahat ettirilmesinin ardından bu endişelerinizi tartışabilir miyiz?" dedi.

Baş rahibe, "Sadece bir konuda endişeliyim," dedi. "Arkadaşınızı Justin'inkinin yanındaki yatağa yerleştirme niyetinde olduğumu bilmelisiniz. Sert bakışlarınızdan ötürü bu kararı pek beğenmediğinizi anlayabiliyorum, ancak size geçerli ve elverişli bir neden ileri sürüyorum. Rahibe Felicity her iki adamın da bakımını üstlenmede

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

gerekli bütün niteliklere sahip. Kendisi bir hayli ihtiyarladı ve ben onu bir odadan diğerine koşturtmayacağım. Askerlerin arasında oturacak. Bu koşulu kabul ediyor musunuz?"

Royce baş onayı verdi. Baş rahibe rahatlamış görünüyordu. Döndü ve kapıyı açtı. Royce'un girdiği oda devasaydı. Royce uzak duvardaki üç geniş pencereden giren gün ışığına gözlerini kısarak baktı. Her pencerenin altında ahşap kanepeler durmaktaydı. Duvarlar yakın zamanda beyaza boyanmış olduğundan tertemizdi.

Karşı duvar boyunca yirmiyi aşkın yatak diziliydi. Her bir yatağın bitişiğinde küçük birer sandık vardı. Her sandığın üstünde de tek bir beyaz mum bulunmaktaydı.

Her yatak ve sandık, tavandan zemine kadar inen beyaz perdelerle çevrelenilebiliyordu. Kumaşlar çekildiğinde o alan, gizli bir odacığa dönüşüyordu.

Yatakların biri dışında hepsi o esnada gün ışığına maruzdu. Royce odanın ortasına yakın durumdaki beyaz dörtgen kozanın, Justin'in yattığı odacık olduğundan kuşkulanıyordu.

Hugh'u perdeli odacığın bitişiğindeki yatağa yatırdı. Dakikalar içerisinde arkadaşının ağır dış elbiselerini çıkardı ve üzerini kalın, yumuşak yün battaniyelerle örttü.

Baş rahibe endişeli bir kaş çatışla, "Kollarındaki ve omuzlarındaki yaralar iltihaplanıyor," yorumunu yaptı. "Rahibe Felicity ne yapacağını biliyordur." Aşağıya eğildi ve Hugh'un alnını anaç bir hareketle okşadı. "Tanrı'nın izniyle iyileşecektir."

Royce başını salladı. Rahibe ona adamlarıyla birlikte artık gitmeleri gerektiğini bildirdiğinde ise kaşlarını çatarak, "Hayır," dedi sert bir sesle. "Bir Norman askeri, Hugh'u iyileşinceye dek koruyacak. Ayrıca sizden biri tarafından tadılmaksızın onun yemesine ya da içmesine izin verilmeyecek."

Baş rahibenin yüzündeki şaşkınlık ifadesi, onun bu gibi itirazlara alışkın olmadığını gösteriyordu. Kadın somurtarak, "Kuşkucu bir adamsınız, baron," dedi. "Burası kutsal bir evdir. Arkadaşınıza hiçbir zarar gelmeyecektir."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce omuzlarını silktiğinde, "Peki ya koşullarınızı kabul etmezsem?" diye sordu kadın.

Royce, "Hugh'a sırt çevirmeyeceksinizdir," karşılığını verdi. "Rahibelik yeminleriniz bunu yapmanıza müsaade etmeyecektir."

Baş rahibenin gülümsemesi, Royce'u şaşırttı. Kadın, "Benim kadar inatçı olduğunuzu görüyorum," dedi. "Tabiatlarımızdaki bu kusur nedeniyle her ikimiz de zamanımızın birazını Araf'ta geçireceğiz. Peki öyleyse. Koşullarınızı kabul ediyorum."

Hugh, baş rahibenin dikkatini yeniden çekerek uykusunda inledi. Baş rahibe ona tamamen rahatlatıcı tatlı sözler fısıldayarak örtüleri savaşçının her yanına yumuşak ve nazik bir biçimde sardı. Sonra perdeleri kapadı ve Rahibe Felicity'yi aramaya gitti. Baş rahibe gitmek için harekete geçtiği anda Royce Ingelram'a ve Hugh'un yardımcısına el işareti yaptı. İki asker derhal baş rahibeyi kapı aralığına doğru takip ettiler ve girişin her iki yanında mevkilendiler. Hugh tümüyle iyileşinceye dek odaya bir rahibeden başkasının girmesine izin verilmeyecekti.

Royce baş rahibenin geri dönmesini beklerken Sakson askerine ilişkin merakını bastırma kararı aldı. O adamın Hugh için bir tehdit oluşturamayacak kadar hasta olduğunu kendi namına görmek istiyordu. Kendisi şahsen onaylayıncaya dek bir Sakson'un ona anlattığı olumlu herhangi bir yanıta inanacak değildi.

Royce Hugh'un yatağının öbür tarafına yürümeye başladı ve tam o sırada Sakson'un küçük odacığının perdesi içeriden usulca çekildi.

Royce kendini, omuzlarının hizasındaki Leydi Nicholaa'yla karşı karşıya buldu birdenbire.

Leydi Nicholaa'nın içine çektiği nefes Royce'a bu karşılaşmanın Leydi Nicholaa'yı Royce'dan daha fazla şaşırttığını bildirdi. Royce'a göre Leydi Nicholaa onun baş rahibe ile birlikte gittiğini sanmıştı. Konuşmalarının her bir sözcüğünü işitmiş olmalıydı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce ve Leydi Nicholaa'nın aralarında en fazla bir adımlık mesafe vardı. Güllerin hoş kokusu, Royce'un dikkatini çekiyordu.

Leydi Nicholaa güzeldi ve Royce onun korkmuş olmasını umuyordu. Royce'un tahminine göre Leydi Nicholaa'nın gözlerinin fal taşı gibi açılmasına sebep olan korkuydu.

Evet, Royce onun korktuğuna karar kıldı. Bu en mantıklı tepkiydi. Kadının Royce'dan pekâlâ korkması gerekiyordu, çünkü her etki bir tepki veya kısas doğururdu. Leydi Nicholaa geçici özgürlük elde etmek için yalan söylemişti. Ve çok geçmeden karşılık verme sırası Royce'a geçmişti.

İkisi de birkaç dakika boyunca tek kelime etmediler. Royce, Leydi Nicholaa'nın üzerinde kale gibi yükseldi ve kadının korkudan sinmesini bekledi.

Leydi Nicholaa öfkesini kontrol edebilinceye dek bekledi.

Gözlerini dikip Royce'a baktıkça, daha da öfkelendi. Bu Norman, erkek kardeşinin odasına girmeye nasıl cüret ediyordu?

Leydi Nicholaa'nın çenesi içgüdüsel olarak meydan okuyan bir hareketle yukarı doğru kalktı.

Royce gülümsemekten vazgeçti.

Leydi Nicholaa Royce'dan korkmuyordu. Bu farkındalık, Royce'u afallattı. Bunu günahkârca bir düşünce takip etti. Kadın alıkonulacak yakınlıktaydı. Royce'un onu omzunun üstüne atıp manastırdan ayrılması nasıl da kolaydı. Bu günahkârca bir düşünceydi, çünkü Leydi Nicholaa şu anda kilisenin himayesi altındaydı. Fakat bu düşünce Royce'u hazırlıksız yakalayan ani arzu patlamasından daha günahkârca değildi.

Bir erkeğin tercihi mavi gözlü peri kızlarından yanaysa, o zaman Nicholaa Royce'un kesinlikle ilk tercihi olurdu. Royce, tercihinin o yönde olmadığı telkininde bulundu kendi kendine. Sonra bu yalanın farkına vardı ve telkinden caydı. Kahretsin, günlerinin geri kalanını ona bakarak ve onu daha çok arzulayarak geçirmeye razıydı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın dudakları, Royce'a iç huzuru sunamayacak kadar çekiciydi. Royce'un tek düşünmek istediği, o dudakların tadının neye benzediğiydi.

Almış olduğu disiplin, Royce'u Nicholaa'yı sımsıkı sarıp onun tadını oracıkta keşfetmekten alıkoydu. Royce derin, sakinleştirici bir nefes aldı. Şehvetli düşüncelerinden uzaklaşıp kadının dizlerine sabit gözlerle bakmaya çalıştı. Meydan okumak, belirli koşullar altında baldan tatlıydı, fakat bu seferki o koşullardan biri değildi. Nicholaa'nın korkması gerekiyordu şu anda. Royce uyarının korkuyu beraberinde getireceği sonucuna vardı. Nicholaa yeterince yıkıma sebebiyet vermişti. Nicholaa'nın teslim olma vakti gelmişti. Royce Nicholaa'ya başının belada olduğunu fark ettirmekte kararlıydı. Royce Nicholaa'nın fatihiydi ve Nicholaa Royce'un ganimetiydi. Bu gerçekle olabildiğince erken yüzleşmesi, Nicholaa'nın yaşamını kolaylaştıracaktı.

Royce göz korkutmada ustaydı. Yüzündeki yara izi, elbette, işe yarardı.

Tuhaf olan şu ki o yara izinin şu anda Royce'a yarar sağlamıyormuş gibi gözükmesiydi. Royce'un sert bakışları nedenli haşinleşirse haşinleşsin, Nicholaa korkudan sinmiyordu.

Royce ondan etkilenmeden edemedi. Bir adım ilerledi. Royce'un çizmelerinin uçları, Nicholaa'nın ayakkabılarının uçlarına değdi. Nicholaa buna rağmen gerilemedi. Royce'un dik bakışlarına odaklanmayı sürdürebilmek adına başı geriye doğru eğildi ve Royce daha iyisini bilmeseydi, Nicholaa'nın gözlerinde bir pırıldama olduğunu düşünecekti.,

Nicholaa Royce'u küçümsemeye mi cüret ediyordu ?

Nicholaa nefes almakta zorlanıyordu. İşin doğrusu, ona bu kadar kızgın bir şekilde bakan savaşçıya duyduğu öfke, Nicholaa'nın kendi kendisine duyduğu öfkeden çok daha azdı. Dev Norman'a tepkisi açıklanamazdı. Nicholaa durağan bir bakışla Royce'a bakmaktan vazgeçmiyordu. En güzel gri gözlerin sahibi Royce'tu, ne var ki Royce'un bu ayırt edici özelliğini ayrımsamak için bir hayli uzun zaman harcamış olmak, Nicholaa'nın mantığına sığmıyordu.

Royce Nicholaa'nın gözünü korkutmaya çalışıyordu. Nicholaa buna izin vermeyecekti. Bu savaşçı gerçekten yakışıklıydı, lanet olsun. Bunun farkına vardığı için Nicholaa kendisi için de lanet okuyordu. Nicholaa'nın sorunu neydi? Adam onun düşmanıydı ve Nicholaa'nın bu adamdan nefret etmesi gerekiyordu, öyle değil mi?

Royce'un Nicholaa'dan nefret etmekle ilgili herhangi bir sıkıntı yaşamadığı aşikârdı. Asık suratı, hoşnutsuzluğunu yeteri kadar ortaya koymaktaydı. Nicholaa'nın sırtı tepkisel olarak dikleşti.

Nicholaa, "Fırsatım varken seni öldürmeliydim," diye fısıldadı.

Royce tek kaşını kaldırdı. Yumuşak, alaycı bir sesle, "Peki, bu ne zamandı?" diye sordu.

"Sapanımdan fırlattığım taşla seni yere serdiğimde."

Royce başını iki yana salladı.

Nicholaa başıyla onayladı. "Nişanlamam doğruydu," diye böbürlendi. "Seni işaretlemekti niyetim, öldürmek değildi. Şimdi ise bu karardan ötürü pişmanlık duyuyorum. Sen ait olduğun Normandiya'ya kovulmadan önce belki ikinci bir fırsatım olur."

Royce Nicholaa'ya inanmadı yine de. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona gülümsedi. "Niye fırsatın olduğunda öldürmedin beni?"

Nicholaa omuz silkti. "İçimden gelmedi," dedi. "Şimdi ise öldüresim var."

Royce kahkaha attığında, Nicholaa Royce'un ona hâlâ inanmadığını anladı. Royce'u bu konuda suçlayamazdı, çünkü ne de olsa şu ana kadar Royce'a bir tek doğru dahi söylememişti. Nichoola'nın gerçek hayatta rahibeler sınıfının bir üyesi olmadığından Royce haberdarmıydı acaba? Nicholaa bir anda Royce'un bundan haberdar olduğu sonucunu çıkardı. Vatan haini vergi tahsildarı ona her şeyi anlatmış olmalıydı.

Nicholaa dikkat çekmeden, sakin bir şekilde geri adım atabileceğini hissediyordu. Royce'u başından savmakta karar kıldı ve perdeyi kapatmak için elini uzattı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'dan çok daha hızlıydı. Eli perdeye değemeden Nicholaa'yı bileğinden yakaladı.

Serbest bırakmayacaktı. Royce'un bu sıkı tutuşu, bir eşekarısının sokuşu kadar ıstırap vericiydi. Nicholaa mücadelesinin ne denli beyhude olduğunu ve kuvvetsizliğini nasıl da açık ettiğini ayrımsar ayrımsamaz, Royce'dan sıyrılmaya çalışmaya bir son verdi.

"Eşyaların burada mı, Nicholaa?"

Oldukça duygusuzca sorulan bu soru karşısında gafil avlanan Nicholaa istemsizce kafasını salladı. Sonra konuştu: "Bana niye böyle bir soru soruyorsun?"

Royce, "Ben iş bitirici bir adamım," diye karşılık verdi. "Buradan doğruca Londra'ya gitmek zaman tasarrufu sağlayacaktır. Eşyalarını hazırla yoksa onları geride bırakacağım. Arkadaşım iyileşir iyileşmez, yola çıkarız."

Nicholaa Royce'un küstahlığından ötürü afalladı. "Ben hiçbir yere gitmiyorum."

"Evet, gidiyorsun."

Nicholaa başını iki yana salladı. Saçlarını gizleyen başörtüsü bir yana kaydı. Nicholaa örtüyü düzeltemeden Royce elini uzatıp örtüyü Nicholaa'nın başından aldı.

Nicholaa'nın başının tepesinde halka şeklinde kıvrılmış olağanüstü güzellikteki sarı saç yığını neredeyse beline dek uzandı. Bu görkemli manzara karşısında Royce'un nefesi kesildi.

"Başörtüsünü yalnızca rahibeler takarlar, Nicholaa ve sen bir rahibe değilsin, değil mi?"

"Tanrı biliyor hile gerekliydi. O benim yanımda, senin değil."

Bu gülünç söz Royce'u gülümsetti. "Peki, bu sonuca nasıl vardın?"

Gülümseme, Royce'un sesine yansımıştı. Royce Nicholaa'ya gülüyormuydu? Hayır, elbette gülmüyor, dedi Nicholaa kendi kendine. Royce nasıl gülüneceğini bilemezdi. Norman savaşçıları, insani duyguları deneyimlemezlerdi. Sadece öldürmek ve fethetmek için yaşam sürerlerdi ya da Nicholaa'nın erkek kardeşleri

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'ya öyle anlatmışlardı. Gerekçe basitti: Düşman askerleri, insandan ziyade canavar bir liderin peşinden gidiyorlardı.

Nicholaa yanıt vermeyince Royce, "Tanrı'nın, senin yanında olduğuna neden inanıyorsun?" diye sordu yeniden.

"Senden kaçtım, öyle değil mi? Bunun yeterli bir açıklama olması lazım, baron, Tanrı benim yanımda dedi'. Burada tamamen güvendeyim."

Royce bu aksak mantık kırıntısına itiraz edemezdi. "Şimdilik, güvendesin," dedi.

Nicholaa Royce'a yanağındaki albenili gamzeyi gösteren bir tebessüm verdi. "İstediğim sürece burada kalacağım," diye böbürlendi. "Doğrusunu söylemek gerekirse, istila teşebbüsü engellenineye ve siz ait olduğunuz memlekete geri dönünceye dek bu tapınağı terk etmeyeceğim."

"İstila neredeyse bitti, Nicholaa. İngiltere bize ait. Bu gerçeği kabullen ve hayat senin için çok daha kolaylaşsın. Hali hazırda ele geçirildin."

"Asla ele geçirilmeyeceğim."

Bu kuvvetli böbürlenme, Nicholaa'nın sesindeki titreme nedeniyle anlamını yitirmişti. Royce da bunu fark etti. Kaba adam, gülümseyecek küstahlığa sahipti. Nicholaa'nın omuzları tepkisel olarak dikleşti.

Royce serbest bırakmadan önce Nicholaa'nın bileğini sertçe sıktı. Nicholaa başka tarafa yönelmeye çalıştı. Royce onun çenesini tutarak Nicholaa'yı durdurdu.

Nicholaa'yı yukarı doğru bakmaya zorladıktan sonra aralarında yalnızca birkaç santim kalıncaya dek eğildi. "Bir daha canımı sıkma."

Bu buyruğu verirken sesi fısıltıdan farksızdı ama tınısı Nicholaa'yı hakikaten çileden çıkartacak yeterlilikte sertti. Nicholaa Royce'un elini itip uzaklaştırmasının akabinde savaşçının erkek kardeşine iyice bakabilmesi için yana hareket etti.

Nicholaa, "Canının sıkılıp sıkılmamasını umursadığıma gerçekten inanıyor musun?" diye sordu. "Senin açgözlü, toprağa doymaz liderin Dük William yüzünden

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

erkek kardeşim ölümle burun buruna geldi. Liderin İngiltere'yi rahat bıraksaydı, Justin hâlâ sağlıklı olacaktı."

Royce dikkatini Nicholaa'nın erkek kardeşine yönlendirdi. Aklına ilk gelen düşünce Sakson askerinin gerçekten ölümle burun buruna olduğuydu. Askerin ten rengi, onu örten battaniye kadar beyazdı. Alnı boncuk boncuk terle kaplıydı. Saçları Nicholaa'nınki kadar açık sarıydı, fakat iki kardeş arasındaki tek benzerlik buydu.

Royce hiçbir yarayı göremiyordu çünkü üzerindeki battaniye bu kocaman adamı boynundan ayaklarına dek örtüyordu.

Royce gözlerinin kenarlarındaki kırışık eksikliğinden ve yüzündeki birkaç yara izinden ötürü bu askerin genç olduğuna karar kıldı. Sonra Sakson muhbirinin, Justin'in Nicholaa'dan bir yaş küçük olduğunu söylediğini anımsadı görünüşe bakılırsa Nicholaa oldukça genç bir kadındı.

Demek ki Saksonlar savaşa çocuk yaşta savaşçıları da yolluyorlardı. Royce aniden kendisini çok yorgun hissetti.

Bakışlarını Justin'de odaklamışken yorgunluğundan arınma çabasıyla başını iki yana salladı. Erkek kardeşin uykusu kısa aralıklarla bölünüyordu. Muhtemelen iblislerle dolu kâbuslar gördüğü için yüzü asıktı. Royce kendisini böylesine azap dolu sahneden etkilenmiş bir halde buldu.

Nicholaa Royce'un bakışlarındaki kaygıyı gördü. Savaşçı tepkisini gizlemeye çalışmıştı ama gizleyememişti. Nicholaa'nın kafası karışmıştı. Royce'un karşılaştığı sahneyi zevkle seyrediyor olması gerekmez miydi?

Nicholaa, "Uyanıkken, ölmek için dua ediyor," diye fısıldadı.

"Niye?"

Royce'un sesi, şaşkınlığına işaretti. Nicholaa onun, Justin'in ıstırabını anlayamadığını fark etti. "Erkek kardeşimin sol eli savaşta yaralandı."

Royce Nicholaa'nın açıklamasına hiçbir tepki göstermedi. Bir dakika sonra, "Hâlâ yaşayabilir," dedi. 'Yara iyileşebilir."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'un iyimser bir tutum sergilemesini değil kendisini suçlu hissetmesini istiyordu. Erkek kardeşine doğru korumacı bir adım attı. "Justin'e bunu yapan kişi sen olabilirsin."

"Evet."

Royce'un böyle iğrenç bir eylemi kolayca üstlenmesi, Nicholaa'yı soluksuz bıraktı. "Hiç pişmanlık duymuyor musun?"

Royce Nicholaa'ya sanki karşısındaki aklını yitirmiş gibi bir bakış fırlattı. "Bir savaşçının zihninde pişmanlığa yer yoktur."

Nicholaa'nın yüz ifadesinden bu cümleyi anlamadığını söyleyebilirdi. Sabırla açıkladı. "Savaş, satranç oyunu gibidir, Nicholaa. Her çatışma, satranç tahtasının üstünde iyi düşünülmüş hamleye benzer. Oyun başlar başlamaz, herhangi bir hamleye ilişkin duygularım söz konusu olmamalıdır."

"Erkek kardeşimi gerçekten yaraladıysan..."

Royce, "Bu bir hayli muğlak," diyerek genç kadının sözünü kesti.

"Niçin?"

"Benim savaşma tarzım öyle değil."

Royce'un söyledikleri, Nicholaa'ya mantıklı gelmiyordu. "Ah? Bir çarpışmaya girdiğinde, düşmanlarını yaralamıyorsan, ne yapıyorsun?"

Royce bir iç çekiş koy verdi. "Onları öldürüyorum."

Nicholaa dehşete kapıldığını Royce'a belli etmemeyi denedi. Adam sanki haftanın ayin programını tartışıyorlarmış gibi davranıyordu. Onun bu duygusuz tavrı, Nicholaa'nın midesinin yanmasına sebebiyet veriyordu.

Royce Nicholaa'nın dikkatini tekrar çekerek, "Bilgilendirildiğim kadarıyla, erkek kardeşin Hastings yakınlarında yaralanmış, kuzeyde değil, öyle mi?" diye sordu.

Nicholaa, "Hayır, Justin Hastings yakınlarındaki çarpışmada yoktu," diye yanıtladı. "Stanford Köprüsü'nde yaralandı."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce öfkesini zapt edemedi. Kafası karışmış olan kadın, zihninde düşmanlarını karıştırmıştı. "Ben Norman'ım Nicholaa yoksa bunu unuttun mu?"

"Elbette unutmadım."

"Kuzeydeki Stanford Köprüsü çarpışması, Norveç Kralı ve askerleri tarafından başlatıldı. Biz Normanlar orada değildik bile." Nicholaa'ya bir adım daha yaklaştı. "Bu yüzden sen istesen de istemesen de erkek kardeşini ben yaralamış olamam."

Nicholaa, "Bunu ben istemedim," deyiverdi.

Royce bu sözler üzerine ne diyeceğini bilmiyordu. Düşmanının tepkilerini bilme konusunda kusursuz bir uzman olduğunu düşünürdü. Oysa şimdi kendi yeteneğinden kuşkulanıyordu. Gerçek şu ki Nicholaa rahatlamış görünüyordu. Bu durum, Royce için herhangi bir mana arzetmiyordu. Fakat Nicholaa'nın erkek kardeşini Royce'un yaralamış ya da yaralamamış olması, Nicholaa için neden önem taşıyordu?

"Rahatlamış görünüyorsun."

Nicholaa başıyla onayladı. "Ben... Erkek kardeşimi yaralayanın sen olmadığını öğrendiğime sevindim itirafında bulundu. Bakışlarını yere çevirdi. "Ve sonuca vardığım için senden özür dilerim."

Royce duyduklarına inanamadı. "Sen ne?"

Nicholaa, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Royce bu mantığa aykırı konuşmayı idrak etmeye uğraşarak başını iki yana salladı.

"Yaralayan sen olsaydın, öç almak zorunda kalacaktım, değil mi? Ben Justin'in geride bıraktığı tek kişiyim, baron. Onu korumak benim görevim."

"Sen kadınsın."

"Ben onun kız kardeşiyim."

Nicholaa kollarını ovdu, çünkü oda birdenbire çok soğumuş gibiydi. Nicholaa yorgundu. Uzun süredir üşüyordu ve tutarlı bir şekilde düşünemeyecek kadar tükenmiş bir haldeydi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Bu savaştan hoşlanmıyorum," diye fısıldadı. "Erkekler hoşlanıyorlar, halbuki, öyle değil mi? Savaşmaktan hoşlanıyorlar."

Royce Nicholaa'yı aniden kollarına alma dürtüsüne tepki olarak sertleşen sesiyle, "Bazıları hoşlanır," diye itiraf etti. Nicholaa kırılgan görünüyordu. Royce istiladan beri Nicholaa'nın içinde bulunduğu cehennemi yalnızca tasavvur edebiliyordu. Nicholaa'nın, erkek kardeşini koruyabileceğini düşünmesi bir hayli gülünç olmasına karşın korumaya çalışmasını hayranlık verici buluyordu.

Royce Nicholaa hakkında işittiklerinden, daha azını beklemesi gerekmediğinin farkına vardı. "Norman askerlerinin arasında bir efsane olduğunu biliyor musun, Nicholaa?"

Bu duyuru, Nicholaa'nın tüm dikkatini çekti ve merakını uyandırdı. Genç kadın, "Sadece ölüler birer efsane olurlar," diyerek karşı çıktı. "Yaşayanlar değil."

Royce, "Şayet bu doğruysa, sen bir istisnasın," dedi. "Arazini korumak için, Dük William'ın gönderdiği ilk üç meydan okuyucuya karşı sürdürülen savunmayı yönettin, öyle değil mi?"

Nicholaa omuz silkti. "Liderin, evimi çalmaya yeltenecek çocuklar göndermiş. Ben yalnızca onları geri gönderdim."

Royce, "Buna rağmen..." diyerek itiraz etti. "Orada..."

Nicholaa Royce'un sözünü kesti. "Erkek kardeşimin askerleri benim yönetimim altındalardı, evet, fakat ordu kumandanı gitmeye mecbur olduktan hemen sonra."

"O asker kim ve şimdi nerede?"

Nicholaa, "Onun adı John," diye yanıtladı. "Ve kuzeye gitti." Kollarını kavuşturdu ve erkek kardeşine bakmak için döndü. "Onu asla yakalayamazsın. Senin gibiler için çok fazla zekidir."

"Kulağa korkakmış gibi geliyor. Seni korunmasız bırakmış."

"Ona gitmesini emrettim. John korkak değildir. Üstelik kendi başımın çaresine bakabilirim, baron. İstediğim zaman, can sıkıcı Normanlar'dan kurtulabilirim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bu iğneleyici sözleri umursamadı. "Bir Norman, sorumluluğu bir kadına bırakmaz asla."

Nicholaa başını iki yana salladı. John'u müdafaa edemediğinin farkındaydı. Erkek kardeşinin sadık yardımcısının, şimdiye dek tanıdığı en cesur adamlardan biri olduğuna bütün kalbiyle inanmaktaydı. Her türlü olumsuzluğa karşın John, Ulric'i Nicholaa'ya getirmişti. Nicholaa'nın erkek kardeşi Thurston John'a oğlunu bu savaş bitinceye dek can güvenliği için Nicholaa'ya teslim etmesini buyurmuştu. Nicholaa'nın çıkarımına göre ne Safesoti haini James ne de Normanlar bebekten haberdarlardı. Ne yazıkki Nicholaa John'un cesaretiyle övünemiyordu şimdi. Ulric'in güvenliği önce geliyordu. Normanlar Ulric'i hizmetçilerden birinin çocuğu zannediyorlardı.

Royce bu duyguların gösterisinin Nicholaa'nın yüzünden geçişini izliyor ve onun aklından geçenleri merak ediyordu. Nicholaa'nın onu küçük bir birlikle bırakarak kaderine terk eden askeri savunmasından hoşlanmadı, fakat bu konuyu şimdilik bir kenara koymakta karar kıldı.

"Rahibe kılığına büründüğünde, akıllılık sergiledin. Askerlerim buna kandılar."

Royce'un bu itirafa kendisini dahil etmemesi, Nicholaa'nın dikkatinden kaçmadı. Royce kendisinin de kandığını yadsıyor muydu? Nicholaa, "Askerlerin de küçük çocuklar," dedi. "Yenilecek olmanızın bir diğer nedeni de budur, baron."

"Askerlerimin çoğu senden yaşça büyükler."

"Öyleyse bilgisizler."

Royce, "Eğitimsizler, bilgisiz değiller," düzeltmesini yaptı. "Usta askerler daha önemli işler için lazımdı."

Royce Nicholaa'ya karşı dürüsttü ama genç kadının yüzündeki ifade bu gerçek karşısında aşağılandığını ortaya koyuyordu.

Genç kadın gitmesini istercesine ona arkasını döndü.

Royce kovulmaya hazır değildi. "Seni uyarıyorum, Nicholaa, zeki olman işine yaramayacak. Londra'ya yolculuk yeterince zorlu geçeceğinden bir arada kalmak

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

zorunda olduğumuz zaman, eğer sen sadece terbiyeni takınırsan, senin için çok daha katlanılabilir hale gelecektir."

Nicholaa vazgeçmeyi reddetti. Aniden konuştuğunda ağzından alev çıkarıyormuş gibiydi. "Tanrım, sen küstah bir adamsın. Bana burada sığınma hakkı verildi ve uğursuz Normanlar bile bu yasayı bozamazlar. Buradan ayrılmayacağım."

"Ayrılacaksın."

Nicholaa derin bir nefes aldı ve Royce'la yüz yüze gelmek için döndü. "Bu sığınma hakkını çiğneyecek misin?"

"Hayır, fakat vakti geldiğinde sen bu duvarların dışına çıkacaksın."

Bir korku ürpertisi, Nicholaa'nın omurgasından aşağıya doğru hızla indi. Royce ona karşı hangi silahı kullanabilirdi? Nicholaa'nın zihni bir ihtimalden diğerine sıçradı ve bir dakika sonra Nicholaa Royce'un blöf yaptığı sonucuna vardı. Royce onu bu güvenli sığınağından çıkmaya zorlayamazdı.

Ani rahatlama, Nicholaa'nın gözlerini yaşlarla doldurdu.

Royce gülümsedi.

Nicholaa'nın dinginliği kayboldu. Genç kadın bir hasta odasında durduğunu tamamen unuttu. Aksi takdirde şu barbara kesinlikle bağırmazdı.

"Normanlar İngiltere'de oldukları sürece buradan asla ayrılmayacağım. Asla!"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Üçüncü Bölüm

Asla tam olarak sekiz hafta sonra geldi.

Baron Hugh tümüyle iyileşmişti ve evvelki gün manastırdan ayrılmıştı. Baş rahibe Nicholaa'ya Baron Royce'un arkadaşından kendisi ödülü Londra'ya götürünceye dek kalede kalmasını istediğine kulak misafiri olduğunu anlattı.

Baş rahibe sempatik bir ses tonuyla, "İnanıyorum ki Nicholaa, baronun ima ettiği ödül sensin," yorumunu yaptı.

Nicholaa, "Baron blöf yapıyor," diye mırıldandı.

Genç kadın bu sözcükleri gün boyunca kendi kendine pek çok kez tekrarladı. O gece hiç uyumadı da. Royce Leydi Nicholaa'nın, eşyalarını toplaması ve ertesi sabah manastırdan ayrılmaya hazır olması emrini iletmek üzere akşam üzeri manastıra bir ulak göndermişti.

Baş rahibe Norman'ın blöf yapacak tipte bir adam olduğuna inanmıyordu, fakat bu düşünceyi kendisine saklıyordu. Baronun gerçekten bir eylem planının olması ihtimaline karşın önlem olarak Nicholaa'nın küçük seyahat çantasını hazırladı ve öndeki girişe taşıdı.

"Belki de hazırlanırsan hiçbir şey olmayacak," açıklamasını yaptı.

Nicholaa şafak söktüğünde giyinikti ve düşünceli bir halde volta atıyordu. Krem rengi eteğini ve kraliyet mavisi tuniğini giymişti, çünkü annesi ona bu kıyafetleri dikmesinde yardım etmişti ve bu kıyafetler onun ruh halini daima düzeltirdi. Kıyafetlerin kumaşı haşin kış havası için fazla inceydi, fakat nasıl olsa Nicholaa dışarıya çıkmayacaktı ve kumaş sorun da yaratmayacaktı.

Nicholaa dua etmekten ziyade kıvranacağını ve diğerlerinin dikkatini dağıtacağını iyi bildiği için sabah ibadetinde rahibelere iştirak davetini geri çevirdi.

Genç kadının güvendiği hizmetçisi Alice yaklaşık bir saat sonra ona haftalık raporunu sunmaya geldi. Yaşlı kadın iyi huylu, hanımına son derece sadık ve

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ayrıntılar konusunda güçlü bir hafızaya sahipti. Gergin anlarında gençliğinden kalma bir alışkanlıkla kıkır kıkır gülmesine rağmen Nicholaa'dan on beş yaş daha büyüktü.

Alice Nicholaa'nın onu beklediği antreye alelacele girdiğinde kıkırdıyordu. "Durum tam da kuşkulandığımız gibi, hanımım," deyiverdi. Hızlı bir reverans yaptıktan sonra sözlerine devam etti. "Baron Hugh epeyce uzun bir süre kalmak üzere kaleye yerleşmiş ve Baron Royce gelip sizi götürmeyi planlıyor."

Nicholaa elini tuttuğu Alice'i pencereye çekti. Hizmetçisine kanepeye oturmasını eliyle işaret ettikten sonra da onun yanına oturdu.

"Onun beni bu tapınaktan ayrılmaya ikna etmek için plan yaptığını nasıl öğrenebildin?" diye sordu.

Alice başını iki yana öyle hararetli bir şekilde salladı ki kır saç tutamları örgüsünden ayrıldı. "Hepimiz bir süredir tahmin yürütmekteyiz, hanımım, fakat hiçbirimiz bir tek olasılık ileri süremedik. Baron Royce fikirlerini kendisine saklıyor. Clarise iki adamı gizlice dinleme görevini üstlendi, gelgelelim onlardan hiçbiri bu düzenbazlık hakkında konuşmamış, hanımım. Aklınızdan Baron Hugh'un, Baron Royce'un sizi buradan ayırmaya ilişkin ne planladığını bildiği düşüncesi geçiyordur?"

"Clarise dikkatli davranıyor, değil mi? Başının benim yüzümden derde girmesini istemem."

Alice tekrar kıkırdadı. "Clarise size tıpkı hizmetkârlarınızdan geriye kalanlar kadar sadık. Bu nedenle sizi güvende tutmak için hayatını feda edecektir."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Hayatını benim için feda etmesini istemiyorum. Sen de feda etme, Alice. Tanrı biliyor ya, evden haber almayı sabırsızlıkla beklememe karşın sen buraya gelerek çok fazla risk alıyorsun."

Alice, "Eve Rosewood deniyor artık," diye fısıldadı.

Nicholaa şaşırmış göründüğünde Alice başıyla onayladı. "Evimi isimlendirmişler mi?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"İsmi veren Hugh'du. Sizin Baron Royce bunu umursuyormuş gibi görünmüyordu. Önceden de bildiğiniz üzere hizmetkârlar oraya Rosewood diyorlardı. Kulağa hoş geliyor, öyle değil mi, hanımım?"

Alice hanımına yanıt verme fırsatı tanımadı. "Gerçeği söylemek zorundayım, hanımım. İki baron da sanki orası onlara aitmiş gibi davranıyorlar."

Nicholaa, "Başka değişiklik yaptılar mı?" sorusunu yöneltti.

"Kuzey duvarından dışarıya açılan geçitlerden birini buldular ve sıkı sıkı kapattılar. Yine de şimdiye dek yerini saptadıkları bir tek orası var."

Ellerini ovuşturduğunu ayrımsayan Nicholaa kendini bu asabi harekete bir son vermeye zorladı. "Ya benim odam, Alice?" diye sordu. "Kâfirlerden hangisi odama sahip çıktı?"

Alice, "Hiçbiri," karşılığını verdi. "Baron Royce kapıya demir parmaklık taktırdı ve içeriye girilmesine izin vermiyor. Hugh hastalandığında, ona sizin odanız verildi, fakat Rosewood'a geri döndüğünde daha büyük olan odada kalmaya başladı. Clarise ve Ruth odayı Norman için temizleme angaryasıyla görevlendirildiler. Geri kalanını duymak istiyor musunuz, hanımım?"

Nicholaa, "Evet, elbette," dedi. "Beni korumaya çalışmamalısın."

Alice başka bir uygunsuz kıkırdamayla, "Baron Royce'dan nefret etmek bizim için giderek zorlaşıyor," itirafında bulundu.

Nicholaa, "Nefret etmek günahtır ve sırf bu yüzden Normanlar'dan nefret etmemeliyiz," dedi. "Buna rağmen onlardan hiç hoşlanmıyoruz, Alice."

Hizmetçi başıyla onayladı. Dışarıda hızla esen rüzgâr kadar kasvetli bir sesle, "Fakat hoşlanmamak bile zor," deyiverdi. "Hepimizi karşısında topladı. Hacon'u, barona sizin ikiziniz olduğuna dair cesurca yalan söylediği için baronun onu hatırlayacağını düşünerek, arkamıza sakladık. Ve ne olduğunu biliyormusunuz, hanımım? Baron Royce hanımını savunduğu için Hacon'u topluluğa övdü. Ondan bağlılık yemini etmesi için diz çökmesini istedi. Talep etmedi. İstedi!" Açıklamalarına kıkırdayarak devam ederken elini göğsüne koydu ve derin bir nefes

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

aldı. "Ant içen Hacon'un ayağa kalkmasına yardım etti hatta. Biz bu nezaket üzerine hayretler içerisinde kaldık. Hepimiz Norman'ın, Hacon'un başını isteyeceğini düşünüyorduk, bağlılığını değil."

Nicholaa, "Barbarın ne istediğini kim bilebilir?" dedi.

"Üstelik baron hiç kimseye sesini katiyen yükseltmiyor. Clarise bunun nedenini onun yaşlı oluşuna bağlıyor, o her ne kadar arkadaşı Baron Hugh kadar yaşlı olmasa da. Myrtle, Baron Royce'un yemek kâsesine bir fıçı bira döktü ve baronun ona elini dahi kaldırmadığını biliyor musunuz?
Hayır, baron yalnızca masanın başka bir yerine geçti ve arkadaşıyla sohbet etmeyi sürdürdü."

Nicholaa, Royce hakkında daha fazlasını duymak istemiyordu. "Baron Hugh nasıl?" diye sordu.

Alice, "Sizi öve öve bitiremiyor, hanımım," diye karşılık verdi. "Baron Royce'a, ona bakan kişinin siz olduğunuzu anlattı ateşlendiği karanlık geceler boyunca yanında oturduğunuzu, alnına ıslak bez koyduğunuzu ve onu rahat ettirdiğinizi... "

Nicholaa sert bir sesle, "Onu rahat ettiren kişi ben değilim," diyerek kadının sözünü kesti. "Ben Rahibe Felicity'ye yardım ediyordum sadece. Rahibenin ne kadar yaşlı ve yorgun olduğunu biliyorsun, Alice. Ve geceleyin Justin'in yanında uyanık kaldığım için görevlerime Hugh'u da ekledim. Hepsi bu."

"Baron Hugh sizin iyi bir yüreğe sahip olduğunuzu söylüyor. Şimdi, somurtmayın, hanımım. Gerçek bu. Hugh sizin onu satrançta defalarca yendiğinizi de söyledi."

Nicholaa gülümsedi. "Hugh sürekli yatmaktan sıkılıyordu," açıklamasında bulundu. "Ve yataktan kalkma talebini öne sürerek baş rahibeye durmaksızın huysuzluk yapıyordu. Ben baş rahibeye yardımcı olmak için satranç oynadım; Norman'ı eğlendirmek için değil."

"Baron Hugh sizden bahsederken gülümsüyor, Justin'in adı zikredildiğinde ise sertçe kaş çatıyordu. Erkek kardeşinizin size yemek tepsisini nasıl fırlattığını

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

anlattı. O zaman Baron Royce da kaş çatmaya başladı. Kaş çattığında korkunç oluyor, değil mi?"

Nicholaa, "Fark etmedim," diyerek karşılık verdi. "Normanlar'dan hiçbiri Justin'in çektiği ıstırabı büyük ihtimalle anlayamıyordur," diye fısıldadı. "Şimdi, lütfen, bana Ulric'ten söz et. Sevgili yeğenim nasıl?"

Alice gülümsedi. "Ele avuca sığmıyor, emeklemeye başladı. Evvelki gün bir dişi daha çıktı."

Nicholaa, "Çok erken değil mi?" sorusunu yöneltti.

Alice, "Hayır, hayır," diye yanıtladı. "Ulric tam da yaşının gerektirdiklerini yapıyor. Bebeklerle çok fazla deneyiminiz yok, bu yüzden sözüme inanmalısınız."

Nicholaa baş onayı verdi. "Keşke onu buraya yanımda getirseydim. Onun için endişeleniyorum, Alice. Ah, senin ve Clarise'in ona elinizden gelen en iyi şekilde baktığınızı biliyorum ama ben..."

Alice, "Doğru kararı verdiniz," diyerek araya girdi. Hanımına, 'Yakalanmadan manastıra girmenizin başka yolu yoktu," hatırlatmasını yaptı. "Ve hava Ulric'i kemiklerine kadar dondururdu. Ayrıca refakatçilerinize ne söyleyecektiniz? Sizin Rahibe Danielle olduğunuzu zannediyorlardı, hatırlıyor musunuz? Surat asmaktan vazgeçin, hanımım. Rosewood Ulric'in güvende olduğu yer. Önceden tahmin ettiğimiz gibi Normanlar bebeğe hiç aldırış etmiyorlar. Onun bir hizmetçinin oğlu olduğuna ilişkin yalanınıza hâlâ inanıyorlar. Clarise onu her zaman üst katta tutuyor. Bu nedenle Baron Royce'un, bebeğin orada bulunduğunu hatırladığını dahi sanmıyorum."

Nicholaa, "Tanrı'ya babasının hâlâ hayatta olması için dua ediyorum," diye fısıldadı. "Biz habersiz kaldığımız sürece Thurston'ın öldüğüne daha fazla ikna oluyorum, Alice."

Alice, "Böyle olumsuz şeyler düşünmeyin," dedi. Elbisesinin kenar kıvrımını hanımının göz kenarlarını kurulamak için kullandı. "Şimdi beni dinleyin. Tanrı,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ulric'in hem annesini hem de babasını alacak kadar merhametsiz mi? Ağabeyiniz hâlâ yaşıyor olmalı. Ümit etmekten vazgeçmemelisiniz. "

Nicholaa kafasını salladı. "Hayır, ümit etmekten vazgeçmemeliyim. "

Alice hanımının elini okşadı. "Baron Royce sizin evli olduğunuza İnanıyor," diye belirtti. "Şu aptal James, Roulf'la düğün yaptığınızı düşünüyor. Ona hepimiz kıs kıs gülüyoruz. Şu bilgiç hain her şeyi bilmiyor, değil mi? Gerçeği öğrendiğinde Baron Royce'un James'i kıç üstü yere yapıştıracağını umuyorum."

Seyislerden ikisi, Bennett ve Oscar, Alice'e kaleye geri dönerken eşlik etmek üzere geldiler. Üç sadık hizmetkâr oradan ayrılır ayrılmaz, Nicholaa Justin'in yanında oturmak maksadıyla alelacele hasta odasına çıktı.

Erkek kardeşinin ruh hali hava kadar fırtınalıydı. O nihayet uykuya daldığında, Nicholaa örtüleri onun omuzlarına çekmek için üzerine eğildi. Erkek kardeşinin sağ eli Nicholaa'nın yanağına çarptı tamamen kazara, çünkü erkek kardeşi uyuyordu, ama çarpma Nicholaa'yı yere serecek güçteydi.

Justin'in eli Nicholaa'nın sağ gözünün altına denk gelmişti ve Nicholaa korkunç zonklamadan ötürü oranın akşam vakti mosmor olacağını hissediyordu.

Justin'i yalnız bıraktı ve yeniden volta atmaya başladı. Pencereden dışarı bakmak için ara sıra duraksadı. Öğleden sonra Royce'un kararlaştırdığı planın suya düştüğüne bir şekilde ikna oldu.

Dikkatini gök gürültüsü çektiğinde, ağır hayvan postuyla açıklığın üstünü kapatmak üzereydi. Atlı adamlar yoldaki dönemeci yarışırcasına geçiyorlardı. Askeri birlik en azından elli kişiydi. Manastırın kapılarına varan sarp patikanın dibine ulaştıklarında durdular. Duvarların çevresinde nöbet tutan askerler de birlik saflarına katıldılar. Onlar eklendiklerinde, birlikteki asker sayısı yetmişi aştı.

Bir savaşçı diğerlerinden ayrıldı ve atını tepeye yönlendirdi. Atın ve sürücünün ebadından dolayı Nicholaa savaşçının Royce olduğunu anladı.

Royce gelmişti en sonunda,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa pencereden geri geri uzaklaştı, fakat bakışlarını Royce'dan ayırmadı.

Gün ışığı Royce'un miğferinden ve deri göğüs zırhına dikilmiş halkalardan yansıyordu. Kış ortası olmasına rağmen Royce'un kolları çıplaktı. Nicholaa titremeye başladı, Royce gözüne birden yenilmez görünmüştü.

Nicholaa başını iki yana sallamak zorunda kaldı. Onun yalnızca bir insan olduğunu hatırlattı kendi kendine. Onun pek yakında donarak ölecek bir insan olmasını umuyordu. Royce'un yan tarafına kayışla bağlı kılıcını gördü, fakat bir kalkan görmedi. Adam bir savaş için silahlanmıştı yine de ya da düşman diyarından Londra'ya seyahat için.

Royce patikanın ortasına vardığında durdu ve manastıra bakarak uzun süre orada oturdu.

Neyi bekliyordu? Nicholaa'nın dışarıya çıkmasını gerçekten düşünüyor muydu? Nicholaa başını iki yana salladı ve gülümsedi. Nicholaa'nın gözünü bu kadar kolayca korkutamazdı.

Royce manastırın demir geçitlerine bir ulak gönderdi ve Nicholaa'nın, gelişinden haberdar edildiğine kanaat getirinceye dek bekledi.

Baş rahibe Nicholaa'yı pencerenin yanında dikilirken buldu. "Baron Royce pencereden dışarı bakmanı istiyor, Nicholaa. Senin için bir mesajı olduğunu söylüyor."

Nicholaa Royce'un görebilmesi için pencere açıklığının ortasına doğru hareket etti. Kollarını kavuşturup sakin ve özgüvenli görünmeye çalıştı. Royce'un, yüz ifadesini görebildiğinden emin değildi ama şansını zorlamadı. Endişeliydi, evet, fakat Norman bunu bilmeyecekti. Nicholaa Norman'ın blöf yaptığını kendi kendisine tekrarladı.

Royce Nicholaa'yı pencerede fark edinceye dek bekledikten sonra kollarında tuttuğu bebeği koruyan kalın battaniyeleri yavaşça kaldırdı.

Ulric mışıl mışıl uyuyordu, fakat soğuk havayı hissedince suratını astı. Royce, 'Yalnızca bir dakika içerisinde ısınacaksın," vaadinde bulundu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bebeği havaya kaldırdı ve bir tepki bekledi.

O tepkinin gelmesi uzun sürmedi. Leydi Nicholaa pencereden birdenbire kayboldu.

Royce onu battaniyelerden oluşan kozaya yumuşak ve nazik bir biçimde yeniden sardığında, Ulric bir rahatsızlık feryadı koy vermek niyetiyle ciğerlerini az evvel doldurmuştu. Sıcaklık, bebeği yatıştırdı ve Ulric tombul yumruklarını iştahla emmeye koyuldu.

Şapırtı Royce'u gülümsetti. Royce bebeğin yüzünü görebilmek için battaniyeleri geri çekti ve bir sırıtışla ödüllendirildi. Ulric yumruğunu ağzından çektiğinde ikisi yukarıda ikisi aşağıda parlayan dört beyaz diş görüldü. Ağız suyu bebeğin çenesini ve yanaklarını kapladı. Royce bu ıslaklığı beceriksizce kuruladıktan sonra aklından, yüzünü tekrar örterek bebeği kendi haline bırakmayı geçirdi.

Ulric'in ise başka planları vardı. Sırtını bir yay gibi kamburlaştırdı ve yüksek sesli, disiplinden tam anlamıyla yoksun bir çığlık kopardıktan sonra tekmeler savurmaya çabaladı.

Royce böylesine küçük bir bebeği idare edebilecek tecrübeye katiyen sahip değildi. Üç kız kardeşinin çocukları vardı, evet, fakat Royce onlarla hiç vakit geçirmemişti. Kaç kız ve erkek yeğeni olduğundan dahi emin değildi. Ulric'in niye huysuzlandığına ilişkin herhangi bir fikri yoktu. Bebek sıcak tutuluyor ve korunuyordu ki bunun bebek için yeterli olması gerekiyordu. Bunun öncesindeyse, Royce hizmetçi Clarise'in bebeği doyurmasını sabırla beklemişti.

Bebeğin şikâyet edeceği hiçbir şey kalmamıştı ki.

Royce battaniyeleri bebeğin yüzünden çekerek uzaklaştırdı. Yumuşak ama kati bir sesle buyurdu: "Uyumaya devam et." Ulric Royce'a gülümsemek için kıpır kıpır kıpırdanmaktan vazgeçti. Dimdik duran saçları nedeniyle çok komik görünüyordu. Royce da gülümsemeden edemedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bebeği sakinleştirmek için yeterince zaman harcadığına karar verdi ve battaniyeleri bir kez daha bebeğin yüzüne çekti. "Şimdi uyumaya devam edeceksin."

Ulric başka bir feryat koy verdi. Royce Nicholaa'nın o an farkına vardı. Nicholaa saçları ardında savrula savrula açık geçitler boyunca koşarak geliyordu, Ulric'e erişmek amacıyla acele ettiğinden omuzlarına bir pelerin sarmayı dahi düşünmemişti.

Planı işe yarayan Royce rahatladığını hissediyordu.

Nicholaa tepeyi tehlikeli bir koşuyla uçarcasına indi. Royce'a nihayet ulaştığında nefessiz kalmış olsa da öfkeliydi. Boğuk bir haykırışla, "Bana ver şu bebeği," dedi.

Öylesine çileden çıkmıştı ki kendini savaşçının bacağını yumruklamaktan alamadı.

"Ulric senin oğlun mu, Nicholaa?"

Genç kadın başıyla onaylamak için sadece saniyenin yarısı kadar duraksadı. "Evet, o benim oğlum."

Royce Nicholaa'nın yalan söylediğini biliyordu. Yine. Bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa'nın gözlerinde gördüğü korku nedeniyle sükunetini korudu. Nicholaa'ya meydan okumayacaktı şimdi. Nicholaa korktuğu için yalan söylemişti. Royce'u muhtemelen anlayamazdı. Royce Nicholaa'nın bebeği zarardan korumaya çalıştığını biliyordu. Royce onun düşmanıydı ve ona Normanlar hakkında anlatılan iğrenç hikâyeleri tasavvur edebiliyordu.

"Ulric güvende, Nicholaa. Ona herhangi bir zarar gelmeyecek."

Royce bu vaatte bulunduktan sonra Nicholaa'ya doğru eğilip elini uzattı.

Nicholaa Royce'un elini iterek uzaklaştırdı. "Ver onu bana. Şimdi."

Royce hiçbir şeyi, bebeği Nicholaa'ya vermekten daha fazla istemiyordu, çünkü Ulric kıpır kıpır kıpırdanmaya, tekmelemeye, bağırmaya devam ediyordu; gelgelelim Royce üstünlüğü Nicholaa'nın elde etmesine olanak tanımayacaktı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa emirler verecek olan kişi değildi ve bunu ne kadar erken anlarsa, onun için o kadar iyiydi. Yolculuk, Nicholaa Royce'a her adımda kafa tutmadan da yeterince zor olacaktı.

Ulric giderek daha da isyankâr bir hale geliyordu. Royce dikkatini Ulric'i sakinleştirme işine verdi. Bebeğin sırtı, göğsünü örten pelerine yaslansın diye Ulric'i yumuşak ve nazik bir şekilde çevirdi. Bebeğin yüzünden battaniyeyi kaldırdı çünkü bebek çevresine bakınmaya kararlı görünüyordu. Royce bebeğin yüzünü bir kez daha kuruladıktan sonra bakışlarını Nicholaa'ya tekrar doğrulttu.

Bu boş tehdit Nicholaa'nın öfkesini bastırdı. Royce Ulric'e karşı inanılmaz derecede nazikti. Kocaman elleri olmasına karşın bebeği hiç de beceriksizce tutmuyordu. Ulric de savaşçıyı sevmişti. Başını geride tutup efendisine sırıtmaya devam ediyordu.

O yalnızca bir bebek, daha iyisini bilmiyor;, dedi Nicholaa kendi kendine. En sonunda bakışlarını Royce'a çevirdi.

Ulric agularken bir dakika boyunca birbirlerine baktılar. Bebek halinden oldukça memnundu.

Nicholaa, Royce'a dik dik bakmayı sürdüremedi. Titremeye başladı ve titremenin havadan mı yoksa bu devin buz gibi bakışlarından mı kaynaklandığına karar veremedi.

Royce, "Oyun bitti, Nicholaa. Ben kazandım. Bu bir satranç maçı olsaydı, ben şah mat diyecektim," dedi. "Yenilgini kabul et ki sana merhamet göstereyim."

Royce'un sesindeki alaycı tını, Nicholaa'ya göre onun kibirli övünmesinden çok daha sinir bozucuydu. Nicholaa Royce'a tekrar baktı ve onun gülmemek için kendini zor tuttuğunu gördü.

Bu adam tam anlamıyla zafer sarhoşuydu. Nicholaa onun bacağını bir kez daha yumrukladı. "Eğer bu bir oyun olsaydı, senin hamlen şah mat olmayacaktı, baron, sadece şah olurdu, çünkü bu şeytani hareketle beni köşeye sıkıştırırdın yalnızca. Evet, bu oyun henüz bitmedi."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı. "Sen savunulamaz bir konumdasın, Nicholaa. Bu aptalca mücadeleyi bırak ve değiştirilemez olanı kabullen."

Royce'un Nicholaa'ya gülümseyişinde küstahlık vardı. Nicholaa sırf bu nedenle ondan delice nefret etti. Onun biraz bile yakışıklı olabileceğini nasıl düşünmüştü? Bu adam istediğini elde etmek için bir bebeği kullanan bir canavardı. Avantaj elde etmek için bebeği kasten tehlikeye atmıştı.

Nicholaa aslında bebeğin herhangi bir tehlike içinde olmadığının farkındaydı. Kendine bu gerçeği itiraf edecek kadar dürüsttü. Ulric güvendeydi. Seslenebileceği uzaklıkta, bebeği saldırıdan koruyabilecek koca bir ordu vardı ve bebek, Norman'ın kollarında iyi korunuyordu.

Hayır, Ulric herhangi bir tehlike altında değildi, fakat Nicholaa tehlikedeydi. Rüzgâr yüzünden bir buz kütlesine dönmesine dakikalar kalmıştı.

Nicholaa kollarını ovdu ve ayak parmaklarındaki sızıyı alsın diye ayaklarını salladı. "Bana oğlumu ver," talebini artık inançtan yoksun bir sesle yineledi.

"O senin oğlun mu?"

Nicholaa bu soruyu yanıtlamadan önce Ulric bir kelime aguladı: "Anne." Bebek ona baktığı için Nicholaa bu fırsatı kaçırmadı.

"Elbette oğlum," dedi. "Onun bana 'anne' dediğini henüz işittin."

Royce'un çileden çıktığı aşikardı. "Hanımefendi, geçen beş dakika içerisinde bu bebek bana, atıma ve kendi yumruklarına 'anne' dedi. Benim sabrımı deniyorsun." Hoşnutsuzca genç kadına bakıyordu. "Ölümüne donuncaya kadar burada dikilmeye kararlı mısın yoksa yenilgiyi kabul edecek misin?"

Nicholaa ona cevap vermeden önce bir dakika boyunca alt dudağını ısırdı. "Beni utanç verici bir düzenbazlıkla yendiğini kabul edeceğim sadece, fakat kabul edeceğim tek şey sadece bu."

Bu Royce'u memnun etmek için yeterliydi. Royce uylukları boyunca dökümlü olan pelerinini kaldırdı ve ona attı.

"Sarın şuna."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Teşekkür ederim."

Nicholaa bu kelimeleri fısıldayarak söylemişti ve Royce Nicholaa'yı doğru duyduğundan emin değildi. "Sen demin ne dedin?"

"Teşekkür ettiğimi söyledim."

Royce apaçık bir şaşkınlıkla, "Niye?" diye sordu.

Nicholaa omuz silkti. "Yapılan bir iyilik için," açıklamasını getirdi. "Kabalık için yeterli bir gerekçe asla yoktur, baron. Biz Saksonlar bunu iyi anlarız, fakat senin yüzündeki ifadeden, Normanlar'ın anlamadığını varsayıyorum. Bu da ait olduğunuz yere dönüp İngiltere'yi rahat bırakmanız için diğer bir neden. Kültürlerimiz kaynaşamayacak kadar farklı."

Nicholaa onu çileden çıkarıyordu. Royce iç çekti. "Bütün Saksonlar senin kadar kaçık mı?"

Nicholaa omuzlarındaki Royce'a ait ağır pelerinin uçlarını kavradı ve savaşçıya yiyecekmiş gibi baktı. "Biz kaçık değiliz. Medeniyiz."

Royce güldü. "Sakson erkekleri ve kadınları vücutlarını boyayacak kadar mı medeniler? Bana kafanı olumsuz manada sallama. Sakson askerlerinin kollarında ve suratlarında çizili putperest desenlerini kendi gözlerimle gördüm. Kilise liderleriniz bile bunun bir hayli itibar zedeleyici olduğunu düşünüyorlar."

Adamın görüşü gayet mantıklıydı ama Nicholaa bunu kabul edecek değildi. Saksonlar'ın kendilerini boyamasının biraz eskidiğini düşünüyordu o da. Fakat bu şimdi yapılamayacak kadar saçma bir konuşmaydı.

"Beni neden kendi halime bırakmıyorsun?"

Nicholaa'nın sesindeki ıstırap Royce'u gafil avladı. Nicholaa önce onunla tartışıyor, sonra da ona yalvarıyor ve ağlayacakmış gibi bakıyordu.

"Seni kendi haline bırakmak benim de işime gelirdi, ne var ki benim görevim seni Londra'ya götürmek ve senin görevinde... "

"Bir adamın ödülü olmak? Gerçek neden, benim Londra'ya sürüklenmem değil mi?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa yine çok öfkelenmişti. Ruh hali öyle hızlı değişti ki Royce şaşırdı. Ve memnun oldu. Sinirli bir kadını ağlayan bir kadına tercih ederdi.

"Seni Londra'ya varan tüm yol boyunca sürüklemeyi planlamamıştım ama bu fikirde yarar var."

Adamın sesindeki alaycılık Nicholaa'da çığlık atma isteği uyandırdı. Nicholaa, "Sen benim sabrımı deniyorsun," diye mırıldandı.

Nicholaa Royce'un uzattığı eli ikinci kere iterek uzaklaştırdığında, "Sen de benimkini," dedi savaşçı.

"Eğer Londra'ya gidiyorsam, yürüyerek gideceğim. Aksi takdirde... "

Nicholaa gözdağını bitirmek zorunda kalmadı çünkü Royce meseleyi eline aldı. Tam anlamıyla. Nicholaa Royce'un ne yaptığını anlamadan Önce, Royce eyerin yanından eğilip genç kadının belini kavradı ve onu kaldırıp kucağına oturttu. Bu öyle çabuk olup bitti ki Nicholaa nefesini tutmaya dahi vakit bulamadı. Nicholaa'nın kalçası Royce'un sert uyluklarına yerleşti. Genç kadının sırtı Royce'un göğsüne çarptı ve Royce'un kolu onun beli çevresinde bir dayanak oldu.

Ulric Royce'un kollarından birinin altına kıvrıldı. Bebeğin canlı kahkahası itilip kakılmaktan adamakıllı keyif aldığına işaret ediyordu.

Nicholaa efendisine bu denli yakın olmaktan nefret ediyordu. Royce'un ebadı Nicholaa'yı kahrediyordu. Royce'dan yayılan sıcaklık ve kuvvet genç kadının kendisini korkunç derecede savunmasız hissetmesine neden oluyordu.

Nicholaa bu taze öfkeyle mücadele etti, ama yeniden titremeye başladığında savaşı kaybettiğinin farkına vardı. Nicholaa'nın korkusunu yatıştıran kişi, aslında, kendi efendisiydi. Royce Ulric'i Nicholaa'ya verdikten sonra pelerini Nicholaa'nın omuzlarına iyicene sarmak için özen gösterdi ve bu özen Nicholaa'nın dikkatinden kaçmadı. Royce aynı zamanda Nicholaa'nın sırtını göğsüne yaslayarak ona kendi sıcaklığını da sundu. Nicholaa'ya da minik Ulric'e davrandığı ölçüde son derece nazik davranıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce ayrıca hoş da kokuyordu. Nicholaa küçük bir iç çekiş koy verdi. Royce kesinlikle bir canavar değildi. Doğrusunu söylemek gerekirse ki bu itiraf Nicholaa'nın aklını başına getirdi. Korkusunu da anımsamasını sağladı. Nicholaa, bunu ne kadar çok isterse istesin, Royce'dan hoşlanamayacağını ayrımsadığında ilk kez gülümserken buldu kendini. Royce'dan asla hoşlanmaması gerekiyordu ancak genç kadın birine kin tutma ya da birinden hoşlanmama konusunda oldum olası kötüydü.

Nicholaa bir iki dakika boyunca bu gerçeği düşündü ve bir seçenek ileri sürdü. Royce'dan nefret edemezdi çünkü bu bir günah olurdu. Ama Nicholaa beraber geçirdikleri kısa zaman süresince Royce'un hayatını cehenneme çevirebilirdi. Tuhaf, fakat bu plan Nicholaa'yı hatırı sayılır ölçüde neşelendirdi. Olasılıklar, ne de olsa, sonsuzdu.

Norman barbar Nicholaa'nın ona sunabileceği her türlü rahatsızlığı hak ediyordu. Nicholaa'yı Londra'ya götürmekte kararlıydı ve genç kadının ona verebileceği ıstırap, Norman barbarın yegane ödülü olacaktı.

Nicholaa dikkatini bebeğe yönlendirdi. Göğsüne bastırdığı bebeğin başını tepesinden öptü. Ulric mutlu bir şekilde aguladı. Nicholaa bebeğin saçlarını dalgınlıkla aşağıya doğru okşadı. Sarı tüy tutamları tekrar yukarıya kalktı.

Royce Nicholaa'yı izliyordu. "Saçı niye böyle oluyor?" diye sordu.

Bu soruyu Nicholaa'nın kulağına fısıldamıştı. Nicholaa bakışlarını bebeğe doğrulttu. "Nasıl oluyor?"

Royce, "Dik dik oluyor," dedi. "Korkudan ödü kopmuş gibi görünüyor."

Nicholaa gülümsemeden edemedi. Ulric çok şapşal görünüyordu. Ve tapılası. Nicholaa Norman'ın onu eğlenirken görmesine izin vermedi yine de. "O mükemmel," diye belirtti.

Royce bunun üzerine yorumsuz kaldı.

"Ulric'i Londra'ya yanımızda götürmeyi planlamıyorsun, değil mi, baron? Yolculuk onun için çok zor olur."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın sorusunu umursamadı ve aygırını ilerletti. Demir geçitlere vardıklarında durdular. Royce çevik bir hareketle aygırından indi. "Burada kalacaksın," diye buyurdu. Elini Nicholaa'nın uyluğuna koydu. "Anlıyor musun beni?"

Royce'un sıkı tutuşu acı veriyordu. Nicholaa Royce'u iterek uzaklaştırmak için elini onunkinin üstüne koydu. Royce'un verdiği herhangi bir emre itaat etmeyecekti. İşte o anda Royce Nicholaa'nın parmaklarını ele geçirdi ve sıkmaya başladı. Nicholaa söyleyeceğinin bir günah olarak nitelendirilmeyeceğini umarak, "Anlıyorum. Burada kalacağım," yalanını söyledi çünkü Norman düşmanıydı ve Tanrı hâlâ Nicholaa'nın yanındaydı. Nicholaa Tanrı'nın yardımıyla kurtulacağı sonucuna vardı. Norman manastıra girer girmez, Nicholaa ve Ulric kuzey yoluna gideceklerdi.

Peki ya sonrane olacaktı? Baronun adamları Nicholaa'nın oradan ayrıldığını kesinlikle fark edeceklerdi.

Royce Ulric'i kollarına aldığında Nicholaa bu planı bütünüyle bir kenara bıraktı.

Nicholaa, "Onu bana geri ver," talebinde bulundu.

Royce başını iki yana salladı.

Nicholaa, "Ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

Nicholaa attan inmeye kalkıştığında Royce, "Sana orada kalmanı söyledim," dedi.

Royce'un sesi bir fısıltıyı aşmamıştı, fakat ses tonunun sertliği Nicholaa'nın tüm dikkatini çekmişti. "Bana oğlumu ver ve ne istersen yapayım."

Royce Nicholaa'yı duymamazlıktan geldi. Genç kadın Royce'un manastıra girmesini bekledi. Royce on dakika sonra dışarı çıkıncaya kadar Nicholaa paniğe kapıldı.

Bebek Royce'ta değildi. Royce Nicholaa'nın yol eşyasını taşıyordu ve eşyaları eyerin arkasına sabitler sabitlemez aygırına çıkıp Nicholaa'nın arkasına oturdu.

"Baş rahibe Ulric'in geri getirildiğini fark edecek mi?"

"Hayır."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'tan eksiksiz bir açıklama yapmasını bekledi ama savaşçı onu kucağına oturtup peleriniyle sardıktan sonra tek kelime etmedi.

"Ulric'e kim bakacak?"

Nicholaa'nın sesindeki endişe Royce'un tutumunu yumuşattı. "Senin geleceğine karar verilinceye dek Ulric manastırda kalacak."

"Baş rahibeyi Ulric'e bakmaya nasıl ikna ettin?"

Royce, "Ona, geri çeviremeyeceği bir anlaşma önerdim," karşılığını verdi.

Nicholaa Royce'un sesindeki alaycı tınıyı işitebiliyordu. Royce'un yüz ifadesini görebilmek için arkaya dönmeyi denedi, fakat Royce onu olduğu yerde kalmaya mecbur etti. "Neydi o anlaşma?"

Royce Nicholaa'ya yanıt vermeden önce ikili bir kez daha tepeyi inmeye koyuldu. Royce, "Ulric'in bakılması karşılığında, Justin'e özen gösterilmesiyle ilgileneceğime dair söz verdim," dedi.

Nicholaa şaşırdı. "Böylesine bir anlaşmayı nasıl yapabildin? Justin ölüyor, yoksa unuttun mu?"

Royce derin bir iç çekti. "Ölmüyor," dedi. "Aklının bir köşesi gerçeklerin farkında diye düşünüyorum. Justin yaşamak istemeyebilir, fakat yaşayacak, Nicholaa."

Nicholaa tam yanıt verecekken Royce elini genç kadının ağzına kapattı. "Geçen iki ay içerisinde ülkenizde birçok değişiklik oldu. İngiltere artık bizim ve William benim olduğu kadar senin de kralın."

Nicholaa'nın umudu büsbütün kırılmıştı. Royce gerçeği söylüyordu ve Nicholaa bunun aksini savunacak kadar toy değildi. Değişikliklerden bazılarını işitmişti. Manastır yalıtılmış olsa bile rahibeler en son olaylara ayak uyduruyorlardı. Nicholaa Sakson savunmasının Hastings savaş alanlarında çöktüğünden pekâlâ haberdardı.

"Baş rahibeye böyle bir söz verme hakkın yoktu yine de. Justin benim erkek kardeşim. Ona ben özen gösterebilirim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı.

Nicholaa Royce'a vurmak istiyordu. "Eğer içinde birazcık merhamet varsa, bu huzur kaçırıcı süre boyunca erkek, kardeşimin yanında kalmama ve ihtiyaç duyduğu rahatlığı sağlamama izin verirsin."

"Erkek kardeşinin ihtiyaç duyduğu son şey, rahatlık."

Royce'un sesi kendinden emin çıkıyordu. Bu çok tuhaftı ama Royce'un bu tavrı Nicholaa'nın, savaşçıda Justin'in geleceğine ilişkin bir yanıt olabileceği ihtimalini düşünmesine neden oldu. Nicholaa erkek kardeşi için endişeleniyordu. Erkek kardeşi ne olacaktı? Bu soğuk dünyada kendi başının çaresine bakabilmeyi öğrenebilecek miydi?

Nicholaa, "Onun ihtiyaç duyduğunu düşündüğün şey nedir?" diye sordu.

"Ona nasıl hayatta kalacağını öğretecek biri. Merhamet değil adamakıllı bir eğitim onu canlı tutacaktır."

"Justin'in yalnızca bir eli olduğunu unutmadın mı?"

Royce Nicholaa'ya yanıt verdiğinde ses tonunda bir gülümseme saklıydı. "Unutmadım."

"Buna karşın Justin'i eğitebileceğine inanıyor musun?"

"Evet."

"Neden?"

Royce sabırla, "İşim bu, Nicholaa," açıklamasını yaptı. "Ben eğitmenim."

Royce'un Justin için yaptığı yorum Nicholaa'yı afallattı. Genç kadın aynı zamanda dehşete kapılmıştı. Bu adama gerçekten güvenebilirmiydi? "Sen Normandiya'ya döndüğünde bu sözüne ne olacak?"

"Şayet Normandiya'ya dönersem, Justin benimle gelecektir."

Nicholaa, "Hayır," diye feryat etti. "Erkek kardeşimi benden uzaklaştırmana müsaade etmeyeceğim."

Royce Nicholaa'nın sesindeki paniği işitti. Onun üzüntüsünü anlıyordu, elbette. Nicholaa bir erkek kardeşini savaşta kaybetmişti zaten ve kendini Justin'in

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

refahından tümüyle sorumlu hissettiği de apaçık ortadaydı. Genç kadın omuzlarında, onun kadar genç bir bayanın taşıyamayacağı kadar ağır bir yük taşıyordu.

"Eğitimi tamamlanır tamamlanmaz, Justin İngiltere'ye geri dönecektir. Benim burada kalma şansım da var, Nicholaa."

Nicholaa Royce'un İngiltere'de kalmasını umarak kendini rahatlamış hissetti. Baron sözünü tutacaktı. Nicholaa'nın bundan hiç şüphesi yoktu artık.

"Bir Sakson askerinin sorumluluğunu nasıl üstlenebildiğini hâlâ anlamıyorum, baron, sen..."

Royce'un eli Nicholaa'nın ağzını tekrar kapadı. Dev Norman, "Bu tartışmayı sonlandırıyoruz," diye belirtti. "Sana aşırı derecede sabır gösterdim, Nicholaa. Endişelerini ifade etmene izin verdim ve konumumu açıkladım. Yeterince zaman harcadık."

Nicholaa bu kaba yaptırıma razı olmadı. Royce istediğini yaptı yine de. Atını ilerleterek konuşmayı imkânsız kıldı.

Hızı arttırdı. Kalkanını almak için tepenin eteğinde duraksadığında komik bir an yaşandı. Kalkanı tutan asker, kalkanı baronuna fırlatarak baronunu etkileyeceğini sandı. Asker için çok ağır olduğu anlaşılan, uçurtma şeklindeki kalkan iki atın arasında yeri boyladı..

Nicholaa genç askerin yüzündeki dehşete kapılmışlık ifadesini görmeseydi yüksek sesle gülecekti neredeyse. Açıktan açığa gülerek askerin küçük düşmesine katkıda bulunamazdı. Alt dudağını ısırdı, bakışlarını kucağına çevirdi ve Royce'un ne yapacağını görmek için bekledi sadece.

Royce tek kelime dahi etmedi. Buna rağmen Nicholaa onun iç çekişini işitti, genç kadın oracıkta sakinliğini yitirecekti az kalsın. Royce Nicholaa'nın eğlendiğini tahmin etmiş olmalıydı. Royce Nicholaa'nın belini sıktığında, Nicholaa bu sessiz mesajın sessiz kalması için olduğunu varsaydı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Zavallı asker kendini nihayet topladı ve kalkanı almaya gitti. Kalkanı yerden kaldırdığında, askerin yüzü kıpkırmızıydı.

Royce askeri azarlamadı. Kalkanını kabul ettikten sonra liderliği devraldı. Onlar utanmış askerin işitme menzilinden çıkar çıkmaz, Nicholaa dürtüsüne teslim oldu ve gülmeye başladı.

Nicholaa Royce'un da bu duruma gülebileceğini düşünüyordu. Olay ne de olsa çok komikti. Fakat Royce gülmedi, hatta genç kadının kahkahasını bastırmak adına pelerinini kafasından aşağı çekti.

Uzun günün geri kalanında gülünecek başka bir şey olmadı. Kamp kurduklarında, hava yola devam edilemeyecek kadar karanlıktı. Nicholaa Royce'un aslında katlanılabilir bir erkek sayılabileceğini düşünmeye başlıyordu. Royce Nicholaa'nın ısındığından, iyice doyduğundan ve ateşe yakın bir çadırda yatacağından emin oldu.

Sonra Nicholaa'yı Londra'ya niye götürdüğünü hatırlatarak genç kadının ona dair olumlu görüşünü yıktı. Acil bir evlilikten bahsetti ve Nicholaa'yı kralın ödülü olarak adlandırmaya devam etti.

Nicholaa kaçış planları yapmaya başladı o vakit. Çok uysalmış ve yorulmuş numarası yaparak fırsat kolladı.

Royce fazladan bir battaniye olarak üzerine örtmesi için pelerinini Nicholaa'ya tekrar verdi. Nicholaa bu ince düşünce üzerine Royce'a teşekkür etti.

Royce güldü.

Nicholaa aniden durup arkasına döndüğünde savaşçı çadıra girmek üzereydi. "Royce?"

Royce Nicholaa'nın, adını kullanmasına şaşırdı. "Ne var?"

"Bana ne olursa olsun, baş rahibeye verdiğin sözü bozamazsın. Justin'e özen göstermek zorundasın, bu doğru mu?"

Royce, "Evet," diye karşılık verdi. "Söz bozulamaz."

Nicholaa halinden hoşnuttu. Birkaç dakika sonra uykuya dalar gibi yaptı. Planını kurmuştu. Askerlerin hepsi gece için yerlerine yerleşir yerleşmez, kamptan

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

sessizce kaçacaktı. Bölgeyi iyi biliyordu. Kendi arazisinin güneyindeki orman, Baron Norland'ın malikânesine dahildi. Manastıra geri dönüş mesafesi epeyce uzundu yine de. Nicholaa oraya varmanın tam bir gün sürebileceğini düşünüyordu. Ağaçların arasından geçmesi ve bozuk kuzey yolundan olabildiğince sakınması gerektiğine kafa yorarken esnedi.

Hem ateşin sıcaklığı hem de kendi yorgunluğu onu niyetinden alıkoydu ve Nicholaa uykuya daldı.

Royce Nicholaa'nın uykuya daldığından emin oluncaya dek bekledikten sonra genç kadının tam karşısında yere oturdu. Sırtını bir ağaca yasladı ve gözlerini kapadı. Kamp gecenin sessizliğine bürününceye dek Nicholaa'nın kaçmayı deneyeceğini sanmıyordu. Bu, Royce'a biraz dinlenmek ve huzur bulmak için bir iki saat kazandıracaktı.

Nicholaa gecenin ortasında irkilerek uyandı. Royce'u derhal ayrımsadı. Uyuduğundan emin oluncaya dek ona uzun bir süre baktı.

Royce çok huzurlu ve hoşnut görünüyordu. Miğferini yan tarafına koymuştu. Sol kolu başlığın üstündeydi, sağ kolu ise yanında kayışla bağlı duran kılıcına sadece birkaç santim uzaktı.

Royce pekâlâ yakışıklı biriydi. Saçları koyu ve barbar Normanlar'ın alışılagelmiş saçlarından bile daha uzundu. Gür, koyu kahverengi ve hafif dalgalıydı.

Nicholaa nefretle titredi. Hayatını mahvetmeye kararlı bir adam için böyle güzel şeyleri nasıl düşünebilirdi? Royce Nicholaa'yı bir şövalyeye sunulacak değersiz bir süs eşyası gibi görüyordu.

Bu haksızlık Nicholaa'yı harekete geçmeye şevketti. Nicholaa ayakkabılarını battaniyelerin altına gömülmüş halde buldu. Ayakkabılarını giydiğinde ayak parmakları acıdı. Rüzgâr yakıcı derecede soğuktu bu gece. Manastıra geri dönüş yürüyüşünün korkunç bir çileye dönüşeceği belliydi. Nicholaa bunu düşününce bile yüksek sesli bir iç çekiş koy verecekti neredeyse.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'un pelerinine sarındı ve küçük açıklık alanın ötesindeki ormana sessizce ilerledi. Askerlerden hiçbiri ona fazla dikkat etmedi ama ikinci ateşin yanında duran üç adamdan biri Nicholaa'nın gidiş yönüne göz gezdirdi. Royce Nicholaa'ya seslenmediği için, Nicholaa onun birkaç dakikalık mahremiyete gereksinim duyduğunu düşündüğüne kanaat getirdi.

Nicholaa arkasını döner dönmez, Royce askerlere oldukları yerde kalmalarını işaret etti. Sadece bir iki dakika bekledikten sonra ayağa kalktı, bacaklarını esnetti ve Nicholaa'nın peşinden gitti.

Royce genç kadının bu hareketi yapacağını tahmin etmişti ve Nicholaa onu hayal kırıklığına uğratmamıştı. Bu kadın böylesine haşin koşullarda bile ondan kaçmaya cüret edebilecek kadar cesurdu. Royce bunun aptalca, fakat cesurca olduğunu itiraf etti kendi kendine.

Nicholaa daha sık yaprakların içinden ilerler ilerlemez koşmaya başladı. Solgun ay ışığında yolunun üstündeki her küçük engeli güçlükle görebiliyordu. Güvenilmez bir gidişti onunkisi. Arkasında birinin olduğu sanısına kapılıncaya kadar Nicholaa elinden geldiğince dikkatliydi. Koşmayı sürdürdü ama askerlerden birinin onu takip edip etmediğini görmek için döndü.

Çürük bir kütüğe ayağı takılan Nicholaa derin bir dere yatağına kafa üstü savruldu. Kendine geldiğinde yere çarpmadan önce başını korumak için bir yanına döndü.

Pat diye yere düşerken bir küfür savurdu. Ayakkabılarından birini ve Royce'un kalın pelerinini düşerken kaybetmişti. Nihayet doğrularak oturduğunda acınası bir görüntüdeydi. Saçındaki yaprak sayısı bukle sayısından fazlaydı ve üstü çamurla kaplıydı.

Royce gölgelerde duruyor ve bekliyordu. Şu kaçık kadın, boynunu kırmış olabilirdi. Yüksek sesli ve hiç de hanımefendice olmayan mırıldanmalar işitmesi Royce'a Nicholaa'nın sıhhatte ama öfkeli olduğunu haber verdi. Nicholaa manastırdaki rahibeleri uyandıracak kadar yüksek sesle küfrediyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Asla doğru dürüst bir şah mat yapamıyordu. Hamlelerini nasıl hesaplayacağını bilmiyordu. Nicholaa gerçek bir düşman da olamıyordu. Royce genç kadının doğasında nefret etme ya da intikam almaya yer olmadığı sonucuna önceden varmıştı. Nicholaa kin tutmayı da bilmiyordu.

Royce, genç kadının başına ne gelirse gelsin Justin'e bakacağına ilişkin sözünü tutup tutmayacağını sorgulayıcı hatırlayarak gülümsedi. Nicholaa'nın kaçmaya teşebbüs edeceği konusunda yanılmamıştı. Yüz ifadesi öylesine ferahlatıcı bir dürüstlükte şeffaf olduğu için Nicholaa'nın düşüncelerini okumak kolaydı.

Royce göğsünün sıkıştığını hissetti. Nicholaa kırılgan bir çiçek gibi, öylesine narin, öylesine yumuşacık ve öylesine güzeldi ki.

Royce'un narin minik çiçeği, şimdiye dek işittiği en kavurucu küfürleri mırıldanıyordu. Ve o tabirlerden hiçbiri herhangi bir anlam taşımıyordu.

Nicholanın öfke patlaması, saman alevi misaliydi yine de. Genç kadın böylesine terbiyesizce kelimeler kullandığı için kendisinden utandı. Yaratıcısının gönlünü almak için hızlı bir haç işareti yaptıktan sonra ayağa kalktı. Ağırlığını sol ayağına verir vermez, baldırına sıcak bir ağrı saplandı.

Nicholaa yüksek sesli bir feryat koy verdi ve yere düştü. Ne yapacağını düşünerek bir dakika boyunca orada oturdu.

Royce Nicholaa'nın ağlamasını duyduğunda, ona doğru yöneldi.

Nicholaa en sonunda yenilgiyi kabul etti. Yardım çağırdı.

Nicholaa yardım talebini sonlandırmadan önce Royce onun yanında dikiliyordu. Nicholaa Royce'un ona hiç vakit kaybetmeden ulaştığını fark edemeyecek kadar çok acı çekiyordu.

Royce elinde Nicholaa'nın ayakkabısını tutuyordu. Ayakkabıyı genç kadının kucağına bıraktıktan sonra tek dizi üstüne çöktü.

Nicholaa Royce'un öfkeden çıldırmış gibi göründüğünü düşünüyordu. "Bana 'şah' dersen şimdi çığlık atacağım."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce nahoşluk derecesinde neşeli bir ses tonuyla, "Çığlık attın zaten," dedi. "Ve bu 'şah mat' Nicholaa. Oyun bitti."

Nicholaa Royce'la tartışacak ruh halinde değildi. Sabit bakışlarını kucağına çevirdi. Apaçık olanı dile getirerek, "Düştüm," dedi. "Sanırım ayak bileğimi kırdım."

Sesi acınası çıkan Nicholaa üzgün görünüyordu. Saçları darmadağınıktı ve yüzüne düşmüştü. Elbisesi ise omuzlarının etrafından yırtılmıştı ve kuru yapraklarla kaplıydı.

Royce tek kelime etmedi, hasarı kontrol etmek için eğildi yalnızca. Nicholaa'ya daha dokunmadan, genç kadın acı içerisinde çığlık attı.

Royce, "Nicholaa, şikâyet etmeden önce acıyı çekinceye dek beklemen gerekir," dedi.

Nicholaa, "Hazırlanıyordum," diye homurdandı.

Royce gülümsememek için kendini zor tuttu. Bileğinin kırılmadığından emindi. Kemiğin çevresinde şişme belirtisi yoktu. Nicholaa ayak parmaklarını çığlık atmaksızın kımıldatabiliyordu ve bu durum Royce için Nicholaa'nın kendisini sadece yaraladığına dair bir başka kesin kanıttı.

"Kırılmamış."

Nicholaa Royce'a inanmadı. Ayak bileğinin sağlam olduğunu bizzat görmek için dengede durmak maksadıyla elini istemsizce savaşçının koluna koyup öne eğildi. Yüzü Royce'unkinden sadece birkaç santim ötedeydi. Royce gözlerini dikerek Nicholaa'ya bakıyorken, genç kadın bakışlarını ayağında sabitledi.

Nicholaa, "Kırılmış gibi gözüküyor," diye fısıldadı.

"Kırılmamış."

Nicholaa, "Sesin bu kadar neşeli çıkmak zorunda mı? Bu talihsizce trajik aksilik üzerine sempatini kazanmalıydım," dedi.

"Bu 'trajik aksilik' olmazdı, eğer sen çabalamasaydın..."

Nicholaa Royce'un sözünü kesti. "Bir hayli kişisel bir meseleyi çözmek için birkaç dakikalık mahremiyet elde etmeye çabalıyordum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu yalanı söylerken doğrudan doğruya Royce'a baktı. Bu bir hataydı zira Royce'un bir hayli yakınındaydı.

Bir süre bakıştılar. Hiçbiri tek kelime dahi etmedi. Nicholaa nefesini tutamıyormuşa benziyordu.

Royce da konuşamadı. Nicholaa'ya nasıl bir tepki göstereceğini bilmiyordu. Ona dokunma dürtüsü karşı konulmazdı. Genç kadının saçını yüzünden geriye yumuşak ve nazik bir hareketle uzaklaştıramadan edemedi. Royce'un parmakları Nicholaa'nın yanağına hafifçe dokundu.

Nicholaa bu okşamayla rahatladı. Fakat bu his uzun sürmedi, çünkü Royce kaşlarını çatmaya başlamıştı. Nicholaa'nın gözleri faltaşı gibi açıldı. Royce genç kadının çenesini kavradı ve Nicholaa'yı başını ay ışığına doğru çevirmeye zorladı. Sonra da öbür eliyle genç kadının saçını gözünden uzaklaştırdı.

"Bu çürüğü nasıl edindin?" diye soran Royce'un sesi sert ve kızgındı.

Nicholaa omuz silkti.

Royce Nicholaa'nın çenesini sıktı. "Cevap ver bana. Bu yeni vuku bulmuş olamaz, Nicholaa. İz çok koyu."

Royce'un kaşları daha da çatıldı. "Bu öğleden sonra orada çürük yoktu. Olsaydı, farkına varırdım."

Nicholaa ona, "Bu öğleden sonra da oradaydı," dedi. "Farkına varılabilecek gibi değildi. Niye böyle kızgınsın? Bu benim çürüğüm, senin değil."

Royce bu yorumu umursamadı. "Nasıl oldu?"

"Seni ilgilendirmez."

Nicholaa Royce'un elini itti ve geri çekildi. İnatçı adam onu takip etti.

"İnatçılığından usandım artık, Nicholaa."

"Benim senin sürekli buyruklarından usandığım kadar mı?"

Nicholaa bunun hayli şeytani bir yanıt olduğunu düşünüyordu. Kendince ona karşılık veriyordu. Şu Norman'ın ürkek ve korkmuş bir düşmanla meşgul olmadığını bilmesi lazımdı. Royce, Nicholaa'yı korkutamayacaktı. Sırtını Nicholaa'ya dönmese

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

iyi ederdi, çünkü genç kadının bir hançeri olursa, o hançeri hiç düşünmeksizin Norman'ın kürek kemikleri arasına derinlemesine saplardı.

Tanrı onu korusun, Nicholaa kendi kendisine yalan söylüyordu. Royce'u öldüremezdi. Ve zihninin ücra köşesinde, Royce'un bunu bileceğine ilişkin bir düşünce barındırıyordu.

Nicholaa hayal kırıklığına uğramış bir halde derin bir nefes aldı. Royce'un alnına bir saç buklesi düşmüş olduğunu fark etti. Yaptığının ne olduğunu düşünmeksizin elini uzatıp o bukleyi geriye itti.

Royce sanki Nicholaa az önce onu tokatlamış gibi davrandı. Genç kadına kuşkuyla bakarak geriye doğru çekildi.

Nicholaa'nın bu cesur davranışından ötürü kendini toparlaması Royce'un zamanını almadı. Royce boğuk bir sesle konuştu: "Vücudundaki her izle ilgileniyorum, Nicholaa. Senden ben sorumluyum. Bana bu hasarı nasıl aldığını anlat şimdi."

"Anlatırsam surat asarsın."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Nicholaa, "Seni gözlemekteyim," diye yanıtladı. "Karşındakinin nasıl akıl yürüttüğünü bilmek bir düşman için önemlidir, baron. Seni yakından incelemekteyim ve somurtkan bir tabiatın olduğuna kanaat getirdim."

Royce Nicholaa'nın sesindeki otoriter tını karşısında gülümsedi. "Peki, başka ne fark ettin?"

"Benden hoşlanmıyorsun."

Nicholaa bir itiraz bekledi. Hiçbir yanıt gelmediğinde ise sözlerine devam etti. "Benim bir baş belası olduğumu düşünüyorsun."

"Evet, düşünüyorum."

Nicholaa bu dürüstlük kırıntısına itiraz etti. "Nefret etmek ölümcül bir günah olmasaydı şayet, senden nefret etme konusunda çok daha başarılı olabilirdim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce uysalca gülümseyerek, "Hayır, olamazdın," yanıtını verdi. Gözlerindeki bakış Nicholaa'nın irkilmesine neden oldu. "Nahoş bir tabiatım olabilir, Nicholaa, ama sen çok iyi kalplisin. Nefret etmeyi bilmezsin."

Nicholaa Royce'a laf yetiştiremeyecek kadar yorgundu. "Eğer ateşe geri dönmezsem, donacağım," diye belirtti. 'Yardımın için yalvaracağımımı bekliyorsun?"

Royce başını iki yana salladı. Nicholaa'yı, "Bu çürüğü nasıl edindiğini duymayı bekliyorum," diyerek uyardı.

Royce inatçıydı. Nicholaa Royce'un yüzündeki ifadeden onun, istediğini yapmakta kararlı olduğunu söyleyebilirdi. "Justin bana vurdu."

Bu gerçeği biraz yumuşatması gerekirdi. Royce gözünü kan bürümüş gibi görünüyordu. Nicholaa Royce'un Justin hakkında kötü düşünmesini istemiyordu. "Erkek kardeşimi suçlayamazsın."

"Lanet olsun ki suçlayamam."

Royce tam ayağa kalkıyordu ki Nicholaa onun kolunu tuttu. "Açıklayabilirim," dedi.

"Nicholaa, haklı gösteremezsin..

Nicholaa elini Royce'un ağzına kapadı. "Justin derin uykudaydı, Royce. Örtüleri yukarı çekmek için onun üstüne eğiliyordum, Justin birdenbire döndü ve yumruğu gözümün altına çarptı. Justin'in bana vurduğundan haberi bile yok."

Royce ikna olmuş görünmüyordu.

Nicholaa, "Sana gerçeği söylüyorum," diye mırıldandı. "Sakson kız ve erkek kardeşler birbirlerine vurmazlar. Norman aileleri şeytanlar gibi kavga ettikleri için mi benim gerçeğimi inanılması güç buluyorsun?"

Royce Nicholaa'nın daha fazla açıklama yapmasına izin vermeyecekti. Pelerinini yerden kaldırdı, Nicholaa'ya sardı ve genç kadını kollarına aldı. Royce kampa yönelirken, Nicholaa kollarını onun boynuna doladı.

Boynuna yaslandığı an Royce'a bir teşekkür fısıldadı.

Royce Nicholaa'yla ne halt edeceğini merak ediyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa kendisini Royce'un tam kalbine yerleştiriyordu ve Royce'un onu durdurabilecek hiçbir silahı yoktu. Kahretsin, Royce'un hayatı bir kalıbın içerisindeydi ve o değişemeyecek kadar yaşlıydı. Ayrıca günlük tekdüzeliğinin düzenini, disiplinini seviyordu. Hayatından çok memnundu.

Memnun muydu?

Royce bu dik başlı kadını düşüncelerinden çıkarmaya uğraşıyordu. Yine de bu çok zordu, çünkü kollarındaki kadın harikulade yumuşak ve kucaklanasıydı.

Nicholaa her şeye rağmen tam bir baş belasıydı. Kampa dönüş yolunu Royce'un burnundan getirdi. Royce'la tartışma yapacak ruh haline tekrar büründü Royce yalnızca birkaç dakikalık huzur elde etmek için genç kadını susturacak ruh halindeydi.

Kamp yerine nihayet vardıklarında, Royce Nicholaa'yı aynı ağacın yanına taşıdı. Nicholaa'yı sarsmadan çevik bir hareketle oturdu. Nicholaa'nın duruşunu kendi kucağına göre ayarladı. Onun başını kendi omuzlarına doğru ittirdikten sonra gözlerini yumdu.

Royce'un pelerini Nicholaa'yı baştan ayağa örtüyor ve kollarını sarıyordu. Royce'un vücut ısısı, Nicholaa'yı sıcacık tutuyordu.

"Royce?"

"Gene ne var?"

Nicholaa, "Bu şekilde uyumam gerekmiyor," diye fısıldadı. "Ben evli bir kadınım ne de olsa ve..."

"Kocan ölü."

Nicholaa Royce'un sesindeki hararetli tınıyı duyduğunda şaşırdı. "Sevgili kocamın ölü veya diri olduğunu bilmen mümkün değil."

"Ölü."

Royce eğleniyor muydu? Nicholaa savaşçının yüzüne bakmayı denedi ancak Royce onun başını kaba bir biçimde bir kez daha omzuna ittirdi. Nicholaa mırıldanarak "Ah, pekâlâ," dedi. "Ölü. Ben de onun yasını tutuyorum hâlâ."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Mavi giyerek mi tutuyorsun onun yasını?"

Nicholaa bunu düşünmemişti. Bu adamın keskin zekâlı olduğunu idrak etti. Ama kendisi de öyleydi. "Onun yasını kalbimde tutuyorum," diye mırıldandı.

"Ne kadar süredir ölü?"

Royce Nicholaa'nın omuzlarını yumuşak ve nazik bir şekilde ovuyordu. Bu rahatlatıcı temas, genç kadının kendini karşı konulamayacak kadar iyi hissetmesine neden oluyordu. Nicholaa yanıt vermeden önce yüksek sesli ve hanım efendice olmayan bir esneme koy verdi. "İki yıldır."

"Emin misin?"

Evet, Royce Nicholaa'ya pekâlâ gülüyordu. Nicholaa Royce'un sesindeki eğlenceyi işitebiliyordu. "Evet, eminim," diye homurdandı. "Artık siyah giymememin nedeni bu. İki yıl oldu."

Nicholaa Royce'u alt ettiğini düşündü. Gözlerini kapadı. Gülümseyişi kendini beğenmişçeydi.

Bir dakika geçti. Royce, adını fısıldadığında Nicholaa uykuya dalmak üzereydi.

"Nicholaa?"

"Evet?"

"Ulric kaç yaşında?"

"Neredeyse sekiz aylık."

Royce Nicholaa'nın, yalanlarındaki çelişkiyi anlayamayacak kadar uykulu olduğunu tahmin ediyordu. Nicholaa ona dayalı biçimde gerilmemişti bile. 'Ama kocan iki yıldır ölü, öyle değil mi?"

Royce Nicholaa'nın bu sorudan nasıl kurtulmaya çabalayacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

Nicholaa'nın gözleri birden açıldı. "Kocam öleli sadece bir yıl oldu. Evet, tamı tamına bir yıl. Sana böyle söylediğimi özellikle hatırlıyorum."

Royce tekrar konuşmadan önce aradan tam beş dakika geçti. "Yalan söylemeyi hiç beceremiyorsun."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Ben asla yalan söylemem."

Royce Nicholaa'ya kızdığını bildirmek için onu sıktı. 'Yenilgiyi kabullenecek misin?" sorusunu yöneltti. "Kaçmaya çalışıyordun."

Nicholaa, "Uyumama izin verecek misin?" diye sordu.

"Sen itiraf ettiğinde..."

Nicholaa, "Evet," diyerek araya girdi. "Kaçmaya çalışıyordum. İşte, mutlu musun şimdi?"

'Yeniden kaçmaya çalışmayacaksın."

Royce Nicholaa'ya bu emri verdiğinde ılımlı bir sesle konuşmamıştı. Nicholaa'nın içinden ağlamak geldi birdenbire. Kaçmaya mecburdu. Kaçmak, Royce'un hükümdarı William'ın Nicholaa'ya ilişkin planladığı korkunç geleceğe karşı genç kadının kendini koruyabileceği tek yoldu.

Nicholaa kollarının konumunu Royce'un omuzlarına göre ayarladı. Bütün bu haksızlığa kafa yorarken, farkında olmadan, Royce'un ensesindeki saç tutamlarıyla oynadı.

Nicholaa'nın dokunuşu, Royce'u çıldırtıyordu.

Nicholaa, "William beni bir adama ganimet olarak vermeye kararlı, değil mi?" dedi.

"Evet."

Nicholaa Royce'un omzundan uzaklaştı ve gözlerini dikip ona baktı. Genç kadının saçından bir yaprak düştü. Nicholaa'nın yüzü berelenmiş ve çamurla kaplanmıştı. Royce gülümsemeden edemedi. Nicholaa sanki az önceki bir halat çekme yarışını kaybetmiş gibi görünüyordu. "Ben bir ödül değilim."

Royce canı gönülden onayladı. "Hayır, değilsin."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Dördüncü Bölüm

Leydi Nicholaa ile uzun bir hafta geçirdikten sonra, Royce hiç de sabırlı bir adam olmadığına karar verdi. Gidecekleri yere ulaştıklarında Nicholaa'yı boğmaya hazırdı. Genç kadın, yolculuğu mümkün olduğunca nahoş kılmıştı ve üç kez daha kaçmaya çalışmıştı.

Bu kadın kaçmanın beyhudeliğini anlamamakta ısrarcıydı. Keçi gibi inatçıydı. Fakat Royce da öyleydi. Nicholaa'yı her yakalayışında ondan yenilgiyi kabullenmesini istemişti.

Royce'un telaffuz ettiği bir tek kelime - şah mat - belli ki Nicholaa'yı küplere bindiriyordu, ama işin doğrusu, Royce onu aşağılama amacını gütmüyordu. Aslında onun çıkarlarını kolluyordu. Eğer Nicholaa Norman egemenliği altında el sürülmeksizin hayatta kalacaksa, daha yumuşak başlı olmaya mecburdu. Hiç kimse Royce kadar kibar ve ince düşünceli davranmazdı.

Royce, Nicholaa'nın incinmesini istemiyordu. Herhangi birinin ona kötü muamele etmesinin düşüncesi bile savaşçının ruhunu karartıyordu.

Nicholaa'yı koruma gereksinimi, Royce'un vicdanını rahat bırakmıyordu. Onlar Londra'ya vardıklarında, Royce kendisini Nicholaa'ya nasıl davranması gerektiğini öğütlerken buldu. Nicholaa, her nasılsa, Royce'un söylemek zorunda olduğu hiçbir şeyi dinleyecek ruh halinde değildi. Royce ona yumuşak başlı olmayı tavsiye ettiğinde, Nicholaa Royce'u ısırdı. Royce Nicholaa'nın yakayı kurtarmasına izin verdi çünkü Nicholaa geçen berbat hafta boyunca çok az uyumuş ve doğru dürüst düşünemeyecek kadar sersemlemişti.

İkindi vakti Londra'ya vardılar. Royce Nicholaa'yı peşinden adeta sürükleyerek uzun adımlarla içeriye girdiğinde, saray konuklar bakımından neredeyse boştu. Royce iki askere, ödülünün en sonunda ulaştığını William'a bildirmelerini buyurdu. Royce genç kadını odasına yerleştirme vazifesini bizzat üstlendi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'a yetişmeye çalıştı ve Royce onu, tekrar dengesini kazanıncaya kadar tam anlamıyla sürükledi.

Nicholaa'dan kurtulmak Royce'u memnun edecekti. Royce bu yalanı kendi kendisine neredeyse bu yalana inanana kadar söylemeyi sürdürdü.

Neredeyse.

Royce genç kadının kalacağı odanın kapısını tam açıyorken, savaşçının kendinden birkaç yaş büyük olan kumandan muavini şövalye onlara yetişti. Askerin adı Lawrence'dı. Lawrence kahverengi saçı ve ela gözleri olan zinde görünümlü bir adamdı. Kumandanıyla hemen hemen aynı boydaydı ama kumandanınınki kadar hacimli bir vücuda ve kaslı omuzlara sahip değildi. Sayısız meydan savaşında Royce'la omuz omuza çarpışmıştı. Tecrübeli bir savaşçı, güvenilir ve sadık bir kişiydi. Aynı zamanda Royce'un dostuydu.

Lawrence selam vererek, "Sizi tekrar görmek ne kadar güzel, lordum," dedi. Coşku içinde Royce'un omzuna şaplak attı. Toz iki devin arasında, havada uçuştu. Lawrence güldü. "Banyoya ihtiyaç duyuyorsunuzdur, baronum."

Royce, "Evet, ihtiyaç duyuyorum'," yanıtını verdi. "Burada olmak güzel." Nicholaa'ya bir bakış attı, onun kaş çatışı ile karşılaştı ve ekledi: "Nihayet."

Nicholaa bu imayı anladı. Yolculuğun bu kadar uzun sürme nedeninin kendisi olduğunu biliyordu. Hemen çenesini dikleştirdi.

Lawrence bu kadını çok merak ediyordu. Ona döndüğünde Lawrence'ın kalp atışları hızlandı. *Yüce Tanrım bu kadın çok güzeldi.* Gözleri Lawrence'ı adeta esir almıştı. O gözler Lawrence'ın daha önce hiç görmediği, mavinin en alışılmadık tonundaydı.

Nicholaa da çekinmiyor, sabit bakışlarını ondan esirgemiyordu.

Yaverinin tepkisi Royce'u neşelendirdi. Ingelram'ın da Nicholaa'yı ilk gördüğünde verdiği tepkiydi bu. Lawrence afallamış görünüyordu.

Royce, "Bu Leydi Nicholaa," diye belirtti.

Lawrence reverans yaptı. "Tanıştığımıza memnun oldum, leydim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa da onun nezaketine cevaben reverans yaptı.

Lavvrence, "Maceralarınızı işitmek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Nicholaa, "Hangi maceraları?" diye sordu.

Lavvrence mülayim bir tebessüm eşliğinde, "Öncelikle tüm şu çürükleri nasıl edindiğinizi işitmek isterim. Meydan muharebesindeymiş gibi görünüyorsunuz. Kesinlikle bir hikâyeniz olmalı."

Royce sözcükleri uzatarak konuştu: "Kazalara eğilimi var."

Nicholaa Royce'a kaşlarını çatarak baktı, sonra yeniden Lawrence'a doğru döndü. "Londra'da size herhangi bir hikâye anlatacak kadar uzun süre bulunmayacağım."

Royce Nicholaa'nın bileğini sıkmaya başladığında, Nicholaa Royce'un tutuşunu üzerinden çekmediğini farketti. Lawrence baronunun yüzündeki sert bakışı ayrımsadı, fakat bunun ardındaki nedeni anlayamadı. 'Yakında bir yere mi gidiyorsunuz, leydim?" diye sordu.

Royce, "Hayır," dedi.

Nicholaa aynı anda, "Evet," dedi.

Lavvrence sırıttı. "Bir söylenti var, baronum, bu hafta bitmeden Normandiya'ya dönüyor olacağımıza ilişkin."

Royce Nicholaa'ya manidar bir bakış atarak, "Bunu daha sonra konuşuruz," dedi.

Yaver başıyla onayladı. Bu güzel kadının yüzüne yerleşmiş olan felakete uğramışlık ifadesini fark etti ve onun yolculuktan ötürü tükenmiş olduğunda karar kıldı. "Kral, sizin rahatınızı sağlamaları için hizmetçiler gönderecektir, Leydi Nicholaa."

Nicholaa, "Ve kaçmamam için askerler de?" diye sordu.

Lavvrence genç kadının sesindeki hiddet nedeniyle afalladı. "Siz tutsak değilsiniz," dedi. Royce'a şaşkınlık ifadesiyle baktı. "Öyle değil mi, baronum?"

Royce kafasını salladı. "Kaderine razı oluncaya dek tutsak," diye belirtti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence Nicholaa'ya, "Willıam sizin de kralınız," dedi. Sesi ılımlıydı.

"Hayır, değil."

"Lavvrence, onunla iddialaşmanın sana hiçbir faydası dokunmaz."

Royce Nicholaa'nın bileğini serbest bıraktı ve genç kadını harekete geçirmek için dürttü. Royce ve Lavvrence yakın takiptelerken, Nicholaa odaya girdi. "Kaçacağım," diye homurdandı.

Nicholaa doğrudan doğruya pencereye gitti. Royce Nicholaa'nın aklından geçeni biliyordu. "Atlamayı denersen, boynunu kırarsın, Nicholaa."

Nicholaa arkasına döndü ve Royce'a gülümsedi. "Peki, bu umurunda olur mu, baron?"

Royce ona dolaylı bir yanıt verdi. "Senin Ulric anlayacak yaşa geldiğinde umursayacaktır. Aptalca bir şey yapmayı tasarladığın zamanlarda onu ve Justin'i düşün, Nicholaa. Kendin kadar ailene de zarar veriyor olacaksın." Kapıyı çekerek kapatmaya koyuldu.

Nicholaa, "Bekle," diye seslendi telaşlı bir ses tonuyla.

Royce durdu ve Nicholaa'yla yüz yüze gelmek için döndü. "Evet?"

Nicholaa Royce'a doğru bir adım ilerledi. "Buraya kadar, öyleyse? Gidiyor musun?"

"İstediğin başka bir şey mi var?"

"Hayır."

Royce gitmek için yeniden harekete geçti.

Nicholaa, "Bana söyleyebileceğin bu kadar mı?" diye sordu.

Royce bir kez daha durdu ve yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. "Sana daha ne söylememi istiyorsun?"

Gözleri yaşlarla dolan Nicholaa ellerini ovuşturmaya başladı.

Royce Nicholaa'ya ne olduğunu anlayamıyordu.
Nicholaa'nın bu tutumundan ötürü kafası adamakıllı karışınca, "Tanrı aşkına neyin var senin?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa başını iki yana salladı. "Hiçbir şey. Hiçbir şeyim yok. Senden kurtuluyorum, baron. Sen kaba ve katlanılmazsın." Bir gözyaşı Nicholaa'nın yanağından aşağıya süzüldü. Nicholaa elinin tersiyle o gözyaşını sildi.

Kahretsin, Nicholaa sanki Royce onu terk ediyormuş gibi davranıyordu ve Tanrı Royce'a yardım etsin, Royce kendisini sanki Nicholaa'yı terk ediyormuş gibi hissediyordu. O vakit, "Normandiya'ya gitmiyorum," dedi. "Bana ihtiyaç duyarsan, askerlerden biriyle mesaj yolla. O beni bulacaktır."

Nicholaa'nın rahatlaması açıkça görülüyordu. Yüz ifadesindeki korku silinmiş ve duruşu gevşemişti. Buna karşın genç kadın gözyaşlarını kontrol edemiyormuşa benziyordu ve Royce onun mevcut utancına tanıklık etmesin diye ona sırtını döndü. "Seni bulması İçin birini yollamayacağım, Norman. Git. Umrumda değil."

Royce Nicholaa'yı bu halde bırakamazdı. Nicholaa öylesine yalnız, Öylesine zavalllı... Ve öylesine savunmasız görünüyordu ki. Her şey bir yana, Royce Nicholaa'yı yolculuklarındaki kadar güçlü ve kızgın görmek istiyordu.

Lordu uzun bir süre tek kelime dahi etmeksizin ayakta dikilmeyi sürdürdüğünde Lavvrence, "Baronum?" diye sordu.

Royce başını iki yana salladı. Elini kapıya doğru uzatırken seslendi: "Nicholaa?"

"Evet?"

"Sana söyleyeceğim son bir şey var."

Nicholaa Royce'a bakmak için arkasına döndü. Royce kendi kendine 'öfke' diye düşündü. Öfke, Nicholaa'ya korkusunu unuttururdu.

Nicholaa, "Nedir?" diye sordu.

Royce sırıttı. "Şah mat."

Nicholaa'nın öfkeli homurdanması üzerine kapıyı çekerek kapattı ve kahkaha attı.

Kapıya bir şeyin çarptığı net bir biçimde işitildi. Lawrence'dan, "O neydi?" sorusu geldi.

"Sürahi, sanırım. Nicholaa'nın kendini şimdi daha iyi hissettiğine eminim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce da kendini daha iyi hissediyordu.

Nicholaa'nın öfkesi onu günün hatırı sayılır bir kısmında meşgul etti. O öğleden sonranın daha geç Saatlerinde Nicholaa'nın odasına iki kadın geldi, İki kadının da Sakson olması Nicholaa'yı şaşırttı. Kadınlardan biri yeni elbise, diğeri temiz çamaşırlar getirmişti. Onlar odaya tahta bir küvet taşıyıp küvetin içini buharı tüten sıcak suyla doldurduklarında, Nicholaa pencereye doğru hareket etti.

Banyo yapma fikri reddedilemeyecek kadar davetkârdı. Nicholaa gül kokulu suya girdi ve kendisini nihayet temiz hissedinceye dek saçını yıkadı.

Kadınlardan biri saçlarını fırçayla açmayı önerinceye dek Nicholaa kadınlarla konuşmadı. Nicholaa'nın sorusu, "Neden Norman Kralı'na hizmet ediyorsun?" oldu.

Mary adlı hizmetçi, "O İngiltere'nin kralı artık," yanıtını verdi. "Herkes ona hizmet ediyor."

Nicholaa hizmetçiyle aynı fikirde değildi ama onunla zıtlaşmanın nezaketsizce olacağını duyumsadı. Mary yanılıyor olsa da sonuçta kendi fikrini dile getirmişti,

Mary hemen hemen Nicholaa'nın yaşındaydı. Parlak kızıl saçlı ve yüzünün çoğu çillerle kaplı olan tombul bir genç bayandı. Öteki hizmetçi Heloise epeyce yaşlıydı ve çevik ama dostane olmayan bir tutum sergilemekteydi.

Nicholaa, "William'a hizmet etmeyeceğim asla," diye belirtti. Mary'nin temin ettiği tabureye oturdu ve ellerini kucağında kenetledi.

Mary Nicholaa'nın saçlarını fırçalamaya başladı. "Bu gibi konuşmalar başınızı belaya sokar, hanımım," diye fısıldadı.

Heloise geniş yataktaki örtüleri ters çeviriyordu. Asık suratlı bir baş onayıyla, "Mary gerçeği söylüyor," dedi. "Kral William'ın önünde diz çökmeyenler bile bile Ölüme yürüyorlar. Şu anda bile bir düzine Sakson askeri öldürücü darbeyi bekliyor."

Nicholaa, "Bu Sakson askerleri neredeler?" diye sordu.

Mary, "Burada, bizim iki kat altımızdalar," diye fısıldadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Heloise mırıldanarak, "Çok dik kafalılar... Tanrı onların ruhlarına merhamet etsin," dedi. "Onlardan her birine sadakat yemini etme şansı verildi ve her biri bu şansa sırt çevirdi."

Şöminedeki ateş çıtırdayınca, Mary ve Nicholaa bir anda irkildi. Nicholaa, "Her şey çok farklı artık," dedi.

Heloise, "Düzenli," diyerek lafa karıştı. "Direnişin çoğunu bastırması, kralın yalnızca iki kısa ayını aldı. Herkesin kendi yeri var artık."

"Saksonlar dışında herkesin," dedi Nicholaa.

Mary, "Hayır, Saksonlar'ın bile bir yeri var," diyerek itiraz etti. "Bu gerekçeyle bir Norman'ın gelini olacaksınız, hanımım. İki taraf arasında ne kadar çok evlilik yapılırsa, gelecekteki barış adına bu o denli iyi olacaktır."

Nicholaa kadınların değişiklikler hakkındaki bütün konuşmalarını dinledi. Kadınların temin ettikleri akşam yemeğini yemeyip erken yattı. İdam edilmeyi bekleyen on iki Sakson askerini düşündü. Nicholaa'nın yüreği o adamlar ve adamların arkalarında bırakacakları aileleri için çarpıyordu. Erkek kardeşi Thurston'ın pekâlâ o on iki adamdan biri olabileceğini biliyordu ve bu durum Nicholaa'yı dehşete düşürüyordu. Nicholaa tükeninceye dek dua ettikten sonra gözyaşları içinde uyuyakaldı.

Nicholaa Royce'a ilişkin bir rüya gördü.

Royce ise Nicholaa'ya ilişkin bir kâbus gördü. Böylesine acayip bir rüya görmüş olmasını çok fazla yorulmuş olmasına bağladı. Ne de olsa uzun bir günü ardında bırakmıştı. Royce üç saati aşkın bir süreyi Kral William'la konuşarak geçirmiş ve gecenin karanlık saatlerine dek odasına dönmemişti.

O kâbus Royce'u soğuk terler içerisinde uyandırdı. Çok inandırıcı ve çok gerçekçiydi. Rüyada Nicholaa bir ormanda kayıptı. Büyük tehlike altındaydı ve Royce ona erişemiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce uykuya geri dönemedi ve kendini sarayın arkasındaki bahçeleri adımlarken buldu. Kafa yoracak çok fazla şey vardı. Kalbini bu kadına kaptırırsa, Royce'un hayatı sonsuza dek değişirdi.

Fakat her şey bir yana, Royce Nicholaa için çok yaşlıydı ve basmakalıp davranışlara sahipti. Çünkü Royce'un hayatı bir harita gibiydi. Evet, tıpkı... Bir harita. Çizgileri çoktan çizilmişti ve harita değiştirilemezdi. Royce da değiştirilemezdi. Değişmek, Royce'a göre değildi artık.

Royce bu sonuca vardıktan sonra kendisini ferahlamış hissetti. Doğru kararı vermişti. Yine de kendisini afiyette olup olmadığını merak ettiği Leydi Nicholaa'nın penceresine sabit gözlerle bakarken buldu. Bu durum gülünç değilse şayet, Royce bu durumu nasıl tanımlayacağını bilmiyordu.

Sonraki akşam, Norman şövalyeleri kralın huzuruna çağırıldılar. Devasa büyüklükteki salona girdiklerinde Lawrence Royce'un yanında yürüyordu. Yaver, dalgın görünen lordu için kaygılanıyordu. Lawrence bir şeylerin ters gittiğini seziyordu ama o şeylerin ne olduğunu tasavvur dahi edemiyordu. Buna rağmen o şeyleri kurcalamanın kendisi için hiç iyi olmayacağını biliyordu. Royce hazır olduğunda Lawrence'a söylerdi.

Kral William huzurundakilerden dört basamak yukarıdaki tahtının ortasında bulunan uzun arkalıklı sandalyesine oturdu. Göbekli ve iri bir adamdı. Kırlaşan kahverengi saçı, yaşını açık ediyorsa da gülümsediği zaman zinde genç bir erkekmiş gibi görünüyordu.

Kralın karısı Matilda ondan tamamen zıttı. İri göğüslü tombul ama ufak tefek bir kadındı. Kadının parlak kahverengi gözleri ve kıvırcık kahverengi saçları vardı.

Kral William tahtta kendisine iştirak etmesi için karısına el işareti yaptı ve Matilda kocasının yanında durduğunda, kadının başının tepesi Wîlliam'ın yalnızca beline geliyordu. William sessizlik için elini salladı. Grubun üzerine aniden bir suskunluk çöktü. William elini tuttuğu karısına gülümsedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Pek çoğunuz Leydi Nicholaa hakkındaki hikâyeyi ve onun, asil şövalyelerimden üçünü nasıl alt ettiğini işitmişsinizdir."

Kalabalıktan bir uğultu yükseliverdi. Royce gülümsedi. John adlı Sakson'un Norman meydan okuyucularına karşı kalenin savunulmasına yardım ettiğini kralına açıklamıştı, ne var ki William bu bilgiyi gruptan esirgemekte karar kılmıştı. Askerlerin bir mükafata ihtiyaç duyduklarını Royce'a izah etmişti, çünkü övüncün zedelenip efsanenin ortadan kalkmasıyla bir çuval incirin berbat olmasını istemiyordu.

William konuşmasını, "Haberci Clayton bu olağanüstü kadını tanımayanlar için niye bu denli hoşnut olduğumuzu ve onun kahramanlıklarını sırasıyla anlatacak," diyerek sözlerini sürdürdü. "Ama ilk başta ödülümle tanışmalıyım.
Sırf merakınızı uyandırmak için Leydi Nicholaa'yı şu ana dek kasıtlı olarak gayet güzel bir biçimde saklı tuttum."

William karısının elini öpmek için duraksadı ve ne kadar çok keyiflendiğini bildirmek için karısına göz kırptıktan sonra tahtın sağında duran iki askere el işareti yaptı. Askerler arkalarındaki kapıları açar açmaz, William huzurundakilere doğru bir kez daha döndü.

"Onunla evlenme hakkı için savaş oyunlarına katılmaya karar vereceksiniz. Kazanan yarın akşam gelinini alacak."

Matilda William'ın kulağına bir şey fısıldadı. William başıyla onayladıktan sonra kalabalığa seslendi: "Kalenin yanı sıra batıdaki ve doğudaki bereketli toprakların da Leydi Nicholaa'yla birlikte verileceğini hatırlatmam söylendi bana. Bu cesur kadınla beraber vereceğim zengin çeyiz budur işte."

Bir tezahürat yükseldi. William eğlence içerisinde gülümsedi. Erkeklerin coşkunluğundan son derece hoşnuttu.

Gürültü çok geçmeden sağırlaştırıcı bir hal aldı, ta ki Leydi Nicholaa salona girinceye dek. Sükunet egemen oldu o vakit. Erkekler tezahüratlarından

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

vazgeçtiler, kadınlar ise gülmeyi kestiler. Herkes Kral William'a doğru yürüyen şu güzel kadına merakla bakıyordu.

Nicholaa beyazlar giymişti ve beline altın şeritli bir kemer bağlamıştı. Açık saçları attığı her adımda belli belirsizce dalgalanan yumuşak bukleler halindeydi.

Nicholaa rüya gibiydi. Royce kocaman omuzlarını duvara yaslamış, salonun en gerisinde duruyordu. Salondaki en uzun boylu erkek olduğu için Nicholaa'yı görmekle ilgili herhangi bir sıkıntı yaşamıyordu.

Lawrence, "Lordum, o gerçekten güzel bir kadın," yorumunu yaptı.

Royce da onunla aynı fikirdeydi, fakat işin doğrusu genç kadının kraliyet tavrından çok daha fazla etkilenmişti. Nicholaa'nın tavrında gurur ve asalet mevcuttu.

Royce Nicholaa'nın çok korktuğunu biliyordu. Ama Nicholaa duygularını oradakilerden saklı tutuyordu. Genç kadının yüzündeki ifade sakin ve huzurluydu.

Royce bu yaramaz çocuğun, hem kralı hem de kraliçeyi oracıkta öldürmeyi muhtemelen planladığını da biliyordu. Birisinin, Nicholaa'nın bir melek olduğuna dair fısıldadığını işitti ve az kalsın kahkahayı patlatıyordu.

Lawrence, gülümsemesini tam zamanında yakalayarak Royce'a baktı. "Onun için dövüşecek misin?" diye sordu.

Royce Lawrence'a yanıt vermedi.

Nicholaa şömineye kadar muhafızları takip etti. Onlar durduklarında, Nicholaa da durdu. Sonra iki asker uzaklaştı ve genç kadın yapayalnız kaldı. Kalabalıktan ve kraldan epeyce uzak bir mesafedeki şömine tabanına birkaç adım uzakta ayakta dikiliyordu.

Gerçek şu ki Nicholaa kendisini sanki az önce aslanların inine yönlendirilmiş gibi hissediyordu. Ve onların akşam yemeğiymiş gibi. Genç kadın yüz ifadesinin korkusunu ele vermemesini umuyordu. Kalbi neredeyse yerinden fırlayacakmışçasına çarpıyordu ve midesi alev almışçasına yanıyordu. Tanrı'ya

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

şükür, kendisine önerilen ikindi yemeğinden bir lokma dahi yememişti. Eğer yeseydi, şu anda kusuyor olurdu.

Nicholaa'nın kendisini acayip bir yaratıkmış gibi hissetmeye başlaması uzun zaman almadı. Herkes sabit gözlerle ona bakıyordu. Genç kadın onların nezaketsiz bakışlarını, sanki kollarında gezinen böceklermiş gibi duyumsuyordu.

Üç minik kız, annelerinin eteklerinden sessizce uzaklaşıp Nicholaa'nın tam önünde durmak için koşturdular. Ağızları açık ve gözleri meraktan büyümüş vaziyette Nicholaa'ya baktılar. Ve o an Nicholaa'ya, beslenmeyi bekleyen yavru kuşları hatırlattılar.

İçlerinden biri, "Sen prenses misin?" diye fısıldadı.

Nicholaa çocuğa baktı. Koyu renk saçlı minik kız dört ya da beş yazdan fazlasını görmüş olamazdı. Çocuğun yüz ifadesinde masumane bir meraklılık vardı. Nicholaa ona kaba davranamazdı. Başını yavaşça İki yana salladıktan sonra umursamaz bir ruh haliyle bakışlarını uzak duvara çevirdi.

Baron Guy etrafındaki yaverleriyle birlikte salonun ortasında dikiliyordu. Leydi Nicholaa salona girdiğinde, yaverlerine komik bir hikâye anlatmaktaydı ve oracıkta aklını yitirmiş gibi kalakaldı. Kalbini de yitirebileceğinden korktu, çünkü beğenmek şöyle dursun, âşık olduğundan emindi. Kral William'ın çeyiz olarak önerdiği geniş arazi bu Sakson kadınının cazibesini arttırıyordu hiç kuşkusuz, fakat Guy kadının güzelliğine de vurulmuştu.

Kadına sahip olabileceğine karar verdi.

Guy bir adım ilerledi ye küstah bir övünmeyle salondaki sessizliği bozdu. "Onunla evlenme hakkı için herkese meydan okuyacağım ve bu hakkı kazanan ben olacağım."

Cesur bir şövalye, "Baron Royce oyunlara katılmazsa kazanırsın ancak," diye haykırdı.

Bu yorum kulak ardı edilmedi. Kahkaha kalabalıkta yankılandı. Guy dinginliğini korudu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kralla yüz yüze gelmek için döndü, resmi biçimde reverans yaptı ve diğer şövalyelerin tekliflerini sunmalarını beklerken bacakları iki yana açık vaziyette durdu.

Guy neredeyse on yıl boyunca William'ın yanında savaşmıştı. Kollarındaki yara izleri savaşlarına yeterli kanıttı. Tamamen şans eseri yüzü lekesiz kalmıştı ve saraydaki hanımlar onun bir hayli yakışıklı olduğunu düşünüyorlardı. Altın sarısı saçları ve açık kestane rengi gözleri vardı. Cüsse ve yaş eksikliğine karşın kralla hemen hemen aynı boydaydı.

Royce Guy'ın zıttıydı. Teni Guy kadar koyuydu ve arkadaşının üzerinde bir kule gibi yükseliyordu. Royce'un yakışıklı olduğu düşünülmüyordu. Yüzünün sağ tarafı kulağından boyun köküne dek varan çentikli bir yara izi nedeniyle şekil bozukluğuna uğramıştı. Yıllar önce liderinin karısı Matilda'yı bir saldırıdan korumak için kendisini bir kâhya vasfıyla onun önüne attığında bu orak biçimli yarayı kazanmıştı. Ve o asil davranış mükafatlandırıldı ve William'ın kişisel gözetimi altında eğitimini bitirir bitirmez Royce'a kendi birliği verildi.

Royce'un değeri erken anlaşılmıştı. Savaş taktiklerinde çok yetenekli olduğu için William genç ve tecrübesiz şövalyeleri eğitim için Royce'a göndermeye başladı. Royce acımasızca talepleri olmasına rağmen daima sabırlıydı ve vesayeti altında eğitim görmek bir ayrıcalık olarak nitelendiriliyordu. Birlikleri, William'ın güçlü ordusunun seçkin ve yenilmez çekirdeğini oluşturuyordu.

Guy kendini Royce'un gerçek dostu olarak görüyordu ama Royce'un iyi talihli oluşunu düşündüğünde kıskançlıktan kendi kendini yiyip bitiriyordu. Artakalanlar eğitim için Guy'a gönderiliyordu, çünkü Guy da adamların eğitimcisi sıfatıyla tanınıyordu. Guy aslında o kazadan beri Royce'la yarış halindeydi, şayet Guy Matilda'nın hayatını kurtaran kişi olsaydı William'ın nazarındaki en gözde şövalye Guy olacaktı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Guy'ın karakterindeki kıskançlık ateşinin farkındaydı, er ya da geç galip gelen kişinin kendisi, olacağı hissiyatını bir kusur olarak addediyor ve bu önemsiz meseleyi zihninden kovuyordu.

Başka bir şövalye, "Ben de onunla evlenme hakkı için dövüşeceğim," diye haykırdı.

Ve diğerleri de tekliflerini sunmak için öne çıktılar.

Nicholaa bu zamana dek böylesine bir aşağılamaya hiç maruz kalmamıştı, Haykırışları engellemeye, aynı zamanda öfkesini bastırmaya çalışırken tepkisel olarak omuzlarını dikleştirdi. Sinir bozukluğu yaşamamak ve ağlamamak için sinirini dışa vurmamaya gereksinim duyuyordu. Ama bu aşağılama, bu alçaltıcı durum, Nicholaa'yı herhangi bir şeye yoğunlaşamayacak kadar hasta ediyordu.

Leydilerinki gibi uzun, dökümlü elbiseler giymiş olan üç minik kız kendiliğinden gelişen bir kovalamaca oyunun içerisinde birbirilerini kovalıyorlardı. Nicholaa'nın çevresinde geniş daireler çizerek koşuyorlardı.

Royce neredeydi? Nicholaa'ya bunun olmasına niye izin veriyordu?

Nicholaa, Royce'a ilişkin düşünceleri aklından uzaklaştırmayı denedi ve zihninde minik Ulric'i resmetmeye çalıştı. Aptalca bir şey yapmaya niyetlendiğinde, Royce ona Ulric'in geleceğini düşünmesini söylemişti.

Nicholaa İngiltere'nin kralını öldürmekten hoşlanabileceğini zannediyordu. Bu aptalca mıydı? Nicholaa'nın şu anda mustarip olduğu rezillikten William tek başına sorumluydu. Eğer William İngiltere'yi rahat bıraksaydı, bunların hiçbiri yaşanmayacaktı.

Bu aptalca bir plandı. Nicholaa kralı öldüremezdi. Bu şekilde asla kurtulamazdı. Bir silaha bile sahip değildi. Kral ile kraliçenin oturduğu tahttan ve bön bön bakarak ona teklif sunan kalabalıktan epeyce uzaktaydı.

Nicholaa Royce'un kendine özgü sesiyle teklif sunduğunu hâlâ işitmemişti. Royce kalabalığın içinde miydi yoksa Normandiya'ya çoktan gitmiş miydi? Gerçek şu ki Nicholaa Royce'u da öldürmek istiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kulağı delip geçen bir çığlık, Nicholaa'nın dikkatini çekti. Bu bir çocuğun sesiydi. Genç kadın minik kızlardan birinin acı içerisinde çığlık attığını görmek için tam vaktinde döndü. Çocuğun elbisesi tutuşmuştu. Alevler kızın bacak arkalarının üst kısımlarından teğet geçen bir yol izliyordu.

Nicholaa çocuğu kendi elbisesine dayalı vaziyette yukarı çekti ve alevleri söndürmek için hem eteğini hem de ellerini kullandı.

Askerlerden herhangi biri yardım edemeden yangın söndürüldü. Nicholaa yere diz çöktü, minik kızdan elbisenin kalıntılarını yırtarak uzaklaştırdıktan sonra rahatlatıcı sözler fısıldayarak ona sımsıkı sarıldı.

Çocuk da boynunda usul usul ağladığı kurtarıcısına sarıldı.

Bir dakika boyunca hiç kimse yerinden kımıldayabilecekmiş gibi gözükmedi. Sonra çocuğun annesi bir feryat koy verdi ve salonun diğer tarafından koşarak geldi.

Nicholaa boynuna hâlâ sarılı duran minik kızla ayağa kalktı. Çocuğu annesinin uzatılmış kollarına aktardı. "Hâlâ korkuyor," diye fısıldadı. "Fakat ben onun ciddi herhangi bir yanıktan mustarip olduğuna inanmıyorum."

Çocuğun içler acısı çığlığı ona ulaşır ulaşmaz, Kral Willam sandalyesinden fırlamıştı. Karısı ellerini ağzına kapamış halde kralın yanında durmaktaydı.

Annenin, kızını alışını her ikisi de izledi. Minik kız son saniyede geriye dönüp Nicholaa'yı yanağından yüksek sesle öptü. Fısıldayarak, "Sen bir prensessin," dedi. "Beni kurtardın."

Çocuğun annesi iç ferahlaması neticesinde ağlıyordu. "Evet, seni kurtardı," dedi. Kızını kucakladı ve Nicholaa'ya gülümsemek için döndü. "Size yürekten teşekkür ederim." Reverans yapıyorken bir çığlık daha koy verdi. "Aman Tanrım, ellerinize bakın. Elleriniz şimdiden su toplamış."

Nicholaa ellerine bakmak istemiyordu. Hasarı görürse, daha da çok acı çekeceğini biliyordu. Genç kadının sol eli ve kolu sağ taraftan çok daha fazla

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

zonkluyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, yanıklar Nicholaa'ya ellerinde yanan bir kütük tutuyormuş duyumsaması veriyordu.

Nicholaa etrafa göz gezdirdi ve Royce'un ona doğru geldiğini gördü. Görüşünü buğulandıran gözyaşları perdesinin ardından Royce'u ayırt edebiliyordu.

Zamanı gelmişti, diye düşündü Nicholaa. Royce'un yanına pekâlâ gelmesi lazımdı. *Bu tamamen Royce'un hatasıydı... Öyle değil mi?*

Nicholaa konsantre olabilecekmişe benzemiyordu. Etrafındaki kalabalık gitgide artıyordu. Genç kadın bir adım geriledi ve ellerini arkasına gizledi.

Ona defolup gitmesini söyleyebilmek için Royce'un yanına gelmesini aşırı derecede istiyordu.

"Ellerine bakayım, Nicholaa."

Royce Nicholaa'nın çok yakınında duruyordu genç kadının tek yapması gereken öne eğilmekti ki o an Royce'a dokunuyor olacaktı. Royce kolunu Nicholaa'nın omuzlarına koyabilir ve Nicholaa'yı rahatlatabilirdi.

Nicholaa eğer Royce ona dokunursa, Royce'u tokatlayacağına yemin etti.

Akla uygun davranmıyordu. Başını iki yana salladı ve bir adım daha geriledi.

"Yol verin, yol verin."

Bu cırtlak sesli kadının talebi, kalabalığı kenara çekilmeye zorladı. Royce Nicholaa'nın yanına geçti ve genç kadın ansızın kendisini kraliçeye bakıyorken buldu.

Kadın oldukça kısa boyluydu. Matildâ'nın başının tepesi, Nicholaa'nın omuzlarına geliyordu ancak. Yine de kadın bir kumandanın tavrına sahipti. "Bana ellerini uzat. Şimdi."

Nicholaa itiraz etmedi. Kadına yanıklarını gösterdi. Kendi ellerine bakmamakta kararlı olan Nicholaa, kraliçe onun yaralarını incelerken, gözlerini Matilda'nın başına dikti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Matilda, "Korkunç bir acı içinde olmalısın, canım. Gel, tedavine şahsen yardımcı olayım. William... Biz dönünceye dek meydan okumalara ilişkin hiçbir konuşma olmayacak."

Kral, eşiyle aynı fikirdeydi. Matilda Nicholaa'nın dirseğini tutmayı denedi ama havayı tuttu çünkü Nicholaa şimşek hızında hareket ederek'Royce'a yanaştı. Matilda gözlerini kırpıştıramadan Nicholaa Royce'un yanına tam anlamıyla sokuldu.

Bu hareket pek çok şeyi anlatıyordu. Matilda sadık yaverine baktıktan sonra Sakson kadınına ve tekrar Royce'a göz attı. "Bizimle birlikte gelebilirsin, baron," diye belirtti.

Nicholaa kraliçenin, dirseğini tutmasına işte ozaman izin verdi. Matilda gülümsememeyi denedi. Nicholaa'yı salondan dışarı, koridordan aşağı doğru yönlendirdiğinde, bu güzel genç leydinin, Royce'un onları takıp ettiğinden emin olmak için omzunun üzerinden bakmayı sürdürdüğünü fark etti.

Royce Nicholaa'nın tam arkasındaydı. Nicholaa rahatladığını hissetti, yine de bunun nedenini tasavvur dahi edemiyordu. Ah, evet, şimdi hatırlıyordu. Bu tümüyle Royce'un hatasıydı ve Nicholaa Royce'a bunu belirtme ihtiyacı duyuyordu.

Royce Nicholaa'yı Londra'ya sürükleyerek görevini yerine getiriyordu yalnızca. Bu mantıklı düşünce, Nicholaa'nın zihninde aniden çaktı. Genç kadın bu düşünceyi bir kenara itti. Şu anda mantıklı olmak istemiyordu.

"Sen çok cesur bir kadınsın, Leydi Nicholaa," dedi Matilda. "Kurtardığın minik kız, benim sevgili yeğenimdir. Hepimiz sana minnettarız." Nicholaa'ya keskin bir bakış attıktan sonra ekledi: "Yeğenim bir Norman, fakat bu durum senin için fark etmişe benzemiyordu, öyle değil mi?"

Nicholaa başını iki yana salladı. Matilda'nın bu kadar meraklı olmaktan vazgeçmesini arzuluyordu. Omzunun üzerinden geriye baktı ve Royce'a ben seni yalnız yakalayıncaya dek bekle bakışı fırlattı.

Royce Nicholaa'ya göz kırptı.

Nicholaa, "Bundan sen sorumlusun, Royce," diye fısıldadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Matilda Nicholaa'yı işitti. "Hayır, canım, bu bir kazaydı," dedi. Muhafızlara Nicholaa'nın oda kapısını açmalarını işaret ettikten sonra hızla içeri girdi.

Royce Nicholaa'yı ileri doğru dürtmek zorunda kaldı.

Sonraki on beş dakika Nicholaa için tamamen ıstırap dolu geçti. Kralın otoriter karısı emirlerini yağdırırken, onun şahsi şifacısı kendisinin bir şifacıya gereksinimi varmış gibi görünen Samuel adlı ihtiyar bir adam yanında üç hizmetkârla birlikte çıkageldi. Kadınlar malzemeleri tahta sandığın üstüne koydular, Matilda'ya reverans yaptılar, sonra odadan usulca çıktılar.

Şifacı tedaviye başladığında Royce elleri arkasında kenetlenmiş bir vaziyette, Nicholaa'nın yanında dikiliyordu.

Kollarını iri göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş Matilda ise bir şahininki kadar keskin bakışlarıyla çifti izliyorken pencerenin yanında duruyordu.

Nicholaa yatağına gitmeyi reddetmişti. Bir taburede oturuyordu. Sırtı bir mızrak kadar dikti ve boşluğa bakarkenki yüz ifadesi duygudan yoksundu.

Baron Samuel hastasının tam karşısındaki taburede oturuyordu. Serin bir suyla yanıkları temizledikten sonra Nicholaa'nın parmak uçlarından dirseklerine kadar koyu kahverengi bir merhem sürdü.

Temizleme işlemi ateş gibi yakmış olsa da merhem Nicholaa'nın cildinde yatıştırıcı bir etki bırakmıştı. Nicholaa Royce'un uyluğuna dayandığının farkında değildi. Matilda bunu fark etti ve bu sefer gülümsemesini gizlemedi.

Samuel yaraları yumuşak kumaş parçalarıyla sarma işlemini sonlandırdıktan sonra Matilda'ya, "Birkaç yara izi olacak," dedi.

Royce ihtiyar adamın ayağa kalkmasına yardım etti. ' Samuel'ın dizleri şöminedeki kütüklerin çıtırdamasından daha yüksek bir sesle kütürdedi.

Samuel Nicholaa'ya, "Size bir uyku ilacı göndereceğim," dedi. "İlaç, ağrınızı dindirecek ve uyumanıza yardımcı olacak."

Nicholaa, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bunlar şifacı odaya girdiğinden beri Nicholaa'nın sarf ettiği ilk sözcüklerdi. Şifacının gülümsemesi yayvandı. "Yarın sargılarınızı değiştirmek için geri geleceğim."

Nicholaa ona yeniden teşekkür etti. Matilda'nın delip geçici bakışları genç kadının huzurlu yüz ifadesinden Royce'un endişeli yüz ifadesi arasında gezinmeyi sürdürdü.

Royce, "Şimdi ağrın var mı, Nicholaa?" diye sordu.

Royce'un sesindeki merhamet Nicholaa'yı neredeyse kendinden geçiriyordu. "Sakın bana nazik davranayım deme, seni hain."

Matilda, "Royce, bize biraz izin verir misin artık?" ricasında bulundu.

Royce gitmek istemiyordu. Matilda için bu durum çok aşikardı. Baron onun emrini yerine getirdi, elbette, fakat Royce baş selamı verip odadan ayrılmadan önce Nicholaa'ya uzun sert bir bakış atmadan da edemedi.

Matilda, "Bu kaş çatış da neyin nesiydi?" diye sordu.

Nicholaa, "Bu onun kendine gelsen iyi olur bakışıydı," yanıtını verdi.

Matilda genç kadının önünde durmak için ilerledi. Nicholaa'nın saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru anaç bir edayla taradı. "Baron Royce'un görevi seni bize getirmekti. Onu niye suçluyorsun?"

Nicholaa omuz silkti. "Çünkü bu görev onu çok eğlendirdi," yorumunu getirdi. "Ve onu suçlamak kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor." Matilda'nın gülümsediğini fark etti. "Baron Royce'un sizin sadık hizmetkârınız olduğunu biliyorum, leydim. Muhtemelen onu takdir ediyorsunuzdur, fakat onu katlanılmaz bulduğumu size söylemeliyim."

"Sana kötü mü davrandı?"

"Hayır."

"Öyleyse onu niye katlanılmaz buluyorsun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"O kaba, küstah ve..." Nicholaa Matilda'nın nasıl da eğlendiğini gördüğü zaman durdu. Bu tepki genç kadının kafasını iyice karıştırdı. Nicholaa kralın en gözde şövalyelerinden birine hakaret ediyordu, öyle değil mi?

"Şayet Royce seni manastırda bıraksaydı, sevgili yeğenim benim değerli şövalyelerim onu kurtaramadan önce ciddi bir şekilde yanacaktı. Anlıyorsun ya, Nicholaa, Tanrı'nın isteği senin çocuğu kurtarman için burada olmandı. Bana itiraz ediyor musun?"

Matilda'nın ses tonu, Nicholaa'ya rıza göstermeyi öneriyordu. "Size itiraz etmeyeceğim," dedi Nicholaa. Buna karşın Matilda'nın yanıldığını kalben biliyordu. Nicholaa'nın buraya gelişi Tanrı'nın isteği değildi. William'ın kararıydı ve mesele kapanmıştı.

"Royce'a baktığında ne gördüğünü söyle bana."

Nicholaa bunun tuhaf bir rica olduğunu düşünüyordu. Royce hakkında konuşmak istemiyordu artık. Yine de ricayı kaale almamak kabalık olurdu. "O çok inatçı bir erkek."

"Ve?"

'Ve kendini beğenmiş bir erkek."

Matilda afallamış görünüyordu. "Kendini beğenmiş mi diyorsun, öyle mi?"

Nicholaa başıyla onayladı. "Baronun kusurlarını işitmek istemediğinizi biliyorum ama Royce kendini beğenmişin teki. Kendi çekiciliğinden haberdar."

Matilda, "Onun dış görünüşü hakkında tam olarak ne hissettiğini açıkla bana," diye üsteledi.

Nicholaa Matilda'nın yüzündeki kararlı ifadeden, kadının yanıtlarını alıncaya dek davasından vazgeçmeyeceğine kanaat getirdi. Ama yine de genç kadın görüşünü dile getirirken gerçeği yumuşatmayacaktı. "Esrarengiz, yakışıklı görünüyor ve bunu biliyor. Onun o güzel gri gözlerine hayran olduğumu da itiraf etmeliyim. Bunun farkına varmamak için kör olmam lazım, leydim. Güçlü bir karaktere de sahip."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Matilda gülümseyerek, "Bunun da farkına vardın, öyle mi?" diye sordu.

Nicholaa iç çekerek, "Evet," dedi. "Sonra bana öğütlerinden birini sunuyor ve ben onun ne kadar yakışıklı olduğunu unutuyorum. Ona bağırmak istiyorum sadece. Niye gülümsediğinizi söyleyin bana. Baronlarınızdan birini aşağılıyorum ve sizden benim sözlerime itiraz etmenizi bekliyorum."

Matilda başını iki yana salladı. "Sen bana yüreğindekini söylüyorsun."

Nicholaa, "Royce benim için hiçbir şey ifade etmiyor," diye belirtti. "O adam bir barbar. Onun terbiyesi..." Royce'un bir Norman'ın hareket tarzına sahip olduğunu söylemeye koyuldu, fakat kendisini tam zamanında tuttu. "Bir köpeğinkiyle özdeş."

Matilda kafasını salladı. Kapıya doğru yürüdü. "Hizmetçiler elbiseni değiştirmene yardım edecekler. Salona geri dönüp bu yarışmayı bitirebilecekmisin?"

Nicholaa başıyla onayladı. Bu çileyi sonlandırmak ve içini rahatlatmak istiyordu. "Size dürüstçe bir uyarıda bulunacağım, leydim," diye seslendi. "Ben iyi bir eş olamam. Benimle evlenecek kişinin geri kalan günlerini berbat ederim."

Nicholaa bu yorumu bir tehdit olarak yapmıştı ama Matilda yanlış anladı. Matilda'nın gülümsemesi yumuşaktı. "Kendine haksızlık etme, canım. Kocanı geri kalan günlerinde hoşnut kılacak yeterlilikte iyi niteliklere sahip olduğundan eminim."

"Fakat benim demek istediğim..."

Nicholaa açıklamaya fırsat bulamadı. Matilda çoktan gitmişti. Mary ile Heloise alelacele odaya girdiler ve Nicholaa dikkatini ellerinden uzak tutma meselesine yönlendirdi. Yalnız bırakılmakta ve elbisesini değiştirmemekte kararlıydı.

Matilda aceleyle salona geri döndü. Hiç kimseyle konuşmak için duraksamadı, tahtta kocasının yanında bir kez daha durmak için yürümeye devam etti. William sandalyesinde yayılmış bir halde oturuyordu. Elinde gümüş bir bira kadehi tutuyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Karısı kralın kulağına fısıldadı. Uzunca ve tek taraflı bir konuşmaydı bu. Matilda mendiliyle gözlerini kurulamak için birkaç kez duraksadı ve açıklamasını bitirdiğinde, William gülümsüyordu. Karısının elini tutup öptü.

Kral, kadehini kâhyasına verdikten sonra sessizlik için el işareti yaptı. Yüksek, gürleyen bir sesle bütün evli şövalyelere eşleri ve çocuklarıyla birlikte salonu terk etmelerini buyurdu. Bekâr şövalyeler ise oldukları yerde kalacaklardı.

Royce bu emrin garip olduğunu düşünüyordu ve arkadaşlarının suratlarındaki şaşkınlık ifadeleri, Royce'a arkadaşlarının da bu emri garipsediğini söylüyordu. Yine de kimse kralı sorgulamadı. Royce tekrar uzak duvardaki yaslandığı yere döndü, çünkü orası Nicholaa'nın bir kez daha gireceği salonun çift kapısınca engellenmeyen en iyi görüş alanını sunuyordu. Royce Lavvrence'i başıyla selamladıktan sonra beklemek için arkasına yaslandı. Kapılar nihayet açıldı, İngiltere'nin kralı ve kraliçesi dahil olmak üzere herkes Leydi Nicholaa'nın salona girişini seyretmek için kapılara doğru döndü.

Oturmakta olanlar çabucak ayağa kalktılar. Bazıları alkışlamaya başladılar. Salon gürültüden adeta yıkılıncaya kadar diğerleri de onlara katıldı.

Kral William ayakta durmuyor ama alkışlara iştirak ediyordu. Nicholaa ne olduğunu anlamıyordu. Ansızın durdu ve arkasında kimin durduğunu görmek için neredeyse tamamen arkasına döndü.

Royce, yüz ifadesinden ötürü genç kadının tüm bu övgüleri üzerine almadığını söyleyebilirdi. Yine de Nicholaa gürültü nedeniyle şaşırmışa hiç benzemiyordu. Hayır, Nicholaa bir hayli sakin görünüyordu.

Ve güzel. Koyu mavi renkte iç ve dış elbise giymişti. Royce bu rengin, Nicholaa'nın bir saat Önce salona girerkenki beyaz elbisesinin renginden daha da güzel olduğunu düşünüyordu.

Kral "William Nicholaa'ya ilerlemesini işaret etti. Nicholaa kralın emrini yerine getirmeden önce birkaç saniyeliğine duraksadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bazı şövalyelerin genç kadını izlerken takındıkları şehvani bakışlar üzerine kaşlarını çattı. Royce'un öyle bakan askerleri kanlı birer et yığınına dönüştürünceye dek dövme dürtüsü neredeyse galip gelecekti.

O ham sahiplenme ve gerçek kıskançlık dakikaları içerisinde, Royce ne yapmak zorunda olduğunu biliyordu.

Lawrence, "Sana kaş çattıran nedir, Royce?" diye sordu.

Royce homurdanarak, "Bana hiçbir şey kaş çattırmıyor," dedi. "Kahretsin, Lawrence, Nicholaa acılar içerisinde olmalı. Şu sargılara bak. Kollarının büyük bir kısmını kaplıyor o sargılar. Şu anda dinleniyor olması gerekirdi."

Lawrence, "Ferman hükümdarımızın," yorumunu yaptı. Nicholaa'yı izlemek için arkasına dönmeden önce ekledi: "Belki de hükümdarımız bu zorlu sınamanın sona erdirilmesinin en iyisi olduğunu düşünüyordur."

Aslında Nicholaa hiç de acı duymuyordu. Baron Samuel merhemin yanıkları uyuşturacak özel bir madde içerdiğine dair Nicholaa'ya vaatte bulunmuştu. Ve bu vaatte bulunurken doğruyu söylüyordu.

Nicholaa tahta çıkan dört basamağın karşısında durmak için o yöne doğru yürüdü. Eğer isteseydi de diz çökemezdi, çünkü elbisesinin kenar kıvrımını, yolundan çekmek niyetiyle, kavrayamıyordu.

William bu saygısızlığı fark etti. Sandalyesinde öne eğildi. "Benim önümde diz çökmüyor musun?"

Karısı söze girdiğinde William'ın haşin yüz hatlarına bir kaş çatışı yerleşti. "Diz çökemez, kocam. Elleri sargılı ve eteklerini tutamaz. Denerse yüzüstü yere kapaklanacaktır. Nicholaa canım... Başınla selamla. Bu, kralını hoşnut edecektir,"

William baş onayı verdi. Karısının açıklamasından ötürü sakinleşmiş görünüyordu.

Nicholaa krala oracıkta karşı gelebileceğini ayrımsadı.

Peki, ya Ulric'e ne olacaktı?

Nicholaa kralı başıyla selamladı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

William kıkır kıkır güldü. Övgüsünü herkesin işitebileceğinden emin olmak için bağırmaya yakın bir ses tonuyla, "Büyük cesaret gösterdin," diye belirtti. "Şövalyelerimin seninle evlenme hakkı için yarışmalarına izin vermeyi düşünüyordum, fakat şimdi fikrimi değiştirdim. Senin seçme hakkın olacak."

Nicholaa'nın başı bir irkilmeyle sarsıldı. Kral genç kadının şaşkın ifadesi karşısında gülümsedi. "Evet, kocanı sen seçeceksin," dedi. "Dönüp onlara alıcı gözle bak, canım. Şimdi ödül onlar, Leydi Nicholaa. Hepsi değerli askerlerdir. Dilersen her birini teşvik et ve sorgula. Kararını vermek gecenin geri kalanını alırsa, alsın. Biz bekleyeceğiz. Sen seçimini yapar yapmaz, bu evlilik gerçekleşecek."

Baron Guy bir kahkaha kopardı. Kırmızı ceketini düzeltip bir adım öne çıktı. Yaverlerinden biri onu kaburgalarından dürttü ve ona çok bilmişçe sırıttı.

Guy'ın zihninden, Nicholaa'nın onu seçeceği geçiyordu hiç kuşkusuz. Guy bu öngörüsünde en ufak bir kibir kırıntısı sergilediğine inanmıyordu da üstelik. Kendi değerinin farkındaydı. O yakışıklı bir erkekti, belki de William'ın ordusundaki en yakışıklı barondu. Kadınlar Guy'a yaklaşmak için can atıyorlardı. Ve neden olmasın ki? Guy'ın gür sarı saçları, mükemmel ela gözleri, beyaz dişleri ve hükmedici bir doğası vardı. Guy aynı zamanda uzun boyluydu ve sıradan üç adamın birlikte ortaya koydukları fiziksel dayanıklılığa sahipti. Bir kadın daha fazla ne isteyebilirdi?

Evet, Nicholaa onu seçecekti. Guy sadece genç kadının dikkatini çekmeliydi. O an Nicholaa'ya gülümseyecekti ve Nicholaa bu çekimle onun olacaktı.

Leydi Nicholaa dönüp kalabalığa yöneldiğinde, Guy yana hareket edip Nicholaa'nın yolunu kesti. Gülümsedi. Nicholaa durdu, bakışlarını Guy'ın gözlerine bakmak için yukarı kaldırdı ve cevaben gülümsedi.

Ve sonra Guy'ın etrafından dolaşıp yoluna devam etti.

Guy Nicholaa'nın onu geri çevirmesine inanamıyordu. Nicholaa'nın koluna dokunmak için elini uzattı. Nicholaa onun elinden omuz silkerek uzaklaştı.

Guy yüzünün utançtan kızardığını hissedebiliyordu. Ellerini yanında yumruk haline getirdi ve Nicholaa'nın omuzlarını kavrayıp genç kadından onu seçmesini

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

talep etmemek için kendisini zor tuttu. Ciddi bir çaba sarf ederek tüm bunları umursamıyormuş gibi davranmaya çalıştı.

Guy'ın gözde iki yaveri Morgan ve Henry baronlarının iki yanında durmak için ilerlediler. Öfkelerini saklamaya teşebbüs dahi etmeksizin, Nicholaa'nın arkasından alenen ve sert sert baktılar.

Nicholaa'nın, sebebiyet verdiği öfkeye ilişkin hiçbir fikri yoktu. Dikkati yalnızca bir erkeğe yönelmişti. Royce'a. Royce uzak duvara yaslanmıştı, çok sıkılmış ve uyumak üzereymiş gibi görünüyordu.

Ama yine de sabit gözlerle Nicholaa'ya bakıyordu.

Nicholaa yaklaştıkça, Royce'un endişesi artıyormuşa benziyordu. Nicholaa gülümsememeye çabaladı.

Genç kadın salondaki gerginliği hissedebiliyordu ve bu gerginliğin büyük bir kısmının Royce'dan kaynaklandığını düşünüyordu. Muhtemelen baronlardan hiçbiri bu seçilme eyleminden hoşlanmıyordu zira az önce içlerinden biri gıpta edilen bir ödül haline gelmişti.

Nicholaa'nın şövalyelere karşı birazcık insaflı olması hakikaten gerekiyordu. Ama genç kadın insaflı davranmıyordu. Mevcut durumdan şeytani bir haz almakla meşguldü.

Bu güzel bir andı.

Nicholaa Royce'a ulaşıncaya dek kalabalığın arasında ilerlemeyi sürdürdü. Royce'la aralarında Sadece bir adımlık mesafe kalınca durdu. Tek kelime etmedi, uzun bir müddet Royce'a baktı yalnızca,

Royce Nicholaa'nın orada durduğuna inanmıyordu. Başını iki yana salladı.

Nicholaa başıyla selamladı.

"Royce?"

Adını bir fısıltı halinde söylemiş olsa da Royce bunu işitmişti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Evet, Nicholaa?"

Nicholaa'nın gülümsemesi, Royce'u büyüledi. Nicholaa Royce'a, yaklaşmasını işaret ettikten sonra parmak uçlarında yükselip onun kulağına fısıldadı.

"Şah mat."

Beşinci Bölüm

Yarım saat sonra evlendiler.

Hem gelin hem de damat, insan kurban etme ayininin onur konukları gibi davranıyorlardı. Kurban onlardı.

Nicholaa, Royce'a bakmayı reddetti. Royce'un öfkeleneceğini biliyordu.

Royce o kısa tören boyunca bakışlarını Nicholaa'nın tepesinde sabitledi. Genç kadının, aklını kaybettiğini düşünüyordu.

Tamamen memnun görünen tek kişi kraliçeydi. Piskopos ayini ezberden okurken, gözlerinin kenarlarına hafifçe vurmayı sürdürdü. Bu, kocası dışında hislerinin diğerleri tarafından bilinmesine izin vermeyen Matilda gibi biri için duyguların tuhaf bir dışavurumuydu.

Sözler verildikten sonra Royce gelinini öpmek için eğildi. Nicholaa'nın kendini buna hazırlayacak vakti olmadı. Royce'un dudakları, Nicholaa'nın dudaklarıyla bir an için buluştu ve savaşçı hızla geri çekildi.

Evli çiftlerin ve onların çocuklarının töreni seyretmeleri için salona geri dönmelerine izin verilmişti. Çiftler tebriklerini sunmak için dalga dalga ilerlediler. Kadınlar sargılar yüzünden Nicholaa'nın ellerini tutamadıklarından onun omzunu yumuşak ve nazik biçimde sıvazlayıp mutlu bir gelecek için en iyi dileklerini iletirlerken, erkekler Nicholaa'ya baş selamı verdiler.

Kalabalık sanki Nicholaa'dan başka herkesin işittiği söylenilmemiş bir emir verilmişçesine aniden geriledi. Nicholaa bu tuhaflık karşısında tepkisini değerlendirmek için Royce'a baktı. Royce genç kadını umursamadı ve bakışlarını kalabalığa doğrulttu. Nicholaa kocasının yanında duran yavere bakmak için Royce'un etrafını gözetledi. Yaverin adının Lawrence olduğunu anımsadı. Lawrence Royce'un kumandan muaviniydi ve Londra'ya vardıklarında onları ilk karşılayan şövalyeydi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence Nicholaa'nın, gözlerini dikip ona baktığını fark etti. Ona göz kırptı. Yanakları kızaran Nicholaa Lawrence'a gülümsedi. Royce Nicholaa'yı kolundan tutup geri çekmeseydi, Nicholaa Lawrence'la konuşacaktı.

Nicholaa'nın dikkati yeniden kalabalığa yöneldi. Royce'un yaverlerinden biri öne çıktı. Adam Nicholaa'nın Önünde diz çöküp elini kalbinin üstüne koyarak bağlılık yemini ettiğinde Nicholaa hayretler içerisinde kaldı ve bağlılık yeminini onayladı.

Ve sonra bir diğeri ve bir başkası daha onun önünde diz çökmek için öne çıktı. Adamlardan her biri yemin ettikten sonra Royce onları başıyla onayladı.

Nicholaa onların sözleri nedeniyle kendisini hem kibri kırılmış hem de kafası karışmış duyumsadı. Onun Sakson olduğunu unutmuşlar mıydı? Nicholaa unutmuş olduklarına karar verdi, yoksa hayatları pahasına onu korumak için ant içmezlerdi.

Yaverleri sırayla öne çıkıyorken, Royce Nicholaa'ya hiç bakmadı. Nicholaa'nın gergin olduğunun farkındaydı yine de. Nicholaa kendisini ona yapıştırıncaya dek Royce'a yaklaşmayı sürdürdü.

Kral, tahtından olanları izliyordu. Royce'un yaverlerinden sonuncusu ant içtiğinde, William hantal hantal yürüyerek merdivenlerden aşağıya indi.

Kral, Royce'un omzuna sertçe vurduktan sonra elini uzatıp Nicholaa'yı kollarına çekti ve genç kadını coşkulu bir biçimde kucakladı. Kral omzunu okşadığında Nicholaa bu şefkat dolu sürpriz karşısında neredeyse düşüyordu.

Royce Nicholaa'yı yakaladı. Kendine çekip kolunu onun omuzlarına koydu ve ona dayanak oldu.

Kral, "Bu evliliğe çok memnun oldum," diye belirtti. "İyi bir seçim yaptın, Leydi Nicholaa." Çarpıcı bir kaş kaldırma onayı için duraksadı. "Sevgili karım her zamanki gibi haklıydı. Bana senin en gözde baronumu seçeceğini söylemişti. Evet, tatlı Matilda tam bu kehanette bulundu."

Nicholaa gülümsemeden edemedi. Böylesine sert bir insan azmanının minicik karısına bu denli tutkun davranmasını görmek eğlenceliydi. Heyecanlandırıcıydı da aynı zamanda. Birbirlerine sırılsıklam âşık oldukları aşikârdı. Kalp tercihinin, birinin

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

eş seçimindeki öncelikler listesinin sonunda yer aldığı bu ilerlemiş yaşlarda, William'ın Matilda'yı sevmesi ve Matilda'nın o sevecen duygulara karşılık vermesi bir mucizeymiş gibi görünüyordu.

Bu, Nicholaa'nın çifti daha çok sevmesine neden oldu. Karı koca arasındaki saygı ve güven bağı, Nicholaa'ya kendi anne babasını hatırlattı.

Nicholaa'nın neyi vardı böyle? Kralı ve kraliçeyi sevmesi gerekmiyordu. Bu bir ihanetti, öyle değil mi?

Ama kime karşı? Sakson Kralı neredeyse üç ay önce ölmüştü. Normanlar kesin olarak yerleşmişlerdi ve onlara meydan okuyacak kadar güçlü birileri varmış gibi görünmüyordu. Bu durum Nicholaa için tam bir kafa karışıklığıydı. Nicholaa'nın bunu çözümlemesi için zamana gereksinimi vardı.

Kalabalıktan gelen bir ses, Nicholaa'nın dikkatini çekti. "Belki Leydi Nicholaa tek tanıdığı şövalye Royce olduğu için bu seçimi yapmıştır. Onu alıp getirmek için beni gönderseydiniz, leydi kesinlikle beni seçerdi."

Sesin sahibi, Nicholaa kalabalığın içinden Royce'a doğru yürürken onun yolunu kesmeye çalışan adamdı. Adam bu rezil böbürlenmeyi dile getirirken, Nicholaa onun her biri yorumu kadar küstahça olan uzun adımlarla ilerleyişini izledi. Adam gülümsüyordu, fakat Nicholaa bunun samimi bir gülümseme olduğunu sanmıyordu. Adamın gözleri ayaz kadar soğukmuş izlenimi uyandırıyordu:

Nicholaa bu adamdan hoşlanmadı.

İki yaver, övüngen şövalyenin yanında durmak amacıyla ilerlemişti. Nicholaa usulen tanıştırılıncaya kadar onların suratlarına bakmadı.

Royce, "Nicholaa," dedi. "Sana Baron Guy ve yardımcıları Morgan ile Henry'yi tanıştırayım."

Baron Guy bir baş selamı verdi, yaverleri ise ahmakça dikildiler. Nicholaa başını Guy'a doğru eğdikten sonra onun yaverlerine bakmak için döndü.

Zahmet etmemiş olmayı dilerdi. Onların yüzünde gördüğü nefret, Nicholaa'nın nefesini kesti. Onaylamamaları nefretleriyle denkti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa ikisinin de kara kalpli olduklarını hemen anladı ve böylesine hızlı bir yargılamanın saçmalığını bir o kadar kısa sürede fark etti. Onları tanımıyordu bile. Royce'a hâlâ yakın olsa da titremesini durdurabileceğini sanmıyordu.

Nicholaa onların sıradan erkekler olduklarını söyledi kendi kendine. Çirkin erkeklerdi hem de. Morgan adındakinin koyu kahverengi saçları ve ela gözleri vardı.

Henry adlı adamla özdeş cüssedeydi ama Henry'nin saçları çok daha açık renkteydi ve gözleri de kahverengiydi. Nicholaa'ya göre çirkinlikleri onların kaş çatışlarının ve düşüncelerinin bir yansımasıydı.

Nicholaa'dan Sakson olduğu için mi yoksa efendilerini seçmediği için mi nefret ediyorlardı? Nicholaa bunun önemsizliğine karar verdi. Onlar kahrolası çok kaba adamlardı ve Nicholaa bu tutumun saldırganca değilse nasıl bir tutum olduğunu bilmiyordu.

Kral William, Royce'un omzuna bir kez daha vurdu. "Baron Guy'ın böbürlenmesine ne diyorsun? Eğer Nicholaa'ya Londra'ya dek eşlik eden kişi Guy olsaydı, Nicholaa'nın senin yerine Guy'ı seçeceğini düşünüyor musun?"

Royce omuz silkti. Nicholaa Royce'u kaburgalarından dürtmek istiyordu. Böylesine sıkılmış gibi davranmak zorundamıydı? Dürtmek yerine onun ayağına bastı.

Royce, "Belki de," itirafında bulundu.

Guy, "Arkadaşımın öylesine iyi bir talihi var ki," diyerek araya girdi. Guy'ın dik bakışları tekrar Nicholaa'ya çevrildi. "Ve şimdi siz, sevgili leydi, beni eşiniz olarak alma hazzından daima mahrum kalacaksınız." Derin bir nefes almak için konuşmasına ara verdi. "Çok yazık."

Morgan ve Henry hep bir ağızdan kıs kıs güldüler.

Guy neden Nicholaa ve Royce'la alay ediyordu? Nicholaa Guy'ın ne yaptığından emindi ama gerekçesini anlamıyordu. Royce'un tepkisini ölçmek için baktı. Yine de kocasının yüz ifadesi Nicholaa'ya hiçbir şey anlatmıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bir yaz esintisi gibi hafif bir sesle, "Bize hayır diliyor musun, Guy?" diye sordu.

Guy'ın bu soruya yanıt vermesi uzun sürdü. Hava gerginleşti. Tanrı aşkına, neler oluyordu? Oynanan bir oyun olmasına karşın Nicholaa bu oyunda yer almayan tek kişiydi. Midesi bulanan Nicholaa birdenbire kendisini tehdit ediliyormuş gibi hissetti.

O anda Royce Nicholaa'nın omuzlarındaki tutuşunu sıkılaştırdı ve genç kadına sarıldı. Nieholaa'nın korkusu bir anda kayboldu. Nicholaa bu tepkiye neyin sebep olduğunu da bilmiyordu.

Normanlar Nicholaa'yı deli ediyorlardı.

Guy, Royce'un sorusuna hâlâ cevap vermemişti. Birkaç yaver, konuşmayı dinlemek niyetiyle öne doğru hareket ettiler. Lawrence bir adım ilerledi.

Nicholaa bu yaverden kesinlikle hoşlanmıştı. Lawrence duygularını saklamıyordu ya da bu tuhaf oyunu oynamaya çalışmıyordu. Lawrence'ın bakışları bir ayının ısırığı kadar sertti. Baronu namına adamakıllı öfkelenmişti. En azından Lawrence, Royce anlamasa da, Guy'ın savurduğu aşağılamaları anlıyordu.

Guy nihayet, "Elbette, size hayır diliyorum," cevabını verdi. Omzunu silkerek ekledi: "Şaşırdım yalnızca."

Lawrence, "Niçin?" diye sordu. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bir yanıt bekledi.

"Evet, niçin?" diye sordu Nicholaa. Hem Morgan hem de Henry öne doğru hareket ettiler. Nicholaa iki yaverin kendi baronlarına olan sadakatlerini göstermek ve aynı zamanda Lawrence'ın gözünü korkutmak istediklerini düşündü.

Royce onu çevreleyen gerilime karşı dışa yönelik bir tepki göstermemişti hâlâ.

Guy, "Royce'u dış görünümü nedeniyle seçtiğiniz için şaşırdım," açıklamasını yaptı. "Gerçek şu ki Royce'un yara izi pek çok kadına itici geliyor."

Morgan hemfikir olduğunu baş onayıyla derhal belli etti. Henry onların en az zeki olanıydı. Sadece sırıttı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa omzundan Royce'un kolunu uzaklaştırmak için omuz silkti ve bir adım ilerledi. "Royce'un yanağındaki kahramanlık nişanından mı bahsediyorsunuz, baron?"

Nicholaa'nın sesi baronun öfkesini bastırdı. Guy şaşkınlığını gizleyemedi. Bu Sakson kadını oldukça heyecanlıydı. Ve heyecanlılığı tıpkı koyu menekşe renkli gözleri gibi çekiciliğini arttırıyordu. Guy kadını bir hayli canlandırıcı buluyordu. Kahretsin. Onu arzuluyordu.

Guy, "Kahramanlık nişanı mı?" diye tekrarladı. "Kusura ne kadar alışılmışın dışında bir bakış şekli."

Nicholaa, "Çocuklar kusursuzdur," diye yanıtladı. "Ben bir erkeği seçtim."

Bu iğneleyici söz Guy'ı derinden sarstı. Suratı utançtan pembeleşen Guy, "Herkes sizin benimle daha mutlu olacağınızı biliyor," diye karşılık verdi.

Ok yaydan çıkmıştı. Guy'ın üstünlük taslaması, Royce'u rencide etmemiş olabilirdi, ne var ki Nicholaa'yı etmişti.

Matilda müdahale edeceği anı seçti. Sözüne, "Nicholaa," diyerek başladı. "Bütün bunların neye dair olduğunu bilmene imkân yok, o yüzden Guy'un bu tuhaf davranışını ben izah edeceğim sana. Guy çok hırslı bir erkek, canım. Yenilgiyi kolayca kabul etmez. Royce'la her ne zaman kuvvet oyunlarında karşılaşsalar, Guy ikinci en iyi olur."

Matilda'nın sesi bir kınamayı da barındırıyordu. Guy başını eğdi ve öfkeli görünmek yerine eğleniyormuş gibi görünmeyi denedi.

Nicholaa'nın silahı vardı artık. İşlemek üzere olduğu günah için büyük ihtimalle fazladan bir veya iki gün daha cehennemde yanacağını biliyordu, ama şimdilik bunu dert etmiyordu.

"'Açıklama nezaketini gösterdiniz," dedi. "Ama Royce'un ordunuzdaki en iyi savaşçı olarak itibar gördüğünü zaten biliyordum."

Matilda, "Bu bilgiyi nasıl edindin?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Ah, Royce'u uzun bir süre önce duymuştum," yalanını söyledi. "Erkek kardeşimin askerleri onun hakkında fısıldaşıyorlardı. O bir efsaneydi. Kahramanlıkları tekrar tekrar anlatılırdı. Royce askerlerin en korkulu düşmanıydı."

Nicholaa dönüp Guy'a sempatik bir şekilde gülümsedi. "Tuhaf, fakat bana sizin isminiz hiç mi hiç fısıldanmadı, baron."

Kral Wılliam güldü. "İşte, Guy," dedi. "Cevabını aldın. Leydiyi sen getirmeye gitseydin dahi, Royce'u seçecekmiş leydi."

Nicholaa başıyla onayladı. Morgan'a, sonra Henry'e gülümsedi. "Evet," derken hemfikirdi. "Ben en iyiyi istiyordum."

Guy'ın karşılık olarak gülümsemesi, epeyce konsantrasyon gerektirdi. "Cevabımı layıkıyla aldım."

Birisi damat için kadeh kaldırılacağını haykırdı ve gerginlik kırıldı. Guy yanında Henry ile beraber salonun diğer tarafına doğru yürüdü. Morgan yerinden ayrılmadı.

Kızgın yaver bir iki tehdit fısıldamak niyetindeydi, fakat Royce ona müsaade etmedi. Onu ilerlemesi ve Nicholaa'dan uzaklaşması için ittikten sonra Lawrence'a genç kadının yanında durmasını işaret etti.

Kocası arkadaşları tarafından sürüyerek götürülmeden önce Nicholaa'ya bakmamıştı bile. Nicholaa onun, müdafaasından ötürü hoşnut mu yoksa kızgın mı olduğunu bilmiyordu.

Matilda daha fazla hoşnut olamazdı, her halükarda. "Baron Guy, Royce'u fena halde kıskanır ama kralına sadıktır aynı zamanda. Bunu göz ardı etmemeye çalışıyorum." Kraliçe Lawrence'a gülümsemek için döndü. Yavere, "Akıllıca bir eşleşme bu," dedi. "Nicholaa Royce'a şimdiden bağlı. Zamanla ona kalbini vereceğine inanıyorum."

Nicholaa kendisini kandırmıyordu. Genç kadının değerlendirmesine göre Royce onun aşkını yani Nicholaa aşkını sunmaya hazır olduğu ruh halindeyken kabul edecek tipte bir erkek değildi. Nicholaa düşüncelerinin nasıl da karmaşıklaştığını ayrımsadığında derin bir nefes aldı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'dan, "William'ı ilk gördüğünüzde mi sevdiniz?" sorusu geldi.

Matilda güldü. "Hayır, canım, yedi yıl boyunca kur yaptı bana. En sonunda onunla evlenmeye razı oldum ve o andan itibaren benim sevgimi kazandı. Royce'un seninkini kazanması o kadar uzun sürmesin diye dua ediyorum."

Nicholaa bu denli uzun zaman sonra Matilda'nın fikrini neyin değiştirdiğini merak ediyordu, fakat genç kadının içinden kraliçeyi açıklama yapmaya teşvik etmek gelmiyordu. Üstelik zihninde başka bir soru mevcuttu. "Merak ediyordum," diye başladı söze. "Royce'u seçeceğimi nereden bildiniz. Kocanıza onu seçeceğimi bildiğinizi söylerken kulak misafiri oldum ve ben anlamıyorum... "

Matilda, "Bu, anlaması kolay bir sonuçtu," yanıtını verdi. Nicholaa'nın saçlarını okşayarak ekledi: "Senden Royce'un dış görünüşü hakkında ne düşündüğünü söylemeni istediğimde verdiğin yanıt... Bunun uygun bir eşleşme olacağını Önceden tahmin etmiştim. Senin görmediğin budur."

Nicholaa'nın kraliçenin ne hakkında konuştuğuna dair hiçbir fikri yoktu. "Neyi görmemişim?"

"Yara izini."

Nicholaa Royce'a baktığında yara izini elbette görüyordu. Yara izi Royce'un yanağını yarı yarıya kaplamıştı ne de olsa. Peki ama bunun konuyla ne gibi bir alakası vardı?

Matilda Lawrence'a doğru döndü. 'Yeni hanımın, Royce'un kendini beğenmiş bir erkek olduğuna inandığını söyledi bana."

Lawrence güldü. Nicholaa yüzünün utançtan pembeleştiğini hissedebiliyordu.

Matilda Nicholaa'nın kolunu sıvazladı. "Hadi artık," diye buyurdu ve sözlerine hızla devam etti. "Kocanı beklemek için odana geri dönmelisin': Yarın gece şenlik yemeğin olacak, Nicholaa, fakat bu gece erkeklere ait. Bütün bu kaos nedeniyle tükenmiş görünüyorsun. Güzel bir törendi, değil mi? Oyalanma, Nicholaa. Mesafenin bir kısmını seninle birlikte yürüyeceğim. Lawrence? Bize refakat etme onuruna sahip olabilirsin."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yaver reverans yaptı. Gülümsemekten cayacağa benzemiyordu. Matilda'nın Royce'un yara izi hakkındaki sözlerine kulak misafiri olmuş ve genç kadının karmakarışık tepkisini görmüştü. Bundan daha fazla hoşnut olamazdı. Nicholaa Lawrence'ın baronu için uygun bir seçimdi.

Matilda Nicholaa'yı dirseğinden tuttu ve kapılara doğru yürüdü. Muhafızları, Lawrence'ın arkasında sıraya dizildiler.

Nicholaa tükenmişti. Akşam olmaktaydı. Genç kadın gücünü akşamın tükettiğinde karar kıldı. Herkes Nicholaa'ya karşı çok kibardı, Baron Guy'ın kötü yürekli yaverleri haricindeki herkes ki o ikisinin yaklaşımı farklıydı.

Normanlar ve Saksonlar için uyum içerisinde beraberce yaşamak gerçekten olası mıydı?

Kraliçe güney koridoruna döndüğünde vedalaşmak için el salladı. Refakatçileri ona hızla yetiştiler. Lawrence Nicholaa'nın yanında kuzey koridorundan aşağıya doğru yürüyordu.

Nicholaa, "Buradan ayrıldığımızda, Baron Royce'a benim evime kadar eşlik edecek misin?" diye sordu.

Lawrence'ın yanıtı, "Öyle tasavvur ediyordum," oldu.

Nicholaa bakıp onun tebessümünü yakaladı. "İngiltere'de kalıyor olmaktan hoşnut musun?"

Lawrence omuz silkti.

Nicholaa, "Öyleyse niye gülümsüyorsun?" sorusunu yöneltti.

Lawrence Nicholaa'ya yanıt vermeden önce bir dakika boyunca düşünüp taşındı. "Ona yaklaştığınızda Royce'un yüzündeki ifadeyi hatırlıyordum. Lordumun, sizin onu seçeceğinizi beklediğini sanmıyorum."

Nicholaa bakışlarını indirdi. "Onun hayatını mahvettiğimi düşünüyormusun?" diye fısıldadı.

Lawrence, "Durumu abarttığınızı düşünüyorum," karşılığını verdi. "Leydi Nicholaa, aksine inansaydım, gülümsüyor olmazdım."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence'ın Nicholaa'ya az önce ettiği güzel bir iltifattı. Nicholaa nasıl yanıtlayacağını bilmiyordu. Lawrence'a baktı ve birdenbire kahkahayı patlattı. "Şaşırdı, değil mi?"

Lawrence, "Evet, şaşırdı," diye onayladı.

Nicholaa'nın kapısının önünde iki asker nöbet tutuyordu. Lawrence yeni hanımına baş selamı verdi, kapıyı onun için açtıktan sonra gitmek için döndü.

"Lawrence?"

Lawrence derhal durdu.

"Teşekkür ederim.'

"Ne için, leydim?"

"Beni kabullendiğin için." Lavvrence cevap veremeden önce Nicholaa kapıyı kapattı.

Lavvrence büyük salona geri dönerken ıslık çaldı. Baron Guy'ın aptallığına katlanmak zorunda kalmanın kızgınlığından eser yoktu artık. Yeni hanımının gülümseyişi, Lavvrence'ın ruh halini hatırı sayılır ölçüde aydınlatmıştı. Evet, Lavvrence onun, baronunun yaşamına değer katacağını düşünüyordu. Nicholaa baronunun iç karartıcı, disiplinli yaşamına ışık getirecekti. Lavvrence Nicholaa'nın Royce'u gülümsetmesinin uzun zaman almayacağına dair bahse girdi. Yaver bunun büyü gerektirdiğini biliyordu, fakat Nicholaa meydan okumaya muktedirdi.

Nicholaa yatmaktan başka bir şey düşünemeyecek kadar yorgundu. Mary ona yardım etmek için bekliyordu. Mary Nicholaa'nın soyunmasına yardımcı oluyorken çene çalmayı sürdürdü. Hanımı banyo yapıp uzun, beyaz bir gecelik giydikten sonra Mary onun saçlarını fırçaladı.

Mary, "Sarayın söyleşi konususunuz," diye belirtti. "Kralın yeğenini kurtarma biçiminizdeki büyük cesaretiniz hakkında fısıldaşıyorlar." Nicholaa'yı örtülerin altına soktuktan sonra ekledi: "Baron Samuel ağrınızı hafifletmesi için bu ilacı yolladı."

Nicholaa ilacın son damlasını yutuncaya dek Mary konuşmasına son vermedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa dakikalar sonra derin bir uykuya daldı. Baron Royce Mary'yi geceleyin odadan çıkarıncaya kadar Mary şöminenin yanındaki taburede oturup hanımına göz kulak oldu.

Royce salonu terk edemeden önce tam bir saat geçti. Odasına girdiğinde, hizmetçi yerinden zıplayıp hazır ol vaziyetini aldı.

Mary, "Eşiniz çok düzensiz bir uyku uyuyor, asilzadem," diye fısıldadı. "Korkuyla çığlık atıyor. Onu kâbusundan uyandırmayı denedim ama aldığı ilaç bunu imkânsızlaştırıyor."

Royce başıyla onayladı. Yardımı için ona teşekkür ederek hizmetçiyi şaşırttıktan sonra odadan çıkardı.

Davetsiz misafirlere karşı kapıyı sürgüledi ve yatağın kenarına doğru yürüdü. Nicholaa uykusunda kaş çatıyordu. Royce yumuşak ve nazik bir biçimde elini Nicholaa'nın alnında gezdirdi. "Berbat bir hafta geçirdin, değil mi, Nicholaa?"

Nicholaa bir şeyler mırıldandıktan sonra yanına döndü. Yanık elinin üstündeki vücut ağırlığı genç kadının acıdan feryat etmesine neden oldu.

Royce Nicholaa'yı tekrar nazikçe sırtüstü döndürdükten sonra uzun bir süre ona sabit gözlerle bakarak orada dikildi. Nicholaa Royce'a gerçek anlamda aitti artık. Royce başını iki yana salladı. Onunla ne yapması lazımdı?

Hafif bir sırıtış, Royce'un yüzüne yerleşti. Hem Nicholaa'yı hem de onun ailesini korumak gerekiyordu. Bu, Royce'un birinci görevi olmuştu. Bu seçimi kimin yaptığı önemli değildi seçim yapılmıştı. Royce'un kendi usûllerine alışık olması veya yaşamındaki düzen ve disiplini sevmesi de önemli değildi, Her şey değişecekti artık. Nicholaa sakinleşmeden ve hayatındaki yeni durumu kabullenmeyi öğrenmeden önce Royce'a kaprisler yapacaktı. Tuhaf ama Royce kendisini Nicholaa'yı uslandırmaya can atarken buldu. Nicholaa'ya karşı sabırlı ve anlayışlı olursa, onun bağlılığını kazanmanın uzun zaman alacağını sanmıyordu. Nicholaa'nın Guy'a dikleniş biçimi, Royce'a, onun kendi ailesi dışındakilere de bağlılık duyumsayabileceğini göstermişti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce genç kadının sevgisini kazanacağından kuşkuluydu. Bu sorun olmazdı, elbette, çünkü aşk Royce'a pek az şey ifade ediyordu. Royce bir savaşçıydı ve savaşçılar aşka ne arzu nede gerek duyarlardı. Royce Nicholaa'nın aklını fethetmenin peşindeydi, gönlünü değil. Nicholaa'yı karısı olarak eğitirken yumuşak bir disiplin uygulayacaktı.

Bu sağlam, mantıklı bir plandı. Royce meseleyi bir kenara koyup yatmaya hazırlandı.

Bir kadının yanında uyumak Royce'a ilginç geliyordu. Royce birçok kadınla yatmıştı, elbette, fakat onlardan hiçbiriyle bütün gece boyunca uyumamıştı.

Nicholaa bu eylemi kolaylaştırmıyordu da. Abuk subuk tabirler mırıldanarak serseri bir dalga misali bir yandan öbür yana şiddetle sallanıp dönüyordu. Her hareket edişinde ise yaralı ellerinden birini çarpıyor ve acı içerisinde feryat ediyordu.

Royce Nicholaa'yı rahatlatmayı denedi. Bu çok zor bir işti. Nicholaa Royce'un onu sabit tutmasına olanak tanıyacak yeterlilikte uzun süre hareketsiz kalmıyordu.

Royce en nihayet uykuya sürüklendiğinde, Nicholaa yatakta doğruldu. "Karnımın üstünde uyumak istiyorum," diye mırıldandı.

Royce Nicholaa'nın, nerede olduğunu bildiğini dahi zannetmiyordu; Nicholaa talebini dile getirdiğinde gözlerini açmamıştı bile. Genç kadın örtüleri bir kenara tekmeleyip yataktan çıkmaya kalkıştığında, Royce onu tuttu.

Nicholaa Royce'un kollarında gevşedi. Royce onu yan tarafına dayalı halde yukarı doğru çekmek üzereydi ama Nicholaa birdenbire arkasını döndü ve sonuç itibariyle Royce'un üstüne sereserpe uzandı.

Nicholaa rahat bir konum buldu en sonunda. Bir hoşnutluk iç çekişi koy verdi ve kıvranmayı kesti.

Başının tepesini Royce'un çene altına soktu. Yumuşak göğüsleri, Royce'un sert göğsüne dayandı. Karnı, Royce'unkinin tam üstündeydi, bacakları ise Royce'un kalçasını sarıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın bacakları kendi bacakları arasına girinceye dek genç kadının konumunu ayarladıktan sonra kollarını onun beline sardı.

Nicholaa yumuşacık ve kadınsıydı. Ve çok güzel kokuyordu. Royce birbirlerine çok uygun olduklarını düşündü.

Bu düşünce bir diğerine ve bir başkasına liderlik etti, elbette ve Royce çok geçmeden mevcut durumdan rahatsız oldu.

Uyumaya çalıştı ama Nicholaa'nın sıcak vücudu Royce'un düşüncelerine girmeyi sürdürdü. Royce'un tek düşünmek istediği, Nicholaa'yla sevişmekti.

Nicholaa kıvrandı,

Royce inledi.

Bu, Royce'un asla unutamayacağı bir gerdek gecesiydi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Altıncı Bölüm

Nicholaa uyandığında ikindinin ortalarıydı. Odada tökezleyerek ve o kuvvetli uyku ilacının etkilerinden zihnini arındırmaya çabalayarak bir saat geçirdi.

Ölü gibi uyumuştu. Tuhaf fakat uzun süre dinlenmiş olsa da kendisini biraz olsun tazelenmiş hissetmiyordu.

Mary kısa bir müddet sonra odaya girdiğinde, hanımını yatağın kenarında otururken buldu. Hizmetçi güzel birer iç ve dış elbise taşıyordu. Dış elbisenin kolları altın renkli iplerle nakış nakış işlenmişti ve iç elbise, kenarına dikilmiş aynı özgün tasarıma sahipti. Kumaş, sıkı bir hapşırıkla lime lime olacak kadar narin görünüyordu. Nicholaa'nın yanağında harikulade bir yumuşaklık hissi uyandırıyordu.

Nicholaa, "Bunu bana kim gönderdi?" diye sordu.

Mary, "Kralın karısı," yanıtını verdi. "Onun sevgisini kazanmışsınız. Saçlarınızı örmeniz için altın ipler de gönderdi. Bu geceki tören için kocanızla birlikte kralın masasında oturacaksınız, hanımım."

Nicholaa bu duyuruya herhangi bir tepki göstermedi. İngiltere'nin kralıyla akşam yemeği yeme onuru üzerine biraz coşkunluk göstermesi gerektiğini biliyordu.Gösteremiyordu yine de. Aldığı dozdan ötürü kendisini biraz sersemlemiş hissediyordu. Üstelik evini özlüyordu ve bütün istediği bir süreliğine yalnız bırakılmaktı.

Nicholaa bu arzusuna ulaşamadı. Sonraki birkaç saat uygulamaya dayalı meselelerle geçirildi. Banyo yaptıktan ve şık kıyafetler giydikten sonra genç kadın kendini daha iyi hissetti. Mary Nicholaa çığlığı basacak duruma gelinceye dek onun saçlarını büyük bir titizlikle fırçaladı. Nicholaa şımartılmaya alışık değildi, ne var ki Mary'nin duygularını incitmek istemiyordu ve böylece bu sıkıntıya katlandı. Hizmetçi, hanımının buklelerinde altın sarısı tellerin kalmasına olanak tanıyacakmış gibi görünmüyordu buna karşın. Nicholaa hizmetçiye durmasını emretti en sonunda.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Baron Samuel ve adamları, Nicholaa'nın yaralarını görmeye geldiler. Nicholaa şifacıdan, ellerinin sadece bir gece daha sarılı kalmasına ilişkin söz aldığı halde, yaşlı adamı ellerindeki sargıları açmaya ikna edemedi.

Genç kadın Royce'un kendisini ziyaret etmesini inatla bekledi. Royce'u düğünden beri görmemişti ne de olsa ve onun en azından kısa bir ziyarette bulunmasının uygun olacağını düşünüyordu. Yemek saatinde, Nicholaa çok daha iyiydi ve bu kez Royce'un kabalığı dolayısıyla incinmiş haldeydi. Nicholaa'ya göre Royce'un onu umursamadığı belliydi.

Mary Nicholaa'ya yaltaklanmayı sürdürüyordu. Nicholaa ne kadar güzel olduğunu işitmeye alışık değildi ve hizmetçinin iltifatları çok geçmeden genç kadının yüzünü kızarttı. Umutsuzluk içerisinde kalan Nicholaa birkaç dakikalığına kafasını dinleyebilmek için Mary'yi taze su almaya yolladı. Hizmetçi kapıyı aralık bırakarak odadan ayrıldı. Nicholaa koridorda iki askerin nöbet tuttuğunu gördüğünde sinirlendi. Hâlâ tutuklu muydu, yoksa? Bunu öğrenmeye karar verdi. Girişe doğru yürüdü, ayak parmağının ucuyla kapıyı biraz daha araladı ve adamları başıyla selamladı.

Afalladıkları anlaşılan askerler sabit gözlerle Nicholaa'ya bakıyorlardı. Adamlara iyi günler dilediği halde, genç kadın adamların bu şaşkınlığına herhangi bir gerekçe bulamıyordu.

Askerlerden biri, "Lordumuz için kıymetli bir gelinsiniz," deyiverdi.

Diğeri onayladı. "Evet, öylesiniz."

Nicholaa nazikçe sözleri için askerlere teşekkür ettikten sonra sordu: "Niye kapımda nöbet tutuyorsunuz?"

Daha uzun boylu olan asker yanıtladı: "Baron Royce burada beklememizi emretti, hanımım."

"Hangi amaçla?"

Asker, "Sizi korumak amacıyla," yanıtını verdi. Etkileyici bir reveransla ekledi: "Siz bizim hanımımızsınız artık."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Öyleyse müdahale olmaksızın dışarı çıkmama izin veriliyor mu?"

Her iki asker de başlarıyla onayladılar. Biri, "Size gideceğiniz istikamete dek refakat etmek bizi onurlandıracaktır," açıklamasını yaptı.

Nicholaa kendini daha iyi hissediyordu. Her şeye rağmen tutuklu değildi. "Bana kocamın karargahına dek refakat eder misiniz, lütfen?" ricasında bulundu. "Onunla konuşmam gerekiyor."

İki adam, hanımlarına sırtlarını dönmeden önce bakıştılar. Daha kısa olan adam, "Fakat onun odasındasınız zaten," dedi.

Öyleyse Royce nerede uyumuştu? Nicholaa bu soruyu soracak değildi. Lavvrence koridora telaşla geldiğinde, Nicholaa askerlere baş onayı vermişti ve kapıyı bir kez daha iterek kapamak üzereydi.

"Yemek için hazır mısınız, Leydi Nicholaa?"

Nicholaa, "Kocam nerede?" sorusunu yöneltti.

Lavvrence, "Büyük salonda sizi bekliyor," diye yanıtladı. "Size eşlik etmeme izin verirseniz, leydim, sizi ona götüreceğim."

Adam gelip karısını almaya dahi zahmet edemiyor muydu? Nicholaa kaş çatışını gizledi. Kendi kendine, bu durumu umursamadığını söyledi. Royce başka birinin yatağında uyumak istediyse, Nicholaa için sorun yoktu. Royce Nicholaa'ya aldırmamayı sürdürebilirdi de.

Hayır, bu Nicholaa'nın katiyen umurunda olmazdı. Nicholaa Lavvrence'ın yanında yürürken, kendi kendisine bu yalanı söylemeye devam etti.

Büyük salon hıncahınç doluydu. Nicholaa Royce'u hemencecik buldu. Royce'un salondaki en uzun boylu savaşçı olması, Nicholaa'nın işini kolaylaştırdı. Sırtı Nicholaa'ya dönük olan Royce'un çevresi tanıdıklarınca kuşatılmıştı.

Nicholaa ve Lavvrence içeri girdiklerinde kalabalık suspus oldu. Herkes Nicholaa'nın geldiği yöne bakıyormuş gibi gözüküyordu. Nicholaa bunun nedenini tasavvur edemiyordu. "Herkes gözlerini dikmiş kime bakıyor, Lavvrence?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Size."

Nicholaa Lavvrence'ın bundan daha fazla açık sözlü olamayacağını varsaydı. Kalp atışları hızlanan genç kadın, "Beni kabullendiklerini sanıyordum," diye fısıldadı.

Lavvrence gülümsedi. "Onlar sizi kabulleniyorlar, leydim. Bu bir şenlik yemeği, siz ve Royce için."

Nicholaa kendini acayip hissetmekle o denli meşguldü ki Lavvrence'ın açıklaması sakinleşmesine yetmedi. İlgi odağı olmaktan hoşlanmıyordu. Kocası tarafından umursanmamaktan da. Gözlerini dikmiş, yanına gelmesini beklediği Royce'un sırtına bakıyordu.

Lavvrence, "Sizi Royce'a götüreceğim," diye belirtti.

Nicholaa başını iki yana salladı. "Royce'un bana gelmesi gerekirdi."

Royce'la konuşan şövalyelerden biri Nicholaa'yı nihayet fark etti. Konuşmaya son verip savaşçıyı dürttü.

Royce yavaşça arkasına döndü. Dik bakışları Nicholaa'yı derhal buldu elbette. Nicholaa salondaki en güzel kadındı. Royce Nicholaa'ya alışabilecek miydi? Ona her baktığında, onun görünüşü karşısında şaşkına dönüyordu. Nicholaa'nın saçları altın gibi parıldıyordu. Saçlarının bugünkü tarzını beğenmişti bağsız ve omuzlarının etrafında serbestçe salınan halini. Royce Nicholaa'ya dokunmak istedi aniden.

Düşüncelerinin kontrolünü ele geçirmek için derin bir nefes almak zorunda kaldı. Başıyla onayladıktan sonra Lavvrence ve Nicholaa'ya ilerlemelerini küstah bir biçimde eliyle işaret etti.

Nicholaa başını iki yana sallayarak Royce'un emrini reddetti. Lavvrence rahatsız olmuşa benziyordu. Royce yaverinin öne eğilerek Nicholaa'nın kulağına bir şeyler fısıldamasını izledi. Nicholaa başını tekrar iki yana salladı.

Nicholaa ne yapmaya çalışıyordu? Royce gördüklerine inanmakta güçlük çekiyordu. Gelini onun emrine itaatsizlik etme cüretinimi gösteriyordu? Bu

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

imkânsızdı. Royce neredeyse gülecekti ama kendini tam vaktinde tuttu. Nicholaa'ya bir kez daha el işareti yaptı.

Royce'un yüz ifadesi aklından geçenleri açığa vurmuyordu, taki Nicholaa Royce'a baş işareti yapıncaya dek.

Onları ayıran mesafeden bile Nicholaa Royce'un yanağındaki kasın kasılmasını görebiliyordu. Royce'un çenesi sımsıkı kenetlenmişti. Royce pekâlâ kızgındı. Nicholaa onun gözlerindeki bakıştan endişelenmesine rağmen davasında direndi. Royce'un karısıydı ve Royce karısına gelecekti.

Royce kollarını göğsünde kavuşturdu ve Nicholaa'ya gözlerini kırpmadan bakmaya devam etti. Mesaj açıktı. Royce kımıldamayacaktı.

Geriye kalan bir tek seçenek vardı: Nicholaa salonu terk etmek zorunda kalacaktı. Çok aç değildi zaten. Ayrıca Royce onun peşinden mutlaka gelecekti ve koridorun kuytu yerinde Nicholaa Royce'u ona kabalık ettiği için paylayabilecekti. Royce'a yeni görevlerini açıklama fırsatını yakalayabilirdi hem de. Her şeyden önce Nicholaa Royce'a önemli bir toplantıda bir kocanın, karısına daima eşlik etmesi gerektiğini anlatacaktı.

Nicholaa planını eyleme geçirdi. Lawrence'a refakati için teşekkür ettikten sonra Royce'a gülümsedi. Sargılı elleriyle reverans yapamadığı için başını eğmesinin akabinde dönüp kapı aralığına doğru yürüdü.

"Nicholaa."

Royce'un sesi çatı kirişlerini salladı. Nicholaa aniden durdu. Royce'un bütün konukların önünde adını haykırdığına inanamıyordu. Royce'a bakmak için döndü, utanmıştı. Topluluk Royce sayesinde bir kez daha Nicholaa'ya bakıyordu.

Nicholaa yanaklarının utançtan yandığını hissedebiliyordu. Royce'un gözlerindeki bakış ona, rezalet çıkarmaya ve hiç de mahcup olmamaya devam edeceğini anlatıyordu. Nicholaa Royce'un onu saçından tutup masaya sürüklediğini gözlerinde canlandırdı ve bu karanlık düşünce genç kadının konumunu yeniden

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

değerlendirmesine neden oldu. Tanrı biliyor ya bu adam, istediği şeyi elde etmek için her yola başvuracak kadar kabaydı.

Nicholaa Royce'un, istediğini yapmasına izin vermenin daha iyi olacağını düşündü... Bu sefer. Bir iç çekiş koy verdi, yüzüne huzurlu bir ifade yerleştirdi ve salonun diğer tarafına doğru yürüdü. Sabit bakışlarını Royce'a odaklamıştı. Royce gülümsemeye cüret ederse, Nicholaa onu tekmeleyeceğine dair Tanrı'ya ant içiyordu içten içe. Royce'un yalnızca bir adım uzağında durdu. "Bir şey mi arzu ettin?"

Royce kafasını salladı. Nicholaa'ya halinden memnunmuş gibi görünüyordu. Genç kadın biraz daha yaklaştı. "İstediğin şeyi daima elde edemezsin," diye fısıldadı.

"Evet, elde ederim."

Nicholaa Royce'un gözlerindeki parıltıyı gördü o vakit. "Sen katlanılmaz bir adamsın," diye mırıldandı.

"Bunu daha önce dile getirdin."

Royce gülümsedi. Nicholaa buna ne anlam vereceğini bilmiyordu. Başını eğdi. Royce onun çenesini tekrar yukarı kaldırdıktan sonra yavaşça aşağı eğilip Nicholaa'yı öptü. Royce'un dudakları bir saniye boyunca Nicholaa'nın dudaklarına sadece dokundu, fakat bu dokunuş bile Nicholaa'yı heyecanlandırdı.

Royce genç kadını yanına çekip bir kolunu Nicholaa'nın omuzlarına sararak yeniden arkadaşlarına döndüğünde, genç kadın bu sürprizden sonra henüz kendine geliyordu.

Nicholaa Royce'un ona sanki bir yük parçasıymış gibi davrandığını düşünüyordu, fakat Royce onu çok iyi karşılaşmıştı en azından. Royce onun kafasını karıştırıyordu.

Bu duyumsama akşam yemeği boyunca Nicholaa'yı etkisi altına aldı. Yemek servisi yapılırken savaşçı onu neredeyse görmemezlikten geldi. Hem erkeklerden hem de kadınlardan iltifatlar yağdı ama her nasılsa sözleri önemsizdi. Royce onun

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

görünüşüne ilişkin tek kelime etmedi ve Nicholaa saçlarını düzeltirken bile Royce'un ne düşündüğüne aldırmadığını söyledi kendi kendine.

Ellerindeki yaralar nedeniyle, birinin Nicholaa'yı yedirip içirmesi gerekiyordu ve bu durum genç kadının kazanamadığı bir aşağılamaydı. Nicholaa bu düşünceyi kocasına fısıldamak için döndü ama kocası onun ağzına bir parça et tıktığında kalakaldı. Fısıldamak yerine eti çiğnedi.

Salonda öylesine bir gülme ve sohbet etme kargaşası mevcuttu ki Nicholaa herhangi birinin ona aldırış ettiğini düşünmüyordu. Matilda Nicholaa'nın sağında oturuyordu, fakat kocasıyla derin bir tartışmanın içerisindeydi. Nicholaa'nın tesadüfen kulak misafiri olduğu konu onların çocuklarıydı.

Böylelikle Nicholaa Royce'un ona yardımcı olmasına izin verdi. Bir süre sonra savaşçıya, "Baron Samuel sargılarımı yarın çıkarabileceğini söyledi," dedi.

Royce başıyla onayladıktan sonra Nicholaa'nın tanımadığı bir baronla konuşmak için döndü. Nicholaa onu ayağıyla dürttü. Royce tekrar Nicholaa'ya doğru dönmedi.

Nicholaa yanık ellerini kucağında dinlendirerek, kendisini yapayalnız ve berbat hissederek orada oturdu. Kendisi için üzülmeye başlaması uzun zaman almadı. Elleri acıyordu ve bu acı onun melankolik ruh haline katkı sağlıyordu. Nicholaa kocasına cilveli bakışlar fırlatan birkaç bekâr kadının farkına vardı. Royce'a yaklaştı ve o utanmazlara kaş çattı.

Nicholaa umursanmamaktan hoşlanmıyordu. Oturduğu uzun sırada kendini Royce'un daha da dibine yanaştırmaya devam ettiğinde, Royce bu sonuca vardı. Nicholaa bir kez daha hareket etseydi, Royce'un kucağına oturacaktı.

Royce nihayet insaf etti. "Hoşça vakit geçiriyor musun, Nicholaa?" diye sordu.

Nicholaa omuzlarını zarif bir şekilce silkerek, "Dün gece nerede uyudun?" diye karşılık verdi»

Nicholaa kocasının dikkatini çekmeye uğraşan kızıl saçlı çirkin bir kadına dik dik bakmak için Royce'dan başka tarafa döndü, "Efendim?"

Royce, "Bana bir soru sorduğunda bana bak," dedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın buyruğa boyun eğmesini sabırla bekledikten sonra, "Karımla uyudum," dedi.

"Ben senin karınım."

Royce tek kaşını kaldırdı. "Evet, sen benim karımsın."

"Benimle mi uyudun?"

"Evet, aynen öyle."

"Sesinin kızgın çıkmasına gerek yok. Dün geceyi hatırlamıyorum ve merak ettim. Demek ki benimle uyumuşsun."

Nicholaa zihnindekileri doğrudan açığa vuracakmışa benzemiyordu. Royce sabrını korudu. Genç kadını bir şey ima ettiğinde izlemek çok keyifliydi. Ve Nicholaa şu anda kesinlikle imada bulunuyordu. Kaş çatmamaya çalışıyor ve başarısızlığa uğruyordu. Royce onu biraz teşvik etmekte karar kıldı. 'Aslında senin altında uyudum. Sen de üstteydin."

Nicholaa'nın yüzü kıpkırmızı kesildi. Royce kahkaha attı. Gümbürdeyen sesi birkaç şaşkın bakışı üzerine çekmesine neden oldu.

"Beni üstünde mi uyuttun?"

"Sen istedin."

"İlaçla uyutulmuştum."

"Evet."

Nichoola omuzlarını dikleştirdi. "Bu gece ilaç almayacağım."

Royce genç kadının nasıl da altüst olduğunu gördüğünde buna rıza gösterdi.

Nicholaa Matilda'yla bir sohbete çekildi sonra. Royce Nicholaa'nın, yanından ayrılmadığını ayrımsadı. Nicholaa Royce'a yakın olmak istiyormuş gibiydi. Royce bunun nedenini anlamıyordu, fakat Nicholaa'nın, yanında olmasından hoşlanıyordu. Royce'un, kolunu onun omuzlarına sarması, dünyadaki en doğal şeymiş gibi görünüyordu. Nicholaa onun kolunu omuz silkerek kendinden uzaklaştırmamıştı. Birkaç dakika sonra Matilda kızlarından biri hakkındaki eğlenceli hikâyeyi

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

anlatmaya son verip kocasına doğru tekrar döndüğünde, Nicholaa yorgunluğuna teslim oldu ve Royce'un yanına yaslandı.

Nicholaa'nın tahminine göre dışarıdan bakanlara, bir an evvel baş başa kalmak için sabırsızlanan, seve seve evlenmiş bir çift görüntüsü sunuyorlardı. Kısmen doğru, diye düşündü genç kadın. Royce'u yalnız yakalamak için sabırsızlanıyordu. Ve yakaladığı anda ona zihnindekileri sayıp dökecekti. Royce düşüncesizdi. Çünkü Nicholaa onun, adını haykırış şeklini ve küstahça başını sallayışını aklına her getirdiğinde köpürmeye başlıyordu.

Fakat her nasılsa Royce yine yapacağını yaptı ve uzanıp omuzlarını ovarak Nicholaa'nın gerginliği aldı. Nicholaa'nın kulağına, "Ellerin hâlâ acıyor mu, Nicholaa?" diye fısıldadı.

Bir memnuniyet ürpertisi, Nicholaa'nın boynunu gıdıkladı. Royce'un sesindeki şefkat bir okşama hissi verdi. Nicholaa konukların önünde Royce'a yaslanmasının uygun olmadığını biliyordu, fakat bunu umursamayacak kadar yorgundu.

Ayrıca salon soğuktu ve Royce inanılmaz derecede' sıcaktı. Nicholaa onun sıcaklığının sadece birazını ödünç almak istediğini kendi kendisine söyledi.

Royce'a yanıtını vermeden önce kıpır kıpır kıpırdanarak onun biraz daha yakınına sokuldu. "Ellerim biraz yanıyor, Royce. Bu yine de dayanılmaz değil."

Royce Nicholaa'nın omuzlarını yeniden ovmaya başladı. Nicholaa bundan hoşlanıyordu. Royce'un kokusundan da hoşlanıyordu. Royce çok temiz, çok erkeksi kokuyordu. Royce bir kez daha arkadaşlarıyla konuşmak için döndüğünde, Nicholaa bu kez kocası tarafından umursanmadığını hissetmedi, çünkü Royce genç kadının ya ensesini nazikçe okşuyor ya da kolunun üst kısmına hafifçe değiyor, böylece ona onu unutmadığını bildiriyordu.

Kral William aniden ayağa kalktı, sessizlik için elini salladıktan sonra Sör Clayton'ın öne çıkmasını emretti.

Uzun boylu, zayıf bir adam topluluktan ayrıldı ve aşağıya eğildi. Mor bir kıyafet giymiş, bir omzuna doğru sarkan kıpkırmızı bir başlık takmıştı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kral William yerine oturdu ve herkes bir sandalye bulmak için acele etti. Birkaç dakika içerisinde salona sessizlik hâkim oldu.

Clayton yardımcılarına öne çıkmalarını eliyle işaret ettiğinde bir hayli abartılı davrandı. Benzer giyimli iki genç adam, Clayton'ın her iki yanında duruyorlardı. Yardımcılar ellerinde trompetler tutuyorlardı.

Nicholaa meraklanarak Royce'un yanından uzaklaşarak doğruldu. Üçlünün kalabalık için şarkı söyleyeceğini varsayıyordu.

Kral William ellerini çırptı. Yardımcılar trompleri öttürdükten sonra ilerlediler. Clayton onları takip etti.

Olup biteni Royce da seyrediyordu şimdi. Sıraya yaslandıktan sonra Nicholaa'yı aynını yapması için dürttü.

Nicholaa Royce'a gülümsemek için döndü. "Bizim için şarkı mı söyleyecekler?" diye fısıldadı.

Royce başını iki yana salladı. "Şu, haberci Clayton," diye açıkladı.

Nicholaa bu sözlere bir anlam veremedi. Habercinin tüm zamanların yaşayan hafızası, önemli olayların tarih anlatıcısı olduğunu biliyordu. Saksonlar da habercileri kullanıyorlardı elbette ancak Nicholaa görevlerinin neler olduğunu bilmesine karşın Clayton'ın ne açıklayacağını tasavvur edemiyordu.

Nicholaa Royce'un yanına eğildi yine. "Hastings'de ne olduğunu mu anlatacak?" diye fısıldadı.

Royce başını iki yana salladı. "Özel bir efsaneyi anlatacak, Nicholaa. Kulak ver. Birazdan anlayacaksın."

Clayton hikâyesine hali hazırda başlamıştı. Nicholaa onun, Kral William adına kazançlı bir malikâne arazisi elde etmenin önemi hakkındaki sözlerinin sonunu yakaladı. Habercinin sesi müzikal kuvvetteydi üstelik. Hiç vakit kaybetmeksizin, Nicholaa bu dikkat çekici hikâyeye kendisini kaptırdı.

Clayton duraksadı, Nicholaa'ya gülümsemek için dönmesinin ardından yeniden topluluğa doğru dönerek sözlerine devam etti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Üç diğer Norman şövalyesi, Sakson'u ele geçirmeye çalışmışlardı. Her bir adam başarısızlığa uğramıştı. Sör Gregory ilk meydan okuyandı. İstekli, cesur, genç şövalye, hükümdarına değerini kanıtlamak için can atıyordu. Görevin verilmesi için yalvardı ve talebi onaylandığında, bir haftadan daha az bir zamanda zaferle geri döneceğini haykırış mesafesindeki herkese böbürlenerek duyurdu. Kalenin bir Sakson savaşçısının sorumluluğunda olmadığına ilişkin dedikodular fısıldanıyordu ve eğer bu söylenti doğru çıksaydı, savaş tekrar anlatılmaya değer bulunmazdı. Gregory başarısından öyle emindi ki yanına sadece otuz asker aldı ve kamptan kasıla kasıla yürüyerek ayrıldı."

Kalabalıktan coşkulu kahkahalar yükseldi. Clayton gürültünün dinmesini bekledikten sonra konuşmasını sürdürdü. *"Ne yazık ki..."* dedi ve uzun bir iç çekiş eşliğinde sözcükleri uzatarak konuşmasına devam etti. "*Sör Gregory kasıla kasıla yürüyerek geri dönmedi. Bunu yapamadı çünkü sörün poposundan çıkıntı yapan ok, kasıla kasıla küstahça yürümeyi imkânsız kıldı. Ok etinden çıkarılır çıkarılmaz, alçak gönüllü Gregory kendisini yere atarak liderinin önünde diz çöktü. Gregory'nin başı, sizi temin ederim, yere değecek kadar eğildi. Şövalye, başarısızlığını itiraf ettikten sonra utancı nedeniyle başının vurulması için sevgili William'ımıza yalvardı."* Nicholaa derin bir nefes aldı. Kral William bu hikâye üzerine kıkır kıkır gülüyor ve gözlerini keten bir bezle kuruluyordu. Besbelli ki bu hikâyeden epeyce keyif alıyordu.

Clayton kralına baş selamı verdikten sonra kaldığı yerden devam etti. *"Kral William 'Dedikodular doğru muydu?' diye sordu. 'Benim asil şövalyemi alt eden sadece bir kadın mıydı?' Gregory bu duruma makul bir mazeret ileri sürmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Sonuç ne denli küçük düşürücü olursa olsun, lorduna yalnızca doğruyu söyledi. 'Evet, lordum,' dedi. 'Savunmayı yöneten, bir kadındı.'"*

Clayton bir kez daha kahkahanın dinmesini bekledikten sonra açıklamasını sürdürdü. "*Normandiya'nın dükü çünkü lordumuz resmen İngiltere Kralı olarak kutsanmamıştı o vakit ellerini arkasında kenetledi ve önünde diz çöken şövalyeye*

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

baktı. Lordumuz Hastings yakınlarındaki meydan savaşında başarı kazanmıştı ama İngiltere kendisine ait olmadan önce kazanacağı başka meydan savaşları vardı hâlâ. Adamları, lordumuzun bana bildirdiğine göre, savaştan ötürü yorgundu. William'ın insan sarrafı olduğu herkes tarafından bilinen bir gerçekti. William Gregory'nin kampa aksayarak döndüğü dakikada, askerlerinin yorgun yüz ifadelerine sahip olduklarını ve hikâyesini dinlemek için genç savaşçının etrafında hevesle toplandıklarını hemen fark etti. Gregory başarısızlık itirafını bitirdiğinde, adamlar eğlendiklerini belli ederek gülümsüyorlardı. Hiç kimse, anlıyorsunuz ya, bir kadının bir Norman şövalyesini alt edebildiğine inanamıyordu. William bu yeni şaşkınlıkla kendisini canlamış hissettiğini de bildirdi bana. Sakson kadınının, adamlarına dinlenme fırsatı sağladığını duyurdu. Sakson kadını askerlere yaralarını ve yorgunluklarını unutturmuştu aslında. 'Benim adıma bu meydan okumayı kim üstlenecek?' diye seslendi liderimiz William." Clayton bir kez daha kafaların kendisine dönmesi için bekledi.

Nicholaa fısıldadı: "Kimi arıyorlar?"

Royce gülümsedi. "Hannibal'ı," yanıtını verdi. "İşte orada, arkada. Kırmızı suratlı olan. Bize onun zaafları anlatılacak."

Nicholaa gülmemeyi denedi. Zavallı adam mahçup olmuşa benziyordu. "Gregory nerede?" diye sordu. "Bu meydan okumayı üstlenen ilk şövalye?"

"Senin solundaki arka duvara karışmayı deniyor, Nicholaa."

Clayton sözlerine devam ettiğinde, Nicholaa'nın dikkatini çekti. *"Sör Hannibal adındaki diğer istekli genç şövalye ileriye atıldı. Elini kalbinin üstüne yerleştirdi, başını aşağıya eğdi ve bu görevi alçak gönüllülükle talep etti. Bizim sevgili William'ımız ona izin verdi. 'O kadını sağ salim istiyorum,' diye buyurdu. 'Kaleyi ele geçirir geçirmez onu Londra'ya getir. Benim taç giyme törenime tanıklık edecek.' William izleyicilerine bakmak için durdu ve ekledi: 'O, kıymetli bir şövalyeye ödülüm olacak.'"*

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

O ana kadar anlamasa da Clayton "ödül" kelimesini telaffuz ettiğinde, Nicholaa bu hikâyenin kendisi hakkında olduğunu anladı.

Royce onu tutmamış olsaydı, Nicholaa neredeyse yerinden fırlayacaktı. Nicholaa kocasına doğru döndü. Üzgün görünüyordu. Genç kadının gözleri o an yaşlarla doldu.

Royce Nicholaa'nın kulağına fısıldadı: "Clayton seninle alay etmiyor, Nicholaa. Seni övüyor."

Nicholaa derin bir nefes aldı. Sırtı kaskatı olan genç kadın doğruca karşıya baktı. Çabaladı ama habercinin sesini engelleyemedi.

"Hannibal ertesi sabah araştırma için kamptan ayrıldı. Yanına altmış asker aldı, Gregory'nin komuta ettiği sayının iki katı. Şövalyenin gözlerindeki kararlılık ateşi parlaktı ama Hannibal da Gregory gibi düşmanını hafife aldı. Altı gün sonra başarısızlığını itiraf etmek için hükümdarına yetişti. Bir sonraki sabah Michael isimli üçüncü şövalye gönderildi. İlk iki meydan okuyandan daha yaşlı ve çok daha tecrübeliydi, fakat ne yazık ki o da başarısızlığa uğradı."

Haberci, William'ın, en çok güvendiği baronlarını Guy ve Royce'u bir toplantı için nasıl çağırdığını anlatarak konuşmasını sürdürdü. Clayton baronlarla ilgili övgüyle detaya girdi ve evliliğe varan hadiselerin de dahil olduğu söylevini en sonunda bitirdi.

Clayton hikâyesini nihayet tamamladığında, Kral William'a reverans yaptı ve doğrudan doğruya Nicholaa'nın karşısında durmak için yürüdü. Tekrar eğildi, bu sefer Nicholaa'nın huzurunda. Salondaki herkes ayağa kalktı ve alkışladı.

Royce ayağa kalktı, fakat Nicholaa sanki sıraya yapışmış gibiydi. Royce onu kaldırdı ve beline sardığı koluyla genç kadını sabit tuttu.

Nicholaa'nın yendiği şövalyeler kalabalığın arasından öne çıktılar. Her birinde bir kucak dolusu çiçek göze çarpıyordu. Gregory beyaz, Hannibal pembe, Michael ise kırmızı renkli çiçekler taşıyordu. Şövalyeler çiçekleri Nicholaa'nın önündeki masaya yerleştirmeden önce Royce'a baş selamı verdiler.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kral William yeniden sessizlik için elini kaldırdı. "Bu üçü, Baron Royce'un safına katılmaya hak kazandılar. Baron onları eğitmeyi bitirdiğinde, yenilmeyeceklerdir artık."

Bu duyuruyu kahkaha takip etti. William ellerini bir kere daha çırptı ve müzisyenler çalmaya başladılar.

Nicholaa az önce olanlardan ötürü şaşkına dönmüş bir halde oturdu. Royce'a doğru döndü. Royce onu yakından izliyordu. Gülümsemiyordu. Nicholaa, "Hepsi bir oyundu," diye fısıldadı. "Evimi çalmak ve... "

Royce eğilip Nicholaa'yı öptüğünde, genç kadının boş tehditini yarıda bıraktı. Bu sevgi gösterisine şaşıran Nicholaa'nın kafası daha da karıştı.

Royce elinin tersiyle Nicholaa'nın yanağını okşadı. "Savaştı, Nicholaa, bir oyun değil," diye fısıldadı. "Onların övgüsünü kabul et."

Nicholaa yavaşça kafasını salladı, fakat ikna olmamıştı.

Royce başını iki yana salladı. "Nicholaa, alaya alınacak olsaydın, Clayton'ın hikâyeyi tekrarlamasına asla izin vermezdim ve bunun, askerlerimizin yorgunluğunu gidermek için yalnızca bir oyun olduğuna inansaydım, buna seni dahil etmezdim."

Nicholaa sonunda yatıştı. Kalben, Royce'un onu alaya almalarına müsaade etmeyeceğini biliyordu. Çiçekler aniden yeni bir anlam kazandı. Nicholaa kocasına gülümsedi ve çiçeklerden birini almak için döndü ve sargılı elleriyle hiçbir şeyi alamayacağını ayrımsayarak durdu.

Royce beyaz çiçeği masadan aldı ve genç kadının burnuna doğru tuttu. Hafif, tatlı, güzel kokuyu içine çeken genç kadın, "Harika kokuyor," diye belirtti.

Royce çiçeği tekrar masaya bırakmadan önce Nicholaa güzel kokuyu içine çekti. "Sen daha güzel kokuyorsun."

Nicholaa teşekkür etme fırsatı bulamadı. Royce Nicholaa'yı öylece bırakarak ona seslenen bir arkadaşına doğru döndü.

Kutlama, gecenin karanlık saatlerine dek devam etti. Konuklardan çoğunun keyifleri yerindeymişe benziyordu. Nicholaa'yla konuşmak ve tebriklerini sunmak

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

için yeniden teker teker öne çıktılar. Nicholaa onların iyi dileklerinden hoşnuttu ve onların samimi olduklarına yürekten inanıyordu. Normanlar'ın arasına karışan birkaç ihtiyar Sakson baronunun da farkına vardı. Royce'a bundan bahsettiğinde, Royce William'a bağlılık yemini edenlerin krallığın tüm mensuplarıyla eşit sayılacaklarını açıkladı. Pek azının, mülklerinin bir kısmını alıkoymalarına dahi izin veriliyordu.

Girişin yanındaki oyuğa yakın gölgelerde, beraber duran dört adam derin bir tartışmaya dalmışlardı. Onlardan biri ara sıra Leydi Nicholaa'ya bakmak için dönüyordu. Dörtlünün lideri emirlerini sıralayarak ortada dikiliyordu. O bir emir eklediğinde, diğer üçü başlarını sallayarak onaylıyorlardı.

İçlerinden biri, "Onun bunu yapacağından emin misin?" diye sordu. Başkalarının kulak misafirliğine maruz kalmadıklarından emin olmak için omzunun üzerinden kaygılı bir bakış attıktan sonra bir kez daha liderine doğru döndü. "Eğer bu plan işe yaramazsa..."

Lider, "Sonuçlara katlanan kişi olacak," diye fısıldadı.

Bir diğeri, "İşbirliği yapmayabilir," diyerek dikkat çekti.,

Lider gülümsedi. "Nicholaa bir Sakson. Bunu yapacaktır."

Üçüncü, "Peki ya sonra?" sorusunu yöneltti.

"Ölecek."

Nicholaa tartışma konusu olduğundan habersizdi. Oyuktan ani, boğuk bir kahkaha patlaması yükselince, uykulu halinden silkinerek uzaklaştı. Bütün bu gürültüyü kimin yaptığını görmek için döndü ama kalabalıktan ötürü seçemedi. Bira saatlerdir serbestçe su gibi akmaya devam etmekteydi ve Nicholaa daha az tedbirli şövalyelerden bazılarının bu tatlı, alkollü içkiyi aşırı tükettikleri sonucuna vardı.

Elleri acıdan zonklamaya başlayan genç kadının cildi de kaşınıyordu. Nicholaa sakinleştirici merhemin etkisinin yavaş yavaş geçtiğine inanıyordu.

"Royce? Şimdi gitmem kabalık olur mu?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Kocası cevaben Lavvrence'a el işareti yaptı. Yaver kadehini bırakıp masaya doğru yürüdü.

Nicholaa Royce'a doğru dönmeden önce şövalyeye gülümsedi. "Sen burada mı kalacaksın?"

Royce da gülümsedi. Nicholaa'nın o kadar çok uykusu vardı ki göz kapakları yarı kapalıydı. "Senin gitmen kabalık olmaz, Nicholaa, fakat Kral Wîlliam kutlamayı sonlandırıncaya dek ben burada kalmalıyım. Ben veda etmeden önce kral veda etmeli."

Nicholaa kocasının açıklamasından memnun kalmışa benziyordu. Royce buna hangi anlamı yükleyeceğini bilmiyordu. Nicholaa bir meleğin gülümsemesine sahipti ne olursa olsun ve Royce ona gerçek bir öpücük verme dürtüsüne neredeyse teslim olmak üzereydi.

Nicholaa, "Sen neyin uygun bir davranış olduğunu biliyorsun," dedi. "Bunu kasten yapıyorsun, su katılmamış bir cahil olduğun için değil. Ve bu seni mutlu ediyor mu? Bir kadın cahil bir erkekle evlenmeyi dilemez. Seni uyarmam gerekiyor Royce: Yaptığın şeyin farkında olduğunu bildiğim için ben aynısıyla karşılık vermeye başlayacağım. Adilce, değil mi?"

"Hayır."

"Kesinlikle adilce. Çünkü inanıyorum ki..." Royce onun sözlerini tamamlamasına izin vermedi ve onu öptü. Royce geri çekildiğinde, Nicholaa ne hakkında konuştuğunu hatırlayamayacak kadar sersemlemişti.

Kahretsin, Royce Nicholaa'yı adamakıllı öpmek istiyordu. Nicholaa'nın dudaklarını aralayıp dilini içeriye uzatmak istiyordu... Lanet olsun ki bir gerdek gecesi istiyordu. Nicholaa, "Niye kaş çatıyorsun?" diye sordu.

Royce Nicholaa'ya cevap vermedi. Cevap vermek yerine genç kadının ayağa kalkmasına yardım etti. Nicholaa krala ve kraliçeye teşekkür etmek için döndü.

Royce Nicholaa'nın, yumuşak ve nazik bir biçimde fısıldadığı sözlerle onların tebessümlerini kazanma yöntemini seyrederken genç kadının yanında durdu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa çok narin ve bir o kadar terbiyeliydi. Evet, içinde bir parça şeytanlık bulunan bir melekti o ve gözlerinde beliren ani parıltı bunun göstergesiydi.

Nicholaa, "Salonun diğer tarafına geçtiğimde," diye fısıldadı. "Durup adını haykırabilirim. Sonra bana belki gelmen için el işareti yaparım. Buna ne diyorsun?"

Nicholaa hiç kuşkusuz blöf yapıyordu. Mevcut konumlarında bile mubah sayılan her yola başvuramayacak kadar hanımefendiydi.

Royce da bu gerçeğin farkına varmış olmalıydı. Nicholaa'ya göz kırptıktan sonra Lavvrence'a yaklaşmasını işaret etti.

"Karım gitmek için hazır artık," dedi. "Ona odamıza kadar eşlik edebilirsin."

Lavvrence başıyla onayladı ve elini Nicholaa'nın dirseğine uzattı. Baronunun sonraki emri, Lavvrence'ın duraksamasına neden oldu. "Leydi Nicholaa kapı aralığında durduğunda, onu odamıza taşımana izin veriyorum."

Nicholaa'nın gözleri fal taşı misali açıldı. Böylesine utanç verici bir emre nasıl bir tepki gösterdiğini görmek için Lawrence'a baktı ve Lavvrence'ın gülümsememeye çabaladığını fark etti. Ona sert sert baktıktan sonra kocasına doğru döndü. "Sen korkunç derecede saygısızsın, Royce."

Royce eşine gülümsedi. "Sen beni çok haşin bir eleştiriyle yaraladın," karşılığını verdi. "Ben asla saygısız değilim." Amacını anlaşılır kılmak için ekledi: "Lavvrence, karımı omzunun üstüne savurmak zorunda kalırsan, onun ellerine dokunma. Elleri yaralarından ötürü hâlâ duyarlı."

Lavvrence, "Evet, baronum," diye karşılık verdi. "Dikkatli olacağım."

Royce Nicholaa'ya göz kırptı. "İşte, Nicholaa, ne kadar saygılı olabildiğimi sana biraz önce gösterdim."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Biliyorsun, Royce, seninle birlikte huzurlu bir geleceğe ilişkin bir umut ışığı olabileceğini düşünmeye her başladığımda, bunu berbat etmek için bir şey söylüyorsun. Yeni konumunu anlasan iyi olur, sör."

Nicholaa'nın gözleri koyu menekşe rengine dönmüştü. Royce onun coştukça coştuğuna karar kıldı. Royce'un içinden kahkaha atmak geldi. Karısı sanki onunla

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

eşit olduğunu düşünüyormuşçasına, yüz ifadesinde korku olmaksızın ona karşı koyuyordu. Kahretsin, Nicholaa Royce'u hoşnut ediyordu.

Lavvrence baronunun Nicholaa'ya bakışını izliyor ve gülümsemekte sakınca görmüyordu. Royce karısının gözünü korkutmaya çalışıyordu ama bu çaba işe yaramıyordu. Yaver onların arasında uçan kıvılcımları neredeyse görebiliyordu. Lawrence genç kadının Royce'a sevdalanmış olabileceğini düşünüyordu. Nicholaa bağlılığını Royce'a kesinlikle sunmuştu. Nicholaa'nın Guy'a dikleniş şekli bunun kanıtıydı. Lavvrence Royce'un kendi iyi talihinden haberdar olup olmadığını merak ediyordu. Nicholaa'nın kıymetini takdir etmesi zaman alacaktı elbette, çünkü Royce bir savaşçıydı ve savaşçılar böyle önemsiz meseleler hakkında nadiren kafa yorarlardı.

Royce Lavvrence'ın dikkatini tekrar çekerek, "Nicholaa?" diye başladı sorusuna. "Konumumu bilmediğimi söylerken ne demek istedin?"

Nicholaa konsantre olabilmek adına Royce'un gözlerine bakmayı sonlandırmak zorundaydı. Royce yakışıklı bir erkekti, Nicholaa'yı aşağıladığında bile. Nicholaa'nın tek yapabildiği, Royce'un gözlerindeki o güzel gri benekleri fark etmek oldu, böylelikle genç kadın kendi düşüncelerini unuttu. "Şimdi tartışma zamanı değil... "

"Ah, ama açıklamanı işitmek istiyorum." Royce ellerini arkasında kenetledi ve sabırla bekledi.

Nicholaa derin bir nefes aldı. "Pekâlâ," dedi. "Birkaç gün içerisinde evime geri dönüyor olacağız, değilmi?" Royce'un onaylamasını beklemedi. "Ve artık benimle evlisin."

Nicholaa'nın tüm bu sözlerini anlamak Royce'un bir dakikasını aldı. Nicholaa yüzündeki umut dolu ifadeyle Royce'a bakıyordu. Royce gülmek istiyordu. Bu kadın kaçıktı. "Anlayabilmem için yeterince açıklamadın."

Nicholaa omuzlarını silkerek kaldırdı. Eksiksiz açıklama yaptığında mahremiyet ummuştu, fakat bu fırsat kaçırılmayacak kadar iyiydi. Nicholaa Royce'un bütün

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ilgisini çekiyordu şimdi ve bunun bir daha ne zaman olacağını sadece Tanrı biliyordu.

"Karın olarak sana hizmet etmek benim görevim ve kocam olarak da bana hizmet etmek senin görevin."

Royce gülümsemekten vazgeçti. "Peki sana nasıl hizmet etmem gerekiyor?"

"Talimatlarıma uyarak."

"Ne?"

Royce ne kadar öfkelenirse öfkelensin, Nicholaa sözünden cayacak değildi. Mesele çok mühimdi. "Talimatlarıma uyarak," dedi tekrar. "Alışman kolay olmayacak. Sen yabancı olacaksın. Evimdeki hizmetkârlar bana sadıklar, elbette. Bunun ne kadar sade ve basit olduğunu görüyor musun?"

"Nicholaa, benim görevim seni korumak."

Nicholaa, "O da var," diye onayladı. Orada durmak zorunda kaldı. Royce'un gözlerindeki bakış dondurucuydu. "Ben seninle huzur içerisinde yaşamak istiyorum, Royce. Sabırlı olursan sadece..."

Royce, "Ben daima sabırlıyımdır," diye homurdandı.

Royce'un sesi hiç de sabırlı gelmiyordu kulağa ama Nicholaa onunla tartışmamaya karar verdi. "Zamanla bizim bütün adetlerimizi öğreneceksin. Ben senin alışmana yardım edeceğim."

"Kendi adetlerimi değiştireceğime inanıyor musun?" Royce'un sesi kısılmıştı.

Nicholaa, "Bu şekilde düşünmemiştim," dedi. "Çok yorgunum. Yeni görevlerini yarın tartışamaz mıyız?"

Royce ona yanıt vermedi. Suratındaki en tuhaf ifadeyle Nicholaa'ya bakarak orada öylece durdu.

Nicholaa oradan şimdi ayrılmasının en iyisi olacağını düşünüyordu. Royce'un yanağını öpmek için parmak uçlarında yükseldikten sonra hızla kapıya yöneldi. Omzunun üzerinden, "Eşlik etmiyormusun, Lawrence?" diye seslendi. Yaver, hanımının arkasından aceleyle ilerledi. Nicholaa kendisini çok memnun

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

hissediyordu. Dileklerini dile getirmişti ve Royce dinlemişti. Nicholaa bunun güzel bir başlangıç olduğuna kanaat getirdi. Çok geçmeden Royce onun ne kadar haklı olduğunu görecekti. Royce yabancıydı ve yaşayacakları yer Nicholaa'nın arazisiydi, fakat Royce zekiydi ve bu duruma çabucak uyum sağlayacaktı. Nicholaa bundan emindi.

Lawrence hanımına kalacağı yere dek eşlik ederken onunla tek kelime dahi konuşmadı. İşin doğrusu, konuşamadı. Eğlenmesini gizlemeye çalışmakla meşguldü. Baron Royce'un yüzündeki inanamamazlık ifadesi, Lawrence'ın hafızasında çok uzun süre yaşayacaktı.

Oda kapısına vardıklarında Nicholaa, "Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim, Lavvrence," dedi. "İyi geceler."

"İyi geceler, leydim. İyi uykular." Nicholaa kapı aralığında dikilen iki muhafıza gülümsedi ve sonra içeri girdi. Askerlerden biri Nicholaa'nın arkasından kapıyı çekerek kapattı. Nicholaa yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. Hizmet eden bir kadın, şöminenin yanındaki gölgelerde onu bekliyordu, fakat Nicholaa odayı yarılayıncaya kadar kadını fark etmedi. Fark ettiğinde ise şaşkınlıktan öylece kalakaldı.

Bu hizmetçiyi daha önce görmemişti. Kadın, Mary'den çok daha yaşlıydı ve bakışları sertti. Nicholaa'ya, ilerlemesini işaret etti.

Kadın bir hizmetçi gibi davranmıyordu kesinlikle. Nicholaa tavrını derhal ortaya koydu. "Adın nedir?" diye sordu. "Mary niye burada değil? Ona bana yardımcı olma görevi verildi."

Kadın fısıldayarak, "Adım önemli değil," yanıtını verdi. "Beni bir kez daha görmeyeceksin. Mary'ye gelince, ona mutfaklardan çağırıldığını söyledim."

Nicholaa sordu: "Niye buradasın?" Kadının, ellerini arkasında sakladığını ayrımsadı ve kapıya doğru ihtiyatlı bir adım atarak geriledi.

"Sana bir mesaj verdikten sonra buradan ayrılmam emredildi bana."

Nicholaa, "Bu mesajı kim gönderiyor bana?" sorusunu yöneltti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Kendini kral zanneden kişiye direnenlerin lideri."

"Burada, Londra'da direnen Saksonlar var mı?"

Kaş çatışı derinleşen kadın, "Sen sadakatini çoktan kaybettin, değil mi?" talebinde bulundu.

Nicholaa omuzlarını dikleştirdi. "Bana liderinin adını ver," dedi.

"Onun adını bilmiyorum ve bilseydim de vermezdim. Sen güvenilir biri olduğunu kanıtlamadın henüz."

Nicholaa, "Sana herhangi bir şey kanıtlamak zorunda değilim," diyerek itiraz etti. "Şimdi şu mesajı ver ve git."

Kadın arkasında sakladığı keskin hançeri çıkardı ve Nicholaa'nın önüne doğru tuttu. "Baron Royce asker eğiticilerinin en iyisi. Ona bir şey olsa, ordu sıkıntı çeker. William tüm savaş meselelerinde bu barona güveniyor. Kocan ortadan kaldıracağımız ilk kişi."

Nicholaa'nın bakışları hançere odaklandı. Nicholaa kadının, hançeri yatağın yanındaki alçak sandığın üstüne koymasını seyretti. Hizmetçi odayı aceleyle geçerek kapıya yöneldi. "Onu öldür," diye fısıldadı. "Bu gece."

Nicholaa haykırdı: "Hayır!"

Kadın kendi etrafında dönerek, "Muhafızların seni duymalarını mı istiyorsun?" dedi.

Nicholaa başını iki yana salladı. Dehşete düşmüştü ama kadının hemen gitmesini istemiyordu. Mevcut direnişin başındaki adamın adını öğrenmekte kararlıydı. Daha da önemlisi, bu kadın Baron Alfred'in ordusuna katılmak için kuzeye giden erkek kardeşi Thurston'a ne olduğunu biliyor olabilirdi.

"Senden bana liderinin adını vermeni istiyorum. Baron Alfred'in William'a direnmeyi sürdüren tek Sakson olduğunu biliyorum. O ve adamları benim arazimin kuzeyindeki kalede yaşıyorlar."

Nicholaa sözlerine devam edecekti, fakat kadın onun sözünü kesti. "Bir gruptan daha fazlası eski yöntemlere sadık," dedi. "Bu gece bize sadakatini ispatlamalısın."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa sordu: "Kocamı öldürmemi benden nasıl istersin?" Sargılı ellerini kaldırdı. "Bir bıçağı bile tutamıyorum."

Kadın afallamış görünüyordu. Belli ki bu sorunu hesaba katmamıştı.

Nicholaa Baron Samuel'ı sargıları açmaya ikna edemediği için bir şükran duası okudu içinden. "İstesem dahi kocamı öldüremem," dedi. Sesinde bir zafer iması, bir o kadar da rahatlama mevcuttu. Nicholaa kadının bunu fark ettiğini sanmıyordu. Kadın sabit gözlerle Nicholaa'nın ellerine bakıyordu.

Kadın, "Bir yolunu bulmak zorunda kalacaksın," diye belirtti. 'Ya kocanın ölümü ya da seninki."

Nicholaa, "Ölümüm her halükarda gerçekleşir. William intikam alır," dediğinde kadın kapının mandalına uzanıyordu.

Kadın başını iki yana salladı. "Şafakta üç adam seni götürmeye gelecek. Eylem o vakitten önce gerçekleştirilecek."

"Yapmayacağım."

"O zaman ikinizi de öldüreceklerdir."

Kapı bu gözdağının peşi sıra kapandı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yedinci Bölüm

Nicholaa kusacağını biliyordu. Kadından yayılan kötülük odayı ölüm kadar soğutmuştu.

Royce yaklaşık olarak yirmi dakika sonra odanın kapısını açtı. Nicholaa'dan ne bekleyeceğinden hiç emin değildi. Genç kadının bebekler gibi mışıl mışıl uyuyor olduğunu ya da tartışmalarına devam etmeyi beklerken odada volta attığını düşünmüştü ancak Nicholaa uyanıktı.

Bir şey kesindi Royce mümkün olan en kısa sürede bu kadını yola getirecekti. Evet, Royce daha önce hiç evlenmemişti ve bir erkeğin bir kadınla beraberce uyum içerisinde nasıl olup da yaşadığını anlamıyordu. Fakat diğer taraftan, Nicholaa da daha önce evlenmemişti. Gelgelelim, evlilik kuralları hem Saksonlar hem de Normanlar için aynıydı. Kurallar kilise tarafından konuyordu. Koca, evin reisiydi ve karısı onun sadece kölesiydi.

Nicholaa'nın zihnindeki her şey altüst olmuş gibiydi. Royce gülümsedi o vakit. Royce'un dayattığı bütün değişikliklere uyum sağlamak Nicholaa için kolay olmayacaktı. Bir şey kesindi yine de: Nicholaa'nın tek yapacağı şey uyum sağlamaktı zira Royce uyum sağlamayacaktı.

Royce odaya girer girmez, karısına öğütler verme meselesini bir kenara bıraktı. Genç kadın Royce'un söyleyeceği herhangi bir şeyi dinleyebilecek havadaymış gibi görünmüyordu. Yatağın yanında diz çökmüş ve boş bir lazımlığın üzerine doğru iki büklüm olmuş vaziyette öğürüyordu.

Royce selamlaşmanın hiç de sırası olmadığında karar kıldı. Kadınların gerdek gecesi stresi yaşadıklarını işitmişti ama Nicholaa'nın tepkisi bu durumun ötesine geçiyordu. Sevişmekten kendisini hasta edecek kadar çok mu korkuyordu?
Bu olasılık pek mümkün değildi. Royce lazımlığa yürürken yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. Temiz bezi soğuk suya daldırdıktan sonra Nicholaa'ya doğru döndü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'yı kollarına alıp yatağın kenarına oturduğunda, genç kadın ağlamaya başladı. Royce ıslak bezi Nicholaa'nın alnına bastırdı. "Ağlamaktan vazgeç," dedi. "Ve seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana."

Nicholaa Royce'un boğuk ses tonundan hiç hoşlanmadı. "Beni hiçbir şey rahatsız etmiyor," yalanını söyledi.

Royce, "Pekâlâ," diyerek rıza gösterdi. "Öyleyse niye ağladığını söyle bana."

Royce'un sesi şimdi epeyce makul çıkıyordu. Nicholaa, "Senin hakkında söylediğim o hoş sözlerin hiçbirini demek istemedim," diye belirtti. Bezi alnından iterek uzaklaştırdı ve kaş çatışını gösterebilmek için Royce'un kollarında döndü. "Söylediğim tek bir kelimeyi bile kastettiğime inanayım deme."

Royce Nicholaa'yı sırf sakinleştirmek için baş onayı verdi. "İnanmamam gereken o sözleri ne zaman söyledin?"

Nicholaa, "Dün gece," diye karşılık verdi. "Baron Guy küstah, can sıkıcı biri olduğunda."

Royce hatırladı ve gülümsedi, fakat Nicholaa bunun farkına varamayacak kadar endişeliydi. Son birkaç saat Nicholaa'yı adeta tüketmişti. Nicholaa kocasının göğsüne yığılıp gözlerini kapadı. Zihninin gerisinde, Royce'un dokunuşlarıyla rahatlamak istiyor oluşu yatmaktaydı. Bu istek hiçbir önem taşımıyordu elbette ama Nicholaa zihninde yatanları çözüme kavuşturabilecek ruh halinde değildi.

"Royce?"

"Evet?"

"Benden nefret ediyor musun?"

"Hayır."

"Seni kocam olarak seçtiğim için bana çok kızgın mısın?"

"Aklından neler geçiyor senin?"

Nicholaa, "Sanırım kızgınsın," diye fısıldadı. "Normandiya'ya geri dönemezsin artık."

"Hayır, geri dönemem."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Bu seni üzüyor mu?"

Royce tekrar gülümsedi. Çenesini Nicholaa'nın tepesine dayadı. Nicholaa'nın endişesi sesine yansıyordu. "Hayır."

"Peki, niye üzmüyor?"

Royce'un iç çekişi uzundu. "Tartışmak mı istiyorsun?"

Nicholaa'nın yanıtı, "Hayır," oldu. "Normandiya'ya geri dönmen gerekiyor, Royce. Senin geri dönüşünü bekleyen özel bir leydi var mı?"

"Bu olasılığa dair endişelenmek için biraz geç, değil mi?"

Gözleri yeniden yaşlarla dolan Nicholaa, "Bu olasılık aklıma yeni geldi," dedi. "Ah, Tanrım, senin hayatını mahvettim, öyle değil mi?"

Royce Nicholaa'ya sarıldı. "Hayır, hayatımı mahvetmedin," dedi. "Normandiya'da ardımda bir kadın bırakmadım, Nicholaa."

Nicholaa Royce'a doğru döndü. Royce onun bu haberle rahatladığı sonucunu çıkardı. Ona,."Ailem orada, elbette," karşılığını verdi. "Babam öldü ama annem hâlâ hayatta. Kız kardeşlerimle ve torunlarıyla meşgul oluyor."

"Ailenle tanışacak mıyım?"

Royce, "Belki de," diye yanıtladı.

Royce Nicholaa'nın neden ağladığına ilişkin sorusuna geri dönmek için genç kadını yeterince rahatlattığını düşünüyordu ki Nicholaa aniden fısıldadı: "Normandiya'ya geri dönmelisin, Royce, aileni doya doya ziyaret etmek için yalnızca."

Nicholaa'nın ses tonundaki aciliyet, Royce'u etkilemedi. "Peki neden?"

"Orada güvende olacaksın. "

"Burada da güvendeyim."

Nicholaa farklı bir yaklaşımda bulunmaya karar verdi. "Bu yerden olabildiğince çabuk ayrılmak istiyorum. Gidebilirmiyiz artık? Ay, yolu bize gösterecek yeterlilikte."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın sesinde bir umutsuzluk belirtisi vardı. Royce onun yüz ifadesini görebilmek için çenesini yukarıya doğru kaldırdı. Bir bakış, Royce'a Nicholaa'nın dehşete kapılmış olduğunu anlattı. "Ne oldu?" diye talep etti.

Nicholaa, "Hiçbir şey," deyiverdi. "Şimdi gitmek istiyorum sadece."

Royce'un elini iterek uzaklaştırdı ve yüzünü Royce'un boyun kıvrımına sakladı.

"Nicholaa? Dokunuşum senin kendini hasta hissetmene mi neden oluyor?"

"Neyden bahsediyorsun? Bana dokunuyorsun zaten, Royce."

Royce, "Demek istediğim o değil," dedi. "Seninle yattığımda... "

Royce bu sözleri bitirmek zorunda kalmadan Nicholaa araya girdi. "Seninle o şekilde uyumamı bekleyemezsin benden," deyiverdi. "Bu olasılığı düşünmeye dahi vaktim olmadı. Hayır, bunu bekleyemezsin... "

Royce Nicholaa'nın sözünü, "Ben beklerim," diyerek kesti.

Nicholaa Royce'un gözlerinin içine baktı. Royce söylemek istediğini kastediyormuş gibiydi. Genç kadının yüzü bembeyaz kesildi, kalbi ise hızla çarpmaya başladı. Nicholaa yine gözyaşlarına boğuldu.

Royce kızgınlığını kontrol etti ve bu konuya değinmemesi gerektiğinde karar kıldı. Nicholaa ile yatma zamanı geldiğinde, bunu yerine getirirken genç kadının korkularını yatıştıracaktı.

"Nicholaa, bana güveniyor musun?"

Nicholaa yanıtlamadan önce düşünmedi bile. "Evet."

"Peki, benden korkuyor musun?"

"Hayır."

Royce, "Güzel," diye fısıldadı. "Öyleyse neden üzgün olduğunu söyle bana."

Nicholaa, "Ellerim ve kollarım fena halde yanıyor," diye mırıldandı. "Tüm endişelerim yüzünden ıstırap içerisindeyim. Royce, bana dokunmana müsaade edecek bir durumda değilim."

"Bana müsaade etmek mi?" Royce Nicholaa'nın talihsiz sözcük seçimi üzerine kızmaktan ziyade şaşırdığını sesine yansıtmıştı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa "Demek istediğimin farkındasın," diye feryat etti. "Halimden anlamıyormusun?"

Royce omuz silkti. Nicholaa onun anlamadığını tahmin ediyordu.

Bu adamı canlı tutmak için bir plan düşünmekle meşgul olmasaydı, Nicholaa'nın onu kocalık haklarını kullanmaktan alıkoymanın yolunu bulmak için mutlaka zamanı olurdu.

"Senden nefret etmiyorum, Royce, fakat bazen senden hiç hoşlanmıyorum. "

Royce ona sıkıca sarıldı. Sessizlik içerisinde dakikalar birbirini kovaladı. Royce Nicholaa'nın sakinleşmesini sabırla bekliyordu. Nicholaa'nın ne denli yumuşak, kokusunun nasıl da kadınsı olduğunu ve onu kollarının arasında tutmaktan ne kadar çok hoşlandığını düşünüyordu.

Nicholaa mesajını bildiren kadının suratındaki şeytani bakışı düşünüyordu.

Royce kollarının arasında Nicholaa'nın titrediğini hissediyordu. Tutuşunu sıkılaştırdı. Mum ışığı onun dikkatini çekerek titreşti. Royce sandığın üstündeki hançeri gördükten sonra tepkisel olarak kaşlarını çattı. Önceki akşam bütün silahların odadan çıkarılacağına dair kesin ve apaçık talimatlar bırakmıştı. Nicholaa'nın doğasında herhangi birini öldürme eylemi barındırmadığından emin olmasına rağmen, kaçma teşebbüsüyle epeyce zarara sebebiyet verebileceğini düşünüyordu.

Royce gülümsedi o vakit. Nicholaa'nın, askerlerinden biri yaralansa, bu durumdan ötürü mutlaka özür dileyeceğinden emindi.

Bu kadın Royce için hâlâ bir bilmeceydi, fakat Royce onun kaçamak cevaplarından birkaçını anlamaya başlıyordu.

"Nicholaa? Kaçmayı düşünüyor musun hâlâ?"

"Ben artık evli bir kadınım."

Nicholaa sözlerine devam etmediğinde, Royce onu, "Ve?" diyerek teşvik etti.

Nicholaa derin bir nefes aldı. "Kaçarsam, benimle beraber gelmek zorundasın."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa kendi yorumunun saçma olduğunu henüz idrak ediyorken Royce, "Hançer nereden geldi?" diye sordu.

Nicholaa Royce'a dayalı biçimde gerildi. "Bilmiyorum."

Royce, "Evet, biliyorsun," dedi. "Yalan söyleme bana, Nicholaa."

Nicholaa uzun bir süre tek bir kelime daha edemedi. "Uzun hikâye," diye fısıldadı en sonunda. "Bunu şimdi dinlemeyi kesinlikle istemezsin."

"Evet, bunu şimdi dinlemek istiyorum."

"Hançeri bana ihtiyar bir kadın verdi."

"Ne zaman?"

Nicholaa, "Bu gece. Hançer hakkında konuşmak istemiyorum," diye haykırdı. "Bu gece beni buradan uzağa götürmeni istiyorum sadece. Lütfen, Royce!"

Royce Nicholaa'nın yalvarmasını duymamış gibi davranıyordu. "Kadın sana hançeri neden verdi?"

Nicholaa Royce'a her şeyi anlatmak zorunda kalacaktı. Royce yumuşamayacaktı. Nicholaa bu sorunda Royce'un yardımına gereksinim duyduğu sonucuna vardı ve Royce'un, Nicholaa'nın uyarısına gereksinim duyduğunu yalnızca Tanrı biliyordu. "Seni hançerle öldürmem gerektiğini söyledi."

Nicholaa Royce'un hiçbir şey söylemeyeceğini anlamadan önce onun bu duyuruya tepki göstermesini uzun bir müddet bekledi. Royce Nicholaa'ya inanmıyormuydu?

Nicholaa, "Şaka yapmıyorum," diye fısıldadı. "Seni gerçekten öldürmem gerekiyor."

Royce inanamadığını belli eden bir sesle, "Nasıl?" sorusunu yöneltti. "Ellerinde bir hançeri tutamıyorsun bile."

Nicholaa, "Ulağa bunun büyük sorun olacağından bahsettim," diye mırıldandı. "Bana bir yolunu bulmanı gerektiği söylendi. Sen sözümden kuşkulandığın sürece, Royce, bunun zor olmayacağına ikna olmam kolaylaşır."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Nicholaa, sen beni öldüremezsin." Royce'un sesi bu değerlendirmeden ötürü hoşnut çıkmıştı. Royce genç kadının saçlarını şakağından yumuşak bir şekilde uzaklaştırdı. Karısını umursayan bir kocanın okşayışı böyle olsa gerekti.

Nicholaa yorgundu. Gözlerinin yeniden yaşlarla buğulanmasının nedeni mutlaka buydu. "Savaşın nihayet bittiğini ve hep birlikte barış içerisinde yaşayabileceğimizi düşünmeye başlıyordum ki bu oldu."

Royce, "Savaş bitti," dedi. "Boş yere endişeleniyorsun."

"Bana inanmıyorsun, değil mi?"

"Öyle demedim."

Nicholaa, "İnanmak zorunda değilsin," diye feryat etti. "Ama kanıtım var, Royce."

"Hançeri mi kastediyorsun?"

Nicholaa, "Hayır," cevabını verdi. "Kanıtım şafakta ulaşacak. Üç adam geliyor. Şafağa dek seni öldürmediysem, ikimizi de öldürecekler. Sana gerçeği söylediğimi o zaman öğreneceksin."

Royce aşağı eğilip Nicholaa'nın alnını öptü. "Bana gerçekten gerçeği söylüyorsun, değil mi?"

"Böyle berbat bir şeyi uyduracağıma nasıl inanabiliyorsun?"

Nicholaa Royce'a bakabilmek için hafifçe geri çekildi. Onun ne kadar öfkeli olduğunu gördüğünde şaşırdı, çünkü Nicholaa ile konuşurken savaşçının sesi ılımlı çıkmıştı. Nicholaa kaş çatışını hemen yok etti ve hoşnutlukla kafasını salladı. Bu adamın adamakıllı bir tepki göstermesinin zamanı gelmişti.

Nicholaa rahatlamıştı aynı zamanda. Royce'un öfkesi, Nicholaa'nın rahatlamasını sağlamıştı. Royce ne yapacağını biliyordu. Bu tehditin icabına bakacaktı. Nicholaa Royce'a sokuldu ve hiç de hanımefendice olmayan yüksek sesli bir esneme koy verdi. "Şimdi niye bu gece buradan ayrılmamız gerektiğini düşündüğümü anlıyor musun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Nicholaa, baştan başlamanı istiyorum," dedi. "Tam olarak ne olduğunu anlat bana."

Nicholaa Royce'a itiraz etmedi. Genç kadın açıklamasını bitirdiğinde, Royce onun belini sertçe sıkıyordu. Aynı zamanda bir şeytan gibi sert sert bakıyordu. Yüzündeki yara izi yeniden bembeyaz olmuştu. Royce savaş kıyafetleri kuşanmamış olmasına karşın hali hazırda savaşçı görünümündeydi.

Nicholaa'nın içini fazlasıyla tuhaf bir his kapladı, İşin aslı Royce Nicholaa'ya kendisini güvende hissettiriyordu. Nicholaa ne kadar zamandır kendisini bu şekilde hissediyordu? Genç kadın bunu anımsayamıyordu.

Nicholaa gitmek için endişelenmiyordu bile artık. Nerede olurlarsa olsunlar, Royce onu korurdu.

Nicholaa, "Ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bu meseleyi halledeceğim. Ayağa kalk şimdi ve elbiselerini çıkartmana yardım edeyim."

"Neden?"

Royce Nicholaa'nın sesindeki afallamışlık tınısını umursamadı. "Uyuyabilmen için. Seninle yatmadan önce ellerin iyileşinceye dek bekleyeceğim."

"Teşekkür ederim."

"Kahretsin, bu kadar rahatladığını sesine yansıtmak zorunda değilsin."

Royce'un huysuz ses tonu Nicholaa'ya, onu gücendirdiğini anlatıyordu. Nicholaa Royce'un gururunu kırdığını tahmin ediyordu. Ayağa kalkıp Royce'la yüz yüze geldi. "Royce, bir koca ve bir karı arasındaki ilk anın özel olması gerekiyor, değil mi?"

Nicholaa'nın yüzü bir bakireninki gibi kızarıyordu. Nicholaa Royce'un gözlerine bakamıyordu da. Bakışları zemine odaklanmıştı. Royce onu sadece birazcık kışkırtmadan edemedi. "Ama sen daha önce evlendin, hatırlamıyor musun? Bir çocuğun bile var, yoksa Ulric'i unuttun mu?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Ulric'i hatırlıyorum elbette," deyiverdi. "Şunu açıklamaya çalışıyorum yalnızca, yani deneyim olsa da olmasa da, bizim aramızdaki ilk anın öyle olması lazım... "

Nicholaa sözlerine devam etmediğinde, "Özelmi?" dedi Royce. Nicholaa kafasını salladı. "Sen başka bir konuyla meşgulken, kürek kemiklerinin arasına hançer sokan birine dair endişelenmek zorunda kalmamayı yeğlerim."

Royce genç kadının kemerini çözüp bir kenara fırlattıktan sonra ayağa kalktı. Dış elbiseyi Nicholaa'nın başının üzerinden çıkarırken, kendisini yaptığı işten soyutlamaya çalıştı. Elbiselerin geri kalanı sırayı takip etti, hava kadar ince iç elbise haricinde. Aralarına derin bir sessizlik çöktü. Nicholaa bir heykel kadar hareketsiz duruyor, Royse ise genç kadına yatmayacaklarına dair verdiği aceleci vaadden ötürü pişmanlık duyuyordu.

Royce içinde yapılanan gerginliği yatıştırma girişimiyle, "Kendi kürek kemiklerine değinmedin," dedi. "Düşmanın kılıcını ilk hisseden olabilirsin pekâlâ." Ses tonu ona haşin geldi.

Nicholaa başı öne eğik bir halde Royce'un karşısında duruyordu. Elbiseleri üstünde olmaksızın çok daha güzeldi. Bacakları inanılmaz derecede uzundu, cildi tamamen pürüzsüzdü ve genç kadın titreşen mum ışığında büyülü zamanların altın renkli tanrıçasına benziyordu.

Kışkırtıcı iç gömleği ise ayrı bir mevzuydu... Nicholaa'nın dolgun göğüslerinin nakışlarla süslü kumaşa dayanıyor olması, Royce'un nefesini daraltıyordu.

Evet, Nicholaa güzeldi. Ve Royce'a aitti.

"Beni hiç kimsenin incitmesine izin vermezsin."

"Ne dedin?"

"Beni hiç kimsenin incitmesine izin vermeyeceğini söyledim."

Konuşmaya konsantre olmaya çabalayan Royce, "Evet, izin vermezdim," diye karşılık verdi.

"Niye kaş çatıyorsun? Bana kızgın mısın?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı, neredeyse gülecekti. Şu masumun, Royce'un aklından hangi düşüncelerin geçtiğine dair hiçbir fikri yoktu kesinlikle. Royce derin bir nefes aldıktan sonra gelinini yatağa yatırdı. Üzerini battaniyelerle örttü ve kapıya doğru döndü.

Omzunun üzerinden, "Nicholaa?" diye seslendi.

"Evet?"

Royce sahipliğini vurgulayarak, "Arazime ulaştığımızda," dedi. "Daha fazla yalana müsaade etmeyeceğim. Yerleştiğimiz andan itibaren, bana her zaman gerçekleri söyleyeceksin."

"Seni öldürmemi söyleyen kadın hakkında sana yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

Royce, "Hayır," dedi ve dönüp Nicholaa'ya baktı.

"Bana söylediğin öteki yalanlardan bahsediyorum. Rosewood'a vardığımızda yalanlar bitecek. Bana söz ver."

Nicholaa Royce'a herhangi bir söz vermek istemiyordu. Royce'un ne bildiğini tam olarak öğrenmeye çalışarak sordu: "Hangi yalanları kastediyorsun?"

Royce, "Açıklamama lüzum yok," misillemesini yaptı. "Sadece söz ver bana, Nicholaa." Nicholaa'dan, istediği şeyi vermesini beklerken, Royce'un gözlerine kuvvetli bir parıltı yerleşti.

Nicholaa, "Royce, anla bunu," diye fısıldadı. "Ulric ve Justin'i korumak zorundaysam, yalan söylerim. Sana bu sözü veriyorum şimdi."

"Onları koruma yöntemin bana yalan söylemek mi?"

"Geçmişte ben...".

Royce onun sözünü, "Ben gelecekten söz ediyorum," diyerek kesti. "Rosewood'a ulaştığımız andan itibaren başka yalan yok."

Nicholaa derin bir nefes aldı. "Pekâlâ," diye fısıldadı. "Başka yalan olmayacağına ilişkin sana söz veriyorum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce arkasına döndü ve tekrar kapıya yöneldi. Karısını düşüncelerinden hali hazırda çıkartmıştı. Şafaktan önce yapılacak çok iş vardı. Nicholaa Royce'a seslendiğinde, Royce elini kapı mandalına uzatmıştı.

"Royce, babam her zaman anneme iyi geceler öpücüğü verirdi. Bu bir aile geleneğiydi."

Royce bir kez daha Nicholaa'ya doğru döndü. "Ve?"

"Bu aynı zamanda bir Sakson geleneğidir." Bir dakika daha geçti. "Normanlar'ın da böyle bir geleneği olup olmadığını merak ediyordum yalnızca." Soğukkanlı davranmaya çabalıyordu.

Royce cevaben omuz silkti.

"Gelenekler sürdürülmelidir, Royce, özellikle de huzursuzluk zamanlarında."

"Neden?"

Bu adam gerçekten anlamıyordu. Nicholaa'nın ondan öpücük talep ettiğini Royce'un hâlâ anlamadığı aşikardı. Nicholaa, "Unutulmasınlar diye," diye mırıldandı.

"Nicholaa? Seni öpmemi istiyor musun?"

Bu ince ayrıntının biraz fazla olduğunu düşündü Nicholaa. "Evet."

Royce'un ona doğru geldiğini görür görmez, Nicholaa gözlerini kapadı. Royce yatağın kenarına oturdu, eğildi ve genç kadının alnını öptü. Nicholaa Royce'a teşekkür etti. Royce onun burun köprüsünü öptü. Nicholaa, Royce'a bir kez daha teşekkür etti.

Nicholaa'nın yüzü güneşten yanmış gibi görünüyordu. Royce genç kadının utandığını biliyordu, fakat niye utandığına dair en ufak bir fikre sahip değildi.

Nicholaa, "Gelenekler be-benim için ç-çok önemlidir," diye kekeledi. "Kocam olduğun için bu geleneklerin senin için de önem taşıması gerekiyor."

Bu cümle Royce'un duraksamasına neden oldu. "Öyle mi?"

Nicholaa, "Evet," yanıtını verdi. Royce'a bakmak için gözlerini açtı. "Bu beni öpmeni istediğimden değil. Bu sadece... "

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un dudakları genç kadının dudaklarını bulduğunda, Nicholaa açıklama yapmayı denemekten vazgeçti. Royce Nicholaa'nın konsantrasyonunu bütünüyle çaldı. Dudakları inanılmaz derecede sıcaktı. Ve parmakları... Gerekli olmasa da Royce parmaklarını genç kadının saçlarının arasından geçirdi ve Nicholaa o an kımıldamak dahi istemedi. Öpüşme yumuşak ve iddiasızdı. Nicholaa'yı soluksuz bıraktı. Ve yoksun.

Royce biraz geri çekildi. "Dudaklarını arala, Nicholaa," diye fısıldadı.

Royce'un dudakları dudaklarını tekrar zapt etmeden önce Nicholaa zaman kaybetmeksizin onun emrettiği gibi yaptı. Royce'un dili işte o zaman Nicholaa'nın ağzının içini süpürdü, tadarak, okşayarak ve genç kadını vahşileştirerek.

Royce'un dudakları Nicholaa'nınkilere tekrar tekrar değerken, Royce Nicholaa'yı hareketsiz tutuyordu. Genç kadının titreyişini hissediyordu; muhtemelen zihninin gerisinde ödünü kopartan o düşünce mevcuttu. Nicholaa çok ama çok masumdu.

Sonra Nicholaa'nın dili Royce'unkine dokundu ve Nicholaa düşük sesli, kulak tırmalayan bir inilti koy verdi. Royce genç kadının yanıtındaki tutkuyu hissedebiliyordu. Royce serseme dönerek kontrolünü kaybetmemek için çabalıyordu.

Royce sonunda geri çekilmek zorunda kaldı. Dokunuşunun sonucunu gördüğünde ise sevecen bir şekilde gülümsedi. Yüzünde şaşkın bir ifade beliren genç kadının gül pembesi dudakları şişmişti. .

Royce başparmağıyla Nicholaa'nın alt dudağını okşadı.

Nicholaa, "Babamın annemi tıpkı buna benzer bir şekilde öptüğünü sanmıyorum," diye fısıldadı,

Nicholaa'nın gözlerinde belirgin bir parıldama vardı. Royce onun bu sözleri şaka yolu sarf ettiğini anladı. Nezaketen karşılık verdi: "Onca çocuktan sonra mı? Sanırım öpmüştür."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Aşağı eğilip içinde tutku kırıntısı taşımayan tez bir öpüşle Nicholaa'yı bir kez daha öptü. Royce ayağa kalktığında, Nicholaa hayal kırıklığını gizleyemedi. "Şimdi uyu, Nicholaa," diye emretti. "Gelenek sürdürülmekte."

Nicholaa ona teşekkür etmedi. Teşekkür etmek yerine iç çekti. Royce kapıya ulaşmadan önce genç kadın derin bir uykuya daldı.

İki yeni nöbetçi koridordakilerle yer değiştirmek için az önce gelmişlerdi. Dört asker de Royce'un komutası altındaki tecrübeli şövalyelerdi. İçlerinden biri şifacının az evvel teslim ettiği uyku ilacıyla dolu kadehi elinde tutuyordu. Royce askere onu atmasını buyurduktan sonra öbür muhafıza Lawrence'ın yanına gelmesi için uyarılması talimatını verdi.

Kumandan muavini birkaç dakika sonra geldi. Royce askerleri nöbetten hâlâ salıvermemişti. Kapıya yaslandı ve durumu çabucak açıkladı. Bitirdiğinde, emirlerini sıraladı.

Royce'un komutasında, kralın muhafızlarının lideri olası tehditle ilgili olarak derhal harekete geçirilecekti ve gece nöbetindeki adamların sayısı üç katına çıkarılacaktı. Kale ve topraklar iyice taranacaktı. Nicholaa'ya Royce'u öldürmesini söyleyen ihtiyar kadın o civardan hâlâ ayrılmamış olabilirdi ve Royce kadının bulunmasını istiyordu.

Royce emirlerini sıralamayı bitirdiğinde Lawrence sordu: "Peki ya şafakta size meydan okumak için gelecek olan adamlar?"

Royce, "Olası tehdidin icabına bakacağım," diye karşılık verdi. 'Yine de geleceklerine dair ümidim az. Nicholaa'ya görev vermek için ihtiyar kadını kullanmışlar ve sonuçlara katlanması için onu tek başına bırakacaklar. Bizden birine erişmeyi denemek onlar için çok fazla tehlikeli olur." Derin bir nefes aldı. "Tanrım, umarım yanılıyorumdur," diye itiraf etti. "Ben onların bunu denemelerinden yanayım. O piçleri öldürmek için bir şans istiyorum. Karımı korkuttular."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence birinin Royce'u öldürmeye kalkışması ihtimali üzerine Nicholaa'nın herhangi birinden daha fazla korkmuş olmasının baronunu epeyce öfkelendirdiğini fark etti. Bu, yaverin düşünüş tarzına etki eden bir tepkiydi.

Baş selamı verdikten sonra Lavvrence ve öteki askerler görevlerini gerçekleştirmek için oradan ayrıldılar. Askerlerden ikisi geri dönünceye dek Royce sırtıyla kapıyı koruyarak ayakta durdu. Koridor onun güvenilir adamlarınca tekrar korunduğunda, Royce odaya geri döndü.

Bir saatten daha az bir zaman sonra kapı çalındı. Lawrence elini indirmeden önce Royce kapıyı açtı.

Royce'un koridorda ona eşlik edebilmesi için yaver yoldan çekildi. Düşük bir sesle, "İhtiyar kadını bulduk," duyurusunu yaptı. "Ölü. Boynu kırılmış. Biri onun cesedini bir çift küfenin arkasına atmış. Civardaki bütün Saksonlar'ı toplayıp sorgulayacak mıyız?"

Royce başını iki yana salladı. "William'a bağlılık andı içen Sakson baronlarının güvensizliğimizden ötürü onurları kırılır. Kralımız için sorun olmaz bu, elbette, fakat amaçlarımıza hizmet etmez. Krala hâlâ direnenlerle ilişkili bir Sakson hain varsa, bize kesinlikle hiçbir yanıt vermeyecektir. O piçi ortaya çıkarmak için başka bir yol bulmak zorunda kalacağız."

Lawrence hemfikir olduğunu başını sallayarak ortaya koydu. "Burada çok sayıda insan var, baronum," dedi. "Çoğunu tanımıyorum. Kalabalık, suçluyu bulmamızı zorlaştıracaktır."

Royce, "Kahretsin, keşke bir tuzak kurabilsek ve suçluyu tuzağımıza düşürebilsek," diye homurdandı.

Lawrence'dan, "Sizin yem olduğunuz bir tuzak mı?" sorusu geldi. "Sonuç denetlenilemeyecek kadar güç olurdu, lordum."

Royce omuz silkti. "Olabilirdi," karşılığını verdi. "Gelgeldim, işi şansa bırakamam. Nicholaa'nın güvenliği önce gelir. Onu eve götürmeye can atıyorum. Ona hiç kimsenin erişemeyeceğine kanaat getirir getirmez, dikkatimi bu tertibin

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

arkasındaki piçi bulmaya yönlendirebilirim. Bitmedi, Lawrence. Tekrar deneyeceklerdir. Bundan eminim."

"Ne zaman gitmeyi arzu ediyorsunuz?"

Royce, "Yarın, öğlen," diye karşılık verdi. "Sabah olduğunda William'la konuşacağım."

Royce yaveri gönderdi ve odaya tekrar girdi. Nicholaa mışıl mışıl uyuyordu. Genç kadının gözlerinin altındaki morluklar hâlâ fark ediliyordu ve Royce onu gücünü yeniden toplayıncaya dek birkaç gün daha Londra'da tutabilmeyi arzuluyordu.

Fakat buna zaman yoktu. Royce Nicholaa'nın güvende olduğunu bilinceye dek dinlenmeyecekti. Royce'un zarif karısı endişeli görünmüyordu her şeye rağmen. Endişeli olsaydı, bu denli huzur içerisinde uyuyamazdı.

Royce örtüleri Nicholaa'nın omuzlarına sardı. Karıların baş belası olduklarında karar kıldı. Eğer bir koca karısını önemsiyorsa, düşmanlar karısını kocasına ulaşmak için kullanırlardı. Aslında kocayı mahvetmek için karısını bir silah olarak kullanırlardı.

Royce Nicholaa'yı onun güvende olacağı Rosewood'a götürmeye ihtiyaç duyuyordu. Başını iki yana salladı. Kanıt yadsınamazdı. Tanrı aşkına bu nasıl olmuştu? Ne kadar da çabuk olmuştu? Royce Nicholaa yüzünden katlandığı Londra yolculuğunu kapsayan şu cehennem gibi geçen haftaya ilişkin kafa yordu ve başını tekrar sallamak zorunda kaldı.

Ve sonra sırıttı. Bunun nasıl ve niye olduğunu anlamıyordu. Bir tek şey kesindi: Royce karısını önemsiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Sekizinci Bölüm

Suikastçiler şafakta gelmediler.

Royce buna şaşırmadı, yine de hayal kırıklığına uğradı.

Nicholaa'yı uyandırmak için harekete geçmeden önce genç kadının birkaç saat daha uyumasına izin verdi. Nicholaa odalarını kimsenin ihlal etmeye kalkışmadığını işittiğinde buna memnun oldu.

Baron Samuel birkaç dakika sonra geldi. Royce Nicholaa'nın sabahlığını giymesine yardım etti ve şifacı genç kadının yaralarına bakarken onun yanında bir nöbetçi gibi dikildi. Lawrence yanlarına gelir gelmez de kralla konuşmaya gitti.

Samuel Nicholaa'nın elleri ve kollarına yeni sargılar sardı. Şifacı sargıları çıkaracağına söz vermişti ancak Nicholaa evden ayrılacağı için açık derinin soğuk ve kuru kış rüzgârından korunması gerektiğini düşünüyordu. Nicholaa bu durumda ona itiraz etmedi.

Samuel her sabah yaralara sürülecek bir merhem hazırlamak için temiz suya bir tutam karıştırması talimatlarının eşliğinde Nicholaa'ya küçük bir bohça dolusu şifalı bitki bıraktı.

Nicholaa şifacıya bolca teşekkür etti. Royce odaya girip ona çıkmasını işaret ettiğinde, iyi huylu hizmetçi Mary, hanımının giyinmesine yardımcı olmak için bekliyordu.

Nicholaa, "Mary'nin kalmasını istiyorum," dedi. "Onun yardımına gereksinim duyuyorum, Royce."

Royce, "Sana yardım edeceğim," diye karşılık verdi. "Lawrence, görevlerini yerine getir şimdi. Bir saat içerisinde buradan ayrılacağız." Şifalı bitkilerle dolu bohçayı kaldırdı. "Nedir bu?" diye sordu.

Nicholaa Royce'a anlattı. Nicholaa açıklamasını bitirdiğinde, Royce şömineye doğru yürüdü ve bohçayı ateşe attı. Nicholaa Royce'u durduramayacak kadar çok afallamıştı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Tanrı aşkına bunu niye yaptın?"

Royce Nicholaa'ya yanıt vermeyecekti Nicholaa Royce'dan saçlarını örmesini istediğinde, Royce Mary'nin odaya geri gelmesine nihayet müsaade etti. Böylesine adi bir görevi yerine getirme zahmetine katlanamazdı elbette, ama yine de odayı terk etmedi. Zavallı Mary Royce'un mevcudiyetinden öyle çok korkmuştu ki Nicholaa'nın saçlarını bir türlü öremiyordu. Mary'nin elleri çok fazla titriyordu.

Nicholaa hizmetçiyi gönderir göndermez, Royce'a doğru döndü. "Senin neyin var? Kişisel meseleleri halletmek için hizmetkârımla birkaç dakika yalnız kalmama izin verecek kadar güvenmiyormusun bana? Kaçmaya çalışacağıma hâlâ inanıyormusun? Asabi ruh halinin nedeni bu mu?"

Royce Nicholaa'ya kızmış gibi görünüyordu. "Senin güvenliğini düşünüyorum, Nicholaa," dedi. "Hizmetkârların hiçbirine güvenmiyorum. Eve doğru ne kadar erken yola çıkarsak, ruh halim o denli iyileşecek."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Tehlikede olan ben değilim," diye karşılık verdi. "Sensin. Üstelik hizmetkârlar kralın emrindeler. Hiçbiri bana zarar vermeye kalkışamaz."

Royce ellerini arkasında kenetleyip Nicholaa'ya sert bir şekilde baktı. "Nicholaa, tüm hizmetkârların William'a sadık olmadıkları aşikar. Dün gece sana ödevini vermek için odamıza gelen yaşlı kadın kesinlikle sadık değilmiş. Başkaları da vardır muhtemelen. Benim tehlikede olduğum kadar tehlikedesin."

"Neden?"

Royce bir iç çekiş koy verdi. "Karımsın artık. Saksonlar bana erişmek için seni kullanabilirler. Neden bu. Şimdi soru sormaktan vazgeç. Gitme vakti geldi." Nicholaa bu emri umursamaksızın, "Düşmanlar sana erişmek için beni nasıl kullanabilirler?" diye sordu.

Royce Nicholaa'ya yanıt vermedi.

Birkaç dakika sonra Londra'dan ayrıldılar. Nicholaa Royce'la birlikte at sürüyordu. Onlara şu anda eşlik eden askerlerin, Londra'ya gelirken eşlik eden

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

askerlerden daha yaşlı olduklarını ayrımsadı genç kadın. Daha genç şövalyeler ise kafilenin gerisinde at sürüyorlardı.

Nicholaa Royce'a, "Bizimle birlikte kaç kişi at sürüyor?" sorusunu yöneltti.

"Yeterince."

Bu da ne demek oluyordu? Nicholaa bir yanıt beklememeye karar verdi. Çene kasılması, Royce'un konuşma havasında olmadığına işaret ediyordu.

Geceleyin kamp yaptıklarında, Nicholaa kocasının ruh halini umursamayacak kadar yorgundu. Royce'un ona kurduğu post zeminli küçük çadırın içinde uyuyordu, fakat gece boyunca uyandığında kendisini Royce'un kucağına kıvrılıp yatmış halde buldu.

İki gün sonra çok hızlı bir tempoda at sürerek Nicholaa'nın arazi hududuna vardılar. Ertesi sabaha dek kaleye ulaşamadılar, çünkü tırmanmak zorunda oldukları tepeler yolculuğu güçleştiriyordu. Hızlarını yavaşlatmaya mecbur kalacaklardı.

Nicholaa kaygılanmadı. Hava daha iyiye gitmişti. Güneş parıl parıl parlıyordu ve meltem, kışın şiddetini biraz yok etmişti. Havada bahar kokusu vardı. Nicholaa'nın neşesi kabardı. Eve ulaşır ulaşmaz yapacağı şeyleri listeledi. İlk olarak elbiselerini değiştirdikten sonra Justin ve Ulric'i görmek için manastıra koşturacaktı.

Akşam yemeğini beraberce yerlerken Nicholaa Royce'a niyetlerini anlattı.

Royce, "Rosewood'u terk etmeyeceksin," dedi Nicholaa'ya bir somun ekmek sunarken. "Justin ve Ulric sana gelecekler."

Nicholaa uzun gün boyunca at sürmekten ötürü aşırı derecede yorulmuştu. "Niye geçinilmesi bu denli zor birisin?" diye sordu.

Royce Nicholaa'nın sorusuna gerçekten şaşırmış görünüyordu. "Ben geçinilmesi zor biri değilim," diyerek itiraz etti.

Royce ansızın elini uzatıp Nicholaa'yı kucağına çekti. Bir kolunu Nicholaa'nın beline doladı. Nicholaa karşı çıkmak için döndüğünde, Royce genç kadının ağzına bir parça peynir tıkıştırdı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yemek bitinceye dek hiçbiri tek kelime dahi etmedi. Sonra Nicholaa Royce'un omzuna yaslandı ve "Eve vardığımızda keyfin yerine gelecek mi?" diye sordu.

Bu soru yanıtlanılmayacak kadar ahmakçaydı. Royce'un keyfi daima yerindeydi savaşta olduğu zamanların dışında elbette savaştayken keyfi yerinde olmazdı. Royce şimdi böyle şeyler hakkında düşünemeyecek kadar yorgundu. "Uyumaya hazır mısın?"

Nicholaa, "Kocamla konuşmaya hazırım," diye mırıldandı. "Geleceğimizi konuşmak istiyorum."

Nicholaa yüzünü yukarı doğru kaldırdı ve Royce eğilip genç kadını öptü. Tutkuyla. Nicholaa'nın düşüncelerini konuşmaktan başka bir yöne çevirmenin tek yolu buydu Royce'a göre, fakat bu öpüşme diğer bütün güdüleri gölgede bıraktı.

Bu yumuşak bir öpüşme değildi. Sıcak, talepkar tam anlamıyla canlandırıcıydı.

Çok geçmeden Nicholaa nerede olduklarını unuttu. Royce ise unutmadı. Öpüşmeyi sonlandırdı ve Nicholaa'nın başını kendi omzuna doğru itti.

"Uyuyacaksın şimdi," diye emretti.

Nicholaa yanıt veremeyecek kadar sarsılmıştı. Yüzünü Royce'un göğsüne yasladı ve Royce'un hızlı kalp atışlarını duydu. Bu keşif memnuniyet vericiydi, öyle ki Royce'un asiliğini hemen unutturdu. Royce bunu itiraf etmek istemeyebilirdi, fakat öpüşme Royce'u da etkilemişti.

Nicholaa küçük bir iç çekiş koy verdi, gözlerini yumdu ve esnedi. Royce adını fısıldadığında, Nicholaa uykuya sürüklenmek üzereydi.

"Nicholaa?"

"Evet, Royce?"

"Ellerin iki gün içerisinde iyileşecektir."

Royce'un sesi sertti. Nicholaa Royce'un nasıl olup da böyle bir kehanette bulunabildiğini merak ederek, "Öyle mi?" diye sordu. Yaraların ne kadar zamanda iyileşeceğinin Royce için ne önemi vardı ki?

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ve sonra Nicholaa hatırladı. Royce sargılar açılıncaya dek onunla yatmayacağına dair ona söz vermişti. Nicholaa gülümsedi.

Royce Nicholaa'yı istiyordu. Nicholaa muhtemelen yatmaktan korkması gerektiğini zannediyordu çünkü bilinmeyenler daima endişe verirdi. Annesi ona bir keresinde yatmanın karıyla koca arasındaki olağan, nesillerin devamı için gerekli ve kilise tarafından tamamen onaylanan, bir eylem olduğunu anlatmıştı.

Bu gerekçelerden hiçbiri Nicholaa'nın endişesini Royce'un yumuşak ve nazik dokunuşunun, giderdiği kadar gidermiyordu. Royce Nicholaa'yı gerçekten istiyordu. Nicholaa için şimdi tek önemli olan buydu. Nicholaa Royce'un ona bunu söylemesine birdenbire gereksinim duydu.

"Ellerim iyileştiğinde, hoşnut olacak mısın?"

Royce Nicholaa'ya çok uzun süre yanıt vermedi. Nicholaa'nın belindeki tutuşunu sıkılaştırdı, çenesini onun tepesine sürttü ve genç kadın en sonunda Royce'un başka bir şey söylemeyeceği sonucuna vardığında, Royce konuştu: "Evet, Nicholaa, hoşnut olacağım."

Royce'un sesindeki şefkati işittiğinde Nicholaa'nın kalp atışları hızlandı,

Nicholaa uzun bir süre uyuyamadı. Bir eş ve Rosewood'un hanımefendisi olarak üstlenmek zorunda olduğu tüm yeni sorumluluklar zihninde adeta bir birileriyle yarıştı.

Annesi bir leydinin sahip olması gereken bütün zarif becerileri ona öğretmişti ama bir eşin kocasına karşı vazifeleri hakkında fazla şey söylememişti. Yine de Nicholaa biliyordu ki Rosewood'un hanımefendisi olarak mutlu ve huzurlu bir yuva yaratmak ona düşüyordu.

Annesi örnek olsun diye ona tüm bunları öğretmişti, ders olsun diye değil. Babasının düzenden hoşlandığını hatırlıyordu Nicholaa ve annesi kocasının bu düzeni sağladığını görmüştü. Eylemleriyle eşini pohpohlamış ve eşine de aynı şeyi yapmasını öğretmişti. Duvarların ötesinde nasıl bir kaos hüküm sürerse sürsün, babası eve geri döndüğünde, Nicholaa'nın annesi onu karşılamak için aceleyle dışarı

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

koştururdu. Bazen Nicholaa kalenin en üst basamağında annesinin yanında dururdu. Savaş kıyafeti kuşandığında sert görünümlü bir adam olan babası son tepeyi atla tırmanırken genellikle sert bakar ve kemiklerine kadar yorgun görünürdü. Nicholaa babasından hiç korkmazdı yine de. Annesinin, babasını tatlı sözlerle ve büyülü tebessümüyle kasvetli ruh halinden çıkarabildiğini bilirdi,

Bu daima işe yarardı. Babası en alt basamağa vardığında, gülümsüyor olurdu. Eşini öperdi, Nicholaa'yı omuzlarına kaldırdıktan sonra kurt gibi acıktığı için gürleyen bir sesle akşam yemeğini buyururdu.

Nicholaa bu çocukluk hatırasıyla rahatladı. Bir insanın yuvasının o insanın mabedi olması gerektiğinde karar kıldı. Bir insanın yuvası o insanın huzurunun, can güvenliğinin ve bazen de aşkının mabedi olmalıydı.

Royce'un yaşamını cehenneme çevirmek söz konusu değildi artık. Nicholaa bir şirret gibi davranırsa, kendisini incitiyor olurdu yalnızca. O artık yetişkin bir kadındı. Yetişkin bir kadın gibi davranmasının zamanı gelmişti.

Ulric'i de düşünmek lazımdı. Ulric annesini doğum esnasında kaybetmişti ve Nicholaa her geçen gün Ulric'in babasının da öldüğüne daha fazla ikna oluyordu. Thurston son savaşta hayatta kalsaydı, Nicholaa'ya haber gönderirdi.

Nicholaa ve Justin, Ulric'in tek ailesiydi artık. Fakat Royce da vardı. Royce, Ulric'in babası olmaya gönüllü müydü? Bu çocuğa bir babanın, oğluna öğretmesi gerektiği bütün dersleri öğretir miydi? Nicholaa onu manastırdan almaya gelen Royce'un, bebeği kollarında nazikçe tutuş şeklini aklından geçirdi. Royce'un Ulric'i koruyacağına kalben ikna oldu. Belki zamanla Royce bu çocuğa kendi çocuğuymuş gibi bakmaya bile başlardı.

Ulric'in huzurlu bir yuvaya ihtiyacı vardı. Nicholaa eleştirilerini bir kenara koyacağına dair oracıkta ant içti, Kocasıyla iyi geçinmek için biraz boyun eğmeyi öğrenecek ve kocasına da boyun eğmesini öğretecekti.

Nicholaa yeni planına kafa yorarken Royce'a iyice sokuldu.

Royce ona kımıldamamasını söyledi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Sesi boğuk, uyku mahmuru bir kızgınlıkla yüklü olsa da Royce emri verirken Nicholaa'nın sırtını okşadı,

Nicholaa hoşnuttu. Zihninde her şeyi ayrıntılandırdığından ötürü gelecek, vaatlerle doluymuş gibi görünüyordu.

Her şey o kadar basitti ki. Royce adamların ilk eğitmeniydi. Görevi yıllarca önce kararlaştırılmıştı, William onun yeteneğini fark ettiği zaman. Matilda Nicholaa'ya Royce'un üstün başarıları hakkında birkaç hikâye anlatmıştı. Nicholaa da dile getirilenlerden oldukça etkilenmişti.

Nicholaa kocasının birincil görevlerine karışmamakta karar kıldı. Royce sıradan adamları yenilmez savaşçılara dönüştürürken, Nicholaa onun iş alanından uzak duracaktı.

Nicholaa görevini az önce kararlaştırmıştı her nasılsa. Fakat nereden başlayacağından emin değildi. Bir tek şey kesindi: Nicholaa ve Royce, bu durum Royce'u öldürse bile, beraberce huzur ve uyum içerisinde yaşayacaklardı.

Evet, Nicholaa Royce'un kendi adamlarını eğiteceğinden kuşku duymuyordu.

Nicholaa da Royce'u eğitecekti.

Nicholaa bundan sonra mutlu yaşamanın hayalini kurmuştu ancak ertesi sabah genç kadının geleceğin neşe ve huzurla dolu olacağına ilişkin kesin görüşü, dehşet verici bir sınamaya tabi tutulacaktı.

Sarp bir tepenin zirvesine varan dar patikaya ulaştıklarında kafile neredeyse bir saat boyunca at sürmüştü. Royce liderliği almamıştı ama adamlarının tam ortasında at sürüyorken, Nicholaa dizginler bileğinin etrafına sarılı vaziyette, Royce'un hemen arkasından ilerliyordu.

Royce aniden durdu ve Nicholaa'yı tepenin yamacında, askerlerle çevrili vaziyette bırakarak liderliği devraldıktan sonra ilk yirmi askere zirveye dek liderlik etti.

Royce oranın pusu için mükemmel bir yer olduğunu düşünüyordu. Tepeyi çıkan patika öyle dardı ki adamları tek sıra halinde at sürmek zorunda kaldılar.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce ilk grubu sinsi bir saldırıya hazır olmaları maksadıyla okları yaylarına takılı vaziyette zirveye yaydıktan sonra Nicholaa için geri döndü. Nicholaa Royce'un aşırı derecede ihtiyatlı davrandığını düşünüyordu. Neredeyse evdelerdi artık ve William'ın yönetimine direnenlerin böylesine yalıtılmış bir araziye saldırmaktan daha iyi planları mevcut olmalıydı.

Kocasının çene kasılması, Nicholaa'ya fikrini kendisine saklamasını söylüyordu. Biraz fazla gibi görünse dahi Royce'un herkesi güvende tutmak için aldığı en uçtaki önlemler nedeniyle Nicholaa kendini rahatlamış hissediyordu.

Saldırı Nicholaa'yı bütünüyle hazırlıksız yakaladı. Son asker, zirveye ulaştığında saldırı gerçekleşti.

Royce savaş narası attı. Yeri göğü sarsan haykırış, neredeyse Nicholaa'yı atından düşürecekti. Nicholaa birdenbire onu zarardan korumak için kalkanlarını yukarıda tutan askerler tarafından çevrelendi.

Civardaki tepelerden onların üstüne oklar yağdı. Saldırganlar yağmacı çekirgeler misali tepelere doluşmuşlardı.

Nicholaa Royce'un kılıcını çekişini seyretti. Royce aygırını dörtnala kaldırdıktan sonra kılıcı başının epeyce üzerinde savurdu. Bu muhteşem bir görüntüydü, aynı zamanda dehşete düşürücüydü. Nicholaa Tanrı'nın kocasını hayatta tutması için süratle ve gözü dönmüş bir biçimde dualar mırıldanıyordu.

Nicholaa'nın arkasındaki asker bir feryat koparıp yere düştü. Nicholaa döndü ve aşağıdaki saklanma yerlerinden tepeye tırmanan daha fazla sayıda direnişçi fark etti.

Nicholaa'yı çevreleyen askerler derhal taktik değiştirdiler. İçlerinden biri Nicholaa'nın atına vurdu ve genç kadının batı tepesine doğru at sürmesini bağırarak buyurdu.

Nicholaa atını kontrol etmekte zorlanıyordu. Hayvanı yönlendirmek için dizginleri yeterli güçle kavrayamıyordu. At doğuya yöneldi. Bir asker Nicholaa'ya Royce'un yöneldiği istikamette at sürmemesini haykırdı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bunu dikkate almadı. Gizlenmeden önce onun güvende olduğuna kanaat getirmek için kocasını bulmak istiyordu. Dualarını çılgınca tekrarlayan Nicholaa'nın sabit bakışları tepeleri tarıyordu.

Nicholaa onu saptadığında, Royce ve askerleri serserilerin ilk dalgasından dikkat çekici bir uzaklıktalardı.

Niye Royce bu kadar iri olmak zorundaydı? Öylesine kolay bir hedefti ki. Düşmanlar ilkin onu indirirlerdi hiç şüphesiz.

Nicholaa atından yavaşça inmeye çalıştı. Kocasının yoluna çıkmak istemiyordu. Dikkat dağılması, hayatına mal olabilirdi. Atını batıya doğru yönlendiriyorken, Nicholaa'nın dikkati tepenin doruğuna çekildi. Düşmanın göğüs zırhından yansıyan güneş ışığı, Nicholaa'nın gözlerini kamaştırıyordu.

Nicholaa eyerinde yer değiştirdi ve tekrar baktı. Sakson savaş kıyafeti kuşanmış atlı aniden elini havaya kaldırdı öteki atlıların saldırıya geçmeleri için bir işaretti bu. Yaklaşık olarak elli Sakson askeri, savaş naraları atarak, tepeden aşağıya dörtnala indiler.

Nicholaa sabit bakışlarını liderden alamıyordu. Güneş liderin her yanında parlıyor ve ona adeta mistik bir görünüm veriyordu. Işık bir ayna görevi görüyor ve onu gerçekte olduğundan daha da yakında gösteriyordu.

Lider eyerinde dönüp elini bir oka uzattığında, Nicholaa onun profilini seçti ve o an donakaldı.

Sakson lideri, oku yay kirişine takılı ve yay kirişi gerili vaziyette, bir hedefe nişan alıyordu.

Nicholaa çığlık atmaya başladı.

Erkek kardeşi Thurston hayattaydı ve Royce'u öldürmeye hazırlanıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Dokuzuncu Bölüm

Royce Nicholaa'nın çığlığını işittiğinde ona doğru döndü. Nicholaa atını dörtnala kaldırdığında Royce kendisininkini yavaşlattı. Genç kadın yanına yaklaştığı Royce'a kendini tam anlamıyla attı.

Nicholaa tam zamanında oraya ulaştı. Royce'a atılan oku kendi vücuduna kabul etti. Okun kuvveti Nicholaa'nın Royce'a çarpmasına neden oldu. Royce genç kadını yakaladıktan sonra kalkanıyla korumak için kucağına indirmeye çalıştı. Nicholaa'nın kendisine mıhlandığını o vakit anladı. Genç kadının omzundan giren ok, Royce'un zırhına saplanmıştı.

Royce'un acı dolu haykırışı tepede yankılandı. Savaşçı çevirdiği kocaman aygırını batıdaki ağaçların güvenli ortamına doğru sürdü. Nicholaa'nın uzun altın sarısı saçları yarayı örtüyordu ve Lavvrence saldırıya tanıklık etmemesine rağmen baronunun bağırışı ona hanımına kötü bir şey olduğunu anlatıyordu. Yaver üç diğer tecrübeli askere baronlarını takip etmelerini işaret ettikten sonra bir başka askere savaşmasını buyurdu ardından baronunu ağaçlara dek takip etti.

Royce Nicholaa'nın bayıldığını düşünüyordu. Buna şükrediyordu çünkü ok omzundan çıkarılırken genç kadın acıyı hissetmeyecekti.

Nicholaa konuştuğunda, Royce atından inmek üzereydi. "Onu affet, Royce. Bilmiyordu. Bilemezdi."

Royce Nicholaa'nın ne hakkında konuştuğunu anlamadı. Nicholaa Royce'un kollarında gevşediğinde, Royce onun, sorularına yanıt veremeyeceğinden haberdardı. Mantıklı bir soru soramazdı zaten, çünkü az önce olana duyduğu hiddet tüm dikkatini dağıtmıştı.

Lawrence atından atladı ve pelerinini yere yaydı. Nicholaa'yı attan sarsmadan indirebilmek gayesiyle onu Royce'dan almak için ellerini uzattı. Royce başını iki yana salladı. Istırap dolu sesiyle, "Bana hâlâ mıhlı," dedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce yaverinin ona yardım etmesine izin vermedi. Okun ucunu zırhından çıkarırken elleri titreyen Royce atından inmeden önce sakinleştirici derin bir nefes aldı. Gelecek eziyeti düşünmeye tahammül edemiyordu. Nicholaa'nın yumuşak vücudunu pelerinin üzerine yatırdı, ok başını kopardı ve ok sapını hafifçe kaydırdı.

Nicholaa çığlık attı. Bu ses, Royce'un yüreğini parçaladı. Kan Nicholaa'nın yarasından aşağıya, Royce'un koluna dökülürken, Royce belli belirsiz rahatlatma sözcükleri fısıldadı kendi kendine.

Lawrence yaralarla ilgilenmede amirinden çok daha fazla tecrübeliydi. Royce'un aklı bu gerçeği yeterince iyi algılıyordu, fakat kalbi kesinlikle aksi yöndeydi. Lawrence, Nicholaa'ya yaklaşmak adına baronundan müsaade almayı tam olarak üç kez denedi.

Yaver Nicholaa'nın omzuna sıvı ateş döktüğünde, Nicholaa yeni yeni ayılıyordu. Bu kez çığlık atmadı, adeta kükredi. İşkencecisine saldırdı da. Royce Nicholaa'yı aşağıda tutmak zorunda kaldı. Eğer bir hançeri olsaydı, Nicholaa kendisine yardım etmeye çabalayan bu adamı öldürebilirdi.

Lawrence'ın yüzünde beliren endişe dolu ifade Nicholaa'yı nihayet kendine getirdi. Nicholaa'nın zihni ansızın açıldı. Genç kadın bağırdığını o zaman anladı ve suskunluğa daldı.

Royce eli Nicholaa'nın diğer omzunda, onun yanına diz çöktü. Nicholaa Royce'un suratındaki ürpertici ifadeye baktığında neredeyse tekrar bayılacaktı. Royce Öfkeli görünüyordu. Nicholaa Royce'un birini öldürmek istiyormuş
izlenimi verdiğini düşünüyordu ve Royce genç kadına öyle bir baktı ki Nicholaa kocasının kurbanının kendisi olduğundan şüphelendi. *Royce Nicholaa'ya sert sert bakmaya nasıl da cüret edebiliyordu? Nicholaa biraz önce Royce'un hayatını kurtarmıştı, değil mi?*

Nicholaa'nın erkek kardeşi Thurston, Royce'u öldürmeye kalkışmıştı. Nicholaa ne yapacaktı şimdi? Thurston hayattaydı. Ama ne kadar süreliğine?

Lawrence hançeriyle hanımının elbisesini yaralı omzu hizasından keserken Nicholaa yarasına bakmak için döndü.

Nicholaa onun ölümcül bir yara olmadığını anladı. Kesik derindi, evet, fakat kanama damla damla olacak şekilde yavaşlamıştı.

Royce Nicholaa'nın yüzünü başka tarafa çevirdi. "Bakma," diye emir verdi. "Bu seni yalnızca üzecektir."

Royce'un sesi titriyordu. Nicholaa bağıramadığından kocasının gırtlağının zorlandığını düşünüyordu.

Thurston yaşıyordu ve Royce'u öldürmeye çalışıyordu. Kocasının da ilk fırsatta Thurston'ı öldürmeye çalışacağı kesindi. Nicholaa ne yapacaktı?

Bir korkağın çıkış yolundan gitmeyi karar verdi. Doğrularak oturma mücadelesi verdikten sonra bu hareket başını döndürmüş numarası yaptı. Royce'un yanına çöktü, ona onu sabit tutması için kolunu beline sarmasını yalvarırcasına fısıldadı ve gözlerini kapadı.

Bir mide bulantısı, Nicholaa'yı hazırlıksız yakaladı. Bunun kandırmacasına bir tepki mi yoksa idrak ettiğinden daha fazla kan kaybettiği için mi olduğundan emin değildi.

Lawrence hanımının elbisesinin kenar kıvrımını kaldırdı, iç gömleğinden bir şerit yırttı ve zonklayan omzunu sarmaya başladı.

Nicholaa ellerini kaplayan yırtık pırtık sargılara baktı ve başını iki yana salladı. Perişan haldeydi. Royce'u tanıdığından beri birbiri ardına yara almış veya onur kırıcı duruma sürüklenmişti. Eğer bu devam ederse, bir hafta içerisinde ölürdü. Sırf kocasının onurunu yaralamak için mevcut durumdan ona bahsetmeye koyuldu, fakat sadece birkaç dakika önce numarasını yaptığı sersemliyormuş hissi ansızın vuku buldu. Nicholaa Royce'dan tutuşunu sıklaştırmasını istediğinde, bu kez numara yapmıyordu.

'Ya kusacağım ya da bayılacağım. Hangisini yapacağıma karar veremiyorum," diye fısıldadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın bayılmasını hararetle umuyordu. Nicholaa uyumlu oluşunu ispatlıyordu.

Lawrence, 'Yeniden gözleri kapanıyor," yorumunda bulundu.

Royce başıyla onayladı. "Çok fazla kan kaybetti," derken sesi kulak tırmalayıcı çıktı.

Lordunun sesindeki ıstırap, yaveri etkilemedi. Lawrence, "Hayır, Royce," karşılığını verdi. "Sadece belli bir miktar. Bir veya iki hafta içerisinde tamamen iyileşecektir."

Lawrence yardımlarını tamamlayıncaya dek iki savaşçı da tekrar konuşmadılar. Royce atına yeniden biniyorken yaverin Nicholaa'yı tutmasına müsaade etmesinin ardından genç kadını kucağına aldı. Nicholaa'nın omzundaki beyaz sargının daha şimdiden kırmızıya dönüştüğünü ayrımsadı. "Biz eve varıncaya dek kan kaybından ölebilir," diye homurdandı. Lavvrence başını iki yana salladı. "Kanama durmuş durumda," dedi. "Royce, tepkini anlamıyorum ama onun hayatını tehdit eden bir yara değil bu."

Royce, "Tepkimi tartışmak istemiyorum," deyiverdi.

Yaver aynı fikirde olduğuna dair hızlı bir baş onayı verdi. Tekrar konuşmadan önce atına geri döndü. "Niye araya girdi, lordum? Zırhınızın sizi koruyacağını kesinlikle biliyordu."

"Düşünmüyordu," dedi Royce. "Beni korumak istedi yalnızca."

Kendi açıklamasından ötürü Royce'un ne kadar şaşırdığı sesinden belli oluyordu. "Nicholaa hemen sonra bir şey söyledi... Onun ne kastettiğini anlamıyorum, Lavvrence, fakat bundan daha fazlası var... "

Royce sözlerine devam etmedi. Askerlerden biri ona pelerinini sunduğunda, Royce'un dikkatini çekti. Royce giysiyi kabul edip Nicholaa'ya sardı.

Adamlarına bir araya toplanmaları emrini verdi. Savaştan uzak kaldığı tüm günlerinde bu ilk kez oluyordu. Yine de tereddüt etmedi. Nicholaa Royce'un biricik ilgi kaynağıydı artık. Başka bir şeyin önemi yoktu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Çok geçmeden Lavvrence saldırganların birdenbire ortaya çıktıkları gibi ortadan kayboldukları duyurusuyla Royce'a geri döndü. Royce bu garipliği uzun uzadıya düşündü. Asiler ilk üstünlüğü ellerine geçirmiş olmalarına karşın Royce, askerleri Saksonlar'dan çok daha yetenekli oldukları için bu savaşı bir zafere dönüştürebilirdi. Düşmanların onlara tepelerden saldırmaları bunun en belirgin kanıtıydı. Normanlar'a kanatlardan saldırma veya kendi arkalarını kollama düşüncesi olmaksızın koşmuşlardı. Onların saflarında hiç disiplin yoktu. Normanlar'ın okları için kolay hedef olmuşlardı.

Rosewood'a varan uzun at sürüşte, Royce aklını duygularından ayrı tutmaya çalışmayı sürdürdü. Normal koşullar altında basit bir girişim olabilirdi bu ancak Royce'un kalbi kendi bildiğini okumaya devam ediyordu. Ona savaşı bırakma emri verildiğinde, yalnızca görevini yaptığını kendi kendisine tekrar tekrar söyledi. Nicholaa Royce'un karısıydı ve onu korumak Royce'un sorumluluğuydu. Ama Royce'un elleri niye hâlâ titriyordu? Nicholaa'nın yarasına duyduğu öfke Royce'u niye kırk yıl düşünse dahi aklına gelmeyecek kadar çok tüketiyordu?

Her şey bir yana, bu rahatsızlık kontrolden çıkıyordu. Karısı, Royce'un aklını karıştırıyordu. Royce'un yaşamı özenle çizilmiş bir haritaydı ve şimdi Nicholaa kendi yöntemini Royce'un her düşüncesine dikkatle yerleştiriyordu.

Onlar kaleye ulaşıncaya ve Royce Nicholaa'yı kendi durumunun olanca dehşetini algıladığı yatak odalarına çıkan dar merdivende taşıyıncaya dek sorun yoktu.

Royce Nicholaa'yı sadece önemsemiyordu. Bu kadına âşık oluyordu.

Tanrı biliyordu ya, bu İtiraf Royce'u neredeyse Nicholaa'yı kollarından düşürecek kadar çok afallattı. Royce çabucak kendine geldi ve Nicholaa'nın odasına doğru yürümeye devam etti. O vakit, Royce'un zihninde böylesine inatçı ve mantıksız bir kadını sevemeyeceğine dair bütün gerekçeler birbiriyle yarıştı. Kahretsin, Royce zamanın çoğunda Nicholaa'dan hoşlanmıyordu bile.

Mantık, Royce'un imdadına yetişti. Nicholaa'yı sevmek, Royce için imkânsızdı. Royce birini nasıl seveceğinden habersizdi. Evet, dedi kendi kendine. Yıllar

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

boyunca bir savaşçı olmak için eğitilmişti ve nasıl seveceğini asla öğrenmemişti. Bu yüzden mantıklı düşünecek olursa Nicholaa'yı sevemezdi.

Genç kadını önemsiyordu elbette, çünkü Nicholaa ona aitti. Ve değerli herhangi bir mülkünü bir sahip olarak önemsemesi normaldi.

Royce bütün bu meseleyi çözüme kavuşturduktan sonra kendini daha iyi hissediyordu. Ama Nicholaa'nın bakımını üstleneceklerini sanan tüm hizmetçilere gürleyerek yeni kanaatleriyle çelişti. Baron Hugh ağlayan kadınlar geçitini merdivene kadar takip etmişti. Şimdi ise Royce'un Nicholaa'yı yatağa yatırmaya çalışmasını artan hayretle izleyerek kapı aralığında duruyordu. Dev savaşçı bu işi becerebilecekmişe benzemiyordu. Yatağa iki kez eğildi ama Nicholaa her defasında kollarında doğrulmaya çalıştı. Royce onu bırakabilecekmiş gibi görünmüyordu.

Hugh arkadaşının haline acıdı. Yaklaşık olarak bir haftadır onun yatağına girmeye çabalayan Clarise adındaki tatlı, tombul, baştan çıkarıcı kadın haricindeki bütün hizmetçileri odadan gönderdi. Kadına bir kenarda durmasını işaret ettikten sonra Royce'a karısını yatırmasını buyurdu. Elini Royce'un omzuna koydu. "Miğferini çıkar ve rahatına bak. Nicholaa'yla Clarise ilgilenecek."

Royce Nicholaa'yı yatırdı ve miğferini çıkardı, fakat odadan ayrılmayı reddetti. Başlığını bir köşeye fırlattıktan sonra ellerini arkasında kenetledi ve yatağın yanında nöbet tuttu. Miğfer yere çarptığında Nicholaa'nın sıçradığını gördü. Nicholaa'nın onları işitip işitmediğini merak ediyordu. Belki de Nicholaa nihayet ayılıyordu. Royce öyle olduğunu umuyordu.

Nicholaa neler olup bittiğinin tamamen farkındaydı. Gerçek uykuyla eve varan yol boyunca uyuyormuş gibi yapmanın arasında gidip gelmişti. Omzundaki ağrı hatırı sayılır ölçüde azalan Nicholaa şimdi kendisini çok daha iyi hissediyordu. Asıl sorun şuydu ki Royce Nicholaa'nın kendine geldiğini öğrenir öğrenmez, Nicholaa kocasına bütün eylemlerini açıklamak zorunda kalacaktı ve ne anlatacağını hâlâ bilmiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu sorunun halledilmesi için zamana ihtiyaç duyan Nicholaa Thurston'ın yaşadığına hâlâ biraz şaşırıyor olsa da bu duruma şükrediyordu elbette. Yegane kız kardeşi olarak, Thurston'ı korumayı görevi sayıyordu. Ama Nicholaa aynı zamanda Royce'un karısıydı artık. Royce'a bağlılığını sunmak ve Royce'u da korumak zorundaydı. Bu durum kafa karıştırıcıydı.

Nicholaa titremeye başladı. Hem Thurston hem de Royce için korkuyordu. Erkek kardeşinin inatçı tabiatını biliyordu. Thurston arazisini yeniden elde edinceye kadar vazgeçmezdi, Royce ise bir mücadele olmaksızın Thurston'ın Rosewood'u ele geçirmesine izin vermezdi. Bu mesele hallolmadan önce ya biri ya da ikisi birden ölebilirdi.

Nicholaa onlardan hiçbirini yitirmek istemiyordu. Ne yapacaktı? Hal böyleyken Royce'a güvenmeli miydi? Yoksa mevcut durum, Thurston'a sadakatsizlik olur muydu?

Nicholaa'nın gözleri yaşlarla doldu. Herhangi bir şey yapmadan önce meseleyi çözmek için Nicholaa zamana gereksinim duyuyordu.

Royce Nicholaa'nın dikkatini çekerek, "Acılar içerisinde," diye homurdandı. "Bunun nihayetlendirilmesini istiyorum. Şimdi."

Nicholaa gözlerini açmadı. Royce'un onu kollarına almasını ve şu an can havliyle gereksinim duyduğu rahatlamayı ona sunmasını arzuluyordu. Ona her şeyin çok iyi olacağını söylemesini istiyordu.

Tanrı Nicholaa'ya yardım etsin, Nicholaa Royce'un onu, birazcık olsun, gerçekten sevmesini istiyordu.

Hugh, "Hekim için birini manastıra yollayabiliriz," önerisinde bulundu.

Clarise Nicholaa'nın geceliğini ararken sandığı düzenlemeyi henüz bitirmişti. Yatağa beyaz pamuk bir elbise taşıyordu. Nicholaa inlediğinde, Clarise gözyaşlarına boğuldu. Elbiseyi elinden düşürdü ve kendi dış elbisesinin kenar kıvrımını bir düğüm oluncaya kadar bükmeye başladı. "Leydi Nicholaa ölemez," dedi ağlayarak. "Onsuz mahvoluruz."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hugh, "Bu günah dolu konuşmayı kes," diye buyurdu. "Ölmeyecek. Biraz kan kaybetti sadece, hepsi bu."

Clarise başıyla onayladıktan sonra hanımının elbisesini yerden kaldırdı.

Hugh Nicholaa'ya bakarken Royce'un yanında dikiliyordu. Sakalını sıvazlayarak sordu: "Bir ok muydu..."

Royce Hugh'un sözünü, "Beni oku yemekten kurtarmak için kendini önüme fırlattı," diyerek kesti.

Hugh, "Royce, o iyileşecek," dedi yine. "Onun niye burada olduğunu bana anlatabilecek ruh halinde misin?

Değerli bir şövalyeye eş olarak verileceğini düşünüyordum. Kral, fikrini mi değiştirdi?"

Royce başını iki yana salladı. "O benim eşim."

Hugh bir kaşını kaldırdı ve gülümsedi. "Demek ki onun için meydan okumuşsun en sonunda. Meydan okuyacağını tahmin ediyordum."

Royce, "Onun için meydan okumadım," diyerek itiraz etti. Açıklama yaptığında ilk defa gülümsedi. "Nicholaa'nın benim için meydan okuduğunu söyleyebilirsin."

Hugh burnundan bir kahkaha soluyuşu koy verdi, "Bu hikâyede bana anlattığından daha fazlası var. Hikâyenin geri kalanını akşam yemeğinde talep edeceğim. Şimdi dikkatini şu üzücü meseleye çevir ve bana karının kendisini senin Önüne niye attığını açıkla. Sen zırh kuşanmıştın, öyle değil mi?"

"Elbette."

"Öyleyse niye... "

"Nicholaa uyandığında cevaplarım olacak."

Nicholaa karşılıklı sarf edilen her sözcüğü işitmişti. Kocasının sesindeki haşinlik üzerine yüzünü buruşturdu. Bir iki hafta daha ya da Thurston hakkında ne yapacağına karar verinceye dek uyuyormuş numarası yapmaya mecbur kalabileceğini oracıkta belirledi. Royce'a yalan söyleyemezdi yine de. Sözü,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa için bağlılığı oranında önemliydi. Kocasına söz vermişti ve verdiği sözü çiğnemeyecekti.

"Leydi Nicholaa'nın uyandığında nerede olduğunu bilmesi için Tanrı'ya dua ediyorum."

Clarise'in yorumu, her iki savaşçının dikkatini çekti.

Hugh, "Sen ne saçmalıyorsun?" diye sordu. "Nerede olduğunu elbette hatırlayacak."

Clarise başını iki salladı. "Başlarına darbe aldıktan ya da kan kaybettikten sonra hiçbir şey hatırlamayanlar var. Bazıları bocalıyor. Bazıları unutkanlaşıyor. Size söylediğim doğru," dedi hıçkırıklara boğularak. "Leydim beni hatırlamayabilir bile."

Hugh, "Şimdiye dek böyle bir şey işitmedim," dedi alaycı bir tonda.

Royce bu konuşma esnasında bakışlarını karısından uzaklaştırmamıştı, böylelikle karısının yüz ifadesindeki ekşimenin kaybolduğunu ve Nicholaa'nın ansızın bir hayli huzurlu göründüğünü ilk fark eden Royce oldu.

Nicholaa onların konuşmasını dinliyor muydu? Royce, "Nicholaa, aç gözlerini," diye buyurdu.

Nicholaa Royce'a itaat etmedi. İtaat etmek yerine inledi. Bu dramatik bir sesti ama azıcık bile olsa inandırıcı değildi. Nicholaa'nın oyunu neydi?

Royce ani gülümsemesini gizleyemedi. Nicholaa iyileşecekti. "Uyandığında sorularımı yanıtlayacaksın, Nicholaa."

Nicholaa yanıt vermedi. Clarise, "Hâlâ baygın, asilzadem," diye fısıldadı. "Bitap düşmüş." Royce uzun bir iç çekiş koy verdikten sonra bekledi. Birkaç dakika geçti. Clarise Nicholaa'nın sargısını değiştirmek için malzeme almaya gitti. Hugh şöminedeki ateşi yakma işini gördü. Royce yatağın yanındaki konumundan kımıldamadı.

Nicholaa gözlerini nihayet açtı. Sabit bakışlarını Royce'a bakmak için yavaşça çevirdi. Nicholaa'nın gözleri berraktı buğulu değil. Kaş çatışıysa, Royce'a göre tamamen zorlamaydı. Nicholaa planını eyleme dönüştürmeden önce Royce o planı

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

tahmin ediyordu. "Neredeyim?" Nicholaa dikkatini bir kez daha Royce'a vermeden önce odada göz gezdirdi.

Yatağın kenarına oturan Royce'un yanıtı, "Odandasın," oldu. "Uzun süredir uyumaktasın."

"Öyle mi?"

Royce başıyla onayladı.

"Sen kimsin?"

Royce öfkesini sakladı. Haklıydı: Nicholaa Clarise'in yorumlarını duymuştu. Ellerini Nicholaa'nın başının her iki yanına koyup yavaşça aşağı eğildi. Fısıldayarak, "Ben senin kocanım, Nicholaa," dedi. "Seni diğer her şeyden daha çok seven adam."

Bu duyuru, Royce'un tam istediği tepkiye neden oldu. Nicholaa afallamış görünüyordu. Royce daha fazlasını istiyordu. Fısıldayarak, "Hatırlamıyor musun?" diye sordu.

Nicholaa omuz silkti. Royce gülümsedi. "Seninle evlenmem için diz çöküp yalvardığın adamım. Nasıl yalvardığını kesinlikle hatırlıyorsundur... "

"Sana benimle evlenmen için yalvarmadım, seni terbiyesiz... "

Royce Nicholaa'yı uzun bir öpüşle susturdu. Royce geri çekildiğinde, Nicholaa Royce'a kaş çatıyordu. Royce bundan daha fazla hoşnut olamazdı. Royce'un aklında, karısının çoktandır iyileşme yolunda olduğu vardı.

'Yaptıklarını bana açıklamaya mecbursun, Nicholaa."

Nicholaa Royce'a uzun bir süre baktı. Uzun bir iç çekiş eşliğinde en nihayet, "Biliyorum ama," dedi. "Kendimi daha iyi hissedinceye kadar beklemeni istiyorum, Royce. Anlaştık mı?"

Royce başıyla onayladı. "Bir daha asla böyle aptalca bir risk almayacağına dair bana söz vermeyede mecbursun. Sen özdenetimden bütünüyle yoksunsun, Nicholaa."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa ağır hakarete uğramıştı. Royce ayağa kalkıp kapıya yöneldi. "Hem itirafını hem de özür dilemeni işitmek için yarına dek bekleyeceğim. Dinlenmene müsaade ediyorum artık."

Nicholaa yatağında dimdik doğruldu. Bu eylem genç kadına inanılmaz bir acı verdi. "Postunu kurtarmaya çabalıyordum, seni nankör adam."

Royce uzun adımlarla yürümeye devam etti. "Evet, çabalıyordun," diye itiraf etti. "Ama bana şu anda söylediğinden daha fazlasını yaptın, öyle değil mi?"

Nicholaa Royce'a cevap vermedi. Öfke parlaması, genç kadını tüketmişti. Nicholaa tekrar yatağa çöktü. Baron Hugh'un şöminenin yanında durduğunu fark ettiğinde kocasına ilişkin görüşlerini mırıldanıyordu. "Sesimi hiç kimseye yükseltmem genellikle," dedi barona. "Fakat bu adam, tepemin tasını attırıyor."

Hugh gülümsedi. "Kocana nankör mü dersin genellikle?"

Demek ki Baron, Nicholaa'nın mırıldanmasını işitmişti. Nicholaa bir iç çekiş koy verdi. "Hiç kimsenin bana kulak misafiri olamayacağına inandığım zamanlarda yalnızca," diye itiraf etti.

Hugh yatağın yanında durmak için yürüdü. "Sana ne olduğunu bana anlatacak kadar dinlendin mi, Nicholaa? Ellerindeki sargılar... "

Nicholaa kaşlarını çattı. "Çok zor bir haftaydı, baron."

"Öyle görünüyor."

"Royce'la tanışıncaya dek tamamen sağlıklıydım."

"Öyleyse bu yaraların hep onun hatası olduğuna inanıyorsun?"

Nicholaa, "Aslında tam olarak değil," dedi mırıldanarak.

Baronun yüzünde beliren beklenti dolu ifadeden, Nicholaa onun ayrıntıları istediğini ayırt etti, fakat ona ayrıntıları anlatmayacaktı. Açıklamayı Royce'a bırakacaktı. "Uzun hikâye, sör," diye fısıldadı. "Aynı zamanda fazlasıyla gülünç. Şu adamın sorumlu olduğunu söylemek yeterli olur herhalde."

"Şu adam?"

"Royce."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa gözlerini yumdu ve derin bir nefes aldı. Hugh Nicholaa'nın dinlenmek istediğini varsaydı ve gitmek için döndü.

Nicholaa, "Onun hayatını kurtarmaya niye zahmet ettiğimi bilmiyorum," diye mırıldandı. "Minnettarlığını dile getirdi mi?"

Hugh birden duraksadı. Nicholaa'nın sorusunu yanıtlamak üzereydi ki yanıtı Nicholaa verdi. "Hayır, baron, dile getirmedi. Ayrıca cesurca davranışımdan ötürü hoşnut da olmadı. Hayır, bana kızgındı. O gerçekten katlanılmaz biri. Bu dediğimi ona da söyleyebilirsiniz, lordum."

Nicholaa gözlerini tekrar kapadı. Hugh ikinci kez odayı terk etmeye niyetlendi ancak genç kadının eşine iletilmesini istediği birkaç görüş üzerine durduruldu.

On beş dakika sonra Hugh odadan nihayet ayrılabildi.

Royce merdivenin en alt basamağında Hugh'la karşılaştı. Hugh'a, "Seni çağırması için birini göndermek üzereydim," dedi. "Nicholaa'nın dinlenmesi lazım, Hugh."

Royce'un sesinde öylesine bir kınama mevcuttu ki Hugh güldü. "Ben onu yormadım, şayet derdin buysa," dedi. "İşin doğrusu, senin hakkındaki bütün düşüncelerini bana anlatarak o beni yordu. Onlardan birkaç tanesini duymak istermisin?"

Royce çileden çıktığını yeteri kadar ortaya koydu. "Önemsiz düşüncelerle ilgilenmiyorum. Nicholaa güvende artık. İyileştiğinde, ona kendi görevlerini açıklayacağım."

Kapıya varıp dışarı yöneldi, "fakat Hugh onu durdurdu. "Senin için her şey bu kadar basit, değil mi, Royce?"

Royce omzunun üzerinden seslendi: "Elbette. "Yeni evli olabilirim, Hugh, ama bu ortaklığın herkesin memnuniyetine yarayabilecek yegane yol olduğunu biliyorum. Ben emirleri vereceğim ve o, emirlere itaat edecek. Sabırlı olacağım aynı zamanda. Bu saygıyı hak ediyor. Evlilik onun için de yeni. O idrak eder etmez, hayat huzurlu

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

bir biçimde sürecektir. Bana itaat etmek zorunda sadece Hugh. Bu zor olmayacaktır."

Hugh'dan, "Nicholaa bu ilkeyi anlayacak mı peki?" sorusu geldi.

Royce, "Zamanla anlayacaktır," diye karşılık verdi. "Huzurlu bir evim olacak," diye eklediğinde sesi taş kadar sertti.

Bu vaat üzerine kapı çarparak kapandı.

Hugh merdivene aşağıdan yukarı bakmak için döndü. Tekrar güldü. Evet, dedi kendi kendine, Royce huzuru bulacaktı. Ama bundan önce Royce'un kalbi Nicholaa'nın olacaktı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Onuncu Bölüm

Nicholaa sevimli olmaya karar verdi. Bunun dışında başka her şeyi denemişti. Dırdır etmek işe yaramamıştı. Bağırmak da. Nicholaa umudunu yitiriyordu. Sevimlileşirse, Royce'un da aynı şekilde tepki vereceğini gerekçe gösterdi kendine. Belki o zaman, Royce Nicholaa'nın emirlerini dinlerdi.

Royce'un Justin ve minik Ulric'i eve getirmesinin tam vaktiydi. Rosewood'a döndüklerinden beri dolu dolu iki hafta geçmişti. Nicholaa Royce'dan ailesini hemen toplamasını beklemişti ama Royce'un Nicholaa'ya itaat etmeyeceği çok geçmeden belli oldu. Royce Nicholaa'dan uzak durduğu kadar görevini yapmaktan kaçınıyordu. Çünkü son on dört gün içerisinde Nicholaa kocasını yalnızca altı veya yedi kez görmüştü.

İlk birkaç gün Nicholaa Royce'un ilgisizliğini umursamamıştı. Royce'un saldırı gününde gerçekleşen o eylem yüzünden kızgın olduğunu biliyordu. Yine de Royce Nicholaa'nın ona kendiliğinden anlatmasını beklemeye razı olmuştu. Nicholaa kendi görüşünü açıkladığında ve Royce ona akıllıca bir baş onayı verdiğinde, genç kadının vardığı sonuç en azından buydu.

Nicholaa böyle bir sonuca vardığı için, kendi görüşünü açıklamasının hemen ardından Royce'un onu umursamamaya başladığını düşünüyordu.

Aralarındakilere çekidüzen verme zamanı gelmişti artık. Nicholaa uygun bir eş olmak istiyordu. İşin doğrusu, Nicholaa Royce'un onu umursamamasından nefret ediyordu. Royce bir kocanın, karısına davranması gerektiği gibi davranmıyordu ya da Nicholaa evliliklere ilişkin son derece sınırlı gözlemlerinden ötürü öyle düşünüyordu.

Ayrıca Royce Nicholaa'nın odasında uyumuyordu. Clarise Nicholaa'ya Royce'un, eskiden Nicholaa'nın anne ve babasına ait olan, kuzey odasını benimsediğini söyledi. Battal boy yatak, Nicholaa'nın babasının oldukla büyük cüssesine uygun

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

olarak yapılmıştı. Şömine de bir o kadar kocamandı çünkü ateşin ısıttığı alan Nicholaa'nın odasının üç katıydı.

Nicholaa Royce'un o odayı seçme gerekçelerini anlıyordu ama onunla uyumamasını kabalık sayıyordu. Royce kocasıydı ne de olsa ve onların yan yana yatmaları gerekiyordu. Bu gerçek acı veriyordu. Royce Nicholaa'yı yatağını paylaşmaya davet etmiş olabilirdi... Gelgelelim davet etmemişti.

Nicholaa bundan böyle bu şekilde devam etmesini istemiyordu. Acınacak haldeydi. Gururunu bir kenara koymak zorunda kalacağına karar vermişti. Ne olursa olsun bu evlilik oyununu terse çevirmenin bir yolunu bulacaktı.

Royce'un ondan uzak kalmasının nedenini öğrenmekle işe başlayacaktı. Royce'un yanıtından büyük olasılıkla hoşlanmayacaktı ve Royce'un kendi fikrini söylediğinde kör bir bıçak kadar duygusuz olabileceğini biliyordu. Buna karşın Nicholaa sormakta kararlıydı.

Banyo yapıp saçlarını mis kokulu sabunla yıkayarak akşam yemeği için özenle giyindi. Clarise Nicholaa'ya yardım etti. Zavallı kadın, Nicholaa'nın ellerinden sargıları çıkarıp bütün yaraları gördüğünde ağlamaya başladı.

Nicholaa utanmıştı. Sol el ve bileğindeki izler çok çirkindi.

Nicholaa burnu büyük bir kadın olduğunu düşünmüyordu, bu korkunç yaralar onu endişelendiriyordu. Royce bu izlerden Nicholaa'nın iğrendiği kadar iğrenebilirdi.

Nicholaa en güzel kıyafetini giyerek dikkatini yaralardan başka yere çevirmeye karar verdi. Kıyafetin rengi bakılası güzellikteydi ya da Nicholaa öyle olmasını umuyordu. Her iki giysi de uçuk mavi tonundaydı. Vücuda iyi oturuyordu ama çok da fazla değil,

Belki altın sarısı daha iyi bir seçim olabilirdi. Clarise odaya geri gelinceye dek Nicholaa bu olasılık üzerine kafa yordu. Sonra kafasındaki soruyu hizmetçiye iletti: "Kocamın hangi rengi tercih edeceğini düşünüyorsun? Altın sarısı mı yoksa mavi mi?"

"Ben maviyi yeğlerim, hanımım, fakat kocanızın tercihlerini bilmiyorum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Ben de bilmiyorum," diye itiraf etti. "Bunu düşündüğüme göre Royce'un tercihlerinden hiçbirini bilmiyorum sanırım."

Clarise hanımının sesindeki kızgınlık karşısında gülümsedi. Fırçayı eline aldığında, Nicholaa tabureye oturdu. Hizmetçi, Nicholaa'nın saçlarını özenle fırçaladı. Tam saçlarını örecekken hanımı fikrini değiştirdi.

Clarise Nicholaa'nın bu denli kararsız biri olduğunu veya görünümü için bu denli kaygılandığını daha önce hiç fark etmemişti. "Sizi bu kadar sinirlendiren nedir, hanımım?"

"Sinirli değilim. Bu gece güzel görünmek istiyorum sadece."

Clarise gülümsedi. "Bilhassa kimin için güzel görünmek istiyorsunuz?"

Nicholaa'dan, "Kocam için," yanıtı geldi. "Bu gece onun dikkatini çekmeye kararlıyım."

"Şimdi anlaşılıyor."

Nicholaa hizmetçinin, yüzüne bakamadığına şükrediyordu. Çünkü yüzünün kızardığını hissediyordu. "Sağlam bir plan yaptım."

Clarise kıkır kıkır güldü. "Sizin sağlam bir planınız oldum olası mevcuttur."

Nicholaa hizmetçinin sesindeki övgü üzerine gülümsedi. "Bu zor zamanlarda, biri daima bir adım önde olmalı."

Clarise, "Zor zamanlar geride kaldı artık," dedi. "Kocanız ev halkına düzen getiriyor, hanımım."

Nicholaa başını iki yana salladı. Clarise iyimser olmak için her hakka sahipti. Thurston'ın hâlâ yaşadığından bihaberdi. Nicholaa bu sırrı hiç kimseye söylememişti. Göğsünde daralma olmaksızın, erkek kardeşi hakkında düşünemiyordu bile.

Nicholaa, "Savaş bazıları için sona erdi," diye fısıldadı. "Bazıları içinse yeni başladı."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Clarise, "Ne kadar saçma..." dedi. "Evliliğinizden bahsetmiyorsunuz, değil mi? Kocanızla savaşta değilsiniz. Şayet görüşümü sorarsanız sadece biraz dik başlı davranıyorsunuz."

Nicholaa hizmetçinin görüşlerine yanıt vermedi. Clarise, "Bana bu planınızı anlatın, hanımım," dediğinde Nicholaa'nın dikkatini başka yere yönlendirdi.

Nicholaa, "Bu akşamki yemekte çok güzel olacağım," diye karşılık verdi. "Royce bana ne kadar korkunç şeyler söylerse söylesin beni sinirlendiremeyecek. Benim nasıl da uyumlu olduğumu fark ettiğinde Royce'un da aynı ölçüde uyumlu davranacağını umuyorum. O zaman belki insafa gelip ailemi benim için getirmeye gidecektir."

Clarise hayal kırıklığını saklayamadı. Nicholaa ayağa kalkıp elini şeritli kemerine uzattığında, hizmetçinin kaşlarını çattığını fark etti. "Planımın sağlam olmadığını mı düşünüyorsun?"

Clarise, "Ah, pekâlâ sağlam," diyerek onayladı. "Hayal kırıklığına uğradım sadece, hanımım. Ben bambaşka bir nedenle tamamen güzelleşeceğinizi umuyordum."

Nicholaa kemerini kalçalarının üstünde duracak şekilde ayarladıktan sonra küçük et hançerini dar ilik halkalarından birine geçirdi.

Nicholaa, "Planımın dahası var," dedi. "Evliliğimin gidişatından hiç memnun değilim. Royce geçinilmesi zor biri. Onun beni nasıl da umursamadığını muhakkak fark etmişsindir. Çünkü ben onunla Justin ve Ulric hakkında konuşmayı her denediğimde, Royce dönüp uzaklaşıyor. Korkunç derecede kaba. Ricamın tam ortasında, kendimi ansızın onun gölgesiyle konuşurken buluyorum."

Clarise derin bir nefes alarak, "Ricamı?" dedi. "Siz kocanıza emirler yağdırmaya başlayınca kocanız gidiyor, hanımım. Fark ettiğim budur. Bu son haftalarda kendiniz gibi davranmadınız, dahası önceleri hiç yapmadığınız kadar emredip bağırdınız."

Nicholaa Clarise'in gerçekleri söylediğini biliyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Başını utanç içerisinde öne eğdi. "Kocam beni çok öfkelendiriyor," dedi. 'Yine de artık bağırmayacağıma söz veriyorum. Bunun hiç de hanımefendice olmadığını anlıyorum."

Hizmetçi gülümsedi. "Bağırmayacaksınız çünkü bunun kocanız üzerinde işe yaramadığını anlıyorsunuz."

Nicholaa kafasını salladı. "O da var," dedi. "Kaş çatmaktan vazgeçebilirsin, Clarise. Royce'un da benim de farklılıklarımızı bir kenara bırakmamızın vakti geldi artık."

Hizmetçi, "Harika, Tanrı'ya şükürler olsun," dedi. "Nihayet, aklınız başınıza geldi. İkinizin yaptığı gibi ayrı uyumak doğru değil. Bana bu utanılacak durumu düzelteceğinizi mi söylüyorsunuz?"

Nicholaa sabit gözlerle şömineye bakıyordu. Utanmıştı. Böylesine kişisel bir konuyu tartışmak Nicholaa için çok zordu. "Onu baştan çıkaracağım."

Clarise kahkahalara boğuldu. Nicholaa Clarise'e kaşlarını çatarak baktı. "Bu ciddi bir konu," dedi.

Nicholaa hizmetçinin, özdenetimini kazanmasını bekledikten sonra, "Royce ve ben yeni bir başlangıç yapacağız. Evlilik kutsal bir anttır ve benim görevim erkeğime çocuklar vermektir."

Clarise onaylayamadan önce Nicholaa hızla sözlerine devam etti. "Nasıl olduğu önemli değil. Royce ve ben evliyiz artık. Bunu kabullenmeli ve beraberce uyum içerisinde yaşamayı denemeliyiz. Ulric'i de düşünüyorum. Bebek mutlu bir yuvayı hak ediyor."

"Beni inandırmak zorunda değilsiniz, hanımım. Ben bu plandan yanayım. Buna karşın değineceğim bir tek sorun var. Kocanız Ulric'in oğlunuz olduğunu sanmıyor mu?"

"Evet."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Clarise bir iç çekiş koy verdi. "Sizinle yattığında, yalan söylediğinizin farkına varacaktır, hanımım. Baron kendisi öğrenmeden önce ona gerçeği söyleseniz iyi olur."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Ona bu yalanı söylemem için iyi bir nedenim vardı," dedi. "Ulric'i koruyordum. Normanlar Ulric'in oğlum olduğuna inandıkları müddetçe, Ulric'i rahat bırakacaklardı."

Clarise, "Ama işler değişti," diye itiraz etti. "Ve baronunuzun bebeğe zararı dokunacağına muhtemelen inanmıyorsunuz artık."

Hizmetçinin sesi öfkeli çıkmıştı. Nicholaa Clarise'in, bağlılığını çoktan Royce'a verdiğini anladı. Nedenini anlamamış olmasına rağmen bu durum, Nicholaa'yı hoşnut etmişti. "Ben Royce'la tanışır tanışmaz, onun Ulric'e zarar vermeyeceğini biliyordum. Buna karşın Royce Thurston'ın işbirliğini elde etmek için Ulric'i kullanabilir."

Clarise, "Ne söylediğinizin farkındamısınız?" diye sordu. "İkimiz de Thurston'ın ölü olduğunu biliyoruz." Haç işareti yapmak için duraksadı. "Tanrı ona rahmet eylesin."

Nicholaa, "Ya ölmediyse?" diye sordu.

"Baronunuz yine de bebeği Thurston'a karşı kullanmaz. Buna bütün kalbimle inanıyorum."

Nicholaa bir iç çekiş koy verdi ve çok geçmeden konuyu değiştirdi. 'Yalana dayalı bir evliliğin kötü bir kaderi olacağını biliyorum. Royce'a tekrar yalan söylemeyeceğime dair söz verdim zaten."

"Öyleyse ona anlatacaksınız..."

Nicholaa, "Onu sarhoş edeceğim ilk başta," dedi. "Sonra da ona her şeyi anlatacağım."

"Aklınızı mı yitirdiniz, leydim?"

Nicholaa güldü. Clarise'in yüzündeki afallamışlık ifadesi gülünçtü. "Ne yaptığımı biliyorum," dedi Nicholaa. "Alice bana bir erkeğin çok fazla miktarda bira

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

içtiğinde, anlatılanların çoğunu hatırlamadığını söyledi. Ulric hakkındaki yalanımı itiraf edeceğim ve Royce'a endişelendiğim başka bir sırrımı açıklayacağım, Royce sersemlemişse ertesi sabah ona anlattıklarımın pek azını anımsayacaktır."

Clarise bunun şimdiye dek işittiği en saçma plan olduğunu düşünüyordu. "Eğer bu plan tutmazsa, başka bir plan yapsanız iyi olur," tavsiyesinde bulundu. "Size böylesine cahilce bir öğüt veren Alice aptalın teki. Sarhoş bir adam sadece uykuyu düşünür, fakat oynaşmaya niyet ederse, düşünceli davranmayacaktır, özellikle de sizin tecrübeli olduğunuzu düşünüyorsa."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Royce beni asla incitmez."

"İncitmek istemeyebilir ama... "

Hanımı odadan çıktığında Clarise açıklamasını sonlandırdı. Koridorda Nicholaa'nın peşinden gitti. "Hanımım, bu sefer zavallı bir plan ileri sürdünüz. Sözüme güvenmek zorunda kalacaksınız çünkü ben bir hayli tecrübe sahibiyim, Tanrı beni affetsin, ve sizin hiç tecrübeniz yok. Siz farkında olmadığınız zaman, baronun sizi seyrediş şeklini gördüm. Sizi hararetli bir biçimde arzuluyor ve siz açıklamadıkça... "

Büyük salonun girişine vardılar. Nicholaa Clarise'i sevgiyle kucakladı. "Hallolacak," diye fısıldadı. "Kendi kendini yiyip bitirme böyle, Clarise."

"Aman Tanrım, gururunuzu bir kenara bırakın ve yalanlarınızı açıkça itiraf edin."

Nicholaa, "Bunun gururla bir alakası yok," diye karşılık verdi.

Clarise başını iki yana salladı. "Hayır, hanımım. Gururun bu planınızla her bakımdan alakası var."

Hanımı bir kere daha başını iki yana salladığında, hizmetçi vazgeçti. Gölgelere doğru hareket etti ve ellerini ovuşturup Alice'in boğazını sıkmayı bütün kalbiyle dileyerek orada dikildi. Nicholaa zoraki gülümsedi ve kocasına doğru yavaşça ilerledi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bu akşam yakışıklı görünüyordu. Siyahlar içerisindeydi, fakat bu sert renk onu bir hayli yenilmez gösteriyordu. Hugh'un yanındaki şöminenin önünde duruyordu ve iki adam derin bir tartışmanın içindeydiler. Nicholaa Londra'ya hâlâ gitmemiş olan Hugh'u gördüğüne sevindi. Hugh ona pek yakındaki yolculuk için adamlarını topladığını anlatmıştı. Nicholaa Hugh'u özleyecekti çünkü Hugh nasıl sevimli olunacağını biliyordu. Satranç oyununu hiç de fena oynamıyordu üstelik. Nicholaa'yla kıyaslanamazdı elbette Nicholaa onu daima çabucak yeniyordu gelgeldim Hugh Nicholaa'yı oyuna odaklanmaya mecbur eden tek adamdı. Nicholaa evvelki hafta bir akşam ona bunu söylediğinde, Hugh gözleri yaşarıncaya dek gülmüştü. Nicholaa iltifatına garip bir tepki aldığını düşünüyordu, fakat Hugh'un duygularını incitmekten korktuğu için ona tek kelime etmemişti.

Royce birine bir oyunda meydan okumak amacıyla salona yeterince sık gelmezdi, ne var ki Nicholaa kocasıyla satranç oynamak istemiyordu. Odaklanamayacağını biliyordu. Belki bir iki sene içerisinde, kocasının yakınlığına ve yakışıklılığına alıştığında, bu oyunu düşünebilirdi. O vakit Royce'la oynayabilirdi. Onu yenerdi de. Bu düşünce Nicholaa'yı gülümsetti.

Hugh Nicholaa'nın orada durduğunu fark etti. Bir iki saniyeliğine şaşkın göründükten sonra ona reverans yaptı ve onu yüksek sesle selamladı.

Royce karısına yalnızca baktıktan sonra genç kadının yanına gelmesini işaret etti.

Nicholaa bu küstahça buyruğa itaat ederken bile mevcut kabalığa karşı dişlerini gıcırdattı. Adamlardan bir adım ötede durdu ve Royce'un, ellerindeki yara izlerini görebileceğini anladığında reveransının tam ortasındaydı. Hemen doğruldu ve ellerini arkasına sakladı.

Hugh Nicholaa'ya ne kadar güzel göründüğünü söyledi. Royce tek kelime etmedi. Nicholaa Royce'un moralini bozmasına izin vermeyecekti yine de. Adamlar kendi aralarındaki konuşmayı bitirinceye dek, Nicholaa sabırlı ve yumuşak huylu kalmaya kararlı bir halde orada dikildi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Tartışmanıza devam edin," dedi. "Sözünüzü kesmek istemezdim."

Hugh tekrar Royce'a doğru dönüp, "İlk başta duvarı mı yoksa kaleyi mi yıkacaksın?"

Nicholaa, "Evimi yıkmayı mı düşünüyorsun?" diye mırıldandı.

"Hayır."

Nicholaa'nın rahatlaması gözle görülürdü. Sonra Royce durumu açıkladı. "Evi tahta ve taşla takviye edeceğim."

"Neden?"

"Çünkü istiyorum."

Nicholaa gülümsemeye çalıştı. "Açıklaman için teşekkür ederim,"

"Bir şey değil."

Royce'un gözlerinde su götürmez bir parıltı vardı. Nicholaa bunu hemen ayrımsadı. Royce'un neden eğlendiğini anlamadı. "Seni sorgulamıyordum, Royce," dedi. İtaatkâr görünebilmek için başını eğdi. "Senin planlarınla ilgileniyordum sadece. Bu kaleye ne yaptığın beni ilgilendirmez."

Nicholaa Royce'un gülümsemesini yakalamak için tam zamanında ona baktı. Ondan cesaret aldı. Sevimli olmak, Nicholaa'nın sandığından çok daha kolaydı. Nicholaa'nın şimdiki oyunu neydi? Royce bunu merak ediyordu açıkçası. Onun bu denli uysal davrandığını katiyen görmemişti. Son iki hafta adeta ateşten gömlekti. Royce'un kendisini bir hortumun merkezindeymiş gibi hissettiği anlar olmuştu. O anlar hiç de huzur dolu değildi ve yine de Royce Nicholaa'nın onu kurnazlıkla alt etmeye ilişkin akıllıca teşebbüslerinden hoşlandığını itiraf edecek kadar dürüsttü.

Şimdi Nicholaa itaatkâr davranıyordu. Bu durum, Nicholaa'yı muhtemelen öldürüyordu. Royce, "Ben bu binayı yıkıp yeni bir bina inşa edersem, senin için önemli olmayacak mı öyleyse?" derken gülümsemeyi sürdürdü.

Royce tahta ve taşla takviye yapacağına dair niyetini az önce duyurduğu için Nicholaa yalan söylemekte sakınca görmedi. "Hayır, hiç önemli olmaz."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hugh laf arasında, "Kafam adamakıllı karıştı," dedi. "Bunun en başından beri planın olduğunu sanıyordum."

Royce, "Öyleydi," dedi. "Ama sonra planımın, karımın düzenini bozabileceğine karar verdim. Karım burada büyüdü, Hugh. Evi yıkılırsa bu duruma karımın güceneceğini düşündüm. Şimdi ise her nasılsa... "

Nicholaa, "Gücendim," deyiverdi.

"Fakat demin dedin ki..."

"Evimi yıkmayacaksın, Royce."

Royce bir kaşını kaldırdı.

Nicholaa bir iç çekiş koy verdi. Kocasına bağırmak istememişti. "Binayı rahat bırakacağını umuyorum."

"Öyleyse yalan söylüyordun... "

Nicholaa, "Sadece seninle iyi geçinmeye çalışıyordum," diyerek Royce'un sözünü kesti. "İşin doğrusu bu seninle neredeyse imkânsız. Şimdi yemeğimizi yiyip bu meseleyi bir kenara koyabilir miyiz?"

Hugh bütün kalbiyle onunla hemfikirdi. Clarise'e yiyeceği getirmesi için seslenerek masaya doğru hızla ilerledi.

Nicholaa Hugh'u takip etmek için döndü. Royce Nicholaa'yı kolundan tuttu ve hareketsiz kalmaya zorladı. "Her zaman gerçeği söyleyeceksin," diye emretti.

Nicholaa Royce'a bakmak için döndü. "Deniyorum," dedi. "Seni memnun etmek istiyorum."

Bu itiraf karşısında Royce afalladı. "Niye?"

Nicholaa, "Seni memnun ettiğimde... Belki sen de beni memnun edersin," dedi.

Royce sırıttı. "Peki, ben seni nasıl memnun ederim?" diye sordu. Nicholaa'yı yavaşça yakınına çekti.

Nicholaa, "Eğer Justin ve Ulric'i eve getirirsen, bu beni memnun eder," diye karşılık verdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Öyleyse bunu yapacağım," diye yanıtladı. Elini çanak gibi yaparak Nicholaa'nın çenesini avuçladı. "Sen Saksonlar tarafından saldırıya uğradığımız günkü hareketini açıklar açıklamaz."

"Bu olaya karıştığım için özür dilememi arzu ediyormusun hâlâ?"

Royce başıyla onayladı.

Nicholaa yukarı doğru uzanıp Royce'u öptü. Bu yumuşak, iddiasız bir dokunuştu. "Sana bu gece açıklamanı sunacağım, Royce. Onu işittiğinde, özür dilememi isteyeceğini sanmıyorum. Ben yanlış bir şey yapmadım ve ben açıklar açıklamaz, senin rıza göstereceğinden eminim. Sen benden özür dilemek zorunda dahi kalabilirsin. Nasıl olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Nicholaa Royce'a öyle tatlı gülümsüyor ve öyle masum görünüyordu ki. Nicholaa'nın şu son iki haftadır Royce'un birlikte yaşadığı yaramaz çocuk olduğuna inanmak zordu.

"Nicholaa?"

"Evet, Royce?"

"Sen bir erkeğe içirtebilirsin."

Nicholaa da böyle olacağını umuyordu. Royce'un sözleri Nicholaa'yı heyecanlandırdı. Genç kadın az kalsın yüksek sesle gülecekti.

Nicholaa Royce'a gülümsediğinde yanağındaki gamze belirdi. Bu ayartma, karşı konulamayacak kadar fazlaydı. Nicholaa taleplerinin onu hiçbir yere götürmeyeceğini idrak edinceye dek Royce onu umursamamakta kararlıydı. Evet, Nicholaa Royce'un ev ahalisindeki konumunu anlamaya gereksinim duyuyordu.

Tırmandığı direkler, Royce'un geri dönemeyeceği kadar yüksekti. Royce genç kadının tam bağlılığını ve dürüstlüğünü istiyordu ve Tanrı şahit, Royce Nicholaa'ya. dokunmadan önce bu ikisine de sahip olacaktı. Kahretsin, bu evlilikte yegane sıkıntı çeken Royce'tu. Royce bu gerçeği yeterince çabuk anlamıştı. Nicholaa Royce'a yaptığı mevcut işkenceden haberdar olamayacak kadar masumdu. Nicholaa'nın, kendi cazibesine ilişkin en ufak bir fikri dahi yoktu üstüne üstlük. Bu kadın

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

fazlasıyla kadınsıydı. Nicholaa Royce'a gülümsediğinde, Royce'un tek düşünebildiği eylem, Nicholaa'ya dokunmaktı. Nicholaa onların yatakta birbirlerine verebilecekleri neşe ve hazdan habersizdi ve böyle giderlerse, Nicholaa bunları öğrenmeden önce ihtiyar bir kadın olabilirdi.

Belki de Royce'un taktik değiştirmesi gerekiyordu. Nicholaa'ya elini uzatıyorken bu düşünce Royce'un zihninde çaktı. Royce tutsağının dudaklarına doğru yavaşça eğilirken parmaklarını onun saçlarına geçirdi. Hızlı bir tat almayı amaçlıyordu ama karısı ona karşı tamamen yumuşak ve istekliydi ve Royce kendisini bu öpüşmeyi derinleştirmekten alıkoyamadı. Royce'un dili onunkine sürtünmek için Nicholaa'nın ağız içini süpürdü. Nicholaa'nın tadı sarhoş ediciydi. İşte bu tat, Royce'un iştahını açıyordu.

Nicholaa kollarını Royce'un beline sarıp onu sımsıkı tuttuğu zaman, Royce alçak bir sesle inledi. Öpüşme hararetlendi, oburlaştı. Royce bundan daha da fazlasına duyduğu ihtiyaçla sarsılıncaya kadar dudakları Nicholaa'nınkilere tekrar tekrar yöneldi.

Durma vaktiydi. Böylesine dizginlenemeyen bir davranışın ne zamanı ne de yeriydi. Royce nazikçe geri çekildi. Nicholaa Royce'u takip etti. Royce kendini Nicholaa'yı yeniden öpmeye mecbur eden bu tepkiden nedense çok memnun olduğunu hissetti.

Royce kendini en nihayet bu aşk oyununu sonlandırmaya zorladığında, Nicholaa tir tir titriyordu. Royce genç kadını sakinleşinceye dek kendine yakın tuttuktan sonra gözlerini görebilmek için onun çenesini kaldırdı. Aşikâr olanı fısıldadı: "Seni arzuluyorum, Nicholaa."

Royce'un sesindeki haşinlik Nicholaa'yı korkutmadı. Hayır, Nicholaa Royce'un bu itirafıyla ısınmıştı. "Beni arzulamandan hoşnutum, Royce. Ben de seni arzuluyorum. Bir karı ve koca arasında bu şekilde olması gerekiyor, değil mi?"

Royce Nicholaa'nın yanağını hafifçe okşadı. "Evet, aslında nadiren böyle yaşansa da bu şekilde olması gerekiyor."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa ne diyeceğini bilemiyordu. Royce'a bakmadan edemiyordu. Royce Nicholaa'ya sabit gözlerle bakmayı nihayetlendirmek istemiyordu. O an sanki sonsuza dek sürecekmişçesine bu şekilde kaldılar. Clarise'in kahkahası onlara eriştiğinde büyü bozuldu. İlk hareket eden Royce oldu. Elini kavradığı Nicholaa'yı masaya yönlendirdi.

Nicholaa Baron Hugh'un Clarise'i uzak duvara sıkıştırdığını gördüğünde başını hiddetle iki yana salladı. Koca Norman Clarise'in kulağını gayretle dişliyordu ve Clarise hanımının onu izlediğini anlayıncaya dek baronun ilgisinden tam anlamıyla zevk alıyordu. Hizmetçi o an kendini Hugh'un tutuşundan çabucak kurtardı ve hızla kilere kaçtı. Hugh yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. Yerine otururken mırıldandı: "Beni keyifli bir kovalamacaya yönlendiriyor."

Royce masanın başında oturuyordu. Nicholaa Royce'un sağ tarafındaki yerini aldı. Hugh onun tam karşısına yerleşti.

Alice kilerin girişinde hanımının işaret vermesini bekliyordu. Hizmetçi masaya hali hazırda üç gümüş kadeh koymuştu. Nicholaa ona el işareti yapar yapmaz, Alice tombul bir testiyi getirerek her bir kadehi koyu birayla doldurdu. Royce'un kadehini ağzına kadar doldurdu. Royce Alice'i kınamadı çünkü Alice'in onu hoşnut etmeye hevesli olduğunu düşünüyordu.

Nicholaa kadehini derhal kaldırdı ve şerefe içmeyi önerdi. Royce'un yara izlerini fark etmemesi için elini ondan başka bir tarafa çevirdi. Uzun soluklu bir yudum aldı, çünkü kocasının şüphelenmesini istemiyordu.

Nichola sadece bir kadeh kaldırmasının ardından durmadı. Hayır, seyis dışında, İngiltere'deki herkesi selamlayıncaya kadar birbiri ardına öneriler sundu. Bıldırcın ve sülünle dolu ekmek tahtaları masaya yerleştirildiğinde, Nicholaa seyisin şerefine de içmek üzereydi. Sıra, fırından yeni çıkmış kalın siyah ekmek dilimleri ve enli sarı peynir takozlarına geldi. Ete Royce'un susuzluğunu arttıran ilave tuz eklenmişti. Nicholaa eklenen tuzu unuttu yine de. Hali hazırda içtiği bira yüzünden

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın kafası allak bullaktı. Nicholaa her ısırıştan sonra kana kana içerek akşam yemeğinin hatırı sayılır bir kısmını tüketti.

Royce'un, Nicholaa'nın gidişatını anlaması uzun zaman almadı. Royce her yudum alışında, Alice Royce'un kadehini tekrar doldurmak için oradaydı. Royce iki kadının işbirliği içerisinde olduğundan kuşkulanıyordu. Kadınlar birbirlerine bilmişçe bakışlar atmayı sürdürüyorlardı.

Karısı onu sarhoş etmek istiyordu ama Royce karısının bu planını algılamıştı. Royce'un kadehi her yeniden doldurulusunda, Royce biranın yarısını Nicholaa'nın kupasına döküyordu. Nicholaa Royce'un cömertliğini geri çeviremedi ve bir süre sonra genç kadın fark edemeyecek kadar sersemlemişti. Bir saat içerisinde dirseği masaya dayalı ve başı eline yaslı olan Nicholaa'nın gözkapakları kapanıyordu.

Hugh, "Bunun, yemeye çabaladığım en berbat akşam yemeği olduğuna inanıyorum," dedi. "Et çok tuzlu, Royce.

Royce, "Evet, öyle," onayını verdi.

Hugh ayağa kalktı. "Bu akşam yorgunum. Yatacağım. Tatlı Clarise nereye kayboldu?"

Nicholaa, "Kilerde saklanıyor," deyiverdi, sonra da Hugh'a iyi geceler diledi. Sözcüklerinin nasıl da anlaşılmaz duyulduğunu ya da ne kadar darmadağınık göründüğünü anlamıyordu. Nicholaa'nın saçları öne düşmüş ve yüzünün yarısını örtmüştü. Nicholaa tümüyle, başının elinden kaymamasına çabalamakla meşguldü.

Royce Nicholaa'ya kızgınlık duyuyordu. Hugh'un salondan ayrılmasını bekledikten sonra Alice'e gitmesini işaret etti ve dikkatini karısına çevirdi. Royce Nicholaa'dan eylemlerini açıklamasını tam talep etmek üzereyken, Nicholaa yön değiştirdi ve taburesinden az kalsın düşecekti. Royce Nicholaa'yı yere çarpmadan önce yakaladıktan sonra arkasına yaslanıp onu kucağına çekti.

Salon Nicholaa'nın etrafında dönüyordu. Nicholaa kollarını Royce'un boynuna dolamak için uzattıktan sonra fikrini değiştirdi. Ellerini elbisesinin kıvrımlarına gizlemeyi beceriksizce denedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa elbisesini çekiştirmeye devam ettiğinde Royce, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Ellerimi senden saklıyorum."

"Niye?"

Nicholaa, "Yara izlerimi görmeni istemiyorum, çok çirkinler," diye açıkladı. Yanağını Royce'un omzuna bastırdı. "Hoş kokuyorsun, Royce. Açık hava gibi."

Royce bu iltifata aldırmadı ve Nicholaa'nın ellerini tutmak için arkasına doğru uzandı. Nicholaa'yı yumruklarını açmaya zorladıktan sonra izlere baktı. Nicholaa'nın cildinin hâlâ hassas olması gerektiğini düşünüyordu çünkü avuçları kıpkırmızıydı.

Royce ne düşündüğünü Nicholaa'ya hemen söylemediğinde, Nicholaa fısıldadı: "Çirkinler, değil mi?"

"Hayır."

Nicholaa Royce'un alay mı ettiğini yoksa gerçekleri mi dile getirdiğini anlayabilmek için kocasından geriye doğru uzaklaştı.

Royce Nicholaa'nın hoşnutsuz yüz ifadesini gördüğünde neredeyse gülecekti. Saçlarının bir buklesi sol gözünün üstünde olan Nicholaa yarı uykulu görünüyordu.

Nicholaa, "Bana doğruyu söylemek zorundasın," dedi. "Çirkinler."

"Hayır, çirkin değiller."

"Güzel değiller."

"Hayır."

"Öyleyse nasıllar?"

Royce'un gülümsemesi sevecendi. "Onlar yalnızca yara izleri, Nicholaa."

Nicholaa sakinleşti. Royce orayı öperek Nicholaa'nın kaşındaki çatışı yok etti.

Nicholaa memnuniyetle gülümsedi. Royce'da yeniden gülme isteği uyandıran neşeli bir sesle, "Kusursuz değilim artık," dedi. "Buna ne diyorsun?" Royce'a yanıtlayacak zaman vermedi. "Hareketsiz dur, Royce. Böyle hareket ettiğinde odayı döndürüyorsun."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce hiç kımıldamadığından, bu sorunu Nicholaa için nasıl çözeceğini bilmiyordu. Nicholaa'nın iki parmağının üstündeki nasırları ayrımsadığında, Royce hâlâ Nicholaa'nın ellerine bakıyordu.

Royce, "Bu nasırları nerede edindin?" diye sordu.

Nicholaa sol elini incelemek için döndüğünde, başının tepesi Royce'un çenesine çarptı. "Hangi nasırları?" diye sordu.

Ellerini görme girişiminde neredeyse iki büklüm olmuştu. Kolunu kaldırabilmesi bile söz konusu değildi belli ki.

Royce kızgınlığını kontrol etti. "Öbür elindeki nasırlar, Nicholaa."

Royce Nicholaa'nın sağ elini kaldırdı. Nicholaa parmaklarına sabit gözlerle bakarken kaş çattıktan sonra gülümsedi. "Ah, şu nasırlar. Onlar düğümlerden ötürü. Onları başka nerede edinebilirdim ki?"

Nicholaa bu açıklamayla Royce'u şaşırtmıştı. "Hangi düğümler?"

"İki parmağımın uyduğu düğümler."

Royce gözlerini kapadı ve sabır için dua etti. "Ama o düğümler neye ait, Nicholaa?" diye bir kez daha genç kadını teşvik etti.

"Sapanıma."

"Neyine?"

Nicholaa niye bu kadar gerildiğini merak ettiği Royce'un göğsüne sarıldıktan sonra onu bir taşla nasıl düşürdüğünü anımsadı. Royce'a karşı bütünüyle dürüst olacağına karar verdiği için bu günahı itiraf etmek zorunda kalacağını tahmin ediyordu.

"Seni sapanımdan fırlattığım taşla vurdum ama bunu sana zaten itiraf ettim. Hiç de pişman değildim. Eğer niyetim seni öldürmek olsaydı, öldürebilirdim." Gürültülü bir biçimde esnemek için duraksadıktan sonra ekledi: "Thurston bana sapanın nasıl kullanılacağını öğretti. Bunu biliyor muydun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın itirafına tepki göstermekle, Nicholaa'ya yanıt veremeyecek kadar çok meşguldü. Nicholaa'nın ona daha önce anlatmaya çalıştığını hatırladı, fakat genç kadına inanmamıştı. Şimdi inanıyordu.

Nicholaa, "Lordum, uykum geldi," diye fısıldadı.

Royce bir iç çekiş koy verdi. Sapan meselesini şimdilik bir kenara koymakta ve karısı sarhoş uykusuna dalmadan önce meselenin özüne inmekte karar kıldı. Karısının yüz ifadesinden öze inmenin uzun sürmeyeceği belli oluyordu.

Royce, "Beni sarhoş etmek mi istiyordun?" diye sordu.

"Ah, evet."

"Niye?"

"Seni baştan çıkarabileyim diye."

Royce Nicholaa'nın bundan daha açık olamayacağına karar verdi. "Beni baştan çıkarmak için sarhoş etmen gerektiğini mi düşünüyordun?"

Nicholaa başıyla onayladı. Nicholaa'nın baş tepesi, Royce'un çenesine yine çarptı. Nicholaa acıyı gidermek için orayı ovaladı. "Sen sarhoş oldun, değil mi? En azından on iki kadeh bira içtin. Saydım."

Nicholaa kendi tükettiğinin hesabını tutmadığından en azından sekiz kadeh kadar yanlış hesaplamıştı. "Sen şimdiye dek hiç sarhoş oldun mu, Nicholaa?"

Zorlukla soluması, Nicholaa'yı Royce'un kucağından neredeyse düşürüyordu. "Elbette hayır. Bu hanımefendice olmazdı, Royce. Sadece umumi kızlar sarhoş olurlar. Ayrıca biranın tadından hakikaten pek fazla hoşlanmadım."

Royce sözcükleri uzatarak konuştu: "Beni kandırabilirdin."

Nicholaa gülümsedi. "Evet, seni kandırdım," dedi. "Seni pekâlâ sarhoş ettim ve sen fark etmedin bile."

Royce Nicholaa'ya, "Bana bunun nedenini hâlâ açıklamadın," hatırlatmasını yaptı.

"Senin çok yakışıklı olduğunu düşünüyorum, Royce, fakat sen bunu zaten biliyorsun."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu açıklama hiçbir anlam taşımıyordu. Royce sinirlenmedi yine de. Hayır, afalladı. "Sen benim yakışıklı olduğumu mu düşünüyorsun?"

Nicholaa, "Elbette," diye yanıtladı. "Bu planım var, görüyorsun ve sen de bunu bir hayli hoşça takip ediyorsun."

"Peki nedir bu plan?"

"Sen sarhoş olduğuna göre, sana yalanlarımı itiraf edeceğim. Sen üzülemeyecek kadar sarhoşsun. Sonra seni baştan çıkartacağım. Bunun ne kadar kolay olduğunu görüyor musun, Royce?"

Royce, "Hayır," yanıtını verdi. "Bana bunun neden kolay olduğunu söyle."

"Sabahleyin sana anlattıklarımı hatırlamayacaksın."

"Ya hatırlarsam?"

Nicholaa yanıtlamadan önce bu soru üzerine kaş çattı. "O zaman benimle yatmış olacaksın ve yalnızca yarısını hatırlayacaksın. Alice öyle söylüyor."

"Tanrı aşkına, Nicholaa..."

Nicholaa Royce'u omzundan dürttü. "Bu sağlam bir plan, Royce."

Royce gözlerini devirdi. Bu plan bir aptala aitti. "Niye bütün bu sıkıntıya giriyorsun, Nicholaa?" diye sordu. 'Yalnızca açıklayamazmıydın?"

Nicholaa'dan, "Her şeyi bu kadar karmaşıklaştırmak zorunda mısın?" sorusu geldi. "Bu benim planım, seninki değil. Bunu benim yöntemimle yapmak zorundayız. Sen sadece sorularınla kafamı karıştırıyorsun."

Nicholaa giderek heyecanlanıyordu. Gözleri yaşlarla doldu ve genç kadın ağlama krizine tutulabilirmişe benziyordu.

Royce Nicholaa'yı sakinleştirmeyi denedi. "Pekâlâ," dedi. "Bunu senin yönteminle yapacağız. Şu yalanlardan başlayalım, olur mu? Sonra beni baştan çıkartmaya doğru ilerleyebiliriz."

"Bu benim baştan çıkartmam, seninki değil."

Royce Nicholaa'yla tartışmadı. "Bir yalandan daha fazlası olduğunu varsayıyorum. Bu doğru mu?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Evet."

"İlk başta hangisinden başlamak istersin?"

"Büyüğünden."

Nicholaa devam etmediğinde, Royce onu teşvik etti. "Bekliyorum, Nicholaa."

"Ben Ulric'in annesi değilim."

Nicholaa Royce'un tepki vermesini beklerken gerildi. Ancak Royce hiçbir şey söylemedi. Nicholaa Royce'un kaş çatıp çatmadığını görmek için ondan geriye doğru uzaklaştı. Royce kaş çatmıyordu. Nicholaa bundan cesaret aldı. "Ben hiç evlenmedim."

"Anlıyorum."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Hayır, anlamıyorsun," diye fısıldadı. "Benim tecrübeli olduğumu zannediyorsun, fakat gerçek bunun tam aksi."

Royce hâlâ tepki göstermiyordu. Nicholaa bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Belki de Royce anlamıyordu. "Royce, bu seni üzecektir ve bunun için üzgünüm ama ben gerçekten hâlâ... "

Nicholaa kelimeyi söyleyemedi. Royce Nicholaa'ya merhamet gösterdi. "Sen hâlâ bakire misin?"

"Evet."

"Ve bu haberin beni üzeceğine mi inanıyorsun?"

"Bana gülümsemene gerek yok, Royce. Ben seni baştan çıkartmadan önce bunu sana söylemek zorundaydım. Sen mutlaka..." Cümlenin ortasında Royce'a kaş çatmak için durdu. "Fark edecektin, değil mi?"

"Evet, fark edecektim."

Nicholaa, "İşte, görüyormusun?" dedi. Daha da geriledi ve eğer Royce onun belindeki tutuşunu sıkılaştırmasaydı gerilemeyi sürdürecekti.

Yarın bu tartışmayı hiç hatırlamayacaksın. Minik Ulric'in erkek kardeşime ait olduğundan haberdar olamazsın. Bu durum bebek için güvenli olmaz, özellikle de sen Thurston'ın hâlâ hayatta olduğunu öğrendiğinde."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın gözleri tekrar buğulanmaya başladı. Royce Nicholaa'yı yakına çekti. "Nicholaa, şimdi konsantre olmakta biraz zorluk yaşadığını biliyorum, fakat senden sana söyleyeceğim şeyi anlamaya çalışmanı istiyorum."

"Pekâlâ."

"Benden korkuyorsun, değil mi?"

"Belki sadece biraz."

Royce, "Biraz bile korkmanı istemiyorum," diye fısıldadı. Cümlesini vurgulamak için Nicholaa'yı sıktıktan sonra sözlerine devam etti. "Biliyor musun, sen benim sahip olduğumdan çok daha sağlam bir tabiata sahipsin."

Nicholaa bu yoruma bir dakika boyunca kafa yorduktan sonra başıyla onayladı. "Teşekkür ederim, Royce."

Royce öfkelenmemeye çalıştı. "Bu iltifat değildi, yalnızca gözlemdi."

Nicholaa fısıldayarak, "Sesimi ara sıra yükselttiğimi kabul ediyorum," dedi.

"Konuyu değiştiriyorsun, Nicholaa. Bana ilişkin şu anlamsız korkun hakkında konuşmak istiyorum."

Nicholaa, "Anlamsız değil," diye mırıldandı. "Ama aşırı derecede korkmuyorum. İhtiyatlıyım yalnızca, hepsi bu."

"İhtiyat elbette iyidir ama bana karşı ihtiyatlı olmana lüzum yok. Sen beni ne kadar kışkırtırsan kışkırt, ben seni asla incitmem."

"Sen beni umursamadığında, duygularımı incitiyorsun."

"Bu farklı."

Nicholaa bir iç çekiş koy verdi. "Nasıl olduğunu anlamıyorum."

"Saldırıya uğradığımız gün ne olduğunu anlat bana."

"Müdahale ettim,"

"Müdahale ettiğini biliyorum. Nedenini bilmek istiyorum."

Nicholaa, "Sana bunu anlatmamam gerekiyor," diye fısıldadı. "Ama anlatmak istiyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum. Thurston'a öfkeleneceksin. Lütfen, erkek kardeşimden nefret etme. Seni öldürmeye çalıştığının farkında değildi. Demek

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

istediğim, seni muhtemelen düşürmeye niyetleniyordu ama senin kocam olduğunu bilemezdi."

Royce, "Nicholaa, mantıklı olmayı denermisin?" diye talep etti. "Thurston hâlâ hayatta mı? Bana söylemeye çalıştığın bu mu?"

"Ah, Tanrım, nasıl tahmin ettin?"

"Erkek kardeşin, William'a karşı direnenlerle işbirliği içerisinde."

Royce'un kurnazlığı Nicholaa'yı hayrete düşürdü. Nicholaa ona, "Bunu nasıl tahmin ettin?" diye sordu.

Royce Nicholaa'ya, bunu ona az önce söylediğini hatırlatmadı. "Ve Thurston, Ulric'in babası, doğru değil mi?"

Nicholaa, "Evet," diye feryat etti. "Fakat sen bebeğin kime ait olduğunu sabahleyin hatırlamayacaksın, Royce. Söz ver bana."

Royce Nicholaa'ya aniden öfkelendi. "Babası sırf düşmanım olduğu için bebeği inciteceğime gerçekten inanıyor musun?"

Nicholaa Royce'un omzuna sokuldu. "Hayır, onu incitmezsin, fakat Thurston'ı ele geçirmek için kullanabilirsin. Erkek kardeşim bize saldıran askerlere liderlik ediyordu, Royce. Onu gördüm."

"Her şey bir yana, Nicholaa, Ulric'i bu uğurda asla kullanmam ben. Nasıl düşünebilirsin..."

Royce bebeği, Nicholaa'yı manastırdan çıkarmak için kullanarak bunu hali hazırda yaptığını anladığında itiraz etmekten vazgeçti. Nicholaa'nın, Royce'un Ulric'i tekrar kullanabileceğini varsayması çok mantıklıydı.

Royce'un öfkesi buharlaştı. Zihninde Nicholaa'nın verdiği bilgi dönüyordu. "Nicholaa? Sen erkek kardeşini o oku omzuna aldıktan önce mi yoksa sonra mı gördün?"

Nicholaa kollarını Royce'un boynuna doladı. Nicholaa'nın parmakları, Royce'un saçlarıyla oynamaya başladı. Royce Nicholaa'nın ellerini çekip uzaklaştırarak dikkat dağıtıcı bu eylemi sonlandırdı. "Bana cevap ver," diye buyurdu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bir iç çekiş koy verdi. "Beni vuran Thurston'ın okuydu," dedi. "Onun hedefi sendin."

Royce'un gülümsemesi sevecendi. "Çığlık atmanın nedeni bu, değil mi?"

Nicholaa, "Senin için korktum," dedi. Royce'un çenesini öptükten sonra onun üstüne bir kez daha yığıldı. "Erkek kardeşimi suçlayamazsın. Benim orada olduğumu bilmiyordu. O beni sever, Royce. Beni kasıtlı olarak katiyen incitmez."

Şimdi bütün taşlar yerlerine oturuyordu. Thurston oku fırlattıktan sonra ne yaptığını anlamış olmalıydı. Nicholaa'nın sarı saçları Sakson savaşçısı tarafından görülmüş olmalıydı. Royce tepeden gelen ve kendi öfke yüklü kükreyişiyle karışan acı dolu böğürmeyi anımsadı. Evet, Thurston ne yaptığının farkındaydı. Thurston'ın geri çekilme emrini veriş nedeni buydu.

Tanrı, Nicholaa'ya yardım etsin. Nicholaa Royce'la tanıştığından beri kendi cehenneminin tadına varıyordu. Royce Nicholaa'nın tepesini öptükten sonra onu kollarında taşıyarak ayağa kalktı.

Nicholaa, "Thurston'ın beni sevdiğinden şüphen mi var?" diye sordu.

Royce, "Hayır, onun sevgisinden şüphem yok," yanıtını verdi. Mırıldanarak ekledi: "Onun görme yeteneğinden şüphem var sadece. Thurston... "

Nicholaa, "Thurston'ın görme yeteneği harikuladedir," dedi. "Benimki daha iyidir yine de. Sapanımla herhangi bir hedefi vurabileceğimi biliyor musun?" Elini uzatıp Royce'un alnındaki çentikli küçük yara izine dokundu. "Seni tam olarak vurmak istediğim yer."

Royce Nicholaa'nın sesinin ne kadar neşeli çıktığını ayrımsamadan edemedi. "Kocanı incitmekten pişmanlık duymuyormusun?" sorusunu yönelttiğinde eğlendiği açıkça ortadaydı.

Nicholaa, "Kocam değildin o zaman," yanıtını verdi. "Oklar da kullanıyorum bazen." Royce'un çenesini bir kez daha öptükten sonra fısıldadı: "Hedefimi daima vururum. William'ın arazimi zapt etmeye gönderdiği ilk şövalye, oklarımdan birini eve götürdü."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'yı merdivenin yukarısına doğru taşımaya yeni başlamıştı. Durdu ve Nicholaa'ya baktı. Nicholaa halinden tamamen memnun görünüyordu. "Oku Gregory'nin poposuna saplayan kişi sen misin?"

Royce sabahleyin pek çok şeyi hatırlamayacağı için Nicholaa bu durumun övünülecek kadar güvenli olduğunu hissediyordu. "Poposunun biraz altına, baldırına. Yalnızca bir et yarasıydı, Royce, onun evimi almasını engellemeye yarayan bir yaraydı."

Royce başını iki yana salladı. "Erkek kardeşinin savunmadan sorumlu olduğunu söylemiştin sanırım. Bana o konuda da mı yalan söyledin?"

"Hayır, John kısmen sorumluydu."

"Ama sen müdahale ettin, öyle mi?"

"Birazcık." Nicholaa Royce'un omzuna tekrar yığıldı. "Hoş kokuyorsun, Royce."

Nicholaa bunu zaten söylediğini belli ki unutmuştu. Royce merdiveni çıkmaya devam etti ve uzun koridorda Nicholaa'nın odasını geçip kendi odasına doğru yürüdü.

Royce'un kahyâsı olan Trevor adında koyu renk saçlı delikanlı, lorduna yardım etmek için içeride bekliyordu. Royce hızlı bir baş işaretiyle çocuğu odadan çıkardıktan sonra kapıyı ardından kapattı.

Şöminedeki ateş alev alev yanıyordu. Oda Royce'un kollarında yatan kadın kadar sıcak ve davetkârdı. Royce yatağa doğru ilerdi ve kucağında Nicholaa'yla oturdu.

Nicholaa konuşuncaya dek Royce Nicholaa'nın uykuya daldığını sanıyordu. "Bu akşam ne kadar uysal olduğumu fark ettin mi?"

Nicholaa'nın sesi uykulu bir fısıldamadan ibaretti. Royce, "Fark ettim," dedi.

"Annem tatlı dilin, yılanı deliğinden çıkardığım söylerdi."

Bu cümle Royce'u şaşkına çevirdi. "Tanrı aşkına niye istiyorsun?"

"Neyi istiyorum?"

"Yılanı yakalamayı."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Ben yılanı yakalamayı istemiyorum," diye mırıldandı. "Ben seni yakalamayı istiyorum." Kocasının kollarında sağa sola savrulmaktan kurtulmayı nasıl da istiyordu. Kendisini sabitlemek için Royce'un omuzlarını tuttu. Başı dönüyordu ve midesi bulantı dalgalarıyla dövüşüyordu.

Royce, "Nicholaa?" dedi. "Senin şu planın hakkında..."

"Hangi plan?" . ,

Royce vazgeçti. Nicholaa'nın uykuya daldığından emin oluncaya dek genç kadını tutmaya devam etti. Sonra Nicholaa'yı soymaya başladı.

Royce Nicholaa'ya karşı kızgın kalamıyordu. Nicholaa kandırmaca oyunlarında ustaydı, fakat Royce onun gerekçelerinden haberdardı artık. Nicholaa ailesini bir arada tutmaya çabalıyordu elinden gelebildiğince. Evet, Nicholaa hayatta kalmaya uğraşıyordu.

Royce Nicholaa'nın güvenini kazanma işinin zaman alacağını biliyordu, belki de sonrasında beraberce huzurlu bir hayat kurabilirlerdi. Royce Nicholaa'nın mutlu olmasını istiyordu. Fakat Thurston'la ilgili sorun çözülünceye dek bu ideali nasıl gerçekleştireceğini bilmiyordu. Kahretsin, o piçi öldürmek zorunda kalabilirdi ve böylece Nicholaa'nın kalbini katiyen kazanmazdı.

Royce içinden çıkılmaz bir konumda olduğunu hissediyordu.

Ne var ki Nicholaa da öyle bir konumdaydı. Erkek kardeşini kocasından, aynı zamanda kocasını erkek kardeşinden umutsuzca korumaya çalışıyordu.

Royce planlarını şekillendirmeden önce düşünülecek çok şey olduğuna karar verdi. Nicholaa'nın üzerinde yalnızca iç gömleği vardı şimdi ve Royce fikrini değiştirdiğinde, örtüleri Nicholaa'nın üstüne çekmek üzereydi. Elini Nicholaa'nın iç gömleğini tutan ipek şeride yavaşça uzattı. Nicholaa'nın çıplak tenine dokunduğunda, Royce'un elleri titriyordu.

Nicholaa enfes bir vücuda sahipti. Göğüsleri dolgundu, beli inanılmaz biçimde inceydi ve kalçalarının narinliği, Royce'u bundan daha fazla hoşnut edemezdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce kendi kıyafetlerini de çıkardıktan sonra karısının yanına boylu boyunca uzandı. Şayet Nicholaa Royce'a dokunmasaydı, Royce Nicholaa'nın sıcak vücuduna bu denli yakın olma eziyetine tahammül edebilirdi.

Royce'un uykuya dalması uzun zaman aldı. Nicholaa'nın bütün endişeleri, Royce'un zihnini kurcaladı.

Ve sonra Royce'un zihni, doğru olduğunu bildiği, Nicholaa'nın çok gerçekçi bir şekilde yaptığı tek yoruma geri döndü.

Nicholaa onu baştan çıkartma niyetindeydi.

Bir erkek bundan daha fazlasını isteyemezdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Birinci Bölüm

Nicholaa kulağında bir şelale gümbürdemesi sesiyle uyandı. Genç kadının mevcut gürültüyü algılaması uzun zaman aldı, hareket etmeye kalkışıncaya dek sesle ilgili hiçbir fikri yoktu.

Nicholaa Royce'un temasını hissetti o vakit. Royce kolunu Nicholaa'nın beline sarmıştı. Her ikisi de yanlamasına uyumuşlardı. Nicholaa'nın kalçası Royce'un kasığına değiyordu. Mevcut gürültü, kocasının horlama sesiydi.

Nicholaa'nın ayakları Royce'un bacakları arasında sıkışmıştı. Nicholaa Royce'dan yavaş yavaş uzaklaştı ve Royce tutuşunu sıkılaştırıp genç kadını tekrar kendisine doğru çektiğinde, Nicholaa karnının üstüne yuvarlanmak üzereydi.

Bu hareket Nicholaa'yı neredeyse öldürüyordu. Nicholaa başının ikiye ayrılacağını sandı. *Ulu Tanrım,* diye düşündü genç kadın. *Dün gece ne olmuştu?* Nicholaa dün gece yaşananları hatırlayamıyordu.

Kocasıyla uyumuştu. Nicholaa'nın emin olduğu yegane unsur buydu. Başka ne olduğuna dair fikri yoktu.

Nicholaa Royce'u baştan çıkarmış mıydı yoksa onun yerine kendisi mi baştan çıkmıştı? Gözlerini kapadı. Ağrıyan başı yüzünden hakkında düşünemeyeceği kadar çok şey vardı. Nicholaa belki de birazcık daha fazla uyuşa, kendisini her şeyi hatırlayacak kadar tazelenmiş hissederdi.

Royce sadece birkaç dakika sonra uyandı. Sabah ışığı, Royce'un perdesini örtmeden bıraktığı pencereden içeri süzülüyordu. Royce karısına bakmak için başını kaldırdı. Karısının gözleri kapalıydı. Genç kadının onu savuşturmak için uyuyormuş numarası yapabileceğini düşündü.

Nicholaa'yı yumuşak ve nazik bir biçimde dürttü. Nicholaa inledi. "Nicholaa?" Royce onun adını fısıldadı. Nicholaa Royce sanki adını haykırmışçasına tepki gösterdi. Eli kulağını Örtmek için adeta uçuverdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Hâlâ uykulu musun?" diye sordu. Nicholaa'yı sırtüstü çevirdi ve onun üzerine doğru eğildi.

Bu hareket Nicholaa'ya kusma isteği uyandırdı. Nicholaa yavaşça gözlerini açtı ve Royce'a baktı. Nicholaa'nın ilk düşündüğü, Royce'un hasta görünmemesiydi. Hayır, Royce zinde görünüyordu. Üstelik mutluydu. Bir saç buklesi Royce'a çocuksu bir görünüm kazandırarak onun alnına düşmüştü. Nicholaa'nın dermanı olsaydı, Royce'un saçını ait olduğu yere tekrar özenle yerleştirirdi. Nicholaa bu adamın fazla uykuya ihtiyacı olmadığını varsaydı. Royce'un gözleri kahkaha yüklüydü ve Royce dünyayla kapışmaya hazırmış gibi görünüyordu.

Royce Nicholaa'nın berbat göründüğünü düşünüyordu. Nicholaa'nın gözleri kan çanağı gibiydi, bakana acı veriyordu. Ten rengi yeşilimsiydi. Royce çok fazla biranın bu gibi yan etkileri olduğuna karar kıldı. Karısı bu sabah sıkıntı çekecekti.

Royce sabit gözlerle Nicholaa'ya bakarken, Nicholaa bir kez daha uykuya daldı. Royce aşağı eğilip Nicholaa'nın alnını öptükten sonra yataktan çıkmak için kendi yanına doğru yuvarlandı. Bu hareket Nicholaa'yı uyandırdı. Nicholaa kendisini sabit tutmak için örtüleri sıkıca kavradı.

Royce bu eylemi ayrımsadı. "Kendini iyi hissetmiyor musun, Nicholaa?" diye sordu.

Eğer Royce bağırmaktan vazgeçmezse, Nicholaa oracıkta ölecekti. "İyiyim," diye fısıldadı.

Royce güldü. Karısının sesi sanki boğazlanıyormuş gibi çıkıyordu.

Bu adam tam bir sabah konuşmacısıydı. Nicholaa bu kusuru gidereceğine yemin etti içten içe. Royce giyinirken tek taraflı konuşmasını sürdürüyordu. Neşe doluydu. Nicholaa Royce'un ağzına bir tıkaç koyabilmeyi diledi. Bunun adice bir düşünce olduğunu biliyordu ama pek fazla umursamıyordu.

Royce yüksek sesle veda ettikten sonra kapıyı kasten çarparak kapattı. Acımasızlığına son vermedi yine de. Merdivenin dibinde Clarise'i yakaladı ve ona, karısının odasına bir yiyecek tepsisi götürmesini söyledi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On dakika sonra Clarise hanımına yemek sunduğunda, Nicholaa yataktan tam anlamıyla fırladı. Bir saniye dahi harcamaksızın lazımlığa çıkardı.

Nicholaa'nın gücünü yeniden kazanması bütün sabahı aldı. Öğle vaktinde kendisini daha iyi hissediyordu. En sonunda yeşil elbisesini giydi, fakat Clarise bu rengin Nicholaa'nın ten rengine benzediğini söylediğinde fikrini değiştirdi. Kraliyet mavisi elbise çok daha iyiydi ya da hizmetçiye göre öyleydi.

Nicholaa'nın saçları, Clarise'in örmesine izin veremeyecek kadar acıyordu. Hizmetçi dolaşıklıkları fırçalayarak açtıktan sonra Nicholaa'nın saçlarını ensesinde sabitlemek için mavi bir kurdele kullanırken, Nicholaa dişlerini gıcırdattı.

Clarise, "Dün gece ne olduğunu bana anlatacak mısınız?" diye sordu.

Nicholaa, "Dün gece ne olduğunu bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Bu sabah yataktan çıkarken çırılçıplaktınız, hanımım. Bir şeyler olmuş."

"Ah, Tanrım, çıplaktım, değil mi? Clarise, dün geceyi hatırlamıyorum. Ne yapacağım?"

Hizmetçi omuz silkti. "Ne olduğunu barona sormak zorunda kalacaksınız, fakat ilk başta dışarıda hoş bir gezintiye çıkmalısınız. Temiz hava zihninizi açacaktır."

"Evet, dışarı çıkacağım. Sonra belki de zihnim açılacak ve hatırlayacağım."

Clarise başıyla onayladı. "Hanımım, biraz hassasiyet hissetmiyor musunuz?"

"Başımda hassasiyet var."

Clarise, "Benim kastettiğim o değildi," dedi. Nicholaa'ya pelerinini uzattı.

Nicholaa, "Ne kastediyordun?" sorusunu yöneltti.

Hizmetçiden, "Boş verin," karşılığı geldi. "Temiz hava alın. Er ya da geç her şey aklınıza gelecektir."

Nicholaa hizmetçinin haklı olmasını umuyordu. Royce'a ne anlattığını hatırlamak istiyordu. Dahası, yatak odasında neler yaşandığını hatırlamak istiyordu.

Soğuk hava Nicholaa'nın düşüncelerini berraklaştırdı. Nicholaa kendisini çok daha iyi hissediyordu, fakat hâlâ hiçbir şey hatırlamıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce kalenin daha alttaki dış avlusundan iç avluya geri dönüyorken, Nicholaa kocasının yolunu kesti. Ona doğru hızla ilerledi. "Royce? Sana dün geceyi sormak istiyordum."

"Evet?"

Kulak misafirliğine fırsat tanımamak için kocasına daha da yaklaştıktan sonra sabit bakışlarını indirdi. "Sen çok fazla miktarda bira içtin mi?"

"Hayır."

"Ben içmişim."

Royce başparmağını Nicholaa'nın çenesine koydu ve Nicholaa'nın yüzünü yukarı doğru kaldırdı. "Evet, içtin."

Royce ciddi görünüyordu ama kızgın değildi. Nicholaa, "Ne olduğunu hatırlamıyorum," diye fısıldadı. "Ben ne yaptım?"

"Konuştun."

"Peki sen ne yaptın?"

"Dinledim."

Nicholaa hoşnutsuzluğunu dışa vurmamaya çalıştı. "Lütfen bunu benim için zorlaştırma. Ne dediğimi söyle bana. Hatırlamak istiyorum."

Royce Nicholaa'yı bekletmekte karar kıldı. "Bunu bu gece tartışacağız," diye belirtti ve genç kadından uzaklaşmayı denedi.

Nicholaa Royce'un kolunu tuttu. "Lütfen," diye fısıldadı. "Bir tek soruya cevap ver şimdi."

Royce tekrar Nicholaa'ya doğru döndü. "Pekâlâ," rızasını gösterdi. "Bilmek istediğin nedir?"

Nicholaa sorusunu sorduğunda Royce'a bakamıyordu. "Dün gece seni memnun ettim mi?"

Nicholaa'nın sesindeki ürkeklik ve yanaklarındaki kızarma Royce'a onun ne sorduğunu tam olarak anlatıyordu. Nicholaa Royce'u yatakta memnun edip etmediğini bilmek istiyordu. Royce ellerini arkasında kenetledi ve Nicholaa'nın

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

bakmasını bekledi. Nicholaa nihayet baktığında, Royce başını iki yana salladı. "Pek sayılmaz," diye belirtti.

Nicholaa harap görünüyordu. Fısıldayarak, "Seni hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim," dedi. "İlk deneyim genellikle biraz... Beceriksizcedir, öyle değil mi?"

"Hayır." Royce'un sesi sertleşmişti. "Senin için kolay olması lazım."

Nicholaa zorlukla soludu. Bu adam tam bir kalpsizdi. Nicholaa'nın gözleri yaşlarla doldu. "Ben deneyimli değildim, Royce," diye mırıldandı.

Royce, "Deneyimsiz olman aşikardı zaten," misillemesini yaptı.

"Peki bu durum seni hoşnut etti mi?"

Royce ağır ağır konuşarak, "Elbette," dedi. "Nicholaa, ne olursa olsun bana hep gerçeği söylemen gerekiyor."

Nicholaa'nın gözleri fal taşı misali açıldı. Aynı konuya ilişkin konuşmuyorlardı bile. Nicholaa kesinlikle rahatlamıştı. Ancak bu hissiyat uzun sürmedi. Royce gülümsedi. Nicholaa Royce'un onu kasten yanlış yönlendirdiğine karar verdi.

Nicholaa, "Ben gerçeği söylemek hakkında konuşmuyordum," diye mırıldandı.

"Biliyorum."

Royce zalim yürekli bir adamdı. Nicholaa bu konuşmayı bitirmekte ve gitmek için dönmekte karar kıldı. Royce Nicholaa'nın omuzlarım tuttu ve genç kadını arkasına dönmeye zorladı. "Daha evvel dediğim gibi bunu bu gece tartışacağız." Royce onu aniden kollarına çekip adamakıllı öptüğünde, Nicholaa Royce'a hâlâ kaş çatıyordu. Birkaç asker oradan uzun adımlarla yürüyerek geçiyorlardı, fakat Royce öpüşünü derinleştirdiğinde, Nicholaa seyircilerini tamamen unuttu. Nicholaa'nın keyfi Royce'u yeniden öpmenin haricindeki hiçbir şeyi çok fazla umursamayacak kadar yerindeydi.

Royce en sonunda geri çekildi. Homurdanarak, "Bana karşılık veriş şeklinden hoşlanıyorum," dedi.

Nicholaa adeta eridiğini hissetti. "Teşekkür ederim. Seni memnun ettiğim için mutluyum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'ya bakarak gülümsedi. "Yarın gidip Justin ve Ulric'i getireceğim. Bu seni memnun eder mi?"

Nicholaa Royce'u sımsıkı kucakladığında, Royce sorusunun yanıtını aldı.

O an Lavvrence Royce'a seslendi. Nicholaa kendini kocasından kurtarıp hızla içeri geri döndü. Justin ve Ulric'in eve gelecek olması onu öylesine heyecanlandırmıştı ki kendini güç bela zapt edebildi. Hazırlık için yapılacak çok fazla şey vardı. Nicholaa Justin'e odasını verebilir, Ulric de yanında Royce'la birlikte uyuyabilirdi.

Royce ona yemek masasında iştirak ettiğinde, Nicholaa bu uyuma ayarlamalarını Royce'a açıkladı. Royce başını iki yana salladığında Nicholaa'nın iyi ruh hali birden gölgelendi. "Ulric senin eski odanı alacak. Justin ise öteki askerlerle birlikte uyuyacak."

Nicholaa, "Ama o benim erkek kardeşim," diyerek itiraz etti. "Onlarla uyumaması..."

Royce elini Nicholaa'nın ağzına kapattığında, genç kadın itirazından vazgeçti. Hugh onları seyrediyordu ve Nicholaa kocasının, ondan Hugh'un önünde itiraz etmesini istemediğine karar kıldı.

Nicholaa Hugh'un istikametinde bir gülümseme eşliğinde, "Bunu daha sonra tartışacağız," dedi.

Royce, "Hayır, tartışmayacağız," diye karşılık verdi. "Bu mesele kapanmıştır."

Royce Nicholaa'nın sol elini tekrar sıktı. Nicholaa sağ elini Royce'unkinin üstüne yerleştirip Royce'a sağlam bir sıkış verirken tatlı tatlı gülümsedi. Nicholaa'nın cesaretine şaşıran Royce az kalsın gülümsüyordu.

Hugh, "Yarın Londra'ya gitmek için yola çıkıyorum," diye belirtti. "Bu akşam son bir satranç oyunu umuyorum, Nicholaa."

Nicholaa, "Sizi bir kere daha yendiğimde üzülecek misiniz?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hugh sırıttı. Nicholaa baronun, Royce ile sessiz çekişmesini izlediği hükmüne vardı. Elini geri çekme uğraşısını sürdürdü ancak Royce Nicholaa'ya izin vermiyordu.

Hugh, "Ben asla üzülmem, Nicholaa," diye belirtti. "Kesinlikle sorun olmayacaktır çünkü bu oyunu kazanmayı planlıyorum. Sabahleyin buradan ayrılacağım için seni adamakıllı yenmeye karar verdim. Kendini üzülmeye hazırlarsan iyi olur."

Nicholaa Hugh'un kendini beğenmişliği üzerine güldü. Royce gülümsedi. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum, Hugh," diyerek söze karıştı. "Ama Nicholaa yemekten sonra meşgul olacak. O ve ben bir tartışma yapacağız. Değil mi?"

Bir itiraz istemediğini bildirmek için Nicholaa'nın her iki elini de sıktı. Nicholaa Royce'un gözlerindeki bakıştan ve çenesindeki kasılmadan hoşlanmadı. Royce Nicholaa'ya öğüt vermek üzere olduğunda daima bu bakışı takınırdı.

Hugh satrançla ilgili bu son fırsatın reddedilmesini istemese de Royce'a, "Yalvaracak değilim," dedi.

Nicholaa baronun, şekeri elinden alınmış çocuk gibi göründüğünü düşünüyordu. Baronun son gecesinin bir hayal kırıklığına dönüşmesini istemiyordu.

Nicholaa Royce'a, "Hızlı bir oyun oynayabilirim," dedi. "Hugh'u utandırmak hiç zamanımı almaz. Biz oynarken, sen de bana öğüt verebilirsin, Royce."

Nicholaa'nın kulağına mükemmel bir planmış gibi geliyordu bu. Royce'un ise kaş çatışından aynı fikirde olmadığı belliydi. "Sana öğüt vermeyeceğim," diye belirtti. "İkimiz bir tartışma yapacağız."

Nicholaa Royce'a hoşnutsuz bir bakış fırlattı. Burnundan soludu üstüne üstlük ki bu hiç de hanımefendice değildi, "Tartışmanın türü, Londra yolunda senin hep konuştuğun ve benim hep dinlediğim tür mü?" Royce'a yanıtlayacak zaman vermedi ve tekrar Hugh'a doğru döndü. "Kulağa, bana bir öğütmüş gibi geliyor," dedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hugh gülmemeye çalışıyordu. Nicholaa kocasının öfkesini kasıtlı olarak iğneliyormuşa benziyordu. Royce karısıyla mutluymuş gibi de görünmüyordu. Karısının ellerini serbest bıraktı ve arkasına yaslandıktan sonra kollarını göğsünde kavuşturdu. Sert bakışları yangın çıkarabilirdi.

Nicholaa gülümsemesini tutmakta zorlanıyordu. Sözünden dönmeyi reddetti yine de. Bu adam, Nicholaa'ya öğüt verecekti ve Nicholaa adamın bunu itiraf etmesini istiyordu. "Ben yalnızca bir gözlem yapıyordum," dedi.

Karısı bütünüyle disiplinden yoksun bir halde, bir konuğun önünde onunla tartışıyordu. Hugh'un sıkı dost olması önem taşımıyordu. Royce'un Nicholaa'yla tartışmayı arzuladığı konu kişiye özeldi ve "aileyi ilgilendirenler" başlığı altına giriyordu. Nicholaa bir yabancıyı sorunlarına çekme konusunda daha duyarlı olmalıydı.

Royce, "Bir satranç oyunu oynayabilirsiniz," dedi. "Fakat yalnızca bir. Rıza gösteriyor musun, Hugh?"

Hugh bu sözler üzerine şömine rafından tahta satranç taşlarını almak için şömineye doğru aceleyle yürüdü. Şimdiden ellerini ovuşturmaya başlamıştı.

Nicholaa gülümsedi ve bir kez daha Royce'a doğru döndü. "Ben de rıza gösteriyorum," dedi.

Royce bir kaşını kaldırdı. "Neye rıza gösteriyorsun?"

"Yalnızca bir oyun oynamaya."

"Ben senin rızanı sormadım, Nicholaa." Royce bunu söylediğinde gülümsüyordu.

Nicholaa başını iki yana salladı. "Bazen geçinilmesi gerçekten zor biri haline geliyorsun, Royce."

"Sadece bazen mi?"

Alice masayı temizleme konusunda aceleci davrandığında, Nicholaa bu müdahaleden hoşnut oldu. Kocasına, "Ruh halinin düzeleceğini umuyorum," diye fısıldadı. Ayağa kalktı ve yalnızca kocasının kaş çatışından uzaklaşmak için Alice'e işinde yardım etti. ; Masa kurulanır kurulanmaz, Hugh satranç tahtasını masanın

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ortasına yerleştirdi ve satranç taşlarını dizdi. Ahşap heykelciklerden biri yere düştü. Nicholaa derin bir nefes aldı. "Dikkatli olun lütfen. O taşları babam oydu. Onlara herhangi bir zarar gelmesini istemiyorum."

Hugh yere düşen satranç taşını yerden aldı, kontrol ettikten sonra ceketinin koluyla parlattı. 'Yeni gibi sağlam, Nicholaa. Bunu baban mı oydu gerçekten? Bak, Royce. El emeği. Miğferdeki detaya bak. Babanın elleri maharetliymiş, Nicholaa."

Royce heykelciği aldı ve daha iyi görebilmek için mumlara yaklaştırdı. Nicholaa Royce'un arkasında durmak için yürüdü, elini onun omzuna koydu ve taşa onunla beraber bakmak için öne eğildi. "Siyah vezir tacındaki şu çentiği görüyor musun? İşte o çentiğin nasıl olduğunu anımsıyorum. Babam o taşı oyarken bize en azından bir düzine defa dinlediğimiz bir hikâyeyi anlatıyordu ve o hikâyeyi bitirdiğinde öyle şiddetli güldü ki parmağını kesti ve ahşabı tam orasından çentikledi." Nicholaa Royce'un omzundan sarkıncaya dek öne eğildi ve ona taştaki küçük kusuru gösterdi.

Nicholaa'nın sesindeki hoşnutluk üzerine Royce, "Peki ya siz o hikâyeyi sayısız kereler dinlediğiniz halde, babanla beraber güldünüz mü?" diye sordu.

Nicholaa yanıt vermeden önce Royce'a gülümsedi. Nicholaa'nın gözlerindeki parıltı, Royce'un göğsünü sıkıştırdı. Royce Nicholaa'yı bu denli endişesiz görmekten hoşlandığına karar kıldı. "Elbette güldük. Gülmeseydik babamın duyguları incinirdi, annem öyle söylemişti."

"Öyleyse babanın duyguları annen için önemli miydi?"

Nicholaa başıyla onayladı. "Tıpkı senin duygularının benim için önemli olduğu gibi." Yüz ifadesi ciddileşti. "Niye şaşkın görünüyorsun?" diye sordu. "Bir karının, kocasını önemsemesi lazım. Bu bir ilişki geleneğidir."

Nicholaa kendisini durdurabilecekmişe benzemiyordu. Sabit gözlerle Nicholaa'ya bakarken Royce'un yüzünde çok kararlı bir ifade vardı. Nicholaa sanki yabancı bir dilde konuşmuştu. Genç kadın Royce'un kaş çatışını dindirmek istercesine onu öptü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın kendiliğinden eylemi nedeniyle afalladı. Nicholaa utandı ve ikisi arasına biraz mesafe koymayı düşünerek geri çekildi, ancak Royce onun uzaklaşmasına olanak tanımayacaktı. Elini uzatıp Nicholaa'nın kolunu yakaladı.

Royce boğuk bir sesle, "Bu satranç taşlarının geri kalanlarından söz et bana," dedi.

"Hakikaten bilmeyi arzuluyor musun yoksa sadece nezaketen mi böyle davranıyorsun?"

Royce sırıttı. "Ben nazik biri değilim, hatırlıyor musun? Kabayım."

Royce Nicholaa'yla dalga geçiyordu. Royce'un gözlerindeki parıltı bunu aynen yansıtıyordu. Nicholaa, "Gözlerinde güzel gümüşi izler olduğunu biliyormusun?" diye sordu.

Royce başını iki yana sallayıncaya kadar Nicholaa bu yorumu yüksek sesle yaptığının farkına varmadı. Yüz kızarması yoğunlaşan Nicholaa masada Hugh'un karşındaki yerini aldı. "Beyaz vezirin nasıl da sola doğru eğildiğini fark ediyor musun? Justin taşın altlığını düzeltmeye çabaladı. O zamanlar yalnızca sekiz ya da dokuz yaşındaydı, bu nedenle babam ona fazla kızmadı. Justin'in sadece yardımcı olmaya çalıştığını söyledi. Ailedeki herkes bu satranç taşlarının yapımında ona yardım etti."

Royce, "Peki ya sen ne yaptın?" diye sordu. "Hangi taş, senin elişini üzerinde taşıyor?"

"Anneme ve bana taşları boyama ve cilalama görevi verildi. Beyazlar benim işim, siyahlar da annem tarafından boyanıp cilalandı."

Hugh, "Güzel bir takım," diye belirtti. "Şimdi çene çalmayı bırak ve oyuna başla, Nicholaa," eklentisini yaparken ise sesi yükseldi.

Nicholaa, "Siz konuğumuzsunuz," dedi. "O yüzden ilk hamleyi sizin yapmanız gerekiyor."

Hugh başıyla onayladı. "Kendini yenilgiye hazırla."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Hazırladım," yanıtını verdi. Başka bir şaşırmışlık tepkisini çekip Royce'a göz kırptıktan sonra ekledi: "Bazı gözde hatıralarım bu satranç takımına ilişiktir. Taşların hepsi ailemden yadigardır. Bütün hikâyeleri hatırlamalıyım, Royce ve onları çocuklarımıza aktarmalıyım."

Hugh ilk hamlesine tam beş dakika kafa yordu ve hamlesini nihayet gerçekleştirdi. Nicholaa piyonunu ilerletmeden önce satranç tahtasına göz ucuyla baktı..

Royce, "Gelenekler senin için çok önemli, değil mi, Nicholaa?" diye sordu.

Hugh sonraki hamlesini düşünürken masada parmak uçlarıyla tempo tuttu. Konsantrasyonunu sağlamaya çalışırken sert sert bakıyordu. Nicholaa Hugh'u rahatsız etmemek için yanıtını fısıldadı. "Evet, gelenekler benim için önemlidir. Senin için önemli mi?"

"Her zaman gerçeği söyleme geleneği benim için çok önemlidir."

Nicholaa Royce'a hoşnutsuz bir bakış attıktan sonra Hugh'un sonraki hamleyi yapmış olduğunu gördü. Derhal karşılık verdi;

Nicholaa Royce'u teşvik etti: "Öteki gelenekler de senin için önemli mi?"

Royce omuz silkti. "Bunu düşünmemiştim."

Hugh, "Bu oyun benim için önemli," diye söylendi. "Şu laklağa son ver artık. Yaptığın işi düşünmen lazım."

Nicholaa tekrar Royce'a doğru dönmeden önce her iki oyuncu da üçer hamle daha yaptılar. Royce oyunu izlemekteydi ve Nicholaa her hamle yapışında Royce'un gülümsediğini fark etti. Nicholaa Royce'un ne düşündüğünü merak ediyordu.

Nicholaa, "Senin için de önemli olmalı," deyiverdi.

"Ne?"

"Gelenekler."

Royce sordu: "Niye?" Oyunu gözlemlemek için masaya daha da yaklaştı.

"Çünkü benim için önemli. Şah, Hugh."

"Şah olamaz henüz."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Hugh'a sempatik bir şekilde baktı. "Vezirin köşeye kıstırıldı."

"Hayır, kapana kısılmadı," diye homurdandı Hugh.

Nicholaa gülümsememek için kendini zor tuttu, filini ilerlettikten sonra Hugh'un vezirini satranç tahtasından ayırdı.

Royce az önce tanıklık ettiği şeye inanmakta güçlük çekiyordu. İlk iki hamleden sonra Nicholaa'nın sergilediği becerinin şans eseri olduğunu düşünmüştü. Nicholaa sonraki hamleyi yaptığında Royce bu pozisyonu yeniden değerlendirmeye mecbur oldu. Oyun zekice oynanmıştı. Nicholaa zekiydi.

Hugh'un başı kollarının üstüne dayanmak için aşağı doğru düşmüştü. "Beni yenmek sekiz hamleden fazlasını gerektirmedi."

Nicholaa elini uzatıp Hugh'un omzunu sıvazladı. "Giderek daha da iyi oynuyorsun, Hugh."

Hugh yerinden doğruldu. "Öyle olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı. "Ama sen bana yalan söyleyecek iyi bir kalbe sahipsin, Nicholaa."

Nicholaa kocasına doğru tez bir bakış fırlatırken, "Yalan söylemiyorum," deyiverdi. "Sahiden ilerleme kaydetmişsin.

Hugh derin bir nefes aldı. Ayağa kalktı, Nicholaa'yı resmi bir biçimde baş selamı verdikten sonra yatacağını duyurdu. Uzun adımlarla girişe doğru yürürken, "Karını, seni özleyeceğimden, daha çok özleyeceğim, Royce," diye seslendi.

"Sarayda Hugh'un iyi bir satranç oyuncusu olduğu düşünülür."

Royce bu yorumu yaptı. Nicholaa gülünmeyince yanağındaki gamze belirdi.

"Ben daha iyiyim."

Royce bu küstahça yanıtın aksini iddia edemezdi. Nicholaa daha iyiydi. "Evet, sen daha iyisin," onayını verdi. "Diğer taraftan ben de öyleyim."

Nicholaa, "Belki de," dedi. "Bir oyun için sana meydan okuyor olmayacağım yine de. Seni yendiğimde duyguların incinecektir."

Royce bu yoruma öylesine hayret etti ki kahkahayı kopardı. "Sen beni yenemezsin ve benim duygularım etkilenmez."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'a gönderdiği bakış, Nicholaa'nın ona inanmadığı izlenimini uyandırıyordu. Nicholaa satranç takımını şömine rafına bir kez daha yerleştirmeyi düşünerek ayağa kalkmaya koyuldu, fakat Royce ellerini Nicholaa'nınkilerin üstüne koyarak genç kadını durdurdu.

"Olduğun yerde kal, Nicholaa. Tartışmamızın vaktidir."

Sonra Royce ayağa kalktı. Nicholaa küçük bir iç çekiş koy verdi. Saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru attı, ellerini masanın üstünde kenetledi ve Royce'a gülümsedi. Royce masanın öbür tarafına doğru ilerlemişti ve orada, Nicholaa'nın tepesinde, bir kuleymişçesine yükseliyordu. Nicholaa, "Dinlemeye hazırım," dedi.

"Dün geceye dair... "

"Evet?"

"Tarafından beni kandırmaya yönelik başka bir girişimde bulunuldu, öyle değil mi?"

Royce Nicholaa'nın, onu sarhoş etme planını inkâr etmesini sabırla bekledi. Sonra Royce, bu girişim gecenin geri kalanına mal olsa bile, Nicholaa'yı dürüst olmaya zorlayacaktı. Mantıklı bir bakış açısından kendini genç kadının itirazına hazırladı.

"Evet, Royce, seni kandırmaya çalışıyordum."

Nicholaa'nın hazır onayı karşısında Royce'un nutku tutuldu. Royce çabucak kendine geldi. "Planın ekşidi, değil mi?"

"Evet, ekşidi."

"Bana ne dediğini hatırlıyormusun?"

Nicholaa Royce'a bakmak için boyun tutulmasına maruz kalıyordu. Royce'un ya oturmasını ya da bir iki adım gerilemesini diliyordu. "Sadece birkaç tanesini," diye itiraf etti. "Sana Ulric'in benim erkek kardeşimin oğlu olduğunu söylediğime inanıyorum. Yoksa bunu tahmin etmiş miydin?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'ya yanıt vermek üzereydi, sonra fikrini değiştirdi. "Pekâlâ, Nicholaa," dedi. "Oynadığın bu yeni oyun nedir?"

"Ben oyun oynamıyorum."

"Öyleyse niye bu kadar uysal davranıyorsun?"

Nicholaa zarif bir silkişte omuzlarını kaldırdı. "Sana karşı bütünüyle dürüst olacağıma söz verdim."

"Peki dün gece bana karşı dürüst olduğuna inanıyormusun?"

Nicholaa, "Dün gece sana birkaç şey söylemeyi planlamıştım," diye karşılık verdi. "Ailemden bahsederken sana karşı bütünüyle dürüst olacaktım. Evet, pekâlâ dürüst davranıyordum. Ben kesinlikle dürüsttüm."

"Ama ilk başta beni sarhoş etmek istiyordum"

Nicholaa başıyla onayladı. "Gerçeği bu şekilde kabullenmenin senin için daha kolay olacağını düşündüm."

Royce başını iki yana salladı. "Beni kandıracağını sandın."

Nicholaa, "Duruma bu şekilde bakabileceğini tahmin etmeliydim," misillemesini yaptı. "Bunun aptalca bir plan olduğunu kabul ediyorum, Royce. Peşinde olduğun bu mu?"

Royce kafasını salladı. "Bu iyi bir başlangıç," dedi.

"Gerekçem tam olarak da bu. Yeni bir başlangıç istiyorum."

"İstiyor musun?"

Nicholaa sabit bakışlarını ellerine yönlendirdi. "İyi geçinmemizi istiyorum."

Nicholaa'nın sesindeki isteklilik, Royce'un dikkatinden kaçmadı. Royce Nicholaa'nın ona karşı dürüst mü davrandığına yoksa onu yeniden kandırmaya mı çalıştığına karar veriyorken bir dakika boyunca gözlerini dikip Nicholaa'ya baktı. "Bu senin için önemli mi?" diye sordu.

"Ah, evet." Royce'a baktı. "Çok önemli."

Royce ona inanıyordu. Gülümsedi.

Nicholaa, "Fikrim seni eğlendiriyor mu?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'ya kendisini uygun ruh haline sokmak için zaman vermedi. "Ben hoşnutum, eğlenmiyorum," açıklamasını yaptı. Boğuk bir sesle ekledi: "Üstelik iyi geçinmemizi de diliyorum."

Nicholaa'nın gözleri şaşkınlık içerisinde fal taşı misali açıldı. Royce'un sesi kulağa çok samimi geliyordu. Sonra Royce başıyla onayladı. Cevaben Nicholaa da başıyla onayladı.

Kahretsin, Nicholaa Royce'un tüm küstahlığını almıştı. Royce kendini birdenbire yeni görevlerine aşina olmayan acemi bir kâhya kadar beceriksiz hissetti.

Royce, "İyi o zaman hemfikiriz," dedi. Nicholaa bir kez daha başıyla onayladı ve ayağa kalkmaya başladı. Royce arkasına döndü ve ellerini arkasında kenetledi. Nicholaa tekrar oturdu. Başına ne geleceğini biliyordu. Öğüt vaktiydi. Royce, "Bir koca karısının ona karşı daima dürüst olacağına en üst seviyede güven duymalıdır," dedi.

Nicholaa, "Ama sen daha önce hiç evlenmedin ki," olgusuna dikkat çekmeden edemedi. "Bunun doğru olup olmadığını nasıl bilebiliyorsun?"

"Nicholaa, bir insan alevin verebileceği hasardan haberdar olmak için yanmak zorunda değildir."

Nicholaa bunun hayli acayip bir kıyaslama olduğunu düşünüyordu, fakat kocasının yüzündeki gergin ifade, Nicholaa'nın fikrini kendisine saklamasına neden oldu.

Royce sözlerine, "Ben senden yaşça daha büyüğüm," diye başladı. "Ne konuştuğumu bildiğime ilişkin bana güvenmek zorunda olacaksın. O halde, Nicholaa, gerçeği konuşmak... "

Nicholaa'ya öğüt vermekten nasıl da hoşlanıyordu. Volta atmaya koyuldu ve sözlerini sürdürdü. Nicholaa başını yine eğdi Justin ile Ulric'in eve gelişlerinden önce yapılması gereken işleri zihninde sıralamaya başladı, "heryerin doğru dürüst fırçalanması gerekiyordu; bebek emekliyordu artık ve Nicholaa bebeğin dizlerinin tozlanmasını istemiyordu. Aşçının Justin'in sevdiği yemeklerden bazılarını

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

hazırlamasını da istiyordu bu durum erkek kardeşini hoşnut edecekti. Yarın gece onlar sülün ve fırınlanmış tatlı elma yiyeceklerdi. Justin sülünü severdi. Ve kuş pişirildikten sonra Nicholaa sırf akşam yemeğini biraz daha süslemek için aşçıya renkli tüyleri kuşa yeniden takmasında yardım edecekti.

"Onaylamıyor musun, Nicholaa?"

Nicholaa kendi adını işittiğinde kocasına nasıl bir cevap vereceğini düşünmeye koyuldu. Royce bariz bir biçimde yanıt bekliyerek sabit gözlerle Nicholaa'ya bakıyordu. "Evet, Royce."

Royce başıyla onayladıktan sonra yeniden konuşmaya başladı. "Evlilik harita gibidir."

"Ne gibidir?" Nicholaa'nın sesi kuşkulu çıkıyordu.

Royce, "Harita," diye yineledi. "Ben sana talimat verdiğimde bana hiç kimse karışmayacak."

Royce bu emri verirken sesini yükseltmemişti. Nicholaa Royce'un sesini hiç yükseltmediğini aniden idrak etti. Royce kontrollü, disiplinli bir erkekti. Doğrusu, Nicholaa onun kısıtlamasına hayran kalmadan edemiyordu. Royce iyi kalpliydi de üstelik.

Nicholaa gündüz düşü kurmaya yeniden başlamadan ve Royce'un, onun yeni konumuna uyum sağlamasını kolaylaştırmaya ilişkin söylediği her şeyi anlamadan önce kocasının öğüdünden biraz daha fazla parça yakaladı. Royce Nicholaa'nın mutlu olmasını istiyordu. Royce'un öğüt verişi sürdükçe bu gerçek giderek daha da belirgin bir hal alıyordu.

Bu adam Nicholaa'yı belki de neredeyse Nicholaa'nın onu Önemsediği kadar çok önemsiyordu. Evet, Nicholaa onu önemsiyordu. Eğer önemsemeseydi, Royce'un her sözüne bu denli ilgi göstererek orada oturuyor olmazdı. Annesinin davrandığı gibi davrandığını ayrımsadı. Babası aynı eski yorgun hikayeleri tekrar tekrar anlatmayı severdi ve annesi bu hikâyeleri her dinleyişinde keyif alıyormuş numarası yapardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'ya öğüt vermeyi seviyordu. Ve şimdi Nicholaa çok ilgileniyormuş numarası yapıyordu. Gelenekler devam ediyordu. Nicholaa'nın içinde sıcak bir his yükseldi. Annesi şu halini görse onunla gurur duyardı çünkü tıpkı annesinin, kocasının duygularını koruduğu gibi, Nicholaa da Royce'unkileri korumaya çabalıyordu.

Royce, "Bu yüzden her gün üstlenmeyi planladığın görevleri bana ana hatlarıyla belirtmenin senin için iyi bir fikir olacağı kanaatindeyim," sonucuna vardı. "Bu aynı zamanda günlük yaşantımızı düzene sokabilmemizin bir diğer yolu."

"Benim her sabah karşında durmamı ve o gün ne yapmayı planladığımı sana anlatmamı istediğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Evet."

Gözleri hayretle kocaman açılan Nicholaa, "Ama sen sürprizler için hiç yer bırakmıyorsun, Royce," diye belirtti.

Royce dehşete düşmüş gibi görünüyordu. "Hayır, elbette öyle değil. Tanrı aşkına, Nicholaa, söylediğim sözü işitmedin mi?"

Nicholaa Royce'un, kendiliğinden eylemler konusunu Çoktan örtbas ettiği tahmininde bulundu. Gülümsemeye kalkışmadı. Royce'un gönlünü almaya çalışarak aceleyle, "Ah, evet," dedi. "Pek çok şey öğrendim. Ben senin sürprizler hakkında nasıl düşündüğünden emin değildim yalnızca."

Bu mazeret, Nicholaa'nın kulağına acınacak derecede eksik geldi, fakat Royce sakinleşmişe benziyordu. Nicholaa gülümsedi o vakit. "Söylevini bitirdin mi? Geç oluyor ve Clarise bu akşam yatmadan önce benim için bir banyo hazırlayacağına söz verdi. Suyun soğumasını istemiyorum."

Royce Nicholaa'nın gitmesine izin verdi. Girişe doğru yürüdüğünde Nicholaa'nın bacakları tutulmuş haldeydi. Nicholaa acaba ne kadar süredir orada oturmaktaydı?

Royce'a iyi geceler dilemek için döndü ve Royce'un, satranç takımını şömine rafına tekrar yerleştirdiğini fark etti. Arkasını dönünceye dek bekledi. "İyi geceler, Royce."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bir dakika boyunca Nicholaa'ya baktı. "Bu gece benimle uyuyorsun."

Royce'un sesindeki haşinlik itiraza mahal bırakmıyor olsa da Nicholaa'yı korkutmuyordu. Hayır, Royce kararlı olduğunu Nicholaa'ya bildiriyordu sadece.

Diğer taraftan Nicholaa da öyleydi. Evliliklerinin her bakımdan gerçek olma zamanı gelmişti. Nicholaa'nın biraz korkuyor olması önemli değildi. Nicholaa Royce'un onu incitmeyeceğini kalben biliyordu.

Hizmetçiler ahşap küveti Nicholaa'nın odasına koymuşlardı. Nicholaa her şeyin yoluna gireceğini kendi kendisine hatırlatarak uzun süreli bir banyo yaptı. Kendi kendisine öğütler verdiğinin farkına vardığında ise gülümsedi.

Clarise bir anne gibi davranarak etrafta geziniyordu, fakat Nicholaa'nın yaşayacaklarının tamı tamına ne olduğunu anladığına inandığı için bu mahçup edici mevzunun kapanmasına müsaade etti.

Nicholaa Clarise'e tüm gerçeği anlatmamıştı her nasılsa. Evlilik eylemi hakkında yıllar boyunca yalnızca bölük pörçük bilgi kırıntıları öğrenmişti. Ayrıca annesi de sadece genel anlamda konuşmuştu onunla.

Buna karşın Royce ne yapacağını biliyordu... Eğer Nicholaa kendi odasından ayrılıp onun odasına gitme cesaretini bulursa.

Clarise Nicholaa'nın saçlarını fırçalama işini bitirdikten sonra geceliğini giymesine yardımcı oldu. "Onun dün gece sizinle tam olarak yattığına inanmıyorum," diye fısıldadı. "Şayet yatsaydı, sizin biraz hassasiyet hissetmeniz gerekirdi."

Nicholaa başıyla onayladı. Cevaben, "Onun bana dokunduğuna inanmıyorum," diye fısıldadı. "Bu onurlu bir davranış olmazdı. Kocamın aklının nasıl çalıştığını anlamaya başlıyorum. Ben öylesine savunmasız bir durumdayken bana dokunmuş olamaz."

Nicholaa geceliğinin altına beyaz renkli pamuklu bir uyku entarisi giymişti. İlk başta kalın bir iç gömleği giymeye kalkışmıştı, fakat Clarise ona bunun uygun olmayacağını söylemişti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın kendi odasından Royce'unkine yürümesi sonsuza dek sürdü adeta. Nicholaa duraksamadı yine de. Kapıyı açtı ve içeri girmekte aceleci davrandı.

Royce şöminenin önünde diz çöküyordu. Yalınayaktı ve göğsü çıplaktı. Tombul bir kütüğü kaldırıp ateşe attığında, geniş omuzlarındaki kasların görüntüsü etkileyiciydi.

Nicholaa bir dakika boyunca orada durup Royce'u izledi. Royce'un hâlâ pantolonu olduğu için şükran duası etti. Geceye yüzü kızararak başlamak istemiyordu. Royce bu durumu hemen fark ederdi.

Nicholaa ayak bileklerinin etrafında bir hava akımı hissettiğinde kapıyı kapattı, ardından Royce'u şömine rafına yaslanmış ve ona sabit gözlerle bakarken bulmak için arkasını döndü.

Nicholaa gülümsemeyi denedi.

Royce ona gülümsemedi. Nicholaa Royce'un düşünceli halinden endişelenerek, "Ne düşünüyordun, kocam?" diye sordu.

"Çok güzel bir kadınla evli olduğumu düşünüyordum."

Nicholaa'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Teşekkür ederim," karşılığını verdi. Bir adım ilerledi. "Biliyor musun, bunun bana dair şimdiye dek dile getirdiğin ilk iltifat olduğunu zannediyorum."

Royce başını iki yana salladı. "Hayır, bir tane daha vardı."

"Var mıydı?"

"Kendini rahibe kılığına soktuğunda kurnaz olduğunu düşündüğümü söylemiştim. Hatırlamıyormusun? Manastırda tekrar karşılaştığımızda."

Nicholaa gülümsedi. "Hatırlıyorum, fakat ben o yorumun bir iltifat olduğunu düşünmemiştim."

"Neden olmasın? Görünümün hakkındaki yorumumdan daha mühimdi."

Nicholaa'nın tam manasıyla kafası karışmıştı. "Niye daha mühimdi?"

Royce, "Bir kadın görünümü hakkında hiçbir şey yapamaz," dedi. "Ya güzeldir ya da değildir. Karakter ise hayli farklı bir mesele. Şimdi anlıyor musun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Benim kafamı karıştırmaya çalıştığını anlıyorum," diye belirtti. "Ve beni çekici bulduğun için hâlâ hoşnutum. Hangi iltifatın daha mühim olduğu önem taşımıyor."

Nicholaa sesinin titrememesinden de hoşnuttu zira bacaklarının titrediğini hissedebiliyordu. Olacaklardan ötürü biraz korktuğunu veya çok utandığını Royce'un bilmesini istemiyordu. Onun karısıydı artık, küçük budala bir yumurcak değildi. Yine de yüzünün kızarmamış olmasını dilerdi. Genç kadının yüzü ateş kadar kırmızıydı. Royce uzun bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa can havliyle korkusunu Royce'dan gizlemeye çalışıyordu, Royce onun omuzlarının titrediğini odanın diğer tarafından dahi görebilirdi. Nicholaa korktuğunun başka bir belirtisi olarak geceliğinin kemeriyle oynuyordu.

"Kapıyı sürgülemem gerekiyor mu?" diye sordu genç kadın.

"Evet."

Nicholaa başıyla onayladı. Ayakkabılarını çıkardı ve aceleden kapının hâlâ kilitlenmediğini unutarak yatağa doğru yürüdü.

Nicholaa durdu, ansızın çok gerildiği için abuk subuk konuşmadan edemedi. "Birinin doğası hakkında bir iltifat daha önemlidir çünkü bir insan nasıl davranacağını seçmek zorundadır, oysa birinin görünüşü hakkındaki bir iltifat çok fazla şey ifade etmez çünkü görünüşle ilgili bir tercih yoktur. Dün gece benimle yatmadın, değil mi?"

Konulardaki değişikliği algılaması Royce'un bir dakikasını aldı. "Hayır, dün gece seninle yatmadım."

Nicholaa dikkatini geceliğini çıkarma işine verdi. "Yatmadığını biliyordum," diye fısıldadı. "Buna rağmen sormam gerekiyordu."

Geceliğini usulüne uygun katladıktan sonra yatağın ayakucuna koydu.

"Örtülerin altına girmemi istiyor musun şimdi?"

"Sen istiyor musun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa önce yatağa, sonra Royce'a baktı, ardından tekrar yatağa baktı. Bir kaş çatış, Nicholaa'nın alnını kırıştırdı. Öyle bir davranıyordu ki Royce sanki ondan dünyanın tüm sorunlarını çözmesini istemişti.

Nicholaa nihayet, 'Yatağa hemen girmek istediğimi zannetmiyorum," yanıtını verdi.

"O zaman girme."

Nicholaa kaşlarını çatarak Royce'a döndü. "Niye bu kadar uysal davranıyorsun?"

Royce sırıttı. "Bana tatlı dilin, yılanı deliğinden çıkardığı söylendi."

"Böyle gülünç bir sözü kim söyler ki?"

Royce, "Sen söyledin," diye karşılık verdin. "Dün gece."

Royce'un öyle tapılası bir gülümsemesi vardı ki Nicholaa'nın korkusunu biraz yatıştırdı. Nicholaa, "Sarhoştum," yanıtını verdi. Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve konuşmaya konsantre olmayı denedi. "Davranışımdan utanıyorum. Bunun yeniden olmayacağına ilişkin sana söz veriyorum. Yine de dün geceki yemeğin yanı sıra yalnızca su içtiğimi fark ettin değil mi?"

Royce güldü. Sözcükleri uzatarak, "Sesinin hiç pişmanlık hissetmediğini fark ediyorum," dedi. "Fark ettiğim budur."

Nicholaa gülümsedi. Rahatlamaya başladı, çünkü Royce Nicholaa'yla yatmak için acele ediyormuşa benzemiyordu. Belki de Royce Nicholaa'nın biraz gergin olduğundan haberdardı ve korkusundan kurtulması için ona bile bile zaman tanıyordu.

Bu olasılık Nicholaa'yı yatıştırdı. Genç kadın Royce'un önünde durmak için yürüdü. Royce onun üzerinde kule misali yükselmesine karşın Nicholaa bundan sıkıntı duyuyormuş gibi görünmüyordu. Royce'un çıplak göğsü Nicholaa'yı sıkıntıya sokuyordu yine de. Royce yakışıklı bir şeytandı. Sıcak bir düğüm Nicholaa'nın midesine oturdu. Cildi bronzlaşmış olan Royce güçlü bir bedene sahipti. Kollarının üst kısmı kasların dizildiği bir halatmışçasına parlaktı ve göğsü muhteşemdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'a sadece bakarken bile nefessiz kaldığını hissediyordu, Bunun ahmakça bir tepki olduğunu kendi kendine söyledi, çünkü Royce'u ceketsizken birkaç kez görmüştü.

Royce Nicholaa'yla yatmayı o ana dek düşünmese de şimdi düşünüyordu.

Nicholaa Royce'un göğsünün ortasından aşağıya inen uzun, ince bir yara izini ayrımsadı. Tepe noktasına yakın ize dokunduktan sonra çizgiyi parmak uçlarıyla takip etti. Nicholaa'nın parmakları Royce'un karnına dokunduğunda, oradaki kaslar kasıldı.

Nicholaa, "Bu darbenin seni öldürmesi gerekiyordu," diye fısıldadı. "Pek çok yaradan mustarip olmak ve hâlâ hayatta kalmak için efsunlu bir yaşam sürmüşsün, Royce."

Royce Nicholaa'nın ona söylediğine yoğunlaşmakta güçlük çekiyordu. Nicholaa'nın parmakları Royce'un karnında daireler çiziyordu. Bu okşayış Royce'un kalp atışlarını hızlandırıyordu.

Nicholaa Royce'a dokunmaktan hoşlanıyordu. Royce'un teninin sıcaklığı, Nicholaa'yı şaşırtıyordu. Royce'un her yeri sertti ama sıcaktı da. Nicholaa Royce'un vücudunun, ruhunu yansıttığına karar kıldı. Royce savaşta acımasızdı, fakat Nicholaa'ya nazik davranıyordu. Evet, bu savaşçının vücudu, iyi bir yüreği koruyordu.

Nicholaa kollarını Royce'un beline sardı ve Royce'u kucakladı.

Royce kollarını Nicholaa'ya doladı ve yanağını göğsünde dinlendiren Nicholaa'yı daha da yakına çekti. "Royce? Ne olacağını açıklar mısın?"

Nicholaa'nın sesindeki ürkeklik Royce'u gülümsetti. Royce Nicholaa'nın tepesini öptü. "Hayır."

Nicholaa Royce'un gözlerine bakabilmek için hafifçe geriye çekildi. "Bana anlatmayacak mısın?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın yüzünü gizleyememesi için elini onun çenesinin altına koyduktan sonra yavaşça aşağı doğru eğildi. Nicholaa'nın dudaklarından sadece bir nefes ötedeyken, "Anlatmak yerine göstereceğim, Nicholaa," dedi.

Nicholaa'nın bunun iyi bir fikir olup olmadığını merak edecek zamanı yoktu. Royce dudaklarını Nicholaa'nınkilerin üstüne yerleştirdiğinde, Nicholaa'nın tüm dikkatini çekti. Bu öpüşme hiç de yumuşak ve nazik değildi. Hayır... Sıcak, ıslak ve bariz biçimde sahipleniciydi.

Nicholaa'nın tadı güzeldi. Royce o tada doyamıyordu. Elleri Nicholaa'nın sırtını okşadıktan sonra kalçasını avuçlayana dek daha da aşağılara hareket etti. Royce Nicholaa'yı yukarı kaldırdı ve erkekliğine bastırdı.

Nicholaa Royce'un sertliğini duyumsadığında uzaklaşmaya çabaladı, ancak Royce genç kadına izin vermedi. Tutuşunu sıkılaştırdı. Dudakları Nicholaa'nın dudaklarına, Nicholaa'nın direnişi kırılıncaya ve Nicholaa da Royce'u tutkuyla öpünceye kadar tekrar tekrar yöneldi.

Soluyuşlarının sesi Royce'unki kulak tırmalayıcı, Nicholaa'nınki sığ kalplerinin atışıyla karışıyordu.

Royce dakikalar boyunca yumuşak saldırısını sürdürdü. Kolaylaştırmakta, her okşayışın tadına varmakta kararlıydı. Nicholaa daha derin ilişki için hazır olduğunda, Royce'u haberdar edecekti nasıl olsa.

Royce bacakları iki yana ayrık vaziyette karısının dudaklarının tadına bakarken şömine rafına yaslanmayı sürdürüyordu. Karısını ürkekliğinden arındırması uzun zamanını almadı. Nicholaa Royce'un kollarını, omuzlarını ve sırtını okşamaya başladıktan sonra kıpır kıpır hareket etti. Kendi kalçalarına dayalı vaziyetteki Royce'un sertliğini okşadı. Nicholaa ileri geri hareket etmeye başladığında, Royce'a kasıtlı olarak sürtündüğü için Royce'un dinginliği kayboldu. Royce Nicholaa'nın kalçasını kavradı ve Nicholaa'nın bu eziyeti sonlandırmasını sağladı. Kendi kendisine, kontrolünü çok geçmeden kaybetmek üzere olduğunu hatırlattı,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ama eğer masum karısı tatlı işkencesine son vermeseydi, Royce yavaş gitmeye dair yeminini unutabilirdi.

Royce'un elleri Nicholaa'nın omuzlarını okşadıktan sonra göğüslerinin yanlarına hafifçe dokundu. Nicholaa hazla titredi ve kollarını Royce'un boynuna sarmak için uzattı. Royce'a adeta yapışmadan önce uzun zaman geçmedi. Royce nihayet dudaklarını Nicholaa'nın dudaklarından ayırdıktan sonra genç kadını boynunun yanından dişlemeye koyuldu. Nicholaa'nın başı, Royce'a daha iyi erişim sunmak için bir yana düştü. Royce'un dişleri Nicholaa'nın kulak memesini çekti. Nicholaa hafif bir inilti koy verdi.

Nicholaa Royce'u nasıl da memnun ediyordu. Royce bir kadına kur yapmak için daha önce katiyen bu kadar çok vakit ayırmamıştı, fakat o zamanlar yatağına bir bakireyi almamıştı da, Nicholaa onun karısıydı ve Royce bu ilk birleşmeyi kârısı için mükemmel kılmakta kararlıydı. Royce'un dokunuşuna Nicholaa'nın verdiği yanıt, Royce'a ilk deneyimi hissettiriyordu. Royce'un elleri titriyordu ve kasığındaki ağrı giderek eziyet verici bir hal alıyordu.

"Nicholaa, geceliğini çıkart."

Nicholaa Royce'a itaat edemeden önce Royce boynundan Nicholaa'nın kollarını çekerek uzaklaştırmak zorunda kaldı. Nicholaa başını eğdi, döndü ve yatağın yanına doğru yavaşça yürüdü. Bacaklarının onu taşıyabildiğine biraz şaşırdı. Royce'un öpüşleri, Nicholaa'yı aciz, sersemlemiş bırakıyordu. Geceliğini başının üzerinden çekerek çıkarttığında kalbinin gümbür gümbür attığına tanık oldu. Giysiyi yatağın ayak ucuna alelacele fırlattı, ardından kaldırdığı örtülerin altına girdi.

Royce kıyafetlerinin geri kalanını çıkardığı esnada bakışlarını Nicholaa'da sabitlemişti. Nicholaa hâlâ gergindi. Gözlerini sımsıkı kapatmıştı ve belli ki Royce'a bakmayacaktı. Royce'un çıplaklığı görünüşe bakılırsa Nicholaa'yı utandırıyordu. Royce mumu söndürüyorken, karısının masumiyeti karşısında gülümsedi. Şöminedeki yumuşak parıltı, Nicholaa'nın yüzüne altın sarısı bir ışık

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

aksettiriyordu. Royce başka hiçbir şey göremiyordu çünkü Nicholaa örtüleri çenesine kadar çekmişti.

Royce yatağın yanına doğru gitti ve örtüleri bir yana çekti. Nicholaa'ya kendini örtmesi ya da uzaklaşması için fırsat vermedi. Kendi ağırlığıyla Nicholaa'yı ezmemek için kollarını Nicholaa'nın her iki omuz yanına koyarak destek aldı ve genç kadının üstüne uzandı.

Royce'un vücudunun Nicholaa'nınkine teması, Royce'un özdenetimini bozdu. Bu, Royce'un şimdiye kadar deneyimlediği en harikulade histi. Nicholaa yumuşacıktı. Royce ansızın onun her yerine dokunmak istedi. Royce'un kalbi göğsünden fırlayacakmışçasına çarpmaya başladı ve Royce özdenetimini yeniden kazanmaya çabalamak için derin bir nefes almak zorunda kaldı.

Royce'un vücudunun Nicholaa'nınkine ilk dokunuşu, Nicholaa'yı alt etti. Royce'un her yanı çok sert, çok sıcak, çok büyüktü. Royce Nicholaa'yı tüketecekmiş gibi görünüyordu. Diziyle Nicholaa'nın uyluklarını iki yana ayırıp kendini Nicholaa'nın bacakları arasına yerleştirdiğinde, Royce'un sertliği Nicholaa'nın karın altına baskı yaptı, Nicholaa kaskatı kesildi.

Nicholaa vaktin nihayet geldiğini anladı. Kendisini, hakkında çok fazla şey işittiği o acı için hazırladı ve kulak tırmalayan derin bir nefes aldı.

Royce Nicholaa'nın alnını öptükten sonra ona baktı. Gözlerini açmasını bekledikten sonra genç kadına sırıttı. "İyi hissettiriyor, değil mi?"

Sesi halinden hoşnut çıkmasının yanı sıra Royce mutlu görüyordu. Royce şehvetten kudurmuş bir erkek gibi asla davranmıyordu. Bu algılama zihnine yerleştiğinde Nicholaa rahatlamaya başladı. "Garip hissettiriyor," deyiverdi.

Nicholaa ayak parmaklarıyla Royce'un bacaklarını okşuyordu. Royce'un kıvrık tüyleri Nicholaa'yı gıdıklıyordu. İkisinin vücutları arasındaki farklar, Nicholaa'yı şaşırtıyordu. Royce'un, Nicholaa'nın göğüslerine dayanan göğsündeki sıcaklık, Nicholaa'nın göğüs uçlarını tuhaf, şiddetli bir biçimde acıtıyordu. Royce'un, Nicholaa'nın uyluklarının birleşme yerine çok yakından "yerleşen erkekliği sıcaklık

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

hissi yayıyordu. Bu Nicholaa'nın kendini iyi hissetmesini sağlıyordu ama aynı zamanda acı veriyordu. Bu his, Royce'un aralarındaki yakınlıktan hiç etkilenmiyormuş gibi görünmesinin ani farkındalığıyla da Nicholaa'nın kafasını karıştırıyordu.

Korku, Nicholaa'nın bakışlarını terk etmişti. Royce hoşnutsuz görünen karısının şimdi zihninden' geçen düşünceleri merak ediyordu.

"Beni arzuluyorsun, değil mi, Royce?"

Royce az kalsın gülecekti. Nicholaa'nın sesi endişeli çıkıyordu. Royce'un Nicholaa'yla yatmak için sanki dünyadaki bütün zamana sahipmiş gibi davranma çabası bu ıstıraba değiyordu. Nicholaa Royce'un onu sakin tutmak için katıldığı savaşa dair herhangi bir fikre sahip olsaydı ki Royce'un ona ne yapmak istediğini tahmin edebiliyordu muhtemelen bayılırdı.

"Evet, seni istiyorum. Beni hissedemiyor musun? Sana duyduğum ihtiyaçla acı çekiyorum, Nicholaa."

Nicholaa'nın gözleri fal taşı misali açıldı. "Acı mı çekiyorsun?"

Royce başıyla onayladı. Nicholaa dokunabilsin diye Royce genç kadının elini tuttu ve erkekliğine götürdü. Nicholaa'nın parmakları Royce'a hafifçe dokunduğu anda, Royce'un alnı Nicholaa'nınkinin üstüne düştü ve Royce kulak tırmalıyıcı bir inilti koy verdi.

Nicholaa hem meraklıydı hem de dehşete düşmüştü. Royce inlediğinde Nicholaa elini hızla çekti. Royce onun elini tekrar erkekliğine götürdü. Nicholaa Royce'un, onun dokunuşundan hoşlandığını biliyordu.

"Royce?"

Royce Nicholaa'nın sesindeki korkuyu işittiğinde dişlerini gıcırdattıktan sonra bir iç çekiş koy verdi. "Evet, Nicholaa?"

"Birbirimize uymayacağız."

Royce bakışlarını yeniden Nicholaa'nın gözlerine bakmak için kaldırdı. Nicholaa onunla dalga geçmiyordu. Nicholaa'nın bakışlarında endişe vardı. Royce'un

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

bakışları ise sevecenlikle doluydu. Boğuk bir fısıltı halinde Nicholaa'ya, "Evet, uyacağız," vaadinde bulundu.,

Nicholaa'nın parmakları, Royce'un erkekliğini kavradı. Royce keyifli bir teslimiyetle gözlerini kapadı. Nicholaa'nın dokunuşunun Royce'a verdiği haz, Nicholaa'yı şaşırtıyordu. Bu, Nicholaa'ya kendisini cesur ve güçlü hissettiriyordu. Nicholaa Royce'u sıktı. Royce hafifçe homurdandıktan sonra genç kadın elini kocasının boynuna koymak için oradan çekti.

Royce Nicholaa'nın boynuna dayalı vaziyette derin nefesler alıyordu. Royce'un sıcak nefesi, Nicholaa'nın bacaklarından aşağıya titremeler gönderiyordu. Nicholaa, "Beni arzuladığın için memnunum," diye fısıldadı. "Sana yardım etmemi gerektirecek bir şey var mı?"

Royce Nicholaa'nın yanağındaki kızarıklığı, ardından burun köprüsünü öptü. "Bana neyden hoşlandığını söyle yalnızca, Nicholaa. Seni memnun etmek istiyorum."

Nichoola Royce'un yüzünü zarifçe okşadı. "Ben de seni memnun etmek istiyorum, kocam."

Royce'un dudakları Nicholaa'nın dudaklarına uzandı o an. Bu öpüşme sıcak, ıslak, en ince ayrıntısına dek canlandırıcıydı. Royce dilini Nicholaa'ya sundu; Nicholaa sırf Royce'u kızdırmak için dişleri arasında yakaladı. Royce'un homurtusu Nicholaa'ya onun bundan hoşlandığını anlatıyordu. Sonra Royce Nicholaa'nın boynunu bir kez daha dişledi. Royce'un göğüs kılları Nicholaa'nın göğüslerine sürtününce, Nicholaa ansızın daha fazlasını istedi. Royce'a kasten sürtünüyordu. Nicholaa'nın içindeki sıcak düğüm çözülmeye başlıyordu.

Royce Nicholaa'nın kıpır kıpır hareketlerinden çok hoşlanıyordu. Nicholaa'nın doyulmaz tadına yeterince varabilmiş gibi görünmüyordu. Elleri göğüslerini okşarken Royce Nicholaa'nın omuzlarını öpüyordu. Başparmakları göğüs uçlarında gezinirken, Nicholaa'nın bundan ne denli çok hoşlandığını Royce'a bildirmek istercesine sırtı yay gibi kıvrılıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un hareketleri ölçülü değildi artık, çünkü kontrolü hızla kayboluyordu. Royce Nicholaa'nın göğüslerini öpebilinceye kadar aşağı doğru hareket etti. Nicholaa'nın sol göğsünü kavradıktan sonra göğüs ucunu ağzına aldı. Royce emmeye başladığında Nicholaa hafif iniltiler çıkardı. Royce'un omuzlarına sarıldı ve tekrar geriye doğru yay misali kıvrıldı.

Royce Nicholaa'nın göğüsleri arasındaki vadiyi öptü. Eli Nicholaa'nın uylukları arasından aşağı doğru ilerledi. Parmakları oradaki sıcaklığa yumuşak ve nazik bir şekilde dokundu. Nicholaa'nın bekaretini örten yumuşak kıvrımlar tutkudan ötürü ıslaktı. Nicholaa Royce'un elini iterek uzaklaştırmaya çalıştı ama Royce yılmayacaktı. Dudakları onunkinden bir kez daha uzun, sıcak bir öpüşme talep ettiğinde Royce Nicholaa'ya, "Bu, hoşuna gidecektir," vaadinde bulundu.

Royce'un başparmağı Nicholaa'nın en hassas noktasını buldu. Nicholaa Royce'dan geriye doğru kıvrıldı ve Royce'un dudaklarına inledi. Katıksız arzu, Nicholaa'yı talep ediyordu. Nicholaa Royce'u sarsıcı bir tutkuyla öptü. Royce parmaklarını Nicholaa'nın kaygan, sıkı kadınlığından içeri doğru yavaşça kaydırdı. Royce'un arzusu ise neredeyse tümüyle kontrol dışıydı artık. Terleme parlaklığı, Royce'un alnını kapladı. Nicholaa kendini sıcak, ıslak ve harika hissediyordu. Royce'un dudakları Nicholaa'nınkilerin üzerindeydi ve dili, tıpkı parmaklarının taklit ettiği çiftleşme ayinindeki gibi hareket ediyordu.

Royce daha fazla bekleyemedi. Nicholaa'nın bacakları arasında hareket etti, uyluklarını iki yana iyice ayırdı ve içine yavaşça girmeye başladı. Nicholaa'nın tırnakları, Royce'un kürek kemiklerine saplandı. Nicholaa Royce'dan uzaklaşmaya çabalayarak kıvrandı ve yanlışlıkla Royce'un biraz daha fazlasını içine aldı. Royce ilerleyişini engelleyen bekaret kalkanını hissettiğinde durdu. Engeli zorlarken nazik olmaya gayret etti. Nicholaa Royce'a izin vermeyecekti. Kendini kastı ve Royce'u dışarı doğru itmeye çalıştı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın kalçasını okşarken tatlı sözlerle Nicholaa'yı yatıştırdı. Royce Nicholaa'nın uyluklarını kendi kalçalarından daha yükseğe kaldırdığında, Nicholaa onun niyetini anlamadı.

Royce, "Benimle mücadele etme, Nicholaa," diye fısıldadı.

Nicholaa Royce'un ona söylediğini zar zor idrak etti. Heyecandan ve arzudan titriyordu, aynı zamanda Royce'un neden olduğu ağrı hem hazza hem de çok kafa karıştırıcı hislerle harmanlanan acıya yol açıyordu. Nicholaa Royce'un canını acıtmasını istemiyordu, fakat onun durmasını da istemiyordu.

Royce Nicholaa'ya herhangi bir uyarıda bulunmadı ve güçlü bir hamleyle kendisini Nicholaa'nın içine bütünüyle yerleştirdi.

Nicholaa acı içerisinde çığlık attı. Kocasına sıkıca sarıldı, yüzünü kocasının boynuna gömdü ve Royce'un uzaklaşmasını istedi.

Royce Nicholaa'ya itaat etmedi.

"Royce, canımı acıtıyorsun."

Royce ağırlığını dirseklerine vererek Nicholaa'yı sertçe öptü. Nicholaa'nın yüzünü iki eliyle kavradı. Nicholaa Royce'dan yine uzaklaşmaya çabaladı ama Royce'un ağırlığı bunu imkânsız kıldı. Gözyaşları Nicholaa'nın yanaklarından süzülüyordu. Aslında ham duygu dinmiş olmasına rağmen genç kadının ağrısı sürüyordu.

Royce'un yüzündeki bakış keskin ve kararlıydı, fakat o bakışta şefkat de vardı. "Pek yakında kendini daha iyi hissedeceksin," diye fısıldadı. Derin, ürpertici bir nefes aldı. "Bana sadece bir dakika ver, sevgilim, bundan hoşlanman için sana yardım edeceğim."

Nicholaa Royce'un yardımını istemiyordu, içinden çıkmasını istiyordu. Royce Nicholaa'yı tekrar öpmeye teşebbüs etti. Nicholaa yüzünü Royce'dan başka bir tarafa doğru çevirdi. Royce onu takip etti. Nicholaa dudaklarını aralayıncaya dek Royce onun alt dudağını dişleriyle çektikten sonra genç kadını uzun ve hararetli bir şekilde öptü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce kontrolünü yeniden sağlayabilmesinin ne kadar uzun sürdüğünü bilmiyordu. Bu tatlı eziyeti hâlâ Nicholaa'nın içinde tutmak Royce'u ağrıdan can çekişir hale getiriyordu.

Royce Nicholaa'nın da kendisini bir o kadar çok arzulamasını istiyordu yine de. Nicholaa'nın hazzı, Royce için kendisininkinden çok daha önemliydi.

Royce Nicholaa'yı öptüğü müddetçe, Nicholaa giderek daha da rahatladı. Nicholaa Royce'un omuzlarını nihayet okşamaya başladığında, Royce ilk acının dinmiş olabileceğini düşündü.

Royce'un eli birleşmiş vücutları arasında aşağı doğru hareket etti. Nicholaa Royce'un bileğini yakaladı ve Royce'u durdurmaya çabaladı. Royce kulak tırmalayıcı bir fısıltıyla, "Bırak, Nicholaa," diye emretti. "Bundan hoşlanacaksın."

Nicholaa Royce'u durduramadı. Royce'un haklı olduğunu bir iç çekiş eşliğinde anladı. Royce'un ona dokunuş Şeklinden hoşlanıyordu artık. Royce'un parmakları tam olarak nereyi okşayacağını biliyordu. Royce'un başparmağı Nicholaa'nın yumuşak dişil kıvrımlarının arasında saklanan duyarlı yumruya hafifçe dokunduğunda, Nicholaa neredeyse yataktan çıkacaktı. Bu haz yoğun ve tüketiciydi.

Nicholaa Royce'un kollarında eridiğini hissedinceye kadar Royce bu tatlı eziyeti sürdürdü. Nicholaa'nın tüm vücudu içgüdüsel olarak kasılıyordu. Royce tepkisel olarak inliyordu. Kısmen geri çekildikten sonra Nicholaa'nın derinliğine bir kez daha gömüldü.

Nicholaa'nın kontrolü sessizce uzaklaşıyordu. Genç kadın bir düşünceyi yakalayıp aklında muhafaza edebilecekmişe hiç benzemiyordu. İçinde yapılanan basınç dayanılmazdı. Royce'u durdurmak istiyordu çünkü ona galip gelen hisler nedeniyle aniden dehşete kapılıyordu.

"Royce, yapamam..."

Royce derin bir öpüşle Nicholaa'yı susturdu. "Tamam, aşkım. Korkma. Seni güvende tutacağım."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un bu sakinleştirici sözcükleri Nicholaa'nın korkusunu ve kontrolünü iterek defetti. Royce Nicholaa'yı güvende tutacaktı. Nicholaa'nın kalbi, aklının çözemediğini kabullendi. Nicholaa duygularının ön plana çıkmasına izin verdi. Royce'u daha derinine alabilmek için dizlerini yukarı doğru çektikten sonra Royce'dan geriye doğru cüretkârca kıvrıldı.

Royce'un özdenetimi çatırdıyordu. Royce Nicholaa'yı doyuma ulaştırma ve kendini bulma dışında hiçbir şeyi umursamaksızın Nicholaa'ya tekrar tekrar taarruzda bulundu. Yatak Royce'un kuvvetli yüklenişlerinden ötürü sallanıyordu. Nicholaa da öyle.

Nicholaa Royce'un kollarında dağıldığını biliyordu. Umursamıyordu. Vücudunu yalayan her haz dalgasında Royce'un adını söylüyordu. Doyum anı öylesine harap ediciydi ki Nicholaa çığlık atmaya başladı.

Royce Nicholaa'nın kasıldığını ve onun adını haykırdığını duyumsadığında kendi doyum anını yaşadı. Bir teslimiyet homurtusu eşliğinde tohumlarını Nicholaa'nın içine boşalttı.

Nicholaa ölmüş olabileceğini düşündü. Ama kalbi azgınca attığı için hâlâ hayatta olduğunu biliyordu. Royce düşük sesli bir inilti koy verip Nicholaa'nın üstüne yığıldığında, Nicholaa Royce'un da aynı biçimde hissediyor olabileceğine kanaat getirdi.

Nicholaa mutluluktan tükenmişti ve az önce başına gelenler nedeniyle tamamen afallamıştı. Gözlerini kapadı ve bu harikulade eylemi akla uygun hale getirmeye çalıştı.

Royce'un kendine gelmesi uzun zaman aldı. Royce kımıldamak istemiyordu. Sevişmelerinin kokusu hâlâ etraflarındaki havada geziniyordu. Royce bundan hoşlanıyordu. Nicholaa'daki kendi kokusundan da hoşlanıyordu.

Royce hoşnuttu. Nicholaa'yı kollarında tutmak çok doğru görünüyordu. Sanki Nicholaa daima Royce'a aitmiş gibiydi.

"Royce?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce yanıtını homurdandı.

"Beni eziyorsun."

Royce istemeye istemeye sırtüstü yuvarlandı. Nicholaa Royce'un yanına kıvrıldı ve başını kocasının omzuna yasladı.

Nicholaa'nın parmakları, Royce'un göğsünde gezindi. "Seni memnun ettim mi, kocam?"

Royce'un eli, Nicholaa'nın elinin üzerine kapandı. "Evet, beni memnun ettin."

Nicholaa daha fazla övgü işitmek için bir dakika bekledikten sonra fısıldadı: "Ve?"

Royce esnedi. "Ve ne?"

Nicholaa Royce'un daha fazla iltifatta bulunmasını bekledi. Royce ise Nicholaa'nın ondan ne istediğini açıklamasını bekledi.

Hiçbiri tek kelime dahi etmedi. Nicholaa'nın kendini savunmasız hissetmeye başlaması hiç de uzun sürmedi. Nicholaa titredi ve Royce'dan uzağa yuvarlandı. Hafif meşrep davranışı nedeniyle utandığını hissetmeye başladı. Royce'un suskunluğu onların bu güzel birleşmesini lekeliyordu.

Nicholaa örtüleri yukarı doğru çekti ve Royce'dan başka tarafa döndü. Gözleri yaşlarla dolan genç kadın içinden niye ağlamak geldiğini anlamıyordu ama ağlayası vardı. Nicholaa Royce'un, onun ne denli ahmakça davrandığını öğrenememesini umuyordu. Royce bir açıklama isteyecekti ve Nicholaa kendini niye böyle üzgün hissettiğini bilmediği için Royce'a hiçbir şey söyleyemeyecekti.

"Nicholaa?"

Nicholaa'nın adını fısıldadığında Royce'un sesi sevgiden ötürü boğuktu. "Buraya geri gel."

"Niye?"

"Burası ait olduğun yer."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu ne şekilde olursa olsun bir iltifat değildi, fakat o cümlede Nicholaa'nın duyumsadığı bir sevinç vardı yine de. Nicholaa bir kez daha Royce'un. yanına yuvarlandı. Royce kollarını Nicholaa'ya sardı ve onu kendine doğru çekti.

Ne daha fazla iltifat ne de ateşli aşk ilanı cümleleri vardı. Gelgelelim Royce Nicholaa'nın tepesini öptü.

Bu yalnızca basit bir öpücüktü.

Ama yeterliydi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On İkinci Bölüm

Nicholaa uyandığında Royce yatak odasını çoktan terk etmişti. Güneş ışığı açık pencereden içeri süzülüyordu. Nicholaa sabahın ilerleyen saatleri olduğunu anladığında hayrete düştü. Asla bu kadar uzun, derin ve rahat uyumamıştı. Mutlu bir iç çekişle bunun gözden düşüş olduğunu varsaydı.

Yataktan çıkıncaya dek kendini harika hissetti. Uyluklarının arasındaki hassasiyet, o anda Nicholaa'nın dikkatini çekti. Bacakları tutulmuştu üstelik. Bu huzursuzluk, dün gecenin hatırasını bozmadı yine de. Hiçbir şey sevişmelerinin güzelliğini gölgeleyemezdi.

Nicholaa Royce'un resmen karısıydı artık. Bu gerçeğin idraki, Nicholaa'yı gülümsetiyordu. Nicholaa görevini yapmış ve kocasını memnun etmişti.

Birlikte güzel bir yaşam sürebilirlerdi. Royce iyi bir adamdı. Bir Norman'dı, elbette, fakat çok kibar, düşünceli ve anlayışlıydı.

Nicholaa onu odasında saklı tutan şeyin utanç olduğunu anlayıncaya kadar hiçbir yere ayrılamadı. Royce'u tekrar gördüğünde nasıl davranması gerektiğinden emin değildi. Selamlaşmada Royce Nicholaa'dan onu öpmesini ister miydi? Nicholaa bu hayal ürünü fikir üzerine başını iki yana salladı. O adam bir savaşçıydı. Elbette Nicholaa'dan gündüz vaktinde onu öpmesini istemezdi. Adamlarının önünde Nicholaa'dan herhangi bir sevgi gösterisinde bulunmasını büyük olasılıkla tercih etmezdi. Fakat koridorda şans eseri baş başa karşılaşırlarsa, işte o vakit...

Nicholaa yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. Aptalca davranıyordu. Yöneteceği bir ev ahalisi ve derhal dikkat etmesi gereken çok acil görevleri vardı. Zamanını kocasının isteklerine ve kendi utanmasına endişelenerek boşa harcamaması lazımdı,

Nicholaa krem rengi iç eteklikli uçuk mavi elbisesini giydikten sonra süratle alt kata indi. Tuhaf ama yol boyunca bir tek hizmetçiye bile rastlamadı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Şövalyeler büyük salonda toplanmıştı. Uzun masanın etrafında küme halinde duruyorlardı. Sadece üç adam oturmaktaydı. Nicholaa masanın başında oturan Royce'u hemen ayrımsadı. Royce adamlarına hitaben düşük sesle konuşuyorken Nicholaa'ya yan dönük konumdaydı. Lawrence Royce'un sağında oturuyordu ve Ingelram adındaki sarışın genç adam Royce'un sol tarafındaydı.

Herkes gergin görünüyordu. Nicholaa devam etmekte olan önemli, gizli bir toplantı yapıldığını varsaydı ve söze karışıp karışmaması gerektiğini bilemedi. O esnada Lawrence'la göz göze geldi. Lawrence Nicholaa'yı fark etti, gülümsedi ve Royce'u dürttü.

Kocası yavaşça başını çevirdi. Gülümsemedi. Bir dakika boyunca ona sadece baktıktan sonra ilerlemesi için baş işareti yaptı.

Tuhaf, fakat Nicholaa Royce'un yüz ifadesindeki rahatlama pırıltısını gördüğünü sanıyordu, ne var ki bu herhangi bir Önem taşımıyordu. Royce niye Nicholaa'yı gördüğü için rahatlasındı ki?

Nicholaa kızgınlığını gizlemeye çalışırken bu düşünceyi bir kenara itti. Royce'un onu baş işaretiyle çağırmasından nasıl da nefret ediyordu. Bu adam edebince bir selamlama sözüyle seslenemez miydi? Ve bir kez olsun Nicholaa'nın yanına gelemez miydi? Nicholaa baş başa kaldıkları anda Royce'a bu soruları sormaya karar verdi.

Nicholaa salonun bir ucundan diğer ucuna geçerken herkes onu izledi. Nicholaa onun için yeni olan ve hiç hoşlanmadığı bir duyguya kapılıp kendisini beceriksiz ve özgüvensiz hissetti.

Derin bir nefes aldı. "Toplantınızı böldüğüm için beni affetmeni diliyorum, kocam," diye seslendi. "Ben..."

Ansızın durduktan sonra düşük sesli bir şaşkınlık soluyuşu koy verdi.

Minik Ulric evdeydi. Mışıl mışıl uyuyordu, Royce'un kol kıvrımına sokulmuştu. Bembeyaz bir battaniyeyle sarılmış olan bebeğin yalnızca yüzü görünüyordu.

Nicholaa gözlerine dolan yaşları saklama mücadelesi verirken, güzel yeğenine sabit gözlerle baktı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un yanına nasıl hızlı vardığını anlamadı bile. Royce Nicholaa'yı sabitlemek için belinden kavradı. Nicholaa Royce'a en nihayet baktığında, Royce'un nefesi boğazında düğümlendi. Nicholaa'nın bakışlarındaki sevinç, Royce'un yüreğini ısıttı.

Royce Nicholaa'nın hoşnut olmasını neden bu kadar önemli bulduğunu kafasında canlandıramıyordu, ama Nicholaa'nın sevincinin bir o kadar da kendi sevinci olduğu gerçeğini kabul ediyordu.

Nicholaa bir gözyaşı tanesinin, yanağından aşağıya doğru kaydığını hissetti. Yanağını kuruladı. "Teşekkür ederim."

Royce başıyla onayladı.

Nicholaa, "Siz toplantınıza devam edebilesiniz diye Ulric'i üst kata götüreyim mi?" diye sordu.

Royce, "Hizmetçiler onun odasını temizliyorlar," yanıtını verdi. Nicholaa gerilemeyi denediğinde, Royce onun belindeki tutuşunu sıkılaştırdı. Adeta sonradan aklına gelen bir düşünceyi dile getiriyormuşçasına ekledi: "Toplantıda değildik."

"Ama fısıldıyordunuz..." Nicholaa bunun nedenini birdenbire idrak etti. "Bebeği rahatsız etmemek için seslerinizi düşük tutuyordunuz."

Royce bir kez daha başıyla onayladı. Nicholaa'yı serbest bıraktıktan sonra ayağa kalkıp Ulric'i Nicholaa'nın kollarına yerleştirdi. Adamlarına salondan ayrılmalarını işaret ettikten sonra girişe yöneldi. Aniden arkasına dönüp tekrar Nicholaa'ya doğru yürüdü. Nicholaa'nın çenesini kavradı, aşağı eğildi ve Nicholaa'yı sertçe öptü.

Royce geri çekildiğinde, Nicholaa bir eliyle Royce'un ceketini diğeriyle uyuyan bebeği tutuyordu. Royce boğuk bir fısıltı halindeki sesiyle, "Bugün kendini iyi hissediyor musun?" diye sordu.

Royce'un ona ne sorduğuna odaklanması, Nicholaa'nın bir dakikasını aldı. Sonra Nicholaa başıyla onayladı. "Az önce bana yeğenimi geri verdin," dedi. "Kendimi nasıl olur da iyi hissetmem..."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı. "Benim demek istediğim o değil," dedi. "Dün gece senin canını acıttım. Öyle gerekiyordu, Nicholaa, fakat şimdi ben... Sana çok kaba davranmış olabileceğim endişesini taşıyorum."

Nicholaa bakışlarını derhal Royce'un göğsüne çevirdi. Yanaklarının yandığını hissedebiliyordu. "Sen çok düşünceliydin," diye fısıldadı. "Ve ben yalnızca birazcık duyarlıydım."

Royce Nicholaa'nın açıklamasından ötürü bariz biçimde yatışmış halde başka tarafa dönmeye koyuldu. Nicholaa Royce'un ceketindeki tutuşunu sıkılaştırdıktan sonra bir soru soruverdi. "Royce? Seni her sabah öpmemi ister misin?"

Royce omuz silkti. "Sen ister misin?"

Nicholaa, "Bu benim istediğim bir şey değil," diye yanıtladı. "Bizim yapmamız gereken bir şey... Ulric için."

Royce bir kaşını kaldırdı. Nicholaa'nın yanakları yanıyordu şimdi. Royce'un içinden gülmek geliyordu. Utandığında Nicholaa'yı izlemek keyifli oluyordu. Royce Nicholaa'nın kastettiği şeyin bu olmadığını pekâlâ bilerek, "Bizim, Ulric'i mi öpmemiz gerekiyor?" diye sordu. Sadece bu komik sohbetin bitmesini istemiyordu.

"Evet, elbette Ulric'i öpmemiz gerekiyor. Bebekler sevgiye ihtiyaç duyarlar, Royce. Fakat biz de Ulric'in önünde birbirimizi öpmeliyiz. O zaman Ulric kendisini hoşnut hissedecektir." Nicholaa düşünceler karmaşası yarattığına karar kıldı. "Bir bebeğin mutlu bir aile tarafından çevrelenmesi gerekmektedir," diye devam etti sözlerine. "Ulric bizi öpüşürken görürse, bizim mutlu olduğumuzu varsayacaktır. Şimdi anlıyor musun?"

Royce Nicholaa'ya sırıttı ve aralarında birkaç santim kalana dek genç kadına doğru eğildi. "Benden seni her sabah öpmemi istediğini anlıyorum?"

Nicholaa'nın ona itiraz etmesine fırsat vermedi. Bu meseleyi Nicholaa'nın zihninden atmak gayesiyle genç kadını öptükten sonra bir kez daha salondan ayrılmak için döndü.

Nicholaa Royce'un arkasından acele etti. "Royce, peki ya Justin?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce omzunun üzerinden seslendi: "Justin'e ne olmuş?"

"Onu da eve getirdin mi?"

"Evet."

Nicholaa Royce'un bu beklenmedik tavrına bir anlam veremedi. "Erkek kardeşime eve hoş geldin demek isterim," dedi. "Ondan içeri gelmesini isteyebilir misin, lütfen?"

Royce durdu. Arkasına döndü ve Nichplaa'ya bir dakika boyunca sabit gözlerle baktı. Nicholaa Royce'un duyduğuna inanamamazlık görüntüsü sergilediğini fark etti. Bu tepkiye sebebiyet vermek için ne demişti? Merak ediyordu.

"Ondan istemek mi?" Royce'un sesi boğuklaşmıştı.

Nicholaa başıyla onayladı. "Evet, lütfen."

Royce yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. "Nicholaa, Justin'in şimdiki konumundan haberdarsın, değil mi?"

Nicholaa Royce'un neyden bahsettiğini bilmiyordu. "Onun şimdi evde olduğundan haberdarım," diye yanıtladı.

"Burası onun evi değil artık, karım. Benim evim. Erkek kardeşin benim safımda bir asker artık, Ben adamlarımdan herhangi bir şey istemem. Emirler yağdırırım, ricalar değil."

Royce Nicholaa'nın yüzündeki ifadeden, onun hâlâ anlamadığını söyleyebilirdi.

Nicholaa, "Pekâlâ, öyleyse," dedi. "Erkek kardeşime içeri gelmesini emret, lütfen."

"Hayır."

"Hayır mı?"

Nicholaa Royce'u nihayet bir kez daha durduramadan önce ön kapılara kadar takip etmek zorunda kaldı. "Niye bu denli huysuzlaştığını anlamıyorum," dedi. "Justin burada doğdu ve burada büyüdü. Burası onun evi. Eğer onun içeri gelmesini istemiyorsan, o zaman ben dışarı çıkarım."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce kapı aralığını tıkadı. "Sen içeride kalacaksın ve Ulric'in rahat olmasını sağlayacaksın, Nicholaa. O yerine yerleştikten sonra Justin'i görebilirsin."

Nicholaa şaşkınlık içerisinde kaş çattı ama itiraz etmeme kararı aldı. "Justin yerine yerleşinceye dek beklemekten mutluluk duyacağım. Bir iki saat kadar sonra da..."

"Hayır, karım, en azından bir ay beklemek zorunda kalacaksın. O zamana dek erkek kardeşinden uzak duracaksın. Anlıyor musun?"

Nicholaa bu dehşete düşürücü dayatmaya karşı çıkamadan Royce kapıyı arkasından kapattı. Nicholaa Royce'un gerçekten kastettiği şeye inanamıyordu. Royce Nicholaa'dan erkek kardeşini umursamamasını bekliyordu büyük olasılıkla.

Ulric kollarında kıpırdanmaya başlayıncaya kadar Nicholaa bu konuyu uzun uzadıya düşündü. Ulric'i ona gülümserken bulmak için aşağıya baktı. Nicholaa'nın ruh hali derhal aydınlandı. Nicholaa bebeği üst kata taşıdı ve yeni yuvasına yerleştirdi.

Nicholaa günün geri kalanını yeğeniyle birlikte geçirdi. Ulric'in çok akıllı olduğunu düşünüyordu. Ulric odanın bir ucundan öbür ucuna Nicholaa'nın şaşırtıcı bulduğu bir hız ve çeviklikle erişebiliyordu. Eğer şimdi bu hızdaysa, yürüdüğünde kim bilir ne hale gelecekti?

Clarise, "Ulric koşuşturmaya başlar başlamaz eşyalarımızı çivilemek zorunda kalacağız," yorumunu yaptı. "Onu bir müddet tutabilir misiniz, hanımım? Baron bu sandığı odasına taşımamızı arzu ediyor."

Nicholaa o emri geçersiz kıldı. "Burada bırakın, Clarise. Sandığı Ulric'in eşyaları için kullanabiliriz."

O geceki yemekten önce Nicholaa Royce'un emirlerinden en azından altısını daha geçersiz kılmıştı. Royce aşçıya yemek için bıldırcın hazırlamasını söylemişti. Nicholaa o emri sülünle değiştirdi.

Ulric kendisine bir dadı gibi davranan Alice tarafından gece için yatırıldıktan sonra diğer düzenlemelerin yapılabilmesi ereğiyle Nicholaa büyük salona geri

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

döndü. Uzun masa, salonun ortasındaki şöminenin yakınına taşınmıştı. Nicholaa masayı ait olduğu yere yeniden taşıttırdı. Hizmetçiler Nicholaa'ya son derece sadık oldukları için onun önerdiği gibi yaptılar.

Nicholaa Royce'un, emirlerinin takip edilmediğini ayrımsadığını dahi sanmıyordu. Royce masanın konumu hakkında tek kelime etmedi. Epeyce miktarda sülün yedi üstüne üstlük. Yemek hakikaten çok güzeldi. Lawrence ve Ingelram onlara masada iştirak ettiler. Sohbetin çoğu araziyi genişletme planlarına odaklıydı. Royce planları hakkında çok da kararlı değildi yine de.

'Yeni bir duvar inşa ettirmeye mi yoksa sağlam duvarımızı takviye etmeye mi niyetleniyorsun?" diye sordu Nicholaa.

Ingelram, "Hayır, leydim, duvar sağlam değil," dedi.

Nicholaa dikkatini yavere yönlendirdi. "Değil mi?"

Ingelram güzel hanımı tarafından o denli büyülenmişti ki ne hakkında konuştuğunu bile hatırlayamıyordu. Hanımının güzel mavi gözleri, konsantrasyonunu bozuyor, gülümsemesi ise kalbini çalıyordu. Ingelram zorlukla nefes alabiliyordu.

Ingelram baronunun sert bakışlarını yakalamak için döndü. "Mazur görülebilirsin, Ingelram."

Yaver, lordunun emrini yerine getirmek için, acelesinden tabureyi devirerek ayağa fırladı. Hasarı gidermek için aceleci davrandı, Royce'a resmi olarak baş selamı verdikten sonra salondan hızla çıktı.

Nicholaa, "Onun derdi nedir?" diye sordu.

Lawrence, "Siz," duyurusunda bulundu.

Nicholaa'nın omuzları dikleşti. "Ne demek istiyorsun, Lawrence? Ben Ingelram'a neredeyse tek kelime dahi etmedim. Onu üzmüş olamam. Bütün yemek boyunca tuhaf davranıyordu zaten, değil mi Royce?" Kocasının baş onayını bekledikten sonra tekrar Lawrence'a doğru döndü. "Görüyormusun? Royce da fark

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

etmiş. Çünkü Ingelram pek fazla yemedi." Elini yiyecekle dolu ekmek tahtasına doğru salladı. "Kendisini iyi hissetmiyor olmalı."

Lavvrence gülümsedi. Ingelram hasta değildi; fazla yememişti çünkü güzel hanımına şaşkın şaşkın bakmakla meşgul olmuştu. Hanımının büyüleyici olduğunu, yaver pekâlâ kabul ediyordu. Ve şu mavi gözler bir erkeğe doğrudan doğruya baktığında, her ciddi düşünce unutuluyordu.

Nicholaa Lawrence'ın ani sırıtışının nedenini merak ediyordu. Bunun, Ingelram'ın hasta olabileceği varsayımına karşı hayli acayip bir tepki olduğunu düşünüyordu. Meseleyi bir kenara koydu ve yine Royce'a baktı. Royce da gülümsüyordu. Nicholaa kocasının neden hoşnut olduğunu bilmiyordu ama bu fırsatı değerlendirmeye karar verdi. "Justin kendisini iyi hissediyor mu?"

Royce omuz silktikten sonra konuyu değiştirdi. "Lawrence yemeğini bitirir bitirtmez hizmetçileri bir araya topla."

Nicholaa, "Hizmetçileri bir araya toplamayı niye istiyorsun?" diye sordu.

"Onlarla konuşmak istiyorum."

Nicholaa Royce'un kaş çatışını umursamadı. "Hizmetçilerin çoğu çoktan yatmış olmalı, kocam. Her gün şafaktan önce kalkıyorlar."

Royce Nicholaa'yı umursamadı. "Lavvrence?"

Yaver, "Evet, lordum," dedi. "Bu işi derhal halledeceğim".

Nicholaa yine itiraz etmeye başladı. Royce elini Nichotaa'nınkinin üstüne koydu ve onun elini sıktı. Lavvrence salondan ayrılır ayrılmaz, Royce tekrar Nicholaa'ya doğru döndü. "Benim emirlerimi sorgulama, Nicholaa."

Nicholaa, "Sorgulamıyordum," diye çıkıştı. Elini çekerek uzaklaştırmaya çalıştı. Royce ona izin vermeyecekti. "Ben yalnızca merak ediyordum. Lütfen niye bu geç saatte hizmetçilerle konuşmak istediğini söyle bana."

Royce, "Pekâlâ," dedi. "Bugün belirli talimatlar verdim ve o talimatlara uyulmadı. Bana karşı gelenler buradan uzaklaştırılacaklar."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa dehşete kapılmıştı. "Uzaklaştırılacaklarmı? Ama onlar nereye gidecekler ki? Buraya aitler. Onları buradan gitmeye mecbur edeceğini gerçekten kastediyor olamazsın."

Royce sert bir sesle, "Nereye gidecekleri umurumda bile değil," misillemesini yaptı.

"Bu... Talimatlar son derece önemli mi?"

"Hayır."

"Öyleyse..."

Royce, "Her bir emir yerine getirilmelidir," dedi. "Önem, askerler veya hizmetçiler tarafından kararlaştırılmaz."

Nicholaa Royce'un, onda çığlık atma isteği uyandıran taviz vermez duruşuna çok öfkelendi. Kendi çalışanları hakkında çok endişeliydi ve biliyordu ki küstah kocasına bağırmak onların sorununa çözüm olmayacaktı. "Onlara ikinci bir şans vermeyecekmisin? Tek kabahat ve mahkûm ediliyorlar, öyle mi?"

"Savaşta bir şövalyeye ikinci bir şans asla verilmez."

"Bu bir savaş değil."

Evet, bu bir savaştı, Royce'un düşüncesine göre. Ve Nicholaa düşmanıydı. Royce emirlerini değiştiren kişinin Nicholaa olduğundan haberdardı. Şimdi Nicholaa'nın bunu itiraf etmesini istiyordu. Sonra organizasyonun önemini, emirlerinin gerekliliğini ve Nicholaa'nın, onun ev ahalisindeki yerini sakince açıklayacaktı.

Royce neredeyse gülümsüyordu. Karısı öylesine öfkelenmişti ki hop oturup hop kalkıyordu. Eğitim başlamıştı.

Konuştuğunda Royce'un sesi ılımlıydı: "Bana sesini yükseltme, karım."

Nicholaa bir dakika boyunca gözlerini kocasına sabitledi. En sonunda kocasının blöf yapmadığına karar verdi. Derin bir nefes aldı. Kendi hüküm hatası nedeniyle hizmetçilerinin suçlanmasına müsaade edecek değildi. "Bir ricam var, kocam."

"Nedir?"

"Hizmetçilerle ilk başta ben konuşmak istiyorum, eğer izin verirsen."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce gözlerindeki sıcak pırıltıyla sadece baş onayı verdiğinde Nicholaa müteşekkirdi, fakat Royce'un tepkisine gerekçe gösteremiyordu.

Bazıları gecelikli hizmetçiler acele ederek büyük salona geldiler. Nicholaa ayağa kalktı ve ellerini önünde kenetlemiş bir halde, sakin bir yüz ifadesiyle, masanın etrafında yürüdü.

Alice gruba son katılandı. Nicholaa ona baş işareti yaptı. "Kocam sizinle ilk olarak benim konuşmama nezaketle izin verdi," diye söze başladı. Sesi çatlamadığı için hoşnuttu zira kalbi yerinden çıkmak üzereydi. "Bugün lordunuz size belli başlı bazı emirler vermiş."

Birkaç hizmetçi başlarıyla onayladı. Niçholaa gülümsedi. "O emirleri ben değiştirdim. Bu benim düşüncesizliğimdi. Ve ben hem kocamdan hem de sizlerden, karışıklığa neden olduğum için özür diliyorum."

Zor kısma gelirken, derin bir nefes daha aldı. "Gelecekte, kocam bir emir verdiği zaman, siz o emre itaat edeceksiniz. Eğer ben o emre yanlışlıkla ters düşersem, lütfen bana lordunuzun emrini takip etmeniz gerektiğini hatırlatın. Kocam buranın efendisidir ve sizler herkesten önce kocama sadık olmalısınız."

Clarise bir adım ilerledi. Bir kaş çatış eşliğinde, "Sizden bile önce mi, hanımım?" diye sordu.

Nicholaa başıyla onayladı. "Evet, benden bile önce. Başka soru var mı?"

Alice seslendi: "Peki ya emri ilk veren siz olursanız ve baron onu değiştirirse?"

"Kocamın emrini yerine getireceksiniz, Alice."

Hizmetçiler baş onayı verdiler. Nicholaa gülümsemesini sürdürdü. "Kocam sizinle konuşmak istiyor şimdi."

Nicholaa Royce'a doğru dönmedi ama Royce'un onu geri çağırmayacağını umarak salondan yavaşça çıktı. İçten içe bu denli fazla öfkelendiğinde, gülümsemesini koruyamayacağının farkındaydı.

Nicholaa merdiveni çıkarken kendi kendine söyleniyordu. Kocası aşağılık herifin tekiydi. İlk olarak onun arazisini almıştı, şimdiyse hizmetçilerinin bağlılığını almaya

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

kararlıydı. Bunların hepsi hem çok adaletsizceydi hem de orantısızdı. Nicholaa niye daima veren kişi olmak zorundaydı? Savaşı Normanlar kazandığı için böyle olduğunu varsayıyordu. Yine de Nicholaa Royce'un karısıydı artık ve Royce Nicholaa'nın düşüncelerini dikkate almalıydı.

Nicholaa eski odasını geçti ve Ulric'e göz atmaya karar verdi. Değerli bebeğin görüntüsü ona dikbaşlı kocasıyla niye iyi geçinmeye çabaladığını kesinlikle anımsatacaktı.

Nicholaa içeri girdiğinde bebeği rahatsız etmemek için elinden geldiğince sessiz olmayı denedi. Solundaki gölgelerde bir hareket fark ettiğini sandığında kapıyı arkasından kapatıyordu. Arkasını döndüğünde ise tam çığlık atacaktı ki sesi kesmek için uzanan bir el genç kadının ağzını sertçe kapadı. Nicholaa taş duvar gibi hissedilen şeye yapışık halde yukarı doğru çekildi.

Vahşi bir kadınmışçasına dövüştü. Zaptedicisinin kolunu tırmalarken elini ısırdı.

"Lanet olsun, Nicholaa. Kes şunu. Benim, Thurston."

Nicholaa kardeşine dayalı vaziyette gevşedi. Erkek kardeşi elini genç kadının ağzından çekerek onu yüz yüze gelmek için yavaşça döndürdü.

Nicholaa erkek kardeşinin, onun önünde durduğuna inanamıyordu. Şaşkına dönmüştü. Ve dehşete düşmüştü. "Aklını mı kaçırdın, Thurston?" diye fısıldadı. "Böyle bir riski nasıl alabildin? İçeri nasıl girdin? Aman Tanrım, eğer seni burada bulurlarsa... "

Thurston kollarını doladığı Nicholaa'yı sımsıkı kucakladı. "Gizli geçitlerin birinden geçip geldim. Seni görmek zorundaydım, Nicholaa. İyi olduğuna kesin kanaat getirmek ihtiyacı duyuyordum. Tanrım, seni az kalsın öldürüyordum, değil mi? Altın sarısı saçlarını gördüğümde, okumun sana isabet ettiğini anladım."

Thurston'ın sesindeki ıstırap, Nicholaa'nın yüreğini parçaladı. Nicholaa, "Yalnızca sıyırdı," yalanını söyledi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Norman görüş mesafemdeydi ama sen son anda kendini onun önüne attın. Niye? Onu korumaya mı çalışıyordun? Bana öyle geldi, fakat bu açıklama herhangi bir önem taşımıyor. Benim orada olduğumu biliyormuydun?"

"Seni gördüm, Thurston. Royce'un, senin hedefin olduğunu tahmin ettim."

"Royce mu? Zaptedicinin adı bu mu?"

Nicholaa, "O benim zaptedicim değil," diye fısıldadı. "O benim kocam."

Thurston bu haberi hoş karşılamadı. Nicholaa'nın kollarını öylesine kuvvetli bir biçimde sıktı ki Nicholaa çürükleri olacağını anladı ve o esnada Thurston'ın mavi gözlerindeki bakış, öfkesini yansıtmaktaydı. Nicholaa Thurston'ın anlamasını sağlamak için bir yol bulmaya uğraşırken onun ellerini açarak kendinden uzaklaştırdı. "Konuşulacak çok şey var," deyiverdi. "Olup bitenleri öğreninceye dek beni yargılama."

Nicholaa elini tuttuğu erkek kardeşini odanın diğer tarafına, uyuyan bebeğin uzağına doğru yönlendirdi.

Ay ışığı pencereden süzülüyordu. Nicholaa bir mum yaktı ve erkek kardeşine baktı. ,

Thurston her anlamda Royce kadar iriydi. Sarı saçlıydı ve teni yara izi görmemişti. Sert baktığında bile yakışıklı bir adamdı ama yorgun görünüyordu.

Nicholaa, "Buraya geri dönemezsin," dedi. "Royce geçitlerin çoğunu buldu. Bu odaya varanı da keşfetmesi an meselesi. Sana herhangi bir şey olmasını istemiyorum."

"Nicholaa, bu Norman seni evlenmeye mi zorladı?"

Olup biten her şeyi açıklamak için zaman yoktu. Thurston asla anlamayacaktı nasıl olsa. Nicholaa derin bir nefes aldı. "Hayır."

Thurston ona inanmak istemiyordu. "Mecbur edilmedin mi?"

Nicholaa, "Hayır," dedi tekrar. "Onu ben seçtim. Eğer biri bu evliliğe mecbur edildiyse, o kişi Royce'tu, ben değil."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Thurston pencere pervazına yaslandı. Uzaklarda bir şimşek çaktı. Nicholaa zıpladı.

Erkek kardeşi kollarını göğsünde kavuşturdu ve Nicholaa'ya durağan gözlerle baktı. "Böyle bir şeyi neden yapasın ki?"

Nicholaa bütün gerçeğin, Thurston'ın öfkesini sadece körükleyeceğini biliyordu. "Koşullar farklı olsaydı ve kocamla tanışabılseydin, onu niye seçtiğimi anlardın. Roycc iyi bir adam, Thurston. Bana karşı çok nazik."

"O bir Norman."

Thurston bu hatırlatmayı bir küfür gibi homurdandı. Thurston'ın sesindeki öfke, Nicholaa'nın midesini sıkıştırdı. Bu Nicholaa'yı kızdırdı üstelik. "Savaş bitti, Thurston. William'ın huzurunda diz çökmezsen ve bağlılık andı içmezsen öldürüleceksin. Sana yalvarıyorum, lütfen bunu kabullen. Ölmeni istemiyorum."

Thurston başını iki yana salladı. "Savaş bitmedi," dedi. "Direniş her geçen gün giderek daha da kuvvetleniyor. Şu piç Norman Kralını tahtından indirmemiz an meselesi."

Nicholaa, "Bu aptallığa inanamazsın," diye feryat etti.

Thurston yorgun bir iç çekiş koyverdi. "Burada her şeyden soyutlanmışsın, Nicholaa. Anlayamıyorsun. Şimdi gitmek zorundayız. Adamlarım duvarların dışında bekliyorlar. Ulric'i battaniyelerle sar. Çabuk, fırtına kopacak,"

Nicholaa ilk başta tepki gösteremeyecek kadar afalladığını hissetti. Thurston Nicholaa'nın üzerinde kule gibi yükseldi. Nicholaa bir adım geriledikten sonra başını iki yana salladı. "Seninle gelemem. Royce benim kocam artık, Burada kalmak zorundayım."

"Onunla kalacağını söylemeye çalışıyor olamazsın." Erkek kardeşinin sesindeki iğrenme ifadesi Nicholaa'nın midesini ağrıttı. Nicholaa başını eğdi. "Burada kalmak istiyorum." Sessizlik içerisinde uzun bir süre geçti. Tekrar konuştuğunda Thurston'ın sesi titriyordu. "Tanrı, ruhuna merhamet etsin, Nicholaa. Sen onu seviyorsun, değil mi?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bu gerçekle karşı karşıya kaldığı anda, zihninden geçen itirafı fısıldamanın tam sırası olduğuna karar verdi: "Evet, seviyorum."

Nicholaa'nın itirafı nedeniyle midesi bulanan Thurston kız kardeşinin yüzünü tokatlayarak ona saldırdı. Darbe, Nicholaa'yı neredeyse tepetaklak düşürüyordu. Genç kadın sendeledikten sonra çabucak kendine geldi. Yüzü acıyla yandığı halde feryat etmedi. Sabit gözlerle erkek kardeşine baktı yalnızca ve onun daha sonra ne yapacağını görmeyi bekledi.

Thurston o ana dek elini Nicholaa'ya asla kaldırmamıştı. Daima berbat bir ruh hali olsa da Thurston her zaman makul biçimde davranırdı. Nicholaa Thurston'ı yabancılaştıran etmenin, savaş olduğu telkininde bulundu kendi kendisine.

Thurston, "Sen bir hain olmuşsun," dedi.

Bu sözcükler darbeden daha fazla incitti genç kadını. Nicholaa'nın gözleri yaşlarla doldu. Nicholaa Thurston'a olup biteni anlatmanın bir yolunu bulmaya çabaladı umutsuzca. "Seni seviyorum, Thurston," dedi. "Ve senin için korkuyorum. Nefretin, yüreğini yiyip bitiriyor. Oğlunu düşün. Ulric'in sana ihtiyacı var. Şu günah yüklü gururunu unut ve oğlunun geleceğini düşün."

Thurston başını iki yana salladı. "Oğlumun Normanlar'la beraber bir geleceği yok," diye homurdandı. "Justin nerede? Hâlâ manastırda mı? Cevap ver bana, Nicholaa. Justin nerede?"

"Burada."

Nicholaa elini Thurston'ın omzuna dokunmak için uzattı. Thurston Nicholaa'nın elini iterek uzaklaştırdı. Nicholaa, "Lütfen böyle yapma," diye fısıldadı. "Justin ölmek istiyordu, Thurston, fakat Royce buna izin vermedi."

Erkek kardeşi, Nicholaa'nın hararetli sözlerine hiç tepki göstermedi. "O tam olarak nerede?"

"Öteki askerlerin yanına yerleştirildi."

"Tanrım, Justin bu aşağılamadan nefret ediyor olmalı."

"Royce ona yardım edeceğine ilişkin söz verdi."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Thurston başını iki yana salladı. "Justin'e benden bir mesaj ilet. Onu unutmadığımı söyle ona. Geri döneceğim... Pek yakında."

"Hayır!"

Nicholaa bu reddedişi haykırdığının farkına varmadı. Ses, duvarları aşmadı. Ulric korktu ve ağlamaya başladı. Nicholaa beşiğe doğru acele etti ve bebeğin sırtını zarifçe pışpışladı. Ulric başparmağını ağzına koydu ve gözlerini yumdu.

Thurston, "Ondan uzak dur," diye buyurdu. "Oğluma dokunmanı istemiyorum."

Thurston'ın tiksinmesi, Nicholaa'ya kendisini cüzzamlıymış gibi hissettirdi. Nicholaa beşikten doğruldu ve erkek kardeşine bakmak için döndü.

Royce kapıyı hızla açmamış olsaydı, Ulric uykusuna kaldığı yerden devam edebilirdi. Menteşeler gıcırdadı ve kapı duvarda iki kere sekti.

Nicholaa zıpladı. Ulric hıçkırıklara boğuldu.

Royce kapı aralığını dolduruyordu. Bacakları iki yana ayrık ve elleri her iki yanında yumruk olmuş vaziyetteydi. Ürkütücü bir dövüş vaziyetiydi bu ama Nicholaa'yı asıl dehşete düşüren şey Royce'un gözlerindeki bakıştı.

Nicholaa güvendeydi. Royce Nicholaa'nın haykırışını işittiğinde hemen merdivene fırlamış ve koşmaya başlamıştı. Royce'un o an kalbi durmuştu sanki. Her bir kötü olasılığı zihninde canlandıran Royce Ulric'in odasına vardığında dehşetten deliye dönmüş haldeydi.

Nicholaa güvendeydi. Bu gerçeği idrak edinceye dek karısına sabit gözlerle baktı.

Nicholaa yanağını kocasından bile bile saklı tuttu. Kocasının gözlerindeki soğuk bakıştan onun hali hazırda öfkeli olduğunu söyleyebilirdi. Royce Nicholaa'nın erkek kardeşinin ona vurduğunu anlarsa, sabırlı bir adam olduğunu unutabilir ve Thurston kadar mantıksızlaşabilirdi.

Nicholaa bir faciayı önlemekte kararlıydı, fakat ilk olarak kimi sakinleştireceğini bilmiyordu. Odaya ağır bir sessizlik çökmesine karşın bebek hâlâ

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

huysuzluk yapıyordu. Ulric tehlikede değildi her nasılsa. Güvendeydi. Royce ise güvende olmayabilirdi. Thurston aniden bir adım öne çıktı.

Nicholaa odanın ortasında, iki düşmanın arasında duruyordu. Hem Thurston hem de Royce sabit gözlerle Nicholaa'ya bakıyorlardı şimdi. Nicholaa birinden diğerine bakmak için döndü.

Ve sonra odanın diğer tarafındaki kocasına doğru koştu.

Kendisini Royce'un kollarına attı. "Lütfen sabırlı ol," diye fısıldadı. "Lütfen."

Nicholaa'nın sesindeki üzüntü, Royce'un hiddetini bıçak gibi kesti. Royce hızla sıkıverdiği Nicholaa'yı arkasına ittikten sonra tüm dikkatini düşmanına odakladı.

Nicholaa'nın erkek kardeşi, Royce'a doğru bir adım daha ilerledi.

Royce kapı çerçevesine yaslandı. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini kırpmadan Sakson'a baktı. Royce'un bu gelişi güzel tavrı, Thurston'ı afallattı.

"Seni daha erken bekliyordum, Thurston."

Royce bu yorumu öylesine ılımlı bir tonda dile getirdi ki Nicholaa'nın erkek kardeşi odanın merkezinden biraz geriledi. Çabucak kendine geldi. "Nicholaa sana gizli geçitlerden söz etti mi?"

Royce başını iki yana salladı. Karısının, ceketinin arkasını büktüğünü duyumsayabiliyordu. Genç kadının dehşete kapıldığını biliyordu ve onun acısını daha fazla sürdürmemekte karar kıldı. "Kararını ver, Thurston," diye buyurdu. Sesi sertleşmişti.

Nicholaa kocasının yanına doğru hareket etmeyi denedi. Royce Nicholaa'yı bir kez daha arkasına itti. Royce'un sert bakışları, Thurston'ın yüzünü asla terk etmedi. "Seçim senin," dedi. "Hem kılıcını ver hem de bana sadakat yemini et, yoksa... "

Thurston, 'Yoksa ne?" talebinde bulundu. 'Yoksa ölmek mi, Norman? Önce ben seni öldüreceğim."

Nicholaa, "Hayır!" diye bağırdı. Omuzlarında birinin ellerini hissetti, döndü ve Lavvrence'ın, onun arkasında durduğunu gördü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence, "Baron?" dedi.

Royce dikkatini Thurston'dan ayırmadı. "Karımı odamıza götür, Lavvrence. Orada onunla kal"

Yaver, Nicholaa'nın ellerini Royce'un ceketinin arkasından çekerek uzaklaştırmak zorunda kaldı. Nicholaa, "Hayır!" diye feryat etti. "Royce, bebek... Lütfen Ulric'i almama izin ver."

Şimdi reddedişini haykıran kişi, Thurston'dı. "Oğlumu olduğu yerde bırakacaksın, Nicholaa. Sen kendi yolunu seçtin."

Nicholaa Royce'u serbest bıraktı o vakit. Odadan geri geri çıktığında, Nicholaa'nın omuzları dimdikti,

Royce bir adım daha ilerledi. Lavvrence Nicholaa'nın çevresinden dolandı ve kapıyı çekerek kapattı.

Thurston da Royce'a doğru bir adım daha ilerledi. "Askerlerine odaya girmeleri için müsaade etmiş olman gerekirdi."

"Niye?"

Thurston gülümsedi. "Seni korumaları için. Şimdi tamamen elimdesin, seni piç kurusu. Seni öldüreceğim."

Royce başını iki yana salladı. "Hayır, beni öldürmeyeceksin, Thurston. İşin doğrusu... " Bir iç çekiş koy vermek için duraksadı. "Seni öldürebilirim. Bundan çok da büyük memnuniyet duyarım ama karım bu duruma çok üzülür."

"O kendi ailesine ihanet etti."

Royce bir kaşını kaldırdı. Öfkesini kontrol etme çabası her geçen dakikada daha da zorlaşıyordu. Ilımlı, adamakıllı kontrollü bir sesle, "Nicholaa ne zaman bir hain oldu?" diye sordu. "Sen onu yüzüstü bıraktıktan önce mi yoksa sonra mı?"

"Ben onu yüzüstü mü bırakmışım? Sen ne konuştuğunun farkında değilsin." Royce, "Farkında değilmiyim? Sen onu hayatta kalabilmesi için kendi başına bıraktın," diye çıkıştı. "Sonra onun yükünü arttırmak için ona kendi oğlunu yolladın.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Ulric'i güvende tutmak için her yola başvurdu ama sen onun gösterdiği bütün fedakârlıkları yok sayıyorsun, değil mi? Evet, sen onu yüzüstü bıraktın."

Thurston, "Bana kuzeyde ihtiyaç duyuluyordu," diye homurdandı.

Royce sözcükleri uzatarak, "Ah, evet, kuzeyde," dedi. "Orası erkek kardeşini ölüme terk ettiğin yer değil mi?"

Thurston'ın yüzü kıpkırmızı olmuştu. Norman'a kini onu tüketiyordu. Zihninde gerekçeye yer yoktu. "Bana Justın'in öldüğü söylendi."

Thurston'ın sesindeki tını Royce'a onun bütün gerçeği anlatmadığını söylüyordu. Royce, "Hayır," dedi. "Sana onun yaralandığı söylendi. Sen yaranın ne olduğunu işittiğinde, onu ölüme terk ettin. Sahiden olan bu, değilmi Thurston? Justin senin davanı savunmada sadece bir elini kullanacağı için sana fayda sağlamayacaktı."

Thurston Royce'un topladığı tüm bu bilgiler karşısında sarsılmıştı . Norman ona kendisini erkek kardeşinin durumundan sorumlu hissettirmeye çalışıyordu. "Ben savaşmaya devam ettim çünkü erkek kardeşimin intikamını almak istiyordum."

Royce usanmıştı. Bulmacanın yalnızca birkaç parçasını bir araya getirebiliyordu. Justin'in ölüme terk edildiği varsayımında bulunmuştu sadece. Şimdi ise Thurston'ın, adice davranışını savunması ona haklı olduğunu anlatıyordu. Bu piç erkek kardeşini gerçekten ölüme terk etmişti.

Royce, "Justin biliyordu, değil mi?" diye sordu.

Thurston omuz silkti. "Anlıyordu. Erkek kardeşim de mi bir haine dönüştü?" diye sordu. "Sana, ne olduğunu anlattı mı? Yoksa Nicholaa mı gitti ona? Onun aciz durumunda, Nicholaa onu bir şekilde Normanlar'la sıkı fıkı olmaya mı ikna etti?"

Royce bu sorulara yanıt vermedi. "Söylesene," diye buyurdu. "Nicholaa'yı benimle evlendiği için mi yoksa hâlâ hayatta olduğu için mi kınıyorsun?"

"Kendi itirafı onu mahvetti."

"Hangi itiraf?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Thurston, "Bana seni seçtiğini söyledi," diye homurdandı. "Mecbur edilmemiş. Senin ona dokunmana izin veriyor değilmi? Tanrım, kendi kız kardeşim bir Norman'la yatıyor. Keşke okum onun kalbine saplansaydı."

Royce'un kontrolü çatırdadı. Thurston'ın hazırlanacak zamanı olmadı. Royce çok süratli hareket etti. Thurston kendisini koruyamadan Royce'un yumruğu Sakson'un suratına indi. Darbe, Thurston'ı şömineye doğru sendeleterek geriletti. Thurston kendine gelmek için yalpalarken, şömine rafı taştan kopup yere düştü.

Royce Thurston'ın burnunu kırmıştı. Kırılanın, onun boynu olmasını diliyordu. Bebeğin tiz çığlıkları, Royce'un öfkesini tekrar kontrol etmesine yardımcı oldu. Royce Ulric'in hâlâ güvende olduğundan emin olmak için beşiğe göz attıktan sonra ahşap duvara inşa edilmiş paneli tekmeleyerek açtı.

"Girmene izin verdim, Thurston, çünkü seninle konuşmak istiyordum. Londra'dayken karımı tehdit eden adamın adını istiyorum. Sen burayı terk etmeden önce bana onun kim olduğunu söyleyeceksin."

Thurston başını iki yana salladı. "Hangi lanet konu hakkında konuştuğunu bilmiyorum," diye homurdandı. Ağzından akan kanı elinin tersiyle sildi ve ekledi: "Londra'da hiç kimsemiz yok henüz. Çok yakında, her nasılsa bize ait olanı geri alacağız. Geriye kalan Norman olmayacak... "

Royce, "Politik söylevlerini kendine sakla," diyerek söze karıştı. "Ben gerçeği istiyorum. Bana o Sakson'un adını ver, Thurston, yoksa seni çok fena döverim."

Ulric'in çığlıkları, Thurston'ın öfkesine nihayet nüfuz etti. Thurston beşiğe doğru yürüyüp oğlunu aldı. Sakinleştirmek niyetiyle Ulric'in sırtını yumuşak ve nazik bir şekilde pışpışladı.

"Oğlumu yanımda götürüyorum."

Royce, "Hayır, götürmüyorsun," diye karşılık verdi. Thurston itiraz edemeden önce ekledi: "Sen bebeğin refahını sağlayamazsın ama Nicholaa ve ben sağlarız. Hava soğuk ve dışarıda yağmur yağıyor. Ulric'i bu koşullarda dışarı

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

çıkarmayacaksın. Seninle bir pazarlık yapacağım. Oğlun için güvenli bir yer bulduğunda, onu alması için birini gönderebilirsin."

"Onu serbest bırakacak mısın?"

Royce başıyla onayladı. "Sana söz veriyorum," dedi. "Şimdi senden karımı tehdit eden kişiyi tanımadığına dair yemin etmeni istiyorum."

Thurston, "Ne olduğunu anlat bana," dedi.

Royce Nicholaa'ya onu öldürmesi için hançer ve talimatlar veren kadın hakkında açıklama yaptı, Thurston'ın yüz ifadesinden bu olayı gerçekten bilmediği söylenebilirdi.

Thurston, "William'a katılan Sakson baronları kesinlikle güvenilir olamazlar," dedi. "Biz böyle bir görevi o adamlardan hiçbirine vermezdik. Ayrıca Saksonlar kendi işlerine kadınları yollamazlar,"

Royce Thurston'a inanıyordu. Thurston'ın Ulric'i beşiğine tekrar koymasını izledi. Bu Sakson Royce'un düşmanıydı, fakat aynı zamanda Nicholaa'nın erkek kardeşiydi. Royce baba oğluna hoşça kal derken sabrını muhafaza etti.

Thurston derin bir nefes aldı. Sağduyu ona Norman'ın haklı olduğunu kabul ettirmişti. Ne var ki Thurston oğlunu düşmanın yuvasında bırakmayı gurur kırıcı buluyordu. Norman'ın, sözünü tutacağına güvenmek zorunda kalacaktı ki bu daha da gurur kırıcıydı.

"Ulric karımın ailesine gidecek. Buraya geldiklerinde, Ulric'i onlara vereceksin."

Bu bir emirdi, rica değil. Royce başıyla onayladıktan sonra kararını ayrıntılandırdı. "Karının ailesi gelebilir. Şayet ben Ulric'in onlarla güvende olacağına ikna olursam, serbest kalmasına müsaade ederim. Git artık, Thurston. Sana vereceğim bütün zamanı kullandın."

Thurston oğluna baktıktan sonra gizli merdivene açılan kapıya doğru yürüdü.

"Bu nefretten kurtul, Thurston. Hâlâ vaktin var. Nefret seni mahvetmemeli."

Nicholaa'nın erkek kardeşi bu uyarıyı işittiyse de kabul etmedi. Geriye bakmaksızın merdivenden aşağıya indi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce paneli kapattıktan sonra beşiğe doğru yürüdü. Ulric bir kez daha huysuzlanıyordu. Royce onu kaldırdı ve Nicholaa'nın yaptığını gördüğü şekilde omzuna yerleştirdi.

Karısının söylediği gibi saçma sapan sözler fısıldayıp bebeği sakinleştirdi ve bu öfke nöbetini yatıştırması hiç de zamanını almadı.

Ingelram koridorda bekliyordu. Royce ona, geçide varan üst ve alt girişleri mühürlemesini emretti.

Alice'in merdivenin yanında dikildiğini fark etti ve ona ilerlemesini işaret etti. Kaş çatışını gördüğünde, "Bebek iyi," dedi. "Zarar görmedi."

Ulric tamamen uyanıktı artık. Royce'un omzundan geriye doğru uzaklaşıp arkasına baktı. Alice bebeği kollarına aldı. "Siz bu minik masumu sakinleştirmişsiniz," dedi. "Şimdi diğerini sakinleştirseniz en iyisi olur." Bu öneriyi yaptıktan sonra kızardı. "Affınıza sığınıyorum, asilzadem, bu şekilde konuşurkenki cüretimden ötürü, fakat Nicholaa'm için kaygılanıyorum. Endişesi dolayısıyla kesinlikle bitap düşmüş olmalı."

Royce başıyla onayladı. "Evet, Alice, kesinlikle bitap düşmüş olmalı," dedi. Ulric'in kafasını okşadıktan sonra döndü ve koridor boyunca yürüdü. İşin gerçeği, önündeki görevden çekiniyordu çünkü kendini tümüyle yetersiz hissediyordu. Royce'un, Nicholaa'yı nasıl sakinleştireceğine ilişkin en ufak bir fikri dahi yoktu.

Royce odaya girdiğinde Nicholaa geceyi seyrederek pencerenin kenarında duruyordu. Kapı gıcırdayarak açıldığında Nicholaa döndü. Yüzündeki ifade Royce'un kalbini ağrıttı. Nicholaa dehşete kapılmıştı. Royce yorgun bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa'nın erkek kardeşinin çoktan öldüğünü duymayı beklermiş gibi bir hali vardı.

Lawrence şöminenin yanında dikiliyordu. Lordunu gördüğü için rahatlamışa benziyordu. Aşikar olanı dile getirerek, "Leydi Nicholaa endişelenmekteydi," diye seslendi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce karısına bakmayı sürdürdü. "Endişelenmesine gerek yok. Erkek kardeşi hâlâ hayatta."

Lawrence gülümsememek için kendini zor tuttu. Royce'un yanından geçerken, "Thurstop için endişelenmiyordu, baronum, aksine sizin için endişeleniyordu."

Yaver bu etkili cümleyi kurduktan sonra kapıyı çekerek arkasından kapattı.

Nicholaa, "Senin için endişelenmiyordum," dedi.

"Lawrence endişelendiğini az önce söyledi."

'Yalan söyledi."

"O asla yalan söylemez."

Gözyaşları, Nicholaa'nın görüşünü bulanıklaştırıyordu. "Senden nefret etmem gerekiyor, Royce. Evet gerekiyor. Tanıştığımızdan beri başıma en korkunç hadiseler geldi. Sadece bana bak." Ellerini kaldırdı. "İki elimde ve omzumda yara izlerim var. Bu senin hatan."

Nicholaa kemerini çözüp yere fırlatmasının peşi sıra ayakkabılarını çıkardı. "Bir Norman olman yüzünden. Her şeyin senin hatan olmasının nedeni bu."

Elbisesini başının üzerinden çıkarıp bir kenara attıktan sonra iç eteğini tutup çekti. "Evet?" dedi. "Bu konuda söyleyeceğin hiçbir şey yok mu?"

Nicholaa Royce'a yanıtlayacak zaman vermedi. "Eğer senin uğruna olmasaydı, yara izleri nedeniyle kalbura dönmeyecektim."

"Senin, kazalara meyilli olduğunu sanıyordum."

Royce Nicholaa'nın, bu yorumu işittiğini sanmıyordu. Genç kadın Royce'un kusurları ayinini ezbere okumakla çok meşguldü. Royce gülümsemedi, Nicholaa onu gök gürültülü fırtınadan sorumlu tuttuğunda bile. Royce Nicholaa'nın ateş püskürmesine ve suçlamasına müsaade etti çünkü onun öfkesini ve korkusunu dışa vurmaya ümitsizce gereksinim duyduğunun pekâlâ farkındaydı. Evet, Nicholaa Royce'a Thurston ve Ulric hakkında soru sormaktan korkuyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa iç gömleğine varıncaya dek soyunduğunda kendini epey yıpratmıştı. Yüzü Royce'a dönük, başı eğik ve ayakparmakları hasırotları misali kıvrılmış vaziyette duruyordu. Oldukça savunmasız görünüyordu.

"Beni dinlemeye hazır mısın?" Nicholaa Royce'a cevap vermedi. "Nicholaa, gel buraya."

"Hayır." Nicholaa Royce'un önünde durmak için odanın karşı tarafına geçti. "Emirlerinin hiçbirine bir daha asla itaat etmeyeceğim, Royce."

Royce Nicholaa'nın önceden de bu şekilde davrandığını vurgulamak için şu anın iyi bir zaman olduğunu sanmıyordu. Kollarını Nicholaa'ya doladı ve onu kendisine doğru çekmeye teşebbüs etti.

Nicholaa Royce'un ellerini kendinden uzaklaştırdı. "Bana bir kere daha dokunmana da asla izin vermeyeceğim."

Royce geri çevirilemezdi. Nicholaa'yı kollarına zorla aldı ve sımsıkı kucakladı. Nicholaa rahatlatılmaya hazırdı. Kollarını Royce'un beline sardı ve kendini tutmaksızın ağladı. Minik Ulric'in ağladığı kadar yüksek sesle, disiplinsizce ağladı. Royce Nicholaa'yı sakinleştirmeye çalışmadı. Çenesini Nicholaa'nın tepesine yasladı ve onun ağlamayı bitirmesini bekledi yalnızca.

Nicholaa ağlarken Royce'un ceketinin önü sırılsıklam oldu. Nicholaa Royce'un göğsüne yaslı halde birkaç dakika daha hıçkıra hıçkıra ağlamayı sürdürdü. Kendi davranışından ötürü dehşete düşmüştü, fakat kendini durduramamıştı. Royce odaya girdiğinde ve Nicholaa onun Sağ salim olduğuna kanaat getirerek duygularını denetleyemediğinde bir rahatlamayla kendini kaybetmişti.

Nicholaa şimdi tükenmişlikten ve soğuktan ötürü titriyordu. Royce Nicholaa'nın titrediğini hissetti ve tutuşunu sıkılaştırdı. Boğuk bir fısıltıyla, "Donmadan evvel örtülerin altına girmelisin," dedi.

Nicholaa bu öneriyi umursamadı. Bunun nedenini anlamıyordu ama Royce'un sarılışına bir müddet daha gereksinim duyuyordu. "Bir bebek olduğumu düşünüyorsundur," dedi. "Tıpkı Ulric gibi davranıyorum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Onun gibi davranıyor olabilirsin, fakat sen çok daha güzel kokuyorsun."

Nicholaa Royce'un sesindeki eğlenceyi işitti ve onun şaka yaptığını anladı. Bu yaşanan onca trajik olaya karşı tuhaf bir tepkiydi. "Royce?"

"Evet?"

Nicholaa sorusunu soramadan önce bir dakika geçti. "Ben hainmiyim?"

"Hayır."

Royce'un reddedişindeki kuvvet, Nicholaa'yı zıplattı. "Bana kızma. Bu gece çok fazla öfke var."

Royce Nicholaa'nın çenesini kaldırdı ve bakışları buluştu. "Sana kızmıyorum. Şu soru beni kızdırdı, hepsi bu. Thurston senin hain olduğu söyledi değil mi?"

Nicholaa'nın gözleri tekrar yaşlarla doldu. Nicholaa'nın hâlâ gözyaşlarının olması Royce'u şaşırtıyordu. "Tanrım, Nicholaa, bir kez daha ağlamaya başlama. Her şey bitti artık. Thurston güvende."

Nicholaa, "Onun güvende olacağını biliyordum," diye feryat etti. "Senin için endişeliydim."

Nicholaa'nın coşkunluğu, Royce'u hayrete düşürdü. Royce alınganlık gösterip göstermemesi gerektiğini bilmiyordu. "Benim yeterliliğime birazcık inancın varmı?"

Nicholaa parmaklarıyla Royce'un göğsünü dürttü. "Senin yeterliliğin bu konuda hiçbir işe yaramaz."

"Yaramaz mı?"

Royce'un kafası adamakıllı karışmışa benziyordu. "Hayır, elbette yaramaz."

"Nicholaa, mantıklı ol."

"Thurston benim erkek kardeşim."

"Bunun farkındayım."

"Onu senin tanıdığından daha iyi tanıyorum."

"Evet."

"Onun çok sayıda iyi niteliği vardır."

"Onu bana karşı savunmaya kalkışma."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'dan başka tarafa dönmeyi denedi. Royce Nicholaa'ya izin vermedi. Nicholaa'yı yine kendisine bakmaya zorladıktan sonra parmaklarıyla Nicholaa'nın yanağından aşağıya doğru bir yol izledi. Nicholaa'nın yüzündeki darp izi kadar şiddetli bir kaş çatış eşliğinde, "Bunu o yaptı, değil mi?" diye sordu. "Eğer onun sana vurmak istemediğini yanlışla olduğunu söylersen, sabrımı bütünüyle kaybedeceğim."

"Thurston'ın bana vurduğunu nereden biliyorsun? Bunu sana o mu söyledi?"

"Yüzünde bir erkeğin yumruğu büyüklüğünde bir iz taşıyorsun, karım. İzden biliyorum."

Royce'un sesindeki öfke, Nicholaa'yı titretti. Nicholaa, "Sabrını kaybetmeyeceksin," dedi. "Sana açıklamaya çalıştığım da bu. Thurston asabidir. Küçüklüğünden beri düşünmeden tepki verir. Babam bu yüzden çoğunlukla umutsuzluğa kapılırdı. Anlaşılan o ki Thurston'a kendini tutmayı Öğretememiş. Erkek kardeşim onurlu dövüşmez, Royce. Sen dövüşürsün."

Royce'un gülümsemesi sevecendi. "Peki benim nasıl dövüştüğümü nereden biliyorsun?" ..

Nicholaa, "Sadece biliyorum," yanıtını verdi. "Senin güçlü değerlerin var. Öfkeni kontrol etmeyi öğrenmişsin. Son derece sabırlısın üstüne üstlük. Londra'ya yolculukta, ben senden kaçmaya çalışırken ve sen beni yakalamaya devam ederken, bir kez olsun öfkeye kapılmadın." Nicholaa aniden yoruldu ve Royce'a tekrar yaslandı. "Bu savaş, Thurston'ı değiştirdi. Thurston nefretle dolu şimdi. Dürüstçe dövüşemez."

"Benim dürüstçe dövüşeceğime mi inanıyorsun?"

"Elbette."

Royce Nicholaa'nın tepesini öptükten sonra genç kadını kucağına alıp yatağa taşıdı. İçten içe gülümsüyordu. Nicholaa'nın az önce ona iltifatta bulunduğundan haberdar olduğunu sanmıyordu. Karısı neyin dürüstçe olduğunu ve neyin olmadığını anlamıyordu. Belli ki özel davranış kurallarının var olduğunu zannediyordu,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa tümüyle yanlış anlamıştı, evet, fakat Royce bir kavgada kuralların olmadığını ona açıklamayacaktı. Nicholaa'nın bu olayda kocasına ilişkin kaygılanmasından çok memnundu.

Royce yatağın yanında Nicholaa'yı yere indirdikten sonra genç kadının iç gömleğini tutan şeride elini uzattı. Nicholaa, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Royce'un yanıtı, "Bunu çıkarıyorum," oldu.

Nicholaa Royce'un ellerini iterek uzaklaştırmaya çalıştı. İç çamaşırın şeritleri Nicholaa'nın kollarından aşağı doğru kaydı. "Ben onun üstümde olmasını istiyorum."

"Ben istemiyorum."

Genç kadının iç gömleği yere düştü. Nicholaa çıplaklığından, ona itiraz edemeyecek kadar çok utanmıştı. Örtüleri hızla çekti ve yatağa girdi. Nicholaa yorganların altında kendisini kozalamadan önce Royce o yüz kızarmasının bir anlık görüntüsüne tanıklık etti.

Nicholaa'nın utangaçlığı, Royce'u eğlendiriyordu Royce kıyafetlerini çıkardı, mumu üfleyip söndürdü ve yatağa girdi. Nicholaa'yı kollarına almakta kuvvet kullanmadığı için hoşnuttu. Soğuk, bunu Royce'un namına yapmıştı. Nicholaa Royce'un sıcaklığından birazını ödünç almak için onun yan tarafına dayanmak üzere yuvarlandı. Royce yanına döndü, kollarını Nicholaa'ya sardı, genç kadının bacaklarını kendininkilerin arasına kıstırdı ve başını kendi çenesinin altına soktu. Dakikalar içerisinde Nicholaa'nın titremeleri dindi.

Royce Nicholaa'yı kollarında tutmaktan hoşlanıyordu. Nicholaa'nın güzel kokusu hafif ve bir erkeği çıldırtacak yeterlilikte cezbediciydi. Royce Nicholaa'yı arzuluyordu. Bu idrak üzerine uzun soluklu bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa için henüz çok erkendi. Royce dün gece Nicholaa'nın canını acıtmıştı ve Nicholaa o hassasiyetin dinmesi için zamana ihtiyaç duyuyordu. Bu gece de zorlu geçmişti ve genç kadın bu beklenmedik üzüntüden sıyrılmak için zamana gereksinim duyuyordu. Hayır, Royce'un Nicholaa'ya dokunmaması gerekiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un vücudu, aklının aldığı kararlara hiç dikkat etmiyordu. Royce Nicholaa'nın içinde olma gereksinimiyle yanıp tutuşuyordu.

Kahretsin, Royce Nicholaa'nın yanındayken bir keçinin disiplininden dahi yoksundu. Royce kendi kontrol eksikliğine anlam veremiyordu. Nicholaa Royce'un karısıydı yalnızca. Daha fazlası değil. Nicholaa'nın Royce üzerinde böyle kuvvetli bir etkiye sahip olması gerçekten biraz hayret uyandırıcıydı.

"Thurston'a ne yapacaksın?" Nicholaa; karanlığa mırıldanıyordu. Tüm vücudu Royce'un cevabının beklentisiyle geriliyordu.

"Ona hiçbir şey yapmayacağım."

Nicholaa buna bir anlam veremedi. "Onu hapsettin mi? Londra'ya götürüyorsun, değilmi?"

Nicholaa yeniden heyecanlanıyordu. Royce Nicholaa'yı sıktı. "Onun gitmesine izin verdim, Nicholaa."

Bu haber nedeniyle ağzı açık kalan Nicholaa bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedikten sonra sordu. "Onun gitmesine izin verdiğin için başın derde girecek mi?"

Nicholaa'nın sorusu o denli gülünçtü ki Royce gülümsedi. Kuru kuru, "Hayır," yanıtını verdi.

Nicholaa, "Bir gürültü işittim," dedi. "Duvarlar yıkılıyormuşçasına bir ses çıktı."

Nicholaa Royce'dan açıklama yapmasını beklerken, elini Royce'un göğsüne koydu. Royce'un teni inanılmaz derecede sıcaktı. Nicholaa'nın parmakları, Royce'u dalgınlıkla okşuyordu. Royce elini Nicholaa'nınkinin üstüne koyarak onu durdurdu. Nicholaa Royce'un başka bir şey daha söylemeyeceğini en nihayet anlamadan önce bir dakika geçti. Nicholaa Royce'u teşvik etmek zorunda kalacağını tahmin ediyordu. "Bir kavga mı vardı?"

"Hayır."

"Öyleyse işittiğim gürültü neydi?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce uzun soluklu bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa vazgeçmeyecekti. "Şömine rafı yere düştü." Royce'un sesi yarı uykulu çıkıyordu.

Nicholaa Royce'a bakmak için yukarı kaydı ve Royce'un gözlerinin kapalı olduğunu gördü. "Sadece düştü mü?"

"Uyu, Nicholaa. Geç oldu."

"Thurston'ın gitmesine neden izin verdin?"

"Bunun nedenini biliyorsun."

"Benim yüzümden izin verdin, değil mi?"

Royce Nicholaa'ya yanıt vermedi.

Nicholaa Royce'un çenesini öptü. "Teşekkür ederim."

Royce gözlerini açtı ve Nicholaa'ya kaşlarını çatarak baktı. Sert ve nahoş bir sesle, "Bana hiçbir şey için teşekkür etme," dedi. "Thurston'la konuşmak istiyordum ve yaptığım budur. Ona teslim olması için bir fırsat verdim. O teslim olmamayı seçti. Bunun ne demek olduğunu anlıyorsun, değil mi?"

Nicholaa Royce'un demek istediği şeyi tamamen anlıyordu ama o konu hakkında konuşmak istemiyordu. Nicholaa başka bir yöne dönmeye koyuldu, fakat Royce Nicholaa'nın ensesini kavradı. "Kendini kandırmana müsaade etmeyeceğim. Thurston ölünceye dek direnecektir. Eğer buraya geri gelirse, onu öldürmek zorunda kalacağım."

Nicholaa, "Ama ya Ulric?" diye feryat etti. "Thurston oğlunu görmek için geri gelmek zorunda. Bunu kastediyorsan..."

Royce Nicholaa'nın ensesine nazik bir basınç uygulayarak genç kadının başını aşağı doğru zorladı. Aynı zamanda Nicholaa'nın itirazını uzun bir öpüşle mühürledi. Nicholaa'nın dikkatini başka tarafa yönlendirmeyi düşünüyordu yalnızca, fakat Nicholaa'nın hem dudakları yumuşak ve istekliydi hem de tadı öyle inanılmaz lezzetliydi ki Royce durabilecekmiş gibi görünmüyordu. Royce'un dudakları sıcak ve talepkârdı. Dili derinlere dalıyordu. Nicholaa bundan hoşlanıyordu. Nicholaa'nın şehvet dolu küçük inlemesi Royce'a mevcut durumun öyle olduğunu müjdeliyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'yı arzuluyordu. Royce'un dili iştahını kabartacak şekildeki erotik bir ritimle tekrar tekrar içeri ve dışarı kayıyordu. Royce Nicholaa'ya yeterince yâklaşamıyordu. Bir eliyle Nicholaa'nın kalçasını kavrarken öbür eliyle ensesini tutuyor ve Nicholaa'nın sıcaklığını erkekliğine bastırıyordu.

Royce Nicholaa'yı nihayet serbest bıraktığında, Nicholaa soluk soluğa kalmıştı. Royce kendi nefesini yakalayabilecekmişe benzemiyordu. Sabit gözlerle Nicholaa'nın dudaklarına bakıyordu. Nicholaa'nın dudakları kırmızı, dolgun, baştan çıkarıcıydı. Royce Nicholaa'nın alt dudağını boydan boya okşamak için başparmağını kullandı. Kalbinin göğsünden fırlayacakmışçasına çarptığını hissedebiliyordu. Düşüncelerini yatıştırmak için birkaç derin nefes aldı.

Royce boğuk ve kısık bir sesle, "Şimdi beni dinleyeceksin," talimatını verdi. "Thurston geri gelmeyecek. Erkek kardeşin, Ulric'i almak için karısının ailesinden bir kişiyi gönderecek. Eğer bu muhafızlar bana kabul edilebilir olduklarını kanıtlarlarsa, bebeğin serbest kalmasına izin vereceğim."

"Hayır." Nicholaa kendisini Royce'dan iterek uzaklaştırmayı denedi.

"Evet." Royce bir bacağını Nicholaa'nın her iki bacağının üstüne atarak Nicholaa'yı kapana kıstırdı. "Thurston, Ulric'in babası. Senin ailenin bir üyesi olduğu için rıza gösterdim. Bana itiraz etmeyeceksin, Nicholaa."

"Sana Justin hakkında itiraz edemezken mi? Küçük erkek kardeşimi görmeme müsaade etmeyeceksin ve neden göremeyeceğim konusunda bana sağlam bir gerekçe ileri sürmeyeceksin. Sen benden çok fazla şey istiyorsun, Royce.

Royce, "Ben sadece senin verebileceğini bildiğim şeyi istiyorum," misillemesini yaptı. Nicholaa'nın alnını öptü. "Justin'le ilgili kararım seni incitmek için değildi."
"Beni incitiyorsun yine de."

"Farkındayım. Sırf seni incitmek için Justin'i senden kasıtlı olarak uzak tuttuğuma inanıyormusun?"

Nicholaa bir iç çekişle, "Hayır," itirafında bulundu. "O kadar aşağılık olamazsın."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Kararımın seninle hiçbir alakası olmadığı ihtimalini düşündün mü? Seni ondan uzak tutmaya karar verdiğimde, Justin'in refahını düşünüyordum belki de."

"Justin beni seviyor. Bana ihtiyaç duyuyordur şimdi." "Justin'in şimdi ihtiyaç duyacağı son kişisin sen, karım."

Royce'un sesindeki öfke, Nicholaa'nın kafasını karıştırdı. "Justin'i asla incitmezdim."

Royce, "Evet, incitirdin," diye yanıtladı. Kızgınlık içerisinde başını iki yana salladı. "Ben manastıra seni almak için gittiğimde Justin'in bakımının sorumluluğunu üstleneceğime ilişkin açıklama yaptığımı özellikle hatırlıyorum, Nicholaa. Söylediğim tek kelimeyi bile dinlemedin mi?"

Nicholaa, "Hatırlamıyorum," diye mırıldandı. "O zaman üzgündüm. Erkek kardeşimi kasıtlı olarak inciteceğimi düşünmene inanamıyorum. Justin'e daima baktım. Ailenin en küçüğü o ne de olsa ve bunun içindir ki ben..."

"Nicholaa, şu tiradı bitir. Justin senin ilgini merhametle karıştıracaktı. Senin merhametin onu küçük düşürecekti. Onun şimdi yeterince endişeleneceği şey var. Onun yüküne ilave yapmana izin veremem."

"O ne hakkında endişelenmek zorunda?"

"Benim hakkımda."

Tuhaf ama bu küstahça cümle Nicholaa'yı sakinleştirdi. Nicholaa Royce'un, erkek kardeşine dair haklı olduğunu kalben biliyordu. Justin gururlu bir adamdı. Nicholaa'nın onu mücadele ederken izlediğini bilmesi, Justin için bir aşağılama olurdu. Nicholaa endişesini gizleyemiyordu üstelik. Justin Nicholaa'nın endişesini görür ve bunu merhametle karıştırırdı. Nicholaa'nın kocası, Thurston'a dair de haklıydı. Royce Ulric'in ev ahalisinden ayrılmasına izin vereceğine ilişkin vaatte bulunarak Nicholaa'nın erkek kardeşini geri dönmesi için doğru bir gerekçeden yoksun bırakmıştı. Nicholaa Thurston'ın iyi talihini idrak edebilmesi için dua ediyordu. Royce'un Thurston'a uzaklaşması için ikinci bir şans vermeyeceğini biliyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa başını Royce'un omzuna koydu ve gözlerini yumdu. Şu anda kendisini yetersiz hissediyordu. Kendisine acıyarak yaşayacak biri değildi, fakat Normanlar işleri yönetmeye başladıklarından beri her şey altüst olmuştu.

Royce Nicholaa'nın yüzünü yukarı doğru dürttü ve önce alnını, sonra burun köprüsünü öptü. Yorgun bir iç çekişle, "Seni arzuluyorum, Nicholaa," diye fısıldadı. Royce birden bire kollarını Nicholaa'ya yastık yapıp bir taraftan diğer tarafa yuvarlandı. Nicholaa kocası tarafından baştan aşağıya örtülmüş halde sırtüstü yatıyordu. "Ben iyi niyetlerimi unutmadan önce uyu." Nicholaa uyumak istemiyordu. Kocasının ona dokunmasını istiyordu, hayır, gereksiniyordu. Ve kocası onunla sevişiyorken, Nicholaa kocası onu gerçekten seviyormuş numarası yapıyordu. Kendi kendisine yalan söyleyebildiğini umursamıyordu bile. Thurston'la karşılaşması öyle acıklı, öyle yürek parçalayıcı olmuştu ki. Royce Nicholaa'ya o şahsi eziyeti sadece azıcık bir süreliğine unutturabiliyordu.

Nicholaa utanarak, "Beni arzuladığını söyledin," diye fısıldadı. "Fikrini değiştirme, Royce. Ben de seni arzuluyorum."

Royce dirseklerinden destek alarak Nicholaa'ya gülümsedi. Nicholaa'nın kalbi Royce'un şeytani sırıtmasını fark etti ve hoyrat bir tempoyla atmaya başladı. "Şimdi nasıl bu denli utangaç davranabiliyorsun, halbuki son yarım saattir... "

Nicholaa, "Tartışmamız ba-bana hiçbir şey giymiyor oluşumu unutturdu," diye kekeledi. "Şimdi hatırladım. Öp beni, lütfen. Bana utangaçlığımı unuttur. Dün gece unutturdun."

Royce başını iki yana salladı. Dün geceki sevişmelerinin hatırası, Royce'da Nicholaa'yı bir kez daha elde etme iştahı uyandırdı. "Canını acıtabilirim."

"Bir öpücük mü? Bu benim canımı katiyen acımazdı."

"Durmayacağım, Nicholaa. Disiplinim kaybolacaktır."

Nicholaa'nın gülümsemesi, Royce'u büyüledi. "Disiplininin kaybolması hoşuma gidiyor."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'un yüzünü ellerinin arasına aldı ve Royce'u aşağı doğru çekti. Uzun uzadıya ve tam manasıyla öptü. Buna rağmen Royce'un işbirliğini birazcık olsun kazanmadı ve dikkatini çekmek için alt dudağını ısırmak zorunda kaldı en sonunda. Bu yalnızca nahif bir dişlemeydi ama işe yaradı. Royce dudaklarını Nicholaa'nın dudaklarına bastırmadan önce gırtlağından düşük sesli bir inilti yükseldi. Bu öpüşme çabucak öteki bütün düşüncelerin yerini aldı. Bariz biçimde şehvetliydi. Nicholaa baştan çıkıyordu, Bu olağanüstü bir duyguydu Royce dokunuşuyla Nicholaa'yı çok daha fazlası için yakıyordu. Nicholaa Royce'a sımsıkı sarıldı aklını ve ruhunu ele geçiren bu adam için hem aşkını hem tutkusunu serbest bıraktı.

Nicholaa'nın Royce'a yanıtı, Royce'un özdenetimini tuzla buz etti. Royce yavaşlamayı, Nicholaa'yı arzuladığı kadar Nicholaa'nın da onu arzulaması için ona zaman vermeyi denedi, fakat o kadar uzun süredir sertti ki bu imkânsızdı.

Royce dudaklarını Nicholaa'nınkilerden zorla ayırdı, Nicholaa'nın göğüsleri arasındaki vadiyi öpmek için aşağı doğru hareket etti. Nicholaa'nın karın düzlüğünü öptükten sonra daha da aşağı indi. Royce onun en sıcak yerini öpünceye kadar Nicholaa karşı çıkma gereği duymadı. Nicholaa'nın şaşkın soluyuşu ham haz iniltisine dönüştü.

Bu harikaydı. Nicholaa daha fazlası için çığlık atıyordu.

Nicholaa Royce'a çok lezzetli geliyordu. Royce'un dili, kaygan beden kıvrımları arasında gizlenmiş o hassas yumruyu okşuyordu. Nicholaa kendisini sıcak bir yıldırım tarafından çarpılmış gibi duyumsuyordu. Bu tatlı işkencenin daha fazlasını talep ederek Royce'dan geriye doğru yay misali kıvrıldı. Hemen ötesinde olduğunu bildiği kendinden geçişi sunması için Royce'a yalvararak, "Royce, lütfen," dedi.

Royce daha fazla bekleyemedi. Uylukları arasında diz çöktüğü Nicholaa'nın kalçalarını kaldırıp derinlere karıştı. İçine tam olarak yerleştiğinde durdu. Sesi tutkudan titriyordu. "Canını acıtıyor muyum? Canını acıtıyorsam, söyle bana."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'a hiçbir şey söyleyemedi. Bir şey söylemek yerine tırnaklarını Royce'un omuzlarına batırarak Royce'dan geriye doğru yay misali kıvrıldı. Nicholaa'nın içinde yapılanan basınç ıstırap vericiydi.

Royce'un eli birleşmiş vücutları arasında aşağı doğru hareket etti. Nicholaa'nın içinde yanan ateş tamamen kontrolden çıkıncaya kadar Royce Nicholaa'yı parmaklarıyla okşadı. Nicholaa'nın haz iniltileri, Royce'a Nicholaa'nın bundan hoşlandığını anlatıyordu. Royce'un dudakları Nicholaa'nınkini tekrar kapsadı. Ve sonra Royce hareket etmeye başladı. Hiç de nazik değildi. Geri çekildikten sonra Nicholaa'nın derinlerine yeniden daldı. Nicholaa çok sıcak, çok ıslak, çok sıkıydı. Royce'un hareketleri daha güçlü, daha tüketici bir hal aldı. Ve Royce Nicholaa'nın kasıldığını nihayet hissettiğinde ve Nicholaa'nın doyum anına yaklaştığını anladığında, düşük sesli bir teslimiyet inlemesiyle kendini bıraktı.

Nicholaa aynı anda kendi doyumuna ulaştı. Görkem, Nicholaa'yı kapladı. Nicholaa kocasına tutundu ve kendinden geçiş dalgalarının vücudunu yıkamasına izin verdi. Aklının vücudundan ayrıldığını hissettiğinde bile korkmadı. Bu olağanüstü hissi hoş karşıladı çünkü Royce onu güvende tutuyordu.

Son sarsıntı da etkisini yitirdiğinde, Nicholaa öldüğünü düşünüyordu.

Royce Nicholaa'yı öldürdüğünü düşünüyordu. Doygunluk rahatlamasıyla Nicholaa'nın üstüne yığıldı. Tatlı karısı onun bütün gücünü tüketmişti. Nicholaa Royce'un irade gücünü ortadan kaldırmıştı çünkü Royce kendisini Nicholaa'dan ayıramıyormuş gibi görünüyordu.

Kendine gelmesi birkaç dakikasını alan Royce endişelenmeye başladı. "Nicholaa, iyi misin?"

Royce'un sesindeki ilgili tını, Nicholaa'nın yüreğini ısıttı. "Evet."

Royce Nicholaa'nın sesindeki utanmayı işitebiliyordu. Tanrı ona yardım etsin, Royce gülmeye başladı. Bu kadın yalnızca birkaç dakika önce azgındı ama şimdi bariz biçimde utanıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa ürkek bir şekilde, "Niye eğleniyorsun?" diye sordu. "Bana mı gülüyorsun?"

Royce, "Sen beni memnun ediyorsun," dedi. "Gülme nedenim bu."

"Royce?"

"Evet?"

"Hiçbir şey düzelmeyecek, değil mi?"

Nicholaa'nın sesindeki korku, Royce'un aklını başına getirdi. Royce Nicholaa'ya dolambaçlı bir yanıt vererek, "Ben sana özen göstereceğim, Nicholaa," dedi.

"Ulric buradan ayrılmak zorunda."

"Evet."

"Oğlu buradan ayrılır ayrılmaz, Thurston'ın geri gelmeyeceğine inanıyormusun?"

Royce, "Umuyorum," diye itiraf etti.

"Justin için gelecektir."

Royce'un iç çekişi uzun solukluydu. Royce Nicholaa'nın bunu kısa zamanda anlamamasını ummuştu. "Justin Thurston'la beraber gitmeyecektir. Uyu, Nicholaa. Bu aileyi korumak benim görevim."

Evet, bu Royce'un göreviydi ve Royce doğru olduğunu hissettiği şeyden geri adım atmazdı. Ama Nicholaa onu kocası olarak seçerek Royce'un bu görevi zorla kabul etmesine neden olmuştu.

Nicholaa Royce'u harekete sevk eden tek görevin bu olmamasını bütün kalbiyle diliyordu. Genç kadın gözlerini kapadı ve ağlamamaya çabaladı. Nicholaa Royce'un korumasındaydı, evet

Fakat Nicholaa Royce'un aşkını istiyordu,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Üçüncü Bölüm

Nicholaa büyük salona, kucağında minik Ulric'le birlikte girdiğinde Royce büfenin yakınında duruyordu. Nicholaa'nın tanımadığı yaşlı bir asker, düşük sesle konuşarak Royce'un yanında dikiliyordu. Her iki adam da Royce'un odanın ortasına taşıttığı masanın önceden durduğu yere sabit gözlerle bakıyorlardı.

Nicholaa söze karışmakta karar kıldı. Kocasını selâmlamak üzere oraya doğru yürüdü. Ulric kucağında aguluyordu. Royce Nicholaa'ya doğru döndü, bebek elini Royce'a doğru uzattı.

Royce bebeği omzuna dayalı biçimde aldıktan sonra karısına baktı. Nicholaa ellerini önünde kenetledi ve Royce'a gülümsedi.

"Günaydın, kocam." Nicholaa yukarı doğru uzanıp kocasını öpmeye hazırlandıktan sonra fikrini değiştirdi. Kocasının yanında bir yabancı vardı. Royce'u mahçup etmek istemedi.

Royce bir seyircisinin olduğunu umursuyormuşa benzemiyordu yine de. Nicholaa'nın çenesini tuttu, yüzünü kaldırdı ve dudaklarını genç kadının dudaklarına bastırdıktan sonra Nicholaa'yı yanına çekip askere doğru döndü.

"Açıklıyordun, Thomas?" diyerek adamı teşvik etti.

"Bunun bir mucize olduğunu açıklıyordum, lordum, zemin çökmemiş henüz. Buradaki ahşabın nasıl da çürüğünü görebiliyorsunuz," dedi Thomas.

Royce başıyla onayladı. "Teftişini bitir," diye buyurdu. "Bu akşamki yemekte bize katılacaksın. Değerlendirmeni o zaman dinleyeceğim."

Koyu saçlı asker, baronuna baş selamı verdi ama dik bakışlarını Nicholaa'da tuttu. Nicholaa kocasını dürttü. Royce görgü kurallarını nihayet hatırladı ve Thomas'ı karısına tanıttı. Nicholaa askere gülümsedi. Royce saymaya başladı. Thomas kıpkırmızı olduğunda aradan sadece beş saniye geçmişti. Bu çok tuhaf bir dertti, fakat Royce'un yaşlı ya da genç farkı olmaksızın bütün askerleri bu sıkıntıyı çekiyormuş gibiydi. Nicholaa'nın tek yaptığı şey, bir adama tüm

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

dikkatini vermekti ve o adam güçlü bir askerden vıcık vıcık bir parça sütlü kızarmış ekmeğe dönüşüveriyordu.

Bu utanç vericiydi. Thomas şimdi yakasını çekiştiriyordu. Sanki az önce üzerini bir sıcaklık dalgası kaplamış gibi davranıyordu.

Royce harekete sevk etmek için Thomas'a dik dik baktı, ardından asker durağan bakışlarını Nicholaa'dan ayırmadan salondan çıkmaya kalkıştığında, kızgınlıkla başını iki yana salladı. Thomas ayakları birbirine dolanıp tökezledi, sonra beceriksiz bir yavru köpek gibi kendini toparladı ye salondan süratle ayrıldı.

Nicholaa Royce'a baktı. "Askerler senin çevrende gergin görünüyorlar," yorumunu yaptı. "Onları korkuttuğunu düşünüyorum."

Royce gülümsedi. Nicholaa Royce'un bunu bir iltifat olarak kabul ittiğine karar verdi. Royce Nicholaa'nın dikkatini yönlendirdiğinde, genç kadın iltifatta bulunmadığını açıklamak üzereydi. "Seni korkutmuyorum, değil mi?"

Nicholaa, "Aşağı yukarı Ulric'i korkuttuğun kadar," diye yanıtladı ve bebeğe bakmak için döndü.

Royce, "Bana bugünkü planlarını anlatmaya hazırmısın?" dedi.

"Planlarım mı?" Nicholaa Royce'un ne hakkında konuştuğunu biliyormuş gibi durmuyordu.

Royce sabırla. "Görevler listeni sıralamanı dinleyeceğim," diye açıkladı.

"Hangi görevler listesi?"

"Nicholaa, dün gece söylediklerimi dinlemedin mi? Bana her sabah günlük planlarının ana hatlarını belirtmeni söylediğimi açıkça hatırlıyorum."

Nicholaa, "Elbette dinledim," demekte acele etti. "Kaş çatma öyle. Hatırlıyorum. Sana söyleyeceğim hiçbir planım yok sadece. Planların hepsini ortadan kaldırdın."

Royce, "Ne demek istediğini açıkla," diye emretti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'un aksi ses tonundan hoşlanmadı ama bu konuda yorum yapmadı. "Eğer Justin ve Ulric'in bana bu denli fazla ihtiyaçları olmasaydı, burada kalmam için hiçbir gerekçem olmazdı," dedi. "Senin bana kesinlikle ihtiyacın yok."

Nicholaa bir inkâr umuyordu. Royce inkâr etmedi. Nicholaa'ya, "Niye görevin olmadığını hâlâ açıklamak zorundasın," diye hatırlattı.

Nicholaa omuz silkti. "Ev ahalimi yönetmem gerektiğini düşünüyordum. Her nasılsa bu görevi sen devraldın. Çalışanlarıma dün emirlerini verdin ve böyle yapmayı sürdüreceğini varsayıyorum."

Royce, "Bu olağandışı bir durumdu," karşılığını verdi. "Sabahı uyuyarak geçirdin, hatırlıyor musun?"

Nicholaa hatırlıyordu. Sabit bakışlarını yere çevirdi. Kocası gecenin çoğunda onunla sevişerek onu uyanık tutmuştu. Nicholaa bunu da hatırlıyordu. "Çok yorgundum," dedi.

Nicholaa'nın yanakları pembeleşti. Royce genç kadının aklından şu anda neler geçtiğini tasavvur edemiyordu. Sabırlı bir adam olduğunu kendi kendisine hatırlattı. Nicholaa'ya, "Ana fikir bu değil," dedi. "Senin yokluğunda, belli başlı kararlar aldım."

"Masayı odanın ortasına taşıtmak gibi mi?"

Royce başıyla onayladığında, Nicholaa, "Ama ben hem bu emri hem de ötekileri değiştirdim ve sen bundan hiç memnun olmadın," dedi.

"Evet."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Royce, benden ne istediğini anlamıyorum. Seninle iyi geçinmeye çalışıyorum, fakat sen çelişkili isteklerle benim kafamı karıştırıyorsun. Bu ev ahalisini yönetmemi istiyor musun yoksa istemiyor musun?"

"Evet, istiyorum."

"Öyleyse..."

"Gelgelelim benim verdiğim bir emri geçersiz kılmanı asla istemiyorum. Şimdi anlıyormusun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Emirlerini değiştirdiğim için üzüldüğünü mü söylemek istiyorsun?" dedi. "Hizmetçileri bir araya topladın çünkü..." Royce baş onayı verdiğinde Nicholaa durdu.

"Bu kasıtlıydı, değil mi, Nicholaa?"

Nicholaa Royce'un ne kastettiğini pekâlâ bilerek, "Ne kasıtlıydı?" diye sordu.

Royce'dan, "Emirlerimi değiştirmek," yanıtı geldi. Nicholaa hemen yanıtlamadığında ekledi: "Evet?"

Nicholaa'nın omuzları çöktü. *'Bu adam tilki gibi kurnazdı.* Nicholaa, "Kasıtlıydı," itirafında bulundu.

"Niye?"

Nicholaa, "Çünkü bu benim ev ahalim ve benim çalışanlarım," dedi. "Ve senin karışmana itiraz ettim."

Nicholaa odanın diğer tarafına yürüdükten sonra Royce'a tekrar bakmak için arkasına döndü. "Ben senin görevlerine karışmıyorum ve senin, de benimkilere karışman gerektiğini sanmıyorum."

Royce Nicholaa'ya doğru bir adım ilerledi. "Geçmişte senindi. Ne senin ev ahalin ne de senin çalışanların var artık. Her ikisi de bana ait şimdi. Dahası," diye ekledi Nicholaa karşı çıkamadan önce. "Benimle bir defa daha asla bu ses tonunda konuşmayacaksın."

Royce sesini yükseltmemişti ama Nicholaa Royce'un her sözcüğü haykırdığını zannediyordu. Ulric bile fark etmişti bunu. Ceketi emmekten vazgeçti ve faltaşı gibi açılmış gözlerle Royce'a baktı.

Alice salona girdi o sırada ve Nicholaa ona kocasının ani çiftesinden kutsal bir rahatlama gönderildiğini sandı. Yanılıyordu yine de. Royce hizmetçiye ilerlemesini işaret etti, ona Ulric'i verdi ve üst kata götürmesini buyurdu.

Royce dikkatini tekrar karısına doğrultmadan önce Alice'in oradan ayrılmasını bekledi. Royce'un yüzündeki ifade korkunçtu. "Otur."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa kollarını önünde kavuşturdu. Bu sefer geri adım atmayacaktı. Bu adamın onun hizmetçilerden biri olmadığını anlaması lazımdı. Nicholaa Royce'un karısıydı ve Royce ona karısı gibi davranacaktı. Nicholaa Royce'un gözlerine bakamıyordu, fakat konuşurken sesini titremekten alıkoymayı başarabiliyordu. "Oturmamı istiyorsan, benden kibarca iste. Ben senin emrine amade askerlerinden biri değilim. Ben senin karınım. Farkı anlıyorsun, değil mi?"

Royce alt avluda eğitim yapan askerlerin Nicholaa'yı duyup duymadıklarını merak ediyordu, çünkü Nicholaa söylevini neredeyse bağırarak sonlandırmıştı. Royce Nicholaa'nın ruh hali hakkında gerçekten bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyordu. Nicholaa'dan memnundu yine de. Nicholaa korkuyordu evet ama hâlâ ayaktaydı.

Royce da geri adım atacak değildi, elbette. Bir kez daha, "Otur," diye emretti.

Royce'un bu seferki emrinde kesinlik eksikti. Nicholaa otururken yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. Kocasının suratındaki ifade, onların günün geri kalanını tartışarak geçireceklerini söylüyordu. Royce çok dikbaşlıydı. Vazgeçmeyecekti. Nicholaa onun, bildiği yoldan gitmesine son kez müsaade etmek zorunda kalacaktı.

Nicholaa dirseğini masaya dayadı, başını eline yasladı ve Royce'a baktı. Oluruna bırakmış bir halde, "Hazırım," diye duyurdu.

Royce Nicholaa'nın ani kabullenişinden ötürü şaşırarak, "Ne için hazırsın?" diye sordu. Nicholaa'nın durumu kabullenmeden önce biraz daha fazla boş tehdit savuracağını beklemişti.

"Öğüdün için."

"Ben öğüt vermiyorum."

Nicholaa ayağa kalkmaya koyuldu.

Royce ellerini arkasında kenetledi. "Her nasılsa... " diye başladı sözlerine.

Nicholaa yeniden oturdu.

"Sana bir kez daha açıklayacağım birkaç şey var, karım. Bu evliliğin nasıl yürüdüğünü anlamak zorundasın."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Sen anlıyor musun?"

Royce sözünü kestiği için Nicholaa'ya kaşlarını çatarak baktı. "Evet, anlıyorum," diye belirtti. "Bu meseleye önem veriyorum."

"Bu önemin içerisinde bir yerim var mı?"

Royce, "Elbette," diye yanıtladı. "Sen benim karımsın.

Nicholaa, bu sözler üzerine memnun olması gerektiğini biliyordu. "Ve?" diye teşvik etti kocasını.

"Seni korumak benim görevim. Bunda hemfikirsin, değil mi?"

Nicholaa başıyla onayladı.

Royce, "Ve şimdi senin öncelikli görevine geliyoruz," diye sürdürdü konuşmasını.

"Evet?" Nicholaa kendisini Royce'un söyleyeceğini işitmeye istekli buldu. Bunun tuhaf bir şey olacağından kuşkulanıyordu. .

Royce, "Anlamak çok basit, Nicholaa," dedi. "Bana huzur vermek senin görevin. Şimdi, eğer sadece görevini yapsaydın... "

"Sana huzur vermiyormuyum?"

Royce başını iki yana salladı. "Belirli davranış kuralları vardır, karım ve birlikte huzur içerisinde yaşayabilmemiz için senin o kuralları anlamanı istiyorum."

Nicholaa masada parmak uçlarıyla tempo tutmaya başladı. Royce sevgi ve önemsemeye dair tek kelime etmemişti... Henüz. Nicholaa cesaretinin kırılmamasına gayret ediyordu. "Bu kurallar nelerdir?" diye sordu.

Royce Nicholaa'nın ilgisinden memnundu. Sabrı mükafatlandırılıyordu çünkü karısı dinlemek için hazırdı artık. "Bir," diye başladı açıklamaya. "Bana sesini asla yükseltmeyeceksin. İki, emirlerime sorgusuz itaat edeceksin. Üç, tekrar ağlamayacaksın. Dört, kararlarına hükmetmek için düşünmeden yapılan eylemlere yer vermeyeceksin. Beş..."

Nicholaa, "Bekle," diye seslendi. "Lütfen üçüncü kurala geri dön. Demin, ağlayamayacağımı mı söyledin sen bana?"

"Evet,"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Neden?"

Royce kızgındı çünkü Nicholaa çok kuşkucu görünüyordu. "Bundan hoşlanmıyorum."

"Ben hoşlanıyorum."

Kuşkucu görünme sırası Royce'taydı. "Ciddi olamazsın."

Nicholaa, "Çok ciddiyim," yanıtını verdi. "Ağlamak hoşuma gidiyor. Her zaman değil, elbette, sadece ara sıra. Sonrasında kendimi daha iyi hissediyorum."

Royce Nicholaa'nın şaka etmediği sonucuna varmadan önce bir dakika boyunca genç kadına baktı. Bu kaçık kadın gerçekten ciddiydi. Royce başını iki yana salladı. Böylesine mantık dışı bir yoruma nasıl yanıt vereceğine ilişkin en ufak bir fikri yoktu.

Nicholaa onun anlamasını sağlamaya çalıştı. "Bazen, hüsranların içimde yapılandığı ve her şeyin zihnimde darmadağınıklaştığı anlarda, ağlamak bana kendimi daha iyi hissettiriyor. Şimdi anlıyor musun?"

"Hayır."

Nicholaa sabırlı olmaya çalıştı. Royce'un anlayabildiğine kalıbını basardı. Bu aptalca konuşmanın kendisi için niye bu kadar fazla önem taşıdığını bilmiyordu, fakat bu konuşma önem taşıyordu. Nicholaa farklı bir yaklaşımda bulunmaya karar verdi. "Sen birine vurmak isteyeceğin kadar çok sinirlenmedin mi hiç?"

"Ben ağlamam."

Nicholaa gülümsememeyi deneyerek, "Hayır, elbette ağlamazsın," karşılığını verdi. Bu önemsiz olasılıkta bile kocasının sesi öfkeli çıkıyordu. "Ama öfke içinde yapılandığında, birine vurmak isteyecek kadar öfkelendiğinde.

Royce, "O zaman vururum," diyerek Nicholaa'nın sözünü kesti. Nicholaa'ya kaşlarını çatarak bakmak için duraksadı. "Bu yüzden kesinlikle ağlamam."

Nicholaa vazgeçti. Bu adam anlamayacak kadar kalın kafalıydı.

"Nicholaa, tekrar ağlamayacağına dair bana söz ver."

"Niye?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Çünkü seni mutsuz görmek, beni hoşnutsuz ediyor."

Nicholaa'nın kızgınlığının bir kısmı yok oldu. "Öyleyse mutlu olmamımı istiyorsun?"

Royce, "Elbette," diye karşılık verdi. "Sen mutlu olursan, biz çok daha iyi geçiniriz."

Nicholaa, "Peki ya sevgi?" diye sordu. "Seni sevmemi istiyor musun?" Royce'un yanıtını beklerken nefesini tuttu.

Royce omuz silkti.

Nicholaa onu öldürmek istiyordu. "Evet mi yoksa hayır mı?"

Royce gözlerini dikip Nicholaa'ya baktı. "Bu soru tartışmamızla alakalı değil."

Nicholaa, "Sevgi evlilikle alakalı değil mi?" dedi hayretler içerisinde kalarak.

Royce Nicholaa'ya nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Ansızın kendinden çok emin olmadığını hissetti.

Nicholaa ellerini masanın üstünde kenetledi. Royce'a gerçeği söylemeye, kalbinde olanı tam anlamıyla bildirmeye karar verdi. Royce'a ruhunu açması Nicholaa için biraz dehşet vericiydi. Royce onu reddederse, Nicholaa ne yapacağını bilmiyordu. Bu bir kumardı, çünkü Nicholaa Royce'un da kalbinde olanı söylemesini umuyor ve söylemesi için dua ediyordu.

"Thurston'a seni sevdiğimi söyledim." Nicholaa ellerine baktı ve Royce'un tepkisini bekledi. Kendisini savunmasız hissediyordu.

"Söyledin mi?" Royce'un şaşkınlığı sesine yansıdı.

Nicholaa başıyla onayladı. Daha güçlü bir sesle, "Evet, söyledim," diye belirtti.

Royce bir iç çekiş koy verdi.

Nicholaa Royce'un gülümsediğini ya da surat astığını görmek için ona doğru baktı. Royce'un yüz ifadesi, Nicholaa'ya fazla şey anlatmıyordu bununla birlikte. Royce sanki Nicholaa az önce ona akşam yemeği listesi vermiş gibi bakıyordu. Nicholaa, "Bu konuda ne düşünüyorsun, Royce?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Erkek kardeşine beni sevdiğini söyleme gerekçeni anlıyorum," diye yanıtladı. Bu gerçeği vurguladığını başıyla onayladı. "Onun işbirliğini kazanmak istiyordun."

"Onun işbirliğini mi?"

Royce bir kez daha başıyla onayladı. Her şeyi çözmüştü. Sesi kulağa çok mantıklı geliyordu. Nicholaa Royce'un mantıklı kıçını süratle tekmeleyebilmeyi diliyordu.

"Thurston'ın beni kabullenmesini istiyordun. Ona beni sevdiğini söylemenin gerekçesi bu."

Royce Nicholaa'nın kendi erkek kardeşine yalan söylediğini düşünüyordu. Nicholaa'nın gözleri faltaşı misali açıldı. Genç kadın Royce'u doğrulaması mı yoksa doğrulamamasını mı gerektiğini bilmiyordu. Konuşmaları iyiye gitmiyordu.

Nicholaa, "Thurston'ın seninle mutlu olduğuma inanmasını istiyordum," dedi. "Benden onunla gitmemi istedi."

"Böylece ona beni sevdiğini ve benimle kalmak, istediğini söyledin, fakat Ulric ve Justin'i düşünüyordun, değil mi?"

Nicholaa, "Öyle oldu," diye mırıldandı. Masanın üstünde parmaklarıyla bir kez daha tempo tutmaya başladı. "Seni kocam olarak seçtiğim konusunda onu ikna etmeye çalışıyordum."

"Beni sen seçtin."

Boşuna uğraşıyorlardı. Royce tekrar volta atmaya başladı. "Bu gayet mantıklı, karım. Kendi koşulların hakkında erkek kardeşinin zihnini rahatlatmayı düşünüyordun. Onun zihnini rahatlatmak yerine, her nasılsa, onu öfkelendirdin. Evet, Thurston'ın küplere binmesinin ve seni hain ilan etmesinin nedeni bu."

Nicholaa, "Çok mantıklı bir varsayım," dedi. "Her şeyi çözüme kavuşturdun, değil mi? Fakat bana vereceğin tatmin edici bir yanıt var hâlâ. Seni sevmemi istiyormusun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce duraksayan sesiyle, "Bu tür şeyleri bilmem," itirafında bulundu. "Beni sevmek istiyor musun?"

Nicholaa onu boğmak istiyordu. Royce'un, bu konuşmanın Nicholaa için ne kadar önemli olduğuna dair hiçbir fikri olmadığı anlaşılıyordu. Fikri olsaydı, Royce bu den li usanmış davranmazdı. Nicholaa ağlayacağına mı yoksa ona bir şey fırlatacağına mı karar veremedi. Her ikisini de' yapabileceğini düşünüyordu.

Nicholaa, "Bana söyleyebileceklerinin hepsi bu mu?" diye sordu.

"Hayır."

Nicholaa'nın kalbi küt küt atmaya başladı. Belki de şimdi Royce Nicholaa'ya onu sevmesini istediğini söyleyecekti. Geçen birkaç dakika Nicholaa'yı, Royce'un kendi duygularını itiraf edeceğine dair umudundan vazgeçirmede etkili olmuştu. Nicholaa Royce'un onu şimdiye dek sevmediğini ama belki de tavrının yumuşatıcı olduğunu biliyordu. Zaman içerisinde, ilgi ve tatlı sohbetlerle, Royce Nicholaa'yı birazcık sevmeye karar verebilirdi.

Royce karısına kızgınlığını gizleyemiyordu. Nicholaa kafası karışmış bir halde sabit gözlerle boşluğa bakıyordu. Belli ki hayal kuruyordu.

"Söylediğim şeye dikkatini vereceksin."

Nicholaa Royce'a gülümsedi. "Evet, kocam?"

Royce adamakıllı kendinden geçmiş bir halde, "Ne diyordum?" diye sordu.

"Ben sana seni sevmemi isteyip istemediğini sordum ve sen bu tür şeyleri bilmediğini söyledin. Sonra ben sana, bana söyleyeceğin başka şey olup olmadığı sordum ve..."

Royce Evet, şimdi hatırlıyorum," dedi. Arkasına döndü ve yine volta atmaya koyuldu. Konuşmayı sevgi konusundan başka bir konuya yönlendirmekte kararlıydı. İşin gerçeği, bu konuda tartışmak için kendisini bütünüyle yetersiz hissediyordu. "Nicholaa, bunun senin için zor olduğunu biliyorum, fakat eğer sadece düşünecek olursan... "

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa nefes nefese sordu: "Evet?" Şimdi Royce Nicholaa'ya tam da duymak istediği şeyi söyleyecekti. Royce'un duraksayış biçimi, Nicholaa için yeterli ipucuydu. Royce heyecanlı da görünüyordu. Nicholaa bunun diğer bir iyi işaret olduğunu düşünüyordu.

Royce boğazını temizledi ve Nicholaa'ya bakmak için döndü.

Nicholaa sandalyesinde doğrulup bekledi.

Royce, "Evlilik bir harita gibidir," dedi.

Nicholaa ayağa fırladı. "Ne?"

"Evlilik bir harita gibidir, Nicholaa."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Ne düşündüğümü biliyormusun?" diye sordu.

Nicholaa ateş püskürüyordu. Royce bu tepkiden ötürü afallamıştı. Tanrı aşkına bu kadının sorunu neydi? Royce, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Askerlerinden biriyle evlenmeliymişsin."

Nicholaa büyük salondan koşarak çıkmak üzere masanın etrafından dolaştı. Acele ederse, çığlık atmaya başlamadan önce odasına ulaşabilirdi.

Nicholaa tam dışarı çıkıyorken Lawrence salona giriyordu ve ikisi neredeyse çarpışıyorlardı. Yaver Nicholaa'yı sabitlemek için onun omuzlarını kavradı. Nicholaa'nın gözlerindeki yaşları derhal ayrımsadı. "Bir sorun mu var, leydim?" diye sordu. "Bir şeye mi üzüldünüz?"

Nicholaa, "Bir şey yok," diye mırıldandı, "Biri." Royce'a bakmak için döndü ve Royce'u tam arkasında dururken bulduğunda zıpladı. Royce Nicholaa'ya arkadan sessizce yaklaşmıştı.

Royce yaveriyle konuşurken durağan gözlerle Nicholaa'ya baktı. "İstediğin bir şey mi var, Lavvrence?"

"Evet, baronum."

Royce, "Öyleyse ellerini karımdan çek ve bana söyle," dedi.

Lavvrence Nicholaa'nın omuzlarını hâlâ tuttuğunun farkına vardı o vakit ve genç kadını hemen serbest bıraktı. "Bir değişiklik vuku bulduğunda bilgilendirilmek

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

istiyordunuz," diye belirtti. Nicholaa'ya göz attıktan sonra yine Royce'a döndü. "Vuku buldu. Tepesi attı." Gülümsedi.

Royce başıyla onayladı. Nicholaa'nın istikametine manidar bir bakış göndererek, "Aile içinde halledilir gibi görünüyor," diyerek ağır ağır konuştu. "Bu aşamada olmasına rağmen hoşnutum. Vaktidir artık,"

Lavvrence başıyla onayladı. Baronuna ayak uydurdu ve dış kapılara yöneldi. "Öyle gerçekten," onayını verdi.

Nicholaa'nın kendi hisleri bu duyuru nedeniyle bir kenara itildi. Nicholaa Lawrence'ın kardeşi hakkında konuştuğunu biliyordu. "Justin, değil mi? Tepesi atan kişi." Kocasının peşine takıldı.

Royce aniden durdu. Nicholaa durmadı. Royce'a tosladı. Royce arkasına dönüp Nicholaa'yı tuttu. Royce'un tutuşu neredeyse acıtıyordu. "Müdahale etmeyeceksin."

Nicholaa yanıtını aldı o zaman. Kesinlikle Justin'di.

Nicholaa, "Müdahale etmeyeceğim," diye söz verdi. "Justin'in tepesi attığı için niye hoşnut olduğunu söyle bana sadece. Ben de hoşnut olmak istiyorum."

Nicholaa bir açıklama talep etmemişti, istemişti yalnızca. Royce hemen yanıtladı. "Erkek kardeşinin, içinde bulunduğu duruma bir tepki göstermesini beklemekteyiz. Şimdiye kadar onu yemeye, içmeye ve hareket etmeye zorlamak mecburiyetindeydik. Justin hayattan saklanmaya çalışıyor, Nicholaa. Şimdi nihayet gözlerini açıyor. Bu ani hiddet iyi bir başlangıç ve benim hoşnut olma sebebim budur."

Royce Nicholaa'nın ellerini çekerek uzaklaştırıncaya dek Nicholaa kocasının ceketini tuttuğunu idrak etmemişti. "Şimdi ne yapacaksın?"

Royce'un gülümsemesi Nicholaa'nın korkusunun bir kısmını giderdi. "Onun, öfkesini başka tarafa yönlendirmesine yardım edeceğim."

"Nasıl?"

"Ona bir hedef vererek."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa hâlâ anlamayarak, "Bir hedef mi?" diye tekrarladı.

Royce, "Öfkesini bana yönlendireceğim," açıklamasını yaptı. "Tanrı'nın izniyle, günün sonunda erkek kardeşinin hiddeti bütünüyle bende odaklanacak. Beni öldürmek yegane amacıyla yaşamak isteyecek."

Bu sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, Royce Nicholaa'ya bu malumat kırıntısını verdiği için pişman oldu. Nicholaa dehşete kapılmış görünüyordu.

Nicholaa, "Ona başka bir hedef gösteremez misin?" diye sordu.

"Hayır."

Nicholaa iç çekti. Royce'un haklı olduğunu biliyordu. Adamlarının lideri olarak her bir askerinin refahından Royce sorumluydu. Royce Justin'e yardım etme yükünü sırtlanmıştı ve Nicholaa'nın, onun kararını baltalamaması gerekiyordu.

Nicholaa, "Sana güveniyorum," diye belirtti. Gülümsedi sonra. "Ayrıca senin için endişelenmiyorum. Justin için en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yapacaksın. Bu yüzden sesin bu kadar özgüvenli çıkıyor."

Nicholaa ayakucunda yükseldi ve Royce'u öptü. "Seni yeterince uzun süre alıkoydum. Bana tüm bu açıklamayı yapmak amacıyla zaman ayırdığın için teşekkür ederim." Lawrence'a gülümsedikten sonra arkasını dönüp kalenin arkasına doğru yürüdü.

Lavvrence Royce'u dışarıda takip ederken, "Kocasına inancı olan bir eş görmek güzel," yorumunu getirdi.

Baronu gülümsedi. "Lavvrence, burada bekle," diye emretti. "Ve köşeyi döndüğü zaman Nicholaa'yı yakala. Burnunu bu işe sokmasını istemiyorum. Onu içeride oyala."

Yaver hayrete düşmüşe benziyordu. "Gerçekten bunu yapmayı... "

"Nicholaa muhtemelen arka kapıların birinden çıkmıştır şimdi. Bana inancı var, evet, fakat ne olduğunu'görmek isteyecektir. Kendisini müdahale etmekten alıkoyamayacaktır."

Lavvrence gülümsedi. "Onu çok iyi anlıyorsunuz, baronum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı. Konuştuğunda sesi kasvetli çıkıyordu: "Bu aşamada onu anlıyorum. Eğer Justin bizim kardeşimiz olsaydı, sen veya ben ne yaparsak, Nicholaa da tam olarak aynısını yapacaktı. Karımı adamakıllı anlamaya gelince, onu ilk anladığımdan çok daha karmaşık bulduğumu itiraf etmeliyim. İşin gerçeği, en küçük yorumlar bile Nicholaa'nın öfkesini parlatıyor."

Lavvrence baronuna sadece kafasını sallayarak karşılık verdi zira hiç evlenmediği için eşler hakkında bir tavsiyede bulunabilecek yeterli bilgiye sahip değildi.

Royce bir yanıt beklentisi içerisinde değildi her nasılsa. Lawrence'a baş onayı verdikten sonra yürüyerek uzaklaştı. Justin'in haykırışları Royce'a eriştiğinde, Royce ilk bayırın dibine ulaşmamıştı bile.

Royce Nicholaa'nın erkek kardeşini asker dairesinin ortasında buldu. Adamlardan birinin burnu kanıyordu. Royce bu yaralanmadan Justin'in sorumlu olduğu varsayımında bulundu. Bundan daha fazla hoşnut olamazdı. Askerleri ters bir emirle kovdu, Ingelram'a civarda durmasını eliyle işaret ettikten sonra Justin'le karşı karşıya kaldı.

Nicholaa'nın erkek kardeşi çıldırmış görünüyordu. Omuzlarından sarkan dolaşık saçları kirden ötürü kahverengiydi ve vücudunun geri kalanı kadar pis görülüyordu. Üzerinde kötü kokan mavi bir ceket ve bol kahverengi bir pantolon vardı. Gözleri nefretten ötürü, alev alev yanıyordu. Royce'un daha önce o gözlerde gördüğü tekdüze, soğuk bakışta çarpıcı bir değişiklik mevcuttu.

Royce kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini dikip Justin'e baktıktan sonra şaflarındaki bütün askerler için davranış kuralları olduğunu sakince açıkladı. Justin tuhaf bir haykırış koparıp saldırıya geçtiğinde bile Royce yumuşak ve sabırlı bir sesle konuşmaya devam etti. Saldırıdan kolayca sıyrıldı ve çelme takarak Justin'i düşürdü.

Çocuk yüzüstü yere kapaklandı. Vazgeçmedi yine de. Defalarca saldırdı. Royce eğitim programının ana hatlarını belirtmeye devam ederken başını eğerek her bir

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

darbeyi zahmetsizce savuşturdu. Justin Royce'u yere devirmeye çalışmak için yumruğunu, kafasını ve omuzlarını kullanıyordu. O esnada küfürler savuruyordu. Royce'a piç zaptedicisi olduğunu söylediğinde, kendisini sırtüstü yerde buldu. Justin'in etrafındaki toz, dalga dalga havaya yükseldi. Hava temizlenir temizlenmez, Justin Royce'un üzerinde hayalet gibi belirdiğini gördü. Justin tekrar ayağa kalkmayı denedi ama Royce çizmeli ayağını onun göğsüne koyarak Justin'i aşağıda tuttu.

Royce, "Ben ne senin zaptedicinim ne de piçim," dedi. "Ben senin baronunum, Justin ve sen benim sadık yaverimsin."

Justin gözlerini kapadı ve hızlı hızlı soludu. Royce geriledi ve Justin yalpalayarak ayağa kalkarken, kurallar listesini dile getirmeyi sürdürdü. Justin kalan kuvvetini topladı ve Royce'un suratına tükürdü. Justin hedefini tam bir yarda ıskaladı, fakat aşağılama hâlâ oradaydı. Royce'un tepkisi aniydi. Royce Justin'in kıçına hak ettiği tekmeyi bastı ve onu boylu boyunca yere serdi. Bu cezalandırmada öfkenin kırıntısı yoktu. Royce çocuğa hayatta kalmaya ilişkin ilk dersini veriyordu yalnızca.

Royce Justin'in tüm dikkatini kazanmıştı. Olanca hiddetine karşın Justin Royce'un azıcık dahi kızgın görünmediğini fark etti. Justin anlamıyordu ama içten içe düşünemeyeceği kadar çok korkuyordu. Baronu ne denli kışkırtırsa kışkırtsın, onu öldürmesi için zorlayamıyordu. Bu algılama, Justin'i dehşete düşürdü çünkü mevcut durum, yaşamaya devam etmek zorunda kalması anlamına geliyordu. .

Royce sözlerine, "Sana az önce açıkladığım her şey birkaç basit kural şeklinde sonuçlanır," diyerek devam etti. "Birliğini utandırmayacaksın. Tam kapasitenle eğitim yapacaksın, diğerlerine saygıyla davranacaksın ve asla ödleklik göstermeyeceksin, çünkü bunlardan herhangi birini yapman bu birliği utandıracaktır. Onların sana güvenmeyi öğrenecekleri gibi sen de onlara güvenmeyi öğreneceksin. Bu çok basit, Justin."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce çocuğun anlamadığını pekâlâ biliyordu. Justin kafesinden yeni kaçmış bir hayvan gibi görünüyordu. Justin'de vahşi, huzursuz bir görünüş mevcuttu.

Justin birdenbire, "Benden ne istiyorsun?" diye haykırdı.

Royce çizmeli ayağını Justin'in göğsüne yeniden koydu. "Bütün verebileceğini," diye duyurdu. "Ve sonra daha fazlasını, Justin. Ve Tanrı'nın izniyle, bana tam olarak istediğimi vereceksin."

Royce Justin'den uzaklaştı o vakit ve Ingelram'a yanına gelmesini işaret etti. "Justin'le beraber git," diye buyurdu. "Ona üniformaların bulundurulduğu yeri göster." Yerdeki Justin'e göz attı. "Yıkanarak şu kirinden temizleneceksin şimdi. Yarın diğerleriyle birlikte eğitimin başlıyor."

Royce kasıtlı olarak Justin'e sırtını dönüp uzaklaşmaya başladı. Ingelram aşağı doğru eğilip çocuğun kalkmasına yardımcı olmak için elini uzattı. Justin Ingelram'ın elini iterek uzaklaştırdı. Justin bir kez daha ayağa kalktığında, Ingelram sadece bekledi. Bir ikaz dile getirmedi çünkü baronunun sinsice bir saldırı beklediğini biliyordu. Justin Royce'un peşinden aceleyle ilerledi ve ona arkasından çelme takmayı denedi. Kendisini son saniyede havada buldu ve dizlerinin üstüne yuvarlandı.

Royce arkasına döndü ve Justin'i sırt üstü ittirmek için bir kez daha ayağını kullandı. "Şayet benimle dövüşme hakkı istiyorsan, o hakkı kazanmak zorundasın. Ve bunun için ilk başta çok daha fazla kuvvetlenmek zorunda kalacaksın, çocuk."

Justin haykırdı: "Çocuk!"

Royce başıyla onayladı. "Henüz güvercin olarak hitap edilmeye layık değilsin," dedi. "Ingelram Sana demin ona üniformaları göstermeni emrettim. Emri yerine getir."

Yaver, Royce'a baş selamı verdikten sonra elini yine Justin'e önerdi. Nicholaa'nın erkek kardeşi içgüdüsel olarak elini uzattı. Yardımı kabul ettiğini anlamadan önce de ayağa kaldırıldı. Tutarlı düşünemeyecek kadar tükenmişti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Omuzları yenilgiden ötürü çökmüştü. Yarın dinlendiğinde ve kuvvetlendiğinde onların hepsiyle dövüşeceğine karar verdi.

Ingelram, "Baronun safına ilk katıldığımda bana bir ya da iki kez 'çocuk' diye hitap edildi," dedi. "Sonra resmen güvercin oldum. Görüyorsun, Justin, biz yeni acemilere daha eski, daha tecrübeli şövalyeler tarafından güvercinler deniliyor. Bu bir aşağılama olarak söyleniyor elbette, fakat onların da hepsi bir zamanlar güvercindi, o yüzden biz bunu mesele yapmıyoruz. Bize sunulan her fırsatta birbirimizle yarışıyoruz. Öfkenden kurtulduğunda, bütün ingiltere ve Normandiya'daki en seçkin birliğe katılmana izin verildiği için ne kadar talihli olduğunu anlayacaksındır."

Ingelram ciddiyetle konuşmuştu, fakat Justin alay etti. "Ben pek yakında buradan ayrılıyor olacağım," diye homurdandı. "Bu küstahça açıklamayı işitmeme lüzum yok."

Ingelram başını iki yana salladı. "Buradan izinsiz ayrılamazsın," dedi. "Bu, birliğimizi utandırır. Burada kalmak zorundasın."

Ingelram, "Sen barona her saldırdığında, baronun, ellerini kullanmadan aynı şekilde karşılık verdiğini fark ettin mi?" dediğinde Justin'in dikkatini çekti.

Justin bunu fark etmemişti. Ingelram'ın gerçeği söylediğini anladığında, Justin'in gözleri fal taşı misali açıldı.

Justin Ingelram'a yanıt vermeyi reddetti yine de. Yanıt vermek verine ona sert sert baktı.

Ingelram yılmadı. "Baron Royce ayaklarını kullandı. Sen kullanmadın." Justin'in omzuna şaplak vurdu. "Savunmada ilk dersini az önce aldın." Bu cümleyi kurduktan sonra güldü ve daha sonra ekledi: "Justin, çok kullanılmış bir fahişe kadar iğrenç kokuyorsun."

Justin bu yorumu umursamadı. Katlanacağı başka dersler olmayacağına dair yemin etti. Bu gece öteki askerler uykuya daldıktan sonra araziden ayrılacaktı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

O akşam öyle açtı ki bütün akşam yemeğini yedi. Öbür askerlerle beraber oturmaya ve onların konuşmıalarını dinlemeye mecbur kaldı. Hiç kimse Justin'in, dikkatini tartışmaya çekmeyi denemedi ama adamlar Justin'i dışlamadılar.

Justin'in ottan minderi Ingelram'ınkiyle Gerald'ınkinin arasında duruyordu, Justin'in tükenmişlik onu yakalamadan önceki son düşüncesi sadece birkaç dakika dinlendikten sonra kalkmak, birkaç eşyasını toplamak ve oradan ayrılmaltı.

Justin gecenin kör karanlığında uyandı, fakat kapıya bile varamadı. Justin'in daha önce hiç görmediği bir asker yolunu engelledi. Asker, adının Bryan olduğunu, acemi bir asker olduğunu ve Justin'in izin olmaksızın oradan ayrılamayacağını ona yalnızca hatırlatmak istediğini sakin bir tavırla açıkladı.

Bryan koyu kıvırcık saçlı ve kahverengi gözlüydü. Justin'den bir veya iki santim daha kısaydı ama kasları onu göz korkutucu bir engel haline getiriyordu. Justin, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Şimdi yolumdan çekil."

Bryan'a aniden üç asker daha katıldı. Onlar da Bryan kadar uyku mahmuru ve Justin'i içeride tutmakta kararlıydılar.

"Buradan ayrılıp ayrılmamam sizin için bu kadar önemli mi?" Justin sinirinden kuduruyordu.

"Bizden birinin ayrılması birliğimizi utandırır," diye seslendi Ingelram yatağından. "Geri dönüp uyu, Justin."

Justin kazanamayacağını biliyordu. Onlardan çok fazla vardı ve Justin çok yorgundu. İstemeye istemeye yatağına geri döndü. Hiç kimse onunla dalga geçmedi. Bu durum Justin'i şaşırttı. Askerlerden nefret etmek için bir mazeret arıyordu ve onlar Justin'e herhangi bir açık vermiyorlardı.

Gecenin geri kalanında herkes yerine yerleşmeden önce birkaç dakika geçti. Ingelram'ı dürttüğünde asker kendisini uykuya henüz bırakıyordu.

Justin, "Birisi birliğinizi utandırdığında ne oluyor?" diye fısıldadı. Bu soruyu sorduğu için kendine lanetler yağdırıyordu. Ingelram'a planından bahsetmeyi kesinlikle istemiyordu. Sadece merak ediyordu, hepsi buydu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Ingelram cevaben, "İnan bana, Justin," diye fısıldadı. "Bilmek istemezsin."

Justin her şeye rağmen bilmek istiyordu ve kendini Ingelram'ı tekrar teşvik etmekten alıkoyamadı. "Bu ceza sert mi?"

"Evet."

"Ölüm mü?"

Ingelram burnundan nefes verdi. "Hayır," diye yanıtladı. "Ölüm kolaydır, Justin. Bu ceza kolay değil. Gidip uyu şimdi. Yarın hepimiz için zor bir gün olacak."

Justin bu tavsiyeyi kaale almadı. Kafa yoramayacağı kadar çok şey vardı.

Nicholaa da tamamen uyanıktı. Minik Ulric onu deli ediyordu. Bebek bu gece aşırı derecede huysuzdu. Nicholaa ateşi olmayan Ulric'in, hassas diş etlerini bir başka dişin daha dürtmeye çabalaması üzerine ağladığına karar kıldı.

Ulric sadece tutulup yürütüldüğünde hoşnut oluyordu. Nicholaa bu ufaklığın geceleyin bakılmasından kendisini sorumlu hissediyordu. Hizmetçilerin dinlenmeye ihtiyaçları vardı. Nicholaa çalışanları gönderdikten sonra kollarında Ulric'le beraber odayı arşınladı.

Nicholaa her halükarda uyuyamıyordu. Zihni karman çormandı. Royce ve erkek kardeşi Justin arasındaki karşılaşmaya tanıklık etmemiş olmayı diliyordu. O dehşeti görmemiş olmayı nasıl da arzu ediyordu.

Royce çok zalim davranmıştı. Eğer Nicholaa yaşananları görmemiş olsaydı, bunun mümkün olacağına inanmazdı. Yaralı, savunmasız bir çocuğa tekme atmak... Hayır, Nicholaa kocasının bu denli adice davranma kapasitesi olduğuna inanmazdı.

Eğer Lavvrence geçitte Nicholaa'yı fark etmemiş olsaydı, Nicholaa erkek kardeşinin küçük düşmesi karşısında gözyaşlarına boğulacaktı. Lavvrence tatlı dil dökerek Nicholaa'yı vazgeçmeye ikna etmeyi denemişti ama iş işten geçmişti.

Nicholaa akşam yemeğinde Royce'la yüz yüze gelmemeye karar verdi. Yeğeniyle ilgilenerek üst katta kalması en iyisiydi. Royce da Nicholaa'yı alıp getirmesi için kimseyi göndermemişti. Masada yanında oturmadığını muhtemelen fark

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

etmeyecekti bile. Hayır, kocası büyük olasılıkla erkek kardeşine sonraki saldırısını planlıyordu.

Royce Nicholaa'yı özlüyordu, elbette. Yemek Royce'un programına uyumlu olması için her zamankinden bir saat daha geç servis edildi ve Alice hanımının çoktan yattığını düşünüyordu. "Çok uykulu görünüyordu," yorumunda bulundu.

Lavvrence hizmetçinin kilere geri dönmesini bekledikten sonra kendi açıklamasını sunmak için masaya abandı. Söze, "Bugün yaşananları anlatmak için sizi yalnız yakalamayı bekledim," diye başladı. "Nicholaa muhtemelen sizden kaçınıyor, baronum. Nicholaa'nın üst katta bulunma nedeninin bu olduğuna bahse girerim."

"Benden niye kaçınsın ki?"

"Justin'le karşılaşmanıza tanıklık etmiş."

"Kahretsin. Tanrı aşkına bu nasıl olmuş?"

Lavvrence, "Ben bütün sorumluluğu alıyorum," dedi. "Talimat verdiğiniz üzere Leydi Nicholaa'nın köşeyi dönmesini bekledim. Etrafta göz gezdirip mavinin anlık görüntüsünü yakalamadan önce tam beş dakika geçti. Bu onun elbisesiydi. Karınız duvarın üstündeki geçite tırmanmıştı, baronum. Ona ulaştığımda, iş işten geçmişti. O her şeyi görmüştü."

Royce başını iki yana salladı. "Lanet olsun," diye homurdandı.

Lavvrence başıyla onayladı. "Yüzündeki ifadeyi görmek üzücüydü," itirafında bulundu. "Harap görünüyordu. Hiçbir şey söylemedi yine de. Sadece arkasını dönüp uzaklaştı."

"Onun ne düşündüğünü tasavvur edebiliyorum. Asla anlamayacaktır. Belki de çoktan yatmıştır. Sabahleyin onu ikna etmeye çalışacağım."

Thomas masadaki adamlara katıldı. Royce karısının meselesini mecburen bir kenara bıraktı ve Thomas'ın hazırladığı, Nicholaa'nın evinin yenilenmesinin uygulanabilirliği hakkındaki rapora konsantre oldu. Bu rapor Royce'un hali hazırda kuşkulandığı şeyi onaylıyordu: Yapı korumaya tam olarak elverişli değildi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Sohbet gece yarısına kadar sürdü. Royce Nicholaa'yı mışıl mışıl uyurken bulmayı kalben umarak nihayet odasına çıktı.

Ancak oda boştu. Royce'un ilk düşüncesi, Nicholaa'nın onu terk ettiğiydi. Bu gülünç, mantık dışı bir tepkiydi, fakat Nicholaa orada değildi, kahretsin ve Nicholaa'nın şimdiye dek yatakta olması gerekirdi. Royce'un kalbi göğsünden çıkacakmış gibi hızla atmaya başladı. Royce hissettiği korkuyu hemen hemen tadabiliyordu. Nicholaa eğer kaleden ayrılmışsa, geceleyin hayatta kalamazdı. Royce ansızın, Londra'ya vardıkları gece, Nicholaa hakkında gördüğü kâbusu yaşadığını hissetti. Royce'un rüyasında, Nicholaa ormanda kaybolmuştu ve Royce ona ulaşamamıştı.

Royce başını iki yana salladı. Bu durumu etraflıca düşünmek için sakinleşmeye gereksinim duyduğunu kendi kendisine söyledi. Bu kadının Royce'u terk etmek için kesinlikle hiçbir gerekçesi yoktu. Royce ona karşı nazik ve sabırlı davranmıştı. Şayet ona herhangi bir şey olduysa, Royce ne yapacağını bilmiyordu.

Royce odadan aceleyle çıktı. Karısının adını tekrar tekrar haykırarak koridorda ilerlemeye başladı.

Royce Ulric'in odasını geçerken, kapı usulca açıldı ve Nicholaa Royce'a kaş çatarak baktı. Ulric'i omzuna yerleştirmişti. Bebek huysuzlanıyordu.

Royce Nicholaa'yı gördüğü için rahatlamıştı. "Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?"

Nicholaa, "Sesini alçak, Royce," dedi. "Bebeği üzüyorsun."

"Niye ait olduğun yatakta değilsin?"

Royce öfkesini kontrol edebiliyormuşa benzemiyordu. Nicholaa'yı gördüğü için öylesine mutluydu ki Royce'un içinden bağırmak geliyordu. İşte o zaman, bağırdığını anladı. Nicholaa güvendeydi. Royce'u terk etmemişti.

Royce neredeyse aklını yitirecekti. Derin bir nefes aldı. "Ulric'in uykusunu alması lazım, Nicholaa, onu kucağında tutmak istiyorsan yarına kadar beklemen gerek," derken sesi ılımlıydı.

Nicholaa, "Ulric'in şu anda istediği de tam olarak bu," diye homurdandı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce başını iki yana salladı. "Ver onu bana."

"Emirler vermekten vazgeçer misin? Tükendim artık."

"Öyleyse yat."

Nicholaa Royce u asla anlamayacaktı. "Pekâlâ," dedi. "Yatacağım." Ulric'i Royce' un kollarına yerleştirdi ve odadan uygun adım yürüyerek çıktı. "Bebekle ilgilen," diye buyurdu. "Belki de bebeğe uyuması için bağırabilirsin."

"Ben asla bağırmam." Royce kapıyı kapattı. Nicholaa yatak odasına vardığında öfkeden titriyordu. *Tanrı'nın, Nicholaa'nın tarafında olması gerekiyordu, öyle değil mi? Öyleyse Nicholaa bu huysuz, imkânsız adamla niye evliydi?* Royce onu muhtemelen sevmeyecekti. O küstah, dediğim dedik ve burnunun dikine giden bir adamdı. Bu adamın tabiatında uzlaşmaya yer yoktu.

Royce sesini Nicholaa'ya karşı yükseltmişti! Royce Nicholaa'ya daha önce hiç bağırmamıştı. Nicholaa bundan hoşlanmıyordu. Nicholaa bu idrak nedeniyle birdenbire duruverdi. *Royce'un değişmesini istiyordu, öyle değil mi? Hayır, diye itiraf etti. Nicholaa Royce'un aynen olduğu gibi kalmasını istiyordu.*

Nicholaa aklını yitirmek üzereydi. Bunun tükeniş olduğunu kendi kendisine söyledi. Gözlerini kapadığı dakikada uykuya daldı. Kocasına sokulmak için yuvarlandığında ve yatağın kocasına ait tarafını boş bulduğunda uyuyalı bir saat geçmişti. Nicholaa'nın zihni derhal açıldı.

Bebek, Royce'u deli ediyor olmalıydı. Nicholaa sabahlığını giydi ve karanlık koridorda yalınayak koştu.

Nicholaa bebeğin odasına hızla daldıktan sonra aniden kalakaldı. Karşılaştığı manzara karşısında gülümsedi. Hem Royce hem de Ulric mışıl mışıl uyuyorlardı. Kocası yatağa uzanmıştı. Çizmelerini çıkarmıştı, fakat tamamen giyinikti. Ulric yüzü Royce'un göğsünde uyuyordu. Ağzı açıktı ve Royce'un ceketine salyası akıyordu, Royce bebeği iki eliyle tutuyordu. Nicholaa kapıyı sessizce kapattıktan sonra sabit gözlerle bu ikiliye bakarak orada çok uzun bir müddet öylece durdu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa yine de aklını yitirmiyordu. Kafa karışıklığı dahi yaşamamıştı bu görüntü karşısında. Royce'a niye sevdalandığını tam olarak biliyordu. Royce bir eşin isteyebileceği her şeydi. İyi yürekli ve nazikti. Nicholaa vazgeçmeyecekti. Royce'un öfkesini körüklediği sonraki seferde, Nicholaa bir anı olarak kendisine bu geceyi saklayacaktı.

Nicholaa kocasını uyandırmaksızın Ulric'i beşiğe taşıma amacıyla yatağın yan tarafına doğru yürüdü, fakat Royce'un eline dokunduğu anda, Royce gözlerini açtı ve elini Nicholaa'ya uzattı. Bir eliyle Ulric'i sabit tutmaya devam ederken diğeriyle Nicholaa'yı yanına doğru çekti.

Nicholaa kocasının yanına sokuldu ve gözlerini yumdu.

"Nicholaa?" Kocasının sesi bir fısıltıdan ibaretti.

Nicholaa cevaben, "Evet?" diye fısıldadı.

"Sen bana aitsin."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Dördüncü Bölüm

Leydi Millicent ve kocası Baron Duncan, Duncanlar'ın sınırından, Ulric'i almak için altı gün sonra geldiler. Nicholaa konukların varışından haberdar edilmemişti: Şans eseri, önlüğü bahar çiçekleriyle dolu bir vaziyette büyük salona girdi ve onları orada gördü. Çiçekleri düşürdü.

Ulric'in teyzesi onu tutuyor ve ona bir annenin kendi oğluna mırıldandığı gibi mırıldanıyordu. Duncan eli karısının omuzunda, karısının yanında duruyordu. Bebeğe doğru eğiliyor ve gururlu bir baba gibi sırıtıyordu.

Nicholaa görgü kurallarını hatırlayabilecekmişe benzemiyordu. Sakinliğini toplamaya çalışarak uzun bir süre boyunca gözlerini dikip orada öylece durdu.

Neyse ki yalnızca Royce Nicholaa'nın sıkıntısını ayrımsadı. Nicholaa çiçekleri yerden toplamak için diz çöküyorken, Royce ona doğru yürüdü. Nicholaa'yı ayağa yumuşak ve nazik bir şekilde kaldırırken, "Bırak onları," diye fısıldadı.

Alice gözlerini elbisesinin koluyla kurulayarak girişin yanında dikiliyordu. Royce Alice'e çiçekleri yerden almasını işaret ettikten sonra Nicholaa'nın elini tuttu ve onu ileri doğru çekti.

Royce Nicholaa'ya, "Baron Duncan ve Leydi Millicent'la daha önce karşılaştınmı?" diye sordu.

Nicholaa başıyla onayladı. "Thurston'ın düğününde. Yeterince sevimli görünüyorlardı."

"Onların on iki yıldır evli olduklarını biliyor muydun?"

Nicholaa bilmiyordu ve özellikle de umursamıyordu. Sadece Ulric'i teyzesinin kollarından almak ve üst kata çıkarmak istiyordu.

Fakat bu mümkün değildi. "Onların kendi çocukları var mı?"

Royce, "Hayır," diye karşılık verdi. "Gülümse, Nicholaa," diye emretti.

Nicholaa gülümsedi. Baron Duncan Nicholaa'ya kasıtlı olarak gözlerini ayırmadan bakıyordu. Kızılımsı turuncu sakallı, bodur yapılı bir adamdı. Nicholaa

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Thurston'ın nikâhı için ailesiyle birlikte baronun malikanesine gittiklerinde, baronun ona ne kadar iyi davrandığını anımsadı.

Nicholaa Royce'dan uzaklaştı ve reverans yaptı. Yüz ifadesi huzurluydu şimdi. Alice'le beraber ağlamak istiyordu ama ağırbaşlı davranması gerektiğini biliyordu. Ulric'in refahı Nicholaa'nın kendi hislerinden daha önemliydi. Nicholaa bunu hatırlamayı denedi.

Konuştuğunda, Nicholaa'nın sesi neredeyse titriyordu. "Her ikinizi de yeniden görmek memnuniyet verici."

Ulric elini Nicholaa'ya uzattı. Nicholaa Ulric'i Millicent'dan almak için uzandıktan sonra fikrini değiştirdi. Bir adım geriledi. "O çok sevgi dolu bir çocuk," yorumunu yaptı. "Ve yabancılardan korkmaz. Pek çok bebek korkar, bilirsiniz." Royce'un onu durdurmasını dileyerek abuk subuk konuştu. "Ulric olağanüstü bir çocuktur."

Baron Duncan başıyla onayladı. "Evet, olağanüstü," dedi. "Bu vedanın sizin için ne kadar zor olduğunu biliyoruz, Nicholaa. Kocanız bize sizin bu bebeğe nasıl bağlı olduğunuzu söyledi."

Millicent Ulric'i kocasına verdikten sonra Nicholaa'nın elini tutmakta acele etti. Ulric'in teyzesi, annesinin kız kardeşi, geniş omuzlu tıknaz bir kadındı. Gözlerine bakılıncaya dek çok çekici görüntüde gelmiyordu insana. Ama gözler işi değiştiriyordu. Çünkü Leydi Millicent'ın sıcaklıkla parıldayan enfes kahverengi gözleri vardı. Millicent, "Ona çok iyi bakacağız," vaadinde bulundu.

Nicholaa, "Onu sevecekmisiniz?" diye sordu. "Bebekler sevgiye gereksinim duyarlar. Erkek kardeşim Ulric'i niye sizin almanızı istediğini açıkladı mı?"

Millicent kocasına doğru döndü ve Duncan doğruca Nicholaa'nın önünde durmak için ilerledi. Nicholaa'nın fark ettiği kadarıyla, Ulric, Duncan'ın sakalına açıktan açığa hayran kalmıştı. Agularken o sakalı çekiştiriyordu.

Duncan, "Evet," diye yanıtladı. "Açıkladı, fakat Thurston anlaşılır biçimde düşünmüyor artık, Nicholaa."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Erkek kardeşimin davranışı yüzünden beni suçlamak zorunda değilsiniz," dedi. Derin bir nefes aldıktan sonra ekledi: "Lütfen, oturun her ikiniz de. Sizin için bir oda hazırlatayım. Güzel bir akşam yemeği yiyeceğiz... "

Duncan başını iki yana salladığında Nicholaa durdu. Duncan'ın yüzünde beliren üzgün ifade, Nicholaa için yeterli uyarı olmalıydı. Duncan, "Kalamayız," dedi. "Erkek kardeşinize vermek zorunda kaldığımız bir başka garip söz yüzünden."

Millicent, "İşin doğrusu, biz ona Ulric'in güvende kalacağından emin olacağımıza dair söz vermiştik zaten," diyerek araya girdi. "Koşullarını kabul etmezsek, oğlunu tepelere götüreceğini söyledi."

Nicholaa Royce'un yanına yaklaştı. Ona sadece dokunmak bile Nicholaa'nın dinginliğini sağlamaya bir biçimde yardımcı oluyordu. Royce'un sırf mevcudiyeti dahi Nicholaa'yı rahatlatıyordu. Nicholaa, "Vermek zorunda kaldığınız öteki söz neydi?" diye sordu. Duncan'a, "Başka bir tuhaf söz dediniz," hatırlatmasını yaptı.

"Thurston bize sizin Ulric'le yapacağınız hiçbir şey olmadığına ilişkin söz verdirdi." Başını iki yana salladı. "Zaten buraya geldiğinde bütün planlarını yapmıştı," dedi.

Millicent, "Oracıkta, gecenin kör karanlığında," diye müdahale etti.

Nicholaa Thurston'ın beklentileri hakkında konuşmak istemiyordu. "Şu anda önemli olan tek konu bebeğin refahıdır," dedi.

Nicholaa Alice'in hâlâ salonda durduğundan emin olmak için arkasına döndü. "Daha sonra ağlayabilirsin, Alice. Gidip Ulric'in eşyalarını topla şimdi." Ekleme yaparak emrini yumuşattı: "Lütfen, Alice?"

Nicholaa çiftle yüz yüze gelmek için tekrar arkasını döndü. Royce'un yanından uzaklaştı, kollarını kavuşturduktan sonra, "Şimdi Ulric'in buradan ayrılmasına izin vermeden önce sizden iki söz alacağım," dedi.

Royce bunun üzerine bir kaşını kaldırdı. Nicholaa'nın sesi bir kumandanınki gibi çıkıyordu.

Duncan tedbirli gözüküyordu. "Ne gibi?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Birincisi, Ulric'e öz oğlunuzmuş gibi davranacağınıza dair söz vermelisiniz."

Nicholaa bu sözü talep etmenin gerekçelerine giremeden hem Millicent hem de Duncan onu onayladılar.

"İkincisi, bana Ulric'in sizinle birlikte kalacağına ilişkin söz vereceksiniz. Eğer Thurston geri gelip oğlunu başka bir yere götürmek isterse, her ne gerekçeyle olursa olsun, ona izin vermeyeceksiniz. Ulric'e kendi oğlunuz gibi davranacaksınız ve Ulric kendisini çok geçmeden güvende hissetmeye başlayacak. Şu andan itibaren ikinizle beraber kalacak. Onun bulunduğu yerden tekrar ayrılmasına gönlüm razı olmaz çünkü... "

Nicholaa sözlerine devam edemedi. Royce kolunu karısına sarıp onu yanına çekti. "Onlar bana önceden bu sözü verdiler, Nicholaa," dedi.

Millicent ve Duncan derhal baş onayı verdiler.

Nicholaa Royce'a doğru eğildi.

Royce onu, "Thurston'ın, oğlunu bir kez daha yerinden etmesine müsaade edilmeyecek," diyerek temin etti.

"Teşekkür ederim." Nicholaa Royce'un bu endişeyi önceden gidermiş olması karşısında afalladı ve Ulric'in mutluluğuyla bu denli ilgileniyor olmasına memnun oldu.

Bir saat sonra Millicent ve Duncan, Ulric'i götürdüler. Royce tam bir birlik askerine onlara eşlik etmelerini buyurdu.

Nicholaa uzun günün geri kalanında kimseyle neredeyse tek kelime dahi konuşmadı. Bir temizlik çılgınlığına kapıldı. Royce karısını nasıl avutacağını bilmiyordu. Nicholaa akşam yemeği için büyük salona gelmediğinde, Royce yatak odasına çıktı. Nicholaa'yı şöminenin yanındaki sandalyede otururken buldu. Tek kelime etmeksizin karısını kaldırdı ve kucağına alıp sandalyeye yerleşti. Kollarını karısına sardı ve onu sımsıkı tuttu.

Uzun bir müddet, hiçbiri tek kelime dahi etmedikten sonra Royce sessizliği bozdu. "Bugün senin için oldukça zordu."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bu gerçek üzerine yorum yapmadı.

Royce, "Ne kadar zor olduğunu bilmiyorlardı," dedi o vakit. "Seninle gurur duyuyorum, Nicholaa."

Nicholaa gözlerini kapadı ve başını Royce'un omzuna yasladı.

Royce, "Sana verdiğim emri hatırlıyor musun?" diye sordu.

Nicholaa, "Hangisini?" diye sordu. "Çok fazla var."

Royce Nicholaa'nın iğnelemesini umursamadı. Nicholaa'ya, "Ağlama hakkındaki," hatırlatmasını yaptı.

Nicholaa acısına rağmen gülümsedi. "Ah, evet, üç numaralı kural," diye fısıldadı. "Bana ağlayamayacağımı söyledin."

Royce Nicholaa'nın tepesini öptü. Boğuk bir sesle, "Fikrimi değiştirdim," diye duyurdu. "İçinden geliyorsa, ağlayabilirsin."

Royce'un emirlerdeki ufak bir değişiklikle Nicholaa'nın gözyaşlarına boğulacağını düşünmesi cidden çok gülünçtü. Nicholaa ağlamayacaktı, çünkü Royce ona bunun şimdi hoş görülebilir olduğunu söylemişti. Ayrıca şu anda içinden ağlamak da gelmiyordu.

Ancak çok geçmeden hıçkırıklara boğuldu. Royce Nicholaa'yı durdurmaya çalışmadı. Nicholaa nihayet sakinleşinceye dek Royce onu yakınında tutmaya devam etti.

"Onlar iyi insanlar, Nicholaa."

"Evet."

Royce, "Ulric'e kendi oğullarıymış gibi davranacaklardır," yorumunu yaptı.

Nicholaa başıyla onayladı. Royce Nicholaa'nın mutsuz görünmesinden nefret ediyordu. "Nicholaa, Ulric'in gitmesine neden izin verdiğimi anlıyorsun, değil mi?"

Royce'un sesindeki endişe, Nicholaa'yı, kucaklamasından daha fazla rahatlatıyordu. Royce Nicholaa'nın duygularını birazcık olsun umursuyordu, aksi takdirde ona kendi gerekçelerini anlatmaya bu denli can atıyor olmazdı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Thurston'ı incitmek istemiyorsun çünkü o benim erkek kardeşim. Ulric burada kalsaydı, Thurston'ın geri geleceğini biliyordun. Anlıyorum."

"Ben geçinilmesi zor bir erkek değilim." Nicholaa'nın onaylamasını gönülden bekliyordu. Ancak o onayı alamadı. .

Nicholaa, "Evet, sen zor bir erkeksin," diyerek karşı çıktı. "Justin'i nereye göndereceksin?"

"Justin'i hiçbir yere göndermiyorum."

"Öyleyse Thurston buraya geri gelecektir. Justin için gelecektir."

"Evet."

Nicholaa ondan geriye doğru uzaklaştı. "Ulric kalabilirdi..." Royce başını iki yana salladığında Nicholaa durdu. "Anlamıyorum."

"Justin bir erkek, Nicholaa. Kendi seçimlerini yapabilir. Ulric yapamaz. Onun bir çekişmenin içerisinde yer almasına izin veremezdim."

Nicholaa, "Ama Justin de çocuk sayılır," diyerek itiraz etti.

Royce, "Çocuk değil," misillemesini yaptı. "Şu anda güçsüz ama zamanla zihnen ve bedenen gelişecektir."

"Peki ya bu gelişme gerçekleşmeden önce Thurston onu almak için geri gelirse?"

"Justin onunla gitmeyecektir."

Royce Justin'in gitmek isteyip istemeyeceğinin bir önem taşımadığını sözlerine eklemedi. Kendi başına hayatta kalabilecek yeterlilikte güçleninceye dek Nicholaa'nın erkek kardeşinin gitmesine izin vermeyecekti.

Nicholaa sesinin sadece meraktan dolayı soruyormuş gibi çıkmasına gayret sarf ederek, "İlk günden bu yana gelişme kaydetti mi?" diye sordu.

"Evet."

"Öyleyse her şey senin planlarına göre mi ğidiyör?"

"Evet."

Nicholaa yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. "Öyleyse Justin'i bundan böyle tekmelemeye mecbur kalmayacaksın?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce gülümsedi. Karısı tartışmak istediği konuyu açmanın bir yolunu nihayet bulmuştu.

Nicholaa, "Bana yanıt ver, lütfen," dedi. "Justin'e yine tekme atacak mısın?"

Nicholaa'nın sesinde fark edilebilir bir acı vardı şimdi. Royce buna aldırmadı. En sonunda, "Yalnızca istediğimde," yanıtını verdi.

Nicholaa Royce'un kucağından inmeyi denedi. Royce onu sımsıkı tuttu. "Senin olup bitenleri gerçekten izlememen gerekiyordu, biliyorsun."

"Sana Lawrence söyledi, değilmi?" Nicholaa'nın ne kadar içerlediği sesine yansıyordu.

"Seni yaverim ele vermedi, Nicholaa. Bana söylemek onun göreviydi. Üstelik yüz ifaden bunu bana bir şekilde anlatmış olacaktı."

Nicholaa, "İzlemek benim hakkımdı," dedi. "O benim erkek kardeşim."

"Bu onun benimle akrabalığı kadar önemli değil."

Nicholaa duyduğuna inanamayarak, "O senin sadece kayınbiraderin," dedi.

Royce sabırla, "O aynı zamanda benim yaverim," açıklamasını yaptı. "Bu bağ çok daha önemli. Bunu anladığına eminim."

Nicholaa hiçbir şey anlamıyordu artık. Normanlar işleri yönetmeye başladıklarından beri her şey tersyüz olmuştu. Kral William, krallığındaki herkesin belirli bir yere, belirli bir göreve sahip olduğu değişmez bir erk yapısı kurmuştu. Evet, en düşük seviyedeki serflerden en yüksek seviyedeki asilzadelere kadar herkesin bir yeri vardı. Nicholaa haricindeki herkesin... Ya da Nicholaa kalben böyle hissediyordu. Bu yeni düzene uyum sağlamıyordu. Aniden öyle çok korktu ki titremeye başladı. Uzun bir süredir Nicholaa'nın çok fazla sorumluluğu olmuştu ama şimdi Royce bu görevleri düzenli olarak Nicholaa'dan alıyordu. Nicholaa elinden geldiğince ailesini korumaya ant içmişti. Ulric ve Justin'in güvende olmaları için ona ihtiyaç duyduklarına inanmıştı bir defa. Şimdi Ulric yoktu. Çok geçmeden Justin de gidecekti. Erkek kardeşi eğitimini tamamladığında, bu zor dünyada kendi yolunu bulmak için gidecekti. Nicholaa Justin'in şimdi bile

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ona ihtiyaç duymadığını anlıyordu. Hayır, Justin yeniden nasıl kuvvetli olunacağını ona öğretmesi için Royce'a ihtiyaç duyuyordu.

Hiç kimse Nicholaa'ya ihtiyaç duymuyordu. Kale Royce'a aitti, hizmetçiler de öyle. Onlar tüm bağlılıklarını hali hazırda kocasına vermişlerdi. Nicholaa bunun tek hakikat olduğunu kendi kendisine söyledi çünkü bu kalenin efendisi Royce'tu artık.

Nicholaa içine yuvarlanıyor göründüğü kendine acıma krizinden yakasını kurtaramadı. Bir iç çekiş koy verdi, kendisini kocasının kucağında aşağıya itti ve yatmak için hazırlandı. Royce'un soyunduğunu da neredeyse fark edemiyordu.

Kahretsin, Nicholaa kendisini üzgün hissetmekten nefret ediyordu, bu hissiyatı durdurabilecekmişe benzemiyordu. İçindeki boşluğu ve suçluluğu duyumsuyordu. Royce'u bu evliliğe mecbur bırakmıştı. Royce sadece koşullarının elverdiğince elinden gelenin en iyisini yapıyordu.

Royce kollarını onun beline dolayıp onu kendine doğru çektiğinde yatağın yanında dikilen Nicholaa'nın üstünde yalnızca beyaz iç gömleği vardı ve zihni kaosla doluydu. Royce onun boynuna burnunu sürmek için aşağı eğildi.

"Royce, hiç kimseye ihtiyaç duymuyorsun, değil mi?"

Sadece birkaç dakika önce erkek kardeşi hakkında konuştukları için Royce Nicholaa'nın sorusunu yanlış anladı.

"Ben eğitmenim," diye yanıtladı. "Herhangi birine ihtiyaç duymam gerekmiyor."

Nicholaa Royce'un kollarında, ellerini onun çıplak göğsünde gezdirerek, arkasına döndü. "Sana bir itirafta bulunmam lazım," dedi. "Beni dinlermisin?"

Nicholaa'nın parmakları Royce'un göğüs uçları etrafında daireler çiziyordu. Royce ellerini Nicholaa'nınkilerin üstüne koydu. "Eğer seni dinlememi istiyorsan, şu yaptığına son vermek zorunda kalacaksın."

Nicholaa "Bu çok ciddi bir itiraf," diyerek Royce'u uyardı.

Royce gülümsememek için kendini zor tuttu. "Pekâlâ. Dinliyorum."

Nicholaa sabit bakışlarını Royce'un çenesine yöneltti. Dikkatinin dağılmasını istemiyordu. "Seni kocam olarak seçtiğimde, sadece kendimi düşünüyordum. Çok

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

bencilce davranıyordum. Bunu şimdi anlıyorum. Senin hayatını mahvedip mahvetmediğimi umursamıyordum."

Royce'un buna itirazı vardı. "Hiç kimsenin hayatımı mahvetmesine izin vermezdim."

Nicholaa, "Ama sen beni seçmezdin," deyiverdi. Sözünü tekrar kesmemesi için elini Royce'un ağzına kapadı. "Sen muhtemelen beni Londra'ya götürmen için seninle geldiğimi düşünüyordun ve kısmen bu doğruydu. Ama benim çok daha fazla gerekçem vardı, Royce. Sen Ulric'e karşı çok naziktin. Onu nasıl tuttuğunu ve onun korunduğundan emin olduğunu gördüğümde, senin iyi bir baba olacağını anladım. Bana karşı da çok naziktin... Londra'ya ulaştığımızda seni epeyce iyi tanıyordum. Gururlu ve küstahtın ama aynı zamanda güçlü ve sabırlıydın."

Nicholaa ona itirafının geri kalanını anlatmak için cesaretini toplamak adına duraksadı. Royce Nicholaa'nın elini ağzından çekip avcunu öptü. "Daha bitirmedin mi? Sen itirafını tamamladığında, benim de sana söyleyeceğim bir şey var."

Nicholaa başını iki yana salladı. "Cesaretimi kaybetmeden önce itirafımın hepsini anlatmak zorundayım, Royce."

Royce'un gülümsemesi şefkatle doluydu. Royce Nicholaa'ya, "Yeterince cesaretin var. Birazını kaybedebilirsin," dedi.

Royce yanılıyordu, fakat Nicholaa ona yanıldığını söylemeyecekti.

Nicholaa, "Sen Justin'le ilgileneceğine dair bana önceden söz vermiştin," dedi. "Ama bu benim için yeterli değildi. Hayır, ben o vakit seni benimle evlenmeye zorladım ve hem kendimi hem de Ulric'i senin yüküne ekledim." Derin bir nefes aldı. "Sana yaptığım şeyi değiştiremem, fakat senin duygularını hesaba katmadığım için üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. Uyum sağlamanı kolaylaştırmadığımın farkındayım. Yolun her adımında seninle mücadele ettim. Ama bu şimdi sonlanacak. Senin istediğin türde bir eş olacağım, Royce. Sana söz veriyorum. Birlikte huzur ve uyum içerisinde yaşayacağız, yalnızca senin, istediğin gibi."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce yumuşak ve nazik bir biçimde Nicholaa'nın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Royce'un yüz ifadesindeki sevecenlik, Nicholaa'nın gözlerini yaşlarla doldurdu. Nicholaa Royce'u sevdiğini ona söyleme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. Fakat bunu yapmayı ne kadar çok isterse istesin bu itirafını ona sunamıyordu, çünkü Nicholaa'nın bu itirafı, Royce'un sırtında taşıyacağı ilave bir yük olurdu ancak. Nicholaa Royce'un onu sevmediğini biliyordu çünkü Royce nazik ve şefkatli bir erkekti, bu itiraf karşısında kendisini suçlu hissedebilirdi.

"Nicholaa, benimle evlendiğine pişman mısın?"

Nicholaa, "Ah hayır pişman değilim," yanıtını verdi. "Söylediklerimin tek kelimesini bile dinlemedin değilmi? Pişman olan sensin."

"Ben miyim?"

Royce'un ani sırıtışı, Nicholaa'nın konsantrasyonunu kırdı. Nicholaa kafasını salladı ama bunun nedenini hatırlayamadı. Sinirlerinin çok bozulduğuna karar kıldı. Kollarını Royce'un tüm dikkatini çekerek onun boynuna sardıktan sonra Royce'un başını kendininkine doğru eğdi. Royce bu emre boyun eğdiğinde, Nicholaa Royce'u içindeki bütün aşk ve tutkuyla öptü.

Royce Nicholaa'yla oturup onun vardığı eğri büğrü sonuçların hepsini düzeltmeyi planlamıştı, fakat Nicholaa'nın dudakları onunkine dokunduğu dakikada, Royce bu tartışmayı daha sonraya bırakmaya karar kıldı. Yalnızca Nicholaa'nın onu tekrar öpmesine ilişkin kafa yormak istiyordu.

Nicholaa'nın dili onunkini okşadığında, Royce biraz vahşileşti. Bu cüretten ne denli fazla hoşlandığını Nicholaa'ya bildirmek istercesine hafifçe inledi. Nicholaa'nın iç gömleğini tutan kurdeleyi çözdüğünde, Royce'un elleri titriyordu. Royce giysinin yere düşmesine olanak tanımak için yeterince uzun bir süre geriye doğru hareket ettikten sonra Nicholaa'yı hoyratça kendisine doğru çekti ve genç kadının dolgun göğüslerinin göğsüne baskı yaptığını hissettiğinde, çenesi kasıldı.

Nicholaa dudaklarını Royce'un dudaklarından adeta sökerek ayırdı ve Royce'un boğazına inen yolu öptü. Daha aşağılara doğru hareket ederken belinden Royce'un

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ellerini iterek uzaklaştırdı. Nicholaa'nın dili Royce'un göğsünü örten kıvırcık tüy yığınının altında gizli olan göğüs uçlarının etrafında birer daire çizdikten sonra savaşçının sert, düz karnına erişinceye dek yolculuğuna devam etti. Royce'un teni çok sıcak ve çok çekiciydi. Nicholaa'nın dili Royce'un göbek deliğine hafifçe değdi. Royce bu okşayıştan hoşlandığının sözsüz ifadesi olarak keskin bir biçimde nefesini içine çekti.

Royce'un tepkisi Nicholaa'da onu daha fazla memnun etme isteği uyandırdı.

Nicholaa Royce'un önünde diz çöktüğünde, Royce'un dizleri az kalsın bükülüyordu. Royce'un elleri her iki yanında yumruklara dönüştü. Royce Nicholaa'nın ne yapacağını biliyordu ama o anı bekleme ıstırabı, neredeyse dayanılmazdı.

Ve sonra bu bekleyiş sona erdi. Nicholaa'nın elleri yerini dudaklarına bıraktı. Royce'un nefesi kesildi. Boğazından derin, düşük sesli bir teslimiyet iniltisi çıktı. Royce Nicholaa'yla uyumlu hareket etti. Bir kez. İki kez. Ve Nicholaa'yı durdurmak zorunda kaldı. Nicholaa'nın dudakları Royce'u çıldırtıyordu ve Royce Nicholaa'yı eğer şimdi durdurmazsa, sonra çok geç kalmış olacağını biliyordu. Gereksinimden ötürü haşinleşen sesiyle, "Yeter," diye buyurdu;

Nicholâa durmak istemiyordu. Royce onu ayağa kalkmaya zorladı, kollarını onun beline doladı ve onun ayaklarını yerden kesti. Royce kontrolsüzdü artık, bu işin yerine getirilmesini ve Nicholaa'nın ona teslim olmasını gözü dönmüş bir halde istiyordu.

Böylelikle yataklarına uzandılar. Dudakları Nicholaa'nın dudaklarına yönelen Royce onun vücudunu kendininkiyle örttü. Nicholaa'nın içindeki tutku yangınını, dili ve elleriyle okşayarak körükledi. Royce'un parmakları, Nicholaa'nın derinlerine kaydı ve Royce oradaki nemli sıcaklığı hissettiğinde, kontrolünü tamamen kaybetti.

Nicholaa Royce'dan geriye doğru bir yay misali kıvrıldı. "Royce, gel bana artık. Daha fazla beklemek istemiyorum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Eğer gücü olsaydı, Royce Nicholaa'nın sesindeki talep üzerine gülümserdi. Nicholaa vahşileşmişti ve Royce'un olduğu kadar kontrolsüzdü. Tırnaklarıyla Royce'un omuzlarını kavradı ve Royce'un altında yılmaksızın kımıldadı.

Royce Nicholaa'yı da alarak sırtının üstüne yuvarlandıktan sonra genç kadının bacaklarının iki yana açılmasını sağladı. Nicholaa Royce'un üzerine ata biner gibi oturdu ama Royce'un ne yapmak istediğini anlamadı. Royce'u tekrar yuvarlamaya çabaladı.

"Royce!" Nicholaa talebini bu sefer haykırdı.

Royce Nicholaa'nın başını aşağı indirdi ve bu itirazı uzun, sıcak bir öpüşle mühürledi. Royce'un uylukları yukarı kalktı ve erkekliği Nicholaa'nın kadınlığına sürtündü. Nicholaa o zaman anladı. Geri çekildi ve kocasının gözlerine baktı. Orada gördüğü tutku, içinde düğümlenen sıcaklığı haz alevleri patlamasına dönüştürdü.

"Bu şekilde sevişebilir miyiz?" diye sordu Nicholaa boğuk bir sesle.

Royce ona yanıt vermedi. Yanıt vermek yerine ona gösterdi. Onun içine yavaşça ve dikkatle yerleşti. Nicholaa çok dar ve çok sıcaktı. Royce katışıksız coşkunlukla gözlerini kapadı. Bu hissin sona ermesini asla istemiyordu.

Royce Nicholaa'nın hızı arttırmasına izin vermeyecekti, bu yüzden ritmik bir şekilde hareket ederken genç kadının kalçalarını kavradı. Başı geriye düşen Nicholaa bir haz iniltisi koy verdi ve Royce'un kollarının üst kısımlarını sıkıca tutundu,

"Arkaya yaslan, Nicholaa."

Nicholaa Royce'un emrettiği gibi yaptıktan sonra çığlık attı. Onu tamamen içine almıştı. Sıcaklık genç kadının her yanını çevreliyor, her yanına nüfuz ediyordu.

"Canını acıtıyor muyum? Canını acıtmak istemiyorum."

Nicholaa bu meseleyi Royce'un zihninden çıkararak onun endişesini yatıştırdı. Yalnızca birazcık yön değiştirdi ve bu harikulade duyumsamadan öyle çok hoşlandı ki tekrar hareket etti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce hazdan ötürü homurdandı. Nicholaa'yı ona bakarken bulmak için gözlerini açtı. Royce'un gözleri de Nicholaa'nınkiler kadar tutkulu mu bakıyordu? Royce öyle olması gerektiğini biliyordu. Böylesine güzel bir kadının onu onun onu arzuladığı kadar çok arzulaması Royce'a mucizeymiş gibi geliyordu.

Nicholaa Royce'u seviyordu. Bu düşünce, Royce'un tutku ve şehvet perdesini bıçak misali kesiyordu. Evet, Nicholaa Royce'u seviyordu.

Nicholaa içinde yapılanan basınca daha fazla karşı koyamadı. Kendisini bu tatlı işkenceden kurtulmanın bir yolunu bulma gereksinimiyle patlayacakmış gibi hissediyordu. Şimdi onun hepsini istiyordu. Royce'un hızı ayarlamasına izin vermeyecekti, kendisini hareket etmekten alıkoyamıyordu, ilkin çok yavaşça ve sonra doyum anından başka hiçbir şeyi umursamayıncaya dek daha kuvvetli bir şekilde.

Royce Nicholaa'nın doyuma ulaşmasına yardımcı oluyordu. Hangi noktalara dokunmanın Nicholaa'yı eşiğin ötesine taşımak için olduğunu iyi biliyordu.

Royce'un parmakları adeta sihirliydi. Nicholaa'nın bütün vücudu aniden kasıldı. Royce kendini tutamıyordu artık. Bir teslimiyet haykırışı eşliğinde tohumlarını genç kadının derinlerine boşalttı. Nicholaa'nın doyum anına ulaşması ise tam anlamıyla tüketiciydi. Nicholaa bağırmadı, ağladı.

Nicholaa kocasının üstüne çöktü ve onu sımsıkı tuttu. Serbest bırakmak istemiyordu. Royce'un kendine gelmesi çok uzun zaman aldı. Royce yumuşak ve nazik bir şekilde Nicholaa'nın omuzlarını sıvazladı. Nicholaa'ya dokunmadan edemiyordu. Nicholaa kendisini Royce'a fena halde mecbur hissediyordu. Royce Nicholaa'yla her sevişmesinde, Nicholaa'nın ona verdiği karşılığın güzelliğinden ötürü afallamışlık hissiyle kalakalıyordu. Nicholaa kendisinin bir parçasını bile Royce'dan geride tutamıyordu. Royce böylesine bir mutluluğu asla deneyimlememişti ya da böylesine bir hoşnutluğu asla hissetmemişti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu bir mucize, bir hediyeydi. Karısı Royce'a kendisini aynı anda hem aciz hem de güçlü duyumsatabiliyordu. Royce bu çelişkinin akla uygun gelmediğini biliyordu, fakat gerçek şu ki çok nahif ve güzel bir kadınla evli olduğunun da farkındaydı.

Royce Nicholaa'nın onu sevebildiğine inanamıyordu. Böyle bir şeyin başına gelebileceğini asla ummamıştı. Güzelliğinin bozulduğu günde o zaman sadece on beş yaşında mıydı? bunu yaşamının bir parçası olarak kabul etmişti. Kadınlar ona, ondan iğrenirmiş gibi bakıyorlardı... Evet, Royce kabullenmeyi öğrenmişti.

Ama Nicholaa Royce'u seviyordu.

"Royce?"

"Evet?"

"Oldu mu?" Nicholaa'nın sesi tereddüdlü ve mahçubiyetle doluydu.

"Yaptığım?"

Royce Nicholaa'nın ne hakkında konuştuğunu biliyordu elbette. "Ah, evet, oldu," diye yanıtladı. "Sana bunu yaptıran... "

Nicholaa, "Ben istedim," diyerek araya girdi.

Royce tekrar konuşmadan önce bir dakika geçti. "Nicholaa, benim istediğimi düşündüğün türde bir eş olmaya çalıştığın içinmi bu şekilde seviştin, yoksa kendin istediğin için mi?"

Utanmasından ötürü yüzü yanan Nicholaa karanlığa, "İstediğimi sana az önce söyledim," diye fısıldadı. "Sen de bundan hoşlandığını söyledin. Yorgunum, uyuyacağım sanırım."

Royce Nicholaa'yı sıcak tutmak için ona kollarını sardı. İmayı anladı elbette, öyle ki Nicholaa sevişmelerini tartışmak istemiyordu.

Nicholaa dakikalar sonra uykuya daldı. Royce çok daha uzun süre uyanık kaldı. Karısı ne kadar masum bir büyücüydü. Royce zihninde Nicholaa'nın itirafını tekrar tekrar döndürdü. Nicholaa onu evlenmeye zorladığına gerçekten inanıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın canını sıkan başka bir şey vardı. Konuşma şeklinde, onun bir iki dert daha barındırdığını Royce'a anlatan bu şey saklıydı. Royce onun çok savunmasız göründüğünü ve sesinde umutsuz bir yan olduğunu hatırladı.

Kahretsin, Royce Nicholaa'nın ona henüz söz etmediği birkaç erkek kardeşi daha olmamasını umuyordu.

Bu olasılık, Royce'u gülümsetti. Royce karısını gerçekten anlamasının ne kadar zaman alacağını merak ediyordu. Royce onunla oturup bu konuları tartışmak zorunda kalacağına karar verdi. Onun herhangi bir şey için endişelenmesini istemiyordu. Royce Nicholaa'nın mutlu olacağına yemin etti ve o mutlu oluncaya dek Royce onu teşvik etmekten vazgeçmeyecekti.

Royce, Nicholaa'nın uykusunda ondan uzağa yuvarlandığı, gecenin yarısında uyandı. Nicholaa'yı takip etti. Eğer Nicholaa'nın kalçası Royce'un kasığına sürtünmemiş olsaydı, Royce yeniden uykuya dalabilirdi. Bu baştan çıkarma, aldırmamazlıktan gelinemeyecek kadar fazlaydı. Royce Nicholaa'ya dokunmak zorunda kaldı o vakit. Bir okşama bir diğerine ve bir başkasına öncülük etti ve Royce bütünüyle uyanmadan önce karısıyla yavaş yavaş, tatlı tatlı sevişti.

Dudakları uzun, tembel öpüşlerde birbirini eritti ve sevişmeleri hassasiyet içermekteydi. Ve her ikisi de doyuma ulaştıklarında, birbirlerine sarılarak daldılar uykuya.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Beşinci Bölüm

Nicholaa'nın davranışları radikal bir değişim geçirdi. Değişim süreci Nicholaa'nın, Royce'un istediği türde bir eş olmaya söz vermesinden sonraki sabah başladı.

Nicholaa şafak vakti kalktı, sessizce giyindi ve büyük salona indi. Kocası gözlerini açmadan önce genç kadın günlük aktiviteler için hizmetçilere talimatlar veriyordu.

Ulric'i çok fazla özleyen Nicholaa'nın içi acıyordu. Genç kadın kendine acımaya zaman ayırmamak için meşgul kalmakta kararlıydı. Yorgunluktan bitap düşünceye kadar çalışacaktı.

Ayrıca kocasına huzur verecekti. Sorun, elbette, bu hedefe nasıl ulaşılacağını çözümlemekti. Nicholaa öfkesini kontrol etmek, görüşlerini kendine saklamak ve kocasıyla her zaman aynı görüşte olmak zorunda kalacaktı.

Ölü de olabileceğini düşündü. Değişiklikler Nicholaa'yı muhtemelen öldürecekti. Ama Nicholaa Royce'a söz vermişti ve sözünü tutacaktı, Ailesi için yaptığı her şeyden ötürü Royce'a minnet borçluydu. Nicholaa Royce'u o sorumlulukları almaya zorlamıştı ve bu süreçte Royce'un hayatını mahvetmişti. Nicholaa'nın mevcut durumu telafi edebilmek için en azından yapabileceği şey, bu adama istediğini vermekti.

Nicholaa'nın zihninin gerisinde küçücük bir umut gizleniyordu, öyle ki genç kadın bütün bu değişiklikleri yaptığında, Royce onu sevmeye başlayabilirdi. Royce'un hayatında bir yere sahip olmak istemiyordu yalnızca. Royce'un kalbini de istiyordu.

Clarise ve Alice hızla salona geldiklerinde, Nicholaa masanın üstünde duran kahverengi vazodaki çiçekleri düzenliyordu.

İki kadın da Ulric'in kaybı üzerine birbirlerini telkin ediyorlardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Onlar bebekten bahsettikçe, Nicholaa daha fazla üzüldü. Başını iki yana salladı ve Ulric'in gittiği yerde sevileceğini ilan etti.

Nicholaa, "Bugün size vereceğim bir iş listem var," dedi sonra. "Her sabah görevleri böleceğim ve akşam vaktinden önce görevlerimizi yapmış olacağız. Organize olacağız, hanımlar."

Clarise, "Niye?" diye sordu. "Geçmişte organize olmadan da her şeyi yapıyorduk."

Nicholaa, "Kocam düzensizlikten hoşlanmıyor," açıklamasını yaptı. "Ve ben onun olmasını istediği türde bir eş olacağıma dair ona söz verdim. Bu nedenle... "

Alice onun sözünü kesti. "Ama o sizden olduğunuz gibi hoşlanıyor."

Clarise onayladı. "Başka türlüsüne inanamazsınız, hanımım. Çünkü çok nazik ve sabırlı..."

Nicholaa, "O herkese karşı nazik ve sabırlı," deyiverdi.

"İyi öyleyse," dedi Clarise. "Değişmeye ne gerek var?"

Nicholaa fısıldayarak, "İstiyorum ki Royce..." dedi ve doğru kelimeleri seçmek adına duraksadı.

Clarise Nicholaa'yla duygudaşlık kurdu. "Baronun sizin hakkınızda tıpkı babanızın anneniz hakkında hissettiği şekilde hissetmesini mi istiyorsunuz? Söylemeye çalıştığınız şey bu mu?"

Nicholaa başıyla onayladı.

Clarise burnundan nefes verdikten sonra Alice'e doğru döndü. "Baronun onu sevmediğini düşünüyor."

Alice, "Ah, baron onu seviyor," diye karşılık verdi. "Elbette seviyor olmalı."

Nicholaa derin bir nefes aldı. "Siz ikiniz beni seviyorsunuz," dedi. "Tıpkı benim sizi sevdiğim gibi ve bu yüzden başka birinin beni sevemeyeceğini tasavvur edemiyorsunuz."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Clarise surat astı. Nicholaa hiçbir hizmetçi sözünü kesmesin diye elini yukarıda tuttuktan sonra yapmayı planladığı değişikliklerin ana hatlarını sakince açıklamaya başladı. İki kadın da inanmayarak ona baktılar.

Alice Nicholaa'nın açıkladığı en son değişikliği benimseyerek, "Sesinizi asla yükseltmeyecek misiniz?" diye sordu.

Clarise başını iki yana salladı. "Ciddi olamazsınız," dedi. "Eğer bu adam sizi sırf bunun için sevemiyorsa..."

"Ben onun sizi sevdiğini söylüyorum," diye mırıldandı Alice. "Hanımım, bu soruyu ona sormanız gerekiyor yalnızca."

Nicholaa'nın omuzları düştü. Sormaktan korktuğunu itiraf etmekten hoşlanmıyordu. Eğer Royce ona hayır derse, Nicholaa ne yapacaktı? "Beni sevip sevmemesi önemli değil," dedi. "Ben ona minnet borçluyum. Ona hak ettiği mutluluğu ve huzuru vereceğim. En azından yapabileceğim budur."

"Sizin kendinizden bu denli emin olmadığınızı şimdiye dek hiç görmedim," diye mırıldandı Clarise. "Bundan hoşlanmıyorum üstelik. Köpeği kuyruğundan yakalayıp paylamanızdan daha çok hoşlanıyordum. Evet, geçmişte, bir şeyi elde etmek istediğinizde daima kendinizce bir planınız olurdu."

Nicholaa gülümsedi. "Şimdi de bir planım var," diye itiraz etti. "Ben Royce'a tam olarak istediğini vereceğim ve Royce beni sevdiğini anlayacak o zaman. Bunun ne kadar basit olduğunu görüyor musun?"

Royce tartışmayı keserek salona girdi. Nicholaa girişte onu karşılamak için acele etti ve ona uygun bir selam verdi. Royce'u öptü ayrıca.

Clarise ve Alice sabah yemeğiyle ilgilenmek için kilere doğru telaşla gittiler. Nicholaa masaya Royce'la birlikte yürüdü.

Nicholaa gülümsüyordu. Royce bundan memnundu. Karısı hoşnut bir durumda olduğu için onunla endişelerini tartışmadan önce beklemeye karar verdi.

Royce belki dün gece fazla kaygılanmıştı. Nicholaa'nın, muhtemelen Ulric gittiği için sinirleri bozulmuştu. Royce Nicholaa'nın bebeği özleyeceğini biliyordu ve genç

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

kadının dün geceki ruh hali muhtemelen sadece kalbinde hissettiği boşluğun bir yansımasıydı.

Thomas ve Lawrence uzun adımlarla yürüyerek salona girdiler ve masadaki konumlarını aldılar.

Royce oturur oturmaz, Nicholaa ellerini arkasında kenetledi ve gün boyunca üstlenmeyi planladığı vazifeleri sayıp döktü.

Royce Nicholaa'dan daha memnun olamazdı. Thomas lafa girdiğinde, Royce memnuniyetini Nicholaa'ya söylemek üzereydi.

"Ahşap hakkında açıklama yapmaya dair bir şansınız oldu mu, baronum?"

Royce başını iki yana salladı. Nicholaa'nın arkasına uzandı ve genç kadının ellerinden birini aldı. Nicholaa bu kadar neşeli bir havada olduğundan ötürü onun evini tartışmak için iyi bir zamandı.

Royce söze, "Nicholaa, bu masanın odanın ortasına taşınmasını neden emrettiğimi bana asla sormadın," diye başladı.

Nicholaa Royce'un uyulması gereken sözünü tekrarlayarak, "Senin emirlerini sorgulamak bana düşmez, kocam," yanıtını verdi.

Royce gülümsedi.

Nicholaa o vakit, öğüdü hatırlandığı için Royce'un mutlu olduğuna karar kıldı.

"Masayı taşıttım çünkü masanın durduğu yerin altındaki zemin tahtaları neredeyse tamamen çürümüş."

Nicholaa zeminin böylesine berbat bir durumda olduğunu anlamamıştı. Royce'un açıklamasına devam etmesini beklerken kendini gülümsemeye zorladı.

Thomas, "Bütün zeminin çökmemiş olması bir mucize," deyiverdi.

Royce başıyla onayladı. "İkinci kat da çürümüş. Thomas onun takviye edilebileceğine inanmıyor."

Thomas ilave bilgi vermeye gönüllü oldu. Nicholaa, Royce'un o an yaveri dürttüğünü fark etti. Thomas, "Bütün yapının yıkılıp yeniden yapılması gerekiyor," deyiverdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lavvrence, "Eğer baron bunu kurtarmayı denerse masraf dört kat daha büyük olacaktır," diye ekledi.

Nicholaa bu habere tepki göstermedi. Royce'un ona sadece gerçeği söylediğini biliyordu. Annesi bu kalenin başlarına yıkılacağını kim bilir kaç kez söylemişti? Nicholaa annesi ve babası arasındaki ateşli tartışmaları hatırlıyordu. Babası her şeyi hep olduğunu gibi bırakmak istemişti. Değişiklikten nefret ederdi. Annesi ise daha uygulamacıydı. Nicholaa babasına çektiğini biliyordu değişiklikten nefret ediyordu. Sonra şu üç adamın ona bakarlarken ne kadar kaygılı göründüklerini fark etti.

Kocası açıkça Nicholaa'nın duygularını umursuyordu. Royce boğuk ama anlamsız olmayan bir ses tonuyla belirtti: "Son kararımı vermedim."

Royce ona gerçeği söylemiyordu. Kararını pekâlâ vermişti ama ilk olarak Nicholaa'nın fikrini belirtmesini istiyordu.

Nicholaa kocasına gülümsedi ve çiçekleri düzenleme işine geri döndü. Üç savaşçı da onu izlemeyi sürdürüyorlardı. Nicholaa göz ucuyla Royce'un omuz silkmesini yakaladı. "Bu evin sana ne kadar fazla şey ifade ettiğini biliyorum. Eğer mümkünse, ben..."

Nicholaa Royce'un cümlesini tamamladı. "Kaleyi kurtarmayı mı deneyeceksin?"

Royce başıyla onayladı. Nicholaa başını iki yana salladı. "Benim hislerimi dikkate almamalısın. Burası senin arazin, benim değil. En iyisi olacağını hissettiğin şeyi yap. Ne gibi bir karar verirsen ver, bu benim için uygun olacaktır."

Thomas ve Lavvrence iç çektiler. Royce kaşlarını çattı. Karısının bu kolay kabulü, Royce'un canını sıktı.

Royce, "Bunu daha sonra tartışacağız," dedi.

Nicholaa, "Eğer seni hoşnut edecekse," yanıtını verdi.

Nicholaa fazla uysal davranıyordu. Royce hemen şüphelendi. Günün geri kalanında, karısının bu olağandışı davranışını aklından çıkarmayı ve dikkatini eğitim yapan askerlerine odaklamayı kararlaştırdı.

Nicholaa, kocasının günlük planlarını duyabilmek için çiçekleri düzenlemeye devam etti. Erkek kardeşi hakkında bir sözcük duymayı umuyordu.

Nicholaa'nın, sabrı, sonunda ödüllendirildi. Lavvrence Royce'a Justin'in birlik içerisinde çalışmaya başladığını söyledi. Justin hâlâ daha diğerlerine hiç sadakat göstermiyordu, fakat düşmanlığı azalmıştı ve görüşlerini giderek daha fazla sıklıkla bildiriyordu. Lawrence bunun iyi, bir başlangıç olduğunu düşünüyordu.

Royce onunla hem fikirdi. Karısının çiçekleri nasıl da çekiştirdiği fark etti ve ona bir anda merhamet duydu. "Nicholaa, bugün erkek kardeşinle görüşmek istermisin?"

Nicholaa vazoyu neredeyse düşürüyordu. Aceleyle, "Ah, evet, isterim," diye yanıtladı. "Justin'in uyum sağladığına ilişkin sözlerine kulak misafiri olmadan edemedim, Lavvrence. Erkek kardeşim kendini iyi hissediyor mu?"

Yaver gülümsedi. "Evet, leydim, işin gerçeği ona sormamış olsam da," itirafında bulundu.

Nicholaa kocasının yanında durmak için yürüdü. Lavvrence'a bakıyordu. "Justin'i eğitiyor musun, öyleyse?"

Royce yaverine açıklama yapması için izin verdi. "Ben daima yeni askerlerin kumandanıyımdır," dedi Lavvrence. "Silahlara ve saldırı yöntemlerine yönelik çok az eğitim yaparım yine de. Benim görevim onların vücutlarını kuvvetlendirrnektir. Onları mümkün olduğunca zinde hissettiğimde Royce'un safına terfi ettiririm."

"Bir yığından şu ağır taşları alıp diğer yığına koymalarının nedeni bu mu?"

"Nicholaa, bu askerler benim düşmanlarım değiller," deyi verdiğinde Royce'un kızgınlığı aşikârdı. "Biz bu görevle iki amaca hizmet ediyoruz. Şu adamlar eskisinden daha geniş ve daha yüksek yeni bir duvar inşa edecekler, çünkü eğitim yapılacak daha büyük bir alan istiyorum. Ve bu iş, adamları kuvvetlendirecek."

Nicholaa anladığını Royce'a bildirmek için başıyla onayladı. "Justin'i ne zaman göreceğim? Askerlerin yatakhanesinemi gitmem gerekiyor? Evet, gitmem

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

gerekiyor sanırım. Justin'in soğuk geceler için yeterince battaniyesinin olduğuna kesin kanaat getirmek istiyorudu."

Royce gülmemeye çalıştı. Eğer Nicholaa Justin'i haşlamayı denerse, Justin'in hissedeceği utancı kafasında canlandırabiliyordu. "Onu daha sonra görebilirsin. Onu avluya yollayacağım."

Royce sözünün eriydi elbette. Nicholaa bayırı tırmanmakta olan erkek kardeşini ayırt etmeden önce iç avlunun kenarı boyunca ileri geri volta attı. Justin'i görür görmez, onu karşılamak için koşmaya başladı. Gözleri yaşlarla doldu ama kendisini bu ahmaklığa bir son vermeye zorladı.

Nicholaa kendini Justin'in kollarına attı ve Justin'i sımsıkı kucakladı. Justin nasıl da zinde görünüyordu! Yüzüne renk gelmişti. Nicholaa nihayet geri çekilip onun gözlerinin içine baktı.

Nicholaa tek kelime edemedi. Justin'in çenesini öptü ve onu nihayet serbest bıraktı.

Justin heyecandan ötürü boğuk bir sesle, "Mutlu görünüyorsun, kız kardeşim," dedi.

Nicholaa, "Mutluyum," diye karşılık verdi. "Seni gördüğüme sevindim."

"Baron sana iyi davranıyor mu?"

Nicholaa ona yanıt verdiğinde Justin hali hazırda kaş çatıyordu. "Ah, evet, çok iyi," dedi, "Bana karşı nazik ve sabırlı."

Justin'in kaş çatışı kayboldu, Nicholaa da Royce'a karşı nazik ve sabırlı olduğunu eklediğinde Justin gülümsedi.

'Yeterince yiyeceğin oluyor mu, Justin? Geceleyin yeterli sayıda battaniyen var mı? Bir şeye ihtiyacın varmı?"

"Her şeyden yeterince var," diye cevapladı Justin. Döndü ve Ingelram ile Bryan'ın onları izlediklerini gördü. "Ben çocuk değilim, Nicholaa. Bana çocukmuşum gibi davranma," dediğinde Justin'in sesi biraz daha boğuktu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa izleyicileri olduğunun farkında değildi. Sabit bakışlarını erkek kardeşine yöneltti. Güneş Justin'in tenini karartmış ve saç renginin açılmasına neden olmuştu.

Nicholaa, "Ulric'in gittiğini biliyor musun?" diye sordu.

Justin başıyla onayladı. "Baron söyledi bana."

Nicholaa, erkek kardeşinin sesinin sert bir hal almış olduğunu ayrımsadı. "Ulric için kaygılanmıyorsun, değil mi? Ona Duncan ve Millicent tarafından iyi bakılacaktır," dedi.

Justin, "Hayır, kaygılanmıyorum," dedi. "Ulric onlarla birlikte mutlu olacaktır."

Nicholaa, "Öyleyse niye kaş çatıyorsun?" diye sordu.

"Baron bana Thurston'ın buraya geldiğini söyledi. Gelmemesi gerekirdi."

Justin'in sesi düzdü, duygudan yoksundu. Nicholaa, bu tepkiye neyin sebep olduğunu bilmiyordu.

Sonra Royce birdenbire onların sözünü kesti. "Justin, görevlerinden bağımsız haftada bir öğleden sonran var. Kız kardeşine hoşça kal de. Ingelram ve Bryan seni bekliyorlar."

Justin kız kardeşinden derhal ayrıldı ve baronuna baş selamı vermek için döndü. Nicholaa, Justin'in hemen gitmesini istemiyordu. Onu biraz daha alıkoymak istedi ve o an Justin'in sol kolunun boydan boya siyah deriyle kaplı olduğunu fark etti.

Royce da bunun farkına vardı. "Nedir bu?" diye sordu. Bryan ve Ingelram öne hamle ederlerken Justin tekrar baronuna doğru döndü. "Bryan bunu benim için yaptı."

Royce derinin üzerindeki iki düğümden birini tuttu. "Şahinlerle beraber eğitim yapmaya başladığında, bunu giymemeni tavsiye ederim," diye belirtti.

Ingelram bu olasılık üzerine kaşlarını çatarak, "Onunla alay ederler mi, baron?" diye sordu.

Royce güldü. Onlar cahil ve gençti. Düğümü, parmaklarının arasında sıkıştırıncaya dek sertçe büktü. Bunu yaparken sabit bakışlarını Justin'in üzerinde

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

tuttu. Çocuğun yüzü kızarıyordu. Royce Ingelram'a, "Onunla alay etmeyeceklerdir," dedi. "Ama bundan kesinlikle faydalanacaklardır."

Royce tutuşunu Justin güçlükle hareket edebilinceye kadar sıktı. "Sonra da tatlı zamanlarını böylesine bir zımbırtıyı giydiği için Justin'le uğraşarak geçireceklerdir."

Nicholaa kocası güldüğü zaman dehşete kapıldı. Yine de duruma müdahale etmedi ve açıklama yapıldığında o deri kılıfın, bir koruma olmadığını, aksine erkek kardeşine karşı kullanılabilen bir silah olabileceğini anladı.

Justin de anladı. Royce serbest bırakır bırakmaz, Justin deriyi çıkardı.

Royce üç askere, "Gidebilirsiniz," dedi.

Askerler hep birlikte barona baş selamı verdiler ve gitmek için döndüler. Justin, Bryan, ve Ingelram'ın arasında yürüdü. Nicholaa, erkek kardeşini ilk eğimin aşağısına dek izlerken Royce'un yanında durdu.

Nicholaa kocasının elini eline almış olduğunu fark etmedi. Royce Nicholaa'nın titrediğini hissedebiliyordu. Genç kadının elini sıktı. "Justin'le konuştuğun için kendini daha iyi hissediyor musun?"

Nicholaa sabit bakışlarını erkek kardeşinin sırtında' tutuyordu. "Evet."

Sonra Ingelram'ın sesi, Nicholaa'ya erişti. Belli ki genç asker, kulak misafiri olunamayacak kadar uzakta olduklarını düşünüyordu. Yüksek perdeden kadın sesiyle ağır ağır konuşarak, "Yeterince yiyeceğin oluyor mu?" diye sordu.

Bryan derhal iştirak etti. "Bu gece battaniyemi ister misin, Justin?"

Nicholaa'nın erkek kardeşi, sol omzuyla Ingelram'ı ittirerek ve sağ ayağıyla Bryan'a çelme takmayı deneyerek onlardan intikam aldı.

Hem Ingelram hem de Bryan gülüyorlardı ve mucizeler mucizesi Justin de onlara katıldı.

Royce gülmemek için kendini zor tuttu. Nicholaa'nın duygularını incitmek istemiyordu. Nicholaa'ya bakmak için döndü ve genç kadını gülümserken buldu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa, "Ben onu bir anne gibi sorguluyordum," itirafını yaptı. "Justin güldü, Royce, değil mi? Onun unutmuş olduğum gülüşünü çok uzun süredir işitmedim. Sana teşekkür ederim, kocam."

Royce Nicholaa'nın ona niye teşekkür ettiğinden emin değildi, fakat Nicholaa kendisini aniden Royce'un kollarına attı ve onu öptü. Royce Justin'in eğitiminin ilk evresi yaklaşık olarak altmış günde tamamlanıncaya kadar Justin'le yeniden konuşamayacağını duyurduğunda karısı, gülümsemesinin birazını kaybetti. Yine de Nicholaa Royce'la tartışmadı. Royce bunun hoş bir değişiklik olduğunu düşündü.

Royce karısını yemek saatine kadar görmedi. Nicholaa masada Royce'un yanına oturdu ama yemek bitince, Royce ve Lawrence takip eden günkü planlarını tartışmaya başladılar, Nicholaa odasına çıkmak için izin verilmesi talebiyle masadan kalktı.

Bu rutin, standart hale geldi. Tam iki ay, huzurlu, organize bir biçimde geçti, Ne bir öfke patlaması, ne Royce'u şaşırtacak bir sürpriz, ne de bir tartışma gerçekleşti, Royce, bu dikkate değer geri dönüşle memnun edilmiş olmalıydı. Memnun değildi buna rağmen. Nicholaa neredeyse altmış gün boyunca kontrolünü kaybetmemişti. Eğer Nicholaa bundan çok daha sakin olsaydı, Royce bu kadının hâlâ nefes aldığından emin olmak için onu kontrol etmeye başlamak zorunda kalacağını düşünüyordu.

Nicholaa Royce'un her arzusunu yerine getiriyordu. Hatta Royce istediği şeyi fark etmeden önce Nicholaa o şeyi Royce'a sunmak için orada oluyordu.

Nicholaa'nın tutkulu doğası, sadece yatakta bir arada olduklarında ve Royce Nicholaa'ya dokunduğu zaman kendini gösteriyordu. İşte o zamanlarda Nicholaa sakin davranamıyordu. Royce bu nimet için minnettardı, fakat daha fazlasını istiyordu. İşin gerçeği Royce imkânsız karısını geri istiyordu.

Royce Nicholaa'nın bildiğini okumadığı zamanlardaki düşmanca bakışlarını özlüyordu. Münakaşalarını da özlüyordu özellikle de dikbaşlılıkla mantıksız

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

davranarak Nicholaa'nın kazanamayacağı münakaşalarını özlüyordu. Ama hepsinden çok, Nicholaa'ya öğüt vermeyi özlüyordu.

Nicholaa sabah yataktan kalkıp geceleyin gözlerini yumuncaya dek bir gülümseme takınıyordu. Bu kalıcı bir durum olarak görünüyordu ve Royce'u deli ediyordu. Nicholaa böyle mutlu olamazdı. Hiç kimse böyle mutlu olamazdı.

Fakat diğer taraftan, kahkaha, kendiliğinden olan bir şeydi, değilmi? Ve Nicholaa artık kendiliğinden olan bir şey yapmıyordu.

Tanrı Royce'a yardım etsin, bunu Nicholaa'ya Royce yapmıştı. Royce Nicholaa'daki değişikliğin bütün sorumluluğunu alıyordu. Mesele, zararı telafi etmenin bir yolunu bulmaktı. Royce plan üstüne plan kurdu ama hiçbir plan kabul edilebilir görünmüyordu. Sonra Justin, Royce'un bu meselesini çözdü hem de hayli hoş biçimde. Haziran'ın ortasıydı. Royce daha aşağı kale duvarında, tecrübeli askerlerin eğitimine nezaret ediyordu. Güvercinleri yöneten Lavvrence Royce'un yardımını nadiren rica ederdi.

Bugün bir istisna yaşandı her nasılsa. Lavvrence, daha da aşağıdaki tepeye Royce'u çağırdı ve baronu yanına ulaştığı zaman, Ingelram ve Bryan'a eğitim dövüşü yapmaya başlamalarını işaret etti.

Justin sırasını bekleyerek bir kenarda durdu.

Lawrence, "Şu üçü, sıkı arkadaş oldular," dedi. "Şahsen Justin'in genel anlamdaki ilerlemesinden, memnunum. Siz de onun kaybettiği ağırlığı tekrar kazandığını ve biraz daha hacimlendiğini görebiliyorsunuzdur. Evet, gerçekten gayet iyi gidiyor."

Ingelram Bryan'ı yere devirdi, bir zafer haykırışı koy verdikten sonra Justin'e doğru döndü. Justin kasılarak yürürken Bryan yuvarlanarak yoldan çekildi. Ingelram ve Justin, barona bir hayli gösteri yaptılar. Diğer askerlerden birkaçı gösteriyi izlemek için geniş bir çember oluşturdu.

Royce izledikçe kaşlarını çatmaya başladı. "Söyle bana, Lawrence" talebinde bulundu. "Ingelram, Justin'le kavga mı yoksa dans mı ediyor?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Tam olarak..." diye söylendi Lawrence. "İzlemenizi istememin sebebi budur, baronum. Justin'le hangi adamı eşleştirirsem eşleştireyim, sonuç daima aynısı oluyor. Onların bunu kasten yaptıklarını düşünmüyorum, ancak karşılarına bu çocuğu çıkardığımda adamlar, saldırılarını yumuşatıyorlar."

Royce başıyla onayladı. Herkesin dikkatini çekmek için tiz bir ıslık çaldı. Justin, baronundan hâlâ biraz sakınıyordu. Arkadaşıyla mücadele ederken sırıtmaktaydı ama Royce'a doğru döndüğünde, yüz ifadesi kontrollüydü.

Royce, "Bazılarınızı kış üstü oturtma havamdayım," deyiverdi. "Kim, bu ayrıcalığı ister?"

Bu, baronlarının genç yaştaki askerlere bahşettiği nadir bir onurdu ve askerlerden her biri meydan okumada ilk olmak için hevesliydi.

Askerler yarışırcasına ilerliyorlarken, Royce onların Justin'i çizginin arkasında tutmaya çalıştıklarını ayrımsadı. Şu anda bile onu korumaya çalışıyorlardı. Justin'le arkadaşlıkları, genç askeri pekâlâ öldürtebilirdi.

Justin ihmal edilecek değildi buna rağmen. Grubu omuzlayarak ön saflara doğru ilerlemeye çalışıyordu.

Justin, "Bu fırsatı kaç kişi elde edecek, baronum?" diye seslendi.

Diğerleri şimdi onun arkasında, Ingelram ve Bryan'ın onun iki yanını kollaması eşliğinde, sıralanıyorlardı. Justin onların sözcüsü gibi davranıyordu ve Royce olayların gidişatından ötürü öyle memnundu ki neredeyse gülecekti. Lawrence Royce'u Justin'in ilerlemesinden haberdar etmeyi sürdürüyordu elbette, ama oğlanı bu kadar özgüvenli ve gururlu görmek Royce'u gafil avlıyordu. Bu, Royce'un kalbini ısıtıyordu aynı zamanda.

Royce ağır ağır konuşarak, "İçinizden dört kişiyle kavga etmek için değerli zamanımdan yeteri kadar harcayacağım yalnızca," dedi. "Kendini birlik adına konuşmakla görevlendirdiğin için o dört kişiden biri sen olacaksın. Diğer üçünü seç, Justin ve sonra kendini bir lidere yakışacak şekilde sona sakla."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Justin başıyla onayladı. Arkadaşlarına doğru döndü, sonra durdu. "Peki ya eğer içimizden biri, sizin kıçınızı tekmelerse, baronum?"

Royce güldü o vakit. "O kişi uygun şekilde ödüllendirilecektir."

Justin gülümsedi. Derhal bir toplantı yapıldı. Askerler, diğer üçünün kimler olacağını aralarında kararlaştırırken, Royce ve Lavvrence yan yana durdular.

Royce Lavvrence'a düşük sesli bir fısıltı halinde, "İyi yapmışsın," dedi. "Justin'in vücudu kuvvetli artık."

Lavvrence, "Eğitilmeye hazır," yanıtını verdi. "Diğerleri de hazırlar, Royce."

Güvercinler nihayet bir karar verdiler. Merrill isimli kızıl saçlı asker öne çıktı. İlk olarak Royce'a, sonra Lavvrence'a baş selamı verdi.

Royce bir adım öne çıkarak, "Silah kullanmayacağız," diye buyurdu.

Merrill yanındaki tanın kayışlarını derhal çözdü ve kılıçla kılıfı Justin'e uzattıktan sonra bir kez daha baronuna doğru döndü. "Ben hazırım, lordum."

Royce yine güldü. "Hayır, hazır değilsin," dedi. "Belki benimle üç aylık eğitimden sonra hazır olacaksın ama bugün değil, Merrill.",

Royce Merrill'in saldırması için tek elle işaret etti. Asker yavaşça baronunun çevresinde daire çizdi. Royce hiç hareket etmedi, Merrill onun etrafında dönerken bile.

Merrill kendisini baronunun arkasında konuşlandırdı ve lordunu boynundan kavrayıp yere yıkmayı tasarlayarak nihayet ona saldırdı.

Royce, Merrill'in dokunuşunu hissedinceye kadar bekledikten sonra elini kıvırıp askerin ayaklarını yerden kesti; Merrill'i omzunun üzerinden fırlatarak yere dünürdü. Merrill bir homurtu eşliğinde kıç üstü yere oturdu.

Royce onu, "Bana ne yapacağım düşünecek kadar çok zaman verdin, Merrill," diye bilgilendirdi. "Hasmını arkasından sokularak şaşırtmak istiyorsan, bunu hızlı yap. Anlıyormusun?" Merrill başıyla onayladı. Royce elini askere teklif ederek aşağı doğru uzattı. Merrill baronunun elini tuttu ve ayağa kalkmak için çekti. Royce, "Sonraki," diye emretti. Bryan öne çıktı. Kılıcını önceden çıkarmıştı. Sol yumruğunu

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

baronuna savurdu. Eğer darbe isabet etmiş olsaydı, sıradan bir adamı dümdüz etmiş olabilirdi. Fakat Royce sıradan biri değildi. Yine de Bryan bu gerçeği yeterince çabuk hatırlamadı. Baron, askerin yumruğunu tek eliyle kolayca yakaladı ve bekledi.

Royce, "Şimdi ne olacak, Bryan?" diye sordu.

Bryan'ın eli zonkluyordu. Yumruğunu sanki az evvel taş bir duvara vurmuş gibi hissediyordu. Acıdan ötürü yüzünü buruşturduktan sonra diğer yumruğuyla Royce'a bir kez daha vurmayı denedi. Royce darbeyi geri çevirdi ve Bryan'ı yere doğru uçurdu.

Royce topluluğa, "Üstünlüğü elde etmeme yeniden izin verdiniz," açıklamasını yaptı. "İşe yarayan yöntemi kullanın. Bryan, ayakların var. Onları kullan,"

"Evet, baronum."

Üçüncü asker, çemberin merkezine doğru acele etti. Adı Howard'dı ve Howard ilk ikisinden biraz daha kurnaz olduğunu kanıtladı. Royce, kıç üstü oturtmadan, önce. askerin savunmasını iki kez kırmak zorunda kâldı.

Ve sıradaki kişi Justin'di. Royce ona başlaması için emir vermeden önce bir dakika boyunca dik dik baktı.

"İlk üç meydan okuyucudan ne öğrendin, Justin?"

Justin, "Ayaklarımı ve yumruğumu kullanmayı öğrendim," diye karşılık verdi. "Ve sizi yere yıkmak için, adil veya hilekârca, herhangi bir yöntemi kullanmayı, baronum."

Royce başıyla onayladı. "Öyleyse zamanım boşa harcanmadı," diye duyurdu. Sabit bakışları, tüm grubu harekete sevk etti. "Lawrence size vücutlarınızı kuvvetlendirmeniz için vazifeler verdi ama şimdi de kafalarınızı nasıl kullanacağınızı öğrenmenizin vakti geldi. Muharebede, kurnazlık olmadan kuvvet, hiçbir şey ifade etmez. Sizler yarın, tecrübeli şövalyelerle eğitilmeye başlayacaksınız."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yüksek sesli bir tezahürat koptu. Askerler resmi olarak eğitimlerinin ilk evresini tamamlamışlardı. Kutlama zamanıydı.

Royce gülümsedi. Askerler yarın gece tezahürat ediyor olmayacaklardı. Hayır, vücutlarının her santimi ağrırken ıstıraptan çığlık atıyor olacaklardı, çünkü tecrübeli savaşçılarla birlikte eğitilmenin ilk günü yaşamlarının en zor günü olacaktı.

Nicholaa bağırışları duyduğunda bayırı iniyordu. Merakına yenilerek aşağı varıncaya dek adımlarını hızlandırdı. Kalabalığın, Justin'i ve kocasını çembere aldığını o an gördü.

Endişelenmemeyi denedi. Sonra Justin kendisini Royce'a savurdu ve Nicholaa o an neredeyse bağıracaktı. Erkek kardeşi saldırı numarası yapmıştı; olası en son dakikada uzağa kıvrıldı ve Royce'u bacaklarının arkasından tekmelemeyi denedi.

Royce darbeyi geri çevirdi ve elinin arkasıyla Justin'in kürek kemikleri arasına vurdu. Nicholaa'nın erkek kardeşi ileri doğru sendeledi, kendini hızla toparladıktan sonra başka bir saldırı başlattı.

Tamamen kazara Justin baronuna sert bir yumruk attı. Royce iç güdüsel olarak karşılık verdi ve Justin'i yere devirdi. İleri hareket etti, onu yerde tutmak için ayağını Justin'in göğsüne koyduktan sonra askere en garip emri verdi.

"Gülümse, Justin."

Justin nefes almaya çalışarak zorlukla soludu: "Ne?"

Royce öfkeli bir fısıltıyla Justin'e, "Gülümse dedim," dedi. "Şimdi, kahrolası."

Justin, gülümsedi.

Nicholaa umutsuzca bu duruma karışmamayı denedi. Ama erkek kardeşinin yere serilmiş görüntüsü, buna ilave olarak bütün diğer askerlerin sırıtıyor oluşu, genç kadına yeminini unutturdu.

Justin'in yüzü, Nicholaa'dan başka bir tarafa dönüktü. Bu nedenle Nicholaa Justin'in gülümsemesini göremedi.

"Royce, erkek kardeşimin yalnızca bir eli var."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Tanrı ona yardım etsin, Nicholaa bu hatırlatmayı haykırmak istemişti.

Royce, "Ama benim iki elim var," diye seslendi.

Nicholaa ileri doğru aceleyle hareket etmişti, fakat Royce bu zalimce yorumu haykırdığında, genç kadın birdenbire durdu.

Nicholaa Royce'a sabit gözlerle baktı. Royce Nicholaa'ya göz kırptı. Sonra Justin Nicholaa'ya doğru döndü. Gülmeye başladı. Nicholaa bir adım geriledi, durdu, başını iki yana salladı ve en sonunda arkasına dönüp tepeyi tekrar tırmandı.

Royce bir iç çekiş koy verdi. Nicholaa'nın anlamadığını biliyordu. Justin'den uzaklaştı ve ona elini uzattı. Justin uzatılan eli tuttu ve ayağa kalkmak için çekti.

Royce Justin'e, "İyi yaptın," dedi. "Bana vurmanın bir ödülü olarak sen ve diğer üçü yemekte bana iştirak edeceksiniz."

Justin sırıttı. Diğer askerlerle beraber durmak İçin geriye doğru hareket ettiğinde, yanakları kırmızıydı. Royce bu renklenmenin gayretten mi yoksa övgüden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Royce ellerini arkasında kavuşturdu ve gruba dik dik baktı. "Size söyleyeceğim son bir şey var. Hepiniz arkadaş oldunuz ve olması gereken budur, fakat birbirinizle kavga ettiğinizde, bu işe tüm konsantrasyonunuzu vereceksiniz. Herhangi bir kimseyi veya herhangi bir nedeni göz önünde bulundurmayacaksınız. İyilik ya da korumacılık olarak algılayabildiğiniz şey, gerçek bir meydan savaşında arkadaşınızı pekâlâ öldürtebilir."

Askerlerin hepsi Royce'un ne hakkında konuşuyor olduğunu biliyordu; Royce bundan emindi. Sonraki yorumlarını Justin'e yönlendirdi. "Muharebede hiçbir tolerans tanınmayacaktır, çünkü senin tek elin var. Bu münasebetle, diğerleri kadar iyi olamazsın. Ama daha iyi olmak zorundasın."

Justin başıyla onayladı. "Baron, hazır olduğumu ne zaman bileceğim?"

Royce gülümsedi. "Sadece bileceksin, Justin. Hiç kimse sana söylemek zorunda olmayacak."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lawrence bir adım ilerledi. "Şahinlerle eğitiminin başlangıcını kutlamak için belki de baronumuz, kickball oyununu izlemen için sana izin verebilir."

Royce başıyla onayladı. Kral Willam kaş çatıyordu, çünkü oyunun şövalyelerini orduyu eğitmeye yönelik birincil sorumluluklarından alıkoyduğunu hissediyordu. Royce ara sıra bir istisna yapıyordu zira bu gaddarca oyunu oynamayı seviyordu. Amaç: Deri kaplı topu sahanın bir ucundan diğerine hareket ettirmekti. Tek bir kural vardı: Şövalyeler, ellerini kullanamazlardı. Oynamayı seven herkesin farklı bir gerekçesi olduğu oyun daima gaddarlığa dönüşüyordu elbette.

Royce, "Sen bir takıma liderlik edeceksin, Lawrence, ben de diğerini alacağım," diye ilan etti. "Ben Nicholaa'yla konuşur konuşmaz, oyuna başlayacağız."

Royce ve Lavvrence oradan ayrılmak için döndüler. Ingelram, Justin'i dürttü ve sonra ikisi, baronun yolunu engellemek için aceleyle ilerlediler.

Ingelram, "Baronum, oyunu neden izlememiz gerekiyor?" diye sordu.

Royce bu soru üzerine bir kaşını kaldırdıktan sonra omuz silkti. "İstemiyorsanız, izlemek zorunda değilsiniz," diye karşılık verdi. "Bu öğleden sonra istediğiniz şeyi yapmakta özgürsünüz."

Justin, "Ingelram'ın, demek istediği şey şu, baronum," diye açıklamasını getirdi. "Oyunu izlemek istemiyoruz, oynamak istiyoruz. Kendi takımımız için yeterli sayıda adamımız var ve açık konuşmak gerekirse imleri yenme fırsatını da gayet hoş karşılardık."

"Eğer şahinleri güvercinlere karşı oynatsaydık, hakarete uğramış olurlardı," deyiverdi Lavvrence.

Justin sırıttı. "Siz ve baronumuz takımımıza katılmazsanız."

Royce güldü. Lavvrence'ın istikametine doğru başını sallayarak, "Bu, senin kumandada Justin" dedi.

Yaveri uyumlu olma havasındaydı'. Birliğe izin verdi. Askerler hızla oyun sahası olarak kullanacakları alana doğru ilerlediler. Şimdiden stratejilerini planlıyorlardı.

Yalnız kaldıklarında Lavvrence Royce'a, "Fark ettin mi?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Neyi fark ettim mi?"

Lavvrence, "Justin onların yalnızca sözcüsü olmadı," diye açıkladı. "Kendisini onlardan biri olarak da düşünüyor artık. Eğitimine başladığı günlerde nasıl olduğunu hatırlamıyormusun? Her şey onlarındı, onun değil. Yanılıyormuyum?"

Bu basit bir cümleydi ama Royce sanki az önce yumruk yemiş gibi tepki gösterdi. Kahretsin, diye düşündü, tıpkı Justin gibi davranmaktaydı. Başlangıçta arazi onundu, Nicholaa'nın değil hizmetçiler, Royce'a aitti, Nicholaa'ya değil ve bir süre sonra Nicholaa bu durumu nihayet kabullenmişti.

Royce Lavvrence'ın omzuna şaplak attı. Yaverine, "Bir yanlışı idrak etmemi sağladın," dedi. "Teşekkür ederim."

Royce yaverine daha fazla açıklamada bulunmadı. Nicholaa'nın gözlemlediklerinden ötürü üzgün olmadığına kanaat getirmek için kaleye çıkacaktı, fakat akşam yemeğinden sonra genç kadını oturtacak ve kendi istediği değişiklikleri ona açıklayacaktı. Öğüt vermeyecekti. Hayır, hayır, ona asla öğüt vermeyecekti. Yine de Nicholaa'nın anladığından emin oluncaya dek konuşmayı sonlandırmayacaktı.

Nicholaa izlediklerinden sonra kendini epeyce toparlamıştı. Erkek kardeşinin harika gülümsemesi, zihnini hâlâ meşgul ediyordu. Genç kadın kaleye girmekte acele edip merdiveni hızla tırmanmıştı. Kasıtlı olarak ve göz göre göre üç numaralı kuralı çiğnemeden önce yatak odasına gitmek istiyordu. Gözyaşlarına hâkim olması mümkün değildi. Onlar, sevincin gözyaşları olacaktı.

"Nereye gidiyorsunuz, hanımım?" Clarise Nicholaa'ya sesleniyordu. "Size akşam yemeğine ilişkin bir sorum var."

Nicholaa cevaben, "Şimdi olmaz, lütfen," diye seslendi. "Birkaç dakika içerisinde aşağıda olurum. Bana o zaman sorabilirsin."

Clarise ise beklemek istemiyordu. Aşçı zaten yeterince huysuzdu ve Clarise bu kadının ruh halinin halizarda olduğundan daha fazla değişmesini istemiyordu. Bu olursa, akşam yemeği mahvolacağı için herkes sıkıntı çekerdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Hizmetçi merdivene doğru hızla ilerledi ve Nicholaa'yı durdurdu. "Bir dakikanızı almaz," dedi. "Aşçı, tatlı küçük yumuşak meyve tartları mı yoksa şekerli elmalar mı hazırlaması gerektiğini bilmek istiyor. Ona hemen bildirmezseniz, tatlılardan hiçbirini edinemeyeceksiniz."

Nicholaa seçeneklerini düşünürken bir kalçasını trabzana yaslandı. "Bu gece kutlama yapacağımızı sanıyorum. Aşçıya her ikisini de hazırlat."

Ahşap ve trabzan tam çöküyorken, Nicholaa koridora yönelmek için döndü.

Clarise çığlık attı. Nicholaa'nın şaşkınlıktan nefesini tutmaktan daha fazlasını yapacak zamanı olmadı. Genç kadın düşmeye ve değerli yaşamı için dişini sıkmaya başlarken bir çıkıntıya tutundu.

Trabzan alt zemine çarptı. Ahşap her yöne dağıldı. Clarise yoldan çekilmek için geriye doğru zıpladı. Nihayet haykırmaktan vazgeçti ve hanımına yardım etmeye gitti. "Sevgili hanımım dayanın. Size yardım etmeye geliyorum: Aşağıya bakmayın, hanımım. Bakarsanız, sadece paniğe kapılırsınız."

Nicholaa, "Hayır, buraya gelme," diye bağırdı. "Başarı sız olursun. Kocamı bul. Acele et, lütfen. Daha fazla dayanamayabilirim. "

Hizmetçi hemen yön değiştirdi. Çift kapılar aniden açılıp Royce uzun adımlarla içeri daldığında, Clarise kapılara henüz erişmişti.

Clarise açıklamak zorunda kalmadı. Royce olan biteni derhal anladı parçalanan ahşap Royce'un önündeki zemine saçılmıştı yukarıdan bir çift ayak sarkıyordu. Royce'un kalbi neredeyse duracaktı. Royce kendisini Nicholaa'nın altında alelacele ilerleyip konuşlandırdı.

"Tanrı aşkına ne yapıyorsun orada?"

Royce'un haykırışı Nicholaa'yı sakinleştirdi, ancak genç kadın çok geçmeden bu acayip soru karşısında gülümsememek için kendini zor tuttu. "Ne yaptığımı zannediyorsun?" diye seslendi. "Çıkıntıdan sarkıyorum, seni kaçık adam."

Royce Nicholaa'nın ses tonundaki gözdağını işittikten sonra bunun mümkün olmadığına karar kıldı. Karısı dehşete kapılmış olmalıydı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce sakin ve makul bir sesle, "Kendini serbest bırak, Nicholaa ve dizlerini bük. Seni yakalayacağım," dedi.

"Evet, Royce."

"Hadi, sevgilim."

Nicholaa bu okşayıcı sözden ötürü öylesine şaşırdı ki endişelenmeyi unuttu. Kendisini serbest bıraktı ve kocasının onu yakalamasını bekledi sadece.

Royce Nicholaa'yı kollarıyla yakalayıp kendine yakın tuttuğunda, ağırlığın altında pek fazla bükülmedi. Üzerlerindeki ahşabın daha fazlasının parçalanarak düşmesi tehlikesine önlem olarak birkaç basamak geri geri gitti.

Royce karısını büyük salona taşıdığında sallanıyordu. Nicholaa'nın yakın felaketi, Royce'un başını döndürmüştü. Nicholaa boynunu kırmış olabilirdi.

"Üst kata tekrar çıkmayacaksın, Nicholaa. Beni duyuyor musun?"

Royce bir tabureyi yolundan tekmeleyerek çektiğinde, Nicholaa'nın dikkatini dağıttı. Royce şömine tabanının yakınındaki yüksek arkalı bir sandalyeye oturdu ve birkaç kez derin derin nefes aldı. Nicholaa kocasının nasıl da üzgün olduğunu o zaman anladı. Nicholaa, "Benim için mi endişelendin?" diye sordu.

Royce bu sorunun ne denli aptalca olduğunu düşündüğünü Nicholaa'ya bildirmek için ona sert sert baktı. "Bugün bitmeden önce her şeyi aşağıya, buraya taşıtacağım. Benimle tartışmaya kalkışma, Nicholaa. Kararım karar. Üst kata yeniden çıkmayacaksın."

Nicholaa başıyla onayladı. "Sen gerçekten endişelisin."

"Evet."

Haşin, süratli bir sesle söylenen tek kelime, Nicholaa'yı kesinlikle heyecanlandırmıştı. Royce Nicholaa'yı önemsiyordu. Bunun başka bir göstergesi olarak Royce'un kalbi hızla çarpıyordu. Royce Nicholaa'nın başını hoyratça göğsüne bastırdığında, Nicholaa onun kalp atışlarını açıkça duymuştu.

Nicholaa onun gerçekten sakinleşmeye ihtiyaç duyduğuna karar verdi. Tehlike sona ermişti artık. Genç kadın onun dikkatini biraz olsun dağıtabilirdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Royce, evini gerçekten yıkıp yeniden inşa etmeliydin. Açıkçası neden tereddüt ettiğini merak ediyorum."

Royce birdenbire Nicholaa'yi' boğmak istedi. Her sözcüğü dikkatle telaffuz ederek, "Benim evim değil ve senin de değil," dedi.

Nicholaa kafası karışmış bir halde, "Öyleyse kimin?" diye sordu.

Royce Nicholaa'yı kucağından kaldırdı ve ayağa kalktı. "Bizim," diye homurdandı. "Her şey, bizim, karım... Benim değil, senin değil, bizim. Anladın mı?"

Nicholaa başıyla onayladı. Kahretsin, Royce yaşamının geri kalanında bunun gibi bir korku daha yaşamayı asla istemiyordu. Nicholaa'nın omuzlarını hoyratça kavradı ve genç kadını öptükten sonra döndü ve salondan çıktı.

Sert bir şeyi yumruklama gereksinimi neredeyse galip geliyordu. Top oyunu, Royce'un tek ihtiyaç duyduğu şeydi. Royce askerlerinden birkaçını yere devirir devirmez, kendisini belki de daha iyi hissedecekti. Trabzan parçalarının yanından geçerken birkaç adama vurmanın kafi gelmeyeceğini biliyordu. Bütün birliği yere devirmek zorunda kalacaktı.

Nicholaa biraz önce ne olduğundan emin değildi. Kocasının sahipliğe dair tutumundaki bu değişikliğin önemli olabileceğini düşündü, fakat Royce öylesine öfkeli davranmıştı ki Nicholaa'yı daha da çok şaşırtmıştı.

On dakika bile geçmeden bir grup asker içeri girdi. Bir saat içinde askerler yukarısını boşalttılar. Thomas, zeminin ağırlığı taşıyabileceğinden emin olmasının ardından askerler Royce'un yatağını büyük salonun köşesine yerleştirdiler. Yatak başının yanına Nicholaa'nın sandığını koydular. Mobilyaların geri kalanını dışarı çıkardılar. Thomas Nicholaa'nın yanında duruyor ve olup biteni izliyordu. Her şeyin baron yeni bir karar alıncaya kadar kulübelerde depolanacağını açıkladı.

Bu mahremiyet eksikliği üzerine Nicholaa'nın cesareti kırıldı.

Nicholaa Thomas'a yatağın etrafında bir bölme yapılıp yapılamayacağını sordu ve Thomas gün bitmeden önce bu vazifeyi yerine getireceği vaadinde bulundu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Asker sözünü tuttu da. Düz kahverengi ahşap panellerden yapılma sağlam paravan, köşenin etrafında konumlandı.

Nicholaa akşam yemeğine dek Royce'u tekrar görmedi. Justin ve üç genç asker, salona kocasının tam arkasında girdiklerinde, Nicholaa bir hayli şaşırdı. Erkek kardeşini gördüğüne öyle çok sevindi ki onu kucaklamak için koştu, fakat Royce Nicholaa'ya engel oldu. Kollarını Nicholaa'nın omuzları etrafına koyarak genç kadını yan tarafında durmaya zorladı.

Nicholaa erkek kardeşine uzun uzun baktıktan sonra onun halinden ötürü dehşete kapıldı. Justin'in yüzü, kesikler ve çürüklerle kaplıydı. Nicholaa daha sonra öbür askerlerin de tıpatıp aynı göründüklerini ayrımsadı.

Royce ve Lavvrence da hatrı sayılır miktarda sıyrık ve çürüğe sahiptiler. Bütün bu adamların bu yaraları nasıl edindiklerine doğru düzgün bir yanıt almak Nicholaa'nın tam on dakikasına mal oldu. Bunun yalnızca oyun olduğuna ilişkin açıklamayı kabullenmek ise Nicholaa için daha da uzun bir zaman gerektiriyordu.

Nicholaa akşam yemeği esnasında Justin'e yüz vermemeyi denedi. Bunun onu utandıracağını biliyordu. Oynadıkları vahşice oyuna ilişkin hikâyelerinden keyif alıyormuş gibi görünmeye çalıştı.

Justin de dahil dört genç asker kıtlıktan çıkmışçasına yemeği silip süpürüyorlarken, birbirlerini dürtüp böbürleniyorlardı.

Gülümsüyorlardı da. Justin de öyle yapıyordu. Gerçek gülümsemelerdi bunlar. Nicholaa dört adama da bakıyordu. Birbirlerine bütünüyle benziyorlardı ve Justin onlardan biriydi artık. Uyum sağlamıştı. Evet, kesinlikle uyum sağlamıştı.

Nicholaa eğer kendisini tutmasaydı, şu lanet olasıca üç numaralı kuralı yeniden çiğneyecekti.

Eğer aniden gözyaşlarına boğulsaydı, askerler bunu asla anlamazlardı. Royce da anlamazdı.

Nicholaa kendi kendisini rezil etmeden önce salondan dışarı çıkmaya ihtiyaç duyuyordu. Neyse ki Nicholaa onları zaferleriyle baş başa bırakıp dışarı çıktığında,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

adamlar şan ve şeref anlarını sayıp dökmekle meşguldüler. Nicholaa iç avluyu dolaştıktan sonra kalenin dış avlusuna indi.

Minnettar olmak için çok fazla neden vardı. Tanrı, Royce'a yollamakla Nicholaa'yı korumaya almıştı. Justin'in şimdi bir geleceği vardı. Royce bunu ona sağlamıştı. Evet, minnettar olmak için çok fazla neden vardı. Nicholaa gülümsedi. Eğer biri, Nicholaa'ya bir yıl önce onun bir gün, bir Normandiyalı'ya umutsuzca âşık olacağını söylemeye kalkışsaydı, Nicholaa bunu ağır bir hakaret sayardı. Oysa şu anda kendini kutsanmış hissediyordu. Royce Nicholaa'yı önemsiyordu üstelik. Ve bu, Nicholaa için yeterliydi. Nicholaa Royce'un istediği türde bir eş olmaya devam edecekti. Royce'un iyiliğine ve sabrına karşılık olarak en azından bunu yapabilirdi. Nicholaa ağlamaya son verip tepeyi tekrar tırmandı. Avlunun doruğuna ulaştığında, kocasını fark etti. Royce merdivenin en üst basamağında durmuş, onu izliyordu. Ay ışığında, Royce dev bir heykele benziyordu. Nicholaa avlunun merkezinde durdu. "Benim, çocuklarımızla beraber burada durmam gerekiyor," dedi. "Ve senin dönüşünü beklemem." "Öyle mi?"

"Annem daima beklerdi." Nicholaa bir adım daha yaklaştı. "Bu özel bir görev miydi?"

Nicholaa, 'Yalnızca bir alışkanlık," yanıtını verdi. "Babamın sevdiği bir alışkanlık."

"Başka alışkanlıkları var mıydı?"

Nicholaa Royce'a bir adım daha yaklaştı. "Her akşam yemeğinden sonra satranç oynarlardı." Royce, "Öyleyse biz de aynısını yapacağız," diye duyurdu. Nicholaa Royce'a, "Ama sen yemekten sonra daima askerlerinle birlikte ertesi günkü planları tartışıyorsun," hatırlatmasını yaptı.

Royce, "Bunu yemekten önce yapacağım," diye karşılık verdi. "Sonra da birlikte satranç oynayacağız." "Bu alışkanlığı benimseyecekmisin?" "Gelenekler sürdürülmelidir... Karım bana kendisini öptürmeye çabaladığı gerdek gecemizde böyle bir şey söylemişti."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bir kez daha gülümsedi. "Karın gerçek nedeninin bu olduğunu itiraf ediyor şimdi."

Bu cümle üzerine başını sallayan Royce'un yüz ifadesi ciddileşti. Boğuk bir sesle, "Senden bana başka bir şeyi daha itiraf etmeni istiyorum," dedi. "Beni sevdiğini itiraf et, Nicholaa. Bu sözcükleri söylediğini işitmek istiyorum."

Gözleri yaşlarla dolan Nicholaa nasıl da üzgün olduğunu Royce'un görmemesi için başını öne eğdi. "Sana yük olmak istemiyorum."

Royce karısına doğru gitti. Onu kollarına alıp sımsıkı tuttu. Kulaklarına inanamadığını belli eden bir ses tonuyla, "Bana beni sevdiğini söylemen seni benim yüküm kılacak, öyle mi?" dedi.

"Evet."

Royce çevrelerindeki havayı dolduran tok, gür bir sesle kahkaha attı. "Bana hiçbir zaman mantıklı bir cevap vermeyeceksin, değil mi?"

"Ben seni seviyorum."

Nicholaa'nın ağzından dökülünceye dek Royce bu sözcükleri işitmeye gerçekten ne denli çok gereksindiğinin farkına varmamıştı. Bu kıymetli ve mucizevi bir hediyeydi. Royce bu sayede kibrini yendi. Royce'un bir tarafı, bütünüyle mantıklı tarafı, Nicholaa'nın onu sevebileceğine hiç ihtimal vermemekteydi.

Nicholaa Royce'un mucizesiydi. Royce'un yüzü yara izleri nedeniyle fena halde şekil kaybına uğramıştı ama Nicholaa Royce'un o güzel gözlerindeki emsalsiz gümüş benekleri keşfetmeyi başarmıştı. Royce kendisinin daima iri yarı, hantal biri olduğunu düşünmüştü, fakat Nicholaa Royce'u harikulade uzun ve kuvvetli oluşundan ötürü övüyordu. Nicholaa gerçeği görmezden geliyormuş gibiydi ve Royce ömrünün geri kalanında bu kusur için Tanrı'ya şükredecekti.

Royce bir süre boyunca Nicholaa'ya tek kelime dahi etmedi. Nicholaa umarak ve dua ederek bekledi.

"Sevgilim, niye kendini bir yük olarak düşündüğünü söyler misin bana?" diye sordu Royce sonunda.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa gözyaşlarına boğuldu. "Çünkü benimle evlenmekten başka bir seçeneğin yoktu."

Royce gülümsemeden edemiyordu. Yüz ifadesini göremesin diye Nicholaa'nın başını çenesinin altına yasladı. Ona güldüğünü sansın istemiyordu. Fakat lanet olsun ki Royce'un içini aniden bir sevinç kaplamıştı.

Royce fısıldayarak, "Ah, seçenek," dedi. "Uzun bir süredir bu yüzden endişelenmektesin, değil mi?"

Nicholaa kafasını salladığında başını Royce'un çenesine çarptı.

"Nicholaa, sen seçimini yapmadan önce salondan ayrılmış olabileceğim aklına gelmedi mi?"

Nicholaa, "Hayır, ayrılmazdın," diye fısıldadı. "Yalnızca evli şövalyeler ayrılabilirdi. Senin ayrılma hakkın yoktu."

Royce farklı bir yaklaşımı denedi. "Sana hayır diyebilirdim."

Nicholaa, "Hayır, diyemezdin," itirazında bulundu. "Sen çok onurlusun. Kendini bana karşı sorumlu hissediyordun.'

"Her şeyi kendince çözüyorsun, değil mi? Söyleyebileceğim herhangi bir şey fikrini değiştirmeyecek, öyle değil mi?"

"Mesela?"

"Senin için meydan okumaya çoktan karar verdiğimi söylesem? Başka hiç kimsenin seni almasına asla müsaade etmeyecektim, Nicholaa."

"Sen sadece nezaketinden öyle söylüyorsun, Royce. Herkese karşı daima nazik ve sabırlısın."

Royce Nicholaa'nın başının üstünü öptü. Nicholaa'yı, onu seçtiğine nasıl inandıracağını bilmiyordu. Sırf başka herhangi birinin Nicholaa'ya dokunması düşüncesine bile tahammül edememesi gerekçesiyle, Nicholaa'yla evlenmek için meydan okumakta karar kılmıştı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'a aitti. Royce, Londra'ya vardıklarında Nicholaa'ya çoktan alışmıştı. Yapısı gereği,Nicholaa'yı sahiplenmişti. Royce'un, Nicholaa'nın gitmesine izin vermek istememesindeki neden kesinlikle buydu.

Bu aşk işi, Royce'un kafasını karıştırıyordu buna rağmen. Royce kendisini tamamen yetersiz ve hazırlıksız hissediyordu.

Yanında Nicholaa varkenki hoşnutluğunu genç kadına anlatması yeterli olmayacaktı. Hayır, ağzıyla kuş tutsa dahi Nicholaa'yı, kendi yöntemince, önemsediğine ikna edemeyecekti.

Royce hiçbir şey söylememeye karar verdi. Söylemek yerine Nicholaa'ya bunu göstermenin bir yolunu bulacaktı.

On Altıncı Bölüm

Kararlaştırmak, yerine getirmekten daha kolaydı. Royce kararını uygulamaya koymak üzere ne kadar fazla düşünürse düşünsün, karısını, onu seçtiğine inandırmak için tek bir plan bile ileri süremedi. Yine de denemekten vazgeçmedi.

Karısını bir türlü inandıramaması delirticiydi ama Nicholaa'nın sürekli gülümsemesinden daha delirticisi yoktu. Royce işitmek istediği sözcüklerin genç kadın tarafından nihayet dile getirilmesine bu denli sevinmiş olmasaydı, tamamen umutsuzluğa kapılırdı.

Royce Nicholaa'yı övmeyi denedi. Nicholaa da Royce'u övdü. Royce her fırsat bulduğunda Nicholaa'yı öptü. Nicholaa da Royce'u öpmek için bütün fırsatları değerlendirdi. Nicholaa huzurlu bir gülümseme takınmak için fırsat bulamadı yalnızca, çünkü Royce'un dudakları onunkileri örtüyordu.

Royce Nicholaa'yla satranç da oynadı. Genç kadının kazanmasına müsaade edecekti, fakat Nicholaa'nın zaten kazandığını anlayınca bu fikrini değiştirdi. Oyun sabahın erken saatlerine dek sürdü ve sonunda Nicholaa oyunu bileğinin hakkıyla kazandı.

Daha sonra Royce yıllar boyunca tatmadığı ilk yenilgisinden ötürü hâlâ kendinde değilken, Nicholaa gelecek seferki oyunda Royce'un kazanmasına izin vereceğini vaat etti.

Royce yanında Lavvrence'la, beraber salona girdiğinde sıcak bir pazartesi sabahının ilerleyen saatleriydi. Şöminede parlayan ateşi hemen fark etti. Kendisini bir fırına giriyormuş gibi duyumsadı. Karısının harıl harıl çalıştığı kileri geçmeden önce alnından ter damladı.

Royce, "Nicholaa, burası Araf kadar sıcak,"diye belirtti. "Ateş yakmak için özel bir sebep mi vardı?"

Nicholaa kocasına gülümsemek için döndü. Yüzünün önünde keten bir mendil sallıyordu. Açıklama yaparken o keten mendili kocasının alnını kurulamak için

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

kullandı, "Akşam yemeğine fazladan altı asker eklemişsin, aşçı da eti hazırlamak için ilave ateşe ihtiyaç duydu. Senin bu denli latif olmana minnettarım, kocam."

Nicholaa kocasının alnını kurulamayı bitirdiğinde, kumaşın içini dışına çevirip Lawrence'ın da alnını kuruladı. Şaşıran Lavvrence geri geri uzaklaştı. Nicholaa Lawrence'ı takip etti ve işini bitirdikten sonra onların her ikisine de tekrar dışarı çıkmalarını önerdi.

Royce ve Lavvrence önerileni yapmak için döndüler. Baron Guy'ın ayrılmaz iki yaveri Morgan ve Henry içeri girdiklerinde, onlar büyük salonun ortasına ulaşmışlardı.

Nicholaa bir meltemin içeri girmesine izin veren ön kapıların açılmasını engellemekte karar kıldı. Tam da Morgan böbürleniyorken kilerden dışarı çıktı.

"Baronumuz, direnişçilerin sonuncusunun yakalanması için bir birlik dolusu adam getirdi. İki hafta geçmeden evvel onların hepsini kılıçtan geçireceğine dair ant içti."

Yüzü sararan Nicholaa yüz ifadesini saklı tuttu. Royce Nicholaa'nın Thurston'ı düşündüğünü biliyordu. Morgan Royce'un sabit bakışlarını takip etti, Nicholaa'yı fark edip ona derhal baş selamı verdi.

Nicholaa selamı onaylamadı. Gözlerini dikip yavere yalnızca baktı ve yaverin daha başka ne söyleyeceğini işitmek için bekledi.

Henry, "Anladığımız kadarıyla şu direnişlerin lideri sizin erkek kardeşiniz, Leydi Nicholaa," dedi. "Bu doğru mu?"

Nicholaa, "Olabilir," yanıtını verdi.

Morgan sırıttı. "Öyleyse size taziyelerimizi sunmamız gerekiyor," dedi. "Baronumuz merhametli bir adamdır. Eminim ki baronumuz Londra'ya geri dönerken erkek kardeşinizin cesedini, usulünce toprağa verebilmeniz için burada bırakacaktır."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yumruğu masaya indiren Royce, 'Yeter," diye emretti. "Bana getirdiğin mesajın ne olduğu söyle ve defol."

Henry Baron Royce'un dinginliğini yitirdiğini şimdiye dek asla görmemişti. Bu öfke parlaması Henry'yi afallattı. Morgan ise endişelenmişe hiç benzemiyordu. Nicholaa'ya sert sert bakmakla meşguldü.

Nicholaa cevaben gülümsedi. Sakin bir sesle, "Görgüsüzlüğünüzden ötürü sizi affediyorum," dedi. "Kıskançlık bu şekilde davranmanıza neden oluyor olmalı."

Morgan itiraz etmek üzere ağzını açtı.

Nicholaa sessizlik için elini kaldırdı. Genç kadının yüzündeki ifade, tepeden baktığını işaret ediyordu. Nicholaa şövalyeye doğru bir adım attı. Morgan neredeyse şömineye dek geriledi.

"Kocamın emrini duydun. Ona niye burada olduğunuzu söyledikten sonra defol."

Morgan mevcut görevi yerine getiremeyecek kadar öfkeliydi. Henry'ye baş işareti yaptıktan sonra ateşe bakmak için döndü. Satranç taşlarının şömine rafında sıralandığını ayrımsadı ve daha iyi bakabilmek için taşlardan birine dalgınlıkla elini uzattı. Yaptığına dikkat etmiyordu yine de, çünkü o esnada Henry'nin kraldan gelen mesajı iletmesini dinliyordu.

Henry, "Kral Willam size selamlarını ve altı hafta sonraki oyunların kutlamasında görev almak üzere en iyi adamlarınızdan onunu seçme isteğini gönderiyor. Aynı zamanda on yeni asker seçmeliymişsiniz, çünkü hükümdarımız onların da şenliklere katılmaları gerektiğine inanıyor. Kralın bir isteği daha var," diye mırıldandı.

Royce kollarını göğsünde kavuşturdu ve Henry'nin sözlerini bitirmesini beklerken sabırsızlıkla kaşlarını çattı.

Lawrence, "Baron Royce geri kalanını işitmek için bekliyor," diye homurdandı.

Henry başıyla onayladı. "Kralımız bilinmesini istiyor ki kendisi ve sevgili eşi, Leydi Nicholaa'nın kutlamaya katılmasında ısrar ediyorlar. Leydi Nicholaa onların

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

muhabbetlerini kazanmış ve onlar Leydi Nicholaa'yı yeniden görmeyi diliyorlar." Yaverin sesi sanki sirkeyle gargara yapıyormuş gibi çıkıyordu.

Nicholaa Morgan'ın tuttuğu satranç taşı için öylesine endişelenmeseydi gülebilirdi. Morgan'a taşı yerine koymasını buyurmaya kalkışmadı, çünkü Morgan taşın Nicholaa için önem taşıdığını anlayabilir ve taşı kasıtlı olarak kırabilirdi.

Henry Royce'u başıyla selamladıktan sonra Nicholaa'ya doğru yürüdü. "Belki de o zaman, leydim, kimin birinci ve kimin ikinci olduğunu görürüz."

Nicholaa, "Ama biz bunu zaten biliyoruz, öyle değil mi?" diye sordu.

Nicholaa bir dakika daha hareketsiz kalamazdı. Morgan'ın, satranç taşını okşamasını izlemek mide bulandırıcıydı. Genç kadın girişe doğru yürüdü. "Lawrence, lütfen askerleri kapıya kadar geçir. Kocam onların hemen gitmelerini istedi."

Morgan Royce'a doğru döndü. "Askerlerinizi ezmeyi planlıyoruz," dedi. "Bu kez yenilmeyeceğiz."

Morgan büyüklenmesini vurgulamak adına satranç taşının kafasını ısırıp kopardıktan sonra siyah veziri ateşe fırlattı.

O dakikaya dek, Royce Morgan'ın taşı tuttuğunu anlamamıştı. Nicholaa'yı seyretmekteydi. Nicholaa'nın yüzünde beliren ıstırap dolu ifadeyi gördükten sonra taşın yok oluşunu da gördü.

Royce bir öfke kükreyişi koy verdi. Morgan şaşkın bir halde dönüyorken, Royce bir yıldırım misali hareket etti. Her şey Nicholaa'nın tepki gösteremeyeceği bir süratte gerçekleşti. Bir dakika önce orada kendini beğenmiş ve küstahça bir görünüm sergileyerek duran Morgan şimdi bir disk misali havada uçuyordu.

Royce o kocaman adamı hatırı sayılır bir mesafeye savurdu. Morgan önce masanın, sonra paravanın ötesine uçtu. Ön duvara çarpıp düşmeliydi ama düşmedi. Duvardan geçti. Nicholaa o duvarın çürük tahtalarla örüldüğü tahmininde bulundu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Duvarın tam ortasında bir adamın ikiye katlanmış boyutu büyüklüğünde ve içeridekilerin duvarın ötesindeki manzarayı görmesini sağlayan bir delik mevcuttu artık.

Nicholaa hayretler içersinde elini ağzına kapadı. Deliğin içinden, Morgan'ın sendeleyerek ayağa kalktığını görebiliyordu. Royce Morgan'ı öldürmemişti. Henry aceleyle Nicholaa'nın yanına geldi. Henry'nin, arkadaşına yardım etmeyeceği belliydi. Morgan doğrudan doğruya ayağa kalkabilecekmiş gibi görünmüyordu. Dizlerinin üstüne çökmeye devam ediyordu. Nicholaa Morgan'ın birazcık başının döndüğünü varsayıyordu.

Nicholaa deniyor ancak kendisini gülümsemekten alıkoyamıyordu. Henry bunun farkındaydı. Öyle öfkeliydi ki titriyordu. Nicholaa'nın yanına ulaştığında durdu. Sinirden, "Evlenmek için yanlış baronu seçtin," diye homurdandı.

Nicholaa gülmeseydi, Henry öfkesini kontrol edebilirdi. Şimdi Nicholaa'ya vurmak istiyordu. Öfkeden kuduruyorken bile, Nicholaa'ya dokunursa, Royce'un onu öldüreceğini biliyordu. Hâlâ daha, Nicholaa'nın gülümsemesinden kurtulma arzusu, sakınmasına üstünlük sağlıyordu. Henry ona vurmak yerine onu kelimelerle korkutmaya çalıştı. "Oyunlar tamamlanmadan önce dul kalacaksın," diye homurdandı. "O yaşlı cadıyı gerçekten dinlemeli ve fırsatını bulduğunda Royce'u öldürmeliydin, böylelikle bizi bu dertten kurtarmış olurdun."

Nicholaa bu sözler üzerine sinirlenmemeliydi. Henry'nin sesi, muradına erememiş küçük bir çocuğunki gibi çıkmıştı.

Nicholaa başını iki yana salladı. "Git, Henry. Beni öfkelendirmeye başlıyorsun."

Nicholaa bu salak adam için bir dakikasını daha ziyan etmedi. Royce şimdi Nicholaa'nın asıl meselesiydi. Nicholaa Royce'un özdenetimini bu derece kaybetmesini o ana dek asla görmemişti. Mevcut durum biraz sinir bozucuydu. Royce Morgan'la olan işini halletmişe benzemiyordu ayrıca. Royce dönüp kapıya yöneldiğinde ve Nicholaa onun yüzündeki sert ifadeyi gördüğünde, ona müdahale etmek zorunda kalacağını ayrımsadı. Royce'un Morgan'ı öldürmesini istemiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bu askerin ölümü, Royce'un krala vermek zorunda olduğu açıklamaya değmeyecekti. Üstelik Nicholaa Morgan'ın cesedinin onların toprağına gömülmesini de istemiyordu.

Nicholaa, "Güzel bir meltemimiz var artık, kocam. Teşekkür ederim," dediğinde, Royce Nicholaa'ya neredeyse erişmişti.

Royce başıyla onayladı, Nicholaa'yı geçtikten sonra ansızın durdu. Arkasına döndü. "Sen az önce ne dedin?"

"Sana pencere için teşekkür ettim."

Lawrence gülmeye başladı. Nicholaa gülümsedi. Royce gözlerini kapadı ve yüksek sesli bir iç çekiş koy verdi. "Şu piçi öldürmeyeceğim," dedi.

Nicholaa, "Hayır, elbette öldürmeyeceksin," onayını verdi. "Satranç taşı yok oldu. Morgan'ı öldürmek, o taşı geri getirmeyecektir."

"Ben bir ya da iki bacak kırmak istiyordum sadece, Nicholaa."

Royce Nicholaa'ya planını itiraf ettiğinde oldukça makul bir sesle konuşmuştu. Sırıtıyordu da.

"Onun bacaklarını kırmak, sana hiçbir şey kazandırmayacak."

Royce Nicholaa'ya, "Uçsuz bucaksız bir hoşnutluk kazanacağım," diyerek karşı çıktı.

Nicholaa başını iki yana salladı.

Royce kaşlarını çattıktan sonra kararından caydı. Bu kadın, burnunun dikine gidiyordu. Royce onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı. Ateşe baktıktan sonra tekrar Nicholaa'ya doğru döndü. "Sevgilim, hangi taştı o?"

"Siyah vezir."

Royce'un omuzları çöktü. Nicholaa'nın babasının, kendi hikâyelerinden birine gülüyorken çentik attığı taştı o.

Royce kendisini bu faciadan sorumlu hissediyordu. Morgan'ın her hareketini gözlemlemiş olmalıydı. Eğer daha fazla dikkat etseydi, taşın yok oluşunu önleyebilirdi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'yı kollarına doğru hoyratça çekti. "Üzgünüm," diye fısıldadı. "Benim hatam. Ben şayet.."

Nicholaa Royce'un sözlerini tamamlamasına izin vermedi. "Bu, senin önleyemeyeceğin kadar çabuk oldu." Royce'un göğsünü sıvazladı ve çenesini öptü. "Kaş çatma böyle. Olan oldu."

Royce Nicholaa'nın onu sakinleştirdiğine inanamıyordu. Nicholaa'ya, "Bu kaybı serinkanlı bir şekilde karşılıyorsun," dedi.

Nicholaa gülümsemeyi sürdürüyordu. Royce'u salondan ayrılmaya ikna etmek, Nicholaa'nın tam beş dakikasını aldı. Royce ve Lawrence avlunun diğer tarafına geçinceye kadar Nicholaa açık kapı aralığında durdu.

Royce Lawrence'a, "Nicholaa hâlâ orada duruyor mu?" diye sordu.

Yaver bakmak için arkasına döndü. "Hayır, baronum. Gitmiş."

Royce derhal istikamet değiştirdi. Yaverine, "Şüpheci bir tabiatım var," dedi. "Karım Morgan'ın kalleşliğini serinkanlılıkla karşıladı, sence de öyle değil mi?"

"Evet, aynen öyle."

Royce gülümsedi. "Hatta biraz fazlaca serinkanlılıkla sanırım." Köşeyi dönüp en yakın duvarın üstündeki geçide varan merdivene doğru gittikten sonra çıtalara yaslanıp bekledi.

Royce orada çok uzun süre dikilmek zorunda kalmadı. Nicholaa kendi hızını arttırmak için eteklerini ayak bileklerinin yukarısına kaldırarak köşeyi adeta uçarcasına döndü. Kocasının merdivene yaslandığını fark ettiğinde aniden durdu.

Nicholaa ellerini arkasına sakladı ve kocasına tatlı tatlı gülümsedi. Royce da ona gülümsedi. Lawrence'a görevlerinin başına geri dönmesini emrettiğinde bakışlarını karısından ayırmadı ve yaver yürüyerek uzaklaşır uzaklaşmaz,
Royce kanca gibi kıvırdığı parmağıyla Nicholaa'ya yaklaşmasını işaret etti.

Royce Nicholaa'nın doğruca önünde durmasını bekledikten sonra elini açtı.

Nicholaa gülümsemesini yitirip bir adım geriledi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Doğru doğrudur, Nicholaa," dedi. "Eğer şu piç kurusunun canını yakamazsam, sen de yakamazsın. Onu bana ver."

Nicholaa kelimenin tam anlamıyla hoşnutsuz görünüyordu. "Nasıl öğrendin?"

Royce alnındaki ize dokundu. "Mantık kullandım."

Nicholaa deri sapanı Royce'un uzattığı eline koydu. Yere iki tane taş düştü.

Royce, "İlk taşla hedefi ıskalayabileceğinimi düşünüyordun?" sorusunu yöneltti.

Nicholaa başını iki yana salladı. "Ben asla ıskalamam. Ötekisi Henry içindi."

Royce gülmeye başladı. Nicholaa buna ne anlam vereceğini bilmiyordu. Bir adım daha geriledi.

Nicholaa, "Seni görevlerinden yeterince uzun süre alıkoydum," dedi. Morgan ve Henry'ye uygun bir uğurlama sunamadığı için hâlâ hayal kırıklığı yaşıyordu. Kocasına bağırmak istiyordu çünkü kocası onun kendi yöntemlerini uygulamasına müsaade etmiyordu. Nicholaa Royce'un parmaklarından sarkan sapana sabit gözlerle baktı, derin bir nefes aldıktan sonra, "Öfkemi kontrol altında tutmaya çalışacağım," dedi.

"Bu, daha sıklıkla gülümseyeceğin anlamına mı geliyor?"

"Evet."

"Tanrı bana yardım etsin."

Nicholaa'nın dik bakışları Royce'unkilerle buluştu. Nicholaa, "Tanrı bana hali hazırda yardım etti," diye fısıldadı. "Bana seni verdi."

Nicholaa Royce'a böylesine inanılmaz güzellikte sözler söylediğinde Royce'u hep hazırlıksız yakalıyordu. Royce merdivenden uzaklaştı, karısının elini tuttu ve kaleye doğru yürümeye koyuldu.

Birbirlerine tek bir kelime dahi etmeden yan yana yürüdüler. Nicholaa Royce'un her zamanki gibi öğüt vermek adına salona yöneldiğini sandı.

Masa ve sandalyelere ulaştıklarında, Royce Nicholaa'nm elini serbest bırakmadı. Nicholaa'yı, yataklarını gizleyen paravana doğru sürüklemeye devam etti yalnızca.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Morgan'ın vücuduyla açtığı delikten dışarı bakmak maksadıyla durduktan sonra Nicholaa'ya göz kırptı. "Hoş manzara, değil mi?"

"Royce, beni nereye götürüyorsun?"

"Yatağa."

"Şimdi mi?" "Şimdi."

Nicholaa, "Royce, bu sana ters," deyiverdi. "Sen günlük planlarından asla taviz vermezsin. Düzenin bozulur."

Nicholaa dehşete kapıldığını sesine yansıtmıştı. Royce Nicholaa'yı kollarına çekti. "Kendiğinden gelişen eylemler, tıpkı planlananlar kadar önemlidir, karım. Hayatında sürprizlere küçük bir yer bırakman sahiden gerekiyor."

"Öğrenmeliyim... "

Royce kollarını Nicholaa'nın beline doladı ve genç kadının ayaklarını yerden kesti. Tam da Nicholaa kollarını Royce'un boynuna sararken, Royce'un dudakları Nicholaa'nınkilerin üstüne konuşlandı.

Ingelram, Justin ve onların komutanı Lawrence ön duvardaki deliğin yanından geçiyorlardı. Karısıyla öpüşen baronlarını görmek onları bir hayli şaşırttı.

Lawrence gülümsedi. Ingelram Justin'i kaburgalarından dürttü ve kahkaha attı. Justin'in tepki göstermesi uzunca bir süreye mal oldu. Justin kumandanına doğru döndü, onun sırıtışını yakaladıktan sonra, "Kız kardeşim kocasını seviyor olmalı," yorumunda bulundu.

Lawrence başıyla onayladı. "Kocası da onu aynı oranda seviyor."

Justin gülümsedi. Kız kardeşi için bundan böyle endişelenmeyecekti. Nicholaa Norman dünyasında kendi yerini bulmuştu, tıpkı Justin'in kendi yerini bulduğu gibi.

Ingelram Justin'i yeniden dürttü. Justin dikkatini derhal tökezleyen arkadaşına yönlendirdi.

Lawrence her iki askeri de enselerinden tutup ileri doğru ittirdi. Baronunun mahremiyet istediği aşikârdı ve Lavvrence, baronunun o mahremiyeti elde ettiğini bizzat kendi gözleriyle görecekti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce askerleri bir araya topladı ve onlara Kral William'dan gelen mesajı aktardı. Mevcut olan her adam, savaş oyunları için seçilen yirmi kişiden biri olmayı istiyor ama onlardan hiçbiri bu onura dair soru sormaya cüret etmiyordu. Baron onlara söyleyinceye dek beklemek zorunda olduklarının bilincindeydiler.

Ertesi akşamki yemek esnasında Nicholaa kocasının ellerindeki birkaç kesiği fark etti. Ona bu kesiklerin sebebini sordu, fakat Royce yalnızca omuz silkti ve konuyu değiştirdi. Nicholaa Royce'un, bu kesikleri nasıl edindiğini Hatırlamadığını düşündü.

Royce tükenmiş görünüyordu. Masa temizlendikten sonra satranç oynayamayacak kadar yorgundu. Ama yine de Nicholaa'yla sevişemeyecek kadar yorgun değildi.

Nicholaa gecenin bir yarısı uyandı. Royce'a doğru kımıldadı ve Royce'un orada olmadığını idrak etmeden önce az kalsın yataktan düşüyordu.

Nicholaa sabahlığını giydi ve kocasını bulmaya gitti. Uzağa gitmek zorunda kalmadı. Royce yaptığı işe Nicholaa'yı ayrımsamayacak kadar çok yoğunlaşmış bir halde, masanın başında oturuyordu.

Royce'un elinde küçücük bir kütük vardı. Titreyen mum ışığında, Nicholaa Royce'un önündeki masada duran beyaz veziri görebiliyordu. Royce kütüğü dibine yakın yerinden sol elinde tutuyordu. Öbür elinde ise küçük bir bıçak tutuyor ve kütüğün tepesindeki kıymıkları onunla oyarak uzaklaştırıyordu. Ara sıra yukarı kaldırdığı vezire baktıktan sonra kütüğe geri dönüyordu.

Royce Nicholaa'ya başka bir siyah vezir yapıyordu.

Nicholaa bütün kesiklerin nereden geldiğini o vakit anladı. Kocasının niye bu denli tükenmiş göründüğünü de anladı. Ama hepsinden daha çok, başka bir şeyi anladı Royce onu seviyordu.

Nicholaa uzun bir süre boyunca kımıldamadı. Kocasını seyrediyorken, gözyaşları yanaklarından aşağıya doğru süzüldü. Nicholaa Royce'un küfür mırıldanışları karşısında gülümsüyor, çünkü Royce'un her seferinde elini kestiğini biliyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa kapının açıldığını işitti ve derhal paravanın arkasına geri döndü. Köşeden gözetledi ve Justin'in Royce'a doğru uzun adımlarla yürüdüğünü fark etti. Nicholaa'nın erkek kardeşi elinde küçük bir hançer tutuyordu.

Royce ona bakmadı bile. Nicholaa Royce'un Justin'i beklemekte olduğunu tahmin etti. Erkek kardeşi, tıpkı Royce'un göründüğü kadar bitkin görünüyordu. Her gece bu projeye yardım etmek için uyanık mı kalmaktaydı?

"Bu, babamın bıçağıydı," diye fısıldadı Justin. "Bunun çok daha fazla işe yaraması lazım, baronum."

Justin Royce'un yanındaki tabureye oturdu. Bıçağı indirdikten sonra kütüğün altından tuttu. Elinin üstüne siyah deri bir şerit sarmıştı. Nicholaa işte o an kesikler için derinin gerekli bir önlem olduğunu anladı.

Nicholaa gözlerindeki yaşları sildi ve bütün kalbiyle sevdiği iki erkeğe katılmak için sessizce yürüdü.

Justin fısıldayarak, "Nicholaa şaşıracaktır," dedi.

Royce da, "Onun memnun olacağını umuyorum," diye fısıldadı.

Nicholaa onlara fısıltıyla cevap verdi: "Ben hem şaşırdım hem de memnun oldum."

Erkek kardeşi, Nicholaa'nın sesini duyar duymaz zıpladı. Royce yana çekildi. Güçlükle şekillendirdiği heykelciğin boynunu çentikledi. "Bana ne yaptırdığına bak şimdi, karım," diye homurdandı.

Nicholaa hasarı görmek için kocasının omzuna abandıktan sonra gülmeye başladı. Bu, onun hayatı boyunca gördüğü en orantısız, en berbat görünümlü satranç taşıydı. Satranç taşının başı gövdesinden daha büyüktü ve boynu beyaz vezirinkinin üç katı uzunluğundaydı.

Nicholaa bu taşı sevdi. Özellikle de taşın boynunun yan tarafındaki deliği sevdi. Kocasını öpmek için eğildikten sonra Justin ve onun tam karşısına oturdu.

"Bu çentiği hatırlamalısın, kocam, böylelikle çocuklarımıza çentiğin nasıl meydana geldiğini anlatabilirsin."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Royce'un, karısı için böylesine tatlı, merhametli bir vazifeyi yaparken yakalanması nedeniyle utandığından kuşkulanıyordu.

Nicholaa'nın içinden tekrar ağlamak geliyordu. Nicholaa bu adamı gerçekten çok seviyordu.

Nicholaa'nın durağan bakışları, Justin'inkilerle buluştu. Justin Nicholaa'ya göz kırptı. Nicholaa Justin'in, buğulu gözlerini veya belki de Royce'un yüzündeki rengi fark etmiş olabileceğini düşündü.

"Justin?"

"Evet?"

"Ben Royce'u seviyorum."

Erkek kardeşi gülümsedi. "Sevdiğini zaten biliyordum, Nicholaa."

"Nasıl?"

"Ona bakışlarından."

Nicholaa bu konuşmalara karşılık Royce'un tepkisini görmek için döndü. Kocası yarım şekillenmiş heykelciğe yoğun emek harcamak üzere masaya eğilmişti. Fakat gülümsüyordu aynı zamanda.

Nicholaa, "Bilmen gereken bir şey daha var, Justin," dedi sonra. "Royce da beni seviyor."

Justin bir kahkaha eşliğinde, "Bunu da zaten biliyordum," dedi.

Royce elinden bıçağı düşürdü ve Nicholaa'ya bakmak için döndü. Bir dakika boyunca gözlerini kırpmadan ona baktı.

"Seni sevdiğimden emin misin?" diye sordu.

"Evet."

Royce iç çekerek başıyla onayladı. "Öyleyse her zamanki şu şeytani gülümsemenden vazgeçer misin? Nicholaa, bu beni çıldırtıyor."

Justin kulaklarına inanamıyormuş gibiydi. Nicholaa kahkahayı kopardı. "Ben senin istediğin türde bir eş olmaya çalışıyordum yalnızca."

"Ben seni istiyorum."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Justin bu konuşmadan bir anlam çıkarmayı deneyerek, "Nicholaa, gülümsemen gerekmiyor mu?" diye sordu.

Royce, "Justin, defol," derken sabit bakışlarını güzel karısının yüzünden ayırmadı.

Justin'in bir sırıtma eşliğindeki yanıtı, "Evet, baronum," oldu.

Erkek kardeşi söylenileni yaptığında, Nicholaa ayağa kalktı. Mumlardan birini aldı ve yavaşça yatağa geri döndü. Mumu sandığın üstüne koydu ve Royce'un koynuna gelmesini bekledi.

Royce yatağın öteki tarafına gitti. Titreyen mum ışığında, Nicholaa Royce'un soyunmasını seyretti.

Royce çok yakışıklı bir erkekti. Royce'da hem dayanıklılık hem de güç ziyadesiyle mevcuttu. Nezaket de mevcuttu. Nicholaa geceliğini çıkardı ve kocasını izlerken onu yere bıraktı.

"Seni çok fazla seviyorum, Royce."

"Ben de seni seviyorum."

Yatağın ortasında dizlerinin üstünde durmuşlardı ve yüzleri birbirlerine dönüktü. Royce'un elleri, Nicholaa'nın kalçalarını kavradı. Nicholaa'nın kolları, Royce'un boynunu sarmaladı.

Nicholaa Royce'un göğsünü, çenesini, yara izini öptü. Royce Nicholaa'nın onunla oynamasına izin verecek ruh halinde değildi. Eli Nicholaa'nın saçlarında yumruğa dönüştü. Royce düşük sesli bir arzu hırıltısı eştiğinde genç kadının başını geriye doğru çekiverdi. Dudakları, Nicholaa'nınkileri örttü. İkisinin de dilleri buluşup birbirine sürtündü. Royce bir kez daha hırıldadı. Nicholaa iç çekti.

Royce Nicholaa'yı yatağa yatırdı. Kendi vücuduyla onunkini örttükten sonra genç kadının her santimini öpmeye başladı. Royce çok nazik, sabırlı bir âşıktı... Taki Nicholaa vahşileşip Royce'a özdenetimini unutturmayı talep edinceye kadar. Kendi gereksinimi, Royce'u o andan itibaren tüketti.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Nicholaa'nın uylukları arasına yerleşti ve genç kadının derinliklerine yavaşça gömüldü. Ağrı ham hazla şiddetlendi, yaktı, kavurdu. Royce nihayet tüm sevgi sözcüklerini Nicholaa'ya söyledikten sonra hareketlerini yavaşlatarak kendisini tutmak zorunda kaldı.

Nicholaa kalbinde depoladığı bütün yumuşacık sevgi sözcüklerini Royce'a söylediği için, Royce'un söylediklerinin yalnızca pek azını yakalayabildi.

Çok geçmeden hisleri üstün geldi ve konuşmaları imkansızlaştı. Yatak sevişmelerinden ötürü sallanmaktaydı. Nicholaa Royce'un kollarında kendinden geçip onu sımsıkı kucaklayıncaya dek Royce'un ritmi yavaş ve kontrollüydü. İşte o an Royce yabanileşti. Tohumlarını Nicholaa'nın derinlerine boşaltırken, onun adım haykırdı.

Ve o gizli derinliklerden ayrılmadı. Nicholaa Royce'un boynuna dayalı vaziyette ağladı ve Royce onların sevinç gözyaşları olduğunu anlar anlamaz hiç kaygılanmadı.

Nicholaa kulağında kocasının aşk fısıltılarıyla uykuya daldı.

Royce mumu söndürmek için uzandıktan sonra karısını yeniden kollarına aldı. Karısının sıcaklığını duyumsayabiliyordu.

Royce gözlerini kapadı ve gülümsedi. Hoşnutluğunu hissedebiliyordu. Karısının kollarında gerçekten hoşnuttu. Nicholaa'nın sevgisi, Royce'un gücüne güç katıyordu.

Royce dua etmeye düşkün bir adam değildi ama uykuya dalmadan önce yaratıcısına şükretti içten içe. Yüzündeki yara izine dokunduktan sonra tekrar gülümsedi.

Nicholaa yanılıyordu. Tanrı onun yanında değildi. Onların yanındaydı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Yedinci Bölüm

Royce'un o çekilmez, dediğim dedik karısı ertesi gun tüm benliğiyle yeniden ortaya çıktı. İlk münakaşalarını yapmadan önce öğle vakti bile olmamıştı. Thomas baronunun tüm belirlemelerine uyarak onların yeni evinin tasarımını çizmişti ve Royce Nicholaa'nın bu planı gözden geçirmesine nezaketen izin verdiğinde, genç kadın planın işe yaramayacağını dile getirdi.

Nicholaa elini mutfaklar için ayrılmış alana doğru salladı ve Royce'a bu mekânın iki misli büyütülmesi gerektiğini söyledi. Royce'un daha alt seviyeye alınmasını planladığı asker yatakhaneleri için ayrılan devasa alan üzerine kaş çattı. Royce kileri de kazara atlamıştı ayrıca. Buna gerçekten ihtiyaçları olduğunu nedense düşünmüyordu. Nicholaa ise bunun tamamen aksini düşünüyordu.

Royce en sonunda Nicholaa'yı oturtup onunla her bir görüşünü tartışmak zorunda kaldı. Nicholaa bir kez olsun lafa girmeksizin Royce'un konuşmasına olanak tanıdı, ne var ki genç kadının yeniden hayal kurduğunu idrak etmek, Royce'un uzun zamanını almadı. Nicholaa insanı delirtiyordu. Lanet olsun ki canlandırıyordu da. Nicholaa Royce'un her bir hususta haklı olduğunu nihayet kabul etti. Royce hoşnutluk duyumsamasıyla görevlerine geri döndü. Nicholaa kocasının avluyu bir ıslık hızında geçmesini bekledikten sonra ona yeni, düzeltilmiş belirlemeleri vermek için Thomas'ı bir kez daha içeri çağırdı. Plana büyük bir kiler ekledi, mutfakları ve şöminenin boyutunu genişletip asıl yatak odasının orijinal ölçülerini iki katına çıkarttı.

Royce haftanın geri kalanında çok meşguldü. Nicholaa'ya kralın oyunlarına iştirak edecek askerleri seçmeyeceğine karar verdiğini söyledi. Askerleri seçmek yerine kuvvete dayalı beceriler saptayacaktı ve her bölükten en üst seviyedeki on asker bu onuru kendi başlarına kazanacaklardı.

Nicholaa bunun daha adilce olduğunu düşünüyordu. Kocasının, planlarını Lawrence'la tartışırken bu tartışmalara onu dahil etmeye başlamış olmasından

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

ötürü de memnundu. Henüz ikinci hafta geçiyorken, Royce giderek daha fazla içine kapanıyordu. Yarışma konusu ortaya atıldığında, Royce ya konuyu değiştiriyor ya da yalnızca konuşmaya son veriyordu.

Bir şey, Nicholaa'nın kocasını endişelendiriyordu, fakat Royce Nicholaa'ya onun ne olduğunu söylemeye hazır değildi. Nicholaa sabırlı olmayı öğreniyordu. Royce'un, zihnindeki meseleyi zamanla çözüme kavuşturduktan sonra ona güveneceğinden emindi.

Oyunlara katılmak için gitmelerine dört hafta kala Royce'un Nicholaa'ya güveni en nihayetinde tamdı. Sıcak bir pazar akşamıydı. Royce Nicholaa'nın oturmasını istedi. Nasihat vermeye başlamak üzere olduğu zamanlarda göründüğü gibi coşkulu görünmüyordu. Hayır, son derece ciddi gözüküyordu ve eğer Nicholaa daha iyisini bilmeseydi, Royce'un endişeli göründüğünü dahi sanabilirdi.

Royce volta atmıyordu üstelik. Elleri arkasında kenetli olarak şöminenin önünde dikiliyordu.

Royce haberini verdiğinde Nicholaa'ya bakmak istemedi. Nicholaa'nın yüz ifadesinde göreceğinden emin olduğu korku, Royce'un yüreğini dağlayacaktı.

Royce aptalca olmayan canlı bir sesle sözlerine, "Nicholaa," diyerek başladı. "Bildiğin gibi adamlarımın birbirleriyle yarışmalarına müsaade ettim ve en yetenekli olanlar beni temsil etme onurunu kazanacaklardı... temsil etme onurunu."

Nicholaa endişelenmeye başlıyordu. Royce'in bu kararsız tavrını daha önce asla görmemişti. Ellerini kucağında kenetledi, omuzlarını dikleştirdi ve kendisini Royce'un anlatacaklarının geri kalanını işitmeye hazırladı.

Royce tekrar konuşmadan önce dakikalar geçti. Royce, "Bitti artık," diye belirtti. "Bütün adamlar her bölükten on kişinin kimler olduklarını biliyorlar. Geri adım atılamaz."

Nicholaa, "Hayır, elbette geri adım atılamaz," onayını verdi.

Royce başıyla onayladı. "Her birliğin dokuz askeri ve bir komutanı olacak. Lawrence tecrübeli askerlerin komutanı olma onurunu kolayca kazandı."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Lawrence'ın kuvvetlerine ilişkin ayrıntıların ana hatlarını etraflıca anlattıktan sonra konuyu nihayet güvercinlere getirdi.

Nicholaa Ingelram'ın komutan olma onurunu kazandığını tahmin ediyordu. Bryan da on kişiden biri olabilirdi. Nicholaa işte o vakit durumu anladığını düşündü. Royce Justin'i geri planda bırakacaktı. Justin bu kararı kabul etmek zorunda kalacaktı elbette. Arkadaşlarının oyunlara katılmak için oradan ayrılışlarını izlemek, Justin'in gururunu muhtemelen rencide edecekti. Buna rağmen Nicholaa Justin'in şükredeceği pek çok şey olduğunu düşünüyordu ve mecbur kalırsa Justin'i oturtup ona böyle söyleyecekti.

Royce şömineden uzaklaşıp Nicholaa'ya doğru yürüdü. Ayağa kaldırdığı Nicholaa'nın ellerini tuttu ve "Justin birliği komuta etme hakkını kazandı," dedi ve kendini Nicholaa'nın gözyaşlarına hazırladı.

Nicholaa duyduklarına inanamıyormuş gibi görünüyordu. Başını iki yana salladı. Royce'a inanmadığı gün gibi ortadaydı. "Ciddi olamazsın."

Royce, "Çok ciddiyim," diye karşılık verdi. "Justin o hakkı kazandı, karım."

Nicholaa ellerini Royce'unkilerden uzağa çekti ve sandalyeye çöktü. Erkek kardeşi için aniden öyle çok korktu ki midesi ağrımaya başladı. Royce'a öfkelendi üstelik. Royce bunun olmasına nasıl izin verebilirdi?

Nicholaa, "Anlamıyorum," diye fısıldadı. "Justin hazır değil."

Royce, "Evet, hazır," misillemesini yaptı. "Justin bu yarışmanın su katılmadık müstesnası." Sesindeki gurur belirtisi fark edilebiliyordu. "Onunla gurur duymalısın, Nicholaa. Ben gurur duyuyorum."

Nicholaa, "Ben onun katılmasını istemiyorum," diye feryat etti. "Fazlasıyla erken. Justin'in daha çok eğitime ihtiyacı var."

Royce, "Nicholaa, bana bak," diye buyurdu.

Nicholaa yukarı doğru baktığında, Royce Nicholaa'nın gözlerindeki yaşları gördü. Uzun bir iç çekiş koy verdi. "Bana inancın var mı?" diye sordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bu soruya şaşırmıştı ve bir iki dakikalık akıl yürütmeni, hemen ardından Royce'un bu soruyu neden yönelttiğini anladı. Aslında bütün meselenin varacağı nokta buydu, değil mi? Nicholaa kocasına ya inanıyordu ya da inanmıyordu.

Royce karısının yanında durdu ve genç kadının zihnindeki bütün meseleyi çözüme kavuşturmasını sabırla bekledi. Karısının duraksamasını anlıyordu. Nicholaa'nın korkusu, akıl yürütmesini engelliyordu. Ama yine de Royce Nicholaa'dan gelecek yanıtın ne olacağım biliyordu.

Nicholaa en sonunda başıyla onayladı. "Evet, sanat inancım var."

Nicholaa bu gerçeği itiraf ederken sabit, gözlerle masanın üstüne bakıyordu. Royce kaş çatışını görebilsin diye Nicholaa sabit bakışlarını Royce'a çevirdi. "Ve şimdi bana senin bütün kararlarına dair neden inancım olması gerektiğini söyleyeceksin, öyle değil mi?"

Royce Nicholaa'ya gülümsedi. Nicholaa bir dakika daha hareketsiz oturamazdı. Royce tam oturuyorken Nicholaa ayağa kalktı. "Benim sana inancım olduğu için Justin'e de inancım olması gerektiğine mi inanıyorsun?"

Royce, "Hayır," yanıtını verdi. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini dikip Nicholaa'ya baktı. "Benim muhakememe her anlamda güvenmen gerekiyor."

Nicholaa onun bu denli mantıklı oluşundan nefret ediyordu. Bir yabancı hakkında değil, Nicholaa'nın erkek kardeşi hakkında konuşuyorlardı ve bu çok kolay anlaşılır nedenden ötürü Nicholaa hislerinin, düşüncelerini yönlendirmesine izin veriyordu.

Nicholaa, "Niye geri adım atılamazmış?" deyiverdi.

"Bu soru bir yanıtı hak etmiyor, karım."

Nicholaa'nın omuzları çöktü. "Justin'in bundan ötürü onurlandığını tasavvur edebiliyorum."

Royce başıyla onayladı. Gülümsedikten sonra Nicholaa'nın kaş çatışındaki şiddetlenme üzerine kendisini ciddi bir yüz ifadesi takınmaya zorladı. "Justin

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

etrafta gururlanarak yürüyordur şimdi. Ingelram ve Bryan da katılma hakkını kazandılar. Onlar da kasıla kasıla dolaşıyorlardır."

Nicholaa tüm bu sözlerden hoşlanmamıştı. "Onlar daha çocuk," diyerek çığlığı bastı. "Royce, onlar öldürülebilirler."

Royce başını iki yana salladı. Eğer Nicholaa Royce'dan geri geri uzaklaşmasaydı, Royce onu kucağına çekip rahatlacaktı. Royce Nicholaa'nın sakinleştirilmeye henüz hazır olmadığına karar kıldı. Nicholaa bu konuda kesinlikle zamana gereksinim duyuyordu.

"Onlar erkekler, Nicholaa. Gençler, evet, ama yine de erkekler, çocuk değiller."

Nicholaa ellerini ovuşturduğunu fark etti ve onları vakit kaybetmeksizin arkasında kenetledi.

Royce gülümsememek için kendini zor tuttu. Nicholaa'nın ona bağırmak istediğinin bilincindeydi.

Nicholaa bağırmadı buna karşın. Royce'un kararını kabullenmeye çalışıyordu ve bu durum, Royce'u ziyadesiyle hoşnut kılıyordu. Nicholaa Justin'in diğerleriyle alıştırma yapmasını hiç görmemişti ve gerçek bir savaşçı olma yolunda mesafe katettiğini muhtemelen bilemezdi.

Royce biliyordu ama. Kendisinden mükemmeliyeti talep ettiği Justin'le günbe gün beraberdi. Justin belirlenen ölçütlere uymuştu, onur şimdi ona aitti ve Tanrı'nın izniyle Nicholaa'nın direncine rağmen Royce Justin'i bu ayrıcalıktan mahrum bırakmayacaktı.

Royce askerlerin tabi tutulduğu her sınavı sabırla açıkladı ve Justin'in her meydan okumayı nasıl karşıladığını anlattı. Royce Nicholaa'ya becerilerden bahsetmeyi bitirdiğinde hakikaten gururlanmıştı. Bu saatten sonra geri adım atılamayacağını Nicholaa'ya bir kez daha vurguladı.

Nicholaa, "Bu haber beni hazırlıksız yakaladı," dedi. "Benim sana inancım var ve bu gerekçeyle senin her olasılığa kafa yorduğunu varsayıyorum. Erkek kardeşimin karşısına çıkacak adamların adilce dövüşececeklerine inanıyormusun?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce, "Hayır," yanıtını verdi. "Kazanmak için herşeyi yapacaklardır, Nicholaa."

"Peki ya Justin'i bütünüyle savunmasız hale getirmek için onun tek elini kırmaya kalkışırlarsa? Justin'in elini kesmek için kılıçlarını kullanırlarsa?"

Nicholaa bu karanlık ihtimalleri yüksek sesle telaffuz ettiğinde korkudan titriyordu. Royce sandalyeye yaslandı ve Nicholaa'ya durağan gözlerle baktı. "Her şey mümkün," diyerek onayladı.

Tuhaf ama Royce'un üstünkörü onayı, Nicholaa'nın korkusunu biraz olsun hafifletti. Royce'un tüm bu ihtimalleri düşündüğü de belli oluyordu.

Nicholaa volta atmaya koyuldu. "Justin'e onu nelerin beklediğinden söz açtığını umuyorum. Justin'i Baron Guy'ın askerleri hakkında uyardın mı?" Royce'un onayını beklemeden sözlerine devam etti. "Bunu itiraf etmeyecek olmana karşın az da olsa endişeleniyor olmalısın. Ben de endişeleniyorum, fakat bizim kendimizi nasıl hissettiğimizin hiçbir önem taşımadığını zannediyorum. Kaygılarımızı Justin'den saklamak zorunda kalacağız." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdikten sonra ekledi: "Royce, şayet Justin'in tamamen hazır olduğundan kuşku duyuyorsan, o zaman Justin'e yardım et."

Royce Nicholaa'yı takip etmekte zorlanıyordu. Birkaç dakikalık boşlukta, Nicholaa tam bir tur atmıştı.

Nicholaa turlamasına kaldığı yerden devam etti. Royce'a, "Justin'e gururunu geri verdin," dedi. "Şimdi bunu ondan bir kez daha geri alamazsın."

Royce Nicholaa'nın gerekçelerine kulak vermeyi sürdürdü ve genç kadının hali hazırda söylediklerini tekrarlamamasından ansızın etkilendi.

Nicholaa Royce'a nasihatte bulunuyordu.

Royce Nicholaa'nın volta atarken yeterince yakına gelmesini bekledikten sonra elini uzatarak onu tuttu. Onu kucağına oturttu ve öptü.

Royce boğuk bir sesle, "Beni memnun ediyorsun, karım," dedi.

"Sana, korkmaktan vazgeçmeyeceğimi söylediğimde de seni memnun edecek miyim?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'dan, "Evet," yanıtı geldi. "Çünkü senin müdahale etmeyeceğini ve korkunu erkek kardeşinden saklayacağını biliyorum."

Nicholaa Royce'un yüzünü avuçları arasına aldı. "Justin'in hazır olduğundan emin ol," diye fısıldadı. "Justin'e onların kullanacakları tüm aldatıcı hileleri öğret. İnsafsızca mücadele etmeyi bilen biri varsa, o da sensin, kocam."

Royce bir kaşını kaldırdı. "Teşekkür ederim... Sanıyorum ki bu bir iltifattı, değil mi?"

Nicholaa, "Ah, evet," yanıtını verdi. "Beni manastırdan ayrılmam için kandırdığında adilane mücadele etmiyordun. Senin ne kadar yumuşak bir kalbe sahip olduğunu öğrenirken, Ulric'in senin yanında ne kadar güvende olduğunu da keşfettim. Evet, oldukça kurnazca davrandın. Beni o şekilde kandırman hiç de insaflıca bir hareket değildi."

Royce genç kadını uzun, sıcacık bir öpüşle susturdu. Lawrence'ın ihtiyatlı öksürüşü, Royce'un gönülsüzce geri çekilmesine neden oldu.

Nicholaa telaşa kapılmış gibi görünüyordu. Kocasının kucağından atladı, saçlarını ve eteklerini düzelttikten sonra yavere gülümsedi. "William'ın oyunlarında deneyimli askerlere liderlik edeceğini duydum başarılar Lawrence.'

"Teşekkür ederim, leydim."

Nicholaa, "Bu akşam özel bir yemek yemeliyiz," dedi. Royce'a doğru döndü. "Justin bize katılabilir mi?"

"Justin katılırsa, diğerlerinin de davet edilmesi gerek."

Nicholaa gülümsedi. "Ona yirmi konuğumuz olacağını söylediğimde aşçı kadın öfke nöbetine tutulacaktır."

Kocası başını iki yana salladı. "Yirmi dört," diye düzeltti. "Her bölükten ikişer adam yedeğimiz mevzut."

"Yedek mi?"

Royce, "Bu sadece bir önlem, Nicholaa," açıklamasını yaptı. "Bir veya iki kişinin yaralanması durumunda."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Ya da yarışamayacak kadar hastalanması durumunda mı?"

Royce ses tonundan Nicholaa'nın ne düşündüğünü... Ve muhtemelen umduğunu ayrımsadı. "Justin yaralanmayacak veya hastalanmayacak. Zamanını onun hastalanması için dua ederek boşa harcama, karım."

Nicholaa Royce'a kaşlarını çattı. "Böyle bir şey için asla dua etmezdim," diye mırıldandı. Yavere doğru döndü, zoraki gülümsedi ve ekledi: "Lawrence, kocam bana biraz daha fazla inanmayı öğrenmeli. Yine de telafi edici başka niteliklere sahip olduğu için kocamın kusurlarını bağışlıyorum."

Yaver bu yoruma nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Baronunun şaşırmış göründüğünü fark etmedi. Sonra Nicholaa Lawrence'ın birkaç askere aşağı kattaki masayı yukarı taşımalarını emretmesini istediğinde onun dikkatini bir kez daha çekti.

Lawrence Nicholaa'ya onayını sunar sunmaz, Nicholaa kalenin arkasına doğru aceleyle gitti. Bu kötü haberi ne denli erken verirse, aşçı kadın öfke nöbetine o denli erken tutulup güzel bir yemek hazırlama işine o denli erken girişebilirdi.

Yemek bir festival halini aldı. Royce Justin'in caka satarak yürüdüğünü söylerken haklıydı. Öbür genç askerler de aynını yapıyorlardı. İleri yaştaki şövalyelerse aynı tavrı uzun adımlarla yürüyerek sergiliyorlardı. Ağırbaşlılardı. Fakat askerler akşam yemeği boyunca hep gülümsediler.

Yemek bittikten sonra Justin'in kalması istendi. Justin baronunun ondan heykelcik konusunda tekrar yardım talep edeceğini sandı.

Royce bu gece o tasarıyla alakalı bir çalışma yapacak havada değildi her nasılsa. "Yarından tezi yok seni eğitmek için her gün iki saat ayıracağım."

Justin, "Takımımdakilerle birlikte mi?" diye sordu.

Justin'e yanıt veren Lawrence, "Elbette, Justin," dedi. "Baronun sana planlarını anlatarak komuta zincirine riayet ediyor yalnızca, çünkü sen takımına liderlik etme hakkı kazandın. Yarın bu mesajı kendi adamlarına aktaracaksın."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Justin gülümsedi. "Anlıyorum." Bakışını kız kardeşine çevirdi. "Nicholaa, neye bakıyorsun?" diye sordu.

Nicholaa'nın kasıtlı olarak somurttuğunu ve gözlerini dikip koluna baktığını fark etmişti.

Nicholaa, 'Yara izlerine," diye karşılık verdi. "Artık duyarlı değiller, öyle değil mi?"

Nicholaa bu soruyu gelişigüzel bir biçimde sorduğu için Justin kızmaya fırsat bulamadı. "Hayır, değiller."

Nicholaa başıyla onayladı. "Lawrence bana senin, omzundan aşağı doğru düğümlerle kaplı bir deri taktığını ve Royce'un onu sana çıkarttırdığını söyledi. Royce'un gerekçesi, rakibin seni zora sokmak için o derileri kullanabileceğiymiş."

Justin, "Evet, bu doğru," dedi.

Nicholaa, "Sana o kılıfı kim yaptı?" diye sordu.

"Bryan."

"Bryan çok becerikli mi?"

Royce o sırada söze karıştı. "Bryan'dan siyah veziri yapmasını istemeyi düşünmüyorsun, değil mi?"

Nicholaa kocasının hisleri rencide olmadan aceleyle, "Hayır, elbette düşünmüyorum," dedi. "Siyah veziri sen tamamlamalısın."

"Öyleyse ne..."

Nicholaa, "Hilekâr olmanın yollarını düşünüyordum yalnızca," dedi. "Şeytani bir fikrim var ayrıca."

Royce güldü. Sözcükleri uzatarak, "Beni ikna etmek zorunda değilsin, Rahibe Danielle," dedi.

Nicholaa'nın rahibe kılığına nasıl büründüğünün hikâyesini dinlediği için Lawrence da güldü. Justin'in dinlemesi için o hikâyeyi anlattı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa kahkaha yatışıncaya dek masanın üstünde parmaklarıyla tempo tuttuktan sonra bir kez daha Royce'a doğru döndü. "Kaygın, rakibin o deriyi tutmasıydı, değil mi?"

Royce başıyla onayladı. Nicholaa gülümsedi. "Sanırım, onlara izin vermen gerekiyor."

Lavvrence ve Justin Nicholaa'nın ne demek istediğini anlamadılar. Royce bunu hemen anladı. Güldü. "Evet," dedi sonra. "Onlara izin vermemiz gerekiyor." Justin'e bakmak için döndü. "Nicholaa bir sürprizden bahsediyor," açıklamasını yaptı. "Deriye keskin bir şeyler dikilmesi söz konusu olabilir."

Nicholaa'nın yüzü şimdiden kızarıyordu. "Normal koşullarda böyle bir düzenbazlığa kafa yormam ama eğer biri seni kolundan kavrayıp yere yıkacaksa, derideki birkaç bıçağın ödül olacağına inanıyorum."

Royce Nicholaa'nın erkek kardeşine, "Gidip bu olasılığı Bryan'a öner," dedi.

Justin derhal ayağa kalktı, kız kardeşine göz kırptıktan sonra salondan hızla çıktı.

Nicholaa, "Royce, oyunlarda yer almayacaksın, öyle değil mi?" diye sordu.

Royce başını iki yana salladı. "Benim yerime adamlarım oyunlarda yer alacaklar," açıklamasını getirdi. "Onlar kazandığında, ben kazanacağım."

Royce'un kendini beğenmişliği, Nicholaa'nın içini ısıttı. Royce kazanma ihtimalinden değil, kazanma zamanından bahsetmişti ve Nicholaa Royce'un, nelerle kaşılaşırlarsa karşılaşsınlar, adamlarının galip geleceklerine inandığını biliyordu.

Nicholaa dikkatini Lawrence'a yönlendirdi. Yüzündeki endişe ifadesi, yaveri şaşırttı. Nicholaa yaverin elini tuttu. Bu, yaveri daha da şaşırttı.

Nicholaa, "Lawrence," dedi. "Morgan ve Henry oyunlarda Royce'u incitmeye çalışacaklardır. Kendini her zaman korumak zorunda kalacaksın. Royce'a erişemezlerse, seni inciteceklerdir."

Bu uyarı gerekli değildi. Lawrence Morgan'in ve Henry'nin kötü yüreklerinden pekâlâ haberdardı. "Endişelenmemelisiniz, leydim."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Ah, fakat endişeleniyorum." Nicholaa Lawrence'in elini sıktıktan sonra kocasının kaş çatışını yakaladığında serbest bıraktı. .

Royce, "Onların ne yapmayı planladıkların nereden biliyorsun?" diye sordu.

Nicholaa, "Bana Henry söyledi," yanıtını verdi. "Senden öç almak istiyor. Hâlâ kızgın çünkü ben onun baronuyla evlenmeyi seçmedim. Henry'nin benim niye Guy'ı sana tercih edeceğimi düşündüğünü tasavvur dahi edemiyorum."

Nicholaa'nın hayrete düştüğü sesine o denli çok yansımıştı ki Lawrence gülümsemeden edemedi. Nicholaa'nın Royce'a aşkı besbelliydi.

Nicholaa, "Henry kıskanıyor," dedi. "Royce'u öldürmemi söyleyen kadına ilişkin o üzücü olaydan söz etme küstahlığını gösterdi. Bunu yapmak onun kabalığından kaynaklanıyordu. "

Nicholaa bir iç çekiş koy verdikten sonra düşüncelerinden Henry'yi uzaklaştırdı. Clarise'in masayı temizlemesine yardım etmek niyetiyle ayağa kalktı. Aşçıyı, tüm bu adamları böylesine harika bir yemekle besleme işinin üstesinden layıkıyla geldiği için son bir kez daha övmek de istiyordu.

Royce Nicholaa'nın elini kavradı ve genç kadını tekrar oturmaya zorladı.

Nicholaa'nın, Guy'ın yaverleri hakkındaki yorumlarına herhangi bir tepki göstermemişti. Şu anda ise ilgileniyormuşa benziyordu her nasılsa. "Henry'nin bu sözleri sana ne zaman ettiğini söyle bana," dedi.

"Sen Morgan'ı duvarın öbür tarafına fırlattıktan hemen sonraydı."

"Biz Londra'dayken seni tehdit eden kadından özellikle mi bahsetti?"

Nicholaa, "Evet," diye karşılık verdi. "Henry'nin beni korkutmaya çalıştığını sanıyorum. Bu bir işe yaramadı yinede. Sormak istediğin başka bir soru var mı, kocam? Unutmadan önce aşçıya gerçekten teşekkür etmeliyim." Royce izin verir vermez, Nicholaa salonu hızla terk etti.

Royce Lawrence'la baş başa kalıncaya dek bekledi. "Çok ilginç, sence de öyle değil mi?"

Lawrence, "Henry ve Morgan o hadiseyi işitmiş olabilirler," dedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Kral o hadisenin gizli tutulmasını istedi, hatırlıyormusun? Kutlamanın lekelenmesini istemiyordu. Ne olduğunu yalnızca birkaç kişi biliyordu ve Baron Guy bilenlerden biri değildi."

"Ama biz Londra'dan ayrıldıktan ve kutlama sona erdikten sonra biri o hadiseye değinmiş olabilir," dedi Lawrence.

Royce başını iki yana salladı. "Kral, birinin onun iç işlerine karıştığını öğrendiğinde çok öfkelendi. Bunu şahsına hakaret olarak aldı ve haberin yayılmasını istemedi. Hayır, bu lakırdı yayılmadı, Lawrence." Sert bir bakış eşliğinde ekledi: "Başka bir şey daha var. Nicholaa'nın ağabeyi buraya geldiğinde, ben ona Londra'daki direnişçilerin faaliyetlerini sordum. Thurston benim ne konuştuğumu anlamadı. O zaman inandım ve şimdi de inanıyorum ki Thurston'ın tepkisi dürüstçeydi. Thurston çok şaşırmıştı. Lanet olsun, benim görüşüme göre Nicholaa'ya mesajı yollayanlar: Morgan ve Henry."

Lawrence başıyla onayladı. "Benim görüşüme göre de durum bundan ibaret," itirafında bulundu. "Onlar kendi başlarına mı hareket ettiler yoksa bu planda Guy'ın parmağımı var?"

"Bunun bir önemi yok." Royce'un sesi buz gibi bir hal almıştı. "Guy kendi yaverlerinin eylemlerimden" soruumlu."

Lawrence, "Elbette," diyerek onu onayladı. "Yine de onun bu düzenbazlıkta bir payı olup olmadığını bilmek istiyorum. Fesatlığının hangi ölçülerde genişlediğini merak ediyorum."

"Çok fazla beklemek zorunda kalmayacağız. Yalnızca birkaç hafta içerisinde yanıtımızı alacağız."

"Ve sonra aynı şekilde karşılık veririz." Lawrence bir hakikati basitçe dile getirmişti.

Royce, "Sen Morgan ve Henry'nin icabına bakmakla yükümlü olacaksın," dedi.

"Memnuniyetle, baronum."

"Kahretsin, keşke onların ikisiyle de aynı anda dövüşebilsem."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lavvrence baronunun hayal kırıklığını anlıyordu. Kral kuvvet oyunlarında bir baronun, öteki baronun yaverleriyle dövüşmesine katiyen izin vermezdi. Bu, Royce'un konumunun altında kalıyordu. Böylelikle mevcut düzenbazlığı ortaya çıkarmak Lavvrence'a düşüyordu. Lawrence zaten bu fırsatı iple çekiyordu.

Lawrence Royce'a bütünüyle dışarıda kalmayacağını hatırlatarak, "Bir de Baron Guy var," dedi.

Royce, "Evet," yanıtını verdi. "O piç tamamen benimdir."

Hazırlığın sonraki haftaları Nicholaa için hem eziyet verici hem de canlandırıcı olacaktı.

Eziyet önce geldi. Nicholaa Justin'e veya Justin'in arkadaşlarından birine her ne vakit rastlasa mutluymuş numarası yapmak zorunda kaldı. Kocasıyla birlikteyken, endişelenmiyormuş ve kocasının kararından kuşkulanmıyormuş numarası yapmaya da mecbur oldu.

Nicholaa'nın sahte mutluluğu için ödenecek bir bedel mevcuttu. Nicholaa bütün korkularını saklı tutarak kendi kendini hasta etti. Her sabah gözlerini açtığında midesi öyle çok bulanıyordu ki Nicholaa yataktan güç bela çıkabiliyordu.

Bulantı bir veya iki saat sonra geçiyordu. Nicholaa tamamen uyanır uyanmaz korkularını uzaklaştırabildiği için bunun böyle olduğunu düşünüyordu. Uyuduğu zamanlarda sinirlerini yatıştıramıyordu her nasılsa. Savunmasız kalıyordu.

Ve canlandırıcı kısım sonra geldi. Bunu algılaması, Nicholaa'nın tam bir haftasını aldı. Nicholaa göğüslerinin nasıl da hassaslaştığını ayrımsadı. Diğer değişikliklerin de farkına vardı. Durup dururken bıldırcının kokusuna katlanamadı. Birinin tiksindirici derecede yağlı et yemesini seyretmeye de tahammül edemez oldu. Daha uzun süre uyuyordu ve başka herkes bunu fark edemeyecek kadar meşgulken sık sık öğleden sonra şekerlemesi yapıyordu.

Royce'un bebeğini doğuracaktı. Bunu her düşündüğünde bu harikulade mucize nedeniyle heyecanlanıyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Justin'e dair endişelenmekle meşgul olmadığında, baba olacağını kocasına söylemenin en mükemmel yolunu düşünüyordu. Royce'un bu habere şaşıracağını biliyordu. Royce işlerine fazlasıyla yoğunlaşmıştı ve Nicholaa'daki değişikleri fark etmiş gibi görünmüyordu.

Royce şafaktan akşam yemeğine dek daha genç askerlerle çalışıyordu. Güvercinlere ayırmayı vaat ettiği günde iki saati, dokuz saate çıkarmıştı.

Royce akşam yemeği bittiğinde bariz hiçimde yorgun olmasına karşın Nicholaa'yı oturtup nasihatte bulunmaktan geri kalmıyordu. Nicholaa Royce için bunun gün boyunca elde ettiği belki de yegane haz olduğunu varsayıyordu.

Royce'un nasihatlerinin içeriği daima aynıydı. Royce Nicholaa'nın oyunlardaki güvenliğine dair konuşuyordu. Her gece Nicholaa'ya yanında sağlam bir refakatçi olmaksızın hiçbir yere gitmeyeceği, Morgan ve Henry'yi göz ardı etmek gibi gereksiz riskler almayacağı konusunda sözler verdiriyordu.

Nicholaa Royce'un emirler listesinin geri kalanını anımsayamıyordu, çünkü bir süre sonra hayaller kurmaya başlıyordu.

Royce Nicholaa'yı tercihen ardında bırakacağına açıklık getirdi, fakat genç kadının bu açıklamadan ötürü duyguları incinmedi. Nicholaa Royce'un Londra'da kadının onların odasına girdiği zamanki hadiseden ötürü kendisini hâlâ toparlayamadığından emindi.

Royce Nicholaa'ya Baron Guy'ın herhangi bir bahaneyle eşlik etmesini de istemiyordu. Eğer kral ve kraliçe Nicholaa'nın katılımını istemeselerdi, Royce genç kadını kesinlikle evde bırakacaktı.

Nicholaa Royce'a bebekten şimdilik bahsetmemekte karar kıldı. Bu, Royce'a Nicholaa'yı geride bırakması ve hükümdarına Nicholaa'nın seyahat etmesine olanak tanımayacak hassas durumundan bahsetmesi için sağlam bir mazeret sunardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa bebeğinin güvenliğini sağlamak için her önlemi alacaktı elbette. Kocasının aşırı sürat yapmasına izin vermeyecekti. Çok fazla yorulmayacaktı ayrıca.

Parlak güneşli bir pazartesi sabahında, oyunların düzenleneceği Londra yakınlarındaki alanlara gitmek üzere kaleden ayrıldılar. Nicholaa Royce uyanmadan önce sabah bulantılarını atlatabilmek için bir saat erken kalktı.

Justin öteki genç askerlerle birlikte kafilenin arkasına doğru at sürdü. Nicholaa arada sırada erkek kardeşinin kahkahasını işitiyordu. Korkunç bir düşünce ki yıkıma doğru masumane bir at sürüşün kahkahasıydı bu Nicholaa'nın zihninde yanıp söndü. Nicholaa başını iki yana sallayarak Royce'un kararına güvendiğini kendi kendisine hatırlattı ve sonra kendisini daha sevindirici şeyleri düşünmeye zorladı.

Nicholaa'nın oynadığı bu zihinsel oyun oldukça yorucuydu. Öğle yemeği yemek amacıyla durduklarında, Nicholaa öylesine uykuluydu ki gözlerini zar zor açık tutabiliyordu. Royce'a onunla at binip binemeyeceğini sordu. Royce Nicholaa'nın ona endişelerini en nihayetinde açacağını düşünüyordu, fakat Nicholaa kendisini Royce'un kucağına yerleştirip kollarını onun beline sardıktan sonra uykuya daldı. Kısa bir dinlenme değildi bu üstelik Nicholaa bütün öğleden sonrayı uyuyarak geçirdi. Royce Nicholaa'nın umutsuzca saklamaya çabaladığı korkunun genç kadını yorduğuna kanaat getirdi.

Royce Nicholaa'nın ona inancını sürdürmekte zorlandığından kaygılanmıyordu. Nicholaa deniyordu ve tek önem taşıyan buydu.

Birkaç saat sonra orman tarafından çevrelenen dar bir çayırda kamp kurdular. Diz hizasında berrak bir dere, açıklık alanın bir yanı boyunca uzanıyordu.

Royce atından inmeden önce Nicholaa'yı uyandırmak zorunda kaldı. Nicholaa yere indirilir indirilmez, bir bulantı dalgası genç kadını adeta sarstı. Nicholaa kendini tutmaya çalışarak birkaç dakikalık mahremiyet için yalvardı. Royce

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın ne denli solgun göründüğünü fark etti. Nicholaa ağaçlara doğru koşarak gitti. Royce Nicholaa'nın gidişini seyrediyorken endişeyle kaşlarını çattı.

Royce dikkatini atının bakımına yönlendirdi. Eyeri çıkarıp seyisine fırlatmasının akabinde su ve yulaf verilmeden önce atının sakinleştirilmesini buyurdu.

On dakika geçti ve karısı hâlâ geri dönmemişti. Royce Nicholaa'nın peşinden gitti. Ağaçlara eriştiğinde öğürme sesi işitti. Bu sesi Royce'la konuşmaya gelen Justin de duydu.

Royce, "Kız kardeşin hasta," dedi.

Justin bariz biçimde kaygılanarak, "Yanına gitmemiz gerekmez mi?" diye sordu.

Royce başını iki yana salladı. "Ona birkaç dakikalık daha mahremiyet tanı. Şayet geri gelmezse yanına gideceğim."

İki adam yan yana ayakta dikilerek Nicholaa'nın geri gelmesini beklediler. Birkaç dakika daha sessizlik içerisinde geçti.

Justin, "Nicholaa'ya yediği bir şey mi dokunmuş olabilir mi?" sorusunu yöneltti. Öğürme sesi kesilmişti ama Nicholaa açıklık alana hâlâ geri dönmemişti.

Royce, "Hayır," yanıtını verdi. "Nicholaa endişelenerek kendi kendisini hasta ediyor, Justin."

"Niçin endişeleniyor?"

"Senin için."

Justin buna ne diyeceğini bilmiyordu.

Nicholaa aynı esnada onlara doğru geldi. Her ikisinin orada dikildiklerini görünce kaşlarını çattı, ardından derenin yanında diz çökmeye gitti. Ağzını soğuk suyla çalkaladıktan sonra yüzüne su çarptı,

Justin, "Nicholaa?" diye seslendi. "Gerçekten benim için endişelenerek kendi kendini mi hasta ettin?"

Nicholaa erkek kardeşine bakmak için arkasına döndü. "Hayır," yanıtını verdi. "Tamamen farklı bir nedenden ötürü hastayım."

Justin rahatlamışa benziyordu. Nicholaa'yı çekip ayağa kaldırdı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa Justin'e, "Senin için endişeleniyorum yine de," dedi. "Justin, lütfen anla. Ben senin ablanım ve daima seni korumaya çabalayacağım." Royce'a doğru döndü. "Eğer sen bütün şu oyunlarda yarışacaksan, senin için de kaygılanacağım. Şayet bu her ikinize de inancım olmadığı anlamına geliyorsa, tek savunmam her ikinizi de sevdiğimdir."

Royce, "Öyleyse yediğin bir şey mi dokundu?" diye sordu.

Nicholaa Royce'a dolambaçlı bir yanıt verdi. "Kendimi şu anda daha iyi hissediyorum."

Royce ikna olmuş gibi görünmüyordu. Akşam yemeği esnasında dalgındı ve onlar yemek yemeyi bitirdiklerinde Royce dereye doğru yürüdü. Nicholaa Royce'u takip etti.

Kocası derenin yanında diz çöktü. Ceketini çıkarmıştı ve hem boynuna hem de göğsüne su çarpıyordu. Nicholaa Royce'un arkasına doğru yürüdü ve Royce'u hızla suya ittirmek için ayağının tabanını kullandı.

Royce yerinden kımıldamadı, sadece arkasına döndü ve Nicholaa'ya inanmazlık dolu bir ifadeyle baktı.

Nicholaa güldükten sonra Royce'u yeniden suya itmeyi denedi.

Royce Nicholaa'nın aklını yitirdiğini düşünüyordu; Nicholaa Royce'a ikinci kez saldırırken, "İçimden, geldiği gibi davranıyorum," dedi. "Fakat sen işbirliği etmiyorsun."

Nicholaa bir kez daha onu suya doğru itti, fakat o esnada Royce hızla ayağa kalktı. Omzunun üzerinden suya göz attıktan sonra Nicholaa'ya bakıp sırıttı.

Nicholaa Royce'un ne yapacağını biliyordu, bu yüzden ters istikamette koşmak için eteklerini derhal kaldırdı.

Royce Nicholaa'yı arkadan yakaladı. Nicholaa tiz bir çığlık koy verdi. Royce Nicholaa'nın ayaklarını yerden kesti, çevirdi ve suyun üzerinde tuttu.

Askerler koşarak yanlarına geldiler. Nicholaa ve Royce ansızın onları savunmaya hazır silahlı adamlar tarafından kuşatıldılar,

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa hem dehşete kapılmış hem de utanmıştı.

Royce Nicholaa'nın yüzünü kaplayan kızarıklığı fark ederek kahkaha attı. Askerleri oradan kovdu ve ikisi tekrar baş başa kaldıklarında aşağı doğru eğilerek Nicholaa'nın alnını öptü. "Seni seviyorum, Nicholaa."

"Ben de seni seviyorum."

Uzun süreli öpüşmeleriyle Nicholaa nerede olduklarını tamamen unuttu. Royce'un dokunuşu büyüleyiciydi ve Royce Nicholaa'yı kollarında tutuyorken, genç kadının bütün düşünebildiği kocasıydı.

Royce öpüşmeyi nihayet sonlandırdığında, Nicholaa belinde Royce'un kollarıyla öylece duruyordu. Nicholaa kendine gelinceye kadar Royce'un gözlerinin içine uzun bir müddet durağan gözlerle baktı. Royce'un güzel gözlerindeki pırıltıyı ve yüzündeki tapılası tebessümü fark etti.

Başka bir şey daha fark etti. Nicholaa suyun içerisinde duruyordu. Royce suda değildi.

Nicholaa'nın niyeti kısa süreliğine de olsa Royce'un endişelerinden sıyrılmasına yardımcı olmaktı ve Royce gülmeye başladığında, genç kadın bunu başarmış olduğunun farkına vardı.

Royce çimenli kıyıya oturdu, Nicholaa'yı çekerek sudan çıkardı ve kucağına oturttu. Bir yandan kendi kurnazlığına gülüyordu, diğer yandan da Nicholaa'nın sırılsıklam olmuş ayakkabılarını çıkarmasına yardımcı oluyordu.

"Royce, eğer bir şey unutsaydın eve geri dönüp onu alıp getirmek için hâlâ fırsatın olur muydu?"

Royce, "Hayır," diye yanıtladı. "Neden soruyorsun?"

"Eğer bir şeyi geri götürmek isteseydin, bunu da yapamazdın, öyleyse?"

"Hayır."

Nicholaa Royce'a mutluluk saçan bir gülümseme sundu. Fısıldayarak, "Sana söyleyeceğim bir şey var," dedi.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa sözlerine devam etmedi. Ellerini kucağında kenetleyip dik bakışlarını Royce'un göğsüne doğru çevirdi. Nicholaa'nın ani utangaçlığı, Royce'u gülümsetti. "Nedir o, Nicholaa?"

"Bir bebeğimiz olacak."

İlk başta tepki gösteremeyecek kadar afallayan Royce'un sonra nutku tutuldu.

Nicholaa nasıl bir tepki vereceğini görmek için Royce'a göz attı. Royce'un yüzündeki şaşkınlık ifadesini gördüğünde güldü. Yanaklarından sevinç gözyaşları akan Nicholaa bunu yapmaya devam ediyorken bile aynı anda gülmenin ve ağlamanın nasıl mümkün olabildiğini merak ediyordu,

Nicholaa'nın yüzüne nazikçe dokunduğunda Royce'un eli titriyordu. Royce Nicholaa'ya boğuk bir fısıltı halinde, "Bundan emin misin?" diye sordu.

Bu elbette çok mantıklı bir soruydu. Nicholaa Royce'a emin olduğunu söyledikten sonra Royce bu soruyu iki kez daha tekrarladı, öyle ki dev Norman mevcut durumu kabullenebilecekmişe benzemiyordu.

"Memnun musun, kocam?"

"Evet." Royce tek kelime daha etmedi. Etmeye gereksinim duymadı. Bu basit onaylamada çok fazla duygu, çok fazla sevgi vardı. Royce kollarını Nicholaa'ya sardı ve genç kadını sımsıkı tuttu. Düşüncelerini sözcüklere dökmede hâlâ zorlanıyordu. Sarılarak, öpüşerek ve birbirlerine fısıldayarak uzun bir süre boyunca öylece kaldılar. Nicholaa ara sıra Royce'un titrediğini hissetti.

Ah, evet, Royce gerçekten çok memnundu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

On Sekizinci Bölüm

Londra'nın dış kısmındaki alanlar, renk cennetine dönüşmüştü. Her baronun kendi renklerini taşıyan çadırlar, tepelere serpiştirilmiş vaziyette, oyunların düzenleneceği yerleşim yerine yüksekten bakıyordu. Kralın tam karşı taraftaki devasa ordugahı, diğerlerinin hepsinden çok daha şıktı.

Bu manzara Nicholaa'ya İngiltere'deki herkesin orada hazır bulunduğunu duyumsattı. En güzel elbiselerini giymiş kadınlar, erkekler tarafından fark edilebilmek için atlı mızrak dövüşü alanlarının yanında ağır adımlarla geziniyorlardı. Çocuklar tatlıları kapmak amacıyla bir at arabasından diğerine koşuyorlardı. Ozanlar kalabalığın arasında romantik halk şarkıları söyleyerek dolaşıyorlardı. Haberciler gelecekte anlatmak üzere olayların seyrini tam olarak zihinlerine kaydedebilmek için herkesi gözlemlemekle meşguldüler.

Yalnızca altı baron, adamlarını oyunlara sokma onurunu elde etmişti. Bütün baronların katılmalarına izin verilseydi, şenlik bir ay ya da daha fazla sürerdi.

Mücadelede ilk olarak tecrübeli askerler kozlarını paylaştılar. Nicholaa, tepenin kenarında, yanında Justin ve arkasında sıralanmış öteki genç askerlerle beraber dikilmekteydi. Onlar Lawrence ve takımı için tezahürat yapıyorlardı. Baron Hanson'ın askerleri neredeyse hemen yenildiler. Baron George'un askerleri, alanları daha sonra terk ettiler. Öğleden sonranın erken saatlerinde sadece iki bölük kaldı. Baron Guy'ın askerleri herkesin önceden tahmin ettiği üzere Baron Royce'unkilerle karşı karşıya geldiler.

Nicholaa, tezahürat yapamayacak kadar gergindi. Lawrence'ı da izlemedi. Durağan bakışlarını kocasında kilitledi. Royce alanın kenarında, Guy'ın doğru doğruya karşısında duruyordu.

Royce her gülümsediğinde, Nicholaa bir ferahlama iç çekişi koyverdı. Royce her kaş çattığında, Nicholaa'nın midesi kasıldı. Kulakları sağır eden bir haykırış Nicholaa'nın dikkatini aniden çekti. Nicholaa alana doğru döndü. Yalnızca

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Lavvrence ve Henry karşı karşıyalardı şimdi. Royce'un yaveri, Henry'den gözlerini ayırmıyordu. Guy'ın askeri ise yere boylu boyunca seriliydi. Lavvrence'ın kılıcının ucu, Henry'nin boynuna dokunuyordu.

Nicholaa nefesini tuttu. Royce bir karara varmak durumundaydı. Kalabalığın üstüne derin bir sessizlik çöktü. Royce kralına dönüp kralının gülümsemesini yakaladıktan sonra en sonunda tekrar Lavvrence'a doğru döndü.

Royce, nihayet, başını iki yana salladı. Lavvrence ayağa kalkması için yeterince yer bıraktığı Henry'den derhal geri geri uzaklaştı ve alandan ayrıldı.

Morgan'ı yenmek Lawrence'ın o denli zamanını almadı. Nicholaa Lawrence'ın Morgan'la oynamaya zaman ayırmak istemediğini düşündü zira yaver Morgan'ı on dakika içerisinde derin bir uykuya daldırdı.

Şimdi alanda yalnızca Royce'un askerleri vardı. Sıraya dizildiler ve baronlarına doğru yürüdüler. Askerlerin uzun adımlarla yürüyüşleri kibirli, sırıtışları etkileyiciydi.

Royce bu zafere herhangi bir tepki göstermedi. Askerleri ona katıldıklarında, Royce onları yalnızca başıyla onayladı, ardından döndü ve kralın tahtına doğru yürüdü. Askerler de onun peşine düştüler.

William ayağa kalktı, sessizlik için elini kaldırdıktan sonra Baron Royce'un askerlerinin kusursuzluklarını kanıtladıklarını haykırarak ilan etti. Askerlerin hepsi, onlara yaraşır biçimde ödüllendirileceklerdi. Tezahüratlar neredeyse sağır ediciydi.

Nicholaa ellerini kenetledi ve bu zafer için şükran duası etti.

Genç askerlerin katılım vakti pek yakında gelecekti. Nicholaa erkek kardeşine doğru döndü ve onun elini tuttu. "Ne olursa olsun, seninle ne kadar gurur duyduğumu bilmeni istiyorum," diye fısıldadı.

Diğer askerler izledikleri için Nicholaa Justin'i kucaklamadı. Kucaklamak yerine onun elini sıktı. . Tanrı'nın gerçeği, Nicholaa Justin'in tepeden inmesini istemiyordu. Kendi kendisini Justin'i serbest bırakmaya zorladı. Bryan Justin'in

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

deri zırh yeleğini kuşanmasına yardımcı oldu. Justin kollarını esnetti. Sol kol sağ koldan birazcık daha fazla tutuktu. Nicholaa erkek kardeşinin, bedenini hazırlamasını seyrettikten sonra hoşnutlukla baş onayı verdi.

Alanlardan askerleri konumlanmaya çağıran trompetlerin sesleri yükseldi. Adamlar Nicholaa'ya baş selamı verdiler, omuzlarını dikleştirdiler ve sonra komutanlarının ardına düştüler. Justin kafilenin tepeden inmesine liderlik etti.

Nicholaa erkek kardeşinin tepeden inmesini izledi. Aynı esnada Royce'u fark etti. Royce alanın karşı tarafına geçmişti ve askerlerinin ona katılmalarını bekliyordu.

Onlara talimatlarını verdikten sonra ikinci zaferine hazırlanacaktı.

Nicholaa kocasını net olarak görebiliyordu. Kocası gülümsüyordu. O an Nicholaa tüm korkularından sıyrıldığını hissetti. Nicholaa kocasının küstahça özgüveninden adeta kuvvet alıyordu.

Royce yukarıda duran Nicholaa'ya baktı. Nicholaa'nın görüntüsü nedeniyle Royce'un soluğu boğazında düğümlendi. Nicholaa Royc.e'a pırıl pırıl pırıldayan' mavi kıyafetli bir hayal gibi görünüyordu. Nicholaa güzel bir kadındı, evet, ne var ki Royce'u asıl büyüleyen Nicholaa'nın gülümsemesiydi.

Justin baronunun dikkatini çekmek için boğazını temizlemek zorunda kaldı. Royce vaktin geri kalanında gözlerini sabitlediği karısına bakarak orada duracakmışa benziyordu. Öteki askerler hali hazırda son dakika talimatlarını veren baronlarıyla derin tartışma içerisindelerdi.

Royce kendisini karısından başka bir tarafa bakmaya mecbur etti. Askerlerine kolay anlaşılır bir emir verdi. "Bugün bana zafer sunacaksınız." Daha sonra dönerek Justin'in yanında alanın ortasına doğru yürüdü.

Justin, "Kılıçları kullanacak mıyız, baronum?" diye sordu.

"Buna kral karar verecek. Onun talimatlarnı alıncaya dek bekleyin."

Justin başıyla onayladı. Hala daha yürünecek epeyce mesafe vardı. Genç asker boğazını bir kez daha temizledi. "Baronum?"

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

"Evet?"

"Son birkaç haftadır beni sanki diğerlerinden daha fazla çalıştırdığınız dikkatimden kaçmadı. Yeteneğime daha az inancınız olduğu için miydi bu?"

Royce gülümsememek için kendini zor tuttu. Justin savaş öncesi endişelerinin saldırısına uğruyordu. Bu özellikle genç, acemi askerlerin ortak derdiydi.

"Baronun olarak yeteneğine güvenim tam. Sana bu onuru ben vermedim, Justin. Onu sen kazandın. Yine de enişten olarak seni daha sıkı çalışmaya zorladığımı itiraf etmeliyim. Sen diğerlerinden daha iyi olmak zorundasın, hatırlıyor musun?" "Hatırlıyorum."

Royce Justin'in duymak istediğini dile getirerek Sen benim beklentilerimi yerine getirdin," dedi. "Teşekkür ederim."

Royce gülümsedi. "Minnettarlığını sunarak bana hakaret ediyorsun. Baronun olarak görevimi yapıyorum sadece.

Justin Royce'a bakmadı ama dik bakışlarını alanın merkezine doğrulttu. "Baronuma teşekkür etmiyordum," dedi. Sesi boğuk çıkıyordu. "Enişteme teşekkür ediyordum."

Royce Justin'in omzuna bir sevgi şamarı attı. Alanın merkezine vardılar. Justin ve diğer dokuz kişi ilk ulaşanlardı. Öteki yarışmacılar hâlâ baronlarıyla konuşuyorlardı.

Baron yürüyerek uzaklaşmaya başladığında, "Bize söylemek istediğiniz başka bir şey var mıydı?" diye sordu Justin.

Royce arkasına döndü. "Öbürlerinin daha fazla talimata ihtiyacı var. Sizin yok. Ben ne beklediğimi size söyledim. Zafer, Justin. Aşağısı kurtarmaz."

Nicholaa kocasının, alanın kenarına doğru yürümesini izliyordu. Royce'un kasıla kasıla yürümesi karşısında gülümsedi. Justin ve takımı sıraya dizilmişlerdi. Askerlerin hepsi bacaklarını iki yana ayırmış, kollarını yanlarında tutmuş vaziyette duruyorlardı. Etraflarına özgüven yayıyorlardı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Haberci Clayton, Nicholaa'nın dikkatini çekti o vakit. Tepeyi tırmandı ve Nicholaa'nın yanında durdu.

Nicholaa'ya, "Bu güzel gün, tarihe yazılıyor," dedi. "Tek elli savaşçı, savaşta Baron Royce'un askerlerine liderlik ediyor. Efsanelerin doğuşu işte böyle gerçekleşiyor, Leydi Nicholaa."

Nicholaa habercinin coşkusu üzerine gülümsedi. "Onun adı Justin," dedi. "Ve o benim erkek kardeşim."

Clayton Nicholaa'nın sözlerinden etkilendi. "Aynı ailede iki efsane," diye belirtti. "Bir hayli çarpıcı." Becerileri gözlemek için daha iyi bir konum almaya gideceğini açıkladıktan sonra Nicholaa'ya reverans yaptı ve hızla tepeyi tırmanmaya koyuldu.

Üç resmi gözlemciden biri olan Clayton gelecekte anlatmak üzere her ince ayrıntıyı hafızasına kaydederek, Leydi Nicholaa'nın efsanesine ekleyeceği ilave detaylar yakalamayı umarak sabit bakışlarını alanda tuttu. Oyunlar sona erinceye kadar Nicholaa'yı sorgulamayacaktı.

Yarışma nihayet başladı. Nicholaa bakışlarını Justin'e odakladı. İlk rakip, kolunu kavradığı Justin'i yere yıkmaya kalkıştığında, Nicholaa'nın soluğu kesildi. Justin konumları değiştirdi. Justin'in rakibi geriye zıpladıktan sonra sabit gözlerle kanlı eline baktı. Deriye dikilen bıçaklar işe yaramıştı. Asker dikkatini Justin'den başka tarafa çevirmişti ayrıca. Nicholaa'nın erkek kardeşi askeri kıçüstü yere oturtmak için elinin tersini kullandı. Asker yerde debelenirken, Justin ayağını adamın kasığına indirdi.

Kral, herhangi bir silahın kullanımına izin vermemişti. Rakip askerlerden bazıları ellerine çelik zincirler sarmıştı. Justin ve adamları, eğreti silahlarını bırakmamayı deneyen askerlere derhal üstünlük sağladılar. Dakikalar içerisinde yalnızca Baron Guy'ın askerleri dövüşmek için artakaldı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Bir insan azmanı, Justin'e doğru kasılarak yürüdü. Uzak mesafeden bile Nicholaa o adamın diğerlerinden çok daha yaşlı olduğunu söyleyebilirdi. Guy'ın, kendi güvercinlerinin arasına bir tecrübeli savaşçı karıştırdığını fark etti.

Justin yıldırılmış gibi gözükmüyordu. O askere yaklaşmasını işaret etti. Küstahça bir emirdi bu. Kalabalık bunu sevdi üstelik. Tezahürat yaptılar. Şimdiye dek olup bitenlere hiçbir tepki göstermeyen Royce dahi gülümsedi.

Justin de öyle yaptı. Guy'ın yaveri öfkelendi. Justin bundan daha fazla hoşnut olamazdı. Rakibi ölümcül bir hata yapıyordu. Onu duygularının yönlendirmesine izin veriyordu. Justin'e doğru hamle ederken bir savaş narası attı. Justin tıpkı Royce'un tekrar tekrar öğrettiği gibi davrandı. Son olası saniyeye kadar bekledikten sonra yana doğru hareket etti. Savaşçı sahip olabileceği herhangi bir üstünlüğü kaybederek uçarcasına yere düştü. Justin yaşlı savaşçıya hiç merhamet göstermedi. Onun yerde kaldığından emin oldu.

Justin'in takımının iki üyesi şuursuzca yere devrildi. Lider olarak Justin fazladan iki rakiple kapışmak zorundaydı artık. Tanrı'nın gerçeği, Justin çok eğleniyordu. Rakiplerinden biri şans eseri bir tekme attığında, Justin gülümsedikten sonra ona aynı şekilde misilleme yaptı.

Kalabalık çıldırdı. İnsanlar Justin'in adını söylemeye başladılar. Nicholaa olup bitenden ötürü şaşkına dönmüştü. Erkek kardeşinin kuvveti, Nicholaa'yı hayrete düşürüyordu. Kurnazlığı ise daha da etkileyiciydi. Meydan okuyuculardan sonuncusu da yere kapaklandığında Nicholaa'ya tahsis edilen iki muhafız, kontrollerini tamamen yitirdi. Onların tezahüratları Nicholaa'nın kulaklarını çınlattı.

Diğerleri ona katılmadan önce Justin alanın ortasında tek başına durdu. Zafer Justin'e aitti. Bunun kanıtı, Justin'in etrafındaki darmadağınıklıktı.

Justin tezahüratları işitiyordu ama adının sürekli tekrarlanmasını genç askerin mantığı almıyordu, Justin krala eğilerek baş selamı verdikten sonra baronuna döndü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce Justin'e mağrur bir baş selamı verdi. Justin de Royce'a başını salladı. Ingelram ve öbür askerler o esnada Justin'e katıldılar. Şimdi onlar hep birlikte baronlarına doğru yürüyorlardı.

Kalabalık, alanı doldurdu. Nicholaa leydilerin, erkek kardeşini aceleyle çevrelemesini izliyordu. Justin gördüğü bütün bu ilgiden ötürü feleğini şaşırmış gibiydi.

Nicholaa Royce'un tepeye tırmanmasını umuyorken, Royce ters yönde gitti. Nicholaa Kral William'ın, tahtından ayrılmış olduğunu da fark etti ve şimdi en alt basamakta dikilmekteydi. Kralın bir yanında Guy, diğer yanında Royce duruyordu. Hararetli bir tartışma sürmekteydi. Nicholaa Royce'un yüzünü göremiyordu. Royce'un sırtı Nicholaa'ya dönüktü. Guy başını iki yana sallamayı sürdürdükten sonra Royce'a doğru bir adım ilerledi.

Kral William, Guy'ı tekrar ittirdi.

Vincent adındaki muhafız, "Baronların bir anlaşmazlığı var," diye belirtti.

Nicholaa'yı korumakla görevli ikinci muhafız Edward, "Görünüşe bakılırsa hararetli olanından," karşılığını verdi. "Kalabalığın nasıl da geri geri uzaklaştığına bakın."

Nicholaa, "Lütfen gidip bu anlaşmazlığın ne hakkında olduğunu öğrenin," ricasında bulundu.

Hem Edward hem de Vincent başlarını iki yana salladılar. Vincent, "Yanınızdan ayrılamayız, leydim," açıklamasını yaptı.

"Öyleyse en azından tepenin doruğuna çıkıp ne olup bittiğini Clayton'a sorun."

İki muhafız da bu ricaya rıza gösterdiler. Clayton uzakta değildi ve eğer biri Nicholaa'ya erişmek amacıyla tepeye tırmanırsa, askerler Nicholaa'yı korumak için onun yanına gitmeye rahatlıkla vakit bulacaklardı.

Nicholaa dikkatini bir kez daha kocasına yönlendirdi. Morgan ve Henry hükümdarlarının önüne geçip diz çöktüler. Adamların ayağa kalkmasıyla kral konuşmaya başladı. Nicholaa kralın ne söylediğini işitebilmeyi diledi. Kral bariz bir

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

galeyan içerisinde ellerini sallıyordu. Nicholaa yüzü kıpkırmızı olan kralın, yaverlere bağırıyor olabileceğini düşündü.

Morgan ve Henry başlarını iki yana sallıyorlardı. Kral elini kaldırdı, Guy'a bir şeyler söylemek için döndü. Bir iki dakika sonra Guy baş onayı verdi.

Royce hiç kımıldamamıştı. Nicholaa Royce'un verilen karar nedeniyle memnun mu yoksa kızgın mı olduğunu bilmiyordu.

William tahta çıktı. Guy Royce'un önünde durmak üzere hareket etti. Morgan ve Henry ile yüz yüze geldi. Onlarla konuştuktan sonra Morgan'ın suratına vurdu. Aynı cezalandırmayı Henry'ye de sundu.

Guy'ın renklerini kuşanmış olan iki diğer asker, baronları işaret ettiğinde öne çıktı. Yaverler kılıçlarını çıkarırlarken, onlar beklediler. Nicholaa işte o zaman anladı.

Morgan ve Henry yaptıkları bir şey nedeniyle onursuz ilan ediliyorlardı.

Hiçbir yaver bu aleni küçük düşürülmeden ötürü mahcup olmuş gibi görünmüyordu. İkisi birden dönüp başka iki askerin refakatinde alanın karşı tarafına geçtiler. Guy kılıçları yerden almak için eğildi, tahtın yan tarafına doğru yürüdü ve silahları ağaçlara doğru fırlattı.

Nicholaa dikkatini edepsiz yaverlerin üstünde tuttu, Morgan tam karşısına bakıyordu ama Henry Royce'a bakmak için geri dönmeyi sürdürüyordu. Nicholaa Henry'nin, belki de, yaşadığı utanç dolayısıyla kocasını suçladığını düşünüyordu. İki yaver, atların bağlandığı ağaçların yakınındaki bölgeye nihayet vardılar.

Nicholaa bir rahatlama iç çekişi koy verdi. Yaverlere kutlamanın yasaklandığı belliydi ve Nicholaa bu akşamki yemekte yaverlerin terbiyesizce yorumlarına tahammül etmek zorunda kalmayacaktı.

Royce dönüp alana doğru yürüdü. Nicholaa Royce'un ona gelmek için tepeyi tırmanacağını zannetti. Genç kadın çadıra tekrar girmekte aceleci davrandı. Kocası tazelenmeye kesinlikle gereksinim duyuyordu ve Nicholaa kocasına bu imkânı sunmak istiyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce'un çantası yataklarının üzerindeydi. Nicholaa bağları çözdü ve çantanın içinden kocası için yeni bir ceket çekip çıkardı. Ceketi açıp da sapanının düştüğünü gördüğünde bir şaşkınlık kahkahası kopardı. Sapanın içinde üç pürüzsüz taş da vardı. Nicholaa kocasının bunları neden taşıdığını tasavvur edemiyordu.

Trompetlerin sesi, Nicholaa'nın dikkatini çekti. Nicholaa ne olduğunu görmek için tekrar aceleyle dışarı çıktı. Oyunların şimdiye dek sona ermesi gerekiyordu. Royce Nicholaa'ya genç askerlerin oyuna en son katılanlar olacağını söylemişti ve onların yarışması az önce bitmişti.

Nicholaa ne olduğunu gördüğünde aniden durdu. Royce alanın merkezine yakın bir yerde dikiliyordu. Guy, yirmi ayak ötesinde durmasına rağmen Royce'la karşı karşıyaydı.

Her iki baron da kılıçlarını çıkardı. Sonra her biri döndü. Guy kendi askerlerinin sıralandığı sağ tarafa, Royce da kendi askerlerinin bir sıra oluşturduğu sağ tarafa.

Royce'un askerleri gülümsemiyorlardı. Guy'ınkiler de. Mevcut kalabalığın üzerine suskunluk çökmüştü ayrıca. Guy'ın yaverlerinden biri ilerliyorken, Lawrence Royce'un yanına doğru yürümeye koyuldu. Lawrence uzun adımlarla yürürken birden durdu, Justin'e baş onayı vermek için döndükten sonra da ilerlemeye devam etti. Ingelram onu dürtüp biraz itekleyinceye dek Justin kendisinden ne beklenildiğini anlamadı. Nicholaa'nın erkek kardeşi, Lavvrence'ın ardından alana doğru yürümede aceleci davrandı.

Nicholaa ne olduğunu bilmiyordu, fakat Royce'un onu korumakla görevlendiriği muhafızların sayısı kaç olursa olsun, öğrenmekte kararlıydı. Eteklerini kaldırdı ve patikadan aşağı doğru koşmaya başladı. Ve çok geçmeden yakalandı. Nicholaa'yı Vincent yakalamıştı. Kızıl saçlı şövalye ona çadırına dek eşlik ederken bol bol özür diledi.

Vincent, "Baron buradan izlemenizi arzu ediyor, leydim," açıklamasını onuncu kez yaptı.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa askere aksi bir yanıt vermek için arkasına döndü ama askerin yüzündeki sevecenliği gördüğünde fikrini çabucak değiştirdi. Vincent sadece görevini yapıyordu. Nicholaa Vincent'ı bunun için suçlayamazdı.

Nicholaa, "Tam olarak neyi izliyor olacağım?" diye Sordu.

Nicholaa'nın sorusu nedeniyle kafası karışmış gibi görünen Vincent, "Dövüşü," yanıtını verdi.

Nicholaa, "Vincent, bir dövüş olacağının farkındayım," misillemesini yaptı. "Ben sana bunun nedenini soruyorum. Royce bana oyuna katılmayacağını söylemişti."

İkinci muhafız öne çıktı. "Kral biraz önce ara bulmak için meydan okumayı emretti."

Edward Nicholaa'ya bildiği her şeyi anlatmıştı ve Nicholaa hala hiçbir şey öğrenememişti. '

Sonra Vincent yeniden konuştu. Aşağıdaki alanı başıyla işaret ederek, "Erkek kardeşiniz bir onuru kabul ediyor, leydim," dedi. Nicholaa tam da Royce Justin'e mücevherlerle kaplı silahı uzatma sırası geldiğinde Lawrenee'a kendi kılıcını verirken döndü.

Nicholaa, "Ne yapıyorlar?" diye fısıldadı. Justin alandan henüz ayrılmıştı ve Royce Lawrence'la konuşuyordu. Guy da kendi yaveriyle konuşuyordu.

Vincent, "Usule uygun hareket ediyorlar," diye yanıtladı. "Baronumuz tanıkların huzurunda Lavvrence'ın bu olayda sorumluluğu üstüne alacağının bilinmesine olanak tanıyor... "

Nicholaa o an soluksuz kaldı. "Bunun olduğuna inanamıyorum," diye fısıldadı. Öfke Nicholaa'nın korkusunun yerine hızla yerleşiyordu. Genç kadın ısdırap dolu bir sesle ekledi: "Royce yarışmayacağını bana özel olarak söyledi."

İki asker birbirlerine baktılar. Vincent, "Baronumuz yarışmıyor," dedi. "Ara buluyor. Bir yarışmadan oldukça farklıdır bu, leydim."

"Siz ikiniz en azından öteki askerlerin durdukları tepenin dibine inip, onlara bu ara bulmanın ne hakkında olduğunu bilip bilmediklerini sorar mısınız?" Askerlerin

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

onayını almak gayesiyle alelacele konuşan Nicholaa'nın sözleri birbirine karışmıştı. "Tanrı'nın izniyle, bu ölümüne bir dövüşse, hiçbiri kazanamayacak... Çünkü onların ikisini de ben öldüreceğim. Evet, yapacağım bunu."

Vincent gülümsememek için kendini zor tuttu. Edward ise kendine hâkim olamadı. Hanımlarının, baronlarına olan ilgisi, askerlerin yüreklerini ısıttı. Nicholaa'nın endişesi boşunaydı oysa ki. Onların baronu her türlü meydan okumayı rahatlıkla karşılayabilirdi.

Askerler Nicholaa'nın ricasını en sonunda kabul ettiler ve uzun patikadan aşağıya doğru yürümeye başladılar.

Ve o sırada dövüş başladı. Guy ilk saldırandı. Nicholaa onların, silahları yerine yumruklarını kullanmalarına müteşekkirdi, ne var ki birbiriyle savaşan adamları birkaç dakika seyrettikten sonra birinin diğerini kolaylıkla Öldürebileceğini anladı.

Başlangıçta ikisi de birbirine denk güçteymiş gibi görünüyordu. Her biri öbürünün güçlü darbelerinden kurtulabilmeyi başardı. Royce hareketlerinde biraz daha fazla kontrollüydü yine de.

Guy Royce'a çelme takınca, Nicholaa'nın midesi birazcık kasıldı. Kocası yere sırtüstü düştü. Guy üstünlüğü ele geçirdi. Royce'u yerde sıkıştırmak için onun üstüne doğru ilerledi. Tam harekete geçecekken, Royce'un ayağı yukarı kalktı. Guy'ı kasığından yakalayıp iyice havaya kaldıran Royce adama ters takla attırdı. Bu, göz kamaştırıcı bir kuvvet gösterisiydi.

Kalabalık çıldırdı. Guy onu yere devirenin rüzgârına kapılmış olmalıydı. Bir dakika boyunca olduğu yerde kalakaldı. Royce dövüşü oracıkta bitirme fırsatını değerlendirmedi her nasılsa. Elleri belinde yalnızca durdu ve Guy'ın ayağa kalkmasını bekledi.

Nicholaa rahatlamaya başladı. Kocasının Guy'la oynadığı aşikârdı. Royce'un üstün yeteneği gün gibi ortadaydı. Nicholaa birazcık olsun gülümseyebilirdi artık.

Kalabalığın gürültüsü, Nicholaa'nın başını zonklatıyordu. Tezahürat yapıyor olanlar sadece Royce'un askerleriydi Onlar alan boyunca yan yana durmuş

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

baronlarını seyrediyorlarken, hem çok ağırbaşlı hem de küstahlık derecesinde özgüvenli görünüyorlardı.

Guy şans eseri bir yumruk attı. Nicholaa içgüdüsel olarak irkildikten sonra dikkatini alandan başka yöne çevirdi. Midesi, Nicholaa'nın daha fazlasını izlemesine müsaade etmeyecekti. Nicholaa Tanrı'dan, Royce'un bu dövüşü sonlandırmasını ve ona gelmesini diledi. İlk olarak Royce'u öpmek, sonra da ona bağırmak istiyordu.

Nicholaa'nın sabit bakışları kalabalığı taradı. Herkes mücadeleyi seyretmeye dalmıştı. Nicholaa'nın gözüne atların arasındaki hareketlilik ilişti. O hareketliliğin neye ilişkin olduğunu görmek için Nicholaa biraz soluna doğru yer değiştirdi. İki askerin yerde boylu boyunca yattığını gördü. Onların, Morgan ve Henry'ye alandan çıkarlarken refakat eden adamlar olduklarını fark etti. Adamlar kımıldamıyorlardı. Sonra Nicholaa Guy'ın yaverlerini ayrımsadı. Morgan ve Henry en yakındaki atların dizginlerine ellerini uzatıyorlardı. Henry Nicholaa'nın bulunduğu yöne döndü. O sırada Nicholaa Henry'nin elindeki yayı ve oku seçti.

Nicholaa kendi kendisine onların yalnızca küçük düşürülmekten kaçtıklarını söyledi. Ama Henry'nin alandan refakatle çıkarılırken, omzunun üzerinden Royce'a bakış biçimini net olarak anımsıyordu. Şu iki refakatçi şimdi yaralıydılar. .. Veya durum daha da vahimdi.

Nicholaa çadıra koşarak geri döndü, sapanıyla taşları kaptı ve tekrar dışarı çıkmakta acele etti. Düğümleri parmaklarına dolayıp keseye pürüzsüz bir taş yerleştiriyorken sabit gözlerle aşağıdaki alana baktı.

Nicholaa bunun sadece bir önlem olduğunu söyledi kendi kendine. Yaverler öçlerini şimdi almayı deneyecek kadar ahmak olamazlardı. Nicholaa'nın, onların yapacaklarını zaten tahmin ettiği şeyi yapmaya kalkışırlarsa, kendi can güvenliklerini tehlikeye atarlardı.

Nicholaa yanılmamak için dua ediyordu. Aynı zamanda başka bir önlem olarak bayırın kenarına doğru hareket ediyordu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Yaverlerin atları alana doğru dörtnala koşarken ağaçları adeta yara yara geçtiler. İlk olarak Henry, onun ardından da Morgan geldi.

Kalabalık bu davetsiz gelişin henüz farkına varmamıştı. Nicholaa sapanını başının üzerinde geniş bir yay çizerek savurdu. "Daha yakına gel, Henry, birazcık daha yakına," diye fısıldadı.

Atlar alana ağır adımlarla yürüyerek girdiler. Her şey bir anda olup bitecekmişe benziyordu. Guy askerlerle yüz yüzeydi. Henry Nicholaa'nın ona vereceği herhangi bir hasardan hâlâ çok uzaktaydı. Ok Henry'nin yayında konuşlanmıştı. Henry dizginleri serbest bıraktı ve nişan aldı.

Baron Guy, işte o anda, hatırı sayılır ölçüde cesurca bir şey yaptı. Kendisini olası son saniyede Royce'un önüne attı ve rakibine fırlatılan oku kendi vücuduna aldı.

Royce ona erişemeden önce Henry dizginleri sımsıkı tutup atını döndürmeye çabaladı. Yeterince hızlı değildi. Royce bir panter hızında hareket etti. Atı durdurmayı denemedi ama yukarı doğru sıçrayıp Henry'yi eyerden düşürdü. Royce bu onursuz şövalyeyi öldürmekle zaman kaybetmedi çünkü hala vuruşulacak biri vardı: Morgan. Royce Henry'ye sadece bir kez tekme attı. Darbe tam yerini, bulacak ve askeri nefessiz bırakacak kadar güçlüydü.

Morgan Nicholaa'nın taşının vuruş alanına nihayet girdi. Yaverin oku, yayının kirişine yerleştirilmişti. Royce Morgan'a vaktinde erişemeyecekti. Alana koşan askerlerden herhangi biri de öyle. Herkes hâlâ çok uzaktaydı.

Morgan atını yavaşlattı. Yayı kaldırdı ve nişan aldı.

Nicholaa da nişan aldı. Nicholaa'nın hedefi, Morgan'ın koluydu. Morgan Royce'u öldürmeye teşebbüs etmeden önce Nicholaa hedefini vurmak istiyordu.

Genç kadın taşı yolladığında, Morgan eyerinde iki büklüm oldu. Morgan'ın oku Royce'a değil bütünüyle başka bir hedefe yönelmişti.

Kalabalıktan ortaklaşa bir çığlık yükseldi. Sonra taş, başının yanından yakaladığı Morgan'ın şakağına çarptı. Morgan eyerinden havalanıp geriye doğru fırladı. Yere düşmeden önce öldü.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Herkes sanki yerinde donmuş gibiydi. Royce'un dışındaki herkes. Kalabalık durağan gözlerle Morgan'a bakıyorken, Royce Nicholaa'nın ayakta durduğu tepeye doğru bakmak için döndü.

Nicholaa sapanı arkasına acilen sakladı. Royce'un yüz ifadesini göremiyordu ama bu işin ardında kimin olduğundan şüphelendiğini sanıyordu.

Guy o esnada Royce'un dikkatini çekti. Baron, Royce'a doğru yürüyordu. Bir ok, baronun omzundan dışarıya çıkıntı yapıyordu. Royce Guy'ın alandan ayrılmasına yardım etmeye gitti.

Nicholaa olup bitenleri izlemek için orada bir dakika daha durmadı. Çadıra geri döndü, sapanı ve artakalan taşları Royce'un çantasına yerleştirdikten sonra geleceğinden emin olduğu nasihati beklemek için oturdu.

Nicholaa müdahale etmişti. Royce'un nasihati muhtemelen bu konudan başlayacaktı. Sonra Royce Nicholaa'ya, başka bir baronun yaverini öldürmenin kabul edilebilir bir şey olmadığını anlatacaktı.

Nicholaa Royce'un sözünü kesecekti elbette ve ondan başka hiç kimseyi umursamadığını söyleyecekti. Evet, Nicholaa eylemlerini savunacaktı ve sonunda Royce kesinlikle onunla hemfikir olacaktı.

Nicholaa kısa bir süre içerisinde gerginliğini yatıştırmak için kendine kendine epeyce uğraş verdi. Onu çok üzen asıl nedeni nihayet kabullendi. Bir adam öldürmüştü. Daha önce asla bir can almamıştı ve tekrar can almayı katiyen istemiyordu. Ne var ki kocasını korumasının tek yolu buysa, bir kez daha can alacağını biliyordu.

Nicholaa tükenmişti. Yatağa uzandı ve gözlerini kapadı. Bebek bekleyen bir kadının bu tür bir heyecan yaşamaması gerektiğine karar kıldı ve ona kaş çatmaya bile kalkışırsa Royce'u bu durumdan haberdar edecekti.

Nicholaa küçük bir lütuf için minnettar olabileceğini varsayıyordu. Royce sapanı bilen yegane kişiydi. Nicholaa Royce'un ona bakmak için geri dönmesinden şunu anlıyordu. Royce karısının duruma müdahale ettiği sonucuna çoktan varmıştı. Buna

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

rağmen Royce Nicholaa'ya, Nicholaa'nın ona sadık olduğu kadar sadıktı. Bunu hiç kimseye anlatmayacaktı.

Royce bir saat sonra çadıra geldiğinde, Nicholaa mışıl mışıl uyuyordu. Royce genç kadının yanına oturdu ve uzun bir süre boyunca karısının meleksi yüzüne gözlerini kırpmadan baktı. Nicholaa'nın dinlenmeye gereksinim duyduğunu biliyordu, fakat onu uyandırmak zorunda kalacaktı. Nicholaa'nın yanağını okşadı.

"Nicholaa? Uyan, aşkım."

Nicholaa gözlerini açtı ve Royce'a baktı.

Royce, "Seni seviyorum, Nicholaa," diye fısıldadı.

Nicholaa'nın zihni açıldı. "Müdâhale ettim. Kızgın mısın?"

"Hayır."

Nicholaa Royce'un sözlerine devam etmesine izin vermedi. "Üzgünüm. Bana ne kadar fazla nasihatte bulunursan bulun, bıkmadan dinlemeye razıyım. Sana inancım var, Royce ama Morgan okunu senin yüreğine saplamış olabilirdi."

"Sevgilim..."

Nicholaa, "Sapanımı niye getirdin?" diyerek araya girdi.

Royce, "Zaman olduğunda, bana sapanın nasıl kullanılacağını gösterirsin diye düşündüm," itirafında bulundu.

"Onu ben öldürdüm, Royce." Nicholaa'nın gözleri yaşlarla doldu.

Royce Nicholaa'yı yumuşak ve nazik bir biçimde kollarına alıp sakinleştirdi.

"Baron Guy iyileşecek mi?"

Royce, "Evet," yanıtını verdi. "Guy kendini benim önüme atıp oku vücuduna aldığına mevcut anlaşmazlık halloldu. Bu bir pişmanlık eylemiydi sanırım, geçmişteki kabahatler sebebiyle. Guy bundan böyle askerleri eğitmeyecek. Bu vazifeye uygun bir yaradılışa sahip olmadığını itiraf etti."

Nicholaa başıyla onayladı. 'Yaverleri neden saldırdılar? Böylesine bir ihanetten paçayı kurtaramayacaklarını biliyor olmalıydılar."

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Royce bu soruya, "Kral onları ölüme mahkûm etmişti," açıklamasını getirdi. "Kaybedecekleri hiçbir şey yoktu." Kralın kararı ardındaki gerekçeleri dile getirmedi zira Nicholaa bir gün içinde yeterince heyecanlanmıştı.

Nicholaa, "Royce, Morgan'ı öldürdüğümü hiç kimseye söylemeyeceksin, değil mi? Söz ver bana," talebinde bulundu.

"Söz veriyorum." Royce az kalsın gülüyordu. Nicholaa belli ki haberci Clayton'ı unutmuştu.

Nicholaa, "O adamı kasıtlı olarak öldürmedim, fakat William bunu anlayamaz. Morgan son saniyede döndü, fikrini değiştirmiş olmalıydı. Yine de iş işten geçmişti. Ben taşı zaten yollamıştım."

"Morgan fikrini değil yalnızca hedefini değiştirdi."

Nicholaa bir iç çekiş koy verdi. "Eve gitmek istiyorum," dedi.

Royce Nicholaa'ya istediğini verecekti. Ertesi sabah eve gitmek için oradan ayrılacaklardı.

Nicholaa o akşam biraz daha fazla heyecana katlanmak zorunda kaldı. Hayattaki tek görevi başka herkesin yaşantısına burnunu sokmak olan haberci Clayton bir kez daha Leydi Nicholaa efsanesini şarkı söylüyormuş gibi anlatırken, Nicholaa bütün topluluğun huzurunda, Royce'un yanında dikiliyordu. Clayton en yeni dizeleri okuyuncaya kadar Nicholaa sakince durdu. 'Sapan' sözcüğünü işitti ve düşük sesli bir inilti koy verdi. Royce gülümsedi.

Kral öne çıkarak Nicholaa'ya sarıldı. Sonra Matilda da Nicholaa'yı kucakladı. Nicholaa Morgan'ın hedefinin kral olduğunu o zaman öğrendi. O dakikaya dek tam olarak ne yaptığının farkında değildi. Bütün bu ilgiye tepkisini ise Royce'un yanına biraz daha sokularak ve yüzü pembeleşip kızararak gösterdi.

Royce Nicholaa'yı çadırlarına nihayet geri götürebildiğinde aradan bir sonsuzluk geçmiş gibiydi. Royce eve gitmeye Nicholaa kadar istekliydi. Siyah vezir üstünde çalışmak istiyordu. Bebekleri doğmadan önce bu işi bitirmeye hem de mükemmel olmaya mecburdu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome

Nicholaa'nın, yaşamını ne denli radikal bir biçimde değiştirdiği Royce'un kafasına ansızın dank etti. Royce nasıl seveceğini öğrenmişti ve bunun karşılığında seviliyordu.

İkisinin de önlerinde kötü zamanlar kadar iyi zamanlar da uzanıyordu. Hala uğraşılması gereken biri mevcuttu: Thurston. Fakat Royce her ne yaşanırsa yaşansın karısının ona destek olacağını biliyordu.

Royce tepeye tırmanan yanındaki güzel kadına şöyle bir göz attı. Hoşnutlukla doluydu. Mantıklı bir adam olduğu için ona neler olduğunu anlamlandırmaya çalıştı. Nicholaa Royce'un çizdiği yaşam haritasında bir mutluluk kaosuna neden olmuştu. Royce bunu baştan sona akla dayandırmayı denedi.

Sonra Nicholaa'ya sordu.

Nicholaa Royce'a yanıt vermeden önce güldü. "Bu çok basit, aşkım. Başka bir şansın yoktu." Royce'un alnındaki minik yara izini okşamak için elini uzattıktan sonra tekrar gülümsedi.

Royce Nicholaa'yı kollarına aldı ve kendine yakın tuttu. Nicholaa'nın onu gafil avladığına inanmasını sağlayacaktı. Daha iyisini biliyordu yine de. Bir efsaneye yön vermek için yola çıkmıştı.

Ve yapmış olduğu şey de tam olarak buydu.

Kitap Ve Tarama : Pride
Düzenleme : Winsome